உ

திருச்சிற்றம்பலம்,

வடிவேலன் றுணை.

செங்குந்தமன்னர் குலதீபிகை.

இஃது

திருக்கைலாய பரம்பரை தேவக்ஷத்திரியர்

மரபினரான

உடுமலைப்பேட்டை

வைத்தியம்

பெ. தி. மலையப்ப பண்டிதரால்

பல ஏட்டுப்பிரதிகளினின்றும்

அச்சுப்பிரதிகளினின்றும்

தொகுக்கப்பட்டு

சென்னிமலை போஸ்ட்மாஸ்டர்

S. K. சுப்பராயமுதலியார் அவர்களின்

வேண்டுகோளின்படி

ஈங்கூர். அ. கணபதிமுதலியாரவர்களின்

முயற்சியால்

இக்குதேவஸ்தான கமிட்டிமெம்பர்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ஏ. ர. இராமசாமிக் கவுண்டரவர்களின்

பொருளுதவியைக்கொண்டு

ஈரோடு

S. கல்யாணசுந்தர நாயுடு அவர்களது

நித்யகல்யாணசுந்தரம் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

இதன் விலை ரூ. 2-8-0.

முகவுரை.

———:o:———

செங்குந்ததலமணிகாள்!

தமிழ்நாட்டின்கண் நம்மதவிஷயங்களை யுணர்த்தும்படியான நூற்கள் மிகக்குறைவே. எனினும் அவைகள் பெரும்பாலும் கோவை உலா, பரணி முதலியவான பத்திய ரூபங்களாக விருக்கின்றன; நாளடைவில் அவைகளும் கவனிப்பாரின்மையால் இரவியின்முன் மின்மினியொப்ப மறைந்தன. அவற்றுளெல்லாம் சிற்சிலவே நாளடைவில் தங்கிநிற்பன, மற்றவை யொழிந்த தித்துணை யெனக் கணக்கிடல் அறிவின் முதிர்ச்சி சிறிது மெய்தப்பெறாத நாமெங்ஙன மூகித்துணரக் கூடும். ஆயினும் பழமையாக விருந்த பல பண்டிதோத்தமர்களால் சிறிது சிறிதாகத் தேடிச் சேகரித்து வைத்திருந்த அருமையான நூற்களை ஆங்காங்கு காணப்படுவதாகவும் அறிகிறோம், அதுவும் முயற்கொம்பாய்ப் பொதுநன்மையைக் கோறி வெளிவரும் உபகாரியானோர்க்கு பயன்படுதலின்றி செற்சிதலை முதலியவைகளுக்கு நீங்கா வாசஸ்தானமாக விருக்கின்றது. அந்தோ! தாமுமுண்ணார் பிறர்க்கு மீயாரெனும் பழமொழிக்கிலக்கான சில பரமார்த்தப் புண்மாக்கள் செயல்க ளிவ்வாறாகவும் நங்குலமகிமைகள் நாளடைவிலழிந்து நம்மனோர் பெருமையும் புகழும் குடத்திலிட்ட தீபமென மூழ்கவும் பல அன்னிய மதவாதிகள் நங்குலமகிமை யீதுவென் றுணராது வாய்ப்பறையாகவும் நாக் கடிப்பாகவும் பலபிதற்றி தமதாபாச நூல்களினும் பொறித்து வெளியிட்டுவருதலைக் காணச் சகியா தெண்ணெண்ணித் தவித்து மனம் புண்ணுன நாம் பண்டெடுநாளாக நம்மரபார் பரம்பரையைப் பட்டாங்கமாக்கி அன்னோர்களி னுபாசநூற்குப்பைகளை நம் செங்குந்தமன்னர்குலதீபிகை யெனும் சூரையாலெரித்து நங்குலமகிமை யீதுவாகுமென விளக்கச் செங்குந்தச் சீரியவான்றோர்களால் பண்டு பண்படுத்தி வைத்திருந்த நூற்களினின்றும் தொகுத்து அவைகட்கு மேற்கோளாக பூர்வீக ஸ்மிருதிகளில் உண்மையாகிய சில பாகங்களைச் சேர்த்து தற்கால நாகரிகத்தை யனுசரித்து நம்மா

ன்னியர் சிறுவரொருவரும் எளிதி னுணரப் போதுமான இனிய தமிழ் நடையால் இக்கிரந்தத்தை யெழுதத் துணிந்தனம்.

"எப்பொருள்யார்யார்வாய்க்கேட்பினும்
அப்பொருள்மெய்ப்பொருள்காண்பதறிவு"

என்னும் நாயனார் திருக்குறளுக்கிணங்க, இந்நூலைக் கண்ணுறும் கன்னியர்கள் குணமொன்றையே நாடிக் குறைகூறார்க ளென்பதுடன் அஃதே அன்னோர் பெருந்தகைமைக் கழகென்பது மொருதலையே,

1905-ஹு ஆகஸ்டு மீ }

இங்ஙனம்,
வை. பெ. தி. ம.

முன்னுரை.

---:o:---

ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் திருவருள் பெற்று விளங்குந் தன்னியர்களாகிய செங்குந்த மன்னர்களின் சீர் சான்ற சிறப்புகளும் அன்னோர்களினரிய செயற்களும் அம்மரபினர் பெருமையும் புகழும் அக்குலத்திற்கோர் திலகமென விளங்கிக் கலைமகளாரது கனதனப்பாலுண்டு வளர்ந்த கவிச்சக்ர வர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தரின் அவதாரமும் அவரியற்றிய அற்புதப் பிரபந்தங்களும் இன்னும் பிறவும் கர்ணபரம்பரையாகவும் கரலிகிதங்களாலும் கேட்டுவந்த அரிய பலவிஷயங்களும் காஞ்சி, சென்னை, புதுவை முதலிய செங்குந்த சங்கத்தலைவர்களால் வெளியிட்ட மேலான தீர்மானங்களையும் எனக்ககப்பட்டுள்ள வரையிலும் இக்கிரந்தத்தின் மூலமாகச் சுருக்கிக் கூறியிருக்கின்றேன். குலாபிமானம் பெரிதுமுடைய நம்மனோர் யாருமே இக்கிரந்தத்தைப் புகழ்ந்து பெற்றுப் பரவச்செய்வாராயின் இதனைத் தொடர்ந்த மற்றக்கிரந்தங்களையும் வெளியிடுதற் கனுகூலமாகலா மெனவே சித்தமுள்ளோம்,

இங்ஙனம்,
வை. பெ. சி. ம.

உ

சிவமயம்.

குமரன் றுணை.

செங்குந்தமன்னர்குலதீபிகை.

காப்பு.

விநாயகர் வணக்கம்

வெண்பா.

செங்குந்த மன்னர் செழுந்தீபிகையொன்றைப்
பொங்குலகிற் போற்றிப் புகலவே—கங்கையா
டன்னமலர் தந்தவெழிற் றந்திமுகத் தோன்வனசத்
துங்கமலர்த் தாளே துணை.

பரசிவத்துதி.

பரமொளியைச் சிதாகாசத் தொளியையெலா மாயிபல்கும் பருதி [illegible]ரொளியை யண்டங்க ளத்தனையுந் திகழொளியைச் சிவமா யோங்கும், பேரொளியைத் தன்னுருவர் கண்டவரு தங் கண்ணுளொளியைப் பேருவிக்கத், தொழொளியை யேற்சில முக்கட்தலைத் துள்ளொளியை யுன்னி வாழ்வாம்,

பராசக்தி துதி,

பெத்தநிலை புத்தமுலெம் போற்றிரியர்க் கிரக்கமுலம் பிரிந்தகம் சேர்ந்து, புத்தமுகல் கொடுத்தமுத்தி சாதனமா நடைபழிற்பப் பல்லவே ருக்கிச், சித்தமுதிர் சிவமாக்கிச் சிவனருணடக்காணுஞ் செயன்மேற் கொண்டு, தத்தமது மனவெளியூடிருக்குமருட் டாயுபய சரணந் தாழ்வாம்,

முருகக்கடவுள் துதி.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கயிலாயமுற்ற வரனருளாறுதித்து வளர்கருணாகரக் குமரனே, அயில்வேல்விடுத்த சூரர்கிளைவேரறுத்தமர சிறைமீளவிட்ட தேவர், மயில்வேலதனைச் சிறைமிடிமீள்பெற்றுவலி படர் சேவற்றுவசமைய, மயிலவாகனக்குரிசி லிருவாரிசக்கழல்கண் மறவாதுளத்தினினைவாம்,

நந்திதேவர் துதி.

கலிவிருத்தம்.

வெந்தி யங்கா னிறனிமெய்த்தவர்
புந்தி யங்கலைப் போதனைப் போற்றுமா
வந்தி யம்பெற வினைவ ரேத்துறு
நந்தி யங்கண ரத்தனை வாழ்த்துவாம்,

அவையடக்கம்.

குழகுச் செல்லுந்த [illegible] கதினன்
அழகுப் பமொழிக் காளை கனிஞசென்
மழலைத் திமொழிக காதிட வேண்டுமோர்
மழலைச் செம்மொழிக் கன்னை மகிழ்வபோல்,

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்குந்தமன்னர்குலதீபிகை.

செங்குந்தமரபினர் மேலோர் என்பதற்கு சாஸ்திர திருஷ்டாந்திரங்கள் வருமாறு.

நாவினுண் மழுவெடுத்த
ஞானப்பிரகாச வள்ளலார் அருளிச்செய்த வீரநாராயணவிஜயம்
சிறப்புப்பாயிரத்தில்
4-வது கவி.

சிவகாமிஅம்மையார்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியிடத்தேயுதித்தவாறுபொறிகண்டஞ்சியகன்றுதன்னென்
பாதமலர்நூபுரத்துநவமணியினினத்தினிறம்பரித்துக்காட்டி
பேதினவசத்திகளாமிவ்விளையாட்டருளுகின்றவிறைவியென்னுந்
திதிலருட்டில்லையுறைசிவகாமசுந்தரிதாள்சென்னிசேர்ப்பாம்.

(இதன்பொருள்.) சிவபிரான் நெற்றிக்கண்களிடத்துத்தோன்றிய ஆறு தீப்பொறிகளைநோக்கிப் பயந்தோங்கி, தமது அழகிய திருவடிமலர்களி லணிந்திருந்த பாதச்சிலம்பினுள்ள நவரத்தினங்களின் இனத்தினது நிறங்களைப்பெற்று உருக்கொண்டு, குற்றமற்ற நவசத்திகளாகத் தோன்றப்புரியும், இத்திருவிளையாட்டைச்செய்தருளும் தலைவியென விளங்குகின்ற, கொடுமையற்ற திருவருளுடைய சிதம்பரத்தில் வீற்றிருந்தருளும் சிவகாமசுந்தரியாரது திருவடிகளை யெமது சிரசிற்கணிவாம், என்றவாறு.

இதில் — சிவபெருமான் நெற்றிக்கண்களிற் றோன்றிய தீப்பொறிகளைக்கண் டஞ்சியகன்ற அம்பிகையாரது, திருவடிகளி லணிந்துள்ள பாதச்சிலம்பின் நவமணிகள் சிதறி, அந்நவமணிகளும் நவசக்திகளாயினவென்பதை இதனாலறிக.

கவி.

நஞ்சயி[illegible]வனெற்றிநாட்டத்தினனல்கு
வெஞ்சுடர்ப்பொறிவெம்மையையாற்றலள்விம்மலை
செஞ்சிலம்படிதாக்கலினவமணிசிதற
வஞ்சியோடினளித்திறமுணர்ந்தனளகத்துள்.

எனவும்.

எண்ணிலாநவமணிகளினுமையுருவெனைத்தாங்
கண்ணினுற்றெறிந்தருளினல்வம்மெனக்கழற
வண்ணமேலோர்வகைமணிக்கொருசத்திகளாக
நண்ணினார்நவசத்திகளமரர்நற்றவத்தால்.

எனவும் வரும் கந்தப்புராணத்திருவிருத்தங்களானுந் தெளிக.

ஈதல்லாமல்.

ஞானப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிய செங்குந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்
காப்புப்பருவத்தில் 10-வது கவி.

முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்.

காரணிமதிக்கவேமுப்பத்திரண்டறஞ்சகலவுயிருந்தழைக்கச்
சங்கரனளந்துதருமிருநாழிநெற்கொண்டுதனிராமலைவளர்த்த
[illegible]ரணிபயோதரிகவுமாரிமகமாயிதேவிபாதச்சிலம்பிற்
செம்மையுடனேவந்துபூமிதனையாளுமோர்செங்குந்தரைப்புரக்க
[illegible]ரணியதிருமேனிமாயாவிநோதனுங்கஞ்சாசனக்கடவுளுங்
கரி[illegible]ணபதியுமுருகநற்றேவனுங்கன்னிமாரோரெழுவரும்
[illegible]விரிசெய்யசெவ்வாய்க்கலைமடந்தையும்முளரி[illegible]யும்
[illegible]மலர்சூழ்கற்பகாடவியில்முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களு[illegible]

எனவும்.

ஷ நூலில் செங்கீரைப்பருவம் 2-வது கவி.

இந்திரன்முதற் றேவர்யாவருங் கயிலைமலை யிறைவன்முன்னின் றசுரர், இகலிற்படும்பா டனைத்தையுமொழிந்திட வும்பீசனருளமி ரங்கித், — தந்திடுநுதற்கண்ணி னழலெழுப்புஞ் சுடர்தனைக்கண் டுபார்வதியுளங், கனிலஞ்சியோட வவள்பாதச்சிலம்பிணைகள் தா க்கநவமணிகள்சிதறப், — னைபந்தொடிமடந்தையர் [illegible] வொன்பதி ன்மராகியே பரமனைக்கண்டவுடனே, பரிவுகொடு கெற்பமாய் வீர வாகுவினுடன் புண்பாகவந்துதோன்றிச், — செந்திருவிளங்க வே வந்தலட்சம்வீரர் செங்கீரையாடியருளே, சேவலங்கொடியா ளர் மேவிடுந்தயவாளர் செங்கீரையாடியருளே,

எனவும்.

ஆந்தயில் விளையாட்டுள்ள வறுமுகக் கடவுடன்னைத்
தந்திடு மெல்லியன்னோன் றனையர் தலைவராக
முந்திய விறல்சேர்மொய்ம்பன் முதலிய விலக்கத்தோன்பா
னந்திதன் கணத்தினரை நங்கைபா லுதிப்பச்செய்தான்.

எனவருங் கந்தபுராணத்தாலுமுணர்க.

இதில்— இக்கவிதைகளினாற் பார்வதியாரது பாதச்சிலம்பி லிருந்து உதிர்ந்த நவமணிகளிடத்து நவசத்திகள் உற்பவித்து அதினின்று வீரவாகுதேவர் முதலிய லக்ஷம் வீரர்கள் உற்பவித் ததாக மேற்கவிகள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பழனித்தலப்புராணம் கடவுள் வணக்கம்

19-வது கவி நவவீரர்.-

பாலொளிவெண்ணீற்றினர் செம்பவளவொளிச்
சடையினர்பார் வதிதன்பாலர்
சூலொளிவாட் பலகையர்சூர்முதறடிந்த
வேற்கிறைவர் துணைவர் தூய
வாலொளிய கூரெயிற்றர்வீரவாகுவைமுதல
[illegible]ற்றம்
மேலொளிரொன்பதின் மரையும்விரைமலர்தூய்த்
தாழ்ப்பணிந்து போற்றுவாமால்.

(இ-ள்) பால்போலும் நிறத்தையுடைய வெள்ளிய திருநீற்றையுடையவரும், பவளம்போலும் சிவந்தநிறத்தையுடைய சடைமுடியினரும், உமையம்மையாரின் புத்திரரெனச் சொல்லப்படுவோரும், சூலம், ஒளிபொருந்திய வாள், கேடகம் என்னும் ஆயுதங்களை யுடையவரும் சூரபன்மனாகிய முதல்வனைக்கொன்ற வேலாயுதத்திற்குந் தலைவரான சுப்ரமணியக்கடவுளுக்குத் தம்பியாராயிருப்பவரும் வெண்ணிறத்தையுடைய சுரிய பற்களையுடையவரும் ஆகிய வீரவாகுதேவர் முதலாகவுள்ள இரத்தினங்களின் காட்சிபோல விளங்கும் வீரர்கள் ஒன்பதின்மரையும் வாசனை பொருந்திய புட்பங்களைசொரிந்துசொரிந்து வணங்கி துதிப்பாம்.

சதாசிவமூர்த்தியின் ஆறு திருமுகங்களினின்றும் ஆறு பொறிகள் தோன்றி உலகெங்கும் பரத்தல்கண்டு இறைவி அஞ்சி ஓடினள். அதனாலே அவள் திருவடிச்சிலம்புகளிற் பதிந்துள்ள நவரத்தினங்களும் வீழ்ந்தன அவை ஒன்பதும் ஒன்பது சத்திகளாகி இறைவனைபார்த்த மாத்திரையிலே மோகமுற்று கருப்பவதிகளாயினர். அவரிடத்தினின்றும் தோன்றினவரே நவவீரர் எனப்படுவார் அவர்கள் பெயர்வருமாறு:— வீரவாகு, வீரகேசரி, வீரமாமயேந்திரர், வீரமாமகேஸ்பரர், வீரபுரந்தரர், வீரராக்கதர், வீரமார்த்தாண்டர், வீரராந்தகர், வீரதீரர், என்னும் நவவீரர்கள் உற்பவித்தனர்கள்.

ஈதல்லாமல்;

குமாரதந்திர ஆகமத்தில் சுப்ரமண்யபூஜாவிதி கியாசத்தில்
கிரந்தசுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.

வீரவாகுர்வீரமார்த்தாண்ட
வீரகேசரி தாரந்தரவீரசூர
கௌரிதேயவீரடக்தண்டகிலா
வீரபத்மோவீரதிதண்டோ.
இத்தியேவம்பூஜயேத்க்ரமாத்.

எனவும்.

தேடுவார் வலமாய்வந்து தெரிசிப்பார் சென்னிமீது
சூடுவார் மலரே தாவித் தொழுதகை கூப்பிநிற்பார்
பாடுவார் காவென்றம்மைப் பரிவினு னந்தமாக
வாடுவார்குகன்கைச்செவ்வேற் கருந்துணைக்குந்தமென்றே.

என்று தெய்விகபிரபந்தமாகிய ஈட்டிஎழுபதென்னு மருட்கவியானுந் தெளிக.

இதில் — இக்கவிதைகளினால் வீரவாகுமுதலிய நவவீரரையும் அவர்கள் குந்தத்தையும் சிவாலயங்களில் பூஜித்து வருவதாகவும் மலர்களால் அர்ச்சித்து வருவதாகவும் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கிவருவதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈதல்லாமல்.

செங்குந்த மான்மியக் கவி.

சிவைபதச்சிலம்பி லுதிர்மணிவல்லித்
தெரிவையோ டொன்பதுமடவார்
சிவபிரான் றன்னை நோக்கினர்கர்ப்பஞ்சேர்ந்து
நம்வீரவாகுடனே
நவவயவரைஈன்றெடுத்தன்றோ
நல்லகுந்தாயுதம்பெற்றே
உவமையில்குகனற் றுணைவராய்ச்சூ
ழெடுகிலைவென் றுலகளித்தார்.

இதில் — தேவியின் கால்ச்சிலம்பிலிருந்து முதிர்ந்த நவரத்தினங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருபெண்களாய் உற்பவித்ததாகவும் அவர்களிடத்திலிருந்து வீரவாகு தேவர்முதலிய நவவீரர்கள் ஜெனித்ததாகவும், சத்தியினால் செங்குந்தாயுதம் பெற்றதாகவும், ஸ்ரீ கந்தபிரானுக்கு சகோதரராகவென்றும், சூரஸம்மாரம் செய்தவர்களென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈதல்லாமல்.

செங்குந்தமன்னர்குலதீபிகை.

இரட்டையர்களருளிச்செய்த

கச்சியேகாம்பரநாதர் உலாப்பிரபந்தத்தில்

சிவகணங்களோடுங்கூட்டி சிறப்பித்தோதிய

கவி.

ஓராயிரத்துத்தொளாயிரவருழிமுதற்
பேராயிறைந்தபெருமையரும்.

என்றும் தெய்விகவாக்காற் காண்க.

இதில் — ஓராயிரத்துத் தொளாயிரவரின் வர்க்கத்தினர் செங்குந்தர் என்று கூறியிருக்கிறது.

அதல்லாமல்.

கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கூத்தர் அருளிச்செய்த
ஈட்டியெழுபதில் 16-வது கவி.

சலம்பிரியாதரூட்டுச்சாவற்கேதனமெஞ்ஞான்றும்
வலம்பிரியாநசெவ்வேட்குறு துணைபாகமன்னுட
குலம்பெறவீந்தாரென்றங்கொடியுமைதந்தவீட்டி
நலம்பெறுமிந்தக்குந்தப்பரிசுபோனட்டியுண்டோ.

இதில் — செங்குந்தர்கள் சிவனது மரபினரென்றும் உமையவளால் கைவேலைப்பெற்றனரென்றும் பொருள்தோன்ற கூறியிருக்கிறது.

அதல்லாமல்.

மறைஞான சம்பந்தசிவாசாரியர் செங்குந்தர் குலம் “ சிவகுமாரனார்குலம்” ஆனதால் மற்ற எல்லாவற்றினும் சிறந்த குலம் எனவும் அவர்கள் கரத்தாற் பரிசிக்க கூழ் தேவாமுதத்தினுஞ் சிறந்த சிவப்பிரசாத மாகுமெனவும் கூறினரென்ற

கவி.

உலத்தினிற்புட்பராகமொளியினிற்கதிரா[illegible]மேந்து
புலத்தினிற்கருப்கண்வாளிபூவினிற்கமலஞ்சொல்லுங்
குலத்தினில்வீரக்குந்தர்குன்றினின்மேருக்குன்றந்
தலத்தினின்மதுரைமேலாந்தரமெனுந்தகமைத்தம்மா.

எனவும்.

கோக்களோமின்னனுரைத்தவத்தரைக்குலத்தில்வேத
மாக்களேச்சிசுவைக்கொன்றனசெய்தற்பிமறந்தானுசா
னுக்கமதழித்தான்பாவமனைத்துஞ்செங்குந்தர்வீதி
தேக்கிடப்பிச்சைவாங்கித்தின்றிடத்தீருமன்றே.

எனவும் வரும் மதுரைப்புராணத் தலவிசேடப்படலத்
திருத்தங்களாலுந்தெளிக.

அல்லாமல்.

ஈட்டிஎழுபதில் 29-வது கவி.

இந்திரனயன்மாதேவர்யாவர்க்குமுதன்மையாக
வந்தபான்மையினாற்குலமழுப்படையத்தனுக்கு
முந்தியகாமந்தானுமுதலியராகையாற்செங்
குந்தர்சந்ததிக்குமப்பேர்முதலியரென்றாகுதும்.

(இ-ள்.) இந்திரன் பிரமன் விஷ்ணு முதலிய தே[illegible]
யாவருக்கும் முதன்மையாக ஆதியி லெழுந்தருளி[illegible]
யால் குலமும் மழுவாயுதமுள் திருக்கையி லுடைய பரம[illegible]
ஆதிநாமம் முதலியரென்று[illegible] தலால், அம்மரபி[illegible]
செங்குந்தர் சந்ததிக்கும் முத[illegible]யரென்று அந்நாமத்தை[illegible]
ஏற்கஆகும். எ-று.

இஃது [illegible] செங்குந்தர்களுக்கு முதலியரென்னு[illegible]
பெருக் காரணங் கூ[illegible]யிருக்கிறது.

இக்காலத்தில் மு[illegible]லியரென்பது முதலியாரென[illegible]

விஜய[…] என்னும் நூலில் வீரவாகுதேவர் துதி.

13-வது கலி.

பேரவாக்குப்பிறந்துழலெம்மனோர்
கோரவாகுலக்கூட்டமிவாவையும்
பேரவாகுப்பிரான் றுணைக்குத்துணை
வீரவாகுவின்மெல்லடிபோற்றுவாம்.

(இ-ள்.) பேராசைப்பெருக்காற் பூவுலகிற் பிறவியெடுத் துழல்கின்ற என்போன்றவர்களின் கொடுமை மிக்க துன்பத்தொகுதியனைத்தும் ஒழியும்படி ஆகுவாகனராகிய விநாயகக்கடவுளின் சகோதரராகிய முருகக்கடவுளுக்குச் சகோதரரான வீரவாகுதேவரின் மிருதுவான திருவடிகளைத் துதிப்பாம்.

☞ விநாயகக் கடவுளின் சகோதரருக்கு சகோதரர் என்பதற்கு பிரமாணம்.

கலி.

[…]பேரவாருணையுடையவனிளவல்பேரருளாற
[…]ராவாகுலவ்வானவர்பெறுவகைதொலைப்பா
[…]னைரவர்குறுஞ்செம்மலிப்பாவைதன்விடத்தில்
வீரவாகுவன்துதித்தனனுலகெலாம்வியப்ப.

[…]டு.

[…]ஞ்சியதுகேட்டுமைமந்தர்க்கவி[…]ருள
வலர்க்கெல்லாஞ் சிவன்[…]லவேறு
கா[…]ல்சுடர்வாளுதவியர்ப்பில
[…]ருமேயாரிலக்கந்தனயரோர்
[…]கீவ்ர்களுமொன்றிறுங்கட்டின[…]பயவுருகி[…]
சேனாரீங்களின்றி[…]

மெல்லவன்பணித்தனசெய்தொழுதிரே[illegible]
றுனவருமிசைந்துதாழ்ந்தார்,

என்று வரும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தங்களானும் தெளிக.

இதில் — வீரவாகு என்பது சுத்தவீரத்தன்மையுடைய புயங்களையுடைத்தவ னென்பதை விளக்கிய காரணப்பெயர். வீரத்தன்மையை விளக்கற்குப் புயவலியே முக்கிய மென்க

கவி.

நாடியபொருள்கைகூடுஞ்ஞானமும்புகழுமுண்டாம்
வீடியல்வழியதாக்கும்வேரியங்கமலைநோக்கு
நீடியவரக்கர்சேனைநீறுபட்டழியவாகை
சூடியசிலையிராமன்றோள்வலிகூறுவோர்க்கே.

என்னும் கம்பராமாயணச் செய்யுளிற் காண்க.

ஈதல்லாமல்.

செங்குந்தவீரர்கள் முசுகுந்தவேந்தனுக்கு தங்கள் குலப்பெயரையும் தங்கள் குலப்பெண்ணையும் கொடுத்தார்கள் என்பதற்கு பிரமாணம், கந்தபுராணத்தின் கவி.

இன்னணம்பலவிராழ்துறனுமெம்பிரையுலகிறைமையைநோக்கா
மின்னுறும்பொரின்மற்றிவருளம்வேற்பெயர்சிறுவியாண்டிகந்
சொன்னயப்பெறுமுசுகுந்த[illegible]வந்தாகெனச்சொற்றிகற்று
மென்னவின்றாண்மல[illegible]னும்பன்றெருவிபல்பிணிரன்.

எனவும்.

ஆர்கலிவன்மைசான்றவாட[illegible]லம்புயத்தோன்புடைய[illegible]
[illegible]பென்றுதைபெற்றுள்ளகன்னிகைதன்னைவேட்டுச்

சிக்கைதாரி[illegible]கிழ்வார் மேகங் தசித்திரவல்லியென்னும்
பைங்கொடி[illegible]யைப்பார்ப்பந்தனன் பதுமமின்போல்

எனவும்.

ஆத்தகுபொழுதிற்பின்னையனகனே சனகனென்னும்
புத்திரர் தம்மைநல்கிப்புவனியாண்டுசெங்குந்தற்குச்
சித்திரவல்லியென்னுந்திருமகள் புதல்வி தன்னை
மெய்தருவதுனைநீரால்விதிமுறைவழாமலீந்தான்.

இதில் — இக்கவிகளிலுஞ் செங்குந்தமரபினர் ஆதியில் சவுவீரகுலென்னும் தேவாம்சமுடையராயிருந்து முருகக்கடவுளின் கட்டளையால் முசுகுந்தனுக்கு தங்கள் குலப்பெயரையும் குலப்பெண்ணையும் கொடுத்து சம்பந்திகளாய் மானவாம்சம்பெற்று அதுமுதல் அரசர்களாயிருந்தார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அதல்லாமல்.

குமாரக்கடவுளின் கட்டளையை வீரவாகுதேவர் மறுத்ததன்றி
முசுகுந்தசக்கரவர்த்தியை இழித்துக் கூறினரென்பதை
யும் அதைக் கேட்ட குகப்பெருமான் சினந்து மறுத்
ததேற்றத்திற்கு மானவாம்சமடைவாயெனக்
கட்டளையிட்டனரென்பதைப்பற்றிய
கந்தபுராணக் கவி.

முழுதருட்புரிதருங்கடவுள்சொல்வினவியேமுடிவதில்லாச்
செழுமகத்தன்குடைச்சூர்குலந்தனையடுத்திறவினைக்கண்
பழிப்படாளுவின்வழிவருஞ்சிறுமன்[illegible]ன்பான்கரதி
விழிதிதாழிற்புரிசிலேயமனமறுத்த[illegible]செய்தார்யாருமவீரர்.

எனவும்.

ஞானநாயகனவர்மொழிதக்[illegible]க்கீதர்க் காசமுமுரைமறுத்தீ
ராணைத்தாபான்மையால்வி[illegible] மானுடவாயவனிமன்னன்

செனையாகிப்புறம்போற்றியேபற்பகற்செர்சிர்த்தன்னர்
வாலுளோர்புகழ்வேநோற்றநம்பக்கலில்வருதிரென்றான்.

ஈதல்லாமல்.

ஸ்ரீ கந்தவிரதவிலாசத்தில் சுப்பிரமண்ணிய ஸ்வாமி சொல்

விருத்தம்.

விடுத்தானுசொல்லைமாற்றிவிளம்புதல்தகுதியாமோ
தடுத்தெதிருரைக்குந்தன்மைக்ஷத்ரியர்க்குசித்தானுசாபம்
கொடுத்தனைநீங்களெல்லாங்குவலயமனிதராய்முன்
னெடுத்தவித்தேவதேகமேகிடக்கடவதின்றே.

(இ-ள்) நாம் கட்டளையிட்டதை மறுத்துச் சொல்வது தகுதியாகுமா, அப்படி தடுத்துப் பேசுகிறகுணம் க்ஷத்திரியர்க்கு உசிதமல்லவா, நீங்கள் தடுத்துபேசினபடியால் உங்களுக்கு இந்த தேவதேகம் நீங்கி மனித தேகம்வரக்கடவது என்கிற சாபம் கொடுத்திருக்கிறோம் வீரர்களே, எ-று.

எனவும்.

ஷ விலாசத்தில் நவவீரர்கள் சொல்

கொச்சகம்.

முன்னவனேயெங்களுக்குமேர்கமயலாமனித
சின்னதனுத்தந்துவிட்டீர்சிதியோங்களறியாமல்
என்னபிழைசெய்தோமோவேதமறியோங்குகனே
மின்னமிந்ததேவதனுவென்றருள்வீரெங்கோனே.

(இ-ள்) தேவரும் எங்கள் முதல்வராகிய முருகநாதனே ஆசையும் அறியாமையையும் விளைவதற்கிடமாகிய இந்தமானிட தேகங்கொடுத்துவிட்டீர் முன் என்ன வினைசெய்திருக்கின்றோமோ அறிகிலோம் இப்போது இழந்துவிட்ட தேவதேகம் எக்காலத்திற் கொடுப்பீர் எங்கர்க்கனே, எ-று.

எனவும்.

செங்குந்தமன்னர்குலதீபிகை.

இது விலாசத்தில் சுப்பிரமணியர் சொல்

விருத்தம்.

அந்தநாள்சூரபத்மவசுரனைக்கொன்றநாகம்
வந்துதெய்வானைதன்னைமணஞ்செயும்போர்தக்கூட்ட
முந்தரம்பையரெழுமைமோகமேகொண்டாரன்றோ
சுந்தரர்நீங்கள்கண்டுத்தொடர்ப்பெதம்மினவசிரே.

(இ-ள்.) நாம் அக்காலத்தில் சூரபத்மனை ஜெயித்து தேவலோகம்வந்து தெய்வானையை கலியாணம்செய்யும்போது அம்மணப்பந்தரில் வந்த தேவகூட்டங்களில் முந்தியிருந்த அரம்பையர்கள் உங்கள் யௌவனத்தைக்கண்டு மோகித்தார்கள் அவர்கள் அழகுகண்டு நீங்கள் மோகித்தீர்கள் அவ்வினைக்கீடாக மக்கட்பிறவிகொடுத்து நாம் அவ்வினையை நூட்டிஷிக்கிறோம் இதனால் ரகசியம் என் றுணர்வீர். எ-று.

ஏவம்.

விருத்தம்.

அன்னையால்தந்தருத்தடக்கைகொண்டுலகமீத்த
மன்னன் ஆக்காக்கிரமமால்வழங்குவெம்புலியுநாகை
தன்னைப்பெயர்த்திசோழத்தலைவர்பாற்பிறந்ததேவ
கன்னியர்மணந்துகைக்கொள்குலமிகங்கண்டுவாரீர்.

(இ-ள்.) நமது மாதாவாகிய உமாதேவியால் கொடுக்கப்பெற்ற செங்குந்தத் தைகயிற்கொண்டு உலகமுழுவதும் ஆளும் ஏகசக்ராதிபத்தியம் இந்த அரசனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு என்னால் சூரசம்ஹாரஞ்செய்து அவன் கையிற்பறித்து உங்களுக்கு கொடுத்தப் புலிக்கொடியை இந்த உலகத்தில் நிலைபெற வெற்றிக்கொடியாக நாட்டி சோழவரசர்கள் மரபிற் பிறந்திருக்கும் தேவ அரம்பையர்களை மணந்து நவவீரரில் முதல்வீரனாகிய, உன்மரபினரென்னும் பொருள் தோன்ற வீர, வாகுவென்பதில், வாகு, என்பது, கைமெனவும், வீரம், என்பது, கோள், எனவும், இவ்விரு

கற்றும் புணர்த்திய தொடர்மொழியில், அ... என்னும் உயர்தி ணை பன்மை பலர்பால் விகுதிசேர, கைக்கோ...ரென்னும் பெய ரையுடைய செங்குந்த குலத்தை அபிவிருத்தியாக்கினைத்து நட து பதவி வரக்கடவீர் நீவிர், எ-று.

ஈதல்லாமல்.

செங்குந்த வேல்பதிகம்

7-வது கவி,

மையிலகுதிவேலுகந்தொருவகமுள்ளினரை
வந்தாகாக்குங்குந்தவேல்
வாதமவியுஞ்சடமுனிவர தமிகுமுகருந்த
மன்னவனிருக்தவத்தால்
செய்யமயிலேறுமுருகையனுடனுகவே
தென்றுவருகுந்தவேல்
தேவசனுவக்குதரிமானவதனுப்பெற்றிச
செகமிருக்கிடுகுந்தவேல்
வெய்யவனருங்குலத்தய்யமாமாதவை
மீமணம்புரிகுந்தவேல்
வீரமுமரண்மழக்கிளிவையுங்கினியையார்
வேர்த்துலக்கிருந்தவேல்
தொய்யின்முலைமங்கையர்கண்மையலுறுமொழிவில்லு
கத்தரவிராக்கை
சுக்கரகன்தமேல்கந்தனுக்கிளையவேல்
துயசெங்குந்தவேலே.

இதில் — கவிசர்கள் முசகுந்தச் சோழன் மரபில் தோன்றிய
தேவமாதர்களைக் கலியாணஞ் செய்துகொண்டதாகக்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈதல்லாமல்.

கந்தபுராணம்

கவி.

அன்னதோர்காலந்தன்னிலரம்பையரவனியாளு
மன்னவர்தம்பாற்சேரன்றிவளர்தலும்வாகைமொய்ம்பின்
முன்னவன்முதலோர்க்கெல்லாஞ்சுகுந்தவேந்தனந்தக்
கன்னியர்தம்மைக்கூவிக்கடிமணமியற்றுவித்தான்.

இதில் — தேவமாதர்களுக்கு மணாளர் என்பதைப்பற்றிக் கூறப்
பட்டிருக்கிறது.

ஈதல்லாமல்.

செங்குந்தபுராணம் மானவகாண்டம் மணம்புரிபடலம்

34-வது கவி.

தெருண்டோருள்ளக்குருமணியாய்த்திகழும்
குமரன்வரத்தாலும்
சாண்டாவிறையோன்றரும்மணியேயென்ன
சட்டினிரதமெனும்
மாண்டான்கொண்டதிணமணியின்குலப்பெண்
கொண்டமுறையாலு
மிரண்டாவருணத்தவராகியிருந்தார்வீரர்
இருநிலத்தே.

இதில் — வீரர்கள் சேரன் மரபில் அவதரித்திருந்த தேவமா
தர்களை மணஞ்செய்து கொண்டதால் இரண்டாம் வரு
ணத்தவர் அதாவது க்ஷத்திரியர் என்பதைப் பற்றிக்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈதல்லாமல்.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம் கத்திரப்படலம்

40-வது கவி.

வினையவீரர்தாமுமியல்புழிவழாமல்வேட்ட
தேனிவர்குழலாரோடுஞ்சிறந்தவில்வாழ்க்கைபோற்றி
மானவங்குதலைச்செவ்வாய்ப்பாலரைநீலவேற்கண்
மானனையாரைநல்கிமனுகுலத்தோன்றியுற்றார்.

இதில் — வீரர்கள் மநுகுலம் அதாவது க்ஷத்திரியர்குலமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அதல்லாமல்.

அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய ஜாதிஉற்பத்தி நூலில்

35-வது பாட்டு.

வாரப்பா இன்னமொருவிசைகேளு
வண்மையாம்வீரர்குலம்விளம்பக்கேண்மோ
தாரப்பாவீரமார்த்தாண்டரென்போர்
தன்மையுறுந்தேவக்ஷத்திரியராகி
கூரப்பா இவர்செயலுமயாதோவெனில்
குவலயத்திற்கொண்டிருந்தபகையையெல்லாம்
காரப்பாகருவறுத்து அடங்காவீரர்
கருணையாமிவர்குலஞ்செங்குந்தந்தானே.

இதில் — வீரமார்த்தாண்டதேவர் தேவக்ஷத்திரியர் என்றும் பகைவரையெல்லாம் கருவறுத்து அடங்காத வீரரென்றும் செங்குந்தர் குலமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அதல்லாமல்.

கொங்கணர் 716-ல் சத்திசர்மாபு 22-வது பாட்டு.

பறைவான சத்திசர்மாபேதெக்குல்
வர்க்கமுடன் செங்குந்தகோத்திரமாகும்

நறைவான கலசன்னிமகன் தானும்
நலமான வீரவாகுதேவனென்று
தறையினிலே தேவக்ஷத்திரியனென்று
தருவாகவம்சத்தலைபெரும்பெற்று
உறைவான முசுகுந்தனவனுக்கு
உண்மையாந்துணைவனென்றே தானுரைச்சே.

இதில் — நந்திசார் வீரவாகுதேவனென்றும் செங்குந்த கோத்திரமென்றும் தேவக்ஷத்திரியனென்றும் முசுகுந்தசோழனுக்கு துணைவனென்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஈதல்லாமல்,

கருவூரார் 205-ல் 25-வது பாட்டு.

சாதியாயின்னமொருமார்க்கங்கேளு
சாங்கமுடையா ரவரைப்பின்னமத்தாபாரு
ஆதியாம்வீரகேசரியாந்தேவர்
அன்பானபரிதிகுலஜோதியாரும்
நீதியாம்சேனைக்குத்தலைவனென்று
நிஷ்களங்கமாகவல்லோனுலகமெல்லாரும்
பாதியாம்சடையணிந்தப்பிரானும்
பகர்ந்துவைத்ததனைத்தனிலேகாணலாமே.

இதில் — வீரகேசரிதேவர் சூரியகுலம் அதாவது க்ஷத்திரிய குலம் என்றும் சேனைத்தலைவனென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈதல்லாமல்.

போகர்ஜாதி உற்பத்தியில் 15-வது பாட்டு.

பாலின்கீழ்புவிபாரணியின்கண்கேளு
பாங்குடனேநவவீரர்ஜாதிபேதம்

வாவில்லைவரக்கினலுதித்தசித்து
வள்ளமேலபூமிதனிலிருந்தசித்த
காவில்லைகொண்டதொருக்ஷத்திரியஜாதி
கருவானஜாதியென்றேசெப்பலாகும்
நாவில்லைசொல்லதற்குயாராலாகும்
நலமாகத்தலைவரென்றேகாட்டலாமே.

இதில் — நவவீர தேவர்கள் க்ஷத்திரிய ஜாதியென்றும் சேனைத் தலைவரென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈதல்லாமல்.

திருவள்ளுவர் சருக்கம் 26-வது பாட்டு.

நவராஜபூபதிகொண்ரத்னவீரர்
நன்மைபுருமிப்புவியில்வல்லோராகி
உக்ராமலைம்பாவிந்துணையாலெந்தன்
வழ்வலியால்காட்சியின்றன்உண்மைகண்டேன்.

இந்தசெய்யுள் மேற்கோள் நூல் இரண்டடியே காணப்பட்டது.

சாமந்தர் என்பது சேனைத்தலைவர் என்பதற்கு சில சாஸ்திர திருஷ்டாந்தங்கள் வருமாறு.

அகஸ்தியர்மரபுவிளக்கநூல் 106-வது பாட்டு.

என்னசேய்இன்னமொருமார்க்கங்கூர்வேன்
எழிலானகண்மணியேயெழில்வல்லோய்கேள்
நன்னவவீரர்மரபுதானும்
நவிலுவேன்காத்திசைபுக்கீர்த்தியோங்க
அன்னவேகத்தவேள்சாபத்தாலே
களமானமனுகுலத்தில்தோன்றியுற்றர்.

அன்னவேமுசுகுந்தர்க்கவனிதன்னில்
அன்பாய்ச்சாமந்தராயிருந்தார்பாரே.

எனவும்.

வாசிட்டம் சுக்கிரன்கதை ௨௭-வது கவி.

சாலுவநாட்டிற்பாலுமந்திரத்தலைவனானான்
மேலுயர்கற்பகாலம்விஞ்சையர்வேந்தனானான்
வாலுணர்வுளதாயங்கோர்மாதவன்மதலையானான்
சேலுகள்சவ்விரத்திற்சேர்ந்தசாமந்தனானான்.

இதில் — சாலுவதேசத்தில் இந்த சுக்கிரனானவன் சூரியகுலத்துக் காசாரியனானான், பின்பு கற்பகாலம் வரைக்கும் வித்தியாதரர்க்கரசனானான், மிகுந்த வறிவுள்ளவனானான் ஒரு தபோமுனிவன் புதல்வனானான், சேல்க்கெண்டைகள் குதிக்கின்ற சவ்விர நாட்டிற் பொருந்திய சாமந்தனாகப் பிறந்தானென்பதாம்.

☞ இந்தக்கவிகளில் சேனைத்தலைவனென்று சொல்ல வேண்டிய விடத்திற் சாமந்தர் என்று சொன்னார். இதுவுமல்லாமல் சாமந்தன் என்ற பேர் சேனைத்தலைவனுக்கே மிக உரியதென்று சில நூலிற் சொல்லியிருக்கின்றது.

எனவும்.

தேரையர் 80-வது பாட்டு.

ஆமப்பா இன்னமொருசெய்திசொல்வேன்
அப்பனேசெங்குந்தர்வகுப்பைக்கேளு
காமப்பாதரணிதனில்மனுமாந்தாதா
கருவாகசந்ததியில்வந்துதோன்றி
சாமப்பாகவீரதேவர்தானும்
சார்வாகப்படைத்தலைவராயவனிமீதில்

காமபாகத்தருடசாபத்தாலே
கனமாச்சாமந்தராயிருந்தாராமே.

எனவும்.

பாரதம் பீஷ்மபர்வம் முதற்போர் சருக்கம்

24-வது கவி.

மண்டலீகர்தம்மார்புறையாகவே
மண்டலீகர்தம்வாட்படையோச்சினார்
சண்டவார்சிலைசாமந்தர்வாங்கவே
சண்டவார்சிலைசாமந்தர்வாங்கினார்.

(இ-ள்.) மண்டலீகர் என்று சொல்லப்பட்ட அரசருடைய மார்புங்கிலக்காக மண்டலீகர் என்று சொல்லப்பட்ட சத்துருவாகிய அரசர் தங்கள் வாளாயுதத்தை வீசினார், சாமந்தர் என்று சொல்லப்பட்ட வில்லைக் கையிலுடைய சேனைத்தலைவர்கள், பலம் பொருந்தி [illegible]ண்ட வில்லை வெடிக்க எதிரிகளாகிய அரசர் தங்கள் வில்லைவளைத்[illegible] என்பதாம். எ-று.

இத்தக்கவிகளினுற் சாமந்தர் என்கிற வாக்கியம் வில்லுடைய சேனைத்தலைவர் என்பதேதவிர வேறல்ல.

அதல்லாமல்.

திருவிளையாடற்புராணம் மெய்காட்டிட்ட படலம்

3-வது கவி.

சவுந்தரசாமந்தனென்றதானைகாவலனொருவன்
சிவந்தசடைமுடியண்ணலடியவரேசிவமாகக்
[illegible]கியநச்சிக்கருங்கடப்பாட்டினைநின்றோ[illegible]
[illegible]தாசத்தொருமைக்குருகுந்துணையாகியொழுகுநாள்.

(இ-ள்.) சவுந்தர சாமந்தனென்னும் பெயருடைய சேனைத் தலைவனொருவன் சிவனடியார்களைப் பரமசிவமாகப் பூசித்து

சந்தோஷிக்க அரசன் இருமைக் குருந்துவீனங்கில் தவறுக நடக்கும் காலேயில் என்பதாம், எ-று,

எனவும்,

இதுவும் ௸ படலம் 29-வது கவி.

தெவ்வடுமகிழ்ச்சிபொங்கச்சேனையின்செல்வநோக்கி
யெவ்வெவ்தேயத்திலுள்ளாரிவரெனவெதிரேரின்று
கௌவையின்மனச்சாமந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புநீட்டி
யவ்வவர்தொகுதியெல்லாமணியணிவிருவிக்கூறும்.

(இ-ள்.) சத்துருக்களை ஜெயிக்க மகிழ்ச்சியானது மேலோங்க அரசருக்கு சேனையின் செல்வத்தைப்பார்த்து இவர்கள் எந்தந்த தேயத்திலுள்ளவர்களென்று அரசன் கேட்க உண்மையான மனத்தையுடைய சாமந்தன் கையிற் பொற்பிரம்பினை நீட்டிக் காட்டி அந்தந்த சேனையின் தொகுப்பை யெல்லாம் வரிசை வரிசையாக நிறுத்திச் சொல்வானென்பதாம். எ-று.

இந்தக் கவிகளினுற் சாமந்தனென் [illegible] னுங் கருத்தம் சேனைத்தலைவனென்று வந்திருக்கிறபடியால் சிலர் இந்த சாமந்தனென்கிற பதம் சேனைத்தலைவருக்குரிய தல்லவென்றும் சேனைத்தலைவர் வேறென்றும் சாமந்தர் என்கிற ஜாதி வேறென்றும் சொல்லுவார்கள். ஆனால் அதன் விபரத்தை வெளியிடுகிறேன்.

சேனைத்தலைவராய் வரப்பட்டவர்களில் யாரொருவன் அரசன் தேசவிசாரணையும் பொக்கிஷங்களையும் கைக்கொள்ள வேண்டியவனென்றும், அரசன் சகோதரனைத் அல்லது அரசன் புத்திரனை அல்லது சொந்த பந்துவானது சேனைத்தலைவனாயிருக்க வேண்டுமென்றும் நீதிநூற்சொன்ன பிரகாரமே அவ்வாறானாக்கக் [illegible] லாது வரைக்கும் நடந்தேறி வருகின்றது. [illegible] துவே [illegible] ன்ன [illegible] மந்திரிமுதலான ஊழியக்காரர்கள் ராஜபந்துக்களா [illegible] ல்லாமல் புறச்சாதியாயிருந்தபோதிலும் அதனாற் பெருங்கேடு தி வந்து நேரிடாது சேனைக்கதிபதி புறச்சாதியாயிருப்பார்களே

யானல் அந்த ஜாதிபக்ஷத்தில் அரசு போய்விடுமென்பதற்கு சந்தேகமில்லை யல்லவா; அதைப்பற்றியே முன்னோர்கள் அவர்கள் ஸஜனங்களுக்குள்ளவே சேனைத்தலைவர்களை யேற்படுத்தி வந்தார்கள்.

அதற்கு திருஷ்டாந்தம் சொல்லவேண்டுமானால் — முதல் தேவர்களுக்கு தேவனான ஈஸ்வரருடைய புத்திரர்களாகிய கணபதியும் சுப்பிரமணியரும் வீரவாகுதேவரும் தேவர்களுக்கு சேனைத்தலைவர்களானார்கள். இதுபோல் சூரபத்மா இராவணன் முதலான இராக்ஷத ராசர்களுக்கு அவரவர்கள் சொந்த பந்துக்களே சேனைத்தலைவராயிருந்தார்கள். ஆகையால் அரசனுடைய பின்னை அரசனுடைய பந்துக்களே சேனைத்தலைவராக வேண்டிய கிரமமான படியால் அரசனுக்கும் சேனைத்தலைவருக்கும் எவ்வளவும் பேதமில்லை. அரசனே சேனைத்தலைவராவதும் சேனைத்தலைவரே அரசனாவதுஞ் சகசம்.

ஈதல்லாமல்.

பெ[illegible] கூற்றுவநாயனார் சரித்திரம்

1-வது கவி.

துன்னார்முனைகடோள்வலியால்வென்றுகுலப்படையார்தம்
மன்னும்பதிருநாவிராஜகவினுகலிக்கார்
பன்னுஞ்சரடியார் தம்பாதம்பரவிப்பணிந்தேற்று
முன்னுகியகற்றிருத்தொண்டின்முயன்றார்களத்தைமுதல்வனார்.

(இ-ள்.) சத்துருக்களைத் தோள்வலியால் வென்று சிவனடியார்களுடைய பாதத்தைப் பணிந்து துதிசெய்து அடியார்களுடைய திருத்தொண்டின் முயற்சி செய்தார் களத்தையென்னும் பதிக்கு அரசனாகிய கூற்றுவநாயனாரென்பதாம். எ-று.

எனவும்.

ஷை சரித்திரம் 2-வது கவி.

அருளி[illegible]வழியாலரசோதுங்க
    வவனியெல்லாமடிப்படுவார்
பொருளின்முடிவுங்காண்பரிய
    வகையாற்பொலிவித்திகல்சிறக்க
மருளுங்களிறுபாய்புரவி
    மணித்தேர்படைஞர்முதன்மாற்றார்
வெருளுங்கருவிநான்குநிறை
    வீரச்செருக்கின்மேலானார்.

(இ-ள்.) பரமசிவனுடைய கிருபையினால் அரசு செலுத்திப் பூமியின்கண்ணி லுள்ளவர்களெல்லாம் தன்னை வணங்க அளவிடாத மிகுந்த திரவியமும் பிரகாசிக்கின்ற யுத்தத்திலே சிறந்தவனாய் யானை குதிரை காலாள் தேர் முதலானதும் பெருந்த சத்துருக்களானவர்கள் பயப்படும்படியாக யுத்தாயுதத்தில் நிறைந்த வீரச்செல்வத்தில் மேன்மையுடையவ ரானா ரென்பதாம். எ-று.

இக்கவிதைகளினற் - கூற்றுவநாயனர் களந்[illegible]கயென்னும் பதிக்கு அரசனாக விருந்து பரிபாலித்து[illegible] கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அதல்லாமல்,

கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய கூத்தர் அருளிய தெய்விகப் பிரபந்தமாகிய ஈட்டி எழுபதில் 50-வது கவி.

தளர்ந்தவருக்குத்திருவுருவந்தன்னையடையார்க்கொருசிங்க
மிளந்தையவர்க்குச்சிலைவேணல்லிசையாற்பொற்பூதரமேயாம்
வளர்ந்தசா[illegible]வில்வால்வளைகண்முத்தந்தரும்வளங்கூர்
கள[illegible]திகோராசன்கைக்குந்தம்போற்காணேமே.

(இ-ள்.) தளர்ந்தவர்த் தன்னை யடைந்தவர்களுக்கு முக மலர்ச்சியை யுடைய அழகிய உருவத்தை யுடையவன் தன்னை

வந்து வணங்காத சத்துருக்களுக்கு ஒப்பற்ற சிங்கம்போன்றவன் இளமைப் பருவத்தையுடைய பெண்களுக்குக் கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதனை யொப்பான் அழகிய நிறைந்த புகழ்க்கு பொன்மலையை யொப்பானுகிய செந்நெல் வளர்ந்த வயலினது வரம்பில் வெள்ளிய சங்கினங்கள் முத்தத்தை யீனுகின்ற வளப்பமிகுந்த களந்தை முதலிய நகரத்துக்கு அரசனது கையின்கணுள்ள குந்தத்தினது புகழைப்போல ஒருவரிடத்துங் கண்டோமில்லை. எ-று.

இதில் — களந்தை என்னும் நகரத்து அரசன் கையின்கணுள்ள குந்தத்தின் புகழைப்போல ஒருவரிடத்தும் கண்டோமில்லை யென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈதல்லாமல்.

வீரநாராயணர் விஜயம் சிறப்புப்பாயிரம் 15-வது கவி.

அறுப[த்]துமூன் றுநாயன்மார்களிற் பதின்மர் துதி.
எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மலர்விழித்தயாளைக்[கு] ந்துணித்தோர்வேத
மந்திரமாப்பகர்ந்தோர்நீற்றுண்மைகொண்டோர்
வலைமைபெறுமாருரார்பு[க]ர்பட[ர்ந்]தோர்
வீர்விழிநுற்கண்பெற்றோர்ஸ்ரீதேவன்று,
ணிலவுமுடியெனப்பூண்டோராதிரைக்கணிணிதிய
மளிப்போர்புற்றிபமெரிப்போர்பாப்
பலமுதேவர்தர்க்குரைப்போரமுதளிப்போர்குக்குப்
படைக்குலத்திலவதரித்தபதின்மரையும்பணிவாம்.

(இ-ள்.) சிவகாமியாண்டார் கொண்டுவந்த ப[ுஷ்ப]தாமத்தைப் பறித்தழித்திய யானையைத் துடுந்து ... [கர]நாயனாரும், வேதக்காரர் பரியங்களனைத்தையும் மூவாயிரம் திருமந்திரமாகத் திருவாய் மலர்ந்த திருமூலநாயனாரும், திருவெண்ணீற்றினுண்மையைக் கண்டப்பிடியாகக் கொண்டிருந்த மெய்ப்பொருணாயனாரும்,

ஆளுடைய நம்பிகள் திருக்கைலைக்கெழுந்தருளத் துணிந்த யோகத்தால் அவரை தியானித்துக் கொண்டு அவருக்கு முன் சென்றருளிய பெருமிழலைக் குறும்பநாயனாரும், சமணர்களுடன் வாதிட்டுக் குளந்தோண்டிக் கண்பெற்றுக்கொண்ட தண்டியடிகணாயனாரும், சிவபிரான் திருவடி சூட்டப்பெற்றமையையே முடியாகக்கொண்டுகொண்ட கூற்றுவநாயனாரும், பிரதி திருவாதிரை நக்ஷத்திரந்தோறும் சிவனடியார்கட்குப் பொன்னளித்துவந்த நரசிங்கமுனையரைய நாயனாரும், தமிழ்க்கோவைபாடி மூவேந்தர்க்கும் பொருளுணர்த்திவந்த காரிநாயனாரும், சிவனடியார்க்கமுதளித்துவந்த இடங்கழிநாயனாரும்; என்று சொல்லத்தக்க செங்குந்தர் குலத்தில் அவதரித்த இப்பதின்மரையும் வணங்குவாம், எ-று.

இந்நூலாசிரியர் செய்த இச்செங்குந்தப் பெருமக்கள்
துதிக்கு முதனூல் பொற்களந்தை புகழேந்திப்
புலவர் செய்த திருக்கை வழக்கமேயாம்.

அதில் —

நாவலூர்நம்பியெனுநாரூர்நம்பியென்
மேவுமிருநம்பியரான்மெச்சுங்கை - சேவினல்ல
ஞகிலைதோறெண்ணிலடியவர்க்கும்பொன்னூறு
நீதியவேயளிக்குநேசிக்கை - நீதியொடு
வெம்பகையைவென்றவினைபொருளைமெய்யடியார்
தம்பொருளாயாக்குந்தயாளக்கை - யம்பொன்முடி
வன்றொண்டன்வேதண்டமன்னுமுனையோகாற்ற
ன்றிருண்டையாக்குவைத்தயாண்புக்கை - மின்றெண்டு
[illegible]சிவபத்தர்சிரனைத்தக[illegible]கப்பழிக்கும்
வெய்யர்வெ[illegible]ளையரிவெற்றிக்கை - தூய்மதமிழ்க்
கோவைபலதம்பெயரார்கூறிமூவேந்தரிடந்
தேவைபொருள்கொண்டுபணிதேடுங்கை - பாவினோக்கா

டன்னலுக்கென்றும்ப[illegible]ரையாயாதுமோக்காண்மூக்
கென்னலன்போற்றுண்டித்தவேற்றக்கை-தன்னனிபோல்

தில்லாரிற்றெண்டர்க்கெக் கிட்டநேற்போர்கவர்கேட்
பல்லாரைவின்னேற்றுப்பாழிக்கை - புல்லான்

பொரவிளைத்துவஞ்சவாட்புத்தகம்போதிப்பான்
வரவிளக்காதாருயிரி வண்கை - மீரவிகுல

மன்னுயல்கோம்பியாகியச்சாலை திறந்
தென்னுதவ்றெண்டர்கொளைக்கிட்டுகை - மின்னுர்போ

லம்பலவன்றூட்டுளையையாயுமணிமுடியாய்
சம்பியணிக்கேயுகொணையகக்கை - யம்புவியில்

வெள்விடையோர்காமலைரைவீழ்த்திய தம்பிக்கையறக்
கொள்விடைகுரும்பராசார்க்கொய்திடுகை - வெள்ளுறபுல்

வீட்டிவி[illegible]க்கெரித்துவின்பணிமுட்டச்சிகையை
நீட்டிவிளக்கெரித்தகோர்மைக்கை - நாட்டக்

குறையையமன்னர்கொளக்குண்டபெடுத்து
நிறைபுனல்செய்திட்டமேலக்கை - மறைநெறியின்

மூவாயிரமறுவைமுல்லையானுக்கைபுக்கு
சாவாவினிதுணைத்தன்னையக்கை.

என பதினால்வரைக் குறித்திருக்க, இவர் பதின்மரை மாத்திரம் குறித்ததற்கு காரணம் ஆலோசிக்குமிடத்து இவர்க்கு முன்னரே தம்மவர் செயற்கையால் திருத்தொண்ட[illegible]ணம் இயற்கை திரிந்து வழங்கியதுபோலும். அத்திருக்கை வழக்கையும் பின்னாட்குமுன் அச்சிற்பதித்தவர் இந்நூலாசிரியரைப் பின்றொடர்ந்து நால்வரைக் குறைத்தனர். ஆயினும் மேற்குறைந்த இருண்டைக்குமுன் இவ்வாசிரியர் மாணுக்கபரம்பரையினராவர்;

திருக்காஞ்சி முத்தமிழ்ச்சூரி வீரபத்திரதேசிகர் செய்துள்ள
செங்குந்த சிலாக்கியமாலை, என்னும் பிரபந்தத்தில்,

ஒப்புயர்வற்றசிவாகமமேழ்நான்கினுண்மையெலா
மெய்ப்புவனத்தும்விளங்கவாமேக்கிக்கிறந்தவுட
விற்புருந்தாண்டுக்கொன்றுகமெழுவாயிரமனுவைச்
செப்புதுஞானக்கதிரோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

ஆரணமோதுமபிடேகர் தம்மிலவதரித்துப்
பூரணத்தமிழ்க்கோவைகள்பாடிப்புரவலர்பா
லேரணவப்பொருள்கூறிப்பொன்பெற்றிறையின்பணிகள்
சீரணவச்செய்திறலோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

ஒருநாலுபொன்னையுலப்பிலிகாட்சைவவுத்தமர்க்குத்
தருநாநிலன்புக்கெதிர்தூர்த்தவேடன்றனித்துறந்
மிருநாலுபொன்றக்திகளும்புறமதரோகிடும்பத்
செருநாறும்வாழ்க்கைசிவண்வோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

தன்னரசிற்சைவபாலணைந்தவைதிகஞ்சார்நெறிகள்
மன்னுறுநாளிலரன்றிருவூர்க்குண்டிவழங்கலுற்ற
வின்னலொட்டெகற்கவாடுவோன்முனிவனையவரே
நின்னநிதியும்விடுத்தோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

என[illegible]

[illegible]ருந்[illegible]ர்போர்க்குடைந்திட்டோர்க்[illegible]கவிடமா
யிருந்தவர்க்காடெய்தச்சென்றமர்வென்றதிலைய[illegible]பான்
விருந்தாருந்தவர்க்காக்குதலைந்தவியமனிடத்
[illegible]துபணிக்குமளிப்போர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

கருக்கலைதேர்குழற் சங்கிலிக்கேள்வனைக் காதலித்த
பெருக்கமதாற் சித்தியாவையும் பெற்றவன் பின்னருகன்பா
விருக்கைபெறலரிந் தாற்றுதயோகி லிணங்கிமுன்னர்
திருக்கயிலைப்பதிமேயோர் செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

பன்முறையரயோதனைத் தெய்த்தமேவலன் பட்டிமையாற்
கொன்முறையாய்க்கரன் சின்னங்குலவுறு கோலமுடன்
சொன்முறை நூல்கரவாண்மறைத் தெய்தச்சோர்வின்றியுயிர்
சென்முறைசெல்வவிடுத்தார் செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

தூண்டார்புரதன்தசசிவித் தெரித்தானையவன் பொழிலைத்
தொண்டார்தரிக்குமடியாரைத் துணித்திகழ்நாத்
தண்டார்பஞ்சிகிலியோன் வாளாற்றறிபடத் தக்கனமே
சென்டாபுதலிநசெய்தார் செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

பாராருமன்னவன் றேவிமுக்கண்ணற் காம்பையம்மலரோன்
சேராவெடுத்துமொக்கேகடுங் கூர்தலீர்த்தித் தான்வைசியர்க்
வாராருங்கோணமரிக்தவன் கேள்வன்கைவாங்கவிட்ட
சீரார்கோர்த்தாவுடையோர் செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

கொள்ளைமயல்தோளிபங்க [illegible] ண்டிக்கென் றவிசித் [illegible]
கோளையாற்றுதினத்தே [illegible] ணைக்கண்டுளைகொண்டு தன்னைக்
காளைமனைமைத்தமர் [illegible] வார் புகழ்த்தண்தலைகயுள்
சேமையதி [illegible] கொடுமா [illegible] தார் செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

வர்சான்றசெம்பியர்க்கல்லாலிட்ட முடி [illegible] பன்னத்தில்லை
மூர்சான்றவர்த் தன்னீராதவுர்க்குலமுற்றார் [illegible]

ணேர்சான்றமாமுடியாகுறவேண்டிநெடுங்கனவித்
சீர்சான்றவாதுபெற்றுன்டோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

என்றுமலர்பறித்தேதார்திக்காரமியற்றுந்தொண்டர்
நின்றலறச்சிரத்துந்தும்பியொடைவார்செடுமழுவாற்
பொன்றவிருத்திறைமெய்யன்புக்கின்னுயிர்போக்கவெண்ணிச்
சென்றவுயிரைமீள்வித்தோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

தொகைபெறும்பல்பொருளாற்சிவக்கோயிற்றாம்விளக்கிட
டகமகிழ்காலின்மையெய்திக்கணம்புல்லநாத்துணிற்ற
மிகைகெடலின்றிபதையேயெரித்ததுமிக்கின்மையாற்
சிகையெரித்திட்டசெயலோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

முனைத்தபொழுதேதபெறுங்குருடேகிக்கண்முன்னெறிய
விளைத்ததுயத்தொண்டினிதின்முற்றிப்புகழ்திலொட்டாத்
பகைத்தவாமணர்குருடாகிப்பேர்தற்பணிப்பினவர்
திகைத்துவிடச்செய்தோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவுமப் பதினான்கு திருத்[illegible]ண்டர்களும் [illegible]
தமைந்திருக்கக் கண்டாம்.

இஃது ஏட்டுப்பிரதியி லிருந்[illegible]டுக் கெழுதியது.

[illegible]தல்[illegible]ல்.

வல்லான்காவியம் தேவராட்டி[illegible]ருக்கம்

43-வது கவி.

நவமணிவீரவேந்தர்[illegible]ற்குலமுடையாரென் றஞ்
சிவமணியணிவேயெ[illegible]ன்னத்தேர்தவன்மதிமால்பெற்ற

நவமணிகளுமாந்தசக்கரன்சரவணத்துற்
பவமணியளித்தகடந்தன்பதமுடியெனக்கொள்பண்பன்.

(இ-ள்.) நவமணிகளிற் றோன்றிய சக்திகளின் குமாரர்க கிய நவவீர ரென்னும் மன்னவர்களின் சிறந்த குலமுடைய வர். எக்காலத்தும் ஆபரணமாயுள்ளது உருத்திராக்க மணி யேயென்று தெளிந்துள்ளவர். மதிமானென்னும் மன்னவன் அரியதவத்தா லின்ற புத்திரத்தினம் விடத்தங்கிய கண்டமுடை ய சங்கரமூர்த்தியும் சரவணத்தடாகத்திற் குழவியுருவா யவதரி த்த சுப்பிரமணியக்கடவுளைப் பயந்த பரனுமாகிய எமது நடரா ஜன் திருவடிகளை முடியாகப்பெற்ற தகைமையர். எ-று.

இதில் — இக்களாரதிபர் திருத்தொண்ட ரறுபத்துமூவருளொ ருவரான கூற்றுவ நாயனார் சந்ததியாரெனக் கூறுப. இதனை "ஆர்கொண்டவேற்கூற்றன்களந்தைக்கோனடியேன்." என்னும் அருடைய நம்பிகளருட்பனுவலா லும்,

நாதன்திருவடியேமுடியாகக்கவித்தநல்ல
போதங்கருத்திற்பொறித்தமையாலனைகொடுப்ப
வோதத்தழுவியஞாலமெல்லாமொருகோலின்வைத்தான்
கோதைநெடுவேற்[illegible]ப்பாளனாகியகூற்றுவனே.

என்னும் நம்பியாண்[illegible] நம்பிகளருளிய திருவிருத்தத்தி னும் தெளிக.

எ தல்வைமல்.

விஜய[illegible] னும் நூலில் 47-வது கவி.

மகைகல [illegible] கனார்த்துர்ப்பாரிலேக்குர்தனைவநே
வாகுச்சன் [illegible] வெயப்ந்துநூட்ட[illegible] வன்முகனைக்குவக்த
வகிதனுமதமா[illegible] வீக்கொடியா[illegible]ர்த்திருக்கச்
சகமதிற்கொன்ற [illegible] த்திச்சக்கி[illegible]ணர்த்[illegible]ன்றே.

(இ-ள்.) பகைவர்களுடைய படைகளைத் தனக்கு அடிமைக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு, கலுக்கார் என்னும் வரிஞ பச்சிலைவடிவா யிருக்கும் குந்தம் என்னும் கூரியவேல் பிரககுப் வெட்சி அரசர் வெட்சிமாலையணிந்து, போர்க்களத்தில் ர்த்தாவுந்த கொரேனுகிய யானையானது உயிரிழந்து விழும்பகும் தன்னுடைய புலிக்கொடியே இவ்வுலகத்தில் எக்காலத்தும் நிலைசிற்குமாறும் கொன்று, அக்களத்திலிருந்து ஜயசங்கமூதினர். எ-று. அன்று - ம - அசைகள்.

இதில் — முன்னமே அநேக பகைவர்களை முதுகுகாட்டி யோடச்செய்து வெட்சிமாலையணிந்து அக்காரணத்தால் வெட்சியரசர் எனப்பெயர்கொண்ட மன்னர் இப்போதும் இக்குறும்பரசனை வெல்லுவான் வெட்சிமாலையணிந்தனரென்க, அவ்வரசனையும் ஏனைய அரசர்களையும் வெற்றிகொண்டா ரென்பான், "வரிக்கொடியமர்த்திருக்கரசகபதில்." என்றார்.

எனவும்.

ஷை நூலில் 2-வது சருக்கம் 2-வது கவி.

அரசரிருந்த சிசனடியவர்க்கடிமைச் செங்கோன்
மன்னவராஞ்செங்குந்தர பிரானலகையெங்குரு
சொன்னசோடிப்போர்கோன் [illegible] னசக்கரசகதனிலாமன்
முன்னவாசிவனையன் [illegible] வீரதம்பன்னுள்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பழுவூரென்னும் [illegible] தலத்தில் அன்மாக்களை பட [illegible] கொண்ட [illegible] ரும் வடாரண்யத்திலே [illegible] பூண்டவனுகவும், செங்கோல்செலுத்தும் அரசர்களாகிய செங்குந்தர் மரபினனுகவும், [illegible] மென்றும் புகழ்ப்படைத்த [illegible] கோமதி என்னும் பெயருடையவனுகவுமிருந்த அரசன் அக்குன்ன [illegible] நிலைவில்லாமையால், முதல்வனே ! சிவபெருமானே [illegible] பக்கானை பிரார்த்தித்துப் [illegible] தந்த [illegible] வந்தனன், எ-று.

இ-கில் — இச்செங்குந்தமரபினர் ஆதியில் நவவீரர்களெனனும் தேவாம்சமுடையரா யிருந்து, முருகக்கடவுளின் கட்டளையால் முசுகுந்தச்சக்கரவர்த்திக்குச் சம்பந்திகளாய் மானவாம்சம்பெற்று, அதுமுதல் அரசர்களாயினமை தோன்ற "செங்கோன் மன்னவராஞ்செங்குந்தமரபு" என்றுர். இம்மரபினர்க்கு இக்காரணத்தானன்றே தேவாம்சவிருதும் மானவாம்சவிருதும் இரண்டும் வழங்கிவருகின்றன. இவ்வாறிரண்டும் இம்மரபினர்க்கு உண்டென்பதை,

நங்கையர்வேய்த் தோள்பழகு நாகணவா யேகுந்த
வங்கையர்தன் கேதனநீ யாய்த்தரையாய் — துங்கமிகு
காவிலொடு வைகித்தங் காவல்மெய் காக்குமெழிற்
சேவலொடு வெங்கையுமாந் தேர்.

என்னும் முத்துக்குமாரதேசிகரருளிய செங்குந்தர் தசாங்க வெண்பாவா னுந்தெளிக.

ஈதல்லாமல்.

வல்லாள்புராணத்தில் 14-வது கவி.

ஓராயிரத்தொகைதொள்ளாயிரவருநீள்வருட்
சோராவன்மகிழற்கீழ்த்தேவசிங்காதனத்திருந்து
பாராளுந்திறமுடையபதுமவண்ணன்சுதன்றனியன்
சீராளனிவரசெங்கோன்மைபுலத்தார்.

(இ-ள்.) ஆயிரத்துத் தொளாயிரவரென்னும் கூட்டத்தாருள் ஒருவராய்ச் சேர்ந்திருப்பவரும், மாவிருக்ஷத்தின் கீழுள்ள தேவசிங்காதனத்தி லிவர்ந்திருந்து செங்கோல் செலுத்தி யுலகாண்டுவரும் வல்லபமுடைய பதுமவண்ணனென்னும் புண்ணியவா னுடைய புத்திரருமாகிய தனியனென்பவர் இவ்வரச புரியுங்காலத்தில் உத்தியோகத்தர்கள். எ-று.

இதில் — ஓராயிரத்துத் தொளாயிரவரென்போர் தில்லை மூவாயிரவரைப் போன்று சிவபெருமானுக்கு தொண்டுபுரிவோர். இதனை

தில்லைமாநகர்வாழுவாழ்தவசிந்தையர் தனுமாறைஞ்ஞூ
றல்லதும்பலமடபதித்தவாசரிக்கையிலுள்ளபே
ரெல்லையில்லவரியாவருங்களிகொளவிளங்கசரிநிலைக்
கொல்லைவந்தெழுவனைவருங்காமுக்கிவைத்தனமுருகினர்.

என்னும் திருத்தொண்டபுராண வரலாற்றுத் திருவிருத்தத்துள் "பல்மடபதித்தவாசரிக்கையிற்றுள்ளபேர்" என்பதனாலும் இந்நூல் முதலில் காட்டிய இரட்டையரென்னும் தெய்வீகப்புலவர்கள் பாடியஏகாம்பரநாதர் உலாக்கண்ணியாலும், அந்தியும் மிச்செங்குந்த மரபினர் வசிக்குமிடத்திற்கு மடவளாக மென்பதே பெயரென்பதனை

தம்பதிகுன்றத்தூரின் மடவளாகந்தானுக்கெதிர்திருக்கோயிற் றுபித்தங்கண், செம்பியர்கோனருநாகேச்சுரம்போலீதாந் திருநாகேச்சுரமெனவேதிருப்பெயரசாற்றி, யம்புவியிலங்காங்கவைபவங்கட்கானபரிகலந்திருநாள்பூசைகற்பித், திம்பர்புகழ்வளவனருமைச்செங்கோலுமம் ராதுபரியந்துமியற்றுநாளில்.

எனச் சேக்கிழார் புராணத்தும்.

ஆர்ந்தவகாரமகண்மன்றமாவணகூடமயற்
சேர்ந்தநக்தம்பிவைதற்குழமாய்பன்மொழுமணிபேர
னேர்ந்தவிடத்தமடவளாகம்மெனவேயிருவிச்
சேர்ந்தகற்றக்கொடுமைகுவர்காணிக்கச்செங்குந்தரே.

எனச் செங்குந்தர் மாலையினுமுள்ள திருவிருத்தங்களாலும் தெளிக.

ஈதல்லாமல்.

போகர்நூல் 32-வது பாட்டு.

பண்பானபுலிப்பாணிமைந்தா கேளு
பகருகிறேன் [illegible]வீரர்வாக்கத்தானே

தண்பானநவசக்திசிலம்பில்தோன்றி
 தருவாகநந்திகணத்தவருமாகி
திண்பானசெங்குந்தர்வம்சமாகும்
 திடமுள்ளவகுலமணமேசூட்டி
எண்பானசகஸ்திராதிரோன்பான்பாலர்
 இணங்கியேபடலகிரசியத்திறனே.

இதில் — இக்கவிதையிற் செங்குந்த நவவீரர்களின் மக்களாகிய ஆயிரத்துத் தொளாயிரவரின் சந்ததியார் உலகில் அரசகோத்திரத்தார்களென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது

ஈதல்லாமல்.

அகஸ்தியர் மாபுநூல் 86-வது பாட்டு.

நானனபுலஸ்தியனே தயவுள்ளானே
 தாபரனே தபாதிதியே தகைமையோனே
கோனனகுருவினதுபிரகாசத்தால்
 கொற்றவனே புகலுகிறேன் குவலயத்தில்
தேஜவீரர்குலத்தேவராயர்
 தெளிவுடனே கூறுகிறேன் மாணாக்கற்கு
பானனபாஞ்சுடரேபதிவிளக்கே
 பாடுகிறேன் தேவசிம்மாசனத்தோன்பாரே.

இதில் — தேவராயர் செங்குந்தரென்றும் தேவசிங்காசனாதிபதியென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எனவும்.

ஷை நூல் 150-வது பாட்டு.

பாரப்பா இன்னமொருசெய்திகேளு
 பண்பானபுலஸ்தியனே பண்புள்ளோனே
சாரப்பாசண்முகர்க்கிளையோரான
 சருவாகசக்திபுத்திரரையா

 செங்குந்தர்தான்வர்குலதீபிகை.

தாரப்பாராதிக[illegible]த்தவருமாகி
 தருவாகவேவீரசிம்மாபிஷேகந்தோன்றி
வாரப்பாவீரசிங்கராயர்தானும்
 வளமானவீரசிம்மாசனத்தேதான்பாரே.

இதில் — வீரசிங்கராயர் செங்குந்தரென்றும் வீரசிங்காசனாதிபதியென்றும் இராஜனென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எனவும்.

ஷை நூலில் 169-வது பாட்டு.

காரப்பாபுலத்தியனேகருத்துள்ளோனே
 கருவானவர்ணமதுவரிசைகேளு
தாரப்பாதரணிதனில்மனுக்கடங்கள்
 தருவானகுலமதனைவகுத்துச்சொல்வேன்
சாரப்பாசிவலிங்கராயர்தானும்
 சருவாகசெங்குந்தர்குலமேயாகும்
ஆரப்பாகைவேல்வர்வர்ணந்தானே
 அன்பானதேவவீரர்தனயர்பாரே.

இதில் — இக்கவிதைகளினால் தேவராயர், வீரசிங்கராயர், சிவலிங்கராயர், கைவேல்வராயர், இவர்கள் செங்குந்த குலமென்றும் தேவசிம்மாசனாதிபதிகளென்றும் ராயர்களென்றும் பட்டந் தரித்தவர்களென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எனவும்.

ஷை நூல் 86-வது பாட்டு.

சாரப்பாபுலஸ்தியனேசார்ந்துகேளு
 சருவாகநவசத்திமாரைச்சொல்வேன்
காரப்பாகன்னிகையர்தங்குலமேயாகும்
 தருவானஅரசுடையதேவியாகும்

நாரப்பாலவீரர்மக்கள் தன்னை
நலமாகவட்சமென்றமக்களோடு
காரப்பாகந்தவேள்படைக்குத்தானும்
கருவாகத்தலைவாயிருந்தார்பாரே.

இதில் — நவசத்திகளின் மரபு கணிகையர்குலமென்றும் அரனுடைய தேவியென்றும் வட்சத்தொன்பது மக்கள் என்றும் கந்தவேள் படைக்கு தலைவரென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈதல்லாமல்.

ஸ்ரீ கந்தவிரத விலாசத்தில்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கச்சியெனும்நாட்டிலனகனெனுமரசிருக்கக்கண்டவீரன்
நச்சியநாற்றிசைமுகத்துஞ்சிவபுரமுந்தொந்திபுரநறுவிரிஞ்சை
யுச்சிதசோளிங்கபுரநாடொன்றுக்கொருபன்னேழுள்ளநாட்டி
விச்சயமாய்ச்சனகன்முதற்செங்குந்தமன்னவரைநேமித்தானே.

(இ-ள்.) இந்தவிதமாக வீரவாகு தேவரும் முசுகுந்த மகாராஜனும் அனகராஜனை காஞ்சிபுரமென்னு மகாநாட்டில் சிங்காசனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து முன்னொருகால[illegible]பதியில் உமாதேவியார் சிவபெருமானை நோக்கி[illegible] தவஞ்செ[illegible]ய [illegible]தபோது அதற்கு நான்கெல்லை வகுத்து கிழ[illegible]த்தெல்லையாகிய [illegible]தில் நந்திகேசுபரரையும், தென்புரத்[illegible]ல்லையாகிய தொந்திபுரத்தில் கணபதியையும், மேற்புரத்தெல்லையாகிய விரிஞ்சிபுரத்தில் ஸ்ரீ கந்தநாதரையும், வடபுரத்தெல்லையாகிய சோளிங்கபுரத்தில் வயிரவரையும் காவலாக வைத்திருந்த காரணக்குறி சமைந்து மானிஷித்த வண்ணமே அரசிருக்கும் விதிக்கத்தக்க தென்று நினைத்து அவ்வநு காமபீடமே பதிமாசனத்தின் பொருட்டென்றும் சிவபுரநாடும், தொந்திபுரநாடும், விருஞ்சி[illegible]புரநாடும், சோளிங்கபுரநாடும் ஆகிய நான்கும் (அதனது) கேசரங்களென்றும்

௧-வது, சிவபுரநாட்டிற்கு கிளைநாடுகள்.

௧. மேல்படப்பை, கீழ்படப்பை, ஆத்தஞ்சேரி.
௨. மாணும்பதி, செம்பாக்கம், மூண்த்தோன்று, அகரம்.
௩. முன்னூர், பரமேசுரமங்கலம், மதுராந்தகம்.
௪. திண்டிவனம்.
௫. வக்கரைப்பத்து.
௬. திருவக்கரை, புதுச்சேரி, ஒழுகரை.
௭. திரிபுவனம், நல்லாத்தூர்.
௮. திருப்பாலூர்.
௯. மீடையாத்தூர், திருவெணைநல்லூர்.
௰. பணமூலை, அனந்திரம்.
௰௧. வழுதிலைப்பட்டு.
௰௨. மாப்பரை, வரகூர்.
௰௩. பட்டணம், கருங்குழி.
௰௪. மன்னார்கோவில்.
௰௫. பாளையம்.
௰௬. குப்பாக்கம்.
௰௭. சம்பை, திருவரங்கம்.

௨-வது, தொந்திபுரநாட்டிற்கு கிளைநாடுகள்.

௧. முருகமங்கலம்.
௨. திருவாமாத்தூர்.
௩. திருவண்ணுமலை.
௪. செங்குறிஞ்சி.
௫. கச்சித்திரல்.
௬. சேலம்.
௭. திட்[illegible]குடி.
௮. திருமலைப்பாடி.
௯. திருக்கோவல்.
௰. திருநாகேச்சரம்.
௰௧. திருச்செம்பள்ளி.
௰௨. சீர்காழி.
௰௩. மாப்பிள்ளைக்குப்பம்.
௰௪. தேலூரு.
௰௫. காட்டூர்.
௰௬. போலகம்.
௰௭. கல்லாச்சேரி.

௩-வது, விரிஞ்சிபுரநாட்டிற்கு கிளைநாடுகள்.

௧. ஆமூர்.
௨. வாணியம்பாடி.
௩. கொரட்டை.
௪. தருமபுரி.
௫. பவானி.
௬. காரமங்கலம்.
௭. ஏழூநாடு.
௮. புகழாணை.

கூ. பூந்துறை.
ய. திருச்செங்கோடு.
யக. வைகாபுரி.
யஉ. அவிநாசி.
யங. நஞ்சண்டகுடி.
யச. வகலங்கபாளையம்.
யரு. கருவூர்.
யசு. நாமக்கல்.
யஎ. காங்கேயம்.

ச-வது, சோளிங்கபுரநாட்டிற்கு கிளைநாடுகள்.

க. திருத்தணிகை.
உ. தெளிகாடு.
ங. நெடுவிகாடு.
ச. திருவடிநாடு
ரு. திருமழிசை.
சு. கோர்தம்பாக்கம்.
எ. திருக்காளத்தி.
அ. தொண்டமாநாடு.
கூ. வளைநாடு.
ய. வெங்கட்டகிரி.
யக. திருப்பதி.
யஉ. ஜெகந்நாதம்.
யங. சிட்டம்பள்ளி.
யச. செம்புரம்.
யரு. வாதபுரி.
யசு. சந்திரகிரி.
யஎ. காசி என்பவைகளே.

இதழ்களாக வகுத்த இவ் (72) நாட்டிலும் வீரமக்களாகிய சனகர் முதலாகிய (72) செங்குந்த தலைவர்களை அரசர்களாக நியமித்தார்கள்.

அதல்லாமல்.

கை விலாசத்தில் முசுகுந்தமஹாராஜன் சொல் விருத்தம்.

திருவளர்காமபீடஞ்சிறக்தருஞ்செங்கோலோச்சு
மருவளர்குந்தவீரமக்களேயுங்களைய
ரொருகவரென்னைநீங்கவொருவர்சோழநாட்டில்
வருவதுவேண்டுமங்கிலன்மனுக்குதவவின்றே.

(இ-ள்.) அழகிய காமபீடமாகிய காஞ்சிபுரத்தில் சிறப்பாக செங்கோல் செய்யும் கீர்த்தியுடைய வீரபுத்திரராகிய செங்குந்த

த்கள் ... ஹினை கேளுங்கள் உங்கள் தந்தையார்கள் ஒன்பது மந்திரிகளாக என்னிடத்திலிருந்ததுபோல உங்களில் ஒன்பது மந்திரிகள் என் குமாரனாகிய அங்கிவன்மனிடத்திலிருக்க வாருங்கள் வீரபுத்திரர்களே. (செங்குந்தத்தலைவர்கள்) அப்படியே நல்லது ஐயா மஹாராஜனே.

ஈதல்லாமல்,

தெய்விகப் பிரபந்தமாகிய ஈட்டியெழுபது

53-வது கவி.

புண்டரீகமருவலைமே நல்வமே பூமானே
பெண்டமேயெய வஞ்சித்தசன் றன்குணம்பிறைபூபாலன்
கண்ட வீரகண்டன்புலியூர்த் தனிகாக்கீர்த்தி
கொண்டபள்ளிகொண்டன்வாதல் றநிலைடக்கொளுங்குந்தம்

(இ-ள்.) சத்துருக்களைப் புறங்கண்ட வீரகண்டாமணியை யணிந்தோனாகிய கிராமமென்னும் நகரத்தைத் தான் தனியரசாட்சிசெய்து காத்தும் பல சிறப்புகளையுமேற்கொண்ட பள்ளிகொண்டானென்னுஞ் செங்குந்தத்தலைவன் கையிற்கொள்ளும் குந்தமானது மன்மதன் கையிற்கொள்ளாநின்ற தாமரையும் நீலோற்பலமும் முல்லையும் மாம்பூவும் அசோகுமாகிய ஐந்துபாணங்களும் பெற்றிருக்கின்ற நினைப்பூட்டல் முதல் கொல்ல லீறாகச் சொல்லிய ஐந்து குணங்கள் போலவே சத்துருக்களுக்குப் போர் நினைப்பூட்டல் கொடுஞ்செயலுறுத்தல் துன்புறுவித்தல் மூர்ச்சைபுரிவித்தல் கொல்லல் ஆகிய விவ்வைந்து குணங்களையுஞ் செய்விக்கவின்றும் தப்பியபோதலில்லை எ-று.

எனவும்.

ஷை நூல் 55-வது கவி.

பிண்டிடாமன்பேயசீர்விளம்பிடாமலோருமின்
மெண்டிடாமல்வாகைதெவ்வன்குரபன்மன்பட்டிடக்

கண்ட வீரவாகுதேவர் கால்வருங்குலத்துமன்
வண்டுலாவுகண்டிபூரன்வீரவாகுகுருந்தமே.

(இ-ள்.) சத்துருக்களே! சூரபதுமன்முதலிய அவுணர்களையெல்லாம் நாசமடைய யுத்தஞ்செய்த வீரவாகுதேவரது சந்ததியின் வழியாக வந்த குலத்திற்பிறந்த அரசனாகிய வண்டுகளுலாவி தேனைக் கக்குகின்ற கடப்பமாலையையுடைய கண்டிபூரனென்னுஞ் செங்குந்தத் தலைவன் கையிலுள்ள வச்சிராயுதத்தையொத்த அழகிய குந்தத்தோடு எதிர்க்காமலும் இவனை வம்புவார்த்தைகள் பேசாமலும் ஆராய்ந்தறியுங்கோள், அச்செங்குந்தத்தலைவனுக்கு நீவிர் அடிமைத்தொழில் செய்யாமல் வாழ்ந்திருப்ப தெங்ஙனம் ஆகையால் வணங்கிப்பிழையுங்கோள், எ-று.

இதில் — வீரவாகுதேவர் கால்வருங்குலத்துமன், எனவே-வீரவாகு தேவருக்குச் சித்திரவல்லியென்னும்பெயருடைய குமாரியும் அவள் சகோதரன் ஆம் மாவீரகுமாரரு முண்டென்றும், அவர்களின் பிள்ளைகளின் வழியாகவந்தவர் இச்செங்குந்தத்தலைவரென்றும் அறியவாகுகிறது.

எனவும்.

[illegible]-ஆம் ரீட்டை கவி.

முத்தமுதிருன்றக்குரிசின்முகிருமீவைப்பாளன்
பாத்தமெனன்னுமணியன்னைக் குந்தக்கொடிதருப்பகரீல்
புத்தமார்பத்தார்குமித்துப்பூழிபடவெவீழ்ந்திசைந்தேசி
கொத்துச்செங்கையமலர்கூப்பிக்குறுகார்சிறுபிலரைக்கண்டாள்.

(இ-ள்.) முதுகுன்றத்தில் வாழ்ந்து அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்த பெரிய வரசனும் பண்ணையென்னு நகரத்திலிருந்து அரசாண்டு கொண்டிருந்த பெரிய மைசனுமாகிய இவ்விருவருஞ் சத்துருக்களால் மிகுந்த துன்பமடைந்த முதுமையால் வலியில்லாதவர்களாய் அரிசனனுக்குச் சமானமான வலியுடையனென்று சொல்லாநின்ற மணியனென்னும் பிள்ளைகயில் தங்கள்

செங்குந்தமன்னர்குலதீபிகை.

கைக்குந்[illegible]தைக் கொடுத்துப் பட்டங்கட்டிச் சத்துருக்களைச் செயமபண்ணென்று சொன்ன மாத்திரத்தில், முன்னெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்த சத்துருக்களெல்லாந் தங்கள் பரந்தமார்பிற் றரித்திருந்த வெற்றிமாலைகளைக் கழற்றி யெறிந்து புழுதி யுடலிற்படும்படியாக மண்ணில் வீழ்ந்து வணங்கித் தாமரைமலர்போன்ற தமது இரண்டு கைகளையுங் கோத்துக் குவித்து அடங்கியவர்க் தனது வீரத்தைச்செலுத்தினன். எ-று.

ஈதல்லாமல்,

பிரமனைச்சிறைப்படுத்தினரென்பதற்கு

வல்லான் புராணம் போராடற் சருக்கம் 17,வது கவி.

ஆதிதன்னருளினல்விளங்குமவரமரர்மாதர்மணவாளர்நன்
னீதியாவுயர்குலத்தவேளார்தருவைரேர்கரத்தர்விறலாண்மையா
வேதனைச்சிறையிலிட்டுவிட்டவர்வெருண்டுளங்கடுகெடுத்திடா
வாதரானவர்கள்விழுமோதியமராடினாரமரர்பாடினர்.

எனவும்,

பொதியமால்வரைக்குறுமுனிகேதவும்பொருள்சொன்ன
மதியையாரெனவுடையவோர்முனிருவதனத்தான்
கதியையாற்றியுங்குணத்தொடுபழகியுங்காணு
விதியைமேவலர்நடுங்கிடத்தளையிடுமிளிர்குந்தம்.

ஈட்டி எழுபதென்னும் அருட்கவியாலுந் தெளிக.

ஈதல்லாமல்,

வல்லான்புராணம் போராடற் சருக்கம் 18-வது கவி.

வெள்ளமாயிலெழுபொன்னியாறுடையவேந்தரோடுறவுபோந்தவ
தெள்ளிதாயமநீதிகற்குமவர் தீரவீரமுளசெய்கையோர் [ர்
வன்னியோர்தொடர்பிணம்[illegible]னோர்க்கினியர்வலிதடிப்பணடவெடுக்
கன்னர்மாமறவரென்னலார்தமிருகாலறக்கடிதுவீசினர். [டாக்

(இ-ள்.) பிரவாகமாகிப் பெருகுகின்ற காவிரிநதியுடைய சோழவம்சத்தினைருடன் சம்பந்தம் பூண்டவர்களும், தெளிவான மநுநீதி சற்றமைந்தவர்களும், தைரியத்துடன் வீரத்தன்மையும் வாய்ந்த செய்கையுடையவர்களும் கள்ளத்தன்மையுடையோரும் சேரத்தால் தம்மைகப்பிச் சரணடைந்தோர்கட் கினியவர்களுமாகிய செங்குந்தவீரர்களும் கள்ளர்களும் வேடர்களும், பகைவர்களுடைய இரண்டு கால்களுமறும்படி விரைவில் வெட்டினார்கள். எ-று.

எனவும்,

ஷை புராணம் ஷை சருக்கம் 21-வது கவி.

முன்பதோர்பெயருடைத்தாளதாற்றவர் தருமவழிப்புனிதராயினோ
ரன்பர்சூழிமுழுவிடக்கமாதியவருநகோடிபமடைந்துளோர் [போ
ரென்புமூளைமுடலிறைந்தலைமெண்ணிலாதன துணங்கை
டின்பிசோசகழுகவீசோவயமிட்ட சேர்வைசொலன்மட்டதோ.

(இ-ள்.) ஆயிரத்துத் தொளாயிரவர்களுடைய மேலான சந்ததியிற் பிறந்த சுத்தராயினோரும், பத்தர்கள் சூழும் சத்தயிடமிகழுதலாகிய அருமையான சிவாலயங்கட்கெல்லாம் ஆதிபத்தியம் பெற்றுள்ளோருமாகிய செங்குந்தவீரர்கள்; கணக்கற்ற பேய்க்கூட்டங்கள் எல்லாவும் ஊனையும் இரத்தத்தையும் இச்சித்துத் துணங்கைகூத்தோடு அகமகிழ்வுகொண்டு நெருங்கவும், கழுகுகளும் கூளிகளும் அங்ஙனமடையவும் போர்புரிந்த சேர்க்கை சொல்லவாற் கூறும் அளவுடையதோ, எ-று.

இலக்கத்தொன்பதின்மராகிய வீரவாகுதேவ ராதியர்க்கு ஆயிரத்துத் தொளாயிரவர் புத்திரரென்பதையும் இவ்வாயிரத்துத்தொளாயிரவர் சந்ததியாரே இவ்வுலகின்கணுள்ள செங்குந்தமரபினரென்பதையும்,

அக்கமிகுமுகருக்கமன்றெல்கயிலைமடைந்தபின்ன
ரெக்கின்வீரன்மெய்ப்பின அமிலக்கருடனொண்மர்களுக்

தக்கன்சிரூர் தலைவிளித் தாக்கத்தமதுசிறப்புகல்கி
யாகமிவன்மணபாலிருக்கியரியதிலமாற்றினரே.

எனவும்.

மாதவமென்னரிலவிபற்றியாளுடத்தன்மையைநீங்கி
யாதிகளிலடலைய்தியருண்முறையாலவர்களு
மேதருசிக்கர்தகிரிவிரைர்தேகிவேடிறர்சடவுள்
பாதமலர்பணிர்தேத்திப்பதிலைசெய்தாற்றனரே.

எனவும்.

அபிராமிப்ரியோமிரிவைதுமுவர்சசிருர்மறையோ
ரெறிமுழுமுன்முவருளைபதுசெதாழில்செற்றறதாவி
கடாதிவிரிப்பிறதாக்கைகோளசெனக்கிறந்தனரா
வீதிலிலெம்முகத்தாதிதவிருந்திராவரீட்டப்போரர்.

எனவரும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தங்களாலும்.

அதல்லாமல்.

மண்ணரிய வோராயிரத் தத்தொளாயிரமென்றாழிமுதற்
போரனிறைந்த பெருமையரும்.

எனவரும் இரட்டைப்புலவர் இனியவாக்காலும் தெளிக.

அதல்லாமல்.

சிவாலயங்கட்கெல்லாம் ஆதிபத்தியம் பெற்றுளோ
ரென்பதற்கு,

விடங்கமேழாதிவீதிவிடங்கமாரூர்வெண்காடு
கடங்கொளூர்தில்லைமருதார்பஞ்சநகரதிசாய்க்காடு
விடங்கொண்மாகாணமேழுமிடைமருதார்வெண்காடு
தொடங்கியதருமவாட்சிச்செங்குந்தர்தொகுதிவாழி.

எனவரும் கட்டியெழுபதென்னுந் தெய்வீகப்பிரபந்தத்தா லும் தெளிக.

ஈதல்லாமல்.

செல்லைப்பதிமதுராபுரிகாஞ்சிசெங்கெழுக்குன்
றெல்லைக்கடங்கருங்காசியையாண்டிருடைமருது
ரல்லேர்பெருங்கமலாலயங்காழியதிகைபுறந்
தில்லைத்தலந்தொறுமெய்க்காவல்பூண்டவர்செங்குந்தரே.

எனவும்.

புரங்குன்றுஞ்சிரவேலாயாவினன்குடிபன்னவர்க்கு
வரங்குன்றிடாத்திருவேரகந்திசைலமலைமறத்தி
னரங்குலை நாகுன்றுதேரூடன்முன்னும்பரிக்கோடிடத்
திறங்குன்றிடாதிருந்தாதிக்கபெற்றவர்செங்குந்தரே.

எனவும் வரும் செங்குந்தர்மாலைத் திருவிருத்தங்களாலுந் தெளிக. துணங்கைகூத்து இருகையு முடக்கிப் பழுப்புடையொத்தி ஆடல்.

ஈதல்லாமல்.

ஷை புராணத்தில் தேவகாட்சிச் சருக்கம்.

57-வது கவி.

புகழுறச்செங்கோலோச்சுப்புரவலன்கவிகள்வந்து
திகழவைதன்னைக்கண்டாற்செல்வர்களாக்காலு
மகனரசங்கமார்பெருங்கவிபாடப்பெற்று
மகிழுவிருந்தானந்தாரன்பதிச்செங்கவேந்தன்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணம் கீர்த்தியமையும்படி செங்கோல்செ லுத்தும் புத்தியுடம் கொண்டாரென்னும் மன்னவர், விளக்கமுற்ற தமது சபையிற் புலவர்கள்வந்து தன்னைக் காண்பார்களாயின், அவர்கள் உடனே ஐசுவரியவான்களாகும்படி செய்ய என்று

வென்ற மனமுடையார் தனது ராஜரீகத்திற்குரிய அந்தங்கமைத் துள்ள அருமையான பாடல்கள் புலவர்களாற் பாடப்பெற்று மனக்களிப்புடன் அரசாட்சி புரிந்திருந்தனர். அக்கீர்த்திநாயகன் அச்சிசய்திலை புணர்த்தது. எ-று.

இதில் — அரசர்கள் புலவர்கள் வித்வஜனர்களை மதித்து உபகரித்து அவர்களாற் பாடல்பெற வேண்டுவ தியல் பென்பதை.

பாடல் பெறுவேனே பலர்மெச்ச வாழ்வினை
நாடிய நன்மனைக்க ணடையேனே — சேட
னிருக்கடன் சூழ்ந்த இவண்வாழும் வாழ்க்கை
கவிழ்ந்தெனும் மலர்மெத்தை காண்.

என்னும் ஔவைப்பிராட்டியார் அருளவாக்கானுந் தெளிக.

எனவும்.

கூர்ம புராணத்தில் 109-வது கவி,

வல்லுனாமுபகப்பிரமண்ணியர்
குலமுனாவிப்கோமணியன்னவன்
தலமுனைவபாராயணனன்றபோ
பலமுலாவியபான்மைவிற்றோன்றினோன்.

(இ-ள்.) வல்லமைக்குறைவற்ற உபகப்பிரமணியரென்னும் ரு வவிர்மாயாக் கிறப்புற்ற மாணிக்கம் போன்று விளங்குகின்றவா அந்தருமுத்தருளநகநில வாழ்ந்திருந்த பாராயணர் என்னும் வேந்தர் செய்த தவப்பலம் மிகுதியுற்ற தன்மையால் அவதரித்தவர். எ-று.

இதில் — இராமருக்கிளையோராகிய இலக்குமணை இராமாநுஜரென்றும், இந்திரனுக் கிளையோராகிய விஷ்ணுவினை உபேந்திரரென்றும் வழங்குவது போன்று, குமாரனுக்க கென்றும் உபசுப்பிரமணியர்க

என்றும் நவவீரர்க்குத் திருநாமம் வழங்குவதால், “உமாபதிமன்னியர்குலமுவாகிய கோமணியன்னவன், என்றார்”

ஈதல்லாமல்,

செங்குந்தர்மாலையில் 47-வது கவி.

எல்லைபார்த்துணைசங்கிக்கேலாவர் தமிழ்மிக
வல்லமாவாரினிவெல்லவல்லோர்மகிமைத்திரப்போர்
கல்லாறக்குறைபல்கல்லகோர்த்தவர்காசினியிற்
செல்லாவழிச்சென்றவல்லானைவென்றவசெங்குந்தமே.

இதில் — மகாவல்லமைபொருந்திய வல்லாளனென்னும் அரக்கனை நவவீரர்களின் சந்ததியர்களாகிய செங்குந்தத்தலைவர்கள் ஜெயித்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈதல்லாமல்,

தெய்வீகப்பிரபந்தமாகிய ஈட்டியெழுபது

62-வது கவி.

இல்லைமூதூர்கடஞ்செய்யுமாலயத்
தொல்லையிற்பொதித்தெசிமுழுமைநிலைத்திரை
வெல்லயிறுவவெண்பதின்மர்க்காக்கியோர்
வல்லமைத்தலைபொருதேந்துசெங்குந்தமே.

(இ-ள்.) சபாபதி நடஞ்செய்யாநின்ற ஆலயத்தையுடைய சிதம்பரமென்னும் பெரிய நகரத்தில் பழமையாக வரசாட்சி செய்தவந்த நவவீரர்களாது கொடியிற்கட்டிய புலியாகிய முத்திரையானது அளவுபடாத கீர்த்தியுடைய நவலந்தீவு முழுமையுஞ் செல்லும்படி செய்வித்தது. ஒப்பற்ற வல்லமையையுடைய வலாயுதத்தைத் துணையாகக் கொண்டிருக்குஞ் செங்குந்தம். எ-று.

இதில் — செங்குந்தத்தின் பெருமையைப்பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈதல்லாமல்.

வல்லான் காவியத்தில் தேவசாட்சி சருக்கம்.

140-வது கவி.

கனகமுடியொளிவீசுங்கைலாயபரம்பரையீர்
தினகரனைவென்றவனைச்செருக்களத்தில்வென்றவீரற்
கனவீரவாகுதித்தகைக்கோளற்குலமுடையீ
ரினமிகலாச்செங்குந்தரென்னுமெழிற்றிருப்பெயரீர்

(இ-ள்.) பொற்சிகரங்கள் காந்திபரப்புகின்ற திருக்கைலாய பரம்பரை யுடையோரே! சூரியனை வெற்றிகொண்ட பானுகோபனைப் போர்க்களத்திற் சயித்த வல்லபமும் மேன்மையு மமைந்த வீரவாகுதேவ ரவதரித்த சிறந்த கைக்கோளனென்னுங் குலமுடையோரே! இனத்திற் பகைகொள்ளாதவர்களான செங்குந்தரென்னும் அழகும்செல்வமுமமைந்த பெயரையுடையோரே எ-று.

இதில் — இம்மரபினர் திருக்கைலாய பரம்பரையினரென்பதை,

தவகணநாதர்பணிகயிலாயத்தலைவதிப
ருவகையினின்றவெங்கர்தனுக்கென்றுமுறுந்துணைவர்
நவகணவீரர்க்கிலக்கத்தவர்க்குதிநாகரிகர்
சிவகயிலாயபரம்பரையாரேனுஞ்செங்குந்தரே.

என்னும் செங்குந்தர்மாலைத் திருவிருத்தத்தானும்.

ஈதல்லாமல்.

சூரியனைச் சயித்த காரணத்தால் பானுகோபனெனக் காரணப்பெயர்பூண்ட சூரபன்மாவின் புத்திரனை வீரவாகுதேவர் சயித்தாரென்பதை,

வானிலக்கவனுதெருஞ்சென்னியும்வரைநேர்
தோளும்யாக்கையும்வீழ்ந்தனசூரியன்பகைஞு
ளுலந்தனனவனுயிர்வெளவியேகடுவ
னிமொய்ம்பனோவழுத்தியேதென்புலத்தடைந்தான்.

என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தாலும்

ஈதல்லாமல்,

பூட்டியபேதிமிரமேபோலிந்தபாறவை
வீட்டியமிதாட்டிவினிறக்குமைந்தனே
மூட்டியசமரிடைமுடித்தமாசறத்
தீட்டியவீரர்கைச்சிறந்தகுந்தமே.

என்னும் ஈட்டியெழுபதின் திருவிருத்தத்தாலும்

ஈதல்லாமல்,

இமையவர்க்குக் கைக்கோளரென்றும் செங்குந்தரென்றும்
பெயருண்டென்பதை,

மாலைக்கைக்கொள்வர்வாளைக்கைக்கொள்வர்வளருமணிக், கோவைக்கைக்கொள்வர் கொடையைக்கைக்கொள்வர்பொற்கோ வின்மெய்க், காவல்கைக்கொள்வர்கருணைகைக்கொள்வர்கடப்ப ணியும், தேவைகைக்கொள்வ சிவகாமினைக்கொள்வர்செங்குந் தரே.

எனவும்,

ஆலசெங்குந்தருழவசெங்குந்தர் தமண்டலர்க்குக்
காலசெங்குந்தர்கடம்பணிசெங்குந்தர்சௌரிதரு
பாலசெங்குந்தர்பழிதீர்க்குஞ்செங்குந்தர்பற்றுதவ
சீலசெங்குந்தர்சிவானந்தராகுமிச்செங்குந்தரே.

எனவும்வரும் செங்குந்தர்மாலைத் திருவிருத்தங்களாலுமறிக.

ஈதல்லாமல்.

ஞானப்பிரகாச தேசிகர் அருளிய விக்கலச்சருக்கத்தில்

43-வது கவி.

அற்றமண்டலமாருகமென்னவே
பற்றகாஞ்சிவளநகர்தன்னுளே
பொற்றகொன்றைப்புத்திரராய்த்திகழ்
வெற்றிசேர்நக்கிரிசாத்திரர்மேன்மையும்.

(இ-ள்.) அரசி, தண்டமண்டலத்தின் சிறந்த முடியென்று சொல்லத்தக்கதாயிருக்கும் வளப்பமிக்க காஞ்சிநகரத்தினிலே பொன்போன்ற நிறமுடைய கொன்றைமலர்மாலையணி [illegible] சிவபிரான் புதல்வர்களாக விளங்குகின்ற வெற்றியமைந்த [illegible] அய பெருமான் கோத்திரங்களாகிய செங்குந்த குலத்தினர்களின் மேன்மையும். எ-று.

இதில் — தொண்டநாட்டிற் சிறந்தது காஞ்சிமாநகர் ஆதலின், "அம்மண்டலமாருகம்." என்றும், குமாரக்கடவுளின் துணைவராகச் சிவபிரானருளிய இலக்கத்தொன்பதின்மரின் சந்ததியாராதலின், "பொற்றகொன்றைப்புத்திரர்." என்றும் கூறினர்.

ஈதல்லாமல்.

வல்லான்காவியத்தில் செங்குந்தப்புலவர்கள் துதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கடலகத்தச்சக்கரத்தார்சிரமனைத்தக்குவைநில்லையாம்பொற்கா சளிக்கவரதன், பாடல்பதினொனக்கேட்கக்கேருளாப்பாடாமன் பழையபுகழ்கண்டுகைக்குக்கன்கொடுலைத்தார். இடைமையந்தனி மைமானியர்களக்கண்டம் பிறங்கியவாகிடைவனரிடைமுத்தி [illegible] செங்குந்த [illegible] பரிதி வருகனிகொண்டுவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) மதுரையென்னும் க்ஷேத்திரத்தில் வாழ்ந்திருந்த சங்கச்சங்கத்தாரை ஜெயித்தவரும், விளக்குற்ற சிதம்பரத்தில் வீற்றிருந்தருளும் நடராஜமூர்த்தி பொற்காசு அளித்தருளப், திருச்செந்தூர் முருகக்கடவுள் கம்பு பாடல்பாடுவாயென்று வேண்டவும், ஏகாம்பரநாத ருலாப்பிரபந்த மியற்றவும், இரட்டையமைந்த உரிச்சொல் நிகண்டுரைக்கவும், குமரகுருபரன் ஆலயம் ஆக்கவும், பெருமை பசைந்த தணிகைச் சித்தரசும் மகா காமத்தின் ஏழாவது காண்டமாகிய உபதேசகாண்டத்தைத் திருவாய்மலரவும், உலகிற்கே பதவியிருக்கும் ஞானவாசிட்டமென்னும் நூலுக்கு விருத்தியுரை யருளிச்செய்யவும், விசேடத் திருவருளைப்பெற்ற பாவலர்கள் முதலான ஒழுக்கமமைந்த செங்குந்தமரபினர்களின் திருவடிகளைத் தியானித்து கடமையாம்.

திருவாலவாயின்கண் இருந்த சங்கத்தாரைச் சேயமைக்கை கொத்தன் பொய்யாமொழிப்புலவர். சிதம்பரேசர் பொற்காசளிக்கப்பெற்றவர் படிக்காசுப்புலவர். முருகக்கடவுளே பாடும்படி கேட்கப்பெற்றவர் பகழிக்கூத்தர். ஏகாம்பரநாத ருலாப்பாடியவர்கள் இரட்டையர்கள். உரிச்சொல் நிகண்டியற்றினவர் காங்கேயமுனிவர். திருப்போரூரில் முருகாலயமமைத்தவர் சிதம்பர சுவாமிகள். தணிகைப்புராண மருளிச்செய்தவர் கச்சியப்பமுனிவர். உபதேசகாண்டம் திருவாய்மலர்ந்தவர் கோனேரியப்பநாவலர். ஞானவாசிட்டத்திற்கு விருத்தியுரை யியற்றினவர் சென்னைச் அருணாசல சுவாமிகள். இவர்களனைவரும் செங்குந்த மரபினராதலின், "செங்குந்தமரபோர்" என்றனர்.

இவர்கள் இம்மரபினர்கள் என்பதற்கு சில
சாஸ்திர திருஷ்டாந்தங்கள் வருமாறு.

கவிகள்.

உட்மலைசததார்கலிகுழ்ப்பியாளுமுகிதக்கொண்டுள்
கரமலைத்தாம்ப்பப்பூனலமிழ்ந்தக்கல்கஞ்பழகை

வரமனைத்தும்பர்வயங்கவுமற்றதில்வாழ்புலவர்
சிரமசைத்தொன்றவும்வைத்தோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

புகழ்பூத்திடுந்தில்லைமேலோனையம்மையைப்போற்றிபெற்று
திகழ்பூத்திடாதபொற்காசைப்பஞ்சாக்கரத்தின்படியே
விகழ்பூத்தல்பெற்றுப்புள்வேளூர்க்கலம்பகங்கட்டிப்பூ
திகழ்பூத்துமின்றசெயலோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

புனைதக்கோடையாயேந்திரமன்றுசெற்றபுனிதன்வினை
வினைதந்தோடவாக்கும்பிள்ளைத்தமிழோதெனவாய்மலர் [illegible]
புனைதந்தோடப்பாவலர்பமெய்வைப்பத்தவர்பாடுகுன்றிர
[illegible]செய்ததிறலோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

அனைதமகன்குருடபமான்மகன்முடமாகிக்கிழ்மே
லொற்றுமைக்கேதகறபபோடணிகொளுலப்பில்கனி
முக்கரிமேலதியேகம்பருலாமுன்மொழிக்தெவருஞ்
சித்தமுவப்பத்திரிவோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

[illegible]மாங்கர்மருமண்டலமாண்புருட
[illegible]தலோங்குமரிச்சொனிகன்னடையினிதரைத்தக்
குட[illegible]முனிவோர்[illegible]த்தமிழைக்கவலையத்திற
[illegible]பெறவைத்ததிறலோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

அக்கயநகண[illegible]வாங்கிச்சாதனமாயெதான்
செப்புமுக[illegible]தச்சா[illegible]லிங்கன்மொழிக்கிள்ளையும்

பக்கமில்கன்றுடைவள்ளன்மொழிக்குணையும்பகர்ந்த
சிங்குவையுந்ததிநலோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

மேனுள்ளமழுஆர்மனைதனைதருட்பஞ்சம்விட்டிப்பின்னேன்
மானுளை[illegible]டகுமவர்பாலறிக்குக்கைக்மொழிநவ
குறைதக[illegible]வயிலத்தவதொழுவாய்த்தணைத்த
தேன்ர்கிள[illegible]லமலோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

சிறப்பீலியின்றபிரான்தாதைதயைபவன்பெருளாற்
றறப்பவருந்தூபிப்பக்கச்சிப்பன்றுமன்சொற்றன்று
திறம்பகுதிக்கப்படுகத்தார்பருதிமையத்திருஞ்சுவைகள்
சிறப்பவுறைத்திறநலோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும்.

எட்டுசிரண்டுமென்னரிராறுதக்தலைத்தோதுங்கி
யொட்டியுமொட்டாவொருபெருத்தாக்கட்டிமோதலையெல்லாம்
வெட்டிவிளக்குகல்வேதாந்தசாகைவிரித்திடுவார்
சிட்டவுரைமுனுசெய்தோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

எனவும் வரும் செங்குந்த சிலாக்கியமாலைத் திருவிருத்தத் தாலுமுணர்க.

அதல்லாமல்.

பொய்யாமொழிப்புலவர் பாண்டியனவைக்குட் சென்றதாலும் கடைச்சங்கத்தார் மறைந்து பலகையுடன் பொற்றாமரைத்தடாகத்தில் அமிழ்ந்திருந்தகாலமாகலின், அப்பாண்டியன் அவர்பெயரைக்கேட்டவளவில் ஆச்சரியமுடையவனாய் இப்பெயருக்குரித்தான் வுண்மையாயின் பொற்றாமரையில் அ[illegible]ண் மிதக்கு அதிற்கடைச்சங்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் மீண்டிருந்து சிரமசைக்கும்படி பாடுவீரெனக்[illegible]படியே

பாட அம்பலகைபிதந்த அதிற்சங்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின் மரும் இரமசைந்தனர். இதனை,

பூவேந்தர் முன்போற் புரப்பா ரின்மையினும்
பாவேந்தருண்டென்னும் பான்மையால் — கோவேந்தன்
மாறனறிய மதுராபுரித் தமிழோர்
வீரனையே சுற்றறிக.

எனவும்,

உங்களிலே யாரொருவ னொவ்வானை யவ்வானை
சிங்கமுகன் ஞானப்பிச் செப்புங்கள் — சங்கத்தீர்
பாடுகின்ற முத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழு மொக்குமோ
வேடிப் புதா லெழுது விதே.

எனவும் வரும் வெண்பாக்களாலும், பழக்காரர்பெற்ற கா னத்தார் விளக்கப்பெயர் வழங்கியதென்பதை,

பட்டாருந்தொதன்களைக் கைப்படிக்கச ஞானசம்பந்தத்தமிழ்
வரைத்தவட்டணை
பட்டவெருழ்க்கிடி துழுவலருமபரிமளிக்கும்
பரிக்குவேட்டை
கொட்டாதுங்கைபணக்குருகொன்றுவயலாய்மணக்குக்
அப்படிசெற்றி
வட்டாதுக்தமிழ்ப்பயிசாப்ளிகோக்கிடுமே
பாட்டினதுகவினைக்தானே.

எனப் பிற்காலத்தார் கூறிய விருத்தத்தானும் தெளிக.

...தல்.

திருச்செந்தூர் முருகக்கடவுளை பகழிக்கூத்தரைப் பிள்ளைத்தமிழ் பாடும்படி கேட்டவரென்பதை,

பூமாதுபோற்றும் பகழிக்கூத்தரின்
பாமாலைக் ... பத்திறமா — கோவேக்
கொங்க... ... வெங்கு ந் துவன்வக் தாதுங்
திக்கவதியோ... தாம்.

என்னு முருகக்கடவுளருளிய வெண்பாவானுந் தெளிக.

ஈதல்லாமல்.

இரட்டையர்கள் ஏகாம்பரநாத ருலாப்பாடின ரென்பதை,

பேணகம்புலவோர்கண்டென்காப்[illegible]
கா[illegible]புலவீர்[illegible]யாடுக்கலம்பகமு
[illegible]க்கரிபகல்லிகைப்பவானுலாவுமந்த
மானகப்பனுவலும்பாராட்டிக்கொண்டமைவிடீர்.

என்னுந் தொண்டைமண்டலச்சதகத் திருவிருத்தத்தானு அறிக.

ஈதல்லாமல்.

வல்லான்காவியத்தில்

சந்தானகுரவர் நால்வருள் மெய்கண்டதேவர் துதி.

பெருங்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்டைக்கப்[illegible]க்கோனியாழ்முனியாற்
பரனுணர்த்திரோமசனுன்முன்
பரசமயக்கோளரியெனக்குகளிப்
பணித்தவாறவற்குவாவருக்க
வண்ணிறத்குலமன்றெருநெஞ்செசலன்மறுத்த
தகலமற்றவற்பதிபூழ்க்கா
வற்றெருஞ்ச்சனகாப்சத்[illegible]காடுங்கட்ந்தை
மனுகவைத்திரொளரவாகமத்தில்
விண்டதோர்ஞானஞ்சயனைசயாப்பாலாண்மிசை
விக்கக்கொடில்த்துட்கவேத
வியலெனுற்பவவில்வொருவிமுவ[illegible]ண்டி
வெண்ணெய்நகரனிடர்தமிழேரர்

துண்டிடுங்காரார்சுருதயெனவாதை
யுலகமுண்டியமொழிபெயர்த்த
வொப்பின்மெய்கண்டதேவனுண்மலர்த்தா
ளுன்னியெம்வினைகளையொழிப்பாம்.

(இ-ள்.) முன்னொருகால் கைலாயபதியாகிய சிவபெருமான் உலகின்கணுண்டாகிய அகம்பிரமவாதிகளின் கோட்பாட்டை நாரதமுனிவராலுணர்ந்து, அதற்குமுன் சமணராதிய புறச்சமயிகள் செய்துவருங் கொடுமையை உரோமசமுனிவராலுணர்ந்தபோது அவராம்சத்தில் தமதிளைய பிள்ளையாரைப் பரசமய கோளரியாய் அவதரிக்கக் கட்டளையிட்டதுபோல, அக்குமாரக்கடவுளின் இளவலாகிய வீரவாகுதேவர் சிறந்த சூரியகுலத்துதித்த முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தியுடன் செல்வதற்குத் தடைகூறிய தோடநீங்க அச்சக்கரவர்த்தியை நீத்திக்க தோடத்திற்காக அத்தகைய ஓர் தோடமேற்றுள்ள சனகமுனிவராம்சத்துடனே மகதநாட்டில் திருக்கடந்தையம்பதியில் அயோனிஜராய்ச் செலுத்தி, இரௌரவாகமத்திற் கூறியுள்ளதாகிய ஒப்பற்ற சிவஞானபோதத்தைத் தந்திடத் தம்முடைய பத்தினியாராகிய சுயசையைக் காராவாகப் புவியில் வரச்செய்து, அவ்வாவின் பாலை [illegible] அஃதுணர்ந்த பின் [illegible] டிலந்தி திரத்துள்ள சரவண வனமென்னும் தம தூற்பவ விட்டை நீங்கி, மூன்றுவயதில் திருவெண்ணெய்நல்லூர் விநாயகக் கடவுளிடம் தமிழ்க்கலைகளுணர்ந்து, தாம் தேவாம்சமாகிய காராப்பாலாலுணர்ந்த சிவஞானபோதத்தைத் தாமுண்ட பாலைப்போலவே உலகத்தினருண்டு சுகிக்கும்பொருட்டுத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளிய சைவதவனப்பெருமானென்னும் மெய்கண்டதேவருடைய அன்றலர்ந்த தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளைத் தியானித்து நமது வினைகளைப்போக்குவாம். எ-று.

உரோமசமுனிவராம்சத்துடன் குமாரக்கடவுள் ஆளுடையபிள்ளையாராய் அவதரித்தனரென்பதை

ஒருகலரி தமி [illegible] ழியுலகுபழிபெருகுவழியையிகளையா
முழுதுடலிலெழுமயிர்கண் மூயுமுனிகுழுவினொடுகெழுவுசிவனைத்

தொழுதுலகிலூருமலமதிரும்வகைகழுவுமுரைகழுமனகரப்
பழுதிலிறையெழுதுமொழிதமிழ்விரகன்வழிமொழிகண்மொழிதகைபதே.

என்னும் ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள்வாக்கானுந் தெளிக.

௪ தல்லாமல்.

தசர்திறலிறையவர்பாலிடைப்பாவைதிருமூலைப்பா
நேசமுய்யவுண்டவர்நாத்திருமாமகனூர்தலினற்
காசுவாசியுடன்பெற்றார்கைத்தொண்டாகுமடிமையினல்
வாசியில்லாகாசுபடிபெற்றுவந்தார்வாகீசர்.

என்னும் அருண்மொழித்தேவர் அமுதவாக்கானுந்தெளிக.

௪ தல்லாமல்.

குமாரக்கடவுளின் கட்டளையை வீரவாகுதேவர் மறுத்ததன்றி, முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தியை இகழ்ந்துக்கூறின ரென்பதை யும், அதுகேட்ட குகப்பெருமான் சினந்து மறுத்த தோடத்திற்கு மானவாமசமடைவாயெனக் கட்டளை யிட்டன ரென்பதை இத்தீபிகையின் 10-வது பக்கம் [மூழுகருட்]. என்னும் விருத்தங்களானுந்தெளிக.

௪ தல்லாமல்.

ஒன்பதின்மரும் அவ்வாறே கூறியிருக்க அப்பாவம் இவ ரைமாத்திரம் சேரவேண்டுமெனின், அவ் வொன்பதின்மருள் மூத்தோர் இவராகலானும், இவர்முற்றிக் கூறியதால் இவர்தின மக்களும் தலைமையன் வார்த்தையைத் தட்டாது கூறினராகலானும் அப்பாவத்திற் கிவரேகாரணரென்பது தெற்றம். வீரவாகுதேவ ரே மெய்கண்டதேவராய் அவதரித்தன ரென்பதை,

மூர்த்தடன்மொய்ம்பனகுந்தவமாற்றுமுருமுகன்ன
சீர்த்தகுசெயூர்முறைதிரிபவலிமிர்க்கராக்கோ

ஞாந்தமகதிமுனியானுரிடத்தோதவுவை
மிக்கச்சுவேதத்துதித்தோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

என்னும் செங்குந்த சிலாக்கியர்மாலைத் திருவிருத்தத்தானு ந்தெளிக.

ஈதல்லாமல்.

சனகாதியர் நால்வரும் சிவபெருமான் முதலிலருளிய வேதார்த்தத்தில் தெளிவடையாது மயங்கி மீட்டும் சிவாகமங்களை யுபதேசிக்கப் பிரார்த்தித்த தோஷத்தால், அந்நால்வரும் சிவஞான முதிர்ச்சியுடையராப் புவியில் அவதரிக்க வேண்டியிருந்த வின், முதலில் சனகாம்சத்தை வீரவாகுதேவராவதாரத்திற் கலந்து, (தமதிளையபிள்ளையாருருவாகிய அனற்பொறியை வாயுதேவனொடுங் கூட்டிக் கங்கைக்கணுள்ள சரவணப்பொய்கைக் கனுப்பியதுபோல) கொடிவநதிக்கணுள்ள சுவேதவனத்திற்கனுப்பினரென்பார், "அத்திருநூற்சனகாம்சத்தொடுங்கடைத்தபனுக வுத்த." எனவும் "கொடிவநதிக்கடச்சுவேதவனயமேலனுற்பவமில்." எனவுங்கூறினர். "மிகைவிக்க" என்பதற்கு, உண்பிக்க வெனப் பொருள்கொள்ளினுமிழுக்காது. சனகாதியர் நால்வரும் முதலில் மயங்கினரென்பதற்கு,

முன்னைநவேதமுழுதுமுணர்த்திய
பென்னைதியேகவிருநிலைப்போக்கதுஞ்
சின்னையொன்றுந்திறனரிதாகவி
னெந்துபின்னருமொழுந்தனுமேயினர்.

என்னும் கந்தபுராணத்திருவிருத்தத்தானுந் தெளிக.

சுயமை மருத்துவின் புத்திரியும் தக்ஷப்பெருமான் புத்திரியென்பதனை, இவ்விப்புராணம் சிலாதரன் மகவுவேண்டித் தவப்பண்ணின அத்தியாயத்தானுமறிக. தீவினை போக்கத்தக்கதும் நல்வினை யட்டத்தக்கதுமாயினும், பிறவியறவேண்டுவோர்க்கு இருவினைகளுமறவேண்டுதலின், "நாம்வினைகளையொழிப்பாம்." என்றனர்.

௨௨. காவியத்தில்

பின்மூவர்துதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

விடைத்தேவனளிப்பான்மெய்கண்டான்றன்பின்
வியன்கயிலைவிடுத்தருணைமறையுமைப்பதியென்
புடைத்தெழுஞ்சனற்குமாரராதிமூவர்
புவியிலருணந்திமுனைப்புனிதராகிக்
கடைத்தேறச்சகலர்மலமொழிந்துமுத்தி
யடைக்கொள்சிவஞானசித்தியாதிநூல்கள்
படைத்தவருஞ்சைவநெறிமையேயர்த்த
பதம்பெறச்செய்திறத்தைநிதம்பரவிவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) இடபவாகனராகிய சிவபெருமான் கட்டளையினுலே மெய்கண்டதேவர் அவதாரத்தின்பின், அப்பெருமானிடத்தில் ஞானோபதேசம் பெற்றுள்ள சனற்குமாரர் முதலிய மூவரும் முறைப்படியே திருக்கயிலையை விட்டுநீங்கி, இவ்வுலகத்தில் அருணந்திசிவாசாரியர் மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர் உமாபதிசிவாசாரியர் என்னும் மூவராய் அவதரித்து, மும்மலமுடையோர்களாகிய சகலர்களெல்லாம் மலமொழிந்து முத்தியின்பத்தைக்கொள்ளத்தக்க மார்க்கம் பாலிக்கும் சிவஞானசித்தியார் முதலிய நூல்களை இயற்றி, எல்லாரும் சைவசமயமார்க்கத்தை யுணர்ந்து சிவபதமடையச் செய்துள்ள வல்லபத்தை நாடோறும் துதித்து வாழ்வடைவாம். எ-று.

இங்ஙனம் "விடைத்தேவன்" என்பதற்கு நந்திதேவன் எனப் பொருள் கொள்ளினுமமையும், அத்தேவனிடத்தினு மிவர்கள் ஞானோபதேசம் பெற்றுள்ளாராகலின், இருவரிடத்தினு முபதேசம்பெற்றுள்ள சனகாதியர்களுள்வரில் முன்னோனாகிய சனகர் மெய்கண்டாராய் வந்ததுபோலவே, சனற்குமாரர் அருணந்தி சிவாசாரியராகவும் சனந்தர் மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரி

யாராகவும் சனற்குமாரர் உமாபதி சிவாசாரியராகவும் அவதரித்தன ரென்பர், "மெய்கண்டான் றன்பின் - வியன்கபிலைச்சித்துமுனை பிரியன்றேனுன் - புடைத்தேருஞ் சனற்குமாரனிருவர் - புலியி லருணந்திமுனிவனிதானே" என்றும் இம்மூவருள், அருணந்தி சிவாசாரியர் சிவஞானசித்தியார் இருபாவிருபஃது என்னுமிரண்டு நூல்களும், மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர் சிவதருமோத்திரம் என்னுமோர் நூலும், உமாபதிசிவாசாரியர், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம், கோயிற்புராணம், சிவபுண்ணியத்தெளிவு என்னும் பத்து நூல்களும் இயற்றினமையின், "சிவஞானசித்தியாதி நூல்கள்" என்றுங் கூறினர்.

ஈதல்லாமல்.

ஷ காவியத்தில்

திருக்கச்சிநகராளவந்தவள்ளலார்துதி

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கச்சிருந்தமணிமிடற்றெம்பெருமானின் கீழ்ச்சுடர்மாவியமணி மன்றநடமுங்காணும், பிச்சிவனப்பூங்குவார்காமகோட்டப்பெரு மாட்டிச் சிலம்பகின்றுதயஞ்செய்தோர், பச்சிரதங்கமழ்குதப் படைப்போர்கொண்டுபெயின்பரபோர்வைலாயபரம்பரைக்கன், கச் சிநகராளவந்தவள்ளலார்தங்க ளின்வளருங்கமலவடி கருதிவாழ் வாம்.

(இ-ள்.) விடமணிந்த நீலகண்டத்துடனே ஒப்பற்ற மாவி ருட்சத்தின்கீழ் வீற்றிருக்கும் சிவசோதியையும் அழகிய பொன் னம்பலத்திற்புரியும் ஆனந்தநடனத்தையும் சதா தரிசிக்கும் பித் தன்... வரும், மலர்கள் தேனைச்சொரிகின்ற சோலைசூழ்ந்த கா மகோட்டத்தில் வீற்றிருப்பவருமாகிய உமாதேவியாரின் சிலம்பி லிருந்து உதித்தவராய்ச் செய்விய உகிரக்கமழ்கின்ற குந்தமே

னனும் ஆயுதப்பெயரைக்கொண்டு விளங்கும் மரபினராகிய திருக்கைலாயபரம்பரையிலவதரித்த, கச்சிநகராளவந்த வள்ளலாரென்னும் ஆசாரியருடைய அழகுமிக்க தாமரைமலர்போலும் திருபாதங்களைச் சிந்தித்திடுவாம், எ-று.

உமாபதிசிவனார்க்குச் சிவபிரான் திருவுருவத்தையும் நடனத்தையும் சதா தரிசித்திருக்க விருப்பமாகலின், "கச்சிருந்தமணி மிடறுடையொருமாலின்கீழ்க்குடிகொள்ளியுமணிமன்றநடமுங்காணும் இச்சி" எனவும், குந்தப்படை பகைவர்க ளுதிரந்தோய்ந்திருத்தலினாலும், சிவசக்தியின் சிலம்பிற்றோன்றிய உபசுப்பிரமணிய மரபினர்க்குச் சிவசத்தியே அப்படையைமருளி அதனையே தமமரபிற்குப் பெயராக வளித்தமையானும், "பச்சிரதங்கமழ்குந்தப்படைப்பேர்கொண்டு பயின்மரபோர்" எனவும், இம்மரபோர் கைலாயபரம்பரையினராய் விளக்கவுணர்த்துவான், "கைலாயபரம்பரைக்கண்" எனவும் கூறினார். இதனை,

அன்றுனுடைப்பிள்ளைதன்னோடாக்கும்பாலையமாகிக்கச்சி
நின்றுடுருட்சமயாதிதிக்கைகதிறவிமுத்தி
துன்றுவளையித்தந்தாளவருங்வள்ளலார்குழுவின்
சென்றுறுமையர்யாருஞ்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

என்னும் செங்குந்த சிலாக்கியமாலைத் திருவிருத்தத்தானுந் தெளிக.

அம்பிகையார் சிவபிரான் திருக்கோலத்தை

சதாநோக்கிக்கொண்டிருப்பரென்பதை,

கதந்தருங்கொடி கண்களொளிர்ணியே
முகத்திரும்புமுனைமயிற்பிருமான
மகிழ்ந்திடக்கதிர்விரமமூவிலங்
தருந்தகுந்தருமென்னத்தயங்குற.

என்னும் பிரபுலிங்கலீலைச் செய்யுளானு முணர

ஆசையின் மிகுதியே பித்தாகலின், "பிசபி" என்றனர்.

பிச்சு பித்து என்னுமிரண்டும் ஒருபொருட் சொற்களே. அஃதன்றி இதனைநோக்கிப் பித்தெனற்பாலது பிச்செனநின்றது எனக் கூறுவாருமுளர்.

ஈதல்லாமல்,

௸ காவியத்தில்

திருவாலவனங்கார்க்கோடகமுனிவர்துதி.

கார்க்கோடன் னிலைபெயர வண்டகோளக் கதிரறக்குலாசல
களதிரவென்டிக், கார்க்கோடவருந்தகர்யாப்பற்றிக் காளிக்கத்
தாளம்பறிக்கத்திறற்கைக்கொள்வீரர், கார்க்கொடண் டிருமரபிற்
றோன்றியாலங்காட்டரனருணடங்காணவந்த, கார்க்கோடக
முனிவரருணிறைந்தகனகவனசத்தாள்கள்கருத்தில்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) கடலும் தன்னிலை வேறுபடவும், அண்டகோடிகள் தத்தம் நிலைபெயரவும், அஷ்டகுலபர்வதங்களு மதிரவும், திக்குப்பாலகர்கள் திசைமாறவும் அதிவேகமாய்வந்து ஆட்டுக்கடாவைப் பிடித்து, காளியின் கரத்திலிருந்த தாளத்தைப் பிடுங்கிய வல்லபமும் ஒழுக்கமுமுடைய வீரர்களின் மேகத்தின் கொள்கையையுடைய சிறந்த குலத்திலவதரித்து, திருவாலங்காட்டில் எழுந்தருளியிருக்கும் இரத்தினசபாபதியின் திருவருணிருத்தத்தைத் தரிசிக்கவந்த கார்க்கோடகரென்னும் முனிவருடைய திருவருணிரம்பிய பொற்றாமரைபோன்ற திருவடிகளை இருதயத்திலிருத்துவாம்.

கார்கோள் - கடல். [illegible] - வேறுபடல். கோள் - கொள்கை. கார்கோள் எனவும் இக்கார் கோட எனவும், இயல்பாய் நிற்கவேண்டியனவாகிய இரண்டும் செய்யுளிசைநோக்கி இரட்டித்துநின்றன. ஆட்டுக்கடாவைப் பிடித்ததை,

அடலங்கொழின்மேல்கொண்டேயணைவருமிரியச்செல்லு
மேடமஞ்சரமேவியார் துவிளைக் துபோய்வீரவாகு
கோடலைவபற்றிவீக்கக்கொண்டுசெய்க்க[illegible]கண்ணி
யெடுநூபேத்தண்டாரினேயவன்முன்னருய்த்தான்.

என்னும் கந்தபுராணத்திருவிருத்தத்தாலுந் தெளிக.

இதல்லாமல்.

ஓதியவேள்விதிருவப்பாரதன்
போதவேதகர்தனைப்பொங்குதிக்கா
வேதனைப்பப்படைகளிரைந்துகட்டியே
சேதனக்குதவின திருச்செங்குந்தமே.

எனவும்.

காளிகைத்தாளம்பறித்தமை

ஆலங்காட்டினிலாடனன் றவாதுடன்
கோலங்காட்டியகாளிதன்கொற்றந்தோய்வெல்[illegible]
பாலங்காட்டியபன்மணித்தாளமேபறித்துச்
சீலங்காட்டியகுந்தர்தம்பெருமையார்தெரிப்பார்.

எனவும் வருங் கட்டியசரூபரின் திருவிருத்தங்களானுந் தெளிக.

இதல்லாமல்.

சிவபிரானுடன் வாதாடுங்காளி திருக்கரத்தேந்திய தாளத்தைப் பறித்தற்கு வல்லபத்தொடு ஒழுக்கமுமுடையோர்க்கன்றி யலாதாகலின், "கைக்கோள்" என்று கூறினர்.

ஆதலினன்றே இம்மரபினர்க்குங் கைக்கோளர் எனும் பெயருமமைந்துள்ளது.

இப்பெயருடைமைக்குள்ள [illegible]தன்பதை.

உதிதருமத்திறல்வீரரசியணைமேவும்மையுடனுன்றர்[illegible]கள் [ச்சி
பதமலர்கள்பணிந்தெழுமவர்க்கண்டுபார்ப்பதி[illegible]

மதியுமிகுதிறலுமெழின் மானமுங்கையெனப்பெருகம்மைந் தவின் [னே

யரலர்கந்திறசிக்கனைத்தவனென்றன் கருகிப்பொருளாய்வினை [ருன்

என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தானுமுணர்க.

ஈதல்லாமல்.

மேகங்கைம்மாறுகருதாது உலகிற்குதவல்போல, இவ்வீர[ர்]களும் எதிருதவிநோக்காது கருணையால் உதவுவோராகலின் கார்க்கோடன் மிருபெயரு, என்றனர்.

இக்கார்க்கோடர் செங்குந்த மரபினரென்பதை,

முக்கணனின்றோன்முதல்வனோர் தாளண்டமுட்டவிட்டந
கொக்கநின்றுநிமரியைவென்றவுலப்பினலம்
புக்குயமாலவனத்திற்கார்க்கோடன்புரிமடத்தெகள்
மிக்குமெச்சக்கல்லிதேர்ந்தோர்செங்குந்தவிலாக்கியமே.

என்னும் செங்குந்த விலாக்கியமாலைத் திருவிருத்தத்தானுமுணர்க.

ஈதல்லாமல்.

ஷை காவியத்தில்

தில்லைவாழ் செங்குந்தர்துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒப்புயர்விலதொன்ற[...]லைந்[...]
துலகுளவெ[...]ந்தெவனு னஞ்
செ[...]கம்பிரமானிச்சாருணாத்
தெளி[...]சரந்தாணவாரியரு

செப்பரியபின்னிருவர்க் கடல்லொழுமைத
ரிக்குமொன்னம்பலத்தரவச
மப்புலிபெத்தவேத்தமிசன்குர்த
விறைவர் தாட்பணிபுரிகுவ்வாம்.

(இ-ள்.) ஓர் சமானதிகட்கிடமாகிய பரமசிவ முனிவுடன் றும், அப்பமுனிவத்தாற் புரியும் பஞ்சகிருத்தியங்களால் பலவா கிய புவனங்க ளுண்டென்றும் விளக்குகின்ற, வேதாந்தத்தெளி வாகிய சித்தாந்தமென்னும் சிவஞானத்தை, மெய்ஞ்ஞானியாக லால் இழித்துக் கூறப்படும் அகம்பிரமவாதிகளும் அலிக்காரவா திகளும் தெளியும்படி விளக்கியருளிய சந்தானுசாரியர்கள் நால் வருள், சிவானுபூதித் தன்மையிற் குறைவுபடாத மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியரும் உமாபதி சிவாசாரியரும் யாகித்த அறப மாகிய அன்னப்பாகைத் தந்து, இப்புவியின்கணுள்ளோர் யாரும் நுகிக்கும்படியாகத் தில்லைப் பொன்னம்பலவருடைய ஞானசா ரோதனை மகோத்சவத்தினைச் செய்யும் பேற்றைவாய்த்த செங்கு ந்த மூர்த்திகளுடைய திருவடித் தொண்டுகளைச் செய்து நடே றுவாம், எ-று.

தில்லைவாழந்தணரு ளொருவராகிய உமாபதி சிவாசாரியர் காலத்தில் சிதம்பரத்தை யரசாண்டிருந்த திரியம்புகச்சோழரா ஜன் இவரது பத்திச்சிறப்பையும் அதனால் விளக்கும் தெய்வி கத் தன்மைகளையும் வடகலை தென்கலை என்னும் உபயகலாவல் லபங்களையும் உணர்ந்து, அவரிடத்தில் அனுக்கிரக மெய் யன்பின் மேம்பாட்டால் சிவிகை, [illegible]கை, திருச்சின்னம், சாம ரம், பகற்றீவட்டி, என்னும் இவைகளை விருதாகக் கொடுத்து உ[illegible]ரித்து வந்தான். அக்காலத்தில் தாமன் உமாபதி சிவம், தாம் தினந்தோறும் முடிக்கும் கட்[illegible] ஸ்ரீ சபாநாயகரின் உச் சிகால பூஜையை முடித்துவிட்டு, சிவிகை[illegible]ரோகணித்து [illegible] ண்டொற்றக்குடை நிழற்றவும் திருச்சின்ன மூதவும் இரண்சாப் மரை வீசவும் பகற் றீவட்டி பிடிக்கவும் [illegible]

எதிர்ப்பட் டெழுந்தருளி வரும் சந்தானகுரவரு ளொருவரும
அவதாரச்சிரமியுமாகிய மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியார் இவர்
வருகின்ற ஆடம்பரத்தைக் கண்ணுற்று, ஓய் பகற்குருடரே! வா
ருமென்றழைத்தனர். அதுகேட்ட உமாபதி சிவம் திடுக்கிடுத்
திடீரென்று சிவிகையினின்றுங் கீழிறங்கித் தண்டாகாரமாகப்
பணிந்தெழுந்து அவரைப் பின்றொடர்ந்துசெல்ல, அப்போது
சிலதூரஞ்சென்ற மறைஞான சம்பந்தர்க்கும் பசியெழ, அக்
காலம் தாம் சென்றிருந்தவிடம் செங்குந்தர் வீதியாயிருக்கக்க
ண்டு பெருங் களிகூர்ந்து உமாபதி சிவத்தைநோக்கி, சிவகுமாரா!
இஃது செங்குந்தர் வீதி ஆதலாலிந்த வீதியில் நம்
பசியைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவோமாயின் சிவப்பிரசாதமாகு மெ
ன்றுகூறி, அங்கு நூற்பாவை விரித்துக்கொண்டிருந்த செங்குந்
தர்களிடஞ்சென்று தமது பசிதணிக்க ஆகாரங் கேட்டனர். அ
துகேட்ட செங்குந்தர்கள் திடுக்குற்று, சுவாமிகாள்! தேவரீர்
அடியங்கள் குடிசைக்கெழுந்தருளின் அறுசுவையோடு கூடிய
அமுது படைக்க அவாவுடையேம். இங்கொன்று மில்லையே;
என்று அவதைப்படுகையில் மறைஞானசம்பந்தர் அங்கு நூல்
தோய்ப்பதற்காகக் கொண்டுவந்து வைத்திருக்க கூழினைப்பார்
த்து இதை வார்க்கப்படாதா என்று வினவ, அவர்கள் ஐயோ!
அது நூல்தோய்ப்பதற்குக் கொணர்ந்த உப்பிலாக் கூழென்றேத
அதற்கவர் நீங்கள் கரத்தாற்பரிசித்த யாவும் தேவாமுதத்தினுஞ்
சிறந்த சிவப்பிரசாத மாகுமாதலால் இன்னும் தடைகூறுதலாகாத்
தில் வாருமென்று கட்டளையிட, அக்கட்டளையை மறுக்கத்துணி
வின்றி அவ்வாறே வார்த்தனர். அதையவருண்கையில் முழங்
கை வரண்டிலும் வழிந்தகூழை அருகிலிருந்த உமாபதி சிவம்
பரிமாறி உண்டது. அத்தருணத்தில் அவ்வழியே எழுந்தருளிய
ஏனைய தீக்ஷிதர்களிற் சிலர் கண்ணுற்று அருவருப்புடன் சென்
றார்கள். அப்பால் தமதாசிரியரை அரிதிற்பிரிந் தில்லடைந்த
உமாபதி சிவாசாரியார் தமது வழக்கப்படி மறுதினம் உச்சிகால
பூசைக்குச் சபைக்கெழுந்தருள, முன்ன மறைஞானசம்பந்தரின்
முழங்கையால் வடிந்த கூழைக்குடிக்கையிற் கண்ட தீக்ஷிதர்கள்
பூசைசெய்ய வேண்டாமென்று தடுத்துவிட்டார்கள், உடனே

யவர் சிதம்பரத்திற்கடுத்த கொற்றவன் குடியென்னும் ஊரில் வசித்து நமது ஆன்மார்த்தமாயுள்ள சபாநாயகரைத் தினமுந் தவறாது பூசித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஆனித்திருமஞ்சன மகோற்சவம் நேரிட, அதின் துவஜாரோகணோற்சவம் அச்சோழ ராஜனுடைய ஆணையால் அசைந்துசற்றும் ஏறாதிருக்கக்கண்ட அவ்வரசன் வருந்தி, அடியேன் யாதோர் தவறுமின்றி அரசுசெலுத்தி வருகையில் இவ்விதமாகத் துவசாரோகணம் தடைபடவேண்டிய காரணமென்னையோ; எம்பெருமானே! அதையறிவிக்க வேண்டுமெனத் துதித்துக்கொண்டிருந்தான். அக்கால் நடராஜப்பெருமான் திருவுளமிரங்கி, ஓ சோழனே! நமது தீக்ஷிதர்கள் உமாபதிசிவத்தை அசத்தனென்று நீக்கிவிட்டதை நீ கவனிக்காமையால் இவ்விதமிடையூறு நேர்ந்தது. இப்போதே கொற்றவன் குடிக்குச் சென்று அவனையும் அவனுசிரியனுக்குக் கூழ்வார்த்த செங்குந்தனையும் அழைத்துவந்து ஏற்றுவித்தால் ஏறுமென்று அசரீரிவாக்கருளினர். அது கேட்ட கிரியப்பகச் சோழன் ஆனந்த பரவசனாய்த் தில்லைவாழந்தணர்களுடன் சென்று உமாபதி சிவாசாரியரையும் செங்குந்தரையும் அழைத்து வந்து கொடியேற்றுவித்து, கொடிக்கவியென ஓர் பிரபந்தமும் அவரால் பாடப்பெற்றனன். அன்றுமுதலின்றுவரையில் அச்செங்குந்தர்களே கொடியேற்றி வருகின்றார்களென்பது சரிதமாகலின், அச்சரிதையைச் சுருக்கி இச்செய்யுளிலமைத்திருப்பதையுய்த்துணர்க. சிவபிரான் ஒப்பற்றவராயிருந்து பஞ்சகிருத்தியங்களியற்றலால் உலகு விளங்குகின்றது என்பார்.

“ ஒப்புயர்விலதொன்றதன் றிருவருளாலுலகுள ”

என்றும், இவ்வாறறிதலே மெய்யுணர்வாதலின், “ சிவஞானம்.” என்றும் கூறினர். இதனை,

உலகேயுருவமாகயோனிகளுறுப்பதாக
இலகுபேரிச்சாஞானக்கிரியையுட்கரணமாக

உலகிலாவுயிர்கட்கெல்லாமிருபயனுக்கிசைந்த
நலமிகுதொழில்களோடுநாடகநடிப்பனுதன்.

என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானுந் தெளிக.

ஈதல்லாமல்,

இவ்வாறு உமாபதி சிவாசாரியர் தமதாசிரியரோடு செங்குந்தரால் வார்த்த கூழுண்டு அவர்களால் கொடியேற்றிநிற்றக் கொடிக்கவிபாடி யருளினரென்பதை,

நம்பாகமிழாங்கநாதேயப்பாருணமிறைதன்கூபரத்
தம்பாமுதிதெனுழுகுமணைதமுனுமாபதியா
லம்பலவன்றுகமேற்றமாதிக்கமொடார்கொடிப்பா
செம்பியனேத்திடப்பெற்றோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே.

என்னும் செங்குந்த சிலாக்கியர்மாலைத் திருவிருத்தத்தானும், மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியர் செங்குந்தர்குலம் சிவகுமாரரானுஜர் குலமானதால் மற்றெல்லாவற்றினும் சிறந்தகுலமெனவும், அவர்கள் கரத்தாற் பரிசித்த கூழ் தேவாமுதத்தினுஞ் சிறந்த சிவப்பிரசாதமாகு மெனவும் கூறினரென்பதை, இத்தீபிகையின் 7-வது பக்கத்தில் காட்டிய (உலகத்தினிற்) என்னும் விருத்தங்களானுந் தெளிக.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய

ஸ்ரீமத் ஒட்டக்கூத்தரென்னுங் கவீசுரர் தோத்திரம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

1. செழுமன்றகளன் றமுதந்தேடியினங்காணுக
முழுமணியாயிலங்குசிவமூலத்தின்விளையாட்டை
மொழிபகலோரவல்லதயன்முன்படைப்பிபாகூத்தவெழுப்
பெழுவிகளுந்திங்கள்தன்னெண்ணமேனக்கியம்புதிவே.

2. ஒத்துடையகாயமறைபொருணைசகைபாயிரத்தெதன
மாற்றலைவிற்குவோதநக்கைவிவாவினுமிசென்றங்
கேற்றுசிதெகனமென்னவிர்ந்ததினியகுமொட்டுக்
கூற்றுடையசின்வதக்கருப்பொன்னக்குலமணியே.

3. ஆற்றுக்கேயபடலிக்கேயகச்ச லைன்ல்துவருமென்
பாற்றுக்கேவருகூத்தப்பாமணி பொன்னுக்கே
சோற்றுக்கேகூனறக்கேசெர்க்கைகிளமாக்கச்
சித்தகோளரியவேயாச்சிறவிலையிலிருந்தவே.

4. குன்றக்குதன்முதலாக்குன்றகலைமேவண்ணிமே
வொன்றக்கேதனைநீதாவிவின்கைக்கடலேமறுப்ப
வென்றுத்தாங்கவியாசிவ்வித்வென்ளைக்கொண்டதின்
கன்றுக்கேவருகாவின்கருணைமலையாடுமே.

5. தலையாக்குங்கவிபொருவன் றூரணியிலுளனென்னி
னிலையிருக்கும்பாப்பதங்கணெறியுடையபடலங்கள்
[illegible]லையிருக்கப்புன்கவிகட்கலைவர்போவின்றொருத
லைலயிருக்குயம்புவியீயவதரிக்கவெண்டுவலைன.

6. முச்சங்கத்தூடிருந்தமுதலியர்களாரோது
முச்சங்களில்லாமலோங்குதலைப்பாலவரித்த
வச்சிங்கவினையிருக்கவார்பெற்றருமிர்தந்தாய்
மெச்சங்கமாயினையேமெய்க்கூத்தனையருந்தே.

7. ஈட்டியெழுபதுதன்னுயிர்ங்கவிந்தொல்லுக்கா
ஓட்டமிர்தஞ்செவிவாயினுண்டவருங்கண்டவரும்
வேட்டதவப்பிதென்னவேதனுக்குஞ்சொலவெளிதோ
தேட்டமிருங்கூத்தனுஞ்செங்குந்தமரபணியே.

8. அற்றவைதுப்பிணைந்தனவுமாங்காயமாயினவு
முற்றதழும்பேகினவுமுயிர்மீண்டுவந்தனவும்
பற்றுமொருநாற்கரணிபரமாவடகமாமுன்
சொற்றவதில்லாக்கன்றேஒட்டக்கூத்தமாமணியே.

9. பூவுலகிற்கவியரசுபுரிந்தபெரும்புகழுடையோய்
ஆவணிமூற்பக்கமுத்திராடமுந்தன்பூசனையே
யேவர்களுஞ்செய்கின்றாரெண்ணிலருளடைகின்றார்
காவலவராகின்றாரென்கின்றார்நல்லாரே.

10. தேனுந்துமலர்ச்சோலைத்திருமணலூர்சிவசங்கக்
கோனந்தசிற்சபையெந்[illegible]தனருட்கூத்தனையு
மானந்தச்செல்வனை[illegible]னத்தில்லருளுபெற்
றூனிந்தசென்னமூன்றயக்கிரந்தமென்கடனே.

மேற்படியார் சரித்திரவரலாறு.

1. இவ்வுலகின்கண் சத்த மகா தீர்த்தங்களு ளொன்றென கா
வேரி நதிக் குறையிடமாய்ப் பொன்னாட்டுக் கொப்பாகின்றுஞ்
சோழவளநாட்டிலே, இந்திரபுரிக் கிணையாய்ப் பலவகைப் போக
பாக்கியங்களும் புண்ணியச்செயல்களு மலியப்பெற்றுள்ள உறை
யூர் நகரத்திலே, அங்கு முதலிய வரு மூவகைப் பாடைமன்
னரு மடிகளைற ஏகச் சக்ராதிபதியாய்ச் சூரியவமிசத்தரு மனு
குலத் தலைவனுமாகிய இராஜேந்திர சோழன் தருமநூல் விதி முறை
படி தாரணியாவுங்காத் தரசியற்றி வருநாளில்; மாகில பல்வளக்
கலைத் தேசுபெற விளங்கு மணவைப்பதியிற் குருலிங்கசங்கம
பத்தித் திறத்தால் மிகச் சிறந்த குலதில வேந்தராய்ச் சிவசங்க
பூபதி என்னும் நாமம் வகித்து ஓர் செங்கோன்மன்ன னிருந்தனன்.
இவர்க்குக் கற்பி லருந்ததிக் கொப்பான வண்டார் குழலியென்
னும் பெயர்வாய்ந்த ஓர் மனைவி யிருந்தனள். இவ்விருவரும்
வள்ளுவதேவரும் வாசுகியம்மையும் போல இல்லற தருமத்தை
யினிதில் நடாத்தித் தம்மூர்க் குடிகட் கோருறு நேருகபடி காத்
துவருநாளையில், நெடுநாளா யோர் புத்திரப்பேறின்றி மனம்
வருந்தி யிருந்தனர். ஓர்நா ளிவ்விருவரது நற்குண நற்செய்கை
கட்குத் திருவுளமகிழ்ந்த சிவபிரான் ஓராதனர் திருக்கோலங்
கொண் டெழுந்தருளிச் சிவசங்க பூபதியை நோக்கி, ஓயரசனே!
நீவிர் இருவஞ் சிதம்பரத் தலத்தை யடைந்து கனகசபாநாதனைக்
கண்டு களிப்பீராயின் உமது மனக்கவலை யொழியுமெனத் திரு
வாய் மலர்ந்தருளி மறைந்தனர். அதுகேட்ட சிவசங்கபூபதி
மகமகிழ்ந்தவராய் உடனே தமது பத்தினியுடன் பலபரிசனங்
கள் புடைசூழ்ந்துவரச் சிதம்பரத் தலத்தையடைந்து, அத்த
லத்திற் றினைபோரிடத்தை வாசஸ்தானமாகக்கொண்டு வசித்தி
ருக்கு தினந்தோறுந் தமது மனையாளோடு சென்று சிவகங்கை
யிலாடி நித்தியவிதிகளை முடித்துக்கொண்டு பொன்னம்பலவாண

ரைக் கண்டு போற்றி ஆனந்தபரவசத்தராகி அவரது திருமுன்னர் நின்று கொண்டிருப்பர். இவ்வண்ணம் பலநாள் நடந்துவருகையில் ஓர்நாள் கனகசபேசர் கருணைகூர்ந்தவராய் “இனியுனக்கம்பலக்கூத்தனருளுண்டாம்” என்றசரீரிவாக் கருளினர். அதையுணர்ந்த சிவசங்க பூபதியு மவர்மனைவியாருங் களிப்பெனுங் கடலுள் மூழ்கினவர்களாய் இன்று நமக்கு நல்வரங் கிடைத்ததென் றுளமகிழ்ந்து, தங்கள் பரிசனங்களோடுந் தில்லையம்பதியினின்று மீண்டு மனையுறை யடைந்து அம்பலவருடைய திருவுருவத்தையு மருட்டிறத்தையும் அனுதினமு மறவாதவர்களாய்த் தியானித்திருந்தார்கள்.

இவ்வாறு சின்னாள்கழிந்தபின் அம்பலத்தின்க ணிகழ்ந்த வாக்கின் மகிமையால் சிவசங்க பூபதியின் பத்தினி கருப்பமுற்று பத்துமாதமுஞ்செல்ல, உடனே நல்லோரையில் சூரியோதயம்போன்று அருஞ்சைவம்பேற வாளுடைப்பிள்ளை யவதரித்ததுபோல அருந்தமிழோங்கி யபிவிருத்தியாமாறு ஓராண்மகவுதித்தது. அம்மகவுக்குத் தாதையார் சாதகன்ம முதலியன நடாத்தி, அசரீரியாய்ப் பொன்னம்பலத்தின்க ணிகழ்ந்தவாக்காகிய “அம்பலக்கூத்தன்” என்னு நாமத்தையே அம்மகவுக்கு நாமமாக வைத்து வழங்கி, நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்த்துத் தாலாட்டிச் சீராட்டிப் பாராட்டிவந்து, ஐந்தவயதானவுடனே ஓர் நல்லாசிரியனைக் கொண்டு வித்தியாரம்பஞ் செய்வித்தனர். அப்பிள்ளையாரு மம்பலக்கூத்த னருளாலவதரித்தவ ராதலின் சின்னாளிற்றானே பண்ணூலும் பயின்று, தமது மரபிற்குரிய தனுர்வேதப்பண்டிதரால் வில்வித்தை மல்வித்தை - அஸ்திரப்பிரயோகம் - சஸ்திரப்பிரயோகம் - யானையேற்றம் - குதிரையேற்ற முதலியனவும் ஐயந்திரிபற நன்குணர்ந்து, தமது வலக்கரத்தில் குலச்செயல் விளக்கு மறிகுறியாக ஓர் வீரவாளேந்தித் தம்போன்ற மன்னர் மக்களுடன் கூடிச்சென்று கண்டவரெவரும் வியந்து களிக்க விளையாடுவாராயினார். அக்காலச் சிறார் கூட்டத்திற் “கூத்தன்” என்னு நாமமாத்திரத்தானே யழைத்து வழங்கியகாரணத்தால் அவரவ் விளமைப்பருவத்

நடந்து முதியரான காலத்தும் அம்பலமென்ப தம்பரஞ்சென்று மறைந்து, கூத்தனென்னும் பெயரே யாண்டும் வழங்கிவந்தது.

இப்பால் கூத்தர் கீர்த்திப் புகழுடம் பெய்தற்குண்டாமென வுன்னிக் கல்வித்திறமுடைமையே அஃதுண்டாதற்குக் காரணமென நன்குதெளிந்து, இக்கல்வியே யாதற்குரிய காரணங்கட்கும் இன்றியமையாத் துணைக்கருவியாமென வுய்த்துணர்ந்து, அக்கல்விக் கரசியாகிய சரஸ்வதி தேவியாருடைய திருவுருவை ஓர் படத்தின்கண் சிற்பசாஸ்திர விதிப்படி யெழுதுவித்து, ஓர் பூஜாமண்டபம் புதுக்கி அதிலதனை யமைத்தவராய் வேதாகம விதிப்படி பூசித்து அத்தேவியாருடைய திருமந்திரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு ஆகார நித்திரை முதலியவைகளை நீத்து அநேக நாள் விரதங்காத்து வந்தனர். இவ்வாறு பலநாளக வன்ன பானாதிகளை நீக்கி நித்திரையையு நீத்து விரதங்காத்திருந்த காரணத்தாலோ, அச்சரஸ்வதி தேவியாருடைய திருவுளச்செயல் முன்னிட்டோ, சரீரத்தில் மிகக் களைத்துச் சோர்ந்து சாய்ந்தனர். அக்காலங்கு நாமகளார் ஆடையாபரணங்கள் யாவும் வெண்ணிறங்குலவத்தரித்த ஓர் பார்ப்பினியாக வெழுந்தருளித் தமது திருமுலைப்பாலையோர் வட்டிலிற்கறந் தூண்பித்துச் சகல கலாநிலய மென்னுமோர் புத்தகத்தினை யவர் கையிற்றந்து அந்தர்த்தான மாயினர்.

2. உடனே கூத்தர் கண்டெளிந் தெழுந்து, திருமுலைப்பாலுண்பித்துப் புத்தகந்தந்து சென்றவர் நாமகள் தேவியாரே யென நிச்சயித்துக் கொண்டவராய் தாமுயன் றனுட்டித்த விரதத்தினை விதிப்படி பூர்த்திசெய்து, அருணுதயமாயபின் நித்திய நியதிகளை முடித்துக்கொண்டு ஆசிரியர்க்கு மாணவர்க்கு மன்னதான முதலியன வழங்கி, அத்தேவியா ரெழுந்தருளிய பூஜாமண்டபத்திலேயே தக்க சிற்பர்களைக்கொண்டு வேறோர் விக்கிரகஞ்செய் தெழுந்தருளப்பண்ணி, அம்மண்டபஞ் சூழ்வரப் பிராகாரங் கோபுரமுதலிய வங்கங்களோடும் ஆலயஞ்சமைத்து வேதாகம முறையால் நிதமும்முன்ற திருமஞ்சன வலங்கார

வேத்திய ஆடம்பரமான ஆராதனைகளை நிருத்த கீத வாத்திய கோஷத்துடனே நிவேதித்துப் பூசித்து வந்தனர்.

3. அப்பாலிக் கூத்தரானவர் சவ்வம்மையாரது கிருபையாற் கிடைத்துள்ள சகலகலா நிபுணமென்னும் புத்தகத்தினை, இடது கரத்திலேந்தி, வேதோபநிடத சாஸ்திராகம புராணேதிகாச இலக்கிய இலக்கணங்களைத் தினந்தினம் முற்று முணர்ந்து தேர்ச்சியடைந்த திறத்தினாலும், இன்பத்தையும் வியப்பையுந் தருவதான விசித்திரக்கவி பாடுவதில் மிகவல்லமை பெற்றதினாலும் இயற்றமிழாகரர் சரசகவிப்புலவரென உலகெலாருஞ்சொல்ல விளங்கினர்,

4. அன்றியு மவ்வூரின்கண்ணு மயலூரின்கண்ணு முள்ள வித்துவசனர்கள் யாருந் தமக்கஞ்சி வழிபடத் தக்கதாகவும், ஒண்மை - திண்மை - ஒப்பனை - ஒழுக்கம் - வித்துவயூகம் - விசத்துவம் - உல்லாசம் - ஆடம்பர முதலியனவைகளைக் கண்ட பெரியோர்கள் யாருந் தம்மைச் சாரதாபீட சம்பன்னரென்றும், வரகவியென்றும், வீரகவியென்றும், தெய்வகவி யென்றுங்கூறி மெச்சவதல்லாமல்; வித்துவசன கோலாகல னென்னுமோர் சிறப்புநாமத்தாலுங் கொண்டாடி யழைக்கும்படிக்குத் தருக்குற்றிருந்தனர்,

5. இப்படிச் சிலநாள் சென்றபின் கூத்தரானவர் தமது மரபிற் சகல இலக்கணங்களுங் குறைவற விளங்கப்பெற்ற ஞானபூங்கோதை யென்னு நாமம் வகித்த ஓர் கன்னிகையை வேதவிதிப்படி மணம்புரிந்து, ஆனைக்கூத்தன் என்னு மருங்குமரனை யீன்று, இல்லற வொழுக்கத்தில் வெள்ளளவுங் குறைவுறாராய், எல்லாக் கலைஞானங்களினு மொப்பாரு மிக்காரு மில்லாராய், ஈசபத்தி - பாசவைராக்கியம் - [illegible]காருணியம் - பிரமக்கியானமென்னுஞ் சாதன நான்கையுங் கைவிடாராய், ஆன்மலாபத்திற்குரிய சற்கிருத்தியங்களையே தமக் காப்பரணமாக மேற்கொண்டொழுகுவாராய் விளங்கி; அப்பால் தமது தந்தை வயோதிக

நகையையடையத் தாமிளவரசாகி அவர் காலவியோகமான பின் தாம் அவதூர்க் குடிகளைத் தனக்கொப்பத் தாங்கி அரசியற்றிவருகின்றார்.

அக்காலச் சோழமண்டலத்திற் கிராஜதானியாகிய உறையூரின்கண் செங்கோல் செலுத்தி யரசாண்டிருந்த இராஜேந்திர சோழன் இவரது பிரதாவங்க ளனைத்தையும் கேள்வியுற்று, தனது பரபினர்க்குப் பண்டைநாள் தொடங்கி அரசிற்குரிய பெருமை புரிகின்ற செங்குந்த மரபின ரென்பதையு முணர்ந்துமிகக் களிப்படைந்து, இத்தகையரை நமது சமூக வித்துவான்களிலு மந்திராலோசனைத் தலைவர்களிலும் அக்கிர கண்ணியராக வைத்திருக்கின் மிக்க நலமெய்தலாமெனக் கருதி, அக்கருத்தையோர் திருமுகத் தெழுதிச் சில விராஜசின்னங்களோடு தனது பரிசன பரிவாராதிகளைக் கூட்டி அவருக்கனுப்பினன். அத்திருமுகமுதவியன வரக்கண்ட புலவர் பெருமான் தாமொருவருக்குந் தாழா நிலைமையராயிருப்பினுஞ் சூரியவமிசத்துக்கு மனுகுலத்தவருமாகிய சோழராஜருடைய பரம்பரை தமக்கன்னியமல்லாத காரணத்தை யோசித்துணர்ந்து அவனது கருத்தின்படியிருக்கற் கிசைந்தவராய், உடனே தமது குமாரனாகிய ஆனந்தக்கூத்தனிடத்தில் மனைவு மரசுரிமை யனைத்தையு மொப்பவித்தது, அரசன் திருமுகத்தோடனுப்பியுள்ள சிவிகை சவிகை முதலிய இராஜ சின்னங்களோடு வலக்கரத்தில் வீரவாளும் இடக்கரத்திற் புத்தகமு மேந்திய கோலத்தராய்ப் பலவகை வாத்திய கோஷத்துடன் வெளிக்கொண்டு உறையூரை யடைந்து அவனது கொலுச்சபைவாயிலைக் குறுகினர்.

அவர் வரவையுணர்ந்த சோழராஜன் தனதமைச்சர் முதலாயினோரொடு மெதிர்கொண்டழைத்து, அவரது வனப்பையும் - இளமையையும் - கெம்பீரத்தையும் - இடம்பத்தையும் - இடக்கையும் - குசாலையும் - சம்பிரமத்தையும் - வித்துவ பூரத்தையுங்கண்டு சந்தோஷித்து, அவரது கரங்களிலேந்திப் பிரகாசிக்கின்ற வீரவாளையும் புத்தகத்தையு நோக்கி இதென்குறியென வென்னையுற்று,

அவர் கொண்டுள்ள வொவ்வொரு மேம்பாட்டினுக்கும் ஆச்சரிய சித்தமுடையவனாய்ப் பெருமைபெற்றவன்போல நின்றான். அவ்வரசன் நிற்கு நிலையின் குறிப்புணர்ந்த புலவர் பெருமான் அவனை நோக்கி,

வாளொருகைபேடொருகை வைத்திருக்குங்காரணத்தைக்
கேளிருகைநீ தலருக்கிள்ளிக்கோ—நாளுங்
கலோத்துங்கனாக்கவிவாணர்தங்கள்
குலோத்துங்கமாகுங்குறி.

5. என்றிந்த வெண்பாவைக் கூறினர். இவ்வற்புதக்கவியைக்கேட்ட சோழமகாராஜன் அருகில் நின்ற அமைச்சர்தியரை நோக்கி, இவர் "கவிராஜனென்பவம் போதும்" எனக்கூறி மிக வியந்தவனாய் அவரைத் தனது கொலுமண்டபத்திற்குக் கைலாகு கொடுத்தழைத்துப் போய்ச் சிங்காதனத்திலிருத்தித் தானுமிருந்து ஐயா புலவரேறே! நீரின்றுமுதல் புவிசக்ரவர்த்தியாகிய நமது சமுகத்திற்கோர் "கவிச்சக்ரவர்த்தியாகவும் பிரதம மந்திரியாகவும்" இருமெனக்கூறி, மனுதால் விதிப்படி பலசம்பிரமத்தோடு அப்பட்டங்கள் தரித்து அளவற்ற விருது வரிசைகள் தந்து சன்மானித்தனன்.

6. இப்பா லன்னவாகனன் றேவியாராகிய கலைமகளார் ஆணுருவெடுத்ததற் கொப்ப விளங்கும் புலவர் பெருமான் அப்பட்டங்களையும் விருதுமுதலிய வரிசைகளையும் பெற்றவராய், அவ்வூரின்கண் தமக்கெனச் சமைத்தலங்கரித்துள்ள அரண்மனைக்குச் சதுரங்கசேனை முதலிய பரிவாரங்களோடும் பற்பல விருது வரிசைகளோடும் வித்வபூகமாகிய வைபவங்களோடும் அந்தணாளர் - கட்டியாளர் - மடைத்தொழிலர் - மருத்துவக்கலைஞர் - நிமித்திகப் புலவர் - கருமாதிகாரர் - கடைகாப்பாளர் முதலிய பரிசனங்களோடும் தோற்கருவி - துளைக்கருவி - நரம்புக்கருவி - மிடற்றுக்கருவி - கஞ்சக்கருவியென்னும் பஞ்ச வாத்தியங்கள் முழங்கச் சென்று கொலுக்கூடமடைந்து, ஆசு மதுர சித்திர வித்தாரமெனனும் நாற்கவிகளில் வல்லவராவாரும் இசை நாடக

யென்னு முத்தமிழ்களிற் றேர்ந்துள்ள பாவலர்களும் - எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பணியென்னும் பஞ்சலக்ஷணங்களிற் பயின்றுள்ள பண்டிதர்களும் - சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம் வளையாபதி குண்டலகேசி மணிமேகலையென்னும் பஞ்சகாவியங்களைப்பழுதற வுணர்ந்த பண்ணவர்களும் - திருக்குறள் நாலடியார் கல்லாடம் [illegible] முதலியன கற்றுத்தேர்ந்துள்ள பல வித்வசனர்களும் - ஞானநூலுணர்ந்த நல்லோர்களும் - புராண பாராயணர்களும் - கலைக்கியானச்செல்வர்களும் - தத்துவ சித்தாந்திகளும் - தர்க்க சாஸ்திரிகளுமொருங்கு கூடி, ஓ உலகமாதாவாகிய சாரதா தேவியினுடைய சகலகலா ரத்ன பொக்கிஷமே! ஜெயம்: ஜெயம்: வாழி: வாழி: என்றேத்திப் புகழும்படிக்குத் தமது சிங்காதனத் தேறியிருந்து, அவ்வவர்களு நடந்துகொள்ள வேண்டிய பணிகட்குக் கட்டளையிட்ட பின் தமக்காக வேண்டுவனவற்றையு முடித்துக் கொண்டவராய் மறுநாள் தொடங்கித் தம்மை மிகவருமை பெருமையோடு மீளழைப்பித்த அரசன் கொலுச் சபைக்குச் சென்று அவனிலும் சிங்காதனத்திருந்து, அரசுரிமைக்கான சகல விவகாரங்களையும் அவனைப்பான்போல் நோக்கி, இயற்றமிழ்த் திரட்களான பலவகைப் பிரபந்தங்கள் - சித்திரக்கவிகள் - இதிகாசங்கள் - புராணங்கள் - காவியங்கள் - கலைக்கியானங்கள் முதலிய யாவு நவரசாலங்காரங்களோடு மழைபொழிவதுபோற் கூறிப் பிரசங்கித்து வருவார்.

7. இப்படி கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கூத்தர் தமது மாளிகையின்கண் பல வித்வ புலவர்களோடும் பரிசன பரிவாரங்களோடு மிருந்துகொண்டு நிதஞ் சிவிகை முதலிய சின்னங்கள் விளங்க விருதுவாத்திய முதலிய விபவங்கள் கோஷிக்க இராஜேந்திர சோழமகாராஜனுடைய கொலுச்சபைக்கு வருவதும் போவதுமாயிருக்கையில், இப்புலவர் பெருமானது நல்வினையால் அதுகாறும் புத்திரப்பேறின்றி வருந்தியிருக்க அச்சோழராஜனுக்கு நல்லசுபவேளையில் ஓராண்குழவி பிறந்தது. அப்போதரசன் பேரானந்தமடைந்து அக்குழவிக்குச் சாதகன்மாதிகளை வெகு சம்பிரமத்துடன் நடாத்தி நாமகரணஞ் செய்ய வாலோசிக்கையில், அதில்

நமது புலவர் பெருமான் கூறிய வெண்பாவாகிய இலக்கியத்திற்கு இவனே யிலக்கணமாவனெனத் தனக்குள் மதித்து அவ்வெண்பாவின் னீற்றடியிற்குறித்த "குலோத்துங்கன்" என்பதையே வக்குழவிக்கு நாமமாகத் தரித்து வளர்த்துவர, அம்மகனும் வளர்பிறைச் சந்திரன்போன்று நாளுக்குநாள் அபிவிர்த்தியாய் வளர்ந்துவர, ஐந்து வயதானவுடனே அரசனானவன் தனது ஆஸ்தானகவிச்சிரேஷ்டருள் பிரதமராகிய கூத்தனுரையே அப்புதல்வனுக்குப் போதகாசிரியராக்கி வித்தியாரம்பஞ் செய்வித்துச் சகல கலைகளையு மவராலேயே போதுவித்தனன். அக்குலோத்துங்கனு மப்புலவர் பெருமான்பாற் சகலகலைகளு மோதிப்பயின்று, இராஜநீதி முதலியனவுங் கேட்டுத் தெளிந்து மேன்மையாயினன்.

இவ்வாறு நிகழுங்கால் இராஜேந்திரசோழன் தனக்குவயோதிக முதிர்ந்து நிரியாணதசை சம்பவிக்குங்காலம் வருவதையுணர்ந்து தனது புத்திரனுக்குத் திருமண முடித்திராமையைக் கருதி மனம் வருந்தி, இளவரசு பட்டாபிஷேகமேனுஞ் செய்துமுடிக்க விரும்பின அதிவிரைவின் முயன்று வெகு சிறப்பாகத் தனதமைச்சராதியரைக் கொண்டு மறுபுலத்தரசர் பெரியோர் பிரபுக்கள்முதலிய வைதீகர் முன்னிலையில் நடாத்தத் தொடங்கினன். அத்தருணத்திற் கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய கூத்தர் இராசகுமாரனுக்கு க்ஷேமமுண்டாகும்படி யாசிர்வதிப்பதற்காக ஓர் கவிபாடத் திருவுளங்கொண்டு,

ஆடுங்கடைமணிநாவசையாமலகிலமெங்கு
நீடுங்குடையைத்தரித்தபிரான் -

என்றுகூறி மற்றதைப்பகருமுன் அதுகேட்ட இராஜகுமாரன் தனக்குக் கல்விபோதித்த ஆசிரியர் தன்னைப் புகழ்ந்து துதிக்கின்றாரென்றும் அங்ஙனந் துதித்தல் தகுதியல்லவென்றுங் கருதினவனாய்,

- இந்தநிலத்திற்
பாடும்புலவர்பணிகொண்டகூத்தன்பதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலோத்துங்கசோழனென்றேயெனைச்சொல்லுவரே.

என மற்றதையும் பாடி முடித்தான்.

8. அதுகேட்ட பெரியோர்கள் யாரும் அவ்விராஜகுமாரனுடைய முதுக்குறைவுக்கு ஆச்சரிய சித்தத்தினராகி, அவனுடைய களங்கமற்ற கருத்தைக்குறித்து "அகளங்கன்" என்னும் பெயரிவனுக்கே தகுமெனக் கொண்டாடினார்கள்.

அச்சமயத்தி லவ்விளவரசு பட்டாபிஷேக விபவத்தினைக் காணவந்துள்ள வித்வக் கூட்டத்துள் கலைமகளாரம்சபூதரான ஔவைப்பிராட்டியார் தம்மிடத் தருங்கலைகளோதிக்கொண்டிருக்கும் சில தவப்பெண்கள் பின்றொடர்ந்துவர அவண் வந்திருப்பதைக்கண்ட சில பெரியோர்கள், அவரை வந்தனை வழிபாடுடனழைத்துப்போய் இராஜகுமாரனைத் தங்களுடைய திருவாக்கால் வாழ்த்துதல் செய்யவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்கவ்வம்மையாரிசைத்தது,

வரப்புயர.

எனக் கூறிப் பேசாதிருந்தனர். அதனைக்கேட்ட வப்பெரியோர்களு மற்றையரும் அதன் கருத்தை யறியாதவர்களாகி இராஜேந்திர சோழன் முகத்தை நோக்க, அவன் தனது சமுகத்துப் பிரதம வித்துவானாகிய கூத்தர் முகத்தை நோக்கினான். அக்குறிப்புணர்ந்த புலவர் பெருமான் "வரப்புயர" எனவவர் கூறிய தென்னையெனின்,

வரப்புயர - நீருயரும்,
நீருயர - நெல்லுயரும்,
நெல்லுயரக் - குடியுயரும்,
குடியுயரக் - கோனுயரும்,
கோனுயரக் - கோனுயர்வான்,

என்பது பொருளாமென்றனர்.

9. அதுகேட்ட யாரும் ஔவைப்பிராட்டியாரருளிய சுருக்கச்சொல்ல லென்னும் இலக்கண மமைந்த வாக்கியத்திறமும் அதற்குப் புலவர் பெருமானருளிய விளக்க வுரைத்த லென்னும்

20

இவ்[illegible] மண்மர்த வரைக்கும் வியந்து சந்தோஷித்தார்கள். உடனே சோழமகாராஜன் விலையுயர்ப்பெற்ற ஓர் வெண்பட்டுச் சேலையை யெடுத்து அம்மையார் கரத்தி லஞ்சலித்துத்தர, அதை யவர் மறுக்காது வாங்கித் தமதருகில் நின்ற ஓர் தவப்பெண்ணுக் களித்து அரசனைப் பார்த்து,

> நூற்றுப்பத்தாயிரம்பொன்பெறு நூற்சிலை
> நாற்றிங்களுக்குநைந்துவிடு—மாற்றவரைப்
> பொன்றப்பொருதடக்கைப்போர்வேலகளங்கா
> வென்றுங்கிழியாதென்பாட்டு.

எனவோர் கவிதைகூறிச் சென்றனர். இதுவன்றி யவ்விள வரசு பட்டாபிஷேக காலத்திற் பரிசு பெறும்பொருட்டு வேறு சில வித்துவான்கள் குலோத்துங்கச் சோழன் மீது பலவகைப் பிரபந்தங்கள் பாடிவர, அவற்றை யெல்லாம் வருவித்துப் பார்த்த புலவர்பெருமான் சில பலவழுக்களோடும் - சில சொன்னயமின்றியும் - சில பொருணயங் குன்றியும் - சில நடைமாறியும் - சில தொடைபிறழ்ந்தும் - இப்படிப் பலவகைக் குற்றங்களோடிருப்பக் கண்டு சினந்து, ஒருவாறு குற்றங்களின்றி யுள்ளனவற்றைக் கண்டு மகிழ்ந்து அவ்வாசிரியர்க்குத் தக்க பரிசுதவச்செய்து, உடனே யத்தகைய புன்கவிகளையெல்லாம் பூரண கவிகளாக்க வெண்ணின வராய்த் தம தவைக்களத்தின் சென்று, "இனி யித்தமிழ்நாட் டெல்லைக்குள் யாவரேனும் இலக்கிய இலக்கணங்களிற் றேர்ச்சி யடையாது கவிராசர்களென வெளி வருவார்களாயின் அவர்களைச் சிறைச்சாலையி லடைத்து வருத்துவதல்லாமல், எமது வீரமாகா[illegible]கை முன்றிலில் இருவிருவராகக் குடுமியொடு குடுமி முடிபிட்டுத் தகச் சேர்த்து கடா வெட்டுவதுபோல் எமது வீரவாளால் வெட்டிப் பலியிடுவோம். இவ்வாக்கினைக் கருதி இலக்கிய இலக்கணங் களிற் றேர்ச்சி யடைந்து கவிராசர்களாக வெளிப்படுவோ ரென்னக் கொள்ளுவோர் யாவரேயாயினும் அவர்கள் யாருங் கவிச்சக்ரவர்த் தியாகிய மைதுனருக்குரைப்பற்று அவ்வவர்கட்கு காப்பால் திரும்பக் கப்பிக் கவியினைப் பாடிக்கொண்டு தந்து வெளிப்படுவார்க ளாக," என்றோர் பட்டயமெழுதி யாவர்க்கு மறிவித்தனை யுன்

டாகும்படி கொலுமண்டப வாயின் முகப்பில் ஓர் வெற்றிக் கொடித்தம்பம் நாட்டிவைத்தனர்.

10. அது முதல் கவிராசர்களாக விருப்பங் கொண்டோர் யாரு கல்வாகிரியனைக் கொண்டு வாசிக்கத் தொடங்கினர்.

இவ்வண்ணங் கூத்தரானவர் தமதரண்மனைக்கண் வெற்றிக் கொடித்தம்ப நாட்டியதை ஒற்றர்களாற் கேள்வியுற்ற இராஜேந்திரசோழன் மிக வியந்து மகிழ்ந்தவனாய், மற்றொரு நாள் தனது புதல்வனை அப்புலவர் பெருமானோடு மழைத்துக்கொண்டு மந்திராலோசனை சபைக்கண் சென்று இதனைக் கூறலாயினன். அப்பா குலோத்துங்க! இப்போதுனக்குத் தனியாய் இளவரச பட்டாபிஷேகத்தினை இன்றியமையாக் காரியமாய் மிகவவசரத்துடன் செய்து முடித்தது போலச் சற்று முன்னர் விவாகஞ்செய்து தம்பதி கோலத்தோடு நமது சிங்காதனத்தேற்றி மகுடாபிஷேகஞ் செய்து முடித்துக் கண்களி கூர்ந்து நோக்கத் தவஞ்செய்யாமற் போயினேன். அன்றி நமது சூரியகுலத்திற்குஞ் சந்திரகுலத்திற்குமே தொன்றுதொட்டுச் சம்பந்தம் நடந்து வருவதால் நீயந்த முறைமையைக் கைவிடாதே. இப்போதுள்ள கருணாகர பாண்டியன் மகளையே பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொண்டு இல்லற வாழ்க்கையை யினிது நடாத்திப் புத்திரப் பேறெய்தி வாழ்வதுடன், சமதிப் புலவர் பெருமானையே பிரதி பிதாவாக மதித்து இவர் தாளுக்குழைக் கடவாமல் மநுநீதி தவறாதபடிச் செங்கோல் செலுத்திச் சகல வளமையும் பெற்றிடுக, என்றுரைத்தித்தக் கூத்தரை நோக்கி, கவிச்சக்கரவர்த்தி! இனி நீர் தானிப்புத்திரனுக்குப் பிரதி பிதாவாயிருந்து யனைத்தினையுந்த செவ்வையாப் பாதுகாக்கவேண்டும். இஃதுமது தலைமேல் விழுந்த பாரம்: என [illegible] தனது புத்திரனை அவரானைக்கு ஒப்புவித்துப் பிறகப்புத்திரனை பட்டாபிஷேகஞ் செய்து அவனது தலைமேல் தனது தலையை வைத்தவண்ணமாய்ப் பிராண வியோகமாயினன். அதுகண்டு சிலேசித்த குலோத்துங்க னுதியரைக் கூத்தனர் அசிநிந்தேற்றிப் பிராணவியோகமான வரசனுக்குச் செய்யவேண்டிய தக்கனசுபடுதி உரிமைக் கருமக்கிரியைத்தையும் அவன்

புத்திரனைக்கொண்டு முடிப்பித்தனர். இப்படிப் புத்திரனாகிய குலோத்துங்கன் தனது தந்தையி னாஞ்ஞையைக் கைமேற்று மனுநீதி முறைப்படி அரசுபுரிந்துவாழுகிற் சிலநாள் சென்றபின் தனது சேநாகர்த்தராகிய கூத்தரைத் தனக்குப் பிரதிநிதியாய் அரசியற்றி வரும்படிக்கு வேண்டித் திக்கு விஜயஞ் செய்யச் சென்று, அதன் முன்னிலையில் தன்னைப் பகைத்தெதிர்த்த கலிங்கராஜன் முதலிய அரசர்களைவென்று, தன்னைப் பணிந்தவர்க்கு அங்க ராசனாகிய வரசர்களைப் பரிந்து மீண்டு, தமிழ்வளநாட்டில் தனக் கிருஜம் போன்று விளங்கும் பாண்டி மண்டலாதிபதியையும் சேரமண்டலாதிபதியையும் பண்பிற் சிறந்த நண்பராகக்கொண்டு, தொண்டை மண்டலாதிபதிகளாகிய செங்குந்த மன்னர்களால் பத் பல்தேயங்களினின்று அரசிறை முதலியவைகளை[illegible] வாங்கி வாழ்வுபெற்றுத் தனது தந்தைபோலேகச்சக்ராதிபதியாய் அரசாண்டு வருகின்றான்.

இவ்வாறொருவருடன் கடந்தபின் இறந்துபோன ராஜேந்திர சோழனுக்குச் சிரார்த்த நாள்தோ, அக்காலின் கடத்தவேண்டுங் கருமங்களனைத்தையுங் கூத்தராவார் குலோத்துங்க சோழனைக்கொண்டு வெகு சிறப்பாக முடிப்பித்து, இனி யிவ்விராசகுமாரனுக்கு இவனது தந்தையி னபிப்பிராயப்படி திருக்கல்யாணஞ்செய்து முடிக்கவேண்டுமென்னுங் கருத்தைக் கொண்டவராய் ஓர் நன்னாளடைந்து, கரிபரியாதிய பரிவாரங்கள் தம்மைப் புடைசூழ்ந்துவரக் கொடி குடை முதலிய விராஜசின்னங்களோடும் சுக்காலம் - பம்பை - தவண்டை - தித்தி முதலிய வாத்தியங்களோடும் இரத்தினச் சிவிகையி லாரோகணித்து வெளிக்கொண்டு பாண்டிய தேயநோக்கி வருகின்றார். இவ்வாறவர் வருங்காலுண்டான ஆரவாரத்தினைக் கேட்ட கருணாகர பாண்டியன் இவனே பகையரசன் நம்மேற் படையெடுத்து வருகின்றான்போலும் எனச் சந்தேகித்துப் பின்னர் சில வேவுகாரரால் சோழராச்சியத்திற்கோர் சுடர்மணித் தீபம்போன்று விளங்கும் கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய கூத்தரது வரவென்றறிந்து சந்தோஷித்தவனாய், உடனே தனது மந்திரிகளையும் பொருளளித்த வேளாண்குல திலகரும் தனது சமூக வித்துவானுமாகிய புகழேந்தி யென்பவ

ராஜும் அவனை யெதிர்கொண் டழைப்பித்துத் தங்க ளரண்மனை யொன்றை விடுவித்தார். அங்குள்ள மகாபோதிவம்ச பரிசன பரிவாரத்திட்ட கெல்லாஞ் சகல்போசன மாகிய பல் வுபசாரங்களை முறைப்படி நடப்பிக்க உத்தரவு செய்தனன். அப்படியே யவர்கள் நடத்திவரப் பெற்றிருந்த புலவர்பிரான் ஓர்நாள் கருணாகர பாண்டியனைக் காணவேண்டிக் கொலுச்சபைக்கண் வர, அம்மன்னர்க்கு ராசனவனை யெதிர்கொண் டழைத்துவந்து தனதாசன் காதனத் திருத்திய நாவலரும் உபசரித்து, ஐயா கலிங்கராஜன் இதி நமது தேயத் தெழுச்சிக்கிரசய்த காரியமு சொல்லுமாயோ பிரசன்னமோ வென வினவினன். அதற்குக் கூத்தர் பாண்டிய ராஜனைப் பார்த்து நோக்கி, ஒப்பற்ற நடனத் தெங்கோன் வழுதி நம்பிராஜ ராஜசோழ முதற் குலோத்துங்க சோழ மகா ராஜாவின் பிதாவானவர் தம்முடைய தேகாவசான காலத்தில் என்னுடனே நடந்செய்தி யொன்று சொல்லியிருக்கிறார். அச்செய்தியைத் தங்களுக் கறிவிக்கவும் தங்களைத் தரிசிக்கவும் வந்தேனென்று கூறிப் பின்பக் கபர்செய்தியை வெளியிட்டனர்.

அதைக்கேட்ட கருணாகரபாண்டியன் குதூகலங் கொண்டு, ஐயா சாரதாபீட சதாவலியே! சோழராஜன் பாண்டியராச புத்திரியைப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொள்ளப் பாத்திரனாயின், எங்களின மன்னர்களுக்குள் பெற்றதென் சொல்லென்று வினை நார்த்தமாய்க் கேட்டான். அப்போது கூத்த ரதிசயித்தவராய் அப்பாண்டிய ராஜனை நோக்கி, (அச்சோழராசர்களோ டல்லல் கதி - மயூரகதி - வியாக்ரகதி - வானரகதி - விடபகதி என்னு மைங்கதிகளையுடைய சோரமெனப் பெயர்பெற்ற பஞ்சகல்யாணியாகிய பட்டத்துக் குதிரைப் பாண்டியன் போன்ற கனவிட டொன்றும் அதற்கு சமானமாகுமா? பரிகாலத்திலன் றிக்கொடைகாலத்திலுங் கடன்போல் லிலங்கும் பரிவு பெருகிப் பாய்ந்தோடுங் கொழித்து அலையெறிகின்ற வளங்கொண்ட காவேரி யாற்றுக்கு வைகையாற்றையோ நிகராகச் சொல்வது? சிவபிரானது திருசித்தக் குடைபாகச் சோழராசர்களையும் அத்திமாலைக்கு வேம்பம்பூ மீடாகுமோ? உலகத்தைச் சூழ்ந்து கவிந்து சகலர்க்குங்

களுடைய கட்புலனையு மறைக்கின்ற அந்தகாரத்தைப்போக்குஞ் சூரியனுக்கு அச்சூரியன்மு னொளிமழுங்கிப் போகின்ற சந்திரனொப்பாவனோ? அதுபோல மகா பிரசித்தமான சூரியகுலத்திற்குச் சந்திரகுலமோ சரியானது? நிகரற்ற வீரமுடையவர்களுக்குள் அதிவீரனானவன் சோழராசனோ பாண்டியராசனோ? வெற்றி பெற்ற சோழராசனுடைய புலிக்கொடிக்குப் பாண்டியராசனுடைய மீனக்கொடியோ இணையானது? பொன்மாரிபெய்த மகிமை தங்கிய உறந்தைப்பதிக்குக் கொற்கைப்பதியோ உவமையாகும்? பெரியோரால் பாடல்பெற்ற சிதம்பரமுதலிய பற்பல ஸ்தலங்களையும் அரங்கமுதலிய வைஷ்ணவ ஸ்தலங்களையுந் தனகத்திற்கொண்டு எக்காலத்தும் [illegible]மையெனப் தனுக்க விடங்கொடாமல் தேவதாரமாகிய நெல்முதலிய விளைவுகுன்றாத வளப்பமிகுந்த சோழநாட்டுக்குப் பாண்டியநாடு சரியாமோ?) என்னும் பொருளையுள்ளடைத்து அச்சோழராசருடைய பெருமைதோன்ற

கோத்துத்தொப்போகனவட்டம்மானை
கூறுவதிங்காவிரிக்குவையையோவம்மானை
யாருக்குவேம்புநிகராகுமோவம்மானை
யாதித்தனுக்குநிகரம்புலியோவம்மானை
வீரர்க்குள்வீரன்றென்னவனோவம்மானை
வெற்றிப்புலிக்கொடிக்கு மீனமோவம்மானை
யூருக்குறந்தைநிகர்கொற்கையோவம்மானை
யொக்குமோசோணாட்டுக்குப்பாண்டிநாடம்மானை.

என்றிருகு பாடலைக்கூறினார். அதுகேட்டிருந்த புகழேந்திப் புலவர் தமது தாசனாக் குவாய்ண்டாகும்படி [illegible]அதனை நோக்கி, (அகஸ்திய மாமுனிவர் திராவிட பாஷையைப் பிரவசனஞ் செய்தது பாண்டி நாட்டின் கணுள்ள பொதிய மலையிலிருந்தோ சோழநாட்டின்கணுள்ள சேரியமலையிலிருந்தோ? சோம சுந்தரக்கடவு ளெட்டுச் சொல்லுதற்கரிய அறுபத்து[illegible] திருவிளையாடலைச் செய்தது மதுரையிலோ [illegible] உறையூரிலோ? [illegible]லட்சுமி சமேதராகிய நெடுமால் மனைவயிரித்தகன்றிப்

புலியாகவவதரிக்கவில்லையே, ஆதலால் மீனக்கொடிதானே சிறந்தது. புலிக்கொடிக் கென்னசிறப்பிருக்கின்றது? தேவர்கள்முனிவர்கள் சென்னியிலேறும் பொன்னடியை யுடைய சிவபெருமானது சடாமகுடத்தின் மேலேறி யிருக்கப்பெற்றது சூரியனோ? சந்திரன்றானே: ஆதலால் மேம்பட்டது சந்திரகுலமோ, சூரியகுலமோ? சமணரை வெல்லும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் பதிகமெழுதியிட்ட ஏடானது எதிரேறிக் கரைசேர்ந்தது காவிரியிலேயோ? வைகையிற்றானே: அதுபற்றி வைகைக்கல்லவோ மாட்சிமைப் பட்டது. பெய்யுங்கால மதற்கும் பெரும் பலன் [illegible] அதை விலக்குவது சோழராஜனது ஆத்தி மாலையோ பாண்டிய ராஜ னணியும் வேப்ப மாலையோ? மதுரையை யழிக்கப் பொங்கிவந்த சமுத்திரம் அஞ்சிவற்றுபணிந்தது சோழராஜன் காலையோ? பாண்டியராஜன் காலைத்தானே: ஆதலால் பாண்டியராஜன் பராக்கிரமம் ஆரால் சொல்லிமுடியும்?) என்னும் பொருளை யுள்ளமைத்து அப்பாண்டிய ராஜருடைய பெருமைதோன்ற,

ஒருமுனிவனேரிலோவரைதெளித்ததம்மானை
பொப்பரியதிருவிளையாட்டுறத்துறையிலோவம்மானை
இருகொடியோலவதாரஞ்சிறப்புரியோவம்மானை
சிவன்முடியிலேறுவதுஞ்செங்கதிரோவம்மானை
கரையெதிர்காவிரியோவைகையோவம்மானை
கடப்பகைக்குத்தாதகியக்கண்ணியோவம்மானை
பரவையுண்ணீர்தந்துசோழன்பதத்தினையோவம்மானை
பாண்டியனார்பராக்கிரமம்பகர்வரிதேயம்மானே.

என்றொரு பாடலைக்கவிதார். இவ்வண்ணந் தம்போத் சமர்த்தியோசகப் புகழேந்திப் புலவர் பாடியதைக் குறித்துக் கூத்தர் அவரது கவிதற் திறத்திற்கெல்லாம் சந்தோஷித்தாராயினும், தாமும் [illegible] தலைமைப் பெற்றிருந்து உடன்கலைந்து பேசி முதல் செய்யாமல் எதிர்கட்சியாக [illegible]சி விக்கினர் தேட முயன்று கொக்கிற ரோபத்தைத் தம்துள்ளடக்கி ஒன்றும் பேசாது மௌனமா

விருந்தனர். அப்பொது கனகாபாண்டியன் அவ்வித்வசிரோ மணிகளுடைய வல்லபங்களை மெச்சினவனுந் தனது தந்தை வழி தாய்வழியிலுள்ள பூர்வ வர்க்கத்தினரை மறைப்பித்துப் புலவர்பிரான் சோழராஜனுக்குப் பெண் பேசவந்த செய்தியைத் தெரிவித்து, அது விஷயத்தி லவர அபிப்பிராயத்தை யோசித்தான். அக்காலச் சுற்றத்தினர் தங்களுக்குள் கலந்து பேசி ஆலோசியின்றிக் கொடுக்கலாமென்றார்கள். அதையுணர்ந்த பாண்டியராசன் தனதருமைத் திருமகளைச் சோழராஜ குமாரனுக்குக் கொடுக்கச் சம்மதித்துச் சோதிடர்களைக்கொண்டு பொருந்த நிமித்த முதலியவைகளைப் பார்த்து நிச்சயதார்த்தஞ் செய்து, உத்தராயண புண்ணியகாலமாகிய தைமாதத்தில் விவாகத்திற்கு நாள் வைத்து முகூர்த்தபத்திரிகை யெழுதிக் கூத்தர் கரத்திற் கொடுத்து, ஓ வித்வசன் கோமானே! இந்தப் பத்திரிகையில் நிர்ணயித்த தினத்திற்கு முன்னமே இராஜகுமார னிவ்விடத்திற்குவந்து சமாயக்கல்யாணஞ் செய்துகொண்டு போகலாமெனக் கூறினன். உடனே கூத்தர் பாண்டியராசனிடத்தினின்றும் விடை பெற்றுத் தமது பரிசனரும் பரிவாரங்களுஞ்சூழ அப்பாண்டி மண்டலத்தினின்றும் வெளிக்கொண்டு சோழமண்டலத் திராசதானியாகிய உறையூரையடைந்து, குலோத்துங்கச்சோழன் கரத்தில் முகூர்த்தப் பத்திரிகையைத் தந்து அப்பாண்டியராசன் சபையில் நடந்த செய்திகள் யாவுந் தெரிவித்தனர்.

அதுகேட்டலு மச்சோழராசன் பாண்டியராஜன் சமஸ்தான வித்வானாகிய புகழேந்தியின் மீது சற்றே சினந்தானேனும், கூத்தர் தந்த முகூர்த்தப் பத்திரிகையைப் பார்வையிட்ட பின் மனங் களித்தவனாய்த் தனதமாத்ய ராகத்திருந்தவரை நோக்கி, அது வந்தவுடன் தான் விவாகத்திற்குப்போய் மீண்டு வருமளவுந் தனக்குப் பிரதிநிதியாக இராஜரீகஞ் செலுத்திவரும்படிக்கும் அம்முகூர்த்த தினத்தின் மாத்திரம் அங்ஙனம் வரும்படிக்கு மனைவேண்டி, உடனே பத்த மந்திரி பிரதானிகளுடனும் - சுற்றத்தார்களுடனும் - நால்வகைச்சேனைகளும் புடைசூழ வெளிக்கொண்டு பாண்டிநாட்டை நோக்கி வருகிறான். அவன் வரவையுணர்ந்த பாண்டியராசன்

[illegible] தரிசனத்தினால் [illegible] கொண் டமைந்துள்ள குமாரக்கு [illegible] புதிதாக [illegible] [illegible] கொண்டிப்ப [illegible] செய்து, [illegible] வாழை கமுகு கள் நட்டு, முத்தமாலைகள் [illegible] அநேக சித்திரப் படங்களும் கண்ணாடிகளும் [illegible] அழகிய மணப்பந்தலில் உன்னத [illegible] மேடையின் மேல் [illegible] கோலமிட்டுப் பூரண கும்பங்கள் வைத்து [illegible] தீபங்களோடு முளைப்பா லிகை [illegible] வைத்து [illegible] சாரியர்களும் வழு [illegible] கட்டளையிட்டவ ளும், [illegible] கல்யாணப் பெண்ணையுங் கல்யாண[illegible] தங்களால் ஸ்நானம் பண்ணு வித்து ஆடையாபரணங்களால் [illegible] புஷ்பாதிகளையும் கொண் டலங்கரிப்பித்து [illegible] மணக்கோலஞ் செய்வித் தழைத்துவந்து முகூர்த்த [illegible] பீடத்தின்மேல் இருக்க வைத்து, மங்களவாத்தியங்கள் முழங்க வேதபிராமணர்களால் ஓமம் வளர்ப்பித்து, [illegible] மந்திர வாக்கியங்களைச் சொல்லி யாசீர்வதிக்கச் [illegible] குமாரத்தியாகிய கா ராம்பாள் கரத்தை [illegible] கரத் தின்மேல் வைத்துத் தாரைவார்த்துத் [illegible] பண்ணிக் கன்னிகா தானமாகக் கொடுத்தான். அந்தச் சோழராஜ [illegible] [illegible] குமாரத்தியை பாணிக்கிரகணம் பண்ணினான். அக்கால [illegible] தது சம்பூரணமாக [illegible]. இவ்வா [illegible] முடிந்தபின் னர் தானம் [illegible] விருந்து ஆடல்பாடல்களாதிய [illegible] பரக்கவெல்லாம் அந்தக் [illegible] சகல [illegible] சம்பிரமமாய் நடந்தன.

இவ்விதமாக நடந்துகொண் டிருக்கையில் சோழதேசத் திலேயுள்ள [illegible] சோழ ராஜனுக்குப் பிரதிநிதியாயிருக் [illegible] [illegible] அவன் அந்த கல்யாண விபவத்தைக் காண வேண்டி [illegible] நினைத்திருந்து முன்னமே பிரயாணம் கொண் [illegible] [illegible] கொண் டிருப்பதை [illegible]

சனங்கள் அந்தக்கல்யாண காலத்திற் பரிசு பெறும்பொருட்டு அவ்வரசன்மேல் தனித்தனியே பலவகைப் பிரபந்தங்கள் செய்துகொண்டு வந்து தங்க ளிருப்பிடமாகிய அக்கூத்தருக்குங் காட்டி யனுமதிபெற்று, அவ் பிராமணர்களுக்கால் அவரோடுங்கூடிச் செல்லும்படி எத்தனித்திருந்தார்கள். அதையவ் வூரின்கணொரு விறகுதலையன் பெண்சாதியறிந்து, இவர்க ளெல்லோ மொருவேலுஞ்செய்து கஷ்டப்படாமல் பலவகையான பாட்டுகளைப்பாடி யளித்த பணஞ் சம்பாதித்துச் சுகமாய்ச் சீவனம் செய்துவர நம்முடைய புருடன்மாத்திரம் காட்டுக்குப் போய்க் காலிற் கடுமுள் தைக்கத் திரிந்து கையுங் காய்ப்பேறக் கட்டைவெட்டி நாடோறு மதுபோதாமல் விற்று அரை வயிற்றுக் கஞ்சிக்குமில்லாமல் அவதிப்பட வேண்டியதென்ன? [illegible]விந்த வுபாயம் தெரியாமற்போயிற்றே என்று தனக்குள்ளே சிந்தித்து,

"காரிகை கற்றுக் கவிபாடுவதினும்
பேரிகைகொட்டிப் பிழைத்தனன் று."

என்பதையவள் சிறிதுமுணராதவளாதலால் அது கருவென்று நினைத்துத் தன் புருடனையழைத்து, நீ விரைவிலோர் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு கூத்தருக்குங் காட்டி அவரோடுங் கூடவே மற்றைப் வித்துவான்களைப்போல நீயுஞ் செல்லுவையேல் நமக்கு நல்லகால முண்டாகுமென்று கூறினள். அதுகேட்ட விறகுதலையன் சற்று நிதானித்து, எனக்குப் பாட்டுப் பாடத் தெரியாதாயினும் பெரிதல்ல. இதோ கற்றுக்கொண்டு வருகிறேன் என்று கூறித் தெருவிலே புறப்பட்டு வருகிறபொழுது, சில சிறுபிள்ளைகள் மட்பாண்டங்களை வைத்து விநோதமாக விளையாடுமிடத்தில் அவர்கள் "மண்ணுண்ணி மாப்பிள்ளையே" எனச் சொல்லக்கேட்டு அதை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு அப்பாற் சென்றான். அவ்வாறு செல்லுகையில் ஓர் காக்கை கா வென்று கத்தக்கேட்டு "காவிறையே" என்றும், ஒரு சோலையிற் குயில் கூவக்கேட்டு "கூவிறையே" என்றும், ஒரு பிள்ளையார் கோவிலிற் பெரிச்சாளி கொட்டைக்கடித்து அதைக் கல்லெடுத்தடிக்கப்போய் "[illegible]க்கனப்பான் கொண்டெப்பெரிச்சாளி" என்றும் பாடம் பண்ணிக்கொண்டு [illegible] [illegible]

அப்பொழுது தன் பிள்ளைச்சிறுவனை யிப்பாட்டு சேர்மாதேவி போய் வருகிறாயென, நான் பாட்டுக் கற்றுக்கொண்டு வரப் போகிறேனாதலால் நீயுங் கொஞ்சங் கற்பிக்கவேண்டுமென, அ- கற்பிக்கிறதென்ன "கன்றுபின்கு மனைநெதன்று" எனப்பாடு கிறதுதானே யென, அதையும் பாடென்றே நினைத்து மூன்று விளையாட்டுப் பிள்ளைகளையுங் காக்கைகளையுங் குயிலையும் பெரிச் சாளியையும் பார்த்துக் கற்றுக்கொண் டதைத்தேறுமி சேர்த்துக் கொண்டு இதுமட்டும் போதுமென்று வீட்டுக்குப்போய் அவற் றைத் தன் பெண்சாதியுடனே சொல்லினன். அவள் கொஞ்சம் புத்திசாலி யாகையால் இதில் சோழன் பெயரில்லையே: அஃதவ சிய மிருக்கவேண்டுமே; என்றவள் சொல்லிக்கொடுத்த "சோழன் கற்பெருமானே" என்பதைப் பன்னிரண்டு பாட்டிற்கு அந்திய மாகக் கடைசியில் வைத்துக்கொண்டு அச்சமெய்ய தெய்வளவு நீன்றிக் கூத்தனுடைய வாண்மனைக்கண் வந்து அவரைக்கண்டு கும்பிட்டான். அவரவனைப் பார்த்து நீயாரென்ன, சோழராஜ வின்மேல் பாட்டுப் பாடி வந்தேனென்ன, அதைப்ப ரவினிடே சொல்லச்சொல்லிக் கேட்டுத் தமக்கு இவன் விறகுகட்டியினை நம் ஈம்மைக்குறித் தாமோ சொல்லக்கேட்டு வந்தித்தாகினன் நம் அறிந்தவனைக் கைவிடாது ஆகிரக சமாதானஞ் செய்வது கடவே தவகாருணியத்திற் கழிகின்ற மென்மையினவரா மவனை யபிமானித்துத் தாம் பாண்டிய தேசநோக்கிப் பல வித்வஜ்ஜனங்க ளோடுந் திருக்கல்யாணத்திற்குப் பிரயாணங்கொண்டு செல்லும் போது அவனையு மழைத்துக்கொண்டு சென்று, அத்திருக்கல் யாண காரியங்களைத்து முடிந்து சோழராச குமாரனும் பாண் டியராச கன்னிகையுமாகிய தம்பதிக ளிருவருஞ் சபாமண்டப மேவிச் சிங்காதனத்தின்கண் வீற்றிருந்து அவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய தம்மை யருகிலிருத்தி வித்துவான்களாற் பாடிக்கொணர்ந்த பிர பந்தங்களை யெல்லாம் அவ்வவர் தனித்தனி பாடக்கேட்டுத், தனது போதகாசிரியர் குறித்த வண்ணம் அவர்கட்கெல்லாம் வெகுமா னஞ்செய்து வருஞ்சமயத்தில் அவ்விறகு தலையனை யழைப்பித் தாகவைக் கும்பிடென்று குறிப்பித்து, இப்படித்தான் பெரி யோர்கள் சொரூபத்தை நெருப்புப்போ லிருப்பார்களாதலால் அவ

னுடைய பெருமையை யாரறியத் தக்கவர்களென்று கூறிச் சிவுக்கென் றெழுந்து ஓராதனத்தி லவனை யிருமென் றுபசரித்திருந்த பிறகு நீர் பாடிவந்த பாட்டைக் கூறுமென்றனர்.

அப்போதவ னெவ்வளவுங் கூச்சமில்லாமல் தைரியத்துடனே,

"மண்ணுண்ணி மாப்பிளையே காவிறையே கூவிறையே
உங்களப்பன் கோவிற்பெருச்சாளி
கன்றுபின்னு மன்றதென்றே
சோழங்கப்பெருமானே"

என்று தான் கற்றுவந்த பாட்டை அசைதாட்டியாய்க் கூறினான். அதைக்கேட்ட சபையிலுள்ள வித்வசனர்கள் யாரும் இது நல்ல பாட்டென்று சொல்லிச் சிரித்தார்கள். அக்கால் கூத்தராசிரியரவர்களை நோக்கிச் சிலர், இது வெண்பா முதலிய பாக்களிலெது பாவினத்திலடங்கியதாக எதனோடு சம்பந்தப்பட்டது? இதன் பொருள் யாதென்று நீர் சொல்லுவதல்லவோ வித்வ சாமர்த்தியம். அதைவிட்டுக் கவைக்குதவதென்ன? இவனை யப்பாடலுக் குறை யாரல்லச் சொன்னாற் பிரயாச மில்லாமல் இவரு சாதுரியமாக நொடிக்குள்ளே சொல்லுவார், ஆயினும் நாம் செய்தவனே உரை செய்கிறது சம்பிரதாயமல்ல, அதைப்பற்றி யிவரைச் சொல்லச் சொல்லுகிறது பிசகென்று, ஆதலால் சம்மதிலை யாராவ தொருவர் சொல்லுவதே யுக்தமென்று கூறினர். இவைகளைக் கேட்ட வித்வான்கள் யாரும் வியந்து, இவனைவனே பித்தம் பிடித்தாற் போலும், இத்தகையவன் தன்வாயில் வந்தபடித் தாறுமாறாக ஏதேதோ உளறினால் அதைப் பாட்டென்றும் அதற்குப் பொருளிருப்பதாகவுஞ் சொல்லுகின்றீரே, இருக்கி னிவரே சொல்லட்டுங் கேட்போமென்று தாங்கள் யோசித்துக்கொண்டு ஒன்றும் பேசாமற் சும்மாயிருந்தார்கள்.

அக்காலத்திற் கூத்தர் பொருள் சொல்லத் தொடங்கினவராய்ச் [illegible] சோழனை நோக்கி, இப்பாடலிடையிடையே [illegible] வஞ்சத்திலை இணைக்குற ளாசிரியப்பா வாகும். இதன் பொருள் - மண் - பூமியை, உண்ணி - உண்டவனே,

இலக்குமியின், பிள்ளையே - புதல்வனே, கா - கற்பகத்தருவுக்கு, இறையே - தலைவனே, உ - பூமிக்கு, இறையே - அரசனே, உங்களப்பன் - உங்கள் தந்தை, கோ - அரசன், வில் - விற்போரில், பெரிய - பெரிதாகிய, ஆளி - சிங்கம்போன்றாய், கன்று - கன்றவனே, பின்னு - தருமனே, மன்னு - நிலைபெற்றவனே, தென்னு - பாண்டியனைப்போன்றவனே, சோழங்கம் - சோழ தேயமாகிய அங்கத்தையுடைய, பெருமானே - பெருமையுடையவனே என்பதாம் - (இதுபதவுரை) மகாவிஷ்ணு பிருதிவிபதி யென்றபடி நீ புவனாள்பவனாதலால் விஷ்ணுவின் அம்சம் பெற்றாயென்பார் - மண்ணுன்னியென்றும், குறைவற்ற செல்வ முடையா யென்பார் - மிக்க செல்வமுடையோனை இலக்குமி புத்திர னென்றும் உலக வழக்குப்பற்றி மாபிள்ளையே யென்றும், போகத்தால் தேவேந்திரனை யொப்பாயென்பார் - காவிறையே யென்றும், மக்களாய்ப் பிறந்தவர்களில் மிக்க சிறந்தோராதலால் நரேந்திரனென்பார் கூவிறையே யென்றும், நீயுநின்றந்தை முதலியோரும் அரசாளப்பெற்றவ ராமென்பார் - உங்களப்பன் கோவென்றும், விற்போரிற் சிங்கம்போலப் புறங்கொடாது பகைவரை வெல்வா யென்பார் - விற்பெரிசாளி யென்றும், பெருங்கொடை வள்ளலே யென்பார் - கன்றுவென்றும், பொறுமையி லக்கன்னனுக்குப் பின்றோன்றிய தருமனே யென்பார் - பின்னுவென்றும், எக்காலமழிவின்றி வாழ்வா யென்பார் - மன்னுவென்றும், தமிழ்ப் புலமையிற் பாண்டிய ராசனைப் போல்வா யென்பார் - தென்னு வென்றும், மலை - நாடு - நகர் - நதி - மாலை - கரி - பரி - முரசு - கொடி - செங்கோல் - என்னுந் தசாங்கங்களை யொருங்குடைய நாட்டுப் பெரியோயென்பார் - சோழங்கப் பெருமானே யென்றுங் கூறினர். (இது பதசாரம்.) உங்களப்பன் - சாதுவாயும், விற்பெரிசாளி - பயனிலையுமாம். இச் செய்யுளின்கண் விட்டிசை உவமை யுருவக முதலிய பல அலங்காரங்களு மமைக்கப்பட்டன. அத்திணைகளை யெல்லாம் மெய்ப்படுத்திக்காட்டி விருதலிய வெண்ணவைகளுக்குத் தோன்றி விளங்க அரசன் முதலிய வித்வான்களுக்கு மகருத்தினைத் தெளிக்கும்படி அற்புதமாகப் பிரசங்கித்துச் சமர்ப்பித்தார். இவைகளைக்கேட்ட வித்வான்கள் யாரு மிகவு மாச்சரி

யங் கொண்டவராகி, இந்தப் பாட்டைப் பாடினவன் மூடனும் பாடலோ அனர்த்தக பெருதமாயிருந்தும், அவனையோர் வித்வானென்றும் அதையோர் பாடலென்றும் ஸ்தாபித்து அதற்கிலக்கணத்தோடு பொருந்தப் பதப்பொருள்சொல்லிப் பதசாரங் கூறி மேற்கோளுங்காட்டி மெய்ப்பித்தாரே: இவருடைய சாமர்த்தியமே சாமர்த்தியம், இவரை கவிகார் சாரதாபீட சம்பன்னரென்றழைத்தல் சாதமே: என்று மிக வியந்தார்கள். இராஜகுமாரனும் வழியே போகிறது விறகு தலையனுக்காகப் பாத்தியப்பட்டு அவன் குளறி வழிந்ததையும் பாடலாகக் கொண்டு அதற்கிவ்வளவாக தட்டித்தப் பொருள் சொல்லிச் சமர்த்தித்த இக்கூத்தனைப் பற்றியேனும் அவனைப் பெருமைப்படுத்தவேண்டுமெனக் கருதி, அவனது மூதற்கொண்டு குறைவற்ற செல்வத்தினனும் வாழும்படிக்குச் சகல வெகுமதிகளையுஞ் செய்தனுப்பினான்.

11. அதைக்கண்ட கூத்தர் சந்தோஷித்து உடனேயவ்விராஜகுமாரனிடத்தினின்றும் அவன் மாதாவினிடத்தினின்றும் விடைபெற்றவராய்த் தமது பரிவாரங்களோடும் வெளிக்கொண்டு சோழதேசஞ் சென்று இராச்சியதிகாரஞ் செலுத்திவந்தனர்.

இப்பால் கருணாகர பாண்டிய ராஜனானவன் திருக்கல்யாணச் சம்பிரமங்கள் முடிந்த ஆறுமாதத் தொடக்கத்தில் தனது பெண்ணுக்கு உசிதமான வஸ்திர பூஷணங்களையும், இரத்தினமிழைத்த பொற்பெட்டி - பொற்றட்டு - பொற்கட்டில் - பொற்றொட்டில் - பொற்குடம் முதலானவைகளையும், இரதகஜ துரகபதாதிகளையும், பல சீமை பூமிகளையும், மற்றுமநேகமான பொருள்களுடனே தோழிமார் தாதிமார்களையும் சீதனமாகக் கொடுத்து இவற்றுடனே புகழேந்திப் புலவரையுஞ் சீதனமாகக் கொடுத்தான். இவையனைத்தும் வசப்பார்த்துக்கொள்ளும்படி குலோத்துங்க சோழராசன் விரைவாய் ஓர் திருமுகத்திற்கண் டெழுதிக கூத்தரிடமனுப்பினான். அத்திருமுகம் வரக்கண்ட கூத்தர் அதிற்

கம்பேர்ள பாவு மல்லுவற்றின் சாதனத்துடன் வந்து சேர்ப்பரி சது ஒப்புவித்துக்கொ[illegible] அவ்வகற்றை வைத்[illegible]ந் தான ங்களில் வைப்பித்து, பின்[illegible]ச் ச[illegible]காலி[illegible] வி[illegible]ணுஞ் சில ரைப்பொருளாக வந்திருக்கி[illegible] சென்றதிர்து அவரை வரவழை த்துப் பார்த்தனர். அ[illegible] பார்த்தபோது முன்னர் தாம் பெண் பேசப்போன காலத்[illegible] தமது கட்சிக்கு எதிர் கட்சியா கப்பேசின புகழேந்திப் புலவ[illegible] யிருக்கக்கண்டு, இவன் கல்வி விருமாப்பால் எம்மையு சாமுத்தேசித்துணர்ந்த காரியத்தையு மதி யாது எதிர் பேசினனல்லவா? முன்னொருபோது பாண்டியராசன் ரமது சோழராசனிடம் வந்திருந்த வேலையில் இராவுகத்திலை டையு காற்றாக்கினி யனிழ்க்ககன் ஒருமிர்த்தென ஆகேராமை ரைத்து கூறவும் அது கேட்ட நாம் வியந்து.

இன்றுங் கலிங்கத் திகல்வேந்தருண்டென்று
தென்னன் றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ—சென்னி
பகலவன் கோவுந் றனைவோர் தந்தி
னிகளங்கால்விட்டதில்லை,

[illegible] வெண்பா கூற, அதற்கெதிராக விப்புலவன் எம்மைச் சிறுமைப்படுத்து,

தென்னவன்றென்னர் பெருமான் றிறல்மறவர்
மன்னவன் கோக்கவி[illegible] மின்வல்லிக்கும்—பொன்னி
டாகேக்கும்வேந்தாய்யயன் குலமகளிர்
தாலிக்குமொக்கேதான்.

என்றோர் வெண்பா பாடித் தனதாசிரியன் களிப்பித்த காலத்தி லும், மற்றொருபோதோர் சம்பாஷணை முன்னிலையில் தூதல காரு மன்னவருள் முதுக்குக் கவசமிடாதவன் சோழராசனே [illegible]புள்ளுக் கருத்தைப்பைத்து,

வென்றிவளவன் விறல்வேந்தர் தம்பிரா
னென்றழுதுக்கிடான்கவசம் -

என்றோர் வெண்பா வெடுத்துக் கூறி மற்றதையும் பாடி முடிக்குமுன் இனித் தனதாசனைப் பற்றியாது வருமோவெனக் கருதி வினைந்து,

- ஆன்றும்

வெறியார்தொடை கம[illegible]வர் தொன்கையே
வெறியான் றலதொடு[illegible]னென்று.

எனத் தான் பாடிமுடித்து மகிழ்ச்சியுற்றபோதும், இன்னு மிப்படி நிகழ்ந்த பலவெல்லையுளும் இவனை நாம் நமது சோழராஜனுக்கும் பாண்டியராஜனுக்குமுள்ள கண்ணியையும் இவனது கல்வியின் பண்பினையும் நோக்கிச் சற்றிறக்காது எற விட்டிருந்தனெ னன்றோ அக்காலத்தினு மிவ னவ்வாறு நமக்கெதிர் கட்சியாகப் பேசும்படிக்காயிற்று? என்று கோபித்து இவன் கொட்டத்தை யடக்கி யாளவேண்டுமெனக் கருதினவராய், உடனே யவனைத் தனியான ஓர் சிறைச்சாலையில் வைப்பித்துத் தமக்குள் வித்தியா கிரேஷ்டமொன்னு மதிப்பினால் அன்னபானதிகளிற் குறைவின்றிப் போஷிப்பித்து வந்தார். இவ்வாறாகப் போஷிப்பித்து வந்தும் புகழேந்திப்புலவர் அச்சிறைக்கணிருக்கச் சகியாராய் வருந்தி[illegible] னரிது நமது கன்னாஞசாரமென் றெண்ணிச் சோழராஜன் வரவுக்கெதிர் பார்த்திருந்தனர்.

இப்படியிருக்கையில் குலோத்துங்க சோழன் ஆடிமாதத் தொடக்கத்தில் சகலபரிசன பரிவாரங்களோடும் பாண்டிநாட்டி னின்றும் வெளிக்கொண்டு சோழநாடடைந்து தனது ராசதானி யாகிய உறையூரின்கண் வந்து சேர்ந்து, தான் விவாக நிமித்தஞ் சென்றிருந்த மீண்டவரையில் நடந்த காரியங்களனைத்தையும் கூத்தரால் கூறக்கேட்டுச் சந்தோஷித்து, ஆவணி மாதத்தில் தனது மனைவியை யழைப்பித்துக்கொண்டு இந்திராணுஞ் சசியும் போலச் சகல போகபாக்கியங்களையுங் குறைவின்றி யனுபவித் துக்கொண்டு சுகமா யரசு செய்திருந்தான். அப்பா லடுத்த தைமா பொங்கலுக்கு மறுநாட் சாயங்காலங் குலோத்துங்க சோழன் மிக வாடம்பரத்துடனே வழக்கப்படி வீதியில் யானைமேற் பவனி

வருகிறான். அப்போது இரைச்சாலைத் தளத்தின் மேலிருந்து அவ்வேடிக்கையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த புகழேந்திப் புலவரை சோழராஜன் கண்டு தாம் தருவிருக்குங் கூத்தருக்குக் காட்டி, இவர் தாமோ நல்லன்றீ தொடுத்துப்பேசிய புகழேந்திப் புலவரென வினவினான். அதைக்கேட்ட கூத்தர் ஆமென்று மறுமொழி கூற, கவிராயர் நீதியாகிய தங்களையே தொடுத்துப் பேசிய இவர்து சாமர்த்திய மெப்படியென்று அரசன் மீண்டும் வினவ, அதற்குக் கூத்தரவனை நோக்கி, (வேங்கைப் புலிக்குமுன் மான் நிற்குமா? எரிகின்ற கடுநெருப்புக்கு முன் [illegible] நிற்குமா? கடற்சுழுவுக்கு முன் மற்றச்சிறுமீன்கள் நிற்குமா? சூரியோதயத்திற்கு முன் பனிநிற்குமா? அதுபோற் கல்வி எனக்கு முன் இவன் நிற்பானோ?) என்னுங் கருத்துத் தோன்ற,

மானிற்குமோவந்தவாளரிவேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானிற்குமோவவ்வெரியுந்தழன்முன்கனைகடலின்
மீனிற்குமோவந்தவெங்கட்சுறவமுன்வீசுபனி
தானிற்குமோவக்கதிரோனுதயத்திற்றார்மன்னனே,

என்றொரு பாடலைச் சொல்ல, அதுகேட்ட புகழேந்தி இராசனைப் பார்த்துச் சிரித்து வந்தனஞ்செய்து, இந்தப்பாடலை வெட்டிப் பாடவோ ஒட்டிப்பாடவோ வெனக்கேட்க, அரசன் வெட்டிப் பாடவேண்டாம் ஒட்டியே பாடுமென்ன, (அந்த மான் முதலானவை அவரே புலி முதலானவை நானே) எனப் பொருள் படும்படி,

மானவனுந்தவாளரிவேங்கையும்வற்றிச்செத்த
கானவனுனல்வெரியுந்தழலுங்கனைகடலின்
மீனவனுந்தவெங்கட்சுறவமும்வீசுபனி
தானவனுக்கதிரோனுதயமுந்தார்மன்னனே,

என்றப்பாடலையே மொட்டப்பாடினர். அது கேட்டதும் கூத்தருக்கு முன்னிருந்த கோபமுண்டாகி, இவன் கருவத்தை [illegible] அடக்கவேண்டுமெனக் கருதி, உடனே மச்சிறைச்சாலை அதிகாரியை யழைத்து, இன்று முதலவனுக்கு நீர் [illegible]

யும் அதற்கேற்ற வுப்புக் கொடுப்ப தல்லாமல் முன் போன்ற அறுசுவைப் போசன மளிக்கவேண்டாமென் றாஞ்ஞாபித்தனர். அதுகேட்டிருந்த சோழராச னொன்றும் பேசாமல், அப்புலவன் நமது கூத்தனார் சொன்னவண்ணம் இறுமாப்புடையனே யென நிச்சயித்து அப்பாற் போயினன், பின்னர் புகழேந்திப் புலவர் மனம்வருந்தி, சோழராஜனுக்குக் கூத்தன் வித்தியாகுருவாகவும் பிரதி பிதாவாகவு மிருப்பது பற்றி அவனை மிகவும் பெருமைப் படுத்தித் தனது சிங்காதனத்திற்கு மேலான உயர்ந்த வாதனத் தில் வைத்து அவனுடைய பாதத்தைத் தனது தலைமேல் தாங் கிக்கொண் டிருப்பதினால் நம்மைச் சிறையிட்ட வேண்டுமென் பதை நினையாமற் போயினன். இதனால் நமது பாண்டியராச புத்திரிக்கு நாமிருக்கு நிலைமை தெரியாதுபோலும். இனியவ ளறியும்வண்ணம் ஒருபாயஞ் செய்வோமெனக் கருதினவராய் அச்சிறைச்சாலையின் பக்கல் தண்ணீர்க்குப் போகின்ற பெண்மணி களோர் சாளரத்தின் வழியாகப் பார்த்து, அவர்கள் செவிக் கினி மையாகவுஞ் சுவைத்திற் பொருள் தெரியவும் பாரத சரித்திரத் தைச் சுருக்கி, இக்காலத்திற் சில வெளிய சனங்கள் உடுக்கு தட் டிப் பாடிக்கொண்டு அதனாற் சீவனஞ் செய்துவரும் அல்லியரசி மாலை - பவளக்கொடிமாலை - புத்திரன் களவுமாலை - என வழ ங்கு மவைகளைச் செம்பாகமான நடையிற் பாடல்களாகப் பா வருவதாயினர். அவைகளை யவர்கள் கேட்டுச் சந்தோஷித்துத் தங்கள் தங்கள் வீட்டிலிருந்து அறுசுவை பதார்த்தங்களோடு கூடிய போசனங்களைத் தினந்தோறு மொவ்வொருவராக முறை யிற் கொண்டுவந்து கொடுப்பதானார்கள். அவைகளிற் புகழேந் திப் புலவர் தாமுண்டதுபோக மிகுதியானவைகளைச் சிறைச்சா லைக் காவற் சேவகருக்குக் கொடுப்பர். அதனாற் சேவகர்கள் புகழேந்திப்புலவர்மேற் பக்ஷம் வைத்து மிக மரியாதையாய் நட ந்துவருவார்கள்.

இப்படி நடந்து வரும்போது ஓர்நா ளிராசபத்தினியானவள் தனக்குச் சீதனமாக வந்த புகழேந்திப்புலவர் கூத்தராஞ்ஞை யாற் சிறைச்சாலையி லடைபட் டிருக்கின்றனரெனவும், அரசனு மதுகுறித்து விசாரித்து விடுதலை செய்யாது பராமுகமா யிருக்

கின்றனெனவும், அப்புகழோங்கிய மிக்கிதன் பாடலைப் பாடி
காலங் கழிக்கின்றனெனவுந் தனது தந்தியாற் கேள்வியுற்று
மனம்வருந்தி; அத்தினபுரவிசோழராசன் சடனக்கிருகத்திற்குத் திருப்
குதிப்பதிந்து கலகம் பிறந்தால் பிரளயம் பிறக்குமென்று அக்
கிருகத்தின் கதவைச் சாத்தித் தாளிட்டு அதனின் யாரும் பிர
வேசிக்க வொட்டாமற் றடைசெய்தாள். அதையுணர்ந்த சூதோர்க்
கூட்டமதிசயித்து, தமது பத்தினியுடன் சேர்ந்த காரணத்தைக்
கடியவொண்டி மென்னுங் கருத்துடையராகி, அரசர்களுக்குத் தா
தொன்றுதொட்டு இராசபத்தினிகட்கு ஊடல் தீர்க்கும் பா
அவ்வர்கள் சமூக வித்துவான்களைக் கொண்டு அளிப்பிக்குஞ்
சம்பிரதாயப்படி தனது சமூகத்தில் தலைமைப் புலமை நடாத்து
புலவராகிய கூத்தரை யழைப்பித்துத் தன் பத்தினியின் ஊடலைத்
தணித்துக் கதவைத் திறப்பிக்கும்படி வேண்டி யனுப்பினன்.
அப்புலவர் கோனதற் கிசைந்துசென்று, (தாமரை மலரில் வசிக்
கின்ற கெண்டைபோ லினிக்கு நயனத்தை யுடைய இலக்குமி
போல்வாய்! நீ கதவைத் திறந்துவிடு. திறவா திருந்தாயோ?
கோடைபிடி பிடித்ததுபோலப் பகைவர் செருக்கு முனைக்குமாம்
படி புறங்கொடுத்தோடப் போர்செய்து வெல்கின்ற சத்த வீரனும்
உனது பிராணநாதனுமாகிய சோழராசனென்னுஞ் சூரியகுலத்
[illegible]ன் உன்வாசலிலே வந்தால் அப்பொழுது சூரியனைக்கண்டு
மலர்ந்தொளிக்கும் தாமரை அச்சூரிய னுதயமாகக் கண்டமாத்திரத்
தில் தன்னியல்பாய் விகசிக்கிறதுபோல, உன்கொழுநனு மிதனை
சொல்லாமலே தனக்குத்தானே விரக்கனாகிய விதழ்களையுடைய
உன் கையாகிய தாமரையானது திறந்துவிடப் போகின்றது,
அதைத்தடுத்து யானினி உன்னைப் பிரார்த்திக்கவேண்டிய நிமித்
தமென்ன?) என்னுங் கருத்தமைய உள்ளமைத்து,

நானேயினியுன்னை வேண்டுவதில்லைநளினமலர்த்
தேனேகபாடந்திறந்திடுவாய்திறவாவிடிலோ
வானேறனையரவிகுலோத்துங்கன்வாசல்வந்தால்
தானேதிறக்குநின்கைத்தலமாகியதாமரையே.

என்றொரு பாடலைச் சொல்லினர். அதைக்கேட்டதலைவியும்
செவியிற் பனையறைந்தது போலக் கர்ண கடோரமிருப்பதனா

மல் வேற்றுக்குலாய் யிருப்பக்கண்ட இராஜமகிஷி மதிகவேர் பக்கொண்டு, ஊதுகிற சங்கைபூதினால் விடுகிறபொழுது விடுகிற தென்பதாக வெண்ணிக் "கூத்தன்பாட்டுக்கிரு மாற்றுத் தாழ்ப்பாள்" எனக்கூறி மற்றொரு தாழ்ப்பாள் போட்டாள்.

12. அதைக்கேட்ட கூத்தர் இராணிக்குப் புகழேந்தி யிமித்தம் சம்பிரதத்தில் வெறுப்புண்டாகி இப்படிச் செய்தாளென் றுணர்ந்து, அன்பற்ற மாமியாருக்குக் கும்பிட்டாலுங் குற்றந்தா னென்பதுபோல இனி யாமென்ன சொன்னாலும் இதம் பெறக்க மாட்டாதென நம்விடக்கைவிட்டு, கவரினிடத்தில் விலையாய்வைத்த தாக்கின பத்தானது அங்கிருந் தகைந்தாத் திருப்பினதுபோலப் பேசாமற் றிரும்பிச் சோழராஜனிடத்திற்கு வந்து, எழுதுகிற வெழுத்தாணி குத்துகிறதுகண்டு கூர்மழுங்கத் தீட்டுமளவில் அதை இரட்டைக் கூர் பட்டாற்போல் நான் பாடின பாட்டைக்கேட்டுக் கூத்தர்பாட்டுக் கிரு மாற்றுத் தாழ்ப்பாள் என்பதாகப் பின்னுமொரு தாழ்ப்பாள் போடச் சம்மதித்தனென் றுசொல்லினர். அம்மாத்திரத்தில் குலோத்துங்க சோழன் சிலை சிந்தனை, நமது மனைவிக் குடல் கேற்றதற்குக் காரணம் யாதென்று தெரியவில்லையே; அவளுக்கு யாமென்ன குறைசெய்தோம்? அவளிஷ்டப்படிக் கெல்லாம் நடத்தித்தானே வருகிறோம். நமக்காகாதவர்க ளாரேனு மவளுக்குத் துர்ப்போதனை செய்தார்களோ வென்று நினைப்போமெனினும், அப்படிப்பட்டவர்க ளிங்கொருவருமில்லையே; அல்லது சென்மாந்திரத்தின் கன்மாநுபவத்தால் தான் அவள்குணம் பேதித்ததோ? இதென்ன தலைக்குறை? அபூர்வமாக வொருவேளை சம்மதத்தி லவளுக்கு ஊடல் கேற்பது சகசமே; அதாச்சரியமல்ல, இக்கூத்தனுக் கவளுக்கு என்ன கொடுமை செய்தார்? அவர் மேற் றேற முதிப்பதற் கேதென்ன வென்று தனக்குள்ளே பலவிதத்திலுந் தீர்க்காலோசனை பண்ணிப் பார்த்தான். அப்பொழுதவன் றேவிபொருளாகிய புகழேந்திப் புலவரைக் கூத்தர் சிறைப்படுத்தினமையால் அவர்மேலருமையும், நாமிவர் கருத்துக்கிணங்கி நின்று சிறை மீட்காமையால் நம்மீது வெறுப்பும் கொண்டதனவென்று தெளிந்து; அந்த க்ஷணமே கூத்தனுமறியாத் சில வேவுகாரரைக் கொண்டு புக

[illegible]புலவரைச் சிறைக்களின்று [illegible]வொளவைவித்து இராக்கினி கோபத்தையாற்றி அதனைச் சமா[illegible]த்துமென் றேவினான்,

அவருடனே அந்தப்புரத்திற்குப் போய்த் தமது வரவை அறிவிக்க விடுக்க, அவளவருக்குத் தனதுயிர்த் தோழியைக் கொண்டு ஆசனங் கொடுக்கச் சொல்லி மரியாதை செய்வித்தாள். அவள் வாகனத்தின் கணிருந்து இராஜமகிஷிக்குச் சீற்றமாறி மனவருத்தந் தணியும்பொருட்டு மிக்க குளிர்ச்சியு மிருதுவு மதுரமு சமயமுமாய்த் தோன்றும்படி, (இருபிளவாகப் பகிர்ந்தமென் மிசைகளின் ஒருபிளவு போன்ற நுண்ணிதாகிய சிற்றிடையையும், பொற்குழைகளையேந்திய செவியைத்தொடுகின்ற இரண்டிழிகளை முடைய தெய்வப்பெண் போல்வாய் ஆகாயத்திலின்று பெய்யு மழையினது வண்மை ஒரு கூறும், இவனது கைவண்மையோ ரேழுகூறுமென்று யாவருமிசைக்கத்தக்க மிக்க வள்ளற்றன்மையும் அபிமானமாகிய வாபரணத்தையுமுடைய சோழமகாராஜா உன்னுடைய வாசலைத் தேடிவந்தால், அவர்மேலே எவ்வளவு குற்றமிருந்தாலும் அதையெல்லாம் பாராட்டுவது பெருமையா? அவரை வாசலுக்குள் பிரவேசிக்க வொட்டாமல் தடுப்பது தருமமா? உன்னைப்போல உயர்குலத்திற்பிறந்த கற்புக் கனிகையரே உத்தமபத்தினிகள் தம்முயிர்போற் சிறந்த கணவர்கள் செய்த ஒருபிழை இருபிழைகளை க்ஷமிக்காமல் என்றுஞ் சாதிப்பார்களோ? தண்ணீருமல்லவோ மூன்றுபிழை பொறுக்கின்றது: நீயின் ஒருபிழை பொறுக்கலாகாதா? "குற்றம்பார்க்கிற்சுற்றமில்லை" எனப் பெரியோர் வாக்கிய மிருக்கின்றதே: அதனை மிதந்து நிற்கச் சிறகுஞ்செய்யலாமா? "நீராக்கோபம் போராய்முடியும்" என்னு நீதிவாக்கிய மியம்பினதுதானே: இதெல்லாமுனக்குத் தெரியாததோ? கடல்கொதித்தால் விளாவ நீரேது? உன்சித்தத்திலே நீகொண்டுள்ள கோபத்தை நீயே தணித்துக் கொள்ள வேண்டும்.) என்னுங் கருத்தை யுள்ளமைத்து,

இழையொன் றிரண்டுவகிர்செய்த நுண்ணிடையேந் தியபொற்
குழையொன் றிரண்டுவிழியணங் கேகொண்ட கோபந்தணி

மழையொன்றிரண்டுகைம்மாறுபரணனில்லாசல்வர்தாம்
பிழையொன்றிரண்டுபொறுப்போர்குடிப்பிறந்தவரே.

என்றொருபாடலைச்சொல்லினர். அம்மாத்திரத்தில் படம் விரித்தாடுகின்ற பாம்பின்மேல் மாந்திரிகன் திருநீற்றை மந்திரித்துப் போட்டவுடனே அந்த படமொடுங்கி யுக்கிர மடங்கினது போல, இராஜமகிஷியின் கோபமானது தணிந்து சாந்தமாயிற்று. சோழமகாராசனைத் தீர்த்து, படைமுகத்திலு மதிமுகம்வேண்டு மென்பதற் கிசையப் புகழேந்திப்புலவர் தனதாங்கிருந்த சமயஞா னத்து வித்தவானென்கிற தாக்ஷிணியத்தா [illegible] இராக்கி னிக்கு நீக்காவுடல் நீங்கியதென்று அப்புலவர்மேல் மிகவுஞ் சந் தோஷங் கொண்டு, அன்றுமுத லொருகுறைவு மில்லாமல் அவ ரைப் பரிபாலித்து வந்தான். அப்புகழேந்திப்புலவர் மறுநாள் தொடங்கி அரசன் கொலுச்சபைக்கு வருவதும் போவதுமா யிருந்தனர்.

இப்படிச் சின்னாள்சென்றபின் கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய கூத் தர் குலோத்துங்கச்சோழனை மந்திராலோசனைச் சபைக்கழை த்துச்சென்று, அப்பனே! உனது பிதாவானவர் தமது தேகாவ சானகாலத்தில் உனக்கு முன்னதாகத் திருமணமுடித்து இராச்ய பட்டாபிஷேகஞ்செய்து பார்க்கத் தவஞ்செய்யாமற் போயினே னென்று வியாகுலங் கொண்டு, அதிவிரைவி லின்றியமையாக் கா ரியமாக இளவரசு பட்டாபிஷேகத்தினை மாத்திரஞ் செய்து முடித்துத் தேகவியோக மாயினானன்றோ? ஆயினுமவரக்கா லென் னிடஞ் சொல்லியிருந்தபடி உனக்குப் பாண்டியராச புத்திரியைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்து பார்த்த இவன் கண்களால் உங்களிரு வருக்கு மிராச்சியபட்டாபிஷேகமுஞ் செய்துபார்க்க ஆவல்கொ ண்டிருக்கிறேனெனக் கூறினர். அதுகேட்ட குலோத்துங்கராச னவரைத் தொழுதெழுந்து, ஐயனே! எனது பிதாவானவ ரடியே னைத் தேவரீர் கரத்திலொப்பித்தபோதே அவரென் பொருட் டுச் செய்யற் பாலனவாகிய காரியங்களனைத்துந் தேவரீருடைய தாகும். அவற்றைப்பற்றி யாகவேண்டுவ வனைத்தும் யாலோசித்து முடித்தருளுக வென்றனன். உடனே கூத்தரானவர் புரோகிதர்க

ளால் நன்னுளென்று நிச்சயித்துக் கொண்டவர்களை முதலி
டலங்கரிப்பித்து, கருணாகர பாண்டியன் முதலான மன்னர்களை
யும் பெரியோர்களையும் பிரபுக்களையும் ஏனைய சுற்றத்தினரையுந்
திருமுகவாயிலாய் வரவழைத்து, குலோத்துங்கச் சோழனை
மவன் பத்தினியையுஞ் ஜெயாவிஜை பவாவென்று யாவருமெச்
சிக்கத் தங்கதாக இரத்தினகசிதமாகிய சிங்காதனத்தி லேற்றிச்
சகல விபவ சம்பிரமத்துடன் வேதாகம முறைப்படி இராச்சிய
பட்டாபிஷேகஞ் செய்து முடித்தனர். அன்னவூர்திக்குச் சம
னமான அந்தணச் செல்வர்கள் அட்சதைகளை யிறைத்தார்
கள். அற்றுவற்ற பெரியோர்கள் யாவரும் அனைத்துமுறை ஆசீர்
வதித்தார்கள். ஒளவை முதலிய வித்துவ சிரோமணிகள் அருமை
கவிமாலைகளை யணிந்தார்கள். அரம்பையருக்கொப்பான கணி
கையர் யாவரும் அபிநய நாட்டிய மாடினார்கள். வெற்றிமுரசு,
கொடைமுரசு, மங்கலமுரசு முதலிய வாத்தியங்கள் விண்ணு
மண்ணுமதிர முழங்கின. அன்னதானஞ் சொர்ணதானம் பூமி
னக் கோதான முதலிய பலதானங்கள் அபரிமிதமாய் நடந்தன.
மற்றுமுள்ள சிறப்புகள்யாவும் மாட்சிமைபெற நடந்து நிறைவே
றின.

இவ்வா ராச்சியபட்டாபிஷேக நிறைவேறியபோது அங்க
முதலிய பலதேயத் திராசர்களெல்லாரு தனித்தனி அளவற்ற வா
பரணங்கள், பீதாம்பரங்கள், பொற்பிரதிமைகள், பொற்சிவிகை
கள் முதலியவைகளோடு பொற்றாம்பாளங்கள், பொற்கனிகள் முதலா
னவைகளையும் இரத்தினக்குடங்கள், இரத்தின தாம்பாளங்கள்
முதலானவைகளையும், ஏனைய பல மங்கலப் பொருள்களோடு தத்
தமக் குரிய அரசிறைகளையும் அளவற்ற வாத்திய கோஷத்து
டன் வரிசையாகக் கொணர்ந்து வைத்து வணங்கி நின்றார்கள்.
அக்காலை கலிங்கதேயத் தாசன்மாத்திரம் அக்குலோத்துங்க சோ
ழன் தந்தைநாள்முதல் விரோதியாகையால் வாராது அத்த
கைய வரிசைகளையேனும் அனுப்பாது இருமாந்திருப்பதை யுணர்
ந்த கூத்தர் சின்னாள்சென்றபின் னவனுக் கறிவிக்க, அவனுடனே
பொற்றூணை விளித்து அக்கலிங்கராசன் கருத்தையறிந்து

வரச்செய்து இராச்சிய பரிபாலனத்தைச் சக்கரவர்த்தி யொப்பு வித்துத் தனது பகினிரகா சிரோமணியாகிய பத்தினியிடத்தி னின்றும் விடைபெற்றவனும், இரதகஜதுரக பதாதிகளாகிய சதுரங்க சேனைகளோடு செங்குந்த மன்னர்கள் திரண்டு படைசூழ்ந்துவர இரவுபகல் முழக்கத்தோடும் வெளிக்கொண்டுசென்று கலிங்கனின் னுயிர் கருதலினைக் கடும்போர்செய்து வென்று, அவனது காணுஞ் செலுத்தவேண்டிய அரசிறை முதலிய [illegible]டங்களும் அடைவுடனே பெற்றுக்கொண்டுவந்து தனக்கொப்பாரு மிக்காருமின்றி ஏகச்சக்கிராதிபதியாய் அரசியற்றிவருகின்றான். இப்படி குலோத்துங்கசோழன் கலிங்கதேயத் தரசன்மேற் படையெடுத்துச்சென்று போராடி வெற்றியடைந்து வந்தவுடனே, கவிச்சக்கிரவர்த்தியாகிய கூத்தரானவர் அந்தவெற்றிப்பாட்டைச் சிறப்பித்துக் "கலிங்கத்துப் பரணி" என்றோர் பிரபந்தம்பாடி, அப்பரணியை யச்சோழராசன் சபையில் கருணாகரபாண்டியன் முதலிய பல வரசர்களும் பெரியோர்களும் பிரபல வித்துவசிரோமணிகளும் கேட்டு வியக்க அரங்கேற்றுதல் செய்கின்றார். அப்போது குலோத்துங்கச் சோழன் அந்நாலிற் றன்கொண்டுள்ள வபிமானத்தை அக்குழுவினர்க்குத் தெரிவித்தற் பொருட்டு அக்கலிங்க தேயத்தினின்றுங் கொணர்ந்து தனது பொக்கிஷச்சாலையில் வைத்திருந்த பொற்றேங்காய்ச் சிப்பங்களை வருவித்து ஒவ்வொரு பாட்டு வாசிக்கிறதன் முடிவில் ஒவ்வொரு பொற்றேங்காய் பரிசாக வுருட்டினான். மற்றைய வரசர்களும் பிரபுக்களும் அப்பிரபந்தத்தி னொவ்வொருபாவின் முடிவில் பலவகைப் பரிசுகளை வழங்கினார்கள்.

13. இத்தன்மையாக முன்னர் குலோத்துங்கச் சோழன் தனதிராச்சிய பரிபாலனத்திற்குக் கூத்தரை நீக்கிக் கலிங்க தேய சேனைக்குச் சென்றபோது புகழேந்திப்புலவர் இக்கூத்தரிடத்தில் நாம் தனியேயிருந்து வருந்துகிப்ப தரிதெனக் கருதினவராய் அவ்வுறையூரைச் சார்ந்த மன்றுவ நாட்டின்க ணுள்ள முரலை நகர்க்குச் சென்று, அக்காலத்து செய்திருந்துஞ் சந்திரன் சுவர்க்கியென் னும் அரசனையடுத்து அவனால் சம்மானிக்கப்பட்டிருந்து, பின்ன

ரவன் வேண்டுகோளால் வடமொழிக்க ணுள்ள நளன் சரிதை தை நவரசாலங்காரத்தோடு நானூறு வெண்பாக்களாற் பாடி முடித்துக்கொடுத்து அவனைச் சந்தோஷிப்பித்து, சிலநாள் சென்றபின் ஒரு நாள் தனியிடத்திருந்து ஏமமுற்ற விதத்திலும் பாண்டியராச குமாரியின் சொத்தாயிருக்கின்றோம்; அதுபற்றி நாம் சோழராஜனுக் கடைக்கலம், அவனுத்தரவின்றி யவன்கீழடங்கிய ஓர் சிற்றரசனாகிய வில்லரசனிடத்திற் சன்மானிக்கப்பட்டிருத்தல் பெருந்தேயன்றி யவனைச் சன்மானித்து மில்லரசனுக்குங் குற்றமாம்; ஒட்டக்கூத்தனுடைய வார்த்தையால் சோழராசன் நம்மைக் குற்றவாளியாக்கி முன்போல தண்டிக்கவு நேரும்; எனத் தமக்கு பொன்னளித்தவராய் சந்திரன்சுவர்க்கியால் தாம பாடிக்கொடுத்த நளவெண்பா நானூற்றையும் வேறோர் பிரதி எழுதிக்கொண்டு அவ்வரசனிடத்தில் விடைபெற்று உறையூரையடைந்து, கூத்தர் கவிச்சக்கரவர்த்தியாகச் சேர்ந்ததால் அக்கிருத்துள்ள வித்துவக்குழாத்தோடே தாமுங் கலந்திருந்து மறுநாள் குலோத்துங்கச்சோழன் சபைக்கண் வந்திருந்தனர். அவனை யவ்விராச சபைக்கண் வாராமையறிந்து தமதாசனத்திருந்த கூத்தர் அவரைக்கண்டு சிரித்து இத்தனைநாள் வராதிருந்ததற்குக் காரணமென்னவென்று வினவினர். அதற்குப் புகழேந்திப்புலவர் தாம் மனோகரத் தரசனாகிய சந்திரன்சுவர்க்கியைக் காண வேண்டிச்சென்றதையும், அவன் வேண்டுகோளின் நளவெண்பாவென்னும் ஓர் பிரபந்தம்பாடிக் கொடுத்துவந்ததையுங் கூறினர்.

அதுகேட்ட குலோத்துங்கச் சோழன் புகழேந்திப்புலவரை நோக்கி, நீர் பாடிவந்த நளவெண்பாவை நமது சமுகத்தி லரங்கேற்றும் கேட்போமென்றனன். அதற்கவரிசைந் தரங்கேற்றி வருங்கால் கூத்தர் அவர்பாடிய வவ்வெண்பாக்களிலுள்ள சொற்பொலிவையும் பொருட் பொலிவையுங் கேட்டுத் தமக்குள் மெச்சினவராயிருந்தும், ஓரிடத்தி லந்திக்காலத்தை வருணிக்கத்தொடங்கி,

மல்லிகையேவெண்சங்கா வண்டூதவான்கருப்பு
வில்லிகணைதெரிந் தமெய்க்காப்ப—முல்லைமலர்

மென்மாலைதோளணிந்துமெல்லநடந்ததே
புன்மாலையந்திப்பொழுது.

என்று பாடிய பாடலைச் சொல்லும்போது கூத்தரவரை நோக்கி, இந்தப்பாட்டில் மல்லிகையரும்பைச் சங்காகவும் வண்டைச்சங்க நாதஞ் செய்வோனாகவுங் கற்பித்தது உசிதமே: ஆயினுஞ் சங்க வாத்தியஞ் செய்வோர் அதன் பின்புறத்தை யல்லவோ வாயில் வைத்தூதுவார்கள்? அதற்கிசைய சங்கு ஊத்தும் ஆண்டிவாயு மெனப் பழமொழியு மிருக்கின்றது. அந்தப்படி புஷ்பத்தினடிப் புறத்தில் வண்டுமொய்த் தூதுகிறதாயிருந்தால் [illegible] சொல்லக்கூடாது: அவ்வழக்கமோ வண்டுகளுக்கில்லை: அ[illegible]லையா மற் கற்பித்ததனால் இந்தக்கற்பனை [illegible] இடமாயிருக்கிற தென்றார். அப்போது புகழேந்திப் புலவர் சற்று முகம் வாடினவராகி, சங்குஊத்து மாண்டிவாயு மென்றது சகசந்தான். ஆனாலுங் கள்ளுக்குடியனுக்கு வாயென்றும் ஊத்தென்றுந் தெரியுமா வென ஒருவாறு சமாதானங் கூறினர். ஓரிடத்தில் தமயந்தி [illegible]மடைகையிற் சந்திரன் காய்வது அவளுக்குச் சகிக்கக் கூடாமையால் அவள் தனது தோழிமாரை நோக்கிச்சொன்னதாக

செப்பிளங்கொங்கையீர்திங்கட்சுடர்பட்டுக்
கொப்புளங்கொண்டகுளிர்வானை—யெப்பொழுது
மீன்பொதிந்துநின்றவிசும்பென்பதென்கொலோ
தேன்பொதிந்தவாயாற்றெரிந்து.

எனப்பாடிய பாடலைச் சொல்லும்போது கூத்தரவரை நோக்கி, நீர் நட்சத்திரங்க ளடர்ந்திருக்கின்ற ஆகாயத்தைத் திங்கட்சுடர் பட்டுக் கொப்புளங்கொண்ட குளிர்வானென்றது அதிசயிக்கத் தக்கதுதான். கொப்புளித்தா லக்கொப்புளித்த விடத்தினின்று சீயாவது நிணநீராவது வடியாதோவென்று குசோத்தியமாய்க் கேட்டனர்: அதற்குப் புகழேந்திப் புலவர் சீவடியவில்லை நிண நீர் வடிகின்றது, அஃது இரவின்கண் வானத்தினின்று பெய்யும் பனிதானெனச் சமாதானங் கூறினர். இப்படி புலவோமக்கட் கொத்திராத உவமானங்களமைந்த சிற்சில வெண்பாக்களைப்பற்

றிக் கூத்தர் கேட்குந்தோறும் புகழேந்திப் புலவர் எற்றப்பாட்டுக்கெதிர் பாட்டாக ஒருவாறு சமாதானஞ்சொல்லிப் பிரசங்கித்து முடித்து, முன்னிருந்த உற்சாகமாதி அளவறுத் துவகையற்ற மனத்தோடு அவ்விராச சபைக்கண் வருவதும் போவதுமாயிருந்தனர்.

1[illegible]. இப்படி குலோத்துங்க சோழராஜன் சபைக்கண் உவகையற்ற மனத்தோடு வருவதும் போவதுமாயிருந்த புகழேந்திப் புலவர் ஒருநாள் ஔவையாரைத் தற்செயலாய் வழியிற்கண்டு வந்தனஞ்செய்து அவரிடைப் பணிந்து நோக்கி நீர் பாண்டியராசனிடத்திலும் சோழராசனிடம் வந்தபின் எல்லாவிதத்திலுஞ் சவுக்கியமேயன்றோ வென்றனர். அதற்கவர் கூத்தரால் பட்ட சிரமையையும் அச்சிரமையுண்டாதற்குத் தம்பாலசேர்ந்தவேதுவுங் [illegible] மன்னரவன் சேனபோத்தாயிருக்கு மரியபொன்ற பண்டிதர் கூத்தரைப்போலச் சிறந் திராமையை விளம்பஞ் செய்தனர். அவ்வையார் அதனைக்கேட்டு,

வாக்கொழுங்கச்சிலைபுழியாய்வடிந்தகனக
மேயக்குயன்றேக்கத்தனிவைக்கிறதையாய்த—அய்க்கழுது
ஞானமுழுது[illegible]
மானமயிலாது மன்றமாய்.

என்றோர் கவிகூறி, நீர்மேயம் காமவண் வருமின்றேமென்றனுப்பிவிட்டுத் தாம் சந்தரோரஞ் சென்றபின் சோழனுக்குத் தாசனுங் கூத்தரும் வந்திருப்ப நம்வந்துபோயினர். அரசனவரைக் கண்டனு மெழுந்து வந்தவ முதலிய வழிபாடுகள் செய்திருப்ப கூத்தரும் புகழேந்தியும் அதுசமயம் [illegible] நிற்ப அம்மையா ரிவர்களை நோக்கி,

அன்னனுக்குமாட்டிக் குடப்பிள்ளைத் தலைசாத்தானி
கன்னுமுங்கள் கீர்த்தியைமீக்காட்டியும்—கன்னுலேத
னக்காலசசெவ்வியர்போலபிபிச்செல்விக்கருகி
லெக்காதும்பொக்காதிருமம.

என்றோர் கவிபாடிச் சந்திரனென்னு மருத்தத்தையுடைய வோர்பதத்தை ஓர் பாவினீற்றடியில் மூன்றிடங்களி[illegible]றையாது வேறுபொருள்படப் பிரயோகித்து நற்றாயிரங்கற்றுறைய[illegible]ல் அரசனைப் பாட்டுடைத் தலைவனை வழுத்தப்பாடுங்கமே[illegible]றுகூறினர். அதுகேட்ட கூத்தர் (வானோர்கள் வெள்ளத்[illegible]காமல் கோபத்தோ டெழும்பி வெளியிலிருக்கின்ற கமுகமரத்[illegible]மேற் பாய்ந்து அங்கிருந்து துள்ளி மேகத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு மழைத்துளியோடு பூமியிலிறக்கத் தக்க வளப்பத்தை யுடைய சோழநாட்டுக்கரசனே! கள்ளத்தனத்தை யுடைய குறுநிலமாக்கள் குலகாலனே! தேவர்களுக்குக் கோபாலனை [illegible]வனே! பூர்வபக்க மூன்றாம்பிறைச் சந்திரனுக்கு அவனுதிக்கு[illegible] மாதத்திலும் அவன்கலைகள் வளர வளர்ந்து [illegible]தலால் மின்னும் விருப்பப்பட்டுள்ள என் மகள் தனது சுபுத்தியை யிழந்தவளாகின்றாள்.) என்னுங் கருத்தை யமைத்து,

வெள்ளத்தடங்காச்சினவாளைவேலிக்கமுகின்மீதுகளித்
துள்ளிமுகிலைக்கிழித்துமழைத்துளியோடிறங்குஞ்சோணாடா
கள்ளக்குறும்பர்குலமறுத்தகண்டாவண்டர்கோபாலா
பிள்ளைமதிக்கெம்மகளுமதியையிழக்கும்பெருமதியே,

எனவொன்றுதிகமாகவே நான்கிடங்களிற் பிரயோகித்துப் பாடினர். உடனே புகழேந்திப் புலவரும் (கழனிகளிலுழுது கொண்டிருக்கின்ற உழவுத்தொழின்மாக்கள் [illegible] வேலியிலுள்ள பலவின்கனிகளைப் பறித்தவென்று அருகிலிருக்கின்ற சங்குகளையெடுத்தெறிய, அவர்க[illegible]மே லக்குமரிகள் மீண்டு மீள நீரைக்கி[illegible]படியான தமிழ்நாட்டரசனே! எனது மக்களின் தனங்களுக்கு நகக்குறி வைத்தவனே! இராஜகுல சிரேஷ்டனே! வெவ்விய கண்போன்ற சந்திரனுக்குக் கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதனுக்கு மீனத்[illegible] வருசி வேல்போன்ற விழியையுடைய வென்மகள் கண்ணீரை விடுக்கின்றனள்.) என்னுங்கருத்தையமைத்து,

பங்கப்பழனத் தழுமுழவர்பலவின்கனியைப்பறித்ததென்று
சங்கிட்டெறியக்குரங்கிளநீர்தனைக்கொண்டெறியுஞ்சோணாடா
கொங்கைச்சேமாபதியளித்தகோவேராசகுலதிலகா [வேலே.
வெங்கட்பிறைக்குங்கருப்பிறைக்குமெலிந்தபிறைக்கும்விழி

என்[illegible] கூறியபடி மூன்றிடங்களிற் பிரயோகித்துப் பாடினார்.

15. இவ்வாறு தமது சொல்வினாவுக்கு அவர்கள் கோராது கொடுத்த விடையினைக்கேட்ட ஔவையார் மீட்டு மவர்களைச் சமிக்ஞை வினாவாலும் கேட்க வெண்ணினவராய், தமது கைந் விரல்களைச் சேர்த்துக்குவித்தும் அவற்றைநாற்புடையுஞ் சிறிது திறந்தும் [illegible] நீட்டியும் இரண்டையுஞ்சேர்த் திறந்து ஒரு [illegible]கில் சமிக்ஞைகளைக்காட்டி, இவற்றிற்குப் பேரின்பத்திலொருவருஞ் சிற்றின்பத்தி லொருவருமாகப் பொருள் தோன்றும்படி பாடவேண்டுமெனக் கூறினார். அதுகேட்ட கூத்தர் நகைத்து,

> ஐயம்பேயினதநிலைப்பக்கைப்பிடிக்கி
> யிவ்வளவேனும்மனமிட்டெண்ணின் — தெய்வ
> மொருவனேயென்றுமுணராமல்வீணே
> வருவினைகளாந்துயரம்.

என்று பேரின்பத்தைப் பொருட்டுப் பாடினார். உடனே புக ழேந்திப் புலவரும்,

> இவ்வளவுகண்ணுடையாளிவ்வளவுசிற்றிடையா
> ளிவ்வளவுபான்றனிமுலையா — ளிவ்வளவாய்
> ணைத்தவுடலாணைமேவுமன்னதன்றா
> லைந்தகணையால்வாடினான்.

என்று சிற்றின்பத்தைப் பொருட்டுப் பாடினார். இப்படி யிவ் விருவகை வினாக்களுக்கும் இவரிருவரும் பாடிய பாக்கள் நான்கை யுங் கேட்டு வியந்த ஔவையார் அரசனைநோக்கி, ஓ சூரிய குலோத்தமனே! உனது கண்களுக்கு இரு கருமணிப் பாவைபோன்

றுள்ள இவர்களால் நீயடையாதபே றென்னவிருக்கின்றதென்று கூறி விடைபெற்றுப் போயினர்.

16. இவற்றையெல்லா முணர்ந்த சோழராசன் இனி யிவ் விருவரையு மனமொத்திருக்கச் செய்யவேண்டுமெனக் கருதின வனாய் மற்றொருநா ளவர்களைத் தனியேயோர் அந்தரங்கமான விடத்தி லழைத்துச்சென்று, ஓ வித்துவசிரோமணிகளே! நீங்க ளிருவரு மெனக்கு மென்பத்தினிக்கும் பிதிரார்ச்சிதப் பொருள் களாயிருக்கின்றீர்கள், உங்களை வெல்லவல்ல கல்வித்திறம் பெற் றவ ரொருவருமில்லை. நீங்களொருவரோ டொருவர் வாதாடி வென்றாலல்லது வேறெவராலு முடியாது. மேலுங் குற்றமற்ற புராதனமாகிய நூற் கேள்வியையுங் கூரிய வறிவினையு முடைய உங்களைப்போன்ற புலவர் சிரோமணிகள் பலர் கூடி ஒருவர்க் கொருவர் விரோதமின்றித் தாம்தாம் பயின்ற சாத்திரங்களில் நுட்பமாகிய விடயங்களையெடுத்து உத்தேச லக்ஷண பரீக்ஷைக ளால் வாதித்து அவற்றின் சாரத்தைக் கண்டுணர்ந்து சந்தோ ஷிக்கின்ற இன்பத்தைப் பார்க்கிலும், வானத்தின்கண் தேவர்கள் வாசஞ்செய்யுஞ் சுவர்க்கத்திற்சென்று அங்கனுபவிக்கு மின்ப மானது எவ்வளவினதோ? அப்படி விசேடப்பட்டதா யிருக்குமா யின் அதைநாம் கருதியுக்தி யனுபவங்களாற் காண்போமேன் அக் கருத்தை யமைத்தன்றோ ஆன்றோர்கள்,

தவலருந்தொல்கேள்வித் தன்மையுடையா
ரிகலிலரெஃகுடையார் தம்முட்குழீஇ
நகலினினிதாயிற்காண்பாமகல்வானத்
தும்பருறைவார்பதி.

எனக்கூறியுள்ளார்? இதனதுதாற்பரியமென்ன நீங்களறியாததா?

பகையென்னும் பண்பிலதனையொருவ
னகையேயும்வேண்டற்பாற்றன்று.

எனவுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே: உங்களைப் போன்றவர்கள் விரோதத்தைப்பாராட்டலாகுமா? எனக்கூறி யக்கவே தனியாய்

புகழ்ந்திப் புலவரை மாத்திரம் அழைத்துச்சென்று இவ்வாறு கூறுகின்றான்.

எனது மனையாள் சீதனப்பொருளாகிய புலவரேறே! இக்கூத்தனென்பவனுக்குப் பிரதி பிதாவும் போதகாசிரியரு மந்திராலோசனைத் தலைவருமா யிருத்தலன்றி எனது சமஸ்தானத்திற்கோர் வித்துவசிரோமணியுமானவர். இவரது கொள்கையோ கல்வியிலுங் கவித்திறமைப் பிரசங்கத்திலுந் தம்மை யொப்பாருமிக்காருமில்லாதபடி வென்றிகொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதே. இவர் நமது பிதாவால் கவிராசகண்டீரவமென மெச்சப்பட்டுப் பின்னர் கவிச்சக்கிரவர்த்தியெனப் பட்டந்தரிக்கப் பெற்றவர். இவரால் புன்கவிமாக்கள் பலர் இத்தமிழ் நாடு முழுவதும் பொறுக்கினும் கிடையாதபடி கூடியவரை யிவ்விருவரும் பூரணக்கவிகளாயினர். இதுபற்றியே யெமது சபாமண்டப முகப்பில் (பூவுலகிலுள்ள புன்கவிகளையும் பொருளறியாது பாடும் புல்லறிவினரையுஞ் சிறைப்படுத்தி நமது விகடகவிக்குப் பலியிடுவோம்.) என்றோர் பட்டயமெழுதி வெற்றிக்கொடியுங் கட்டியிருக்கின்றனர். அதை நீருங் கண்டீர். ஆனாலிவர் காருண்ய மனதினையுடையவராதலின், இதுவரையி லெப்படிப் பலிகொடுத்ததைக் காணவில்லை. கவிகளென இவ்வளிப்படக் கருத்துடையோருங்கலராய் அதிற் கவலை தோன்றியிருப்பதை மாத்திரங் கண்டனம். இதனாலன்றோ பெரியோர்கள் யாரு மிவரை விகடகவியென்றழைக்கின்றனர். இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக நீரிவ்விராச்சியத்திற்கு வருமுன்னர் தாங்கள் சிற்[illegible]லமண்டலத்தில் இலக்கிய இலக்கணங்களை நல்லாசிரியர்களிடத்தோதிக் கல்வியிற் றேர்ச்சியடைந்த நால்வர் கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய இக்கூத்தனிடம் பரிசுபெறக்கொடுத்த வித்துவான்களாகிச் சிவிக்குமாறு, இவர் கொலுமுகத்திற்குஞ் சமய நோக்கிவந்து விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டார்கள். இக்கூத்தரவர்களைச் சில கேள்விகளால் ஆராய்ந்து, நீங்கள் நால்வருங் கவிகளாக விருப்பமுறின் ஒவ்வொரு பதத்திலே நாலு சொல்லுக்குப் பாடல் பாடிவாருங்களென்று கட்டளையிட்டார். அவர்களதைக்கேட்டு ஒன்றுந் தோன்றாதவர்களாகி, மிக வியாகுலத்து

டனே முகம் வேறுபட்டு வெளியில்வந்து தங்க ளிருக்கையை நாடிப் போவதானார்கள், அப்போ தவ்வழியாக வந்த ஔவையார் அவர்கள் மிகவருத்தத்தோடும், பேசிக்கொண்டு போவதையுணர்ந்து, உங்களுக்கு நேர்ந்த வருத்தம் என்னையென்று கேட்டனர், அதற்கவர்கள், அம்மணி! நாங்கள் வித்துவான்களாகிச் சீவிக்குமாறு கவிச்சக்ரவர்த்தி யிடத்திற் பரீக்ஷை கொடுக்கப் போயினோம், அவரெங்களைச் சில கேள்விகள் கேட்டதன்றி நீங்கள் நால்வரும் நாலுகோடிக்குப் பாடல் பாடிக்கொண்டு நாளை யுதயத்துக் கிங்ஙனம் வாருங்களென்று ஆக்யாபித்திருக்கின்றார். இன்றிராத்திரிக்குள் நாங்கள் நால்வரும் நாலுகோடிக்குப்பாடல் எவ்வண்ணம் பாடப்போகின்றோ மெனத் திகைக்கின்றனமென்றார்கள். அதுகேட்ட ஔவையார் மனமிரங்கி—

மதியாதார்முற்றமதித்தொருகாற்சென்று
மிதியாமைகோடிபெறும்.

உண்ணீருண்ணீரென்றுபசரியார்தம்மனையி
லுண்ணாமைகோடிபெறும்.

கோடிகொடுத்துங்குடிப்பிறந்தார்தம்மோடு
கூடுதலேகோடிபெறும்.

கோடானுகோடிகொடுப்பினுந்தன்னுடைநாக்
கோடாமைகோடிபெறும்,

என்னும் பாடலைக்கூறி எழுதிக்கொள்ளச் சொல்லி, நீங்கள் நால்வருந் தனித்தனி ஒவ்வோரடியைச் சொன்மின்க ளென்று கூறிப்போயினர். அந்நால்வரும் சூரியனைக்கண்ட தாமரைபோல முகமலர்ந்து தங்களிருக்கை யெய்திருந்து, மறுநாளுதயத்திற் போய் நால்வரு நாலடியைக்கூறி இக்கூத்தரை மகிழ்வித்து, இவரால் தனித்தனி விருப்பத்திப் பத்திரிகை தரப்பெற்று விடைகொண்டு சென்றார்கள். இதுபோல நாளது காறுங் கவிகளென வெளிவர விரும்பித் தம்மை யடுத்தபேர்களைக் கைவிடாதாளுங் கடமையை இவர் கைப்பற்றி யிருந்ததை நிரூபித்துளீர். மேலு

மிவ ரிளமையிற்றானே உமாதேவியாருடைய திருமுலைப்பாலுண்ட திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியை யொப்பக் கலைவாணியினுடைய திருமுலைப்பாலுண்டு கல்வியிற்றேர்ந்து சகல கலைகளிலும் வல்லவ ராய், சாரதாபீட சம்பன்னரென்றும் தெய்வகவியென்றும் வரகவியென்றும் பேர்பெற்றுள்ளவர். அன்றியு நாம் புவிச்சக்ர வர்த்தியாய்ப் புவிராசர்க ளிடத்தினின்றுந் திறை வாங்குதல் போல இவர் கவிச்சக்ரவர்த்தியாய்க் கவிராசர்க ளிடத்தினின்றுந் திறை வாங்குவதல்லாமல், நமக்கு நால்வகைப்படையாகிய வியூகம் புடைசூழ்ந்திருப்பதுபோல இவருக்கு நால்வகைக் கவிகளும் வியூகம் புடைசூழ்ந்திருத்தலால் வித்வஜ்ஜன கோலாகலனென்று யாவராலுங் கொண்டாடப் படுகின்றனர். இத்தகையருக்கு நீர் பாண்டியராஜன் சபையிற் பேசியதைப் பற்றியும், இவரின்னே ளாவர்த்தகாலத்தில் நீர் கொண்டிருந்த இறுமாப்பைப் பற்றியும், உம்மேல் சேர்ந்த கோபம் என் மனதைவிட்டு விலகவில்லை. இனியிவர்க் குலத்தில் யதொரு விரோதமுமில்லை, நீர் பாடி வந்த நளவெண்பாவை நமது சபையி லரங்கேற்றிய காலத்தில் இரேழிடத் தமைத்தமைந்து வினவியது, உமது கல்வித்திறத் தையும் புத்திச்சிறந்ததையும் வெளியிடவே யன்றி, வேறன்று. ஆனால் "மாமியார்மெச்சியமருமகளில்லை" என்னு முதுமொழிக்கின் படி மேலுங்குத் தமதன்மைக் காட்டாமல் தணிந்து கொண்டிருப்பார். ஆதலால் நீரின்று முத லிவருடன் சகோதர ரெனவே யா யெதிர்பேசாமல் அன்னியோன்னியமாய் நேசித்து மனமொத்தி ருப்பதே அழகு என்றுக்கி யழைத்துக் கொண்டனுப்பி பின்னரவ் விருவரோடுஞ் சபாமண்டபத்திற்கு வந்து அவர்களைப் பார்த்து: நீங்கயிர்களாடிலுள்ள சிறுவையாறை யடுத்த திருவெய்த் தானமென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கு நெய்யாடியீசனைக் குறித்து "நெய்த்தானத்தானைச்சேவித்தேத" என்பது மகுடமாக வரும்படிக்குச் சந்த விருத்தத்தில் ஒவ்வொரு பாடல் பாடுக என்றான்.

அதுகேட்ட கூத்த ரச்சோழராசனது புத்திசாதுரியத்துக்கு வியந்து (விருகல்லாசனருக்கு கொண்டேக்கி உடம்விட் டேயிரானது அப்

புறப்பட்டுப்போய் விட்டால் அதற்கு முன்பு நகமுஞ் சதையும் போலப் பிரிவில்லாமற்பரிவுற்றிருந்த தாய்தந்தை பெண்டுபிள்ளை முதலிய சுற்றத்தாரெல்லாம் அருமையாகச் சீராட்டிப் பாராட்டிப் போற்றிவளர்த்த உடம்பைச் சுடலைக்குக் கொண்டு போய்க்காஷ்டத்திலேற்றிச் சாம்பராக்கிவிட்டு அங்கொருவருந் தங்காமல் அக்கஷணமே திரும்பித் தாமிருந்த வூருக்குவந்து சேர்ந்து, "செத்தவன்வாயிலேமண் இருந்தவன் வாயிலே சோறு" என்பதற்குச் சரியாய் உண்டுடுத்துச் சுகித்திருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட [illegible]கியி லிருக்கின்ற இக்காயத்தின்கணிச்சைவைத் திதைப் போஷிக்கு நிமித்தம் பொருளைத் தேடிவந்து அறஞ்செய்யாமல் விட்டுப் புதைத்து வைக்கின்றவர்களே! ஆன்மாக்களி னிளை[illegible] பொழித்தற்பொருட்டுச் சங்காரகிர்த்தியஞ் செய்து சகல சராசரங்களும் மாய்ந்தொடுங்கிய மசானத்தின்கண் அந்திமாலை யசைந்தாடவும் பேய்க்கூட்டங்கள் சூழ்ந்தாடவும் சடாமகுடத்திலிருக்குங் கங்கை அலையெறிந்தோங்கவும் வலதுகையிலேந்திய மழுவானது சுவாலைவீசவும் காதிலணிந்த சர்ப்பக்குழைகள் நெகிழ்ந்தொளிரவு நிருத்தஞ்செய்கின்ற திருநெய்த்தானத்துப் பரமசிவனை [illegible]சித்து வணங்கி நெறிவழாது நிற்கக்கடவீர்கள்.) என்னுங் கருத்தை யமைத்து,

விக்காவுக்காவித்தாவிப்போய்விட்டாளட்டார்சுட்டேர்புக்கா
யிக்காயத்தாசைப்பாடுற்றேழித்தேறடிப்போய்வைப்பீர்நிற்பீ
ரக்காடப்பேய்தொக்காடச்சூழ்ப்பாடத்திவெப்பாடப்பூ
ணைக்காடக்கானத்தாடப்போநெய்த்தானத்தானைச்சேவித்தே.

என்னுமிமாச் செய்யுளைப் பாடினார். உடனே புகழேந்திப் புலவர், (அகங்கார மமகாரங்களை மேற்கொண்டு பாசத்திரயபாகிய போராட்டத்தி லகப்பட்டு ஜனித்தும் மரணத்தைக் கடக்கு முபாயத்தைக் காணாமல் யமனுக் கிரையாகும்படி யிருப்பவர்களே! பிறகாகட்டுமென் [illegible]னைத்து உங்கள் வாழ்நாளிலொரு கணப்பொழு தாயினும் வீணாகக் கழியும்படி வதிதேயிராமல் முத்தி விளைந்து மந்திர தந்திர வழுவாமற் பூசனை புரிந்து பிரதக்ஷணம் பண்ணிக் க[illegible]போதும் வற்றாத நெடிய நீரோடைகளி

ருள்ள பாரை மீன்கள் விசைகொண்டெழும்பி வரம்பில் மேக மண்டலத்தை யளாவியிருக்கின்ற கமுக மரத்திற் றாவியேறிப் போய்ப் பாக்குக் குலைகளை யுதிர்த்து அக்கிருந்து திரும்பி வயலில் விளைந்த நெற் பயிரினடியில் வீழ்ந்து துள்ளித்துடித்து அந்நெற்கதிர்களைச் சிதறி அவ்விடத்தை விட்டெழுந்து அருகணுகி லாலைபாடிக் காய்ச்சப்படுங் கரும்பினி ரசப்பாகிற்போய் உழவர்கள் வாய்க்கினிய உணவாம்படி விழுகின்ற வளப்பமிகுந்த திருச்செய்க்கானத்தின் செய்யாடிப் பிரானை நெஞ்சுற நினைத்துத்தலையுற வணங்கிப் பத்தி செய்யாமல் இரக்கடவீர்கள்.) என்னுங் கருத்தை யமைத்து,

தற்கோலிப்பூசற்பாசத்தேதப்பாமற்றாரைக்கேகிற்பீர
முற்கோலிக்கோலிப்பூசிக்கேர்மூட்டாமற்சேவிக்கீர்தக்கீர்
வற்றுநெற்கேருடைப்பாரைச்சேன்மைப்பூகத்தேதவித்தாலிப்போய்
நெற்றுனுற்றுகைப்பாகிற்கேர்செய்த்தாலத்தானைச்சேவிக்கீர.

என்றுமோர் செய்யுளைப் பாடினர். இவ்விருபாக்களையுங் கேட்ட குலோத்துங்கசோழன் இயமபிருக்கு, [illegible] வும் பாடுவிக்க வேண்டுமென நினைத்து மீட்டு மவ்விருவரையு நோக்கி, திருக்குறுங்குடியில் நம்பியென்று கடாக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் பெருமான்மீது இன்னுங்கட மின்னடுதன வல்லோசையில் ஒவ்வொரு பாடல் பாடுங்களென்றான். அதுகேட்ட கூத்தர் (ஐராவதம் - புண்டரீகம் - வாமனம் - குமுதம் - அஞ்சனம் - புஷ்பதந்தம் - சார்வபௌமம் - சுப்பிரதீபம் - என்கின்ற பெயரினையுடைய அ[illegible] திக்கஜங்களுந் திடுக்குற்றுத் த[illegible] தலைசி தியிலேபயர்த்தோட[illegible] கறுத்த கடலிற்றைத் திருவுப்படி பரணப்பி யோகஞ்செய்த இ[illegible]பிரானை வலதரித்த திருமாலுக்கு வாசஸ்தானமாவது, பருத்த ம[illegible] கருப்ப முதிர்ந்து கனுவெடித்த அதிலிருந்து முத்துக்கொழித்து இறந்த வண்ணமாயிருக்கின்ற சோக்கின்வாயுல் வந்துவிழ அம்முத்தைத் மதுவிழுங்கி அடிக்கடி விக்கித்தக்கா நின்ற சோலைசூழ்ந்த திருக்குறுங்குடியென்கிற திவ்யதேசம்.) என்னும் பொருளை யமைத்து,

இக்குளெட்டெக்கயந்தாக்கமுற்றுத்திடுக்கிட்டலற
மைக்கடற்குட்சரந்தைக்கவிட்டோற்கிடமாமதுர
விக்குமுறிக்கணுச்சற்றுவிட்டுத்தெறித்திட்டமுத்தக்
கொக்குமொக்குக்கக்கிளிக்குமச்சோலைக்குறுங்குடியே.

என்னுமோர் பாடலைப் பாடினார். உடனே புகழேந்திப் புலவர், (மற்றமந்திரங்கள் போலன்றிப் பிரணவசகிதமாய் வ்யாஹ்ருதி திரியாஹ்ருதி பஞ்சாஹ்ருதி முதலியவைகளுமாயிருக்கின்ற அஷ்டாக்ஷரியென்று மகிமைதங்கிய மூலமந்திரத்தை ஆசாரியனனுக்கிரகிக்கப்பெற்று அதைத் தத்தங் கருத்திற்பதித்து அனவரதமு மயர்வறாமல் அனுசந்தித்துத் தொழுது ஸ்தோத்திரஞ்செய்கின்ற பெரியோர்களுக்கு கடுமெடுப்புமில்லாத பெருஞ்சிறப்புண்டாகத் தனதழகிய திருவடியைப் பிரசாதிக்கின்ற வட்டமாகிய நெடிய சேஷசயனத்தில் யோகநித்திரைசெய்யு நம்பியெம்பெருமானுக்கு உறைவிடமானதும், சூழ்கொண்ட சங்கினங்கள் வயலிலுள்ள தாமரைப் பொகுட்டில் தத்தித்தவழ்ந்தேறி முத்துக்களைப்பெறுகின்ற வளப்பமுடைய திருக்குறுங்குடியாகிய திவ்யதேசம்.) என்னும் பொருளையமைத்து;

எட்டெழுத்தைக்கருத்திற்குறித்திட்டெண்ணித்தப்பயனுஞ்
சிட்டர்கட்குத்திருப்பொற்பதத்தைச்சிறக்கத்தருமால்
வட்டநெட்டைப்பணிமெத்தையுற்றுற்கிடமாஞ்சம்பொ
குட்டினத்தாக்குலத்தித்திமுத்தீனுங்குறுங்குடியே.

என்னுமோர் பாடலைப் பாடினார். இவ்விருவருஞ் சமமாக வேற்றுமையின்றிப் பாடிச் சோழராஜனை மகிழ்வித்ததன்றி, அதுமுதல் கூத்தர் புகழேந்திப் புலவருடனுற்ற கோபமாறினர். அப்புகழேந்திப் புலவருங் கூத்தரை எதிர்பாடாமலும் பேசாமலும் ஒற்றுமையாயிருந்தனர்.

இப்படியிருக்கையில் குலோத்துங்கச் சோழனுக்குப் புகழேந்திப் புலவர் கூத்தரிடத்தில் சரியான மதிப்பு வைத்திருக்கின்றாரா இல்லையாவென்பதைச் சோதித்துப் பார்க்க

வேண்டுமெனத்தோற்றிய வெண்ணத்தினால் ஓர் நாளப்புலவரைத் தனியே யழைத்துக்கொண்டு பொன்னியாற்றங்கரையின் வடபுறத்தே சாரிவருகிறான். அவ்வழியே சில்காருகக்கைக்கோளர் சிப்பஞ் சிப்பமாகக் கட்டப்பட்டுள்ள பஞ்சுநூல் மூட்டைகளையுங் கல்விநூல் மூட்டைகளையு மெடுத்துக்கொண்டு வியர்வையொழுகச் செல்வதையும், சிவவர்த்தனர் தேகசுசியோ டுண்டுடுத்துச் சந்தனபுட்பவ லங்கிருதராய்க் களிப்புடன் செல்வதையுங் கண்டான், உடனே யரசன் தனதருகில்வரும் புகழேந்தியை நோக்கி, ஐயா புலவரே! அர்த்தணர் களிப்புடன் செல்வதையுங் கைக்கோளர் களிப்புடன் செல்வதையுங் கண்டீரா வென்றனன். அதுகேட்ட புகழேந்திப் புலவர் அக்கைக்கோளரது கல்வியழி வொழுக்கங்களை அவ்வரசனுங் களிக்க வென்னினவராய் உடனே யனைத்து கோலத்தை மாற்றி ஐயர் வேடந்தரித்துத் தாமும்மன்னவனுமாகி, அடுத்த கிராமத்துள்ளே நுழைந்து பிரம பரம்பரையாரில் சகலருணர்ந்தவர் முதல் முதலானத்தோடு மனைக்குட்புகுந்து உமக்கிலிங்க ஞானமுண்டாவென வினாவினர். அம்மனைகளிலோரது மவ்வண்ணமு முதலியன வுள்ளவர்களா யிருக்கும் இல்லையென வுரைத்தவரும், அதுவுங் கூறுதலரும், பரிக்கசித்துப் பரிகசித்தவருமாயிருந்தார்களேயன்றி உண்மையுடன் ஞானமுடைத்தவர்களில்லை.

அப்பால் புகழேந்திப்புலவர் சோழராசனை யழைத்துக்கொண்டு கிளைப்பாதையாய் அம்மருகருண்ட வொழுக்கமேற்ற கைக்கோளர் வசிக்கு மடவளாகத்தினை நோக்கிச் சென்றார். அவ்விடத்தில் தந்தைவாய்க் கைக்கோளராகிய அபிடேகத்தரு மன்னர் புத்திரரும் ஒரு பக்கலிற் கூடி வேதாகம புராணேதிகாசங்கள் முதலியவற்றை வடமொழியினுந் தென்மொழியினு மோதவு மோதுவிக்கவுமா யிருத்தலுடன் சிலர் வேட்டமும் வெகுவித ஞமேற்று நடத்திக்கொண்டிருத்தலைக் கண்டு, இவர்கள் மெய்க் கட்டிடையூறாக இவர்களை யாம் காணப்போதல் தகுதியன்றென வெண்ணி அரசனை யழைத்துக்கொண்டு மற்றொரு புறஞ்சென்றனர். அவ்விடத்திற் செங்குந்தக் கைக்கோளராகிய அரசரு

மவர்கள் புத்திரரும் விற்வித்தை மல்வித்தை முதலியவைகளைப் பயிறலும் பயிற்றுவித்தலுமாகி யிருத்தலுடன் சிலர் விநோதமாக வாட்போர் தோட்டிப்போர்களை நடத்திக்கொண்டிருத்தலைக் கண்டு, இங்கு தாமதித்து நிற்றல் கூடாதென்று வேந்தனை யழைத்துக் கொண்டு வேறொரு புறஞ்சென்றனர். அவ்விடத்திற் காருகக் கைக்கோளராகிய முதலியரு மவர்கள் புத்திரரும் நெய்தலும் விற்றலுமா யிருத்தலுடன் சிலர் நெய்வித்தும் விற்பித்தும் வியாபார நடத்திக்கொண் டிருத்தலைக்கண்டு அவருள் எந்தப்ப முதலியா ரென்பவர் மனைக்குட் புகுந்து அவர் நேரிலிருக்க நோக்கி உம தில்லிற் சாப்பாடுண்டாவென வினவினர். அதற்கம் முதலியார் (சாகச்செய்யுந் தன்மையெங்கள் கைப்படையாகிய சட்டிக்குண்டு. எக்காலத்து மெங்கள் வீட்டில் மேலான அறுசுவை யுணவுவிசே ஷத்திருக்கும். ஆதலால் இன்றைக் கெமதுவீட்டிற் றங்கி யிருந்து உங்கட்கு மிக்கிருக்கும் வயிற்றின் பசிதணிய வுண்டு வேண்டிய வஸ்திரங்களையு முடித்துக்கொண்டு செல்லக்கடவீர்.) என்னும் கருத்தை யமைத்து,

> சாப்பாடுகுந் தக்குச்சந்ததமு மெம்மில்லின்
> மிப்பாடாமுண்டி மினிருங்கா — ணுப்பாடு
> கொண்டிருந் தாயிருக்குக்கிப்பசியார
> வுண்டேகுமினிருடுத்து.

என்றுரைமா வெண்பாவால் விடையளித்தார். அதுகேட்ட புலவர் மிகமகிழ்ந்து, நாம் முதலிலேற்றுப் பின்னரிவர்தம விசை யுங்கால் அதுபெருது வழிதேகிசெல்லின் நம்பாலைய நிகழுமென னுங் கருத்தினராய் உடனே யரசனுந் தாமுமாக அவ்விட்டிற் றங்கிக் கிருஅருள பாயச முதலியவைகளை யுண்டு தாம்பூல முத லியவைகளைக் கைக்கொண்டு, (வேதமுதலிய நூல்களை யாராய்ந் தாலும் இவ்வுலகத்திற் சொல்லுகின்ற வருணத்த ரெல்லோரு டைய தொழிலைச் செய்தாலும் வேலாயுதத்தை யேந்திய உங்கள் முருகக்கடவுளாற் கூடிச் சிறைப்படுத்தப்பட்ட பிரமசிருட்டி யாயிருந்த வொன் அதான் அம்மறையவர்க்குப் பழிப்பை விளைக்

ரும். இதலா லடிமைநயவரும் ஈ...ர் மாமினவை கொள்.) என் னுங் கருத்தை யமைத்து,

நாவைக்கிழி அறுநவலிங்கமையல்லோர் தம்
பாலேய்ந்தசெய்கைபடைக்கினும் — மேலேய்ந்த
தங்கைத்தனூற்படைகொப்போமின தலைவன்சிற
பக்கமென்பார்பாரசுத்து.

என்றுமோர் வெண்பாவைப்பாடி விடைபெற்று மீண்டனர். அவ்வாறு மீண்டு வருகையில் முன்னர் தானுள் அக்கவை முதலிய மூவருனத்தா லடைந்த அவமானத்தையும் பின்னை நமுமூவருனத்த சொழுக்கை வெல்ல வொருங்கிசுற்ற கைக்கோளரா லடைந்த சன்மானத்தையும் புகழேந்திப் புலவர் சோழராசனுக்குப் பகுத்துக்காட்டி, இப்பாவினாது விபரத்தைப்பற்றிச் சில கூறி வந்தனர். அவைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு நடந்த குலோத்துங்கச்சோழன் மகிழ்ந்து மற்றைய வருணத்தாரை மிகவிகழ்ந்து நகைத்தான். அப்போதவ் வைசனுக்கு விக்கல் தோன்றிப் புகழேந்தியைச் சிறிது கலக்கமெடுமென்றான். அதுகேட்ட புலவர் அங்குள்ள மற்றொரு கைக்கோளர் வீட்டில் தங்கவைடாகச் சென்று நின்று கலமுண்டாமெனக் கேட்டனர். அவ்வமையத் தந்தனமிருந்த அருணகிரி முதலியார் செங்கவர், (எமது கைப் படையாகிய கைவேலுக்கே கலமுண்டு. நாமென் சிறுகு வேமது மனைக்கண் சிக்கல் தாகத்திற் குடிப்பதற்குப் பாலும் பழமு முண்டு. அடியேன சொல்லு மப்பாடலின் பொருளை யுணர்வீ சேன் உமக்கிப்பொழுதே யவற்றை மனமகிழ்வுடன் தருவேன்.) என்னுங் கருத்தைப் புனைந்து,

கலமுண்டு கூர்த்திற்றன் குடிப்பதற்கிணித்
பழமுண்டு கீரருந்தயாதும் — வலமாம்
பொருள்காட்டுவீரேற் புகழுமுமக்கிப்போ
தருகாட்டுவேனைப்புகந்து.

என்றுமோர் வெண்பாவால் விடையளித்தனர். அதுகேட்ட புலவர் வியந்து, அப்பாடலுக் குத்தரவாக (கைவேலும் காத்திர

ளுங்கும் கைக்கோள்குல திலகர் சிருட்டி முதலிய முத்தொழிலை நடாத்துந் தன்மையை மேற்கொண்டு மூன்று தம்பங்களைப்போ ந்த அத்திரிமூர்த்திகளின் பகைவரை யழித்தலும் அவர்கட்கு வேண்டும் வரத்தை யருளலுமாகிய இரண்டையுமுடைய உங்கள் படையினை, அம்மூர்த்திக ளெவ்விதத்திலொப்பாவார்கள்?) என்னுங் கருத்தை யுள்ளடக்கி,

குந்தத்தைக் கைக்கொண்டு காப்பவரே கோவாற்று
சொந்தத்தைக் கைக்கொண் முத்தொழிலரு—மந்தவுபயர்
செவ்வழித் தனிகையுமே சேர்த்திருத்தலா லுமக்கிங்
கெவ்விதத்தி லொப்பாவரே.

எனவோர் வெண்பாவைப் பாடினர். அதுகேட்ட சோழ வியார் மிகமகிழ்ந்து அவ்விருவர்க்குந் தாகந்தணியப் பாலும்பழ மும் கொடுத்து மிக்கவுபசாரத்துடன் மரியாதைசெய்ய, அரசனும் புலவரு மிகமகிழ்வோடு அவளிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அங்கு நின்றும் வெளிக்கொண்டார்கள்.

17. இவ்வாறவர்கள் வெளிக்கொண்டு அரண்மனையை நோக்கி வருகையில் புகழேந்திப் புலவர் குலோத்துங்கச் சோழ ராஜனைப் பார்த்து, சூரியகுல திலகனே! அந்தணர் முதலிய மூவருணத்தோரது செயலினை மேற்கொண்ட இக்குலத்தினர் சிவபிரானுற் பொதுவாகக் கொடுக்கப்பட்ட கைக்கோளரென்னும் பெயருக்குத் தகுதியாக நடந்து வருகின்றனர். ஆதலாலிவர்களுக்கு அம்மூவருணத்தோரு மொப்பாகார். இத்தகைய சீர்கோத்தமர் கூத்தனென்னத் தெரிந்தும் யானவர் குணவுயர்வைத் தெரியாதவனுகையால் ஓர் விநோதமாகப் பாண்டியராசன் சபையில் அவர்பாடிய பாடலைக் கெதிர்பாடிக் கெட்டேன். போதாக் குறைக்கு நீங்களிருவரும் யானைமேற் பவனி வரும்போதும் அவர் பாடிய பாடலை யொட்டி அவமதித்துப் பாடினேன். முன்பவர் பாண்டியராசனிடம் வந்தது சுபகாரியத்தைப் பற்றியாதலால் அதைக் கலைத்துப்பெரி திறைவேற்றிய பின்னர் எனது சாதுரியத் தைக் காட்டாமற் போயினேன். அந்தச் சமயந்தான் வித்து

வான்களுந் தங்கள் தலைவனைப் பழித்துவாறு விழுத்துரைக்கச் சகியாரென்பது யாவரு மறிந்ததன்றோ? அவ்வுரிமையைக் கருதியே யானெதிரே ரத் துணிந்[தேன்]. இதுபற்றியே யவருக் குக் கோபமென்மேல் வைத்தற் கிடமாயிற்று. எல்லா விதத் திலு மென்னிலவர் மேலென இப்போ தறிந்துகொண்டே னாத லால் இனியவ ரவர் கருத்துக் கொத்திருப்பது நிச்சயம். ஆனா லவ ரின்னுங் கோபத்தினைச் சேடமு மறவிட்டிருக்கின்றனரோ அல்லது மேற்கொண்டிருக்கின்றனரோ யானறிகிலேன். என்றச் சோழராசனுக்குத் தம்மே லிரக்கமுண்டாகும்படிக்குக் கூறிவரு தலும் இவையனைத்தையு மரசன்கேட்டு மனதிரங்கி, இவர்நமது கூத்தனிடத்திற் சரியான மதிப்பை வைத்திருக்கின்றாரென்று தனக்குள் [மெ]ச்சித்துக் கொண்டு தனதரண்மனைக்குச் சென்று சே[ர்ந்தனன்]. [உ]டனே புகழேந்திப் புலவரு மவ்வரசனிடத்தில் [வி]டைபெற்றுக்கொண்டு தமதிருக்கைக்குச் சென்றனர்.

அப்பாற் சில நாளான பின் அக்குலோத்துங்க சோழன் ஒட்டவோர்நுழின் செயலால் தனது சமூகத்துள்ள கவிவாணர் முதலிய பெரியோர்கள் சொல்லும் சொற்களில் கவனம் வைக்கா திருந்தான். அதைக் குடிகளாற் கேள்வியுற்ற ஒளவையார் உல காளும் வேந்த னிப்படிக் கிருத்தல் தகாதெனக் கருதிச் சமய நேரிட்டுப் பார்ப்போமென் றிருக்கையில், ஒரு நாளவ்வரசன் பொன்னியாற்றுக்குத் தென்கரையிலுள்ள குடிகள் வளத்தையும் பயிர்வளத்தையுங் காணவேண்டிக் கூத்தனையும் புகழேந்தியை யுந்தன்பின் அவற்றைத் தனித்தனி பார்த்துவரச்சொல்லித் தான் முன்னே பாதசாரியாகப் போகின்றான். அதையுணர்ந்த ஒளவை யார் அவன் பார்வையிட்டுக்கொண்டு போகும் வீதிகளுளொன் றில் ஓர் வீட்டுத் தெருத்திண்ணையின்மேல் வெளிற் சார்ந்துட்கார் ந்து கால்களை நீட்டிக்கொண்டிருந்தனர். அரச னங்ஙனம் வரும் போது அவ்வம்மையாரை நோக்கி, அருகிற்சென்று நமஸ்காரஞ் செய் தான். அம்மையா ரவனைக் கண்டதும் தாம் நீட்டியிருந்த கால் களில் ஒன்றை மடக்கிக்கொண்டனர். உடனே புகழேந்தியார் வந்து அரச[னரு]கில் நிற்க, அவரைக்கண்டு மற்றக்காலையு மடக்

கிக்கொண்டனர். அப்பால் கூத்தரும் வந்து ஆசனத்தில் நிற்க, அவ்வளவில் சுவைத்து கேட்டிருந்தவர் சற்று நிமிர்ந்து கவிழ்ந்து அதோமுகமாயிருந்தனர். இச்செய்கைகளைக்கண்ட குலோத்துங்கச்சோழன் ஒன்றுந் தோன்றாதவனாகி அம்மையாரை யேறெறப் பார்த்து நின்றனன். அக்குறிப்புணர்ந்த தாம் அவனை நோக்கி,

காவலர்க்கோர்காண்டைங்குஞ்சற்றோர்தமக்கிருகால்
தேவர்க்கோவக்கமெனாங்கேட்டியால் — மேவலர்க்குச்
சீறேறுபோல்வாய்செழுக்காவிரிநாடா
பேதேறப்பார்த்ததிறமேதேன்.

எனவோர் கவி கூறினர். அதுகேட்ட வரசன் தான்கருதி வந்த காரியத்தைப் பற்றியும் அம்மையார் செய்கைகளைப் பற்றிய முண்டான சந்தேகந் தீர்ந்தவனாய் மகிழ்ந்து, அவர் களைத்தமுறை யஞ்சலிசெய்து மீண்டு அரண்மனை சேர்ந்து, அது முதல் கவிவாணர் முதலிய பெரியோர்களுடைய சொல்லைக்கடவாது நடந்துவந்தான். அவ்வரசனுக் கறிவுறுத்தலாக ஔவையார் நடத்திக்காட்டிய செய்கைகளைப் பற்றி மிகவியந்த கூத்தரும் புகழேந்தியும் அவனுடன் மீண்டு தமதிருக்கை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

இவர்கள் செய லிவ்வாறாக அந்தச் சோழமண்டலத்திலுள்ள திருவழுந்தூரென்னுந் தலத்தில் தன் தாயோடு தனித்திருப்பவளான பார்ப்பன விதவைக்கும் அவ்வூரின்க ணொருகரும முன்னிட்டு அது முடியுங்காறும் உணவின்பொருட் டவன்பால் வரப்போக விருந்த வேற்றூர் விப்பிரனுக்கும் ஊழின் செயலாற்கூடிய புணர்ச்சியின் வாயிலாய்ப் பிறந்து, அதை யயலை யறியாவகை அவ்வூர் தேவாலயத்துள் அன்னையாடையோடுங் கிடத்தப்பட்டு, காஞ்சிமா நகரத்தில் ஆன்பலிகொண்ட வசசாத்தா னென்னுங் கிராமப் பிடாரிக்குப் பூசைசெய்யும் அந்த நகரத் தோச்சவமிசத்தொருவனுந் திருவெண்ணைநல்லூரிற் சடைப்பிள்ளையென வழங்கும் ஓர் வேளாளப் பிரபுவின் குடும்ப வைத்தியனுமாய் நெடுநாள் காறு மகப்பேறின்றி யிருந்தவனுற் கண்டெடுத்து வசப்ப

னெனப் பேரிட்டு வளர்க்கப்பட்டு, இளமையிற்றானே மெய்யினை யப் பிரபுவினிடம் முற்றேறலுங் கவைந்து அப்பிரபுவின் மக்க ளோடுடைந்த பொருட்டுப் பள்ளிக்குச் செல்லுகையில் அவர்கட் குத் துணையாய்ச் சுவடிகட்டு சுமந்துசென்றார். அப்போதச் சிறு வர்களாயிருந்தோர் விளையாட்டாரல் எகபமென்னப்படுந் கப்பனென்னைக் கருக்கியழைக்க அதுவே பெண்ணமையாருப் பெயராய் வழங்கப் பெற்றொரு சிறுவரிருந்தனர். இவர் பின்னாம் மக்கள் சேர்க் கையால் கல்வி பயில்வதில் அவாவு முக்கமுமுடையராய்ப் பழ கித் தானப்பக்கமேளபெட படித்தகைரும் திருக்குறளில்,

கன்றிறப்பதுறன்றனமுலென் றல்ல
கவ்வேமையபதுனவறு.

என்னுங் குறளொருபட்ட பாடமாக அது தனது சிந்தனைக்கு வருந்து கருமேபலமுறையுஞ் சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பது அன் றாவி லவ்வேலையைப் பெரி காலக்கடன கழிக்கவேண்டி வயற் புறஞ் செல்லுகையில் அவ்வோவனை வேர் நியங் கூடோடு அவா முன்னதாகச் சென்று அக்கொரு பக்கத்துள்ள அரசமரத்தடி யில் நின்றுகொண்டிருக்குங்கால் தான் சிந்தித்துவிட்ட குறள் ஞாபகத்துக்கு வரவும் அதனைப் பாடஞ் செய்து வருகின்றார்.

இவரிங் கெவ்வாறிருக்கச் சின்னாளுக்கு முன் தாயமிறபாவி கதிநிரத்துச் சகலகலா நிபுணனுக வசித்திருந்த தெலுங்க வயாத்தி யாய மொருவன் பொன் மக்கதரு மதிளுக்கவா மதிர்மக் கல்வி கற்பித்து அக்கிலவாமைப்பற்றி தெரியாள் தன்னையளித்து வழி பாடு செய்திருந்த வண்டி வேதியனுள் மாணக்கனொருவனை மவ மதித்துக் கல்வி சிறிதுங் கற்பியாது தவமில்லிற்றுரிந்தான் பாவி விடைகட் காளாக்கியிருந்த காரணத்தால் அவ்வேதாகல் சிறய ற்று வருந்தி புவிர் துறக்குகையில் "தீர் பிரமராக்கதனமாம்" எனக்கூற வதுகேட்ட பவிக்களாஞ்சி இனி தொனக் குய்வகை யெத்தனைபெனக் கேட்ப, அவ்வேதியச்சிறுவன் இசைந்தானவ் வாழைமையைப்பற்றிச் சிந்திப்பது மெனவேனுமாயினும் அவனுக்கு நீருணர்த்துள்ள பொருளை அவன் வரும்காலை காலஞ் செய்வி

ராயின் அக்காலுமக் கிர்சாபமொழிந் துய்வகை யுண்டாமெனக் கூறி மாணவசாபத்தை யொழித்துச் சுவர்க்கமடைய, அப்பாலவ் வேதியன் பிரமராக்கதனாகித் தக்கான் யாவன் வருவனென்னத் திர் பார்த்துப் பல்லிடங்களினுந் திரிந்துழன்று சிலபோ தவ்வாச யாத்தின்கண்ணு மிருப்ப, அக்காலிவர் பாடமாக வோதுங் குற ளினைக் கேட்டவுடனே பழைய வுருக்கொண், டெதிர்த் தோன்றி நீயார்? என்னை கூறினை? கூறியவண்ணமொழுகவல்லையோவெனக் கேட்ப, இக்குமருவை நோக்கி வேதியனென்றெண்ணி வணங்கி யையரே! அடியேன் சைவன்; என்பெயர் கம்பனென்பர்; இவ்வூர் வேளாண்குல வள்ளலாகிய சடையப்பிள்ளை யென்பவ ரேவலன்; அவர் மக்களது பள்ளியிலோதிய திருக்குறளெனக்கு வாராமையால் சிந்தித்திருந்தேன்; அத்தகை சிரேஷ்டராகிய தேவரீர் திருவருளிருக்குமாயின் அத்திருக்குறளிற் கூறியவண்ணமொழுக வல்லேனென்றுகூற, அதுகேட்டவப் பிரமராக்கத வேதியன்மனமிரங்கி யாமெதிர் பார்த்தபடி தக்கா னிவனேயாமென்று சிந்தித்து அக்கணமே யிவர் நாவினை நீட்டித்து அதில் கலைமகளார் பீசாக்ஷரத்தினை யெழுத, அது பெற்ற விவர் சந்தோஷித்தவனை மகிழ்ந்தன்பால் குருதக்ஷிணை யிலையாமைக்கு மனம்வருந்தி நிற்ப, அதனைக் குறிப்பாலுணர்ந்த வேதியன் நீ சைவனாதலால் மகா சைவராகிய சேரமான் புண்ணிய கதையினை உனது பாஷையாகிய தமிழ் மொழியிலியற்றுக் கூறுவதே எனக்குக் குருதக்ஷிணையாகுமெனக் கூறித் தானேற்றுள்ள மாணவசாபத்தை யொழித்துச் சுவர்க்கம் புக்கனன்.

18. இவையனைத்தையுங் கூடத்தே தானே நின்று கண்டு கொண்டிருந்த வேளாண் பெருமானவர் மகிழ்ச்சியுற்று வந்து அவ்வண மெழுந்தவினைத்தையும் இக்கம்பராற் றெள்ளிதி னுணர்ந்து உடனே தனது மனைக்க ழைத்துச் செல்ல, அதுமுதலிவ் வப்பிரபுவின் மக்களிடமேலான கல்விகளைப் பயின்றவராய் இலக்கிய லக்கண நூல்களையுந் திவாகரந்தாமணி முதலிய காவியங்களையுமோதி மிக வல்லவராகி, இளமை முதலாகத் தன்னை யாதரித்தவந்த அவ்வேளாளப் பிரபுவினுதவியினால் குழந்தைப் பரு

வத்திலேயே தன்னையடுத்து வளர்த்த ஒச்சனது மரபிலக்கு ணமமைந்த கன்னிகையை விவாகஞ் செய்துகொண்டு அம்பிகாபதி யென்னுமோர் புத்திரனைப்பெற்று அவனையுந் தன்போற்கல்வியில் வல்லவனாக்கி விவாகமுஞ்செய்து முடித்தார். தான் வைதிக வருணாச்சிரம முதன்மையான அந்தணருக்குப் பிறந்தும் தாய்தந்தையர் முறைமாறி நின்ற காரணம் பின்னின்று தன்னை வழுவாதச்சனை நோக்கி முன்னின்ற அவ்வ [illegible] சூத்திரர் எடுத்து வளர்த்து ஆதரிக்கப்பட்டமையாலவ் அவ கனை தன்னை மதித்து "கல்வியிற் பெரியன் கம்பன்" என கொண்டாடும்படியாக அவர்களிடஞ் சென்று தனது கல்வித் திறத்தைக் காட்டிப் பிரசங்கித்துப் பலவெகுமதிகளைப் பெற்றுப் புகழ் பெருக விருந்தனர்.

19. இவ்வாறிருக்குங்கால் கன்னையாதரிக்கப் பெற்ற சற் குத்திர பீடத்திலேயே [illegible] கொண்டிருந்தது. அவர் கள் குடிமக்களாகிய சங்கம குத்திரரும் ஆடெருமை முதலிய பலிகொள்வது போதாது ஆனை பலிகொள்ளும் அரசர்க்குரிமை யும் பிடாரிக்குப் பூசை செய்வோரும் தன்னைக் கண்டெடுத்துப் பாலூட்டி வளர்த்தோருமாகிய ஒச்சவமிசத்திலே வயதினும் வித்தையினும் பெரியராய காலத்தும் ஆசௌசியம் [illegible] விவாக முதலியன செய்துகொண்டு அபிவிருத்தியானவர்களின் அவ்வமிசத்தாரிடைவிடா தனுசரிக்கின்ற பழமொழிப் பட்டணத் தைத் தானுமனுசரித்திருக்கத் திடமுண்டாயிற்று. என் செய் வர் பாவம் "மனுதிருத்திருந்தவர்பாவனைத்தீர்ன் [illegible] தாத்தான் மூக்கறும்" என்பது பொய்யோ? இப்பாவியர் சடையப்பவள்ளலென்னும் வேளாளப்பிரபு தன்னையாதரித்ததற்கு நன்றி பாராட்டலாக அவர் மரபினருக்குரிய தொழில்களுள் ஒன்றான உழவுத் தொழிலையு மதற்குரிய கருவிகளையும் விசேடமாய்ச் சிறப்பித்து, "கங்கைபெருக்காளர் கருவியெழுபதுமுறைக்க" எனத்திக தொடுப்பது செய்யுள்களாலாகிய "ஏரெழுபது" என்னுமோர் பிர பந்தத்தைப்பாடி அப்பிரபுவின் சமுகஞ் சென்று, இதை யரங் கேற்றற் குத்தரவாக வேண்டுமெனக் கேட்டனர்.

20. அதற்கவ ரவரை நோக்கி, இப்போது நீ முடித்த பிரபந்தமானது இலக்கியத்திற் சிறந்த பாடல்க ளமைந்ததா யிருப்பினும் அதிலுள்ள விஷய மெங்கள் மரபைச் சிறப்பித்ததாக முடிக்கவேத யல்லாமல் இவ்வுலகத்துள்ள சகலருங் கொண்டாடத்தக்க சிறப்பினை யடையவில்லை யாதலின். இக்காலந் தமிழில் வழங்குந் தொட்ட விலக்கியங்கள் சிந்தாமணி - சிலப்பதிகாரம் - மணிமேகலை - வளையாபதி - குண்டலகேசி - என்னும் பஞ்சகாவியங்களே: அவை யைந்தும் புறச்சமயத்தாராகிய சமணர்களா லியற்றப்பட்ட ஒவ்வோ ரரசரது கற்பனைக்காதைகளா யிருக்கின்றன: என்போன்றவருந் தொட்ட விலக்கியங்களிற் பயில விரும்பின் அக்காவியங்களையே பார்க்க வேண்டியதா யிருக்கின்றது: அவ்வாறு பார்வையிடுவதி லிலக்கியத்தேர்ச்சி யடைவதாயிருக்கினும் இகபரசாதனப் பிரயோசன மடைவதற் கிடமில்லை: நீ மேற்கூறிய விலக்கிய காவியங்களில் நன்கு பயின்றிருத்தலின் அத்தகைய விலக்கியங்களமைய இராம காதையை யாரியபாஷையினின்று மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள் நடையா லியற்றின் உலகோபகாரமாயிருப்பதுடன் எனக்கு முனக்கும் புகழுண்டாமெனக் கூறினர்.

அதுகேட்ட கம்பர் தனது குருவரனைய மன்னருதா வானைய நோக்கி [illegible] யோசித்தவராய் அவ்வாறே யியற்றுகின்றேமென விசைந்து, உடனே யவ்விராம காதையை வசனரூபமாகத் தக்க பண்டிதர்களைக்கொண்டு மொழிபெயர்த்து, அவ்வசனத்தைக் கொண்டு தான் பயின்றுள்ள பஞ்சகாவியங்களி னிலக்கியவிலக்கண நடைக்கிணங்கப் பாலகாண்டமுதல் யுத்தகாண்டம் வரையிலுள்ள ஆறுகாண்டங்களைக் கச்சிக் குமரகோட்டத் தருச்சகராகிய கச்சியப்ப சிவாசாரியார் இயற்றியருளிய கந்தபுராணத்தைப் போலவே பன்னீராயிரம் பாக்களாற்பாடி, அக்காவியத்திலங்காங்கு மேற்கூறிய பிரபு தனக்குச் செய்துள்ள நன்றிவெளிபட அவரது புகழைச் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றபடி நூற்றுக்கொரு செய்யுள் வைத்து முடித்தனர்.

21. இவ்வாறு முடித்தபின் கம்பரானவர் சடையப்பவள்ளலின் சமுகஞ்சென்று, தங்களபிப்பிராயப்படி காவியத்தைப்பாடி

முடிக்[..]தால் அதையேனு மரங்கேற்றுவதற்கு ஓர் நல்ல நாள் கு[..]து விளம்பரப்படுத்திச் சபைசேர்க்கவேண்டுமெனக் கூறினா[ர்]. அதுகேட்ட பிரபுவானவர் அக்காவியத்தை வாங்கிப் பார்த்து, ஒவ்வோரிடங்களில் தம்மைப்பற்றியுந் தமது மனைவி பற்றியுஞ் சந்தர்ப்பத்திற் கேற்றபடி சிறப்பித்திருத்தலைக் கண்டு கம்பரை நோக்கி, இஃது திருமாலி னவதாரமாகிய இராம மூர்த்தியின் காதையா யிருத்தலாலும், இவ்வுலகை யாளுமரச ரெவரேராயினும் அவர்கள்யாரு மத்திருமாலி னம்சத்தவரெனப்பெரியோர் கூறலாலும், இக்காவியத் திடையிடையே எம்மைப்பற்றியு மெமது மனைவியைப்பற்றியும் விசேடமாய்ச் சிறப்பித்திருத்தலாலும், இத்தகைய சிறப்பமைந்த இக்காவியத்தை நோக்குமிடத்துச் செய்நன்றி மறவாத உபகாரகமிருதியா யிருப்பதாலும், இவ்விதிகாசத்தினை யெம் நாயகரான குலோத்துங்கச் சோழராசன் சபையிலேயே யரங்கேற்றின் இதையாக்கியோர்க்கு மாக்கினைத் தோர்க்கு மேலான புகழுண்டாகு மாதலால், நீ முன்னர் செய்துள்ள ஏரெழுபதென்னு நூலை மாத்திர மெந்தலைவர்க ளரங்கேற்றி விருதுவெகுமான முதலியன பெற்றுப் பின்னர் சம்மராசனுக்கிராமாயணத்தின் பொருட் டாகவேண்டுங் காரியத்தை விண்ணப்பித்து தநுமதிகொண்டு அவனது சமுகத் தரங்கேற்ற வாரம்பிக்கின் யாங்களனைவரு மங்ஙனம் வந்து செவிகுளிரக் கேட்டானந்திப்பின்றே மெனக் கூறினர். அதுகேட்ட கம்பரு மவ்வாறேயாகுக வென் றிசைந்தனர்.

உடனே வேளாண்குல வள்ளலாகிய சடையப் பிள்ளையானவர் ஏரெழுபதென்னு நூலை யரங்கேற்றுதற்கு ஓர் தகுதியான தினஞ் சோதித்து நிச்சயப்படுத்தி, அத்தினத்திரவிற் சகலருந் தமது பூங்கா மண்டபத்திற்கு வந்து சபை சேரும்படி தெரிவித்தனர். அவ்வண்ணமே யாவரும் வந்து சபைசேர்ந்து பிரபுவின் வருகைக் கெதிர்பார்த் திருக்கையில் சபைக்கு வருவதாகப் [..]பட்ட வப்பிரபுவுக்கு இடையில் சலபாதை சம்பவிக்க, அப்பாதையைக் கழித்துக்கொண்டுவர வயற்புறஞ் சென்றனர். அந்த வயலோரத்தி லோர் விடநாக மவரைத் தீண்டவும் அப்பிரபுவான

வர் பிரபந்த மரங்கேற்றுதல் தடைபடா வண்ணம் அவ்விஷத்தின் விடவேகத்தைச் சகித்துக்கொண்டு சபைக்கு வந்திருந்து பின்ன ரவ்வேகத்தால் மூர்ச்சையடைந்து சாய்ந்தனர். உடனே அங்குள் ளோர் யாவரும் கலக்கமுற்றவர்களாய்த் தகுதியான மாந்திரீக ரையு மருத்துவரையும் வருவித்து, மணிமந்திர வௌஷதிகளா லாகவேண்டிய காரியங்களில் முயன்று நடத்துவதானார்கள். அதுகண்ட கம்பரானவர் மிகவருந்தித் தனதிஷ்ட தேவனாகிய ஏகாம்பரனைத் தியானித்து, திருவெண்ணீற்றைக் கரத்திற் கொண்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுள்ளன்போடும் பன்முறை யுச்சரி த்து அரவங்கடித்த வாயிற் றெளித்து,

ஆழியான்பள்ளியணைப்பாயலைக்கடைந்த
வாழிமலையின்பணிக்காப்பே — யூழியான்
பூணைபுரமெரித்தபொற்சிலம்பிற்பூட்டுகின்ற
நாணையகலாய்.

மங்கைபொருபக்கன்மணிமார்பிலாரமே
பொங்குங்கடல்கடைந்தபொற்கயிறே — திங்களுஞ்
சீறியதன்மேலருட்டெய்வத்திருநாணே
யேறியவாறேறிறங்கு.

பாரைச்சுமந்தபடவரவேபங்கயக்கண்
மீ[illegible]த்துறங்குமெல்லணையே — பிறமதிச்
செஞ்சடையான்பூணுந்திருவாபரணமே
நஞ்சனையாய்த்தூரநட.

என்று மிம்மூன்று வெண்பாக்களையும் பாடித் துதித்தார். உடனே யம்மணிமந்திர வௌஷதிகளின் வலியினாலோ, ஸ்ரீபஞ் சாக்ஷர மகிமையினாலோ, திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பினாலோ, இவர்வைத்த வுள்ளன்பினாலோ, அப்பிரபுவினும் பின்னு மிவ்வுலகில் வசிக்கவிருக்கு மூழினாலோ விடநீங்கித் தெளிந்தனர்.

௩௨. இவ்வண்ணந் தெளிந்தவுடனே அச்சபையின்கணிருந் தோர் யாரும் வியந்தார்கள். அப்பொழுது கம்பரு மிக மகிழ்

க்கிக்கொண்ட பனந்தாரப்க் நால்பாடிய ஏரெழுபதென்னு நூலை யரங்கேற்றி முடித்தனர். உடனே யவ்விடம் வந்திருந்த வேளாண்குலதிலகர் யாரும் அவருக் கநேக வெகுமதிகள் செய்தனர். அக்கால் சடையப்பவள்ளல் யக்கம்பரிடத்து வைத்திருந்த வபிமானத்தாலும், இனிய விராமாயண வரங்கேற்றற்குக், குறித்தவிடத்து வருமாறு குலோத்துங்க சோழராசன் சபைக்குப் போக விருத்தலினாலும், வித்துவான்க ளிராசசபைக்குப்போகும் போது ஆடையாபரண விருது முதலிய வலங்காரமின்றிப்போகல் அழகல்லவென் றுயோசித்துச் சில விலையுயர்ந்த வஸ்திராபரணங்களுடனே ஒரு பூச்சக்கிரக்குடையு மெக்காளமும் பரிசாகக் கொடுத்து விடையளித்தனர். அவ்விடையைப் பெற்ற கம்பர் அவரால் தரப்பெற்ற வாடையாபரணங்களை யணிந்து, ஒருவன் பூச்சக்கிரக் குடை பிடித்துக்கொண்டு வர முன்னதா யொருவ னெக்காள மூதிக்கத் திருவெண்ணெய் நல்லூரை விட்டு உறையூரை நோக்கிப் போகின்றார். இவ ராடம்பரத்தை வழியிற் கண்ட வன்னியகுல திலகருட் சிலர் தமது குலவரத்தைப் பற்றி ஓர் பிரபந்தஞ்செய்து தரவேண்டுமென வேண்டினர். அதற்குக் கம்பரிசைந்து நீங்கள் பாட்டொன்றுக்குப் பத்துப்பொன்கொடுத்தால் எழுபது பாட்டு நுங்கள் காவற்றொழிலுக்குரிய சிலையைச் சிறப்பித்துப் பாடுவோமென்று கூற, அதைக்கேட்ட வன்னியர்வ ளாறே கொடுப்பதற் கிசைந்தவுடன் "சிலையெ[illegible] பெயர்த்தத்தை அவ்விடத்திலேயே தக்கப்பாடி [illegible] வன்னி நியமித்த சபையி லரங்கேற்றி முடித்துத் [illegible] வேண்டிய எழுநூறு பொன்னையும் அவர்க ளபிமானித்துக் கொடுத்த பல வெகுமதிகளையும் பெற்றுக்கொண்டு அவைகளைத் தக்கவர்களிடம் கொடுத்துத் தனது புத்திரனிடஞ் சேர்ப்பித்து விடக் கொண்டனர்,

23. இப்படி வெளிக்கொண்ட கம்பர் தான் செல்ல [illegible]த்துவாரக உறையூரை யடைந்து தன தாண்டவையாரிய [illegible] னப்பிரபுவி னுத்தரப்படி இராமாயண வரங்கேற்றுதலைப் பற்றி ஓர்ந்த விராச சபைக்கண் சிறந்தவாடை யாபரண [illegible]

ராய்த் தனது விருதுகளோடும் வந்து குலோத்துங்கச் சோழரா சனைக்கண்டு, தனதூர் பெயர்முதலிய வரலாற்றையும் தான்வந்த கருத்தையும் விண்ணப்பித்து, அவ்வரசனுத்தரவினால் தான்பாடிய காவியத்தில் ஆங்காங்கு விசேட கற்பனையோடுங்கூடிய செய்யுட் களிற் சிலவற்றை யெடுத்துப் படித்து முதலிலிருந்து முடிவு வரையிலரங்கேற்றுவதற் குத்தரவளிக்க வேண்டுமென் றிபிரார்த் தித்தனர். அதுகேட்டவரச னக்கம்பரை நோக்கி, நமது சமு கத்து லேவராயினு மெந்நூலையேனு மரங்கேற்றவேண்டின்நமது சமுக வித்துவ சிரோமணியாகிய கூத்தனு ரநுமதியின்றி யான் றனியே யங்கீகாரங் கொடுப்பது வழக்கமில்லை யென்றுகூறினன். அதற்குக் கம்ப ரவ்வாறே யாகவெனச் சம்மதித்தவராய் அக்கூத் தர் வருமளவுஞ் சில விநோதமான கதைகளை யவ்வரசன் * செவி யுணர்ந்துகொள்ளும்படி பிரசங்கித்து வருகின்றார். அக்கால் கூத்த ரானவர் வருமுறைப்படி யங்ஙனம் வந்து அரசனருகி லமைத் துள்ள தமது சிங்காதனத்திலிருந்து, ஆடையாபரண வலங்கிருத ராய் வந்துள்ள கம்பரையும் அவருக்கு வேளாளப் பிரபுவாற் கொடுத்திருக்கின்ற விருதுகளையும் பார்த்து அரசனவர் வந்தி ருக்குங் காரியத்தையு முணர்ந்து, அவர்பாடிய தேவகாதையுள் கலந்துதி செய்திருப்பதை முன்னமே யுணர்ந்துள்ளவ ராதலால் அவரை நோக்கி, நீர் மொழிபெயர்த்த விதிகாசத்துள் இராம [illegible] சூட்டிய பக்கம் பாடியுள்ள அவ்வோர் செய்யுளைச் [illegible]றென்றார். அதுகேட்ட கம்பர் மற்றப் பக்கங்க ளெல்லாவற்றுள் [illegible] பக்கமா யுள்ள பாட்டை விரும்பின ராதலால் நமக்கேதோ வன்மை நேருவதாக விருக்கின்றதெனக் கனித்தவராய்,

அரியணை யநுமன் றாங்கவங்க தனுடைவாளேந்தப்
பரதன்வெண் குடைகவிக்க விருவருங்கவரிவீச
விரைசெறி குழலியோங்க வெண்ணெயூர்ச்சடையன் றங்கள்
மரபுளோர்கொடுக்கவாங்கி வசிட்டனே புனைந்தான்மௌலி.

என்னு மிச்செய்யுளைக் கூறினர்.

அப்போது கூர்த்த மதியைக் கொண்டவராய்க் குலோத்துங் கச்சோழராசனை நோக்கி, ஓ சூரிய குலோத்தமனே! அளவற்ற தேவர்களாலு முனிவர்களாலுஞ் சுகந்த புஷ்பங்களோடு மகுடங்க ளியுந் தான வைதிகரான வந்தணராகிய முதன் மூவருணத்தாரு மன்னவரால் சூட்டி வாழ்த்த இந்திரிய நிக்கிரகரும் பிரமதேவன் மானசபுத்திரர்களி லொருவரும் மனுகுமாரராகிய இட்சுவாகு வம்சத்தின் புரோகிதரும் வைவஸ்வதமனுவின் காலத்திலிருந்த சப்தரிஷிகளிலொருவரும் மூவுலகினராலுந் துதிக்கப் பெற்ற அருந்ததிமணவாளரு மாகிய வசிஷ்ட முனிவரால் தரிக்கப்படும் பெருமைவாய்ந்து அவ்விட்சுவாகு காலமுதலாகச் சூரியகுலத்தர சர் முறையாகச் சூடிக்கொண்டுவருந் தெய்வத்திருமுடியை அவை இகழ்ந்து க்ஷத்திரியரெடுத்துக் கொடுக்க அவர் வாங்கித் தரித்தல் என்றால் இஃதியாவருக்குஞ் சம்மதமாம். அந்தோ! அனைத்த தேவதைகளைப் பலியோடு மந்திரசெபங்களா லாராதனைசெய்து மகா தெய்வ விளக்கமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற இத்திருமுடியை அரு மறைவல்லார்க் கருகரான அவைதிக ராவார பஞ்சமரென்னும் பண்ணைப் பாட்டகளோடு பக்கிப்போசன முண்ணுங் கைகளினால் தீண் டப்படுவர்?

24. இக்கலிக்கு விதிசாசனமும் பாவத்தைச் சதீபுமானது பிறந் த இராமாயணமென்னும் பெருங்காவியத்தை [illegible] பெரு நத்துடன் புகழ்ந்த கம்பனாகிய ராவீடன் கவதிராஜனாய அந்த பல்லிடங்களி லிவ்வாறு சொல்லியிருக்கின்றான். இதனை வன்மையாய்? அன்னைக்காத்த பிரபுவின்பேர் லக்ஷோமாயிருக்கின் அவர் மீது தனியே பலவற்ற பிரபந்தங்கள் செய்யலாம். ஆன ரேர்க்கெழுக்கை பாவமாத்த பூசைசெய்யுங் காலத்திற் பாராய ணஞ்செய்தற் குரியதாகிய விதிகாசத்திலும் இத்தனைச் செய்தி தந்தெரிய்து வைத்தல் கூடுமோ? இவ்வுலகில் தம்மை யாதரித்தவ ரைக்கும் பொருளுதவி செய்தோரையும் அவைத்தப்பேற்ற அவ னி வைத்துப் புகழ்ந்து பாடுதல் புலவர் வழக்காதலால் அவ்வாறேதன்னுவோமெனினும், வைதிக வொழுக்கத்திற் சிறந் முதன் மூவருணத்தாரை வைத்திருக்கினும் ஒருவர் [illegible]

மத்திம மகமுடைவராவது சொல்லக்கடவேம். அவற்றினும் மிஞ்சட்ட தமாதமமாகிய நான்காம் வருணத்தவரை வைத்தது மகா கொடுமை. அந்நான்காம் வருணத்தனுயினும் பத்தியின் மேம்பட்ட சிவானுபூதிமானுயிருக்கினும் குற்றமில்லை. சிவானுபூதிமான்கள் கேவலமென்று கைவிடத்தக்க சாதிப்பற்று - சமயப்பற்று - பொருட்பற்று - பூதலப்பற்றென்று மிவைகளையே பெரும் பற்றுக்கோடாகப் பற்றியிருக்கும் ஓர் கிராமதேவதையைத் தேவாமிசத்தினரோடொக்கச் சேர்த்துப் பாடுதல் எவ்வாற்றானுஞ் சகிக்கற்கரியதாயிருக்கின்றது. அன்றியு மானவர் காதையில் தேவர் செயலைக்கூறி அதைச் சிறக்கச் செய்வது மரபு. தேவர் காதையில் மானவர் செயலைக்கூறுதல் அக்காதைக் கிழிவன்றோ? அத்தகைய காரியத்தை மகிலபரிபாலகராகிய அரசரைக்கண் கொண்டெடுத்து பிரசங்கிப்பது அவர்களை யவமானஞ் செய்ததுபோலன்றோ? இவன் கோலகடப் பார்ப்பானைப் பிறக்குமுத்திரராற் பரிபாலிக்கப்பட்டுச் சன்மதக்கிஅனு காதியிலும் பிரசிட்டத்துவமடைந்தவனாதலால், தான் செய்ய முயன்ற நூல் மகா விகாரங்களுள் தா பெருங்காவியமாயிருந்தும அதிற் பெரியோர் பழிக்கத்தக்க பெரும்பிழைபுரிவித்துச் செய்திருக்கின்றான். அத்தகைய காவிய மெத்தகைய சிறப்பினதேயாயினும் அதனை நமதனைக்க ணேற்கேற்றனகா. இவனுக் கித்தகைய [illegible] எனக்கூறி, (கிழக்காதியவெட்டுமோதி கீழுமேலுமாகிய பத்துத்திக்கும் பரந் தொத்தவும் ஜெயபொன் போன்ற பிரகாசத்துடன் நட்சத்திரங்க ளூகிரவும் பகிரண்டம் வரையிலோங்கியிருக்கு மந்தரமலையென்னு மத்தைக்கொண்டு திருப்பாற்கடலைக்கடைந்த திருமாலி னம்சமாய் உலகரக்ஷிகைக் கைகொண்டு சகலவுயிர்களையும் பாதுகாக்கு பானுகுணனே! முத்தம்பத்தில் வீற்றிருக்குந் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுக்கும், கோபத்தையுடைய வேலாயுதத்தையேந்து முருகக்கடவுளின் அம்சமூர்த்தான உருத்திரசன்மருக்கும், பொதியாசலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் அகத்தியமுனிவருக்கும், சடாபாரத்தையுடைய சிவ[illegible]சரியிய கந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கும், தாமரைக்கம

கத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரம வம்சராகிய திருவள்ளுவ நாயனருக்குமல்லவோ; இந்தப் புன்கவிக்குக் குடையுந் தாளமுமேன்?) என்னுங் கருத்தமைந்த,

> பத்துக்கொண்டனதிக்கும்பதப்பொருட்பெயப்
> பைப்பொற்றுரகைதெத்தப்பண்டத்திடைதீர்
> மத்துக்கொண்டுமதிக்குந்திரையாழிமேன்மால்
> வடிவாகிப்புவிகைக்கொண்டருண்மானுபாரு
> முத்துப்பந்தரினிற்குக்குருவைக்குஞவேலன்
> மூவர்க்கும்போதியக்கோமுனிவர்க்குஞ்சடிலக்
> கொத்தற்குப்பழமைக்கொத்தபனுக்குமலதிக்
> கூழைக்கம்பன்றமிழ்க்கேன்குடையுந்தாளமுமே,

என்னுமிச் செய்யுளைக் கூறினர்,

25. இவை யனைத்தையுங் கேட்டிருந்த குலோத்துங்க சோழராசனுக்குக் கம்பர்மேற் கோபமுண்டு, உடனே சிம்மாசனத்தை விட்டிறங்கிப் பத்தடிதூரங் கடந்தவரை யுதைக்கப் போயினன். அக்கால் கூத்தர்தடுக்க வரசன்மீண்டு தனதமைச்சனைக் கூவி, அவர் பெற்றிருக்கும் விருது முதலியவைகளைப் பறித்துத் தூரத்திலிடக் கட்டளையிட்டனன். அம்மாத்திரத்தி லவர்கள் தன்னருகில் வருமுன் கம்பரானவர் தனது விருதுகளையு மடையாபரணத்தினையுங் கீழே வைத்துவிட்டு, அவ்வசவைக்கெதிரே சிலதூரம் போயினர்,

> காதமிருபத்துநான்கொழியக்காசினியை
> யோதக்கடல்கொண்டொளித்ததோ — மேதினியிற்
> கொல்லிமலைத்தேன்சொரியுங்கொற்றவாநீமுனிந்தா
> லில்லையோவெங்கட்கிடம்.

> மன்னவனுநீயோவளநாடுமுன்னதோ
> வுன்னையறிந்தோதமிழையோதினேன் — வென்னை
> விரைந்தேற்றுக்கொள்ளாதவேந்துண்டோவுண்டோ
> குரங்கேற்றுக்கொள்ளாதகொம்பு.

26. அன்றைப்பிறைநாலமகன் றடுகோவல்லவென்று
குன்றெடுத்துக்கீதிருத்திக்கொண்டனையோ — யென்று
மடைத்தாரைக்காக்குமகலங்கா துங்கா
கடந்தாயேசாலாறடி.

என்ற வெண்பாக்களைப்பாடித் துதிக்கின்றார்.

27. அத்தாதனைப் பாக்களைக்கேட்ட சிலவொற்றர் போய் வந்து அரசனுக் கறிவிக்கவும், அவனுடனே யவனைப் பிடித்து வருமாறு கட்டளையிடக் கூத்தர் தடுத்து, கம்பன் மிகநன்றாய்ப் பாடத்தவனாயினும் பாமரனேயன்றி வேறன்று. மேலுங் கவியரட்டிற் கைதேர்ந்தவன். இல்லைவிட்டா லைம்பத்தாறுகாத தூரமாகிய பாண்டிநாட்டுக்கும் எண்பதின்காத தூரமாகிய சோநாட்டுக்கும் இருபத்து நான்குகாத தூரமாகிய விச்சோழநகரம் இராசதானியாயிருப்பதென் றறியாதவனோ? எக்கு நகரிது நாடு பெரிதாயிருக்குமென்பதை யுணராதவனோ? செங்குந்த வீரர்களாலாளப்பட்டுள்ள இருபதின்காத தூரமாகிய தொண்ட நாடும் ஏனைய பலநாடுகளு மெதனைத் தலைமையாகவுடையனவென்றறியாதவனோ? ஏதோ நல்ல வித்வானாயிருந்தும் தனதெண்ண நிறைவேறாமையால் பெரும வவமானப்பட்டு வருந்தி வெறிபிடித்தவன்போலப் பல பிதற்றிக்கொண்டிருந்தால் அதனையொரு பொருட்டாக நாமெண்ணலாமா கருதியோ? அவன் பாடிய விதிகாசமோ நம்முடைய வுத்தரவைக் கொண்டன்று. அதனை யாருடைய வேண்டுகோளாற்பாடி முடித்தானோ அவரிடத்தே தானே சென் றரங்கேற்றல் செய்து பிழைக்கட்டும்; நமக்கேன் அவனோடு வாது? எனக்கூறிச் சோழராசனுடைய கோபத்தைத் தணித்தனர். அம்மாத்திரத்தி லரசன் கோபந் தணிந்தவனாய்க் கூத்தரை நோக்கி, இதுகாறு மிராமகாதை தமிழ்ச் செய்யுட் காவியமாயெவராலுஞ் செய்யப்படாதிருந்து இப்போதிவனாற் செய்து முடிந்தும் அஃது அசுத்தகாவியமாய் விட்டமையால் வேறே சுத்த காவியமொன்று செய்வீராயின் எம்போன்ற வைதிகர்கட்கெல்லாம் வாசிக்கவும் புகழ்க்கவும் பயோகப்படுமென்று கூறினன். அதுகேட்ட கூத்தர் அவ்வாறு செய்துவைக்கவேண்டியது ஆவசியகமே" யெனக்கூறி ஒ

சொற்றனை விளித்து வெளியிற் பிரசுத்திக்கொண்டுள்ள கம்பனை அப்பாற் படுத்துங்களென் றேவலவராய்த் தமக்குள் யாது கருதியோ எதிரி லுட்கார்ந்துகொண் டிருக்கும் புகழேந்திப் புலவரை நோக்கினர். அப்போதவர் முகமான்று மிக வியசனத்தோடு வாடியிருப்பக்கண்டு அதைக் குலோத்துங்க சோழனுக்குக் குறிப்பாலுணர்த்தினர். அஃதுணர்ந்த சோழன் புகழேந்திப் புலவரை நோக்கி, ஐயா! இப்போதுமது முகம் வேறுபட்டிருப்பதற்குக் காரணமென்னை? அக்கம்பனென்னும் புலவன் இதிகாசங்களுள் சிரேஷ்டமான இராமாயணத்தில் இத்தகைய வக்கிரமத்தைச் செய்து வைத்ததைப்பற்றி யாங்களவனை யவமானப் படுத்தியதற்கு மனஸ்தாபமுண்டோ வென்றனன். அதற்குப் புகழேந்தியார் சிறிது புன்மு[illegible] மன்னரசனைப் பார்த்து, (ஓ மிகப்பெருத்த பாதகர்களுடைய [illegible] தலையெல்லாமுடைத் [illegible]றகிடச் செய்யுங் கஜேந்திர [illegible]னே! நமது கபாலமாகவே விளங்குகின்ற கவிஞர்களால் [illegible] வாகழுச் சேர்வதும பித்தினைப் [illegible]ரித்தனேன். இ[illegible]வையனுக்கு முகத்தின் வேறுபாடு ஒருவரை [illegible]பட்டதோ?) என்னுங் கருத்தமைவெளிப்பட

சத்தப்பழிதும்பல்[illegible]ர்க கசித்தான் போட்டப்பாரும்
பித்தனியலென் பொ[illegible]னைக்கண்டாற் பெருத்தப்பனைத்தா
தந்தமபெரதகுயம்பா வென்[illegible]றங்கட்டபாரு—,
சத்தமபாசந்தத்தாண கருப்பாதைச்சயமுகே[illegible]

என்றோர் கவியை, ஓ அரசர்கேசரி! அடியேன் வைத்தியக் கார னல்லனிட்டால் நீங்களிருவரும் சொன்ற வைதப்பொருக்கலை காலத்திலே உலாவருகையில் வைத்தியசாலையின் பேற்றுக்கத்தில் விம்மிகொண்டிருந்த பெண்ணைப்பற்றி இக்கூத்தனுரைக்கேட்டபோது இவரோர் பாடல்கூற, யானதற் கொன்றுமபோசாதிருந்தற் காரணமென்னவென்று பேதைமையா வதை பொட்டிப் பாடினோ வெட்டிப் பாடினோ வெனக்கேட்ப, அதற்குத் தேவரீர் நீரோடி பஞ்சமை வெட்டிப்பாடினன்றோ இவ்வித விபத்துக் கிடமுண்டாயிற் றெனவும் இனியேனு மொட்டிப்பாடி புறவுகொள்ளட்டுமெனவுமுன்னை ஒட்டியே பாடுமென்ற கருத்தைச் சிறிது யோசாமல் அப்படி

ஒட்டிப் பாடியதினும் விசேஷத்தால் விரோதத்தைக் கொட்டிப் பாடினனே யல்லது; நீங்களிருவரு மென்னை மலைகொத்து விழைந்துகொள்ளற் காணடி,

பாயினனிலா நந்தவாளரிவேலங்கைமுன் கற்பிசெந்த
காயினனிலா தவிவரியந் தணன்முன் கலைகடலின்
பீனெனிலா நந்திவெங்கட்குருமுனமவி சபனி
தாயெனனிலா தக்கதிருமுனி வெண்டிடிற்குரியன்னனே.

என்றே னிவ்வாறு பாடியழக் கூடாது? அதுவுமல்லாமல் கூடிய புலிப்புக்கு அட்டமிச் சனி கோகது அதுவுக் கரிசிச்சோறு மதற்கேற்ற வுப்பும் அடிபெயக்கொன்று காத்துக்கொண் டிருக் கின்றனவே யானெப்படிப் பாடுவேன்? ஆதலாலிங்ஙன மத்தும் பன்னனும் வம்பன் பாடியத அக்காவிய வாக்கெத்தனுக் கிடங் கொடாத அவனைக்கடிந்தமானப்படுத்தியதைப்பற்றி யென்னை யாதொரு மனஸ்தாபமுமில்லையென்று கூறினர். இவைகளைக் கேட்டு, கூத்தாருக்கொத் தூங்கசோழனோக்கி, அப்புல வன் மகா விநிகாசத்திற் செய்துவைத்ததைக் கண்டிருக்கிறோம் விசம மோ என்பதைப்பற்றி இவரை யாம் விசாரிக்கவேண்டுவதில்லை. இவருக்கிவர் மனச்சாட்சியே நன்கு விளக்கும். அதினும் சாவ சங்க பரித்தியாக்கிய சங்கியாசிக்கொரு சாதியபிமானம் விடா தல்லவா? அவ்வா றப்புலவனை யவமானப்படுத்தித் துரத்தியதின் பொருட்டு மிவ்வளவு தாபமுண்டாயிருக்குமென்பதற்கையமில்லை இப்புவிசனாச விடத்தில் துஷ்டசன நிக்கிரக சிஷ்டசன பரிபா லனஞ்செய்யும் புலிச்சக்ரவர்த்தியைப் போலக் கவிசனாச வீடத் திற் செய்யுங் கவிச்சக்ரவர்த்தி யாவரானாலு மென்று கடமைப் படச் செய்து முடித்தேன். இனியென்னை யாரால் யாது செய்யக் கூடுமோ அதைச் செய்யட்டும் பார்த்துக் கொள்ளுவோமென்று கூறி முடித்தனர். முன்னர் வெளியிற் பிரத்திக்கொண் டிருந்த கம்பனைத் தாக்கும்படி கூத்தாவேவிய வொற்றன் தன்னிடத்து வருமுன் அக்கம்பரானவ ரவ்விடத்தினின்றும் பெயர்ந்து செட்டி நாடுவென்னை நல்லூருக்குப் போகாமல் கட்டிய கோவணத்து டனே வெதுக்கையராய் அன்றிரா முழுவது மோரிடத்தி லன்ன

பாண்டிநாட்டுக்கு வருந்தியிருக்க, பாண்டியராஜன் தன்னைப் பகைத்தவனுடைய பாமனுதலானுஞ் சோராச னிவ்விருவர்க்கு மடங்கியவனாதலாலும் இவர்களால் நமக்குச் சன்மான முண்டாகாதென் றெண்ணினவராய் இரவிகன்று விடிந்தபின் அங்கோர் கிராமத்தில் வேலியென்னு மாதினுல் ஓர் பண்கவர் கிட்டப்படுக் கோருபு அக்ஞனை பிரமராக்ஷசா லொடிக்கப்பட்டு கேருகின்ற தெனக் கேள்வியுற்று அவ்விடத்திற்குச்சென் றவளைக்கண்டு, இனிமர்கவ ரியாவண்ணத் தான் கட்டி முடிப்பதாகச் சொல்லி அதற்குக்கூலி யென்னென்று கேட்டார். அவள் நாழி நெல் கொடுப்பே னென்றனள். அதற்கவ ரிசைந்து தனக்குள்ள பசி வருத்தத்தினுல் இப்பொழுதக்க பிரயாசையோடு மண்வெடுத்து அக்சுவரைக் கட்டி முடித்து அவ்வனைப் பெண்பாலிடத் திற் கூலி கேட்டு வாங்கத் திரும்பினார். அவர் திரும்புதலும் வழுக்கப்புழு அச்சுவரான திடீகதவிழுந் தீர்ப்பட்டது. அவளை சொக்கிய கம்பர் கல்லை முன்னர் வித்வ சொல்லுஞ் செய்துதரித்த பிரமராக்ஷதனைக் கெயாவித்து,

மற்கொண்ட பமத்சான் மாதகர்விட்டிக்குலாசீதன்
சொற்கொண்டபா ன்சுவைபதிவரிக்கிலியே
விற்கொண்ட பிறைநுதலாள் வேளிதருங்கூலி
நெற்கொண்டு போமன்னுகில்லாமெடுத்தவரே.

என்றோர் செய்யுளைக் கூறினர். அதிகேட்ட பிரமராக்ஷத னம்போலொரு ராக்ஷசா விவனுதரிக்கப்பட்டவனென் றெண்ணி அச்சுவரை யென்றும் விழுவொட்டாமற்செய்த் தகன்றது. உடனே கம்பர் வேலியென்பவளிடஞ் சென்று அவள் கொடுப்பதாகச் சொன்ன கூலி நெல்லைப் பெற்று அந்நெல்லைப் புசிப்புக் காக வேண்டுவனவற்றை வாங்கிச் சமைத்துப் புசித்து, ஆன்மிரவு நீக்கி விடிந்தபி னதற்கப்பால் நெடுந்தூரம் போய்ப் பசியுந்தாகமு மெலிட்டதினுல் ஓர் செட்டி வீட்டினுஞ் சொக்கான் வீட்டினு நுழைந்து அவனும் பின்னுக்கும் யாசித்தார். அவர்க ளவற் றைத் தாரா தூரத்தவும் பின்னரோ ரந்தணன் வீட்டில் நுழைந்

ந்த ... திற்குத் தண்ணீர் தரும்படி வேண்டினர். அவரு மதி தாமதம் போ போ வென்று ஆத்திரமும் பசியுந் தாகமுஞ் சகிக்கக்கூடாமையால் மிகவிளைப்புடனே வெயிலி லலுத்துப்போய் ஓர் மரநிழலிற் சோர்ந்து படுத்தார். அவ்விடத்தி லேருழுமோர் வேளாளருக்குப் புதையதுவர அழைப்பார்த் தவன்சாப்பிடப்போகுஞ் சமயத்தில் அருகிற்சென்று, தான் தாகத்தாலும் பசியாலு மெலிந்து பார்ப்பார் வீட்டிலுஞ் செட்டிகளிடத்திலு மிரந்து தண்ணீருங்கிடையா திளைத்ததைக்கூறிக் கையேற்கி நின்றார். அவ்வேளாளன் "இயம்பீடுகேன்" என்று மான்றோர் வாக்கியத்தை யோசித் தவரைத் தனக்குவந்த அப்பளமுமதில் லவருக்கும் பாதிகொடுத் தன்பிக்கவும் உடனே பசிபு மீளாப்புர் றீர்த்து மகிழ்ந்தவராய்,

> செட்டிமக்கள் வாசல்வழி செல்லவே பெசெக்காய்
> பொட்டிமக்கள் வாசல்வழிப் போகாதே — முட்டையுகும்
> பார்ப்பாரகத்தையெட்டிப் பாரோமே யெந்நாளுங்
> காப்பாரிக்காரளர் காண்.

என்றுமோர் வெண்பாவை யவ்வேளாளனை கவிக்கும்படிக் குப் பாடி, அவனு கிரண்டு வெள்ளாழுண்டி தாபிபெற்று இடையிலொன்றுந் தலையிலொன்றுங் கட்டிக்கொண்டு,

> பெரிபிடிக்குமணை வெள்ளாளத் தோக்குமாக
> பாழ்சரித்தே சபருஞ்கு — முழ்ளினையை
> சிக்குமைபெல் ... குள்ளகம் மீதி
> காகருள்ளைகா ... கை.

என மற்றொரு வெண்பாப்பாடி மகிழ்வித்து விடைபெற்றுச் சென்று, அன்றிரவைப் பட்டினியாற் கழித்து விடிந்தபின் வேறோருரை நோக்கி நடக்கின்றார். இவ்வாறவர் நடக்கு மார்க்கத்திலவ்வூர் முன்னாறுக்குள்ள சிலம்பிடியென்னும் பெயரினையுடையவோர் தாசியைக் கண்டு, இவர் பிரமராக்ஷசின் கொடுமையினைக் கவிபாடு மிக்க சாமர்த்தாயிருநல்லவென நிதானித் தணைந்து தன்னை யழைத்து நலாக வோர்பாட்டுப் பாடும்படி வேண்டினள். அதை சேட்டதுங் கம்பரத் தாசியினிடத்தில் கொடிய பிறுபியா யிருக்கு

மென்ற கருதி, நீ கேட்டபடி பத்துப்பொன் தரின் பாடுவே
னென்றார். அப்பொழுதக் தாசி தன்னிடத் தனதாயிருந்த
ஏழுபொன்னைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து, இவ்வளவே தற்
கால மென்னிடத் துள்ளதென்று கூறினள். அதுகேட்ட கம்பர்,

" தண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே
மண்ணாவதுஞ் சோழமண்டலமே -"

எனப்பாதி வெண்பாவை வரைந்திட்டுத் தெருவாயிலின் மேற்
கூரையிற் கரியாலெழுதி, நீகொடுத்த ஏழுபொன்னுக் கிதுகாறு
மெழுதினேனென்று சொல்லிவிட்டு அப்பாலோர் பக்கத்திற்போய்
அவள் தந்த பொன்னால் உணவுக் காகவேண்டியவற்றைச்சேக
ரித்துச் சமைத்துப் புசித்து, [illegible] கூத்தாடலின் மேற்
கொண்டிருந்த விருப்பால் மற்றப் பொன்னையுஞ் சம்பாதித்துக்
கொணர்ந்து எழுதிவைத்த பாதியைப் பூர்த்திசெய்துகொள்
ளவு வேண்டுமென்று கருதினவளாய் அவன் வீட்டிற் கருகிலேயே தங்
[illegible] செய்திருந்தனள். அப்பொழுது தவ
[illegible] சென்ற [illegible]
[illegible] தெருத்தின்
ணையி லுட்கார்ந்து, [illegible]
[illegible]. அப்பொழுது தவ்வாயி
லின் மேற்றலை யெழுதியுள்ள அவ்வரைக் கவியைப் பார்த்து,
அத்தாசியை [illegible] கருணை
செய்து" எனக்கூறி,

-பெண்ணாவாள்
அம்பொற்சிலம்பி யரவிந்தத் தாளணியுஞ்
செம்பொற்சிலம்பே சிலம்பு.

என மற்றப்பாதியையு மவ்வரைக்கவியின் கீழெழுதி முடி
த்து அவளைச் சந்தோஷிப்பித்து விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

௨௨. இதன் பின்னர் சிறிதினாள் தெளிந்தொழுக [illegible],
[illegible] கடக்கலுற்ற கம்பர் [illegible]

வரைக்கவி முழுக்கவியா யிருப்பக்கண் டதிசயித்து, அவ்விருந்த சிலரா லதுமுடித்த விதந் தெரிந்துகொண்டு விரைந்து சென்று அவ்வழியி லவ்வம்மையார் செல்லக் கண்டவராய் இவளாணவத்தை யடியெனக்கூறி யடக்கவேண்டுமெனத் தனக்குள் யோசித்து அவரருகிற்போய் "ஒருகாலிற்நாலிலைப்பந்தரடீ," எனவவ்வழியிலுள்ள வயலோரத்தில் முளைத்திருக்கு மாரைக் கீரையைச் சுட்டி அதன்பொருளைக் கேட்பதுபோற் கூறினர். அதைக்கேட்டு ஔவையார் மிகச்சினந்து, இவ்வற்பனுக் கிவ்வளவு கருவமாவென் றெண்ணினவராகி,

எட்டேகாலட்சணமேயெமனேறும்பரியே
மட்டில்பெரியம்மைவாகனமே—முட்டமேற்
கூரையில்லாவீடேகுலராமன்றூதுவனே
யாரையடாசொன்னாயது.

என்றோர் வெண்பாவைக்கூறி யப்பால் நடந்தனர். அதனைக் கேட்ட கம்பர் சகிக்கமுடியாத வெட்கத்தையும் விசனத்தையு மடைந்து, ஐயோ! நம்போன்ற வித்வான்கள் நல்ல சுகத்திலிருக்க நாமித்தகைய துக்கத்தை யநுபவிக்க லாயிற்றே யென்று வருந்தி, இவ்வுலகத்தி லெவ்வித வுயர்வு தாழ்வுள்ள சர்வான்மாக்களுக்கும் வினையும் விசன மொருதன்மைத்தேயன்றி அந்தஸ்திற்குத் தக்கபடி உயர்வு தாழ் வில்லையென்னுங் கருத்தையமைத்து,

ஏனுக்குச்சங்கையில்லையென்பார்க்கும்பருக்கையற்ற
கூழுக்குப்போடவுப்பில்லையென்பார்க்குமுட்குத்தித்தைத்த
காலுக்குத்தோற்செருப்பில்லையென்பார்க்குங்கைதண்டி
மேலுக்குப்பஞ்சணையில்லையென்பார்க்கும்விசனமொன்றே

என்னுங் கவிபாடிப் பொருவாறு தேறினவராய் அன்டிப்பொழுக்கு மிட்டும் வேறுகாணுதவராய் ஊரோட்டை நோக்கிப் போகின்றார். இவ்வா றவர் போகுமார்க்கத்தில் அன்றிரவைக் கழிந்து மறுநாள் சூரியோதயமாக வெழுந்து கல்மயமான காடுகளில் நடந்து, சூரிய னத்தமிக்கும் வரையில் வழியிலோர்

சிற்றூரேறுக் காணக்கிடையாத் வருந்தினவராய் இராப்போது ஒருதுங்கியபின் கொங்குவேளாளர் வசிக்கு நாலைந்து குடிசைகளுள்ள ஓர் [illegible]கத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து, அதிலோர் குடிசையுட்சென்று தான் நாள் முழுதும் பட்டினி கார்த்ததைக் கூறிப் போசனமளிக்கும்படி வேண்டினர். அக்குடிசைக்குரிய செல்லனென்னும்பேர் கொங்கு வேளாளன் மனைவி தன்னிடஞ் சமைத்து வைத்திருந்த கம்பஞ் சோற்றினைக் கொண்டுவந்து தர, அதைத் நாளென்றும் பார்த்திராதவராதலால் என் செய்வர் பாவம்! அவளை யெதிரிங்கப் பார்த்து நெற்சோறன்றி இத்தகைய சோற்றினை நானொருபோதும் புசித்ததில்லையே யென்றனர். அதைக்கேட்டவப் பெண்மணியானவள் மனமிரங்கி, அங்குள்ள குடிசைகடோறும் போய் விசாரித்தும் அந்நெற்சோறு கிடைக்கப் பெறாதவளாய் வந்து தன்னிடத்துள்ள கம்பஞ் சோற்றினையே தர, அதைவே யவர் தக்க வனுபானங்களால் தேவாமுதமாயெண்ணிப் புசித்துப் பசிதீர்த்து இனி விடிகாண் கதியென நினைத்தவராய்,

கல்லைக்காடுதனில்விளையாக்கடியயிலைத்திற்றுஞ்முனையா
வல்லைக்கிருந்தகருங்கடந்தலைணங்குக்ணைக்குபோவாவா
செல்லன்றேவிமனைகடோறிந்தேதடித்திரிந்துங்காணு[illegible]
நெல்லஞ்சோதகம்பஞ்சோற்றினைச்சுமந்துதிரிவாயே.

என்றோர் பாடல் பாடிக்கொண்டு சில தூரம் போய் ஓர் சாவடியைக்கண் டதிற்படுத்திருந்து, அவ்விரவு கழிந்து விடிந்தபின்னெழுந்து பல காடுகளையுந் தாண்டி சேரதேயத்திற்குச் சென்று அச்சேரதேயத் திராஜனிடஞ் செல்லாமல் அங்கு குடிமக்களாயுள்ள கொங்கு வேளாளரையும் வள்ளியரையுஞ் [illegible] அம்மாபினர்பொருட்டுத் தான் [illegible] பாடிய [illegible]யுஞ் சிலெழுபதையும் படித்துப் [illegible] யிற் பிழைப்புற்றிருந்தனர். இப்படி யிருக்கு[illegible]ளில் சோழராஜனுடைய தந்தைக்குச் சிரார்த்தநாள் நேரிட, அந்நாளில் அத்தன ராஜுலர் வித்வசனர் பெரியோர் முதலியவர்கட்கெல்லாம்

பலவகைத் தானங்கள் செய்கின்றானெனக் கேள்வியுற்ற வக்கம்பர் நாமும் பலபேரு ளொருவனாகப்போய் ஏதேனும் கிடைத்தபட்டிற் பெற்றுவருவோமெனக் கருதிச்சென்று அங்குவந்துள்ள வித்வசன கூட்டத்துட் கலந்து காத்திருந்தார். அரசன் ஸ்ரார்த்த காரியங்களனைத்தையு முடித்து அந்தணர் முதலிய யாவர்க்கு முறைமைப்படித் தானங்கள் செய்தபின் வித்வசனர்களை வரவழைத்து, அவருட் சில ரொவ்வோர் பிரபந்தங்களைப் பாடிக்கொண்டுஞ் சிலர் தனிப்பாக்கள் செய்துகொண்டும் பின்னுஞ்சிலரேதும் பாடாது வாயாற்றுதித்து நிற்போமென்றும் வந்து கூடியிருப்பதைக் கண்டு, அவருள் முதலிருவர்க்குந் தக்கபடி பரிசுகளீந்தனன். மற்றையரைச் சில வினாக்கள்கேட்டு அவ்வினாக்களுக்கு விடையளித்தபின் அவரவர்கட்குத் தக்கபடி பரிசுகொடுத்தனுப்பினன். அப்போ தவர்கட்கு மத்தியில் நின்றுகொண்டிருந்த கம்பரிடத்தி லரசன்வந்து, இவ்வுலகில் நிகரில்லாத நான்கு பொருள்களை ஓர் செய்யுளி லமைத்துப் பாடுமென்று கூறினன். அதுகேட்ட கம்பர்,

கந்தைசோ தனின்மிக்க கடவுளரொன்றுமில்லை
யங்கணிஞொளியின்மிக்க வவிரொளியென்றுமில்லை
மங்கையர்சுகத்தின்மிக்க மாண்சுகமென்றுமில்லை
யிங்கிவை புறவின்மிக்க தெய்வமேயில்லைமன்னா.

என்று கூறிக் கைபொத்தி நின்றார். அப்பொழுதோர் மூலையிலவன் முட்டாக்கிட் டுட்கார்ந்திருந்த ஔவையா ரப்பாட்டினைக்கேட்டு, இக்கம்ப ரருமையுறச்சப்பாடிய வப்பாட்டின் கருத்தை யழிக்க வேண்டுமெனக் கருதினவராய் அச்சோராசன் கேட்கும்படி யுரத்த சத்தமாய் அக்கம்பர் கூறிய நான்கு பொருள்களுக்கும் பதிலாக,

கன்னிகைநீ ராடவென்றுண் டாங்கருமுகில்பொழியாதாகி
ஸங்கனு காவிரியங் குண்டாமருக்கன் மேலொளிராஜனின்
மங்கையர்சுகமென்றுண்டா மாணுவருந்தானுகி
லிங்கவை புறமெவர்க்குண்டாமிருந்தனமிலார்க்குமன்னா.

எனக்கூறினர். அரசனது கேட்டு மகிழ்ந்து கூட்டினதனத பரிசன்னை யளித்து அவ்வம்மைக்கு வேண்டுவன கொடுக் கொடுமின்க வெனக்கூறி அப்பால் போயினன். அது கண்ட கம்பர் [illegible] வெட்கி வருந்தி, அந்தோ! நமக்குப் பரிசு கிடையா விடினு மரசனையக்கவனமான தெரிட்டதே: நமக்கு பிரசங்கத் கும் பொருத்தமில்லை போலும். "இக்காதம்போனதுந் தன்னா வந்தனளேடீ" என்னும் பழமொழி நமக்கே பலித்ததென கருதி மீண்டனர். அப்பால் [illegible] சோழநாட்டிலேயே பல [illegible] விற் சென்று ஆங்காங்குள்ள [illegible]ருக்கு [illegible] றும் [illegible] ருக்குக்காய ஒரூரில் தேவாலயத்தில் [illegible] படுக்கப்போகிறதா கவும் அவ்வூராரதன் முனவிலையில் [illegible] காளை [illegible] னெனவுங் கேள்வியுற்று அங்ஙனஞ் சென்றிருக்க, அத்திரு[illegible] வின் காளைக் கண்டு மாய்விட்டபின் அவ்வூரை விட்டு [illegible] யில் குரிய [illegible] கு மந்தசாரமாய் விடவும் வழிகடக்க லஞ்சினராய்ச் சமீபத்திலோர் சத்திர மிருப்பக் கண்டு, இச் சத்திரத்தி லின்றிரவைக் கழிக்கலாமென் றுன்னிச் சென்றவர் தனியே விருத்தமும் படிக்கவு மாட்டாதவராய் அங்கோர்பால் பெண்மரு மாடவரும் வேறு வேறாகப் படுத்து நித்திரைசெய்து கொண்டிருப்போர், இருளாகையா லவர்கள் வேறுபாட்டையறி யாதவராய்ப் பெண்பர் படுத்திருந்த [illegible] காணித்துக் கொண்டனர். அதை யப்பெண்மருட் சிலருணர்ந்து இவன் யாரோ ஒரு சோரனெனவைது [illegible] யொருக்கச்ச லிட, அதுகேட்டு மற்றைப் பெண்மரு மாடவரும் அவ்விடமெழுந்து அச்சத்தி ரக் காவலாளர்க் குணர்த்த, அவர்களவரைச் சூழ்ந்து பிரக்கப்பின்ன மிதனைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்ச் சோழராசனுக்குப் பந்துவா கிய தண்டத்தலைவன் முன் விடுக்க, அவனவரைக் கண்டுநினைந் துட நூறுஞ்ற நோக்கிப் பெண்பர் மத்தியில் நித்திரை செய்யப்போந் தேன் சென்றனை யென்று வினவ, அதற்கு விடைகூறத் தெரி கொன்றக தோன்றுதலாய் மகோவி விழிகளில் நீர்ததும்ப அது கண்டத் தலைவனைப் பார்த்து,

தேரையார்செல்வனே நண்ணுப்பழிதொடப்பா
ஊரேபோர்தாமறியார்காமவுரைதாலை

கோரைவாய்ப்பொன்சொரியுங்கொல்லிமலைநாடா
ஊரைவாய்ப்பூட்டவுமோ நானிலையே;

எனவோர் கவிகூறி யழுதனர். அதுகேட்ட வத்தொண்டைத் தலைவன் கல்வியில் வல்லோ னாதலால் சற்றுள மிரங்கி, இவரோ ரோர்வித்வா னெனவும் அச்சக்கிரத்தி யிருட் காலைத்துத் தனியே யிருக்க வஞ்சி ஆடவர் பெண்உ என்னும் வேறுபாடறியாதவ னாக ...பா யிருத்தலைக்கண்டு ...ருத்திருப்பனெனவும் அப் பெண்மணி... விழை சக்...கொண்டு காரிந்தார் வச மொப்புவித்தன ... நிச்சயஞ் செய்துகொண்டு அவரைவிடுதலை செய்...

௨௰. உடனேயவர் சர்ப்பத்தின் வாயி னின்றுத் தப்பிய தவளைபோலக் கலக்க மொழிந்தவராய்க் கடுகி நடந்து, இனிச் சேரநாட்டி லிருக்க வொண்ணாதெனச் சிந்தித்தவராய்,

சேலைஞ்சேற் றுறைநாடு நிலமோவாக்கல் லுமுள்ளு
முயிராம்பட்டிக் கொட்டிபுண்பதோ கப்பஞ்சோறு
பேய்வெளைப்பொம்மன் திம்மன்பெண்களோ காயும்பேயுங்
காருவாங்கொண் காட்டைக் கண்ணி லுங்கொணாதே.

என்றோர் பாடலைப்பாடித் தொண்டைநாட்டை நோக்கிச்செல் கின்றார். இவ்வாறவர் செல்லும்போது சமீன்டி பென்னுமோர் குப்பத்தில் சேரநாட்டரசன் பரிசனர் விட்டுக் காவற்காரராய்க் கையில் வில்லுமம்பு மேந்தியுள்ள சில பள்ளிக ளென்னும் வன் னியர்கள் வழியி லோரிடத்தில் கம்புக் கதிர்களை யறுத்து அவற் றைக்கிண்டியு மூதியுந் தின்றுகொண் டொன்றுசேர்ந்திருக்கப்பார் த்தாரே ஐயரீர் நானோர் வித்வான். தொண்டைநாட்டுக்குப் போ கின்றேன். அங்கு போங்காறு மெனக்குத் தங்களாலியன்ற பொ ன்னேனும்பொருளேனு முதவுவீராயின், அதனை யுணவுக்காதார மாக்கிக்கொள்ளுவேனென்று வேண்டினர். அதுகேட்ட வப்பள் ளிகள் எங்கட்குப் பொன்னும் பொருளு மிக்கப்பே யாதலின், நீவிரெங்களைச் சிறப்பித்துப் பாடுவீராயின் இதனையங்குபோங்கா று

நமக்குதவுவதாக வளிப்போமென்றார்கள். அதற்கவ ருடன்பட ஐம்பொற் கோணிகையில் மேடதமான கம்பளத்து பெய்து கட்டிய வர்முன் கொணர்ந்து வைத்தார்கள். அதுகண்டகம்பர் மகிழ்ந்து, இவர்கள் வல்லியபிள்ளைகளைக் கண்டோராமேனென மதித்து,

குகண்டியுமயண்ணையுங்கூடமூனைவுங்கொன்றுகொலைக்காப்பை
கிழிண்டிபுலிதிபுர்நின்னைவல்லேலரிந்தநீனிலத்திற்
றுமிண்டிபங்காய்த்தன்னைபொட்டையப்பாலெய்புருகுரா[illegible]
கடிண்டிவிற்புல்லிகளத்தமனை[illegible]களுகல்லவரே.

என்றோர் கவியை இழியுச் [illegible]ப்பை பாடினர். அதை கேட்ட வல்லேவளைழப் பள்ளிகள் கம்பனைக் குமரென்றும் நல்லை ரென்றுஞ் சிறப்பித்தார்சே அதுகேள் போதுமென மகிழ்ந்து கொண்டாடிக்கொண் டிருக்கக் கம்பரக் கரப்பு முட்டையை யெடு த்துத் தலைமேற் சுமந்துசென்று, நீடு மிரண்டுவேலியும் அக்கம் பைப் பொங்கிப் புசித்துக்கொண்டு மலைநாடனைத்தும் கடந்து கொண்ட நாடடைந்தனர். அந்நாண்ட நாட்டிலக்க ளுள்ளோர் யாருஞ்சகல கலைகளிலுந் தேர்ந்தவர்களாய் அடக்கம் - சத்தி யம் - இரக்கம் - பொறுமை - ஈகை - கடுகிலை - பயமாமுதலான புண்ணியச்செயல்களைக் கைப்பற்றிக் களவு - பொய் - வஞ்சம் - பொறாமை - புறங்கூறல் முதலான பாபச்செயல்களைக் கைவிட்டிரு ப்பதைப் பார்த்து மிகமகிழ்ந்து, அங்கு மகவிடத் தேவிக்கா தனத்தில் வீற்றிருந்து குடிமக்களுடைய குறைபாடுகளையுமவற் பாடுகளையுங் கேட்டு விசாரணைசெய்து அவரவர் செல்வமதுநீதி முறைப்படி அறக்கருணையாலு மறக்கருணையாலு முடிவிளை வருஞ் செங்குந்த மன்னர்களைக் கண்டு,

வெற்றியுனை தாதகிக்கும்வேம்புக்கும்பெண்ணைக்குஞ்
சுற்றும்பெருநிழலாய்த்தோன்றுமே—கற்றோர்
திறக்தாக்குங்கொண்டசெழுநாடுதாங்கு
மறத்தாங்கொத்தவரசு.

என்றோர் கவி கூறினர்.

30. அதுகேட்டவச் செங்குந்த மன்னர்கள் இவன் யாரோ சிறந்த வித்வானென மதித்து அவருடைய விசனாதீனத்தைக் கேட்டறிந்து, இவன் காதை யெவ்வாறுயினு மாருக கல்வி கற்றோரைக் காத்தளிப்பதொன்றே நமது கடமையென வெண்ணினவர்களாய் அவரைப் பரிவுடன் பார்த்து, உமக்கு ஏற்கால[illegible] வருமளவும் நமது நாட்டிற்குளே தங்கியிருமென்று கூறிச் சிலகாரியப்பேர்களால் அவரை யாதரித்து வரச் செய்தார்கள். இவ்வா[illegible] தொண்டை நாட்டுச் செங்குந்தப் பிரபுக்களாற் சமமானவராதரிக்கப்பட[illegible]ருக்கால் ஓர[illegible] செங்குந்த குல[illegible]லக ரவரை நோக்கி, அகப்[illegible]றை [illegible]ன்றில் சோழரா[illegible]னைப் பாட்டுடைக் கல்வனுக்கி [illegible]ண்ட நாட்டினரைச் சிறப்பித்துப் [illegible]மென்றனர். அதற்குக் கம்பர்,

சையும்படியொங்கொற்றவேந்தான்செல்லிவணையீதே
மையப்பெறுதுண்ணிடைடைவாயகிலின்றாபமுகிலன்று
கொய்யுந்துளிபோமழையன்றபிசகந்துவியேபிழையாது
கையம்பெறினும்பொய்யுரைக்கமாட்டார்தொண்டநாட்டாரே.

என்றோர் கவி கூறினதைக்கண்டு மயங்கிய தலைவிக்குத்தோழி கூறியதாக வெடுத்துத் தொண்டநாட்டினரைச் சிறப்பித்து முடித்தனர். இப்படியந் நாட்டின்கணுள்ள செங்குந்தப் பிரமுகாளொவ்வொருவரும் ஒவ்வொருகா லொவ்வொரு விடயங்களைக் கூறிப் பாடுமென்ன, அவைகளை யவர் சற்று மிடையாது பாடி அவர்களைச் சந்தோஷிப்பித்துக்கொண்டு ஜீவித்து வருகின்றார். இவ்வாறக் கம்பர் செய லிங்ஙனந் தன்பணைக்குத் தீர்ந்து துயரபட்டிருப்ப, அங்ஙனம் குலோத்துங்க சோழமகாராசனுடைய கொலுமண்டபக் காவற்காரர்களிற் சிலர் ஒருநாள்விட்டொருநாள் படுக்கை முறையொன் றிருப்பார்கள், அவ்வா றிருப்பவர்களுள் ஒரு காவற்கார னவ்வூரிலே யுள்ள காவிரியாற்றுக்குக் கீழ்க்கரை வீதியி லிருந்தான். அவன் மனைவி யவ்வாற்றுக்கு மேற்கரையிற் குடியுள்ள ஓர் சோரநாயகனிடந் தன் கணவன் வீட்டுப்படுக்கை யில்லாதகாலங்களிற் போய்ச் சுகித்து வருவாள். இப்படி நிகழுங்கா லக்காவற்காரன் தன்னுடைய வெளிப்படுக்கை

காலொன்றில் இராப்போசனங் கைவிலெடுத்துக்கொண்டு தன் னெருழிலே காடிச் சென்றான். உடனே யவன் மனைவி தன் சோர நாயகனுக்குச் சில பலகார வகைகள் செய்துகொண்டு அவனிடம்போய்ச் சுகித்துவர இரவை யெதிர்பார்த்துக்கொண் டிருந்தாள். இவ்வாறவளிருக்கும்போது இன்றைக்கு வெளிப்படுக்கையென்று சொல்லிப் போன தன் கணவன் சில நாழிகைப்பின் வயிற்றுவலிகண்டு அக்கினிமிருத்தல் சகிக்க மாட்டாதவனாய் அந்திவேளையில் வீட்டுக்குவர, அதுகண்ட மனைவியானவள் நாம் வெளியிற் போதற்குத் தடையாயிற்றே யென்று அகத்துள் வருந்தி வெளியி லவ்வருத்தந் தோன்றாதபடி அவனுக்குப் பலவுபசாரங்கள் செய்து, ஒரு சாமநேரம் வரையில் மெய்ம்மறந்து நித்திரை செய்வீராயின் வயிற்றுவலி யடங்கிப் போமென்று கூறி அவனையோர் பாயலிற் படுக்கவைத்து விரைவி லவன் நித்திரை கொள்ளுமாறு அவனுடலை மெல்ல மெல்லப் பிடித்துக்கொண் டிருந்தாள். அவ னப்பொழுது சற்றுறக்கங் கொண்டதை யவளறிந்து, இதுவே நாம் வெளி தாண்டுவதற்குத் தருணமென்று அவனுடலைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்த தனது கரத்தை மெல்ல நீக்கிச் சற்றகன்றனள். அப்போ தவன் பூராவாய் நித்திரை பிடியாதவனாய்ப் பரண்டு விழித்துப் பார்த்து மனைவியைக் கூவினான். அதுகேட்ட மனைவி யிதென்ன சனியனென் றலுத்தோடி மலவிசர்ஜனத்திற்குப் போய்வருகிறே னென்று கூறினள். அவளதைக் கேட்டவ னிது கன்னிருட் போதாகையால் நீ தனியே போக வேண்டாம் நானும் வருகிறேனென்று கூறி, மெல்ல வெழுந்தழைத்துக்கொண்டு தெருவாயற் கதவைத் திறந்து தானத்தெருத்திண்ணையி லிருந்துகொண்டு அவளையங் கெதிரிலிருக்கு மரத்தின்கீழ் முட்காருக்கப் பனுப்பினன். அப்பொழுது குலோத்துங்கச்சோழராஜன் தாமொருவரா யிரவிற் றனியே நகரி சோதனையின் பொருட்டு வேற்றுருக் கோலந்தாங்கிச் செல்லுகையில், அவ்விரவி லவ்வீதியின் வழியாய்ச் சிறிது தூரத்தில் வருகின்றனன். அத்தருணத்தில் முன்னர் முருடனுக்கனுப்பப்பட்டவள் அம்மரத்தின் கீழ்ப் போதலும் அம்மரத்தி லொடுங்கியிருந்த காக்காளொன்றினையாய் "கா" வென்றொலித்துப் பறந்து வேறோர் மரக்க

நோக்கிச் சென்றனள், உடனே மக்காகவோலிக் கம்மாது மயங்தவள்போல அப்பாவென் றலறி யோடிப் புருடனைக் கட்டியணைத்துக்கொண்டாள். அப்புருட னவளைத் தேற்றி மீளப் போகும்படிக் குத்தரவுசெய்தான். அவளுக் குண்மையாய் மனோபாவனையில்லாமையால் சற்றே பொறுத்துப் போகின்றேன், அதுகாறு நீர் நித்திரை செய்யுமென்று படுக்கச்செய்து தானுமவனருகிற் படுத்துக்கொண்டாள்.

இப்பால் புருடன் சரியான நித்திரைகொண் டுறங்கலும், அதுகண்ட மனைவி மெல்லவெழுந்து தான் செய்து வைத்துள்ள பண்டங்களை யெடுத்துக் கொண்டு வழக்கம்போல் புறக்கடைவாயிற் கதவைத் திறந்துகொண்டு சோரநாயகனிடம் போகின்றாள். அக்கால் முன்னர் தெருவழியாக நகரி சோதனை செய்துவந்த காவலன் காகவொலியினாற் கண்ட காட்சிக்கு வியந்தவனாய் அத்தெருவைக்கடந் ததன் பின்புறவழியாகத் திரும்பிவருகின்றவன் அதே வீட்டுப் புறக்கடை வழியாய் ஓர் பெண்பிள்ளை போவதைக் கண்டு, உடை நடை முதலியவற்றால் அவளே யெனத் தனக்குள் நிச்சயித்துக் கொண்டு ஓர் மரத்தின் மறைவில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தனன். அவளங் கடுத்துள்ள காவேரியாறு மேல் வெள்ளங்கொண் டிருப்பதைக் கண்டு பக்கலிலுள்ள மயானத்தின்க ணெரிந்துகொண்டிருக்கும் ஓர் பிணத்தைக் கால்பிடித்திழுத்துவந்து வெள்ளத்திலிட்டு அதைக்கட்டுமரம்போ லணைந்துகொண்டு போய் அவ்வாற்றைக்கடந்து, அப்பிணத்தைக் கரையின்க ணிருத்தித் தனது சோரநாயகனிடஞ் சென்று கால நீட்டித்ததற் கவன்கொண்டிருந்த கோபத்தைக் காரணங்கூறித் தணித்து அவனுக் கின்பநலத்தை யளித்துப் பின்னரவன்பால் விடைபெற்றவளாய் மீண்டு காவேரியாற்றங் கரைக்கண்வந்து, அங்கு விடுத்திருந்த பிணத்தை முன்போலப் புணையாக்கிக்கொண் டவ்வாற்றில் வருகின்றாள். இவ்வாறவள் வருகையி லோர் முதலையானது அவள் பாதத்தைக் கவ்வியிழுக்க, அதனையவள் மற்றொரு பாதத்தினால் அதிலணிந்துள்ள வெள்ளிக்கொலுசு அதன் கண்ணத்திற்பட வுதைத்துத் தள்ளிக் கரையேறி வந்து பிணத்தையதாய்

பிரகார மயானத்தி லெதிர்ந்துசென்று தன் வீட்டினை யடைந்து, முன்போலவே புருடனருகிற்போய் சயனித்துக் கொண்டனள். இவை யனைத்தையு மோர் மரத்தின் மறைவிலிருந்து பார்த்த குலோத்துங்கச் சோழராசன் உடனே தனதரண்மனைக்கேகிச் சயனித்திருந்து மறுநாட் காலையிலெழுந்து நித்திய நியமாதிகளை முடித்துக்கொண்டு சபாமண்டபத்தின்கண் வந்து, அமைச்சராதிய பரிசனங்களும் புகழேந்தி முதலிய புலவர்களும் ஏனைய பிரபுக்களும் பெரியோர்களும் புடை சூழ்ந்திருக்க மகா சம்பிரமத்துடனே கொலுவிற்றிருந்து, "இவ்வுலகில் காகங் கற்றெனப்பயந்து கணவனை அப்பா வென்றோடிக் கட்டிக்கொள்ளுங்காரிகை எத்தகையள்?" இதைப்பற்றியோர் கண்டசித்தி யாரேனும் பாடின்மிகவென்று அங்குவந்துள்ள வித்வசிரோமணிகளுக் குத்தரவுசெய்தனன். அதுகேட்ட புகழேந்தி முதலிய புலவர்கள் யாரும் ஒன்றுந் தோன்றாதவர்களா யொருவரை யொருவர் முகம் பார்த்திருந்தனர். அச்சமயத்தி லரசனுக்கு முன்னேயேகொலுச் சபைக்கண் வந்திருக்கினும் அங்கனமோர் சார்பிலுள்ள மந்திராலோசனைத் தலத்தின்கணிருந்து அரசன் கொலுவுக்கு வந்த பின்னர் தாம வருமுறைப்படி கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய கூத்தர் வந்து அவ்வரசன் சமீபத்துள்ள தமதாசனத்திருந்தனர். அப்போதக் குலோத்துங்க சோழராச னவரைப் பார்த்து, தானோர் கண்டசித்தியாம்படி கவிச்சுரர்களைக் கேட்டதும் அதற்கவர்க ளொன்றும்பேசாது ஒருவரை யொருவர் முகம் பார்த்திருப்பதுங் கூறினன். அதுகேட்ட புலவர் பெருமா னவ்வரசனை நோக்கி,

கரண்டகண்டத்தொனிக்கஞ்சியமான்கருங்கங்குலிலே
திரண்டவெள்ளத்திற்பிணைமீதுமிசன்றனள்சேர்ந்தவனை
யரண்டவின்பங்கொடுமீளக்கராப்பற்றவங்கொளுசாற்
குரண்டகன்னத்திலுதைத்தனள்காவணங்குலோத்துங்கனே

என்றோர் கவிபாடி யவ்வரச னிரவிற் கண்டுவந்துள்ள விஷயத்தை அந்தச் சபைக்குள்ளுள்ள யாவருக்கும் விளக்கிக்காட்டி அவனையு மகிழ்வித்தனர். இதுபோ லனந்தமுறை யவ்வோர்

சமயம் வாய்த்தபோதெல்லாம் பாடியுள்ள கண்டசித்திகளையன்றி அக்குலோத்துங்க ராச னென்பவரேயபத்துக் தன் சபைக்கண் விவகார விசாரணையாதிக ளொழிந்துள்ளபோது அகப்பொருள் புறப்பொருட்டுறைகளில் யாதேனு மொன்றனைக் குறித்து வினவக் கூத்தர் சங்கவற்றிற் கவனுளம் வியப்ப விடைகூறியகவிகளு மனந்தமாம். அவற்று ளோர்கால் குலோத்துங்க சோழன் "கவி" என்னுங் கலம்பக வுறுப்பினால் ஓர் கவி கூறும்படி கேட்க, அதற்குக் கூத்தர்,

புள்ளிருக்குந்தார்மார்பன் பூம்புகார்வாழ்களிபெரு
கள்ளிருக்குங்கவ்வையுண்டுளுசோர்கிலே—முள்ளபடி
சொல்லவாவாவிதுபோபறைதையுமக்களித்த
நல்லவாமாபாரதம்.

என்றோர் கவி கூறினர். மற்றோர்கா லரசன் "தன்னி சந்திரனை நோக்கிப் பரிதபித்துக் கூறியதாக" ஓர் கவி பாடும்படி வினவ, அதற்கவர்,

என்றுபெறுவேன்யானீசன்றிருமுடிமேற்
சென்றுவிளையாடுகின்றதிபமே—யென்றனு
நெருப்புக்குத்தோல்வாங்குஞ்சென்னியகளங்கன்
பொருப்புக்குத்தோளாப்புயம்.

என்றோர் கவி பாடினர். வேறோர்கா லவன் "என்னைத் தவ்வி விழியாலும் புருவாலும் வெல்கின்றுளென்ன சுற்றுங் கூறுவதாக" ஓர்கவி சொல்லும்படி கேட்க, அதற்கவர்,

பழியும்புகழுமெலக்குமுண்டாமிந்தப்பாரினுனைக்
கழியுஞ்சிலையுங்கபமுமென்றுலகளங்கதாங்கா
மொழியும்பொழுதெங்கள்பெண்சக்ரவர்த்திமுகத்திரண்டு
விழியும்புருவமுமாகியக்கோவனை வெல்கின்றவே.

என்றோர் கவிசொல்லினர். இப்படி யெத்தனையோ கவிகளுங் கண்டசித்திகளும் பாடித் தன்னை மகிழ்விக்கின்ற கூத்த

ஞை ஒப்பாள குலோத்துங்க சோழன் கேட்க, இராமாயண மென்னும் உத்தமபிரதியா யிருக்கின் கம்பனென்பவர் வாசிக்கவும் பூசிக்கவும் யோக்கியதையா யிருக்குமென்றுதான் முன்னர் கூறி யதின் ஞெனால் அதுபற்றி பார்த்திலும் யோசித்ததுண்டாமெனக் கேட்டனன். அந்தச் செவியுற்ற கூத்தர் சற்றுயோசித்து, ஒ ன்னதருமைச் செம்மால் கம்பன் மிகக் கஷ்டப்பட்டருமையா கச்செய்துள்ள காரியத்தில் அவைதிகச் சம்பந்தம் கலந்துள்ள தொன்றதான் பெருங்குற்றம். அஃதெங்கனந்தக்கேதை மொழில தாயின் அக்கரிய யில்லுவிற் செம்மை பெற்றிருந்து மென்பதற் கையமென்னை? அதுனுமதி மிக வசவமா யிருத்தலின் யானது கருத்தின்படி எம்போன்ற வைதிகர் இராமபிரான் வரலாறு னை முதற்கொண்டு வரையில் நிறும் பாராயணஞ்செய்து புகழ்க நூறு செய்யுளிற் சுருக்கமாயென் னிருக்கின் மிக நலமாயிருக்கு மாதலால், அவ்வா றிசைத்தே முடித்துத் தருகின்றேன். அன் றியு மக்கம்பர் ஒழிவாகிய உத்தரகாண்டத்தை மொழிபெயா த்தில தொதலாலும், அதில் சிவசம்பந்தமான சரிதங்கள் சிவ புண்ணிய மான்மியங்கள் தேவர்கள் பேறுகள் சிவபத்தித் திறங் கள் முதலானவை மலியப் பெற்றுள்ள தாதலாலும், அதனை மாத்திரம் தனியே "உத்தரராமாயணம்" என வழங்குவதாக வக மைப் பாடி முடிக்கின்றேன், எனக் கூறினவாறு மகிதலேபதி லக்கமேன் ஆறு செய்யுள்களிற் பாலகாண்ட முதலாயுள்ள ஆறு காண்டங்களின் கருத்தைச் சுருக்கிப் பாடி, "உபாசனாராமாய ணம்" எனவதற்கு அப்பெயர் சாத்திக் குலோத்துங்க சோழ ராஜன் கரத்தில் நீட்டினர், அவனதை மிக மகிழ்வோடு மங்கை யேற்று வாங்கி விருப்பிய பெற்கொல்லை பொன்மொழி பிரதி யெழுதுவித்துக் கொடுத்தனன். அதன் பின் கூத்தர் சின்னா ளுள் உத்தர ராமாயணத்தைப் பாடி முடித்துச் சோழனிடம் கரிசிக்க, அவன் தன் மாதுலனாகிய கருணாகரபாண்டியன் முத லிய அரசர்களையும் அக்காலத்துள்ள பெருக்களையும் ஏனைய பெரி யோர்களையுந் திருமுக மாயிலாய் வருவித்துப் புகழேந்தி முதலிய புலவர்கள் முன்னிலையில் முன்னரியற்றிய அந்த உபாசன ராமா யணத்தைப் பில்லுக்கு ராமாயணத்தையும் தன் தலைக்க னாக்

கேற்றுவிக்கச் செய்தான். உடனே கூத்த ரனுமதியால் புகழேந்திப் புலவர் உபாசன ராமாயணத்தின்கணுள்ள செய்யுள்களொவ்வொன்றுக்கும் வான்மீக ராமாயணக் கருத்தடக்கலும் விளங்க வெடுத்துப் பொருள் கூறி, உத்தர ராமாயணத்தைப் பலிலங்கார்ங் கணைந்துள நவரசாலங்காரங்களுந் தொனிக்கப்பொலிக்கப் பிரசங்கித்து அவ்வரசவைக்கண் வந்துள சகலருஞ் சிரவணானந்தமுறு சிந்தைச்செம்மாப்பு மடையும்படிக்குச் செய்தனர். இவ்வகை வாக்கேறப் பிரசங்கஞ்செய்து முடிந்தபின் குலோத்துங்க சோழராசன் அங்ஙனம் வந்துள மன்னர் மண்டலிக ருரியோ பெரியோர் புலவர்முதலிய பலருக்கும் அமுதபோசனமுண்ணு மமரருக்கண் டேங்கும்படியாக விருந்துமுதலிய மரியாதைகளைச் செய்துபசரித்தனன். அப்பொழுது கருணாகர பாண்டியன் முதலிய பலவரசர்களும் பிரபுக்களுங் கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய கூத்தனுருக்கும் புகழேந்திப் புலவருக்கும் அதிசிறந்தனவு மளவிறந்தனவுமான வெகுமதிகளும் விருதுகளும் விசித்திரமாகத் தந்து, குலோத்துங்க சோழனிடத்தினின்றும் விடைபெற்றுத் தத்த மிருக்கை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

30. இப்படி யாவருஞ் சென்றபின் முன்னர் நடந்த பிரசங்கக் காலத்தில் அரசவைக்கண் வந்து கேட்டிருந்த திருவெண்ணைநல்லூர் சடையப்பிள்ளை சரராமப்பிள்ளை கண்ணப்பிள்ளை முதலிய வேளாண் பிரபுக்கள் அழுக்காறடைந்த மனத்தினராய்க் கம்பரை நினைந்து, சில வேளாளரை யனுப்பி யவரைத் தேடச் செய்து, பின்னவ ரவிருக்குமிடமறிந்து வருவித்து, உறையூரினின்றும் போயதுகாறும் பட்டபாடுகளனைத்தையும் அவரது வாய்மொழியினாலேயே கேட்டறிந்து விசன முற்றவர்களாய், அவர்களுள் சடையப்பிள்ளை யென்பவர் கம்பரை நோக்கிக் கூறுகின்றார். அப்பா கம்பவாணனே! "ஊழிற்பெருவலியாவுள மற்றொன்று சூழினுந் தான்முந்துறும்" என்னும் பொய்யாமொழி நீயறியாததா? ஆயினு முனக்கு நேர்ந்த வாபத்தின் காரணத்தை யோசிக்குமளவில், உன் மனதறியச் செய்துகொண்ட வாகாமிய மேயாம்.

தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

என்பதனை யறிந்திருந்தாலேன்? இராச சபைக்கண் முன்னம் கூத்தரென்பவர் உன்னையு முன் காரியத்தையு மிகப்புகழ்ந்து அச் சொல்லியவினைத்தையும் யோசிக்கப்புகின், உண்மையாகவேகா ணிருக்கின்றன. இவ்வா றக்காரியத்தைப்பற்றி யாதேனுமொரு கேள்வியுங் கேடும் வருமென்றும், இவ்விரண்டும் வாரா திச னவைக்க ணரங்கேற்ற முடிக்கின் அதனை யாக்கியோனுக்கு மாக்கினைத்தோனுக்குங் கீர்த்தியுண்டாகு மென்றுமே தான் யான் யோசித் துன்னையனுப்பியது. அந்தோ! முடிவிற் குளிக் கப்போய்ச் சேற்றைப் பூசிக்கொண்ட கதையானதன்றி, அரச மரத்தைப் பிடித்தசனி அதன் சமீபத்துள்ள ஆனைமுகப்பிள்ளையாரையும் - அப்பிள்ளையாரைப் பூசிக்கும் பெரிய குருக்களையும் - அப்பெரிய குருக்க ளினத்தாரான பெருங் கூட்டத்தினரையும் பிடித்ததுபோல, உன்னைப் பிடித்த சனி புன் வாக்கினின்றும் வந்த காரியத்தையும் அக்காரியத்தை விரும்பிய வென்னையும் எனதினத்தாரான பெருங் கூட்டத்தினரையும் பிடித்து; அக்கூட்டத்தினர்க் கிதுகாறு மில்லாமை தாய்போலிருந்த சில விறுமாப் பும் இழிந்து சிதைந்தழிந்தன. இனி யென்செய் தென்றும், இன்றோர் சனனுள் குறித்து உன்னைப்போன்ற கவிவாணர்களையும் பெரியோர்களையுந் திருமுகவாயிலாய் வருவித்து நமது பூங் காமண்டபத்திற் சபை சேர்க்கின்றேன். அச்சபைக்கண் நீ வருந்திப்பாடிய காரியம் வகைப்பட்டொழியாவகை அரங்கேற்றி முடித்திடுக வென்றனர். அதுகேட்ட கம்ப னவரை நோக்கி, ஓ வள்ளாண்டகையே! அக்காரியத்தினை மொழிபெயர்த்து முடித்த வந்நாளிலேயே அதனைத் தமது சபைக்க ணரங்கேற்றியிருக்கின், இத்தகைய துன்பங்களெல்லாம் எனக்கு மென்காரியத்திற்கு நேர்வதற்கிடமிராதே; அந்நாள் தங்களபிப்பிராயப்படி இராச சபையி லரங்கேற்ற வனுஞ்ஞை பெறச்சென்று கூத்தரா லவமானப்பட்டுள்ளேன் யான், அவர் கவிச்சக்கரவர்த்தியாதலால் மதமுடைய மவருத்தரவின்றி இன்னன மரங்கேற்றத் தொடங்கிய செய்தியை

மதிவரால் இராசசபையாருக் கனுகூலமா யிருப்ப[து] ...திச் சூடுகண்ட பூனையைப் போல யாது விளையுமோ வென்[று] நடுங்குகின்றேன். ஆயினு மினி யாது விளையினும் விளைக: இன்று[ம்] மொருகால் யான் தனியே கூத்தாடு மனைக்குச் சென்று வருந்தி வேண்டி, அவரனுமதியுடனே யவர் பாடியுள்ள உத்தர ராமாயணத்தையும் வாங்கி வந்து அதனை யரங்கேற்றுதல் செய்யின் மிக நலமாயிருக்கும். அந்தோ! இத்தகைய வெண்ண மக்காலத்[தி]லுதித்து, இராசசபைக்குப் போகுமுன்ன ரவர் மனைக்குச் சென்று காரியத்தைக் காட்டி, அவர் கேட்கும் வினாக்களுக்கு வகையுண்டாக விடை கூறி யனுமதிபெற்றுப் போயிருப்பனேல்; அவர் தக்கோரிடத்திற் பழகிய தயாநிதியாதலாலும், எத்தகைய கவீச்சுரர்களாயினுந் தமக்கெதிர்பேசா தடங்கியிருக்க வேண்டுமென்னுங் கொள்கையை வகித்த அதிபராக்கிரம வீரகவியாதலாலும், ஒருவன் தன்பாற் பலகால் பல குற்றங்கள் செய்தவனாயினும் பின்னர் தம்மைத் தாழ்ந்து பணிந்து துதிப்பனேல் அவற்றையெல்லாமறந்தாதரிக்குமியல்பின ராதலாலும், ஒரரிய பெரிய நூல்களி லெவ்போன் றாய்தல் காரணமா யாதேனுமொரு சேட்டை செய்யத் துணிந்து பணிவோடுந் தெரிவிக்கின் அது பற்றித் தாம் பராமுகமாயிருந்து மன்னிக்கு மாண்பின ராதலாலும், ஒருவா றவர் முன்னிலையி லவ்வேனையதை யரங்கேற்றி முடித்திருக்கலாமே; இவற்றையெல்லா மறியாது இன்னுநேற்கு முன் இயற்றமிழ்ச் செல்வத் திருப்பிடமாகிய பாண்டிமண்டலத் திறையின் சமஸ்தான வித்வானாய்ப் பிரபலித்திருந்த புகழேந்திப் புலவர் பட்டபாடு புவியாவுமறியுமே: இனிப் பல வாலோசிப்பதிற் பயனென்னை? இப்போது அவ ரனுமதியின்றி யிங்ஙனமதை யரங்கேற்றப்புகின் எனக்கும் என்னை முன்னிட்டுத் தங்களாதியர்க்கும் யாதேனுமோர் முன்னிலையிற் கெடுதிவிளையு மென்பதற் கையமில்லை யென்றார். இவை யனைத்தையுஞ் சடையப் பிள்ளை முதலாயினோர் கேட்டு, ஆம்: ஆம்: அரசின்கா ளரசுக்கன்றோ தெரியும்? அதனால் நீர் சொல்வது சரிதான்: எந்த விதத்தேனு மவரிடஞ் சென்று அனுமதி பெற்றுவந் தாரம்பிப்பதே உத்தமமென்றார்கள்.

உடனே அப்புலவர் ஓர் கன்னுளாய்ந்து வெளிக்கொண்டு போய் உறையூரை யடைந்து, கூத்தரிராசசபைக்கணின்றுந் தம தரண்மனையில் வந்திருக்குஞ் சமயமறிந்து தானுஞ்சென்று, அவர் தனியே சாத்வீகமாய்ப் புத்திர பௌத்திரர்களோடு குலாவும் வேளையினை விசாரித்து நேரிற்போய் பணிந்தெழுந்து கைகூப்பி நின்றனர். இவரைக் கண்டவுடன் கூத்தர் வியந்து மனவிரக்க முடையவராகி, நீரிங்கு வந்தகாரிய மென்னென்று வினவினர். அத்தயாரச வார்த்தையைக் கேட்ட கம்பர் மீட்டுமவரைப் பணிந்தெழுந்து, ஓ அபயாசனுசெனியே, ஓ திராவிடப்புயலே! ஓ கல்வி ஞானபொக்கிஷமே! நானொருநா ளென்னருமைமான் அம்பிகாபதியின் கல்யாணவாசலில் பாதபூசை செய்யும் வேளையில் இருப்பதற் கிடம்பெறாது சாலகத்தினோரத்தில் நின்றுகொண்டிருக்க எனதாண்டகையாகிய சடையப்பவள்ளலவர்களின் தரத்தினைக் குறித்துச் சிந்தித்த என் மனவியை யானும்பி என்னையனை வைப்பிடமதிந்து வைப்பேனெனச் சமாதானங் கூறியுள்ளேனாதலின்; யான்செய்த பெருங்காவியமாகிய இராமாயணத்தன்னே அவரது செய்ந்நன்றி வெளிப்பட அவர் புகழைச் சிற்சில விடங்களிற் கூறிவைத்துள்ளேன். ஆதலா லதனைப் பொறுத்தருளித் தேவரீரியற்றியருளிய உத்தர ராமாயணத்தைத் தரின், அதனை யான்பாடிய ஆறுகாண்டங்களோடுஞ் சேர்த்து அப்பிரபுவின் சபைக்கணரங்கேற்றி இன்னுஞ் சிலகாலஞ் சீவித்திருப்பேன். இல்லையே லிப்பொழுதே யான் வருந்திப்பாடிய வக்காவியத்துடன் கடலிலமிழ்த் திறப்பேன். இது திண்ணம்; எனக்கூறிக்கைகூப்கினர். அதுகேட்ட கூத்த ரருட்சொரூபியாதலால் இவன் யாவராலு மதிக்கப்படுங் கவியாயிருந்தலின் பிழைத்துப் போகட்டுமென்று கருதினவராய் அவரை நோக்கி, ஐயா புலவரே! நீர் கூறியவனைத்து முண்மையேயாயினும் யாவராலு முபாசிக்கற்குரியதான விதிகாசத்துள் நீர் செய்து வைத்துள்ள வசனத்தால் அஃது யாவராலு மவமதிக்கத்தக்கதாயது. அதுபற்றியே சோழராச னும்மீது வெகு சினங்கொண்டவனாயினன். இனியவனுக்காவின்றி நானும்மது விழைவை நிறைவேற்றுதல் கூடாத காரியமாகும். உம்மை யொத்தோர்க்கெல்லா மோரினை யூறு நேராது

பரிபாலித்துவருங் கவிச்சக்ரவர்த்தி நானேயாயினும், புவிச்சக்ரவர்த்தியாயுள்ளோனுடைய கருத்துக்கு மீறலாகாது. இது மநுநூல்விதி. எனக் கூறிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் குலோத்துங்க சோழனுடைய பட்டவர்த்தன யானையை வாதன் ஒவ்வீதிவழியாய்ச் சாவாற நடத்திக்கொண்டு போவதைக் கூத்தர் சாளரத்தின் வழியே பார்த்துக் கம்பரை நோக்கி, நீர் சோழராசனும் பிடத்திற் கொண்டுள்ள கோபந்தணிய இந்த யானை முன்னிட்டுக் அவனது பராக்கிரமம் விளங்க ஓர் கவி பாடிக்கொடும், அதையானவனுக்குக்காட்டிக் கோபந் தணித்து உமதபிப்பிராயத்தைக் கூறி உத்தரவு பெற்றுவந்து, நாளையில் வந்திவேனக்கு நீரிங்ஙனின் உமது கருத்தின்படி நிறைவேற்றுகிறேனென்று கூறினர், உடனே கம்பர் மகிழ்ந்து,

> படிபரந்துஞ்சூர்ப்போரும்பன்மிருகஞ்சேர்காய்
> கொடிகழுகுமித்தனையுங்கூடி—வடிவுடைய
> கோமானகளங்கன்கொல்யானைபோர்காண
> போமாறுபோமாறுபோம்.

என்வோர் வெண்பா வெழுதிக்கொடுத்து விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

30. அதைப்பெற்ற கூத்தர் மறுநாள் விராச சபைக்கண் சென்றிருக்கையில் சோழன் விவகார விசாரணையாவு முடிந்தவகாசமாயிருக்குஞ் சமயம் நோக்கி அக்கவியையு மக்கவி பாடியதற் கேதுவையுங்கூறிச் சம்மதிப்பிக்க வந்து, அவர் கேட்டுக்கொண்டபடியே உத்தரராமாயணத்தைத் தந்து எழுதிக்கொள்ளச்சொல்லினர். உடனே யதனைக் கைபெற்று வாங்கிய கம்பர் அவ்வூரிலேயே தங்கி வெகுசிறந்தி யெழுதிக்கொண்டு, அம்மூலப்பிரதியைக் கூத்தரிடத்திற் கொடுத்துவிட்டு விடைபெற்றுத் திரும்பினர்.

31. இவ்வாறு திரும்பிய கம்பர் உறையூரை விட்டுத்திருவெண்ணெய்நல்லூரை யடைந்து தனதாண்டகையாகிய பிரபுவினிடம்போய் அவ்வுத்தர ராமாயணத்தைக்காட்டி, அதிலுள்ள ஒவ்வோர் பாடலி னருமையையும் பெருமையையு மிக விரிவாயெடுத்

இராசகம்பீரத்துக்கு, கர்த்தரிடத் தான் போய்ப் பணிவாய்க் கேட்டுக்கொண்டதையும் அதற்கவர் மனதிரங்கிச் செய்த நன்றியையும் விவரமாய்க் கூறினர்; அதுகேட்ட வீச்சடையப்பிள்ளை முதலிய வேளாண் குலதிலகர் பலரும் வியந்து ஓர் கண்ணுளாய்த்து, முன்னமே எழுபகைத இராக்காலத் தாங்கேற்றத்தொட்டுக் கியதனால் சோர்ந்து வாடதினையும் இக்காவிய மாங்கேற்றி முடிக்க…ட்ட செல்லுமென் அக் காரியத்தினையு முள்ளுண…வர்களையும் தமது மரபினரையும் பல கவிவாணர் முதலிய பெரியோர்களையும் அந்நாட்ட காலேசித் தமது பூங்காவண்டபத்தின்கண் வந்து சேருமபடிக்குத் திருமுகமெழுதியனுப்பி, அவர்களிவருமக்களைம் வந்து சேர்ந்தவுடன் தாங்களும் கம்பரை யழைத்துக்கொண்டு சென்று, இனி நீ ருமதுகாவியத்தைப் புரங்கேற்றலாம்பிக்கலாமென வுத்தரவு தந்தார்கள். அதுகேட்ட கம்பர் நன்றுகொட்டுகி மகிழ் சிறந்தவராய் மிக வுற்சாகத்தோடு …த்தைவாரம்பித்து, தன்னிடத் தொடுவேஷ்யம் கற்றுத்தொல்லியபால் அக்காவ…க்கவிகளை வாசித்து வரவும் கண்டு குமாரனுவ்ய விம்பிகாபதி அவ…பொருள் கூறி வரவும் அநேகர்களுக்கு விசேஷத்தையந்துள் சுந்தகட்டுக் கருத்துக்கட்டுப் விரிவுரை கூறிப் பிரசங்கித்து வருகிறார். அக்காலத்தில் வோசராஜன் நாட்டு சமஸ்தானகான ஔவையார் தமிழ்ப்பேர…யவிடத்து வந்து தனியே ஒதுபுக்கி நின்றனர். அவர் வரவை யுணர்ந்த கம்ப சேகரனும் தோன்றுதலாய் உபசாரமளித்து முங்கி கனகாசன் கொண்டு பிரசங்கித்தனர். அதைக் குறிப்பாகக் கண்ட விக்கவிசோழன்மணிடட்ட குழங்க நகைத்து;

காணுமல் சேண…கல்லா…கைதேறுமுன்
தோணுமல் …நிறக்கக்கூடாதே—நாணமற
பேச்சுப்பேச்சான…பூவைக்குக்காற்
இச்சக்கீர செனக்கூறி,

என்றொரு கவி கூறினர். அக்கா லச்சபையின் கவிராதர் வேளாளருட் சிலமொழுந்தவர் கனுசனிச்சப்து, தம்மனி இக்

கம்பராது பாட்டும் பிரசங்கமும் இலேசானதா வென்றார்கள். அதற்கவ்வையார் பிரகம்பிதஞ்செய்து,

வீரகவிருவர்புகழ்ந்திடவேண்டும்
வீரனிறைபமொழிந்திக்கள்வேண்டும்—மரையதனிற்
பஞ்சேறும்பட்டிடனும்வேண்டும்பவிர்க்கிலைகை
நஞ்சேறும்வேய்போனுர்க்கு.

என்றொருகவி கூற, அவர்க ளவளை மீட்டு மபமலைத்து, அன்னையே! இத்தகைய பாரகாவியம் யார் செய்தனர் ஆகலாகுமென்ன, அதற்கு மவ்வையார்,

வான்குருவியின்கூடுவல்லரக்குந்தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ்செய்யரிதால்—யாம்பெரிதும்
வல்லோமேயென்றுவலிமைசொலவேண்டாங்கா
ணெல்லார்க்குமொவ்வொன்றெளிது.

சித்திரமுங்கைப்பழக்கஞ்செந்தமிழுநாப்பழக்கம்
வைத்ததொருகல்விமனப்பழக்கம்—நித்தம்
நடையுநடைப்பழக்கநட்புந்தயையுங்
கொடையும்பிறவிக்குணம்.

என்றிரண்டு கவி கூறினர். அப்போது அங்குணர்ந்திருந்த சில புலவரெழுந்து வந்து அவ்வையாரை யஞ்சலிசெய்து, அம்மா இக்கம்பவாணர் சகலமுங் கற்றவரல்லரோ; ஆதலி னவரிடத்தில் என்ன குறையுண்டென்று கேட்டனர். அதற்கவர்,

கற்றதுகைம்மண்ணளவுகல்லாதுலகளவென்
றற்றகலைமடந்தையோதுகின்றாள்—மெத்த
வெறும்பந்தயங்கூறவேண்டாம்புலவீர்
எறும்புந்தன்கையாலெண்சாண்.

என்றோர் கவி கூறி அவர்கள் கொள்கையை மறுத்தனர். அதுகேட்ட சடையப்பிள்ளை முதலிய சதுர்த்த குலமணிகள்!

யைப்பெற்று வந்து அவனைப் பணிந்து, இ கவிக்கிரணைப் பொக்கிசமில் தேவர் கவிகளையுள்ளோரைக் கண்டால் கருணை கூர்ந்து புள்ளத்தினராயிருக்க, இக்கம்பரிடத்தி லென்ன வசந் தித்தவன்றி பலமுறையும் வெறுக்கின்றீர்? அப்படி யாதேனு மிருக்கின் தாங்களைருத் மதிவுறுத்தி யூட்டிகொள்ள லாகாதா வென்று கூறினார். அதற்கவ்வையார்,

அலைப்பலாவாக்கலாமோவருந்தாணக்கன்
வாலைப்பிக்கலசமாமோ—நிலைத்த
காக்கைதனைப்போகவிக்கலாமோகருணையிலா
மூர்க்கனைச்சீராக்கலாமோ.

என்றுகூறிப் போய்விட்டனர். இவையனைத்தையுங் கண்டுங் கேட்டுமிருந்த கம்பர் மிக்க நாணமுடையவராகி, நம்பக்கலிலிரு கல்லகமும் வாயில்லையெனக் கேலிசெய்து அத்தினப் பிரசன் கத்தினை நிறுத்தி, மறுநாள் முதல் யதாப்பிரகார மாரம்பித்து ஒருவாறுக் காண்டமுழுதும் பரசுசேகரித்து முடித்தனர். அக்காலவ ரவை... ட முதலியவற்றை யமைத்து அங்கு வந்திருந்த கவிவாணரு...ருவர்,

எண்ணியசகாத்தமெண் ணூற்றேழின்மேற்சடையன்வாழ்வு
தண்ணியவெண்ணெய்நல்லூர் தன்னிலேகம்பநாடன்
பண்ணியவிராமகாதைபங்குனியத்தநாளிற்
கண்ணியவரங்கமுன்னேகவி...அரங்கேற்றினனே.

என்றுமோர் செய்யுளைப் பாடினர்.

32. அக்காலத்து ...சமயதீர்த்த...ப்பிள்ளை யென்பவ ரெழுந்து, அங்கிருந்த கவிவாணர்களையும் பெரியோர்களையு நோக்கி, இக்காவியத்தி லேதேனுங் குற்றமுண்டோவெனக் கேட்டனர். அதற்கவர்கள் இக்காவிய மிவ்வளவு சிறப்புடையதாக வியற்றப்பட்டும் இதிகாசமாயும் பகவத் சரிதமாயுமுள்ள இதில் ...ன்ன பிசிதத்தால் நன்றாகி செய்யப்பட்டிருக்கின்றதெனக் கிணங்கி அர்ச்சித்ததைக் கம்பராலுற்று கொண்டவர்களாய்,

ஆயினும் பன்னீராயிரம் பாடல்களில் நூற்றுக்கொன்றாக வடிக்கடிச் சொல்வதாயுக் குமல்லவென்றும் அளவுக்குமிஞ்சிற வெழுதரும் விடமாதுமாதலால் ஆயிரத்திற்கொன்றாக விருந்தாற் போதுமென்றுங் கூறினார்கள். இவ்விவன்மையுக் கேட்ட கம்பர் மனக்களிப்புற்றவன் போலெழுந்து, சாணிதுகாறும் பிள்ளையவர்களை நூற்றுக்கொருவராக மதித்திருந்தேன் இப்பெரியோர் என்னை மதிப்பைப் பேதைமையைப்பாலதாக்கித் தாங்களவரை ஆயிரத்து கொன்றாக மதித்தது மிக விசேடமே என்று சதுரியமாகக் கூறித் தனக்கவர்களால் நேர்ந்த அவமானத்தை யுளத்தடக்கிக் கொண்டு, அவ்வாறே யாயிரத்திற்கொரு பாடலிவ்வைத்து மற்றவற்றைக் கழித்துத் திருத்தி முடித்து, அக்குவந்தன்னர் பல பிரபுக்களாலும் பெரியோர்களாலும் வெகுமதி முதலிய பல சிறப்புகளைப் பெற்றனர்.

இப்பால் கம்பரானவர் திருவெண்ணெய்நல்லூரைவிட் டெங்கும்போகாமல் தனது வீட்டிற்சென்று புத்திரமித்திர களத்திரரியரோடும் பொருந்தியிருந்து, ஒன்றுள் ஆதிநாயின் கருணைப் பொருள்வேண்டி வேளாளப் பிரபுக்கள் பலரிடத்[illegible] வேண்டுமென் றெண்ணினவராய் அவ்வேளாளருடைய ஈகைவளத்தைச் சிறப்பித்துக் கலிவெண்பாவால் "திருக்கைவழக்கம்" என்னுமோர் நூல் செய்துகொண்டு சடையப்பிள்ளையினிடஞ் சென்றறிவித்து, அவ்வா லவர்களின் பிரபுக்களனைவரையும் ஓர் கல்யாணமண்டபத்தின்கண் சபைகூட்டுவித்து அச்சபையிலந்நூலை யரங்கேற்றத் தொடங்கினர். அத்தருணத் தெளவையார் தற்செயலாய் வந்தமர்ந்து நோக்கிப் பின்பு, கவிச்சிற வனைத்துங் கேட்டுச் சிடுக்கென் றச்சபையத்து ளுள்ளோர் கேட்கும்படி,

நாட்டார்தங்காருலக்காட்டார்தங்கைக ளிரா[illegible]வரு
நீட்டாரவெண்கலிப்பாட்டாலிக்கம்பனென்னுங்கவர் போற்
காட்டாதனபலகாட்டியகொள்ளைபித்தாக்கவெறிக்
கேட்டான்மறக்கிறான்னவறைமாற்றிமதிழுள்ளைக்கெடுத்தனனே.

என்றோர் கவியினைப்பாடிச் சிரித்துச்சென்றனர்.

63. அதுகேட்ட கம்பர் வெட்கி, நமக்கு மக்கிழவிக்கு மெய்போது மேழிபொருத்தமென்று சபையாரை நோக்கிக்கூறி, மற்ற ஏற்பத்தெழுபது கவிக்கேர்களையு மரங்கேற்றி முடித்துத் தாலுக்கேதிக்க வண்ணம் அவ்வேளாளப் பிரபுக்கள் பலவிடத் துப் பலவகைப் பரிசுகள் பெற்றுப்போயினர்.

இவ்வாறவ் வெள்ளாளர்பொருட்டுத் திருக்கைவழக்கமென்னு [illegible]நூல் பாடிப் பரிசு பெற்றுச்சென்ற கம்பர் பின்னுமோர் கால் பொருள்வேண்டியிருந்ததால் அவர்கள் மீது "மும்மணிக் கோவை" என்னுமோர் பிரபந்தம் பாடிமுடித்து அப்பிரதியைச் சடையப்பபிள்ளை கரத்திற்றந்து, இதையு மரங்கேற்றுதல் செய் வித்து வேளாளப்பிரபுக்களை யெனக்குப் பரிசளிக்கும்படி செய்விக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தார். அது கேட்ட பிரபுவானவர் எல்லோரையும் [illegible]த்து, இவர் தனக்குப் பொருள் வேண்டும்போதெல் லாம் நம்மேலோர் [illegible] நம்மை மாயினேமே, கட்டிப் பாடுகிறான். இவன் கைம்மாறி செய்வதற்கஞ்சிலன். "பாடவல்லாள்பாமன்னர் பாலே" என்று பெரியோர் கூறியிருக்க, அதை யிவன் சற்று கவனிப்பதில்லைபோலும். இவன் முன்னர் பாடிய ஏரெழுபதுத் தில் கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கூத்தர் முதலிய வித்வான்கள் பல ரும் பிழை கூறினார்கள். அப்பிழையினை பொருளாற் றிருத்து வித்து அக்காவியத்தை நாமே பாடச்சொன்னதுபோலாகையால் அப் படியாவ தரங்கேற்றுவித்துப் பரிசளித்தனுப்பினது நமது கட மையென்றெண்ணி நிறைவேற்றினோம். பிறகு திருக்கை வழக் கம் பாடினான். அதை யங்கீகரித்து காலத்திற்கு வேண்டியபடி தற்செயலாய் வந்து தேடும் அதிலுள்ள பல பிழைகளைக் குறித் துப் பாடிப்போயினர். அப்போதும் பலர் முன்னிலையி லரங் கேற்றத் தொடக்கி[illegible]மே யென்று அதை முடித்துப் பரி சளித்தனுப்பினோம். இப்படி மும்மணிக்கோவை பாடிவந்து [illegible] இதையு மரங்கேற்றுவித்துப் பரிசளிக்க வேண்டு மென்கிறான். இப்படி யிவன் பாடும் தப்புப்பாடல்களுக்கெல் லாம் பரிசளித்துக்கொண் டிருப்போமாயின், இவையினைத்தி யுங் கேள்வியுற்ற நம்மோன்ற மற்றை மாமன்னராகிய பிரபுக்களும்

பெரியோர்களுங் கவிவாணர்களு நம்மை யெவ்விதமாக மதி[illegible]பார்கள்? ஆதலா லிதனை யரங்கேற்றுவதற்கு முந்திக் கல்வி தேர்ச்சியுடைய மற்றைய ரெவருக்காவது காட்டிக் குற்றமற்றிருக்கி னரங்கேற்றலாம். ஏதேனுங் குற்றமுளதாயிருக்கி னிவன் முகத்திலேயே கிழித்தெறிவோமெனத தமக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டு கம்பரை நோக்கி, ஓர் நல்ல நாளாய்ந்து தெரிவிக்கின்றேன் அப்போதுவந் தரங்கேற்றலாமெனச் சொல்லி யனுப்பிவிட்டு இனியா மிதனை யாருக்குக் காட்டலாமென்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வாறவ ரிருக்குநாளி லோர்நாள் தஞ்சை நகரத்திலே கல்வியுணர்ச்சியிற் சிறந்த புலவர் பலராலும் புகழப்பட்டிருந்த அஞ்சனாட்சி யென்னுமோர் தாசியானவள் தலயாத்திரை [illegible]ய்து கொண்டு, ஸ்ரீமந் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைச் சிவபிரான் தடுத்தாட்கொண்ட திவ்விய க்ஷேத்திரமாகிய [illegible]வெண்ணெய் நல்லூரைத் தரிசிக்க விரும்பி யங்கணடைந்து, அங்குள்ள சடையப்பிள்ளையின் பிரபாவங்களைப்பற்றிப் பலகால் கேள்வியுற்றிருப்ப[illegible]தலால் அவரைக் காணும்படி யவர் வீட்டிற்கு வந்தாள். அதுகண்ட சடையப்பிள்ளை யவ்வஞ்சனாட்சியின் தாதியரால் அவளது கல்வித் தேர்ச்சியைப்பற்றிக் கேட்டறிந்தது மன்றி அதற்குமுன்னரும் பல புலவர்களாற் கேள்விப்பட்டிருந்தாராகலின் "தேடப்போன மருந்து காலிலகப்பட்டது" என்னும் பழமொழிபோல வொருநாளாகக் கம்பன்பாடிய மும்மணிக்கோவையை யாரிடங் காட்டுவோமென் றெண்ணியிருக்க நமக்குப் பலரும் புகழும் வித்வசிரோமணி வீடேறிவந்தது நாம்செய்த பாக்கியமென மகிழ்ந்து, அவ்வனிதைக்குப் பலவித மரியாதைகள் செய் துபசரித்துத் தாமு முடனிருந்து [illegible]மணிக்கோவையைக் கையிற்றந்து, இதனைப்பார்வையிட்டுத் தங்கள் சிறப்புப்பாயிரங் கொடுக்கவேண்டு மென்றனர். அதுகேட்ட வஞ்சனாட்சி [illegible] பிரபந்தத்திலுள்ள சில கவிகளை வாசித்துப்பார்த்து, அந்நூல் [illegible]ராமாதிபதியின் மரபைப்பற்றிச் சிறப்பித்துள்ள தாகிநாலா லிருப்பக்கண்டு, அதைப் பாடினவ னின்றெனென அப்பிள்ளையினைக்

கேட்டறிந்துகொண்டு, அதற்கு முன்னரே கம்பருடைய பிறப் பின் வரலாற்றையும் வளர்ந்த விடத்தினையும் கல்வியிற் றேர்ச்சி பெற்றதற் கேதுவையும் பின்னுமவர் குணாதிசயங்களையும் பல ராற் கேள்வியுற் றிருப்பவ ளாதலால் இவன் நம்மால் சிறப்புப் பாயிரம் பெறத்தக்கவனென்னத் தனக்கு ளமதித்தவளாய் உடனே தனது கற்றச் சொல்லியைக்கொண் டெழுத்தாணி கொணர்வித்து எழுதாதிருந்த வந்நூலின் மேலேட்டில்,

> கைம்மணிச்சீர்ச்சொற்சிறியாக்கம்பவாணன்சொன்ன
> மும்மணிக்கோவைமுதற்சீர்பிழை.

எனவெழுதி யப்பா லெழுதத்தொடங்கினன். அதை யருகிருந்து பார்த்திருந்த வப்பிரபுவானவர் இவ்வளவில் நிறுத்தும் போதும் போதுமென்று கூறி வாங்கிக்கொண்டு, அஞ்சனாட்சிக்கு வந்தனங்கூறி யனுப்பிவிட்டனர். அதன்பிறகவர் கம்பரை வரவழைத்து அப்பிரதியின் மேலேட்டி லெழுதியிருந்த அந்தப் பாட்டினைக் காட்டி, இதனை முற்றும் பாடி முடிக்கி னெத்தனை பிழைக் கிடந்தருமோவெனச் சினந்து, இவ்விதமான புன்கவிகளைப் பாடிப் பொழுதுபோக்கு முனக்குப் பொருளாசையொன்று மாத்திரமிருக்கிற் பயனென்னை? ஆதலினினியென்றுமித்தகைய பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு நம்மிடம் வரவேண்டாமென்றுகூறி அப்பிரதியைக்கிழித் தவரெதிரே யெறிந்தனர். அப்பொழுது கம்ப ரொன்றுந் தோன்றாதவராகித் தலைகிறக்கமுற்று, இன்றோடே நமக்கு மிவ்வேளாளப் பிரபுக்களுக்குமுள்ள சம்பந்தம் அற்றுப்போய் விட்டதுபோலும். இனி யெங்குச்சென் றெவ்வகை பிழைப்போம்? எனத் துக்கித்தவராய் மறுமொழி கூறவுந் தோன்றாதவராய்த் தமது [illegible] தம் வீட்டிற்குச் சென்றனர்.

௩௪. இக்கம்பர் செயலிங் கிவ்வாறாக உறையூரின்கண் சக்கிரவர்த்தியாகிய கூத்தனார் சிலகாலந் தலயாத்திரை செய்துவரக் கருதி, ஆவணிமாதத்தில் விநாயகசதுர்த்தி விரதத்தினை வேதாகமவிதிப்படி செய்து நிறைவேற்றித் தமது கருத்தைக் குலோத்

துங்கசோழனுக் கறிவித்து ஒன்றரைவருடத் தவணைக்குள்வந்து சேருவதாகக்கூறி விடை பெற்று, சிவிகைமுதலிய சின்னங்களொடு பரிசனர் யாரும் புடைசூழ வெளிக்கொண்டு காவிரியாற்றுக்கு வடகரையின்கணுள்ள 'திருக்கோயிலென்னுஞ் சிதம்பரத்தலத்தையடைந்து, அங்கே தமது தந்தையி னுன்மார்த்தமாவெழுந்தருளியுள்ள அம்பலவாணரைத் தரிசித்து, "திருக்கோயிலொலியலந்தாதி" என்னுமோர் பிரபந்தம் பாடித்துதித்து, மற்றத்தலங்களையு முறைமையே தரிசித்துக்கொண்டு "திருவையாற்றுக்கலம்பகம் - திருவானைக்காபதிற்றுப்பத்தந்தாதி" என்னும் பிரபந்தங்கள் பாடி, அக்காவிரியாற்றுக்குத் தென்கரைக்கணுள்ள பல தலங்களையு முறைமையே தரிசித்துக்கொண்டு, "திருவிடைமருதிரட்டைமணிமாலை - திருவாரூர்க்கலம்பகம்" என்னும் பிரபந்தங்களியற்றிப் பாண்டி நாட்டை யடைந்தனர். அக்காலத்திலிருந்த கருணாகரபாண்டியன் சில வேவுகாரரால் அவரவுணர்ந்து, உடனே யவரை யெதிர்கொள்ளுமாறு சில பரிசனரோடும் வெளிக்கொண்டு அவர் வரும் வழியின்கணுள்ள ஓர் சோலையினையடைந்து, அங்கே தனது பசுநிரைகளு மவற்றின் கன்றுகளும் உல்லாசமாய் மேய்ந்துகொண்டிருக்கும் விநோதங்களைப் பார்த்துக்கொண் டிருந்தனன். அப்போதவ் வழியாக வந்த கூத்தர் அரசன் அப்பொருட்டவண் வந்திருக்குஞ் சேதியுணர்ந்து அக்கோபாலனுட் சென்று, (செங்கோலைந் தாங்கிப் பகையரசரை யோட்டுகின்ற அழகிய பாண்டியராகன் தனது கையில் வடித்த வேலாயுதத்தைத் தாங்கப்பெற்றும் கோக்களைத் தாத்தும் தொழிலை விட்டானில்லை. இவன் பெருமைபொருந்திய பூபதியாயினும் பண்டைக் கோபாலனாயிருந்த குணம்போகுமோ?) என்னுங் கருத்தமைய,

கோலெடுத்துக்கோத்துரத்துங்கோப்பாண்டிமன்னவடி
வேலெடுத்துங்கோத்துரத்தல்விட்டிலனே — சால்படைத்த
பூபாலனானாலும்போமோபுராதனத்திற்
கோபாலனானகுணம்.

எனவோர் கலி விரோதமாகக் கூறினர். அதைக் கேட்ட பாண்டிய னுடனே யவரை யாலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, எம தருமைச் சம்பந்தியவர்க ளிங்ஙன மெழுந்தருளப்பெற்றது மிகு மிலாக்கியமேயெனக் கொண்டாடி யழைத்துக்கொண்டு தனது ரண்மனை சேர்ந்து, இவர்கள் தன்னிடத் திருந்துபோகவேண்டு மியைசித்து, அதுகாறு மவருக்கு மவருடனவந்த பரிசனர்க்கு ந் தக்கபொரு ளிதமாய் விருந்து முதலிய சிறப்புகள் நடாத்தி உப சரித்து வந்தனன். அக்கலிச்சக்கரவர்த்தியும் கருணாகரபாண்டி யனுடைய கருத்து மகிழ்வெய்தச் சின்னாளிருக்கையில் ஓர்நாள் பாண்டியராசன் அர்த்தராத்திரி வேளையில் ஓர் குதிரை மீது தனியே நகரிசோதனையின் பொருட்டுச் சென்று வைகையாற் றின் வடகரையோரமாய் வருகின்றான். அங்குளமுள்ள காளி கோயிலில் ஓர் பரிசாரகன் சந்தனமரைத்துக்கொண் டிருக்கை யில் அக்காளிகாதேவியின் பரிவாரக் குழாங்களிலுள்ள ஓர் பேய் அவ்விடத்துவந் ததனைத்தின்ட, அரைப்பவ னதனைக்கண்டு இன ந்து எட்டப்போவென்று கூற, அது போகா தடித்தடித்துத் தொட்ட வண்ணமாயிருக்க, அவனோர் கத்திகைக்கொண்டு அதன் கரத்தைவெட்ட, அவ்வெட்டுண்ட கையோ டது ஓலமிட்டதைச் சரசலிட்டுக்கொண்டு வெளிவர, அதைக்கண்ட வரசன் வியந்து விரைந்து வந்து தனதாண்மனையிகளுள்ள கூத்தரைக் கண்டு, "பெய்கையறியோ" எனக் கேட்டனன். அதற்கவர் கண்ட உத்தியாக—

தரைக்குவடக்கி[illegible]குக்காளிகா[illegible]மைக்
கரைக்கி[illegible]சா[illegible]தைத்தொட்டப்[illegible]ா— துரைத்து
மறைக்கவ[illegible]யாதவன்[illegible]களைய்
குறைக்கு[illegible]கன் கத்திகொண்டு.

எனவோர் வெண்பா கூறி மகிழ்வித்து உடனே பவனிட் கினின் றும் விடைபெற்று, அப்பாண்டி நாட்டின்கண் திருக்கோ யில்கொண் டெழுந்தருளியுள்ள சொக்கலிங்கப்பெருமான் மீது "[illegible]சுந்தரசிவமே" என் றவோர் பிரபந்தம் பாடித்துதிக்க,

அந்நாட்டின்கணுள்ள மற்றத்தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு சென்று ஈழநாட்டின்கணுள்ள திருக்கேதீச்சர முதலிய தலங்களையு மந்நாட்டின்கணுள்ள திருவஞ்சைக்களமுதலிய தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டவராய் கொங்குநாட்டின்கணுள்ள திருவெஞ்சமாக்கூடல் முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். அக்கால லங்கரசியற்றுவோனாகிய சேரராசன் தனது நாட்டில் கவிச்சக்ரவர்த்தி வந்திருக்குஞ் சேதி தெரிந்து, ஓர்நாள் பிராதக்காலையில் ஓரானைமீது தனியே புறப்பட்டு அவரிருக்குமிட நாடிவருகிறான். அக்கால லவ்வூரின்கண் வசிப்பவளும் விவாகமில்லாதவளுமான ஓர் பெண் வியபிசாரத்தால் ஓராண் குழந்தை பெற்று, அதை யயலவரறியா வண்ணங் கள்ளிப்புதர்ப்புறங் கலந்தோங்கி வளர்ந்த ஓர் காட்டருகே கிடத்திச் சென்றனள். அவ்வழியா யரசன் வருகையில் ஓர் கழுகுக்கள் மேலிருந்து கீழிறங்குவதுங் கீழிருந்து மேலெழும்புவதுமாயிருக்கக் கண்டு சமீபத்திற்சென்று, அங்கு கைகளையசைத் தழுதுகொண்டிருந்த குழவியை நோக்கி அதன்காரண மின்னதெனத் தெரி யா[illegible]லனுஞ் சிந்தித்து, அதைத் தாயாக்கிக்கொண்டிருந்த சிறுவனை [illegible] அதற்குக் காவலாக வைத்துச் சென்று கூத்தனையழைத்துக் கவனஞ்செலுத்தி, "காட்டிற்கழுகோட்டுங்கை" எனக்கூறினான். அவனுக்குக் கூத்தர் பிரதியஞ்சலி செய்து,

> கண்டவரோ யா[illegible]ர் கொற்றாகானகத்தக்கள்ளியின்கீழ்
> விண்டாழமுதூர்து[illegible]ளக்கொடியபு—பெண்டாளி
> பூட்டுதற்குமுன்னமொரு[illegible]த்திரளைப்பெற்றெடுத்தாள்
> காட்டிற்கழு[illegible]காட்டுங்கை.

என வோர் வெண்[illegible] பிரசங்கித்து பூர்த்தி செய்தனர். அதைக் கண்ணுற்ற சேரராச னகமகிழ்ந்து அ[illegible] சின்னாள் தன்னிடத்திருக்குமாறு வேண்டினன். அதற்கிசைந்து தமது பரிசனரோடு மவணரசன் பணியிற் சின்னாளிருந்து விடைபெற்றுத் திருவண்ணையை நோக்கிச் சென்று, அங்கனமுள்ள திருக்கோகர்ண முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு வடநாடு சென்று திருப்பருப்பதமுதலிய தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ

லயங்கிரிக்குச் செல்ல முயன்றவர் பூர்வர் திருநாவுக்கரசு சுவாமி கள் தமது பாதம் பரட்டளவு தேயச்சென்றுங் காணப்பெறுது மீண்டுவிட்டனரேயென்று மருகுகின்றனரோ எம்மனையாகிய காரைக்காலம்மையார் தலையினல் நடந்தடைந்த தலத்தினை நாம் காலினல் நடந்தடைதல் குற்றமாமென்றுங் கருதுகின்றனர் செப்பமிலருளரென்று பலமுறை செவித்துக்கொண்டு மீண்டு, அடுத்த வருடந் தம்பியாத கொருக்கால் முன்னோரால் சான்றோருடைத்தெனக் கருதப்பட்டுள்ள தொண்டைநாட்டை யடைந்தனர். அந்நாட்டின் கணக்கர வரசியற்றிவந்த இராமன் கந்தரசேகரனென்னுஞ் செங்குந்த மன்னன் இவ் சரணையால் கவிச்சக்ரவர்த்தி வருகின்றாரென் றுணர்ந்து, உடனே பல வரிசைகளோடு சென் றெதிர்கொண்டழைத்துவந்து, சின்னாள் வைத்திருக்கவேண்டிய தக்க வரணமன்பொன்னை பலகரித்து விடுத்து, அவர்க்கு [illegible] பரிசளித்து [illegible] உறுப்பட [illegible] த்திருந்தனன். அக்கால் [illegible] நாம் அவ்வாறிலையாக வந்து [illegible] காலங்கழித்தல் மடமையாமெனக்கருதி, அத்தொண்டை மண்டலத்திற் கிராமகாஞ்சியாய திருவனையாய [illegible] செங்குந்தர் க்க மருது [illegible] இராமனை முதலிய [illegible] [illegible] தேவசபை முதல் [illegible] திருவிளக்கம் முதலிய [illegible] தலங்களையுந் தரிசித்து, இவ்விருவரைக் [illegible] மக்காட்டை [illegible] போன்ற [illegible] சான்றோர்க் கூரய கடாத்திலருந் திருவிழாக்கள் முதலியவைகளைக் கண்டு வியந்து, "திருவேகம்பரை [illegible] திருக்கைச்செங்குந்தமாக" என [illegible] பாடித் துதித்து, அந்நாள்ள திருக்காளத்தி முதலிய தலங்களையுஞ் சேவித்துக்கொண்டு மீண்டு அக்காஞ்சியை [illegible] கடக்கற்கரியதாய்ப் பின்னுஞ் சின்று வணங்கியிருந்தனர். அக்காலத்து செங்குந்தமரபின் ஞன் குமாரகோட்டத்தில் செமுகநாதன் [illegible] குமாரக்கடவுளுக் கேய்வுற் திருவிழா நடந்துகொண்டிருக்கு மேர் தினத்தில், அக்கடவு குற்றவக்கொண் டெமுந்தருளுஞ் சமயத்தில் வான [illegible] மேகக்கட்டங்கள் திரண்டு மின்னிக் குமுறி மழைபெய்ய

தற் காரம்பித்தனை. அப்போ தவ்வாலயத் தருமபரிபாலனர் யா ரும் வருந்தி நிற்பதைக் கண்ட கூத்தர் வானத்தை நோக்கி,

வந்துமழைபொழியுமவானேவெகுநாளுறுந
கந்தன் திருவிழாக்கலத்திற்—செருசுதரையா
நீர்த்துளியைப்பூத்திவிட்டனேர்த்தியலமாற்விடு
கீர்த்திவருமாடவெண்மொழிகேள்.

என்றொரு வெண்பாகூறினர். உடனே மேகங்கள் யாவுங் கலே ந்து உற்சவம் வெகு சிறப்பாய் நிறைவேறின. அக்காலத் தரும பரிபாலனரா லுபசரிக்கப் பெற்ற கூத்தனர் அரசனைக் கண்டு, இனியா மகதநாடு சென்று அங்குள்ள தலங்களையுஞ் சேவித்துக் கொண்டு மாசிமாத மகாசிவராத்திரிக்குள் சோழநாடு சென்று சேர்தல் வேண்டுமெனக் கூறி விடை கேட்டனர். அதுகேட் டரசன் சற்றுயோசித்து, தமது குமாரனுக்கு வருகிற தைமாதத் தில் திருமணஞ் செய்து முடிக்கப் பிரயத்தனஞ்செய் திருக்கின் றமையால், அக்கால் தேவரீ ரிங்ஙன மெழுந்தருளியிருக்கவேண் டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அதற்கவ ரப்படியே யாகுமென் று கூறி விடைபெற்றுப் பிரயாணங்கொண்டு மகதநாட்டினையடை ந்து திருவண்ணாமலை முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டி ருக்கையில், திருவெண்ணெய்நல்லூரில் கிராமாதிபதியாய் மிகப்பிர சித்திபெறுகின்ற வேளாண்குல திலகராகிய சடையப்பிள்ளை யென்பவர் கம்பனாடைசாலவர் வரவை யுணர்ந்து, அக்கம்பனா ரையுந் தனது சகோதரர் முதலிய பந்துசனர்களையும் பல வரிசை விபவங்களோ டழைத்துக்கொண்டுபோய்த் தனது மனையிற் சேர்ந்து, தேவரீர் இத்தன்மையாய் எழுந்தருளியது யாங்களு மெம் முன்னோர்களுஞ்செய்த புண்ணியப் பெருக்கன்றோ. உறுதிக் கொண்டெழுந்தருளியது சேவிக்கவும். ஆகலின் தேவரீர் கார்த் திகைத்தீபமகோற்சவ மாக்கழித் திருவாதிரை விபவ முதலிய சிறப்புக்களைத் தரிசிக்குமாறு இன்னும் சிலநாள் இருக்கவேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தனர். அதற்குக் கூத்தனா ரிசைந்ததும் சடையப்பிள்ளை யவர் சகோதரர்களும் அவர்க்கு மனம் பரிச

னர்கட்குஞ் சில விசித்திரமாடங்கள் தேவர்களுங்கண்டு வியக்க விநோதமாயலங்கரித்து விடுத்தன, ஆயிரந்தப்பொருளைவேண்டுமென விளம்பினுங் காமதேனுவைப்போ லந்தந்தப்பொருளை யாசேதபமின்றித் தந்து நிதப்பொருள்மையாயுபகரித்து, அந்நாட்டின்கணுள்ளார்களுள்ள கணிகையர்களெல்லாம் வருவித்து ஆடல் பாடல்முதலியவைகளையும் அதிசிரத்தையாய்ச் சிறப்புறச் செய்வித்துவந்தார்கள். அக்காலங் ஆடல்பாடல் செய்துவருங் கணிகையர் கூட்டத்துள் திருவண்ணாமலையிற் கணிகுந் தவன் வக்குள்ள பிறவிக்குருடான கணிகையர் நால்வர், அம்மை பூர்வமி முதலிய தேவகணிகையரு நாணப்புரியும் ஆடல்பாடல்களிற் றேர்ச்சியுள்ளோர். இவர்களுள் முதாயாயினோள் தாளமொத்த, இவள் மகளாயுள்ளாள் மிருதங்கமோகிக்க, இவட்குப் புதல்வியரான விருவரில் மூத்தா ளிராகமிசைக்க, இளையாள் நாட்டியஞ்செய்வள். இவர்களை யொருநாள் சடையப்பிள்ளை யரங்கிலேற்றி ஆடல்பாடல் முதலியவைகளைச் செய்விக்க, அவர்க ளப்பிரபுவினுள்ள முமற்றையர் சிந்தையும் பூரிக்குமாறு அவைகளைச்செய்து முடித்தபின் அவர் வந்தவள கூத்தனாது தெய்வீகப் பிரபாவத்தை முன்னரே கேட்டுணர்ந்ததனால் அவரிருக்குமிடத்துச் சிலர் கொணர்ந்துவர வந்து நிற்கத்தண்டஞ்செய்து, தேவரீர்க் குருட்டுப்பாவிகளை ஆட்கொள்ளவேண்டுமென் றிரந்தனர், அதுகண்ட ஒட்டக்கூத்தரவர்களைப்பார்க்கமுற்று,

கூத்தாள்விழிகளொண்டிங்கட்டோலாக்கூத்தாட்டு
முத்தாள்விழிகளுமுழுநீல—மூத்தாள்த
ளுத்தாள்விழிகளுந்திக்தமார்ந்தா—
ளுத்தாள்விழிகளுண்டப்பு.

எனவோர் கவிதைகூறி யேழப்பணித்தனர். அம்மாத்திரத்தி லவர்கள் இருட்டறையினின் றும் வெளிப்பட்டவர் போலாகித் தங்கள் விழிகள் யாவும் விளங்கப்பெற்றெழுந்து, அவ்வரங்கின்கணுள்ள பிரபுக்களையெல்லாங் கண்டு நமஸ்கரித்து விடைபெற்று, இருவினையொப்பு மலபரிபாக முண்டாய் முத்தியின்பமடைந்தாரைப்போலத் தங்கள் வாசஸ்தலத்தை நோக்கிச் சென்

ருர்கள். அதாமுத லக்காலவரில் மூதாயொருத்தி நீங்க மற்றை யர் மூவருந் தக்க பிரபுக்களை சேவித்துக்கூடி, ஆடையாபரண தனதான்யாதி சம்பத்துடைய வாழ்வுதாயினர். இப்பாலத் திருவெண்ணைநல்லூரின்கண் வேளாண்குலப் பிரபுக்களாற் சன் மானிக்கப்பட்டுள்ள கவிச்சக்ரவர்த்தியானவர் கார்த்திகைத்தீப மகோற்சவத்தையும் மார்கழித் திருமஞ்சனச் சிறப்பையுந் தரி சித்துக்கொண்டு, "திருவண்ணாமலையந்தாண்டகம் - திருவெண் ணெய்நல்லூர்த்தாண்டகம்" முதலிய பிரபந்தங்கள் பா டித் தைமாதமுதலில் தொண்டைநாடுசேர்ந்து, திருக்காஞ்சிநகரி லாசியருஞ் சிவராமசுந்தரதேவனைக் கண்டுகொண்டனர். உட னே யவ்வரசன் தனது புதல்வனுக்குத் திருமணச்சடங்குக்காக வேண்டிய காரியங்களின் முயன்று நடாத்தி வருங்கால் திருமு ணடபந்தனில் கூத்தனரை யழைத்துக்கொண்டு சென்று, தேவரீர் திருக்கரத்தால் இக்கல்யாணப் பிள்ளைக்கும் பெண்ணுக்கும் அறு கரிசிபெய் தாசிர்வதிக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தான். அக் கால் கூத்தனர் சகல தேவர்களையு மவர்கள் தேவிகளோடிருப்ப தாகத் தியானித்துத் தம்பதிகளிருவர்க்குந் தனித்தனி அறுக ரிசி சொரிந்து (மானேந்தாங்கிய கையையுடையவரும் - பஞ்சா க்கரத்தையுடையவரும் - பூர்வம் பிரமனுடைய வொப்பற்றவை யாகிய - சிரத்திலொன்றைக் கிள்ளிய உகிராகிய வாளையுடையவரும் - உலகமெங்குந் திகழ்கின்ற பார்வதிதேவியாரைத் திருமேனியி லுடையவருமாகிய சிவபெருமானென்னு மிவரும், சாரங்கமென் னும் வில்லைக் கையிலேந்தினவரும் - அழகிய சக்கராயுதத்தை யுடையவரும் - பூர்வம் கஞ்சனுடைய ஒப்பற்ற வுடலை நாசப் படுத்திய உகிராகிய வாளையுடையவரும் - உலகமெங்குந் திகழ் கின்ற கரிய திருமேனியை யுடையவருமாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி யென்னு மிவரும் உங்களை யெக்காலத்திலும் இனிதாகக் காத்த ருளுவார்கள்.) என்னுங் கருத்தமைய வைத்து,

சாரங்கபாணி பஞ்சாக்கரத்தர் கஞ்சனை மு
னோரங்கங்கொய்தவுகிர்வாளர்—பாரெங்கு
மேத்திடுமையாகரினிதாயிவரும்மைக்
காத்திடுவரெப்போதுங்காண்.

எனவோர் கவி யிருபொருட் சிலேடையாகப் பாடி ஆசிர்வதித்தனர். இப்பா லத்திருமணச் சடங்குகள் யாவு நிறைவேறும் வரையில் கூத்தனு ரங்கனையிருந்து, பின்ன ரரசனிட மிதில் விடை பெற்றவராய் மகதநாட்டின் வழியாகச் சோழநாடு செல்லக்கருதிப் போகையில் திருவண்ணாமலையைச் சமீபித்தனர். அக்கா லங்கு தைப்பூச மகோற்சவ நடப்பதைக்கண்ட கூத்தனர் அவ்வுற்சவ முடிக் தீர்த்தசாம மூன்று நிறைவேறும் வரையிலங்கேயிருந்து பின்னர் பிரயாணமாகச் செல்லுகையில், திடீரென் றாகாயமெங்கு மேகங்கள் பரவி யிருண்டு மழை பெய்தலாரம்பித்தன. அக்கா லவர் பரிவாரும் இம்மழையை நிறுத்தல் நமது கவிச்சக்ரவர்த்திக் கரிதல்லவென் று கருதினார். அஃதுணர்ந்த கூத்தர் உலகோபகாரமாகப் பெய்யற்பாலதான மழையினைத் தேவகாரியத்தின் பொருட்டன்றிச் சுயகாரியத்தின் பொருட்டு நிறுத்தல் தோடமென் றுகூறி, அத்தருணத் தவீதியில் முன்னம் பிறவிக் குருடாயிருந்து தம்மாற் கண்பெற்றுள்ள கணிகையர் வீடு தோற்றக்கண்டு, அது கபாடபந்தனஞ் செய்யப்பட்டிருந்தமையால் அதைத் திறப்பிக்கச் சிலரையேவினர். அவர்கள் விரைந்துசென்று கபாடத்தினைப் புறத்துத் தட்ட, அக்கால் தலைக்கடைத்தானத்திற் றீபம் வைத்துக்கொண்டு சயனித்திருந்த அக்கணிகையரின் மூதாட்டியானவ ளஞ்சிப் போபோவென் று கடிந்து கூறினள். அதைக்கேட்டுணர்ந்த கூத்தனர் நகைத்துத் தாமேசென்று, (இருளை யிருளே விழுங்குகின்றதென் று சொல்லும்படி மிக விருண்டு யாதோரிடத்தையுங் காணக்கூடாமல் கண்கள் மங்கிய கைக்கோலின் வழியாகவே செல்லவுண்டாகிய கருக்குப்போனதை யத்திரை செல்வோர்க்கு பாதையை விளக்குமெயென் றாசாமல் அதற்கஞ்சிவந்து தட்டிக் கவியுங் கடினசிந்தைபோய் போபோவென் று துரத்திய பழைய குருட்டுக் கிழவி! உன் வீட்டின் கபாடத்தினை நீ திறத்தற்குக் கூடாவிடினும் உன் வீட்டினுள்ளுள்ள [illegible]க் கொண்டாவது திறந்திடாய்) என்னுங் கருத்தமைய யமைத்து

இருளையிருள் விழுங்கியெவ்விடமுந்தோன்ற
திருவீதியக்கோல்வழியேபோக—வருமிரவைப்

பாராதுபோவென்பழையகுருடாகதவை
யாராலேனுந்திறந்திடாய்.

என்றோர் கவி கூறினர். அதுகேட்ட கிழத்தாசி இடிச்சத்தங்கேட்ட நாகம்போலஞ்சிக் கண்கள் பழையபடி குருடாகித் தீபவொளியையுங் காணக்கூடாதவளாய்க் கலங்கி, ஓ சுவாமி அடியாள் தேவரீருடைய வாக்கென்றறியாது செய்த பிழையினைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனள். அதுகேட்ட கூத்தருளமிரங்கி, (இருளை யிருளே விழுங்குகின்றதென்று சொல்லும்படி மிக வருந்தி யாதொரிடத்தையும் காணக்கூடாமல் கண்களிரண்டுங் கைக்கோலின் வழியாகவே செல்லவுண்டாகிய கஷ்டத்தைக் கனவுமுகமில விடர்களுக் கேதுவாமேயென்று பாராமல் யாங்களு மதனை யோசியாமல் வந்து கட்டிக் கூவியும் இரக்கமான சிந்தையோடும் வாவென்றழைத்த அம்புபோலு மழகிய கண்களையுடையாளே! உன் வீட்டின் கபாடத்தினை சதவிற்குறையாது இறைவு பெற்றுள்ள உன் கரத்தாற் றிறந்திடாய்.) என்னுங் கருத்தமைத்து மேற்கூறிய கவியின் பிற்பாதியை மாற்றி,

இருளையிருள்விழுங்கியெவ்விடமுந்தோன்று
இருவிழியுங்கோல்வழியேயேக—வருமிரவைப்
பாராதுவாவென்பகழிவிழியேகதவை
யாரார்கையாற்றிறந்திடாய்,

எனக் கூறினர்,

35. அம்மாத்திரத்திலவள் தனது கண்களிரண்டும் விளங்கப்பெற்றவளாயெழுந்து கதவைத்திறந்து வருவித்திருத்தி, தனது புத்திரி பௌத்திரிகளால் அவரைப் பூசிப்பித்துபசரித்தனள். அம்மாதாயானவள் செய்த வுபசரிப்பிற்கும் அவள் புத்திரி பௌத்திரிகள் செய்த பூசைக்கு முவந்த கூத்தனார் அவர்களை யாசீர்வதித்து வியந்தபின் பிரயாணமாகிச் சோழநாட்டெல்லையைக் குறுகி, காவிரியாற்றின் வடகரைபோமாக

வே சென்று சிதம்பரத்தலத்தை யடைந்து, சில வேவுகாரரால் தமது பீடிகையையும் தமக்கு நடந்த வுத்தேசித்திருக்குஞ் சிவாராதனைக் காகவேண்டிய பொருள்களையும் ஓர் திருமுகத்தெழுதித் குலோத்துங்கசோழனுக் கநுப்பி, அவனால் வரப்பெற்ற வப்பொருள்களைக்கொண்டு திருவாராதனை சங்கம பூசை முதலியன நடாத்தித் தில்லைவா ழந்தணர்களை யெல்லாந் தனித்தனி பூசித்துபசரித்து அவ்வவர் விரும்பினவற்றை யெல்லா முதவி, யேனைய வந்தணராதுலர்க் களவற்ற தானங்கள் வழங்கிப் பிரயாணங்கொண்டு புவனை யென்னும் பட்டணத்தை யடைந்து, அப்பட்டணத் தருகிலுள்ள ஆலூரில் அநேகர் செல்வத்தோடு வாழும் செங்குந்தத் தலைவர்கள் அங்குச் சபைகூடி யிருத்தலைக் கண்டு அச்சபையுட் புகுந்தனர். அச்சபையா ரிவரைக் கண்டவுடனே எதிர்கொண் டழைத்துச் சென்று உபசரித் திருக்கச் செய்து, க்ஷேமாதிசயங்களை விசாரித்தானபின் அடியில் வருமாறு கேட்கத் தொடங்கினர். ஓயா புலவரே! சில தினங்கட்கு முன் நான்காம் வருணத்தாராகிய காராளருடைய குலவண்மையைப் பற்றிக் கம்பனென்னு மோர் கவிஞனானவன் ஏரெழுபதென்னு மோர் பிரபந்தம் பாடித் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் அரங்கேற்றியதாகவும், அதன்பின்னர் நாலாம்வருணத் தொருபகுதியாரான வன்னியருக்கும் சிலையெழுப தென்னும் ஓர் பிரபந்தம் பாடிக் கொடுத்ததாகவும் கேள்வி. நம்முடைய மரபிலுள்ள மூவருணத்தாருடைய நல்லொழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டுள்ளதா யிருக்கும், மணலூர் வேந்தராகிய நீர் இம்மரபிற்றோர் மாணிக்கத் தீபம்போன்று விளங்கியும், இவ்வுலகையாளு முத்தமிழ்வேந்ரும் உம்மைக் கவிச்சக்கரவர்த்தியென் றழைத்துக் கொண்டாடுமடிக்குப் பிரகாசித்தும், இதுகாறு மெமது குலவண்மையைப் பற்றியோர் பிரபந்தமேனும் செய்யாதிருந்த தென்னே? ஆனதால் நீர் சிலநாள் இவ்விடமிருந்து ஓர் பிரபந்தம் பாடி அரங்கேற்றுதல் செய்யவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அதுகேட்ட கூத்தர் அவர்களை நோக்கி, ஓ சபையார்களே! நீங்கள் கொண்ட கொள்கை எனக்கு வியப்பைத் தருகின்றது.

நமது மரபிற்கும் ஓர் பிரபந்தம் வேண்டுமா? மட்குடத்திற்குச் சித்திரமெழுதுதல் தகுதி, பொற்குடத்திற்கும் அஃதெழுதுவாருண்டோ? முன்னமே குமரகோட்டத் தருச்சகராகிய கச்சியப்பசிவாசாரியர் தாம்பாடிய கந்தபுராணத்தில், நமது மரபினைப்பற்றிப் பாடாந்தரங்களி லுண்டாயுள சரித்திரங்க ளனைத்தையுந் திரட்டிச்சேர்த்து மொத்தத்திற் பன்னீராயிரஞ் செய்யுளாக முடித்திருக்கின்றனர். அவரோ வடமொழியினுந் தென்மொழியினு மிகவல்லவராய், ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்றவராய், வேதாகமாதிகளிற் றேர்ந்தவராய் மிகப் பிரசித்தியுற் றிருந்தவர். அவரப்புராணத்தினைத் தம்மிச்சையாற் செய்யத் தொடங்காது, குமரகோட்டத்தடிகளின் கட்டளையால் அவர் முதலடி யெடுத்துக்கொடுக்கப் பாடி முடித்தனர். அவரப் புராணத்தைப் பாடும்போது தினந்தோறு முடிக்கின்ற நூறு செய்யுட்களையும் ஏட்டிலெழுதி, அவ்வேட்டையு மெழுத்தாணியையும் அக்குமரகோட்டத்தடிகளின் திருவடிக்கீழ் வைத்துத் தமது மாளிகைக்குச் செல்லுவார். அக்கடவு ளவற்றைப் பிழையறத் திருத்திவைப்பது வழக்கம். இவ்வாறாகவே யப்பன்னீராயிரம் பாட்டும் பார்த்திருத்தமான பின்பு, அச்சிவாசாரியர் அப்புராணத்தைக் குமரகோட்டச் சந்நிதியி லரங்கேற்றி, அத்திருமுறையுடனே தந்தச்சிவிகையி லெழுந்தருளி மாடவீதியை வலம் வரும்போது இருபத்துநான்கு கோட்டத்துமுள்ள வேளாளரெல்லாம் அச்சிவிகையைத் தாங்கியும், வெண்சாமரம் வீசியும், குடை கொடிகள் பிடித்தும், மங்கல வாத்தியங்கள் முழக்கியும் சென்றார்கள். வைசியர் பலவகைத் தான தருமங்களைச் செய்துகொண்டு நடந்தார்கள். அரசர் கவசத்திகளிலிருந்து மரியாதை நடத்தினார்கள். அந்தணர் நாற்புறத்தும் வேதகோஷம் செய்துபோயினர். அக்காஞ்சி மண்டலத்துள்ள பதினெண் செங்குந்த மரபினரெல்லாம் கந்தபுராணங் கேட்டவர்க்க பலவகைச் சனங்கட்கும் அன்னபானாதிகளை யளித்திருந்தனர். அத்தகைய புராணத்தில் நமது பூர்வோத்தரத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருப்பதே போதுமன்றோ? எனக்கூறினர்.

அந்நகர்ச் சபையார் கூத்தரை நோக்கி, ஐயா புலவர் பெருமானே! நீர் கூறியவையனைத்து முண்மையே. எல்லாப் புராணங்களிலும் அவ்வவ் வருண வொழுக்கங்களைப் பற்றியும் செயல்களைப் பற்றியும் விவரமாய்க் கூறியிருக்க, அவ்வவர்களுக்கு மேன் தனியே வேறொரு பிரபந்தம் செய்துகொண்டார்கள்? புராணமென்பது பொதுவென்றும், பிரபந்தமென்பது சிறப்பென்றும், புராணமென்னு மிலக்கணத்திற்குப் பிரபந்த மிலக்கியமென்றும் ஆன்றோர்கள் கூறுவது மெய்யல்லவா? இது தேவரீர் அறியாததா? என்றார்கள்.

அதுகேட்ட கூத்தர் புன்முறுவல் பூத்து, ஓ எனதன்பர்களே! ஆன்மாக்கள் பிரமசிருட்டியின் வயமா யுண்டானபோதே அவ்வவற்றின் குணபேதங்களால் வருணபேதங்களுண்டாய்விட்டன. அவற்றைப் பேதிப்பாருமில்லை, அவையும் பேதப்படா. அவற்றுள் தாழ்ந்த நான்காம் வருணத்தார் மூன்றும் வருணத்தாரா யுயர்வடைய முயலினும், மூன்றாம் வருணத்தா ரிரண்டாம்வருணத்தாராச் சிறப்படையப் பெயர்சாற்றினும், இரண்டாம் வருணத்தார் முதல் வருணத்தராய் மேன்மையடையப் பிரயத்தனஞ் செய்யினும், அவ்வவ் வருணத்தினரும் அவ்வப்பிறவியில் தத்தம் வருணாச்சிரம தருமத்திற் றவறா திருந்தால் மாத்திரமே மறுபிறவியில் அம்முயற்சியும் பிரயாசையும் பிரயத்தனமுங் கைகூடுமேயன்றி அவ்வப்பிறவியிற் கைகூடா. இதை யுணராமற் பழமையாயுள்ள புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் பிரபந்தங்களிலும் தமக்குத்தாமே வரைந்து வைக்கினும் வாய்மதம்பேசினும், அடையும்பயன் யாதுமில்லை. அந்தணருட் கோளகனாகப் பிறந்த கம்பன் பின்னைச் சற்சூத்திரனால் வளர்ந்து அதன்பின்னர் சற்சூத்திரனும் கல்வித்தேர்ச்சி முதலியன வடைந்தோனாகையால், அந்தச் சற்சூத்திரன் மரபினராகிய வேளாளரைக்குறித்து, அவர்களுழவுத் தொழிலினையும், அத்தொழிலினுக் கின்றியமையாதனவாகிய ஏர் கொழு கலப்பை முதலிய கருவிகளையும் சிறப்பித்துப் பாடினன். இஃதபிமானம்: பின்னர் சங்கம சூத்திரராகிய வன்னியரைக் குறித்து, அவர்கள் காவற்றொழிலையும்

அத்தொழிலினுக் கின்றியமையாதனவாகிய வில்முதலிய கருவிகளையுஞ் சிறப்பித்துப் பாடினன். இஃது பொருள் மோகம்: இவ்வாறு கற்பனை வாயிலாக வந்த அச்சிறப்பினுற் கண்ட வதிசயம் ஒன்றுமில்லை. 'இவ்வுலகிற் செல்வரை யடைந்து சிறப்பித்துக் கூறி யாசித்தல் போலத் தம்மை யாதரித்தோரை யாசிரியனும், அவர்களைச் சிறப்பித்துப் பாடிப் பரிசு பெறுதல் சில புலவரது கொள்கை. அந்தணர் முதலிய முதன் மூவருணத்தார்களின் ஒழுக்கங்களைத்தையும் ஒருங்கு பெற்றவராயும், கைலாய பரம்பரையினராயும், நந்திகணத்தவ ரம்சத்தராயும், படைப்பிரமன்பர் மரபினராயுமுள்ள நாம் நமது குலவன்மையைப்பற்றிச் சிறப்பிக்கப் புகுதல்; இயற்கை யழகிற்குச் செயற்கை யழகு செய்தல் போலாம். இந்தச் செயற்கை யழகோ நிலைப்பதன்று. இயல்பிற்றனே பல சிறப்போடுங் கூடிய நமது குலவன்மையைப்பற்றிப் பாடுவிக்க வேண்டின், நம்மினுமுயர்ந்த வருணத்த னொருவனாற் பாடுவிக்க [illegible] நம்மிற் றாழ்ந்தோனாற் பாடுவித்துக் கொள்ளுத லொழுக் [illegible] குலவன்மையை மிகச் சிறக்கப் பாடிக்கொள்வது அதனினுங் குறைவன்றோ? எனக்கூறி யெழுந்து, தமது நித்திய நியம நிறைவேற்றிக்கொள்ளுமாறு அடுத்த வீதியிலிருக்கும் பூர்வம் றைய தொருசாலை மாணாக்கரும் அந்தண சிரேஷ்டருமான சோமாசியாண்டார் மனைக்குட் சென்று, அவருடன் சிலநேரம் வார்த்தையாடி சிவபூஜாக்கிருகத்திற்குப் போயினர்.

அக்கால் முன் சபைகூடியிருந்த செங்குந்தத்தலைவர்கள் தம்மெண்ணம் நிறைவேறாமையால் மிக வருந்தினவர்களாய்க் கூடிக் கூடு கொள்ளையாய யுணராமற் சிந்தித்து, இப்புலவன் நமது மரபினனாயிருக்கும் நமது மரபின் பிரபாவத்தை விளக்கவல்ல ஓர் பிரபந்தம் பாடித் தரும்படி கேட்டுக்கொண்டால் நம்மின் மேலானவனாற் பாடுவித்துக் கொள்வதே சிறப்பென்று கூறிப்போய் விட்டானல்லவா! இனி நம்மின் மேலான வருணத்த னொருவனை நமது தந்தையாகிய சிவபெருமானாற் சிருஷ்டி செய்துகொள்ள வேண்டும்போலும். இவ்வுலகிற் புன்கவிகளையுள்ளோர் வெளிப்படின் அவர்களை யென்று விரவாளர் போன்றவிப்பேனென்

ரோர் வெற்றிக்கொடிக் கம்பநாட்டித் தான் கற்றுள்ள கல்வியின் மாத்திரம் அபிமானம் வைத்துள்ள இவன், தான் பிறந்துள்ள குலத்திற் சற்றும் அபிமானமில்லாதவனா யிருக்கின்றான், இந்தக் கையனை நாம் இவ்வுலகிலிராதபடி கொன்றுவிடுவதே சரியென்று தங்களுக்குள் நிச்சயித்துக் கொண்டவர்களாய், உடனே வளைதடி வாள் முதலிய வாயுதங்களையேந்தி அவரிருக்குமிடத்தை நாடி வந்தார்கள், அதுகண்ட சோமாசியாண்டார் இடைக்குற்று; அவர்களதியுக்கிரத்தோடு மாயுதபாணியராய் வந்த காரணத்தைக்கேட்டறிந்து நடுங்கி, கூத்த[illegible] சிவபூஜாக்கிருகத்திற்குப் போயிருப்பதால் வந்தவுடனவரை ய[illegible]னுப்புகின்றேன் அதுவரையில் சற்றிவ்விருங்களென் றிதவாக[illegible] கூறினர்.

அவர்க ளவ்வாறே [illegible]யிருந்த பின்னர் அந்தணரொன்றுந் தோன்றாதவராய்க் கிலேசித்து, இத்தமிழ்நாடெங்கும் கவிச்சக்ரவர்த்தியெனப் பெயர் பூண்டிருக்கும் பெரியோனை நாம் எந்த விதங் காட்டிக் கொடுப்பதெனவருந்தி, அரிதும் புண்யமூர்த்தியின் பொருட்டு நமதொரு புதல்வனைத் தரின் இத[illegible]ரங்கியுள்ளவு நமக்குப் பெருங்கீர்த்தியும் பரத்திற் [illegible]னவராலு மடைதற்கரிய மேலான பதவியுங் கிடைக்கற் கையமில்லையென நிச்சயித்தவராய் உட[illegible] தமது புதல்வனை யழைத்துக் கூறவேண்டுவன கூறிச் சம்மதிப்பித்து, ஓர் பேழையுள்ளவனை யிருத்தி மூடிக் கொணர்ந்து தலைவாயிலிலிடம் வைத்து, நீங்கள் கருதிவந்த புலவர் இப்பேழையுளிருப்பதால் இதை யிங்ஙனந் திறவாது சோலைக்களக் கொண்டுபோய்த் திறந்து உங்கள் கருத்தை நிறைவேற்றிக் கொ[illegible]ளுங்களென்று கூறினர். அவர்களதை யவ்வாறே அங்குக் கொண்டு போய்த் [illegible]திறந்துபார்த்து பிராமணச்சிறுவ னிருப்பதைக் கண்டு பயந்து, உடனே பழையபடி யப்பேழையோடும் அச்சிறுவனை யுபசரித் தழைத்துக்கொண்டுவந்து சோமாசியாண்டாரிடம் விடுத்து, எங்களைப் பிரமஹத்திப் பழிக்காளாக்குதல் உமக்குத் தகுதியோவென்று பெருங் கூச்சலிட்டார்கள். அந்த க்ஷணத்திற் கூத்தர் தம[illegible] பூஜாக்கிரியைகளைத் துக்குறைவின்றி முடித்துக்கொண்டு அக்கிருகத்தினின்றும் வெளிக்கொண்டு வீதி

மீத் பெருங்கூச்ச லுண்டாயிருப்பதைக் கேட்டு, அக்கூச்சலுக் கேதுவைச் சோமாசியாண்டாரா ருணர்ந்து உடனே பலரோடு தாம் வெளிவந்து, தம்மைக் கொல்லு மிமித்தம் ஆயுதபாணிய ராய் வந்திருக்கும் சபையாரை நோக்கி இதனைக் கூறலாயினர்.

ஓ நற்குலத்தலைவர்களே! அடியேன் புகல்வதைப் பொறு மையோடுங் கேண்மின்கள்: கம்பன் நல்லொழுக்க மிலனாயினு மகாகவி யென்பதற்கு மறையவர் குலத்த னென்பதற்குஞ் சந் தேகமில்லை. அவன் கற்றுள்ள கல்வித்திறத்தினால் வேளாள ருடைய உழுதொழிற்கான கருவிகளையும் வன்னியருடைய காவ ற்றொழிற்கான கருவிகளையும் வருணித்துப் பாடினன். பெரும புலவர்களாயுள்ளோர் தேவர்களையும் அரசர்களையும் தமக்காதர வாயுள்ள பிரபுக்களையும், அபிமானத்தாலேனும் பொருள்வேட் கையாலேனும் தனித்தனி புராணங்களாயாக பிரபந்தங்களாயாக அனைவருந் தமது முன்னிலையில் வருணித்துப் பாடுதல் மரபு. ஒர் குலத்தினை அக்குலத்தினர் வேண்டுகோளாலேனும் தன்னிச்சை யாலேனும் வறிதே வருணித்தலின் யாதுபயன்?

வளம்படவேண்டாதார்யார்யாருமில்லை
யளந்தனபோகமவரவராற்றால்—விளங்காய்
திரட்டினாரில்லைக்களங்கனியைக்
காரெனச்செய்தாருமில்.

என்னு மான்றோர் வாக்கியம் நீங்களறிந்துள்ளதே: ஆத லால் நான் நமது குலத்தை வருணிக்கமாட்டேன். நம்மைத் தாமே பாடிக்கொண்டார்களென்னும் இழிச்சொல்லை நமது குலத்திற்குத் தரமாட்டேன். வேளாளர் ஏர் பூட்டாவிட்டால் வேதியாதியர் வேரற்றுப் போவாரென்றும், வன்னியர் வில்லேந் தாவிட்டால் வையகமுற்றும் வரம்பற்றுக் கெடுமென்றுங் கற் பனைசெய்து பாடுவது எனது வழக்கமன்று, உள்ளதையே கூறி யாவரும் உறுதிகொளச் செய்வேன். நற்குலத்தி லபிமானமும் பிறகுலத்தில் வைடம்மியமும் வகிப்பவன் யானன்று. எனதியல் பிவ்வண்ணமாயினும், உலைவாய் மூடலாம் ஊர்வாய் மூடுதலரிது.

எனக்கென முன்னோரால் கிடைத்துள்ள பிதிரார்ச்சிதமும் சோழ ராஜாக்களாற் கிடைத்துள்ள சுபார்ச்சிதமும் எண்ணிலவாதலின், எனக்குப் பொருளாசை சிறிதுமில்லையென்பதை இவ்வுலகே யுணர்ந் தாம். ஒவ்வோர் சமயத்தாரும் தத்தஞ் சமயத்தையே மேலெனக் கூறி வாதித்தல்போல, ஒவ்வொரு சாதியரும் தத்தஞ் சாதியே மேலாகக்கூறி வாதிடுதல் வழக்கு. அவ்வழக்கு முடிவி லிழுக்கா மென்பதற்குச் சான்று, அவ்வக்குலத்தினரது தொழில் விருப்ப மேயாம். இத்தகைய சமயத்தையுஞ் சாதியையும் பற்றி ஓர் பிரபந்தங் கூறிவிடத்தால் அப்பிரபந்தத்தால் யாதேனுமோர் அற் புதம் விளையின் அதுவே யவற்றை யெல்லாவற்றினு மேலெனக் கொள்ளற்குச் சாமியமாகுமன்றோ? ஆதலால் அடியேன் கைலாச பரம்பரையாகிய செங்குந்தர் மரபிற் றோன்றியுள்ளோனாயினும், என்வாக்கில் சத்தியலட்சுமியும் சாரதாதேவியும் சாஸ்வதமாய்க் குடிகொண்டிருப்பது மெய்யேயாகில், அவர்கட்குச் சகஸ்திர நாமார்ச்சனையின் பொருட்டு நன்குலத் தலைப்பிள்ளைகள் ஆயிரத் தெண்மர்களின் சிரத்தினைப் பரிசாகக் கருவிகோல் சமதாயமாகிய ஈட்டியைச்சமட்டி, "ஈட்டியெழுபது" எனவோர் பிரபந்தம் பாடி முடித்து இவ்வுலகினர் வியக்கச் செய்கின்றேன் என்றனர்.

அவர்சொன்னதைக் கேட்டதும் தங்கள் செவியிற் கேளாத பயங்க ரமான அந்தச் சொல்லைக் கேட்டபொழுது திடுக்குற்று, இதெ ன்ன கோரம்? "கூத்துப் பார்க்கப் போனவிடத்திற் பேய் பிடித் தது போலவும் - பிள்ளை வரத்துக்குப் போனவள் புருஷனைப் பலி கொடுத்தது போலவும்" இருக்கிறதே? இவர் நம்மவராயிரு க்கி[illegible]ன்கிற பாதகியதைப் பற்றிப் பாட்டேப்பாட வேண்டுமெ ன்று சபையிலேயாகக் கேட்டாற் கொஞ்சமாவது இரக்கமில்லாமலும் தாக்ஷிண்யமில்லாமலும் ஆயிரத்தெண்மர் தலைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அவைகளும் தாயக்குத் தலைப்பிள்ளையின் தலைகளாயிருக்கவேண்டுமென்றும் துணிந்து சொல்லுகிறீர்: இதென்ன விபரீதம்? எங்கேயாவது தலையும் கொடுப்பார்களா? இவருக்குப் பாடவேண்டுமென்று மனதிருந்தால் இப்படிச்சொல் வாரா? பாடக்கூடாதென்கிற எண்ணத்தைக் கொண்டல்லவோ

"வேட்டைக்காரனுக்கு வழியெங்கே[...]ில் போகிறவன் தலைமேலே" என்பார்போல அகடவிகடம் [பே]சுகின்றார்; இதற்கென்ன வுத்தரம் சொல்லுகிறது என்றறியா[த]துந் தோன்றாமல் மரம்போல அசைவற்று மௌனமாயிருந்தா[ர்]கள்.

அப்போது கூத்தர் நாம் கேட்டகேள்விக்கு இங்கிவர்கள் ஒன்றுஞ்சொல்லாமலிருக்கிற தென்னவென, அவர்கள் ஐயா! செல்வம் சொல்லுக்கஞ்சாது என்பதற்குச் சரியாய், உமக்குக்கேட்க நாக்கூசவில்லை. எங்களுக்கு மறுமொழிசொல்ல நாவெழவில்லை. என்னசெய்வோம்? நம்முடைய மரபின் மகிமை விளங்கும்படி பாடல் பாடவேண்டுமென்று நாங்கள் உம்மைப் பிரார்த்தித்தவிடத்தில், தலை கொடுக்கவேண்டுமென்கிறீர். பாட்டுக்காகத் தலை கொடுத்தவர்கள் யார்? எங்களைக் கேவல [...]சாத்தியத்தில் கொண்டு வந்துவிட்டீரே யென்றார்கள். அதற்குக் கூத்தர் புன்னகை செய்து, என்னையாளும் ஆனைமேலேறுவேன வீரமணிகட்டுவேன் அகப்பட்ட பெயர்களைத் தலையை யுடைப்பேனென்கிற விளையாட்டுப் பிள்ளைகளுக்குள்ள தைரியமும், ஆராவது தன்னைத் தூக்கி மாத்திரம் பிடிப்பார்களானால் எதிர்த்தோர்களையெல்லாம் பிணக்காடாக வெட்டுவே னென்கிற முடவனுக்குள்ள வீரமுங்கூட உங்களுக்கில்லையே: ஆர் தலை கொடுப்பார்க ளென்கிறீர்களே: நமது குமணராஜன் காட்டிற் போயிருக்கும்பொழுது அவன் தம்பியாகிய அமணராஜன் மாச்சரியத்தால் என் தமையன் தலையைக் கொண்டு வருகிறவர்க்குக் கோடிபொன் கொடுக்கிறேனென்று சொன்ன சமயத்தில் ஒரு வித்வான் குமணன்மேற் கவி பாடிக் கொண்டுபோய்ப் பரிசுகேட்க, அவன்

அந்நாள்வந்திலையருங்கவிப்புலவோய்
இந்நாள்வந்துநீ நொந்தெனையடைந்தாய்
தலைதனைக்கொடுபோய்த் தம்பிகைக்கொடுத்து
விலைதனைமீட்டுன்வெறுமைநோய்களையே,

என்றோராகவல்பாடித் தன் உடைவாளையுமெடுத்து அப்புலவன்கையிற் கொடுக்கவில்லையா? ஒரு [வ]ணிகனுக்காகப் பழைய

ஞானில் வேலையை எடுத்து மெய்யர் தக்கருமிரைக் கொடுத்துச் சத்தியத்தைக் காத்தருளவில்லையா? இங்ஙன் [illegible] கொஞ்சகண்டைத் திருக்கூ[illegible] [illegible] நீறைவரிவர் [illegible] அதன் கரையில் [illegible] கொஞ்ச [illegible] கைதை அருகிலிருந்த வேர[illegible] இனி [illegible] வதம் அம்மா விருந்தால் [illegible] விட்டதை [illegible] வேர் பென்றால் அவ்வளவு [illegible] இடமில்லை [illegible] முதலுக்கே மோசம் வந்து [illegible] பிரமித்துத் தன் னுடன் உழுவத் தொழில் செய்துகொண் [illegible] நீ இந்தத் கர்மக்கட்டான தருணத்தில் முன் பின் யோசியா பண்ணுமல் என்னை [illegible] அந்த [illegible] ட்டு அடையென்று சொல்ல அவ்வாறுயே [illegible] அவனை [illegible] வெட்டிப்போட்டு அடைக்கின் [illegible] உதாரகுணத்துக்கு! பொருளும் [illegible] [illegible] திண்மாத்திரத்தோ! இக்கோரத்தையார் [illegible] ன்பது [illegible] குலத்தாருக் கொருமிதயமிக்க [illegible] னோர்கள் உயிரை விடுவதற் கஞ்சாத அதிசூரர்களா யிருந்தார்க ளென்பதை நீங்கள் கேள்விப்படவில்லையா? [illegible] சாலமேல் [illegible] தெயத்திலே செல்லுமென்னும் கிராமத்திலே சோமனாதனென்னும் திருநாமம் வகித்த சிவபிரானைக் குறித்துக் கவலுசெய்து [illegible] தாசர்களை [illegible] லத்தக்க வாத்தனுடைய பட்டவைகள் வல்ல [illegible] யகாமீ - பூகாமீ - வாயுவேகம் - மூனோவேகி என்னும் குதிரைகள் நான்கும், வச்சிரகாளன் - வச்சிரதண்டம் - வச்சிரக்கவசம் முதலிய வைகளும் பெற்று, அன[illegible] யென்னும் [illegible] [illegible] காதினியாளுடைய காவலிராஸ்லார் [illegible] [illegible] சகலராச்சியங்கட்கும் [illegible] [illegible] எக்காலும் [illegible] சமுத்திரம்போல் [illegible] அதனை [illegible] மனுதர்மமிய [illegible] [illegible] இருப்புக்கம்பங்கள்மீது சமைத்து, அதன்

பதியிலோர் எலிக்குலத்தம்பம் நாட்டி அத்துனியி லாகாயமேட் டப் படம் விடொன்றமைத்து, இவற்றைச்சூழ சத்தப் பிராகாரங்களும் அவற்றில் முறையே போர்வீரர்கள் - சேனாபதிகள் - யானைகள் - குதிரைகள் - சிங்கங்கள் - புலிகள் - செந்நாய்கள் முதலியவு மிருத்தி, நீரகழியு நெருப்பகழியு நிரும்பித்து, அங்காங்கனேக விருக்கங்களும் புட்பச்செடிகளும் வாய்ந்த சோலைகளையும பூங்காவனங்களையு முண்டாக்கி, இக்கோட்டைக்குக் காவலாகத் துர்க்கா தேவியையு மாகாளியையும் உட்புற வெளிப்புறங்களில் தாபித்து, தலைக்கடங்கிடவா வரசர்களையெல்லாம் அவ்வவர் மனைமக்களோ டிருஞ்சிறையிலிருத்தி வருத்தித் தன்னை வெல்லவல்லோர் யாண்டு மில்லையென்னுங் காரணத்தால் வல்லானென்னும் பெயரையடைந்து அளவற்ற துர்க்கிருத்தியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கையிலே இந்நகரியில் வென்று அவன் மனைவிக்கு மாங்கலியப்பிச்சை தந்தவன்று சகல ராசர்களுக்கும் உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்தருளிய வீரர்கள் நம்மவர்களல்லவா?

36. இவற்றையெல்லாம் பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டிருந்து நீங்கள் பலியானது பூனையாய்விட்டதுபோல இவ்வாறழைகரியப்பட்டுப் பின்வாங்குவீர்களாகில், உங்களுக்குப் பாடல் வேண்டுமென்னும் இச்சையேன் உண்டாயிருக்கின்றது? ஆகவா வந்த வெண்ணத்தை விட்டுவிடுங்களெனக் கூறினர்.

இவ்வசனத்தைக் கேட்ட ஆவூர்ச் செங்குந்தத் தலைவர்கள் அதிக சந்தோசங்கொண்டவர்களாகி யாவரும் ஒருமனதாகச் சம்மதித்து, அவ்வாறே யாகுகவென்று கூறிக் கந்தனை நாதரைக் கும்பிட்டுக்கொண்டு விடைபெற்றுப் போயினர். உடனே சுத்தரும் சோமாசியாண்டாரிடம் விடைபெற்று அப்பின்பு உறையூரை யடைந்து குலோத்துங்கச்சோழனைக் கண்டு, தாம் தலையாத்திரையாகச் சென்று மீண்டவண்டியில் நடந்துள்ள சமாசாரங்களையெல்லாஞ் சொல்லி, புவனையில் ஆவூர்ச் செங்குந்த வேந்தர்க்கும் தமக்கும் நடந்துள்ள சம்பாஷணைகளையும் தமக்காகச் சோமாசியாண்டார் செய்தருளிய சகாயத்தின் திறத்தையும்

இனிமேல் நடத்தப்படுங் காரியத்தையும் அத்தினத்தையுந் தெரிவித்தனன். அதனைக்கேட்ட வேந்தன் ஆச்சரியமடைந்தனன்; உடனே கருணாகரபாண்டியன் முதலிய அரசர்கட்கும் ஆங்காங்கு இராசாதிபதிகளாயுள்ள பெரியோர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களுக்கும் கூத்தர் கூறிய விருந்துக்குங் காரியத்தினைச் செப்பி அத்தினத்தையுங் குறித்துத் திருமுகம் வரைந்தனுப்பித்து, தன் இராஜதானியைச் சேர்ந்த பலவூர்களிலும் வள்ளுவனால் முரசறைவித்தான். முன்னர் கூத்தரிடத்தினின்றும் விடைபெற்றுச் சென்ற ஆறூர்ச் செங்குந்த மன்னர்கள் தாங்கள் போகு நாட்டினர்க்கெல்லாம் தாங்க ளுத்தேசித்து நடத்தப்போகும் காரியம் இன்னதென்றும், அக்காரிய மித்தினத்தில் நடத்தப்படுமென்றும், அத்தினத்தி லதற்குவேண்டுவன விழைவேனென்றும் திருமுக முன்னிலையில் தெரிவித்தார்கள். அத்திருமுகங்களைக்கண்ட நாட்டாருள் இரு நாட்டினரொழிய,

37. ஏனைய நாட்டின ரெல்லாம் மேற்குறித்த தினத்தில் நற்குண நற்செய்கைகளமைந்த தங்குலத் தலைவர்களை ஆயிரத்தெண்மா ரென்கின்ற மிக வுற்சாகத்துடன் அவ்வாவிடைக் களிலேயே கண்டனர். அச்சிரக்கலமைத் தத்திரம் வண்டிகளை முடித்துக்கொண்டு உறையூர் சென்றவாறு கூத்தருக்குத் தெரிவித்தனர்.

அவ்வவர்களைப் பார்த்துநோக்கி, ஒட்டக்கூத்த முதலியவர்களே! நமது குலத்தாருக்குச் சோழராஜனுடைய சபாமண்டப வாசலில் விதற்றிருக்கின்ற வந்தவடம் பழிச்சொற்கள் போகாதொழிக சிரங்களைச் சிங்காசனம் போலமைத்து, இரத்தப்பாவாடை விரித்து அலங்கரித்து வைப்பீர்கள் அங்ஙனம் யாம் செய்வோமென்று கூறினார். அவ்வாறே யவர்கள் ஒட்டக்கூத்தர் சோழனுடைய சபாமண்டப வாசலையடைந்து, அங்குள்ளோர் யாவரும் வியந்து நிற்கப் பிரசிஞ்ஞை யியக்குமபடியாகச் சூழ்ந்து கட்டளையின்படி நடாத்தி அவர் வரவுக் கெதிர்பார்த்திருந்தனர்கள். இவ்விதத் தலைவருள் ளொருவராம்படி கொள்ளுமபடி செங்குந்தகுலதிலகர் களாலமைத்து அலங்கரித்த தழைக்கயார்திருக்கும் சிங்காசனத

இன்கள் விளங்கும் சோலைகளில், சில பல்லிலைவரிகாட்டி வல்லியு மருந்சச் சிரித்தாவிளக்கின. சில பருவ மொற்றிப்பேறு உருத்துப் பார்த்தன. சில கண்கள் சிவப்பேறி நோக்கி அச்சத்தை விளைத்தன. சில மீசைகள் அடிபட மிடுர்த்து கோபக்குறியை விளைத்தன. சில வெறுத்தக்கன்னப்பையை போதுகின்ற கருஞ்சேரடு விழிகள் கருவ வளித்திருந்தன. சில பார்வை தீமெயடுத்த பிரயோசன மின்றி கிடைத்திருந்து சூரியனைக்கண்டலர்ந்த தாமரைபோல முகமலர்ச்சி கொண்டன. சில முருகக்கடவுளின் திருவருளைத் தியானித்துக்கொண்டு பெரும் பேறுமையடைந்ததுபோல விளங் கின. சில வெள்ளிய நூன்றும் பெறுபவனிந்த சிவபிரானுக்கே ராவணனுக்கான்று படையினைபதற்குச் சாட்சியாக நெற்றிகளி லே திரிபுண்டரங்காணப்பட்டிலங்கின. சில பகைவர்கள்மீது கோபித்ததுபோல் விசாட்டமாகச் செய்துகொண்டன என்னு சொல்லத்தக்க குறிகளைப்படைத்தன. இத்தகைய காட்சியைப் பார்த்தவர்கள் எவரும் இவ்வீரவைக் கண்ட காலத்திலே வல் லவராகிய செங்குந்த வீரர்களின் மாதவயத [illegible] கடமையாரின் சிறந்த திருவருள் தானோ? வித்தகையர்க்கு மற்பு த்தைத் விளக்கும் இத்தினை காட்சியின் புதுமை எவ்வாறும் முடிவுமோ வெனவும் எண்ணங்கொண்டு பக்முடையவர்களாய் அசைவற்ற சமுத்திரம்போன்று ஆகாரமற்றிருந்தார்கள். அக் காலை குமாரக்கடவுள் தமது திருமுகங்கண்டு வந்த பா வைப்பராஜன் முதலிய வன்பர்களோடும் பல பிரபுக்களோடும் அதிகமைப்படைந்து, அவ்வவர்களைத் தக்க வாசனங்களி லிருத்தித் தான் தமதாசனத்தில் வீற்றிருந்தான், வள்ளுவனும் யாழைய வரப்பதிகை [illegible] பண்பருகும் சகலா கவலைகளையும் அகமுகஞ்ய சங்கீதங்களும், தக்கமேதுக்கு வருத் துள்ள அசைவுகளில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அது சமயம் சுத்தர் கமது நித்திய கன்பர் நட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, உபய சதுர்த்தியைப் புரிந்து, அப்பூர்வோத்தமத்தில் சென்ற வெகுபல விருதுகளும் பரிசாரகரும் புடைசூழ மங்கல வாத் திய முழக்கத் வெளிக்கொண்டு தபாமண்டப வாசலில் தங்கி அங் கு ப்பக்கமமைத்துள்ள சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து பது

மாசனமிட்டு வீற்றிருந்து, இனி கூறப்புகுதா வி[illegible]யுமின்றி இனிதில் நிறைவேறுமாறு இருகரங்களையுந் தமது [illegible]த்தின் மேற்கூப்பிக் கலைமகளாரைத் துதித்தவணங்கி, ஒருகையிற் கமண்டலமும் ஒருகையிற் புத்தகமும் ஒருகையிற் படிகமாலையுமேந்தி மற்றொருகையிற் சின்முத்திரைதரித்து வெண்டாம[illegible]ப்பாசனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பாவனையாய் அவருடைய திவ்யசொரூபத்தை மனதிலே தியானித்து இரண்டு காப்புச்செயயுள் கூறி, அவரது திருவருளைப் புகழ்ந்தும் பிரார்த்தித்தும "சரஸ்வதியந்தாதி" எனவழங்குவதாக முப்பதுபாக்களால் ஓர பிரபந்தம் பாடிமுடித்து, அவரநுக்கிரகத்தினால அற்புதமாகவும் அதிசாதூர்யமாகவும் நவரசாலங்காரத்துடனே குலோத்துங்கச் சோழன்முதலிய சகலராஜர்களும் சிரக்கம்பங் கரக்கம்பஞ்செய்து வியக்கவும், வேதாசமபண்டிதர்களாகிய விப்ரசிரோமணிகள் விம்மிதமடையவும், வைசியச்செல்வர்கள் பல வர்க்கத்தோடு சந்தனபுஷ்பப் பன்னீராதிகளை அங்கு வந்துள்ளவர்கட்கெல்லாம் வழங்கிவரவும், இவர்க்குத்தாம் வல்லராயிருந்தும் இப்பிரபஞ்சமெல்லாம் நம்மாலேதா னிருப்பதென்று மனப்பால் குடித்து வீணேவாய்மதம் பேசித்திரியும் சத்ருத்திரர் யாருமவயிறெரிந்து வாயுலர்ந்து வாடவும், சங்கமச்சூத்திரர் யாரும் சந்தோடமடைந்தார்ப்பரிக்கவும், இடிமுழக்கங்கேட்ட நாகங்களைப்போலக் கவிவாணர்கள் ஏதுந்தோன்றாமற் கலங்க, முதலில் விநாயகர்காப்பும் பாயிரமுங்கூறி; பின்னர் பூர்வம் சிவபெருமானால்கைக்கொளவெனப் பெயர்தாம்பெற்ற தங்குலத்தினர் உமாதேவியால் துஷ்டஜன நிக்கிரகம் சிஷ்டஜன பரிபாலனார்த்தம்கொடுக்கவாங்கிய ஈட்டியென்னுமாயுதத்தைச்சுட்டி விண்ணுலகத்திலுள்ள அமரர்கள் யாரும் நீடூழி வாழ்க: நீடூழி வாழ்க: எனவாழ்த்தி எங்குஞ் சுகந்தமுண்டாகக் கற்பக மலர்மாரிசொரியும்படி எழுபதுபாக்கள் பாடிமுடித்து அப்பிரபந்தத்திற்கு "ஈட்டியெழுபது" எனப் பெயர்சாற்றித் தாமிருந்த சிங்காதனத்தினின்று மிறங்கியருளினர்.

அஷ்டமே பவர்மீட்டிமை அசசிரசகிலகாதனத்தைகப்பார்த்து, சாஸ்வதி தேவியினுடைய திருவுருவை மனதிற் றியானித்து, (அதாவது நாலு கலைகளுக்கும் அதிதேவதையாய் விளங்கும்படி அவைகளுக்கெல்லாம் முதல்வியும் கண்கண்ட தெய்வமுமாகிய சாரதாதேவியே! நீ சதுர்த்தசவித்தைகளிலும் பிரமாவின் பிள்ளைகை பரியந்தம் எல்லாருக்கு மொன்றேபோல் நிறைந்திருப்பதும், சமஸ்கிருதம் திராவிட முதலாகிய அஷ்டாதச பாஷைகளிலுமுள்ள பற்பல கல்விகளையும் கற்றுணர்ந்த கற்பனையுடனே ஆசுமதுரம் சித்திரம் விஸ்தாரமாகிய நால்வகைக் கவிகளும் பாடவல்லவர்களான வித்வஜனர்களை உறுதியாகப் பரிபாலிப்பதும், சகலலோக சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமதேவருடைய நாவிலிருப்பதுபோல அக்கவிஞர்களுடைய நாவினிடத்திலும் நீங்காமற் சதாகாலமும் நீ வீற்றிருந்து வாழ்வதும் சத்தியமாமல்லவோ? அதற்குத் திருஷ்டாந்தமாகத் துவாபரயுகத்தில் வாணாசுரனென்பவன் கன்பெற் படையெடுத்துவந்த துவாரகாவாசனுகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமியுடனே விரோதித்துப் போருக்குப்போன சமயத்தில் அவர் சக்கராயுதத்தைப் பிரயோகித்துக் கண்டதுண்டமாகச்சேதிக்க அவனுடைய ஆயிரந்தோள்களும் அறுபட்டுக் குப்பல் குப்பலாக விழுந்தபோதும் நீ அவனது நாவினிடத்தில் எழுந்தருளியிருந்த மகத்துவ பலத்தினாலல்லவோ அவ்வசுரன் உயிர்தப்பிப்பிழைத்தான். இப்படித்தெல்லாம் நீ மகிமை விளங்கிய கருணைநிதியாயிருப்பதனால், இப்பொழுது தன்னையும் உயிரையும் அடையிர் கொடுத்த உதாரகுணமுடைய உத்தம வீரர்களாகிய இச்செங்குந்தர்கள் ஏழைக்குப் பழியும் பாவமும் நேரிடாதபடி பெறுதற்கரிய உயிர்பெற்றெழுந்து தங்களைக்குறித்து நான்பாடிய சங்கிலியொருபதென்னும் பிரபந்தத்தைப் பார்த்து மனமகிழும்படி கிருபைசெய்யவேண்டும்.) என்று [illegible]தை யமைத்து,

கல்வாணிப்புவியிலிருப்பதுவுங்கவிபுனர்கவிஞர்நோவா
நில்லாதப்பாப்பதுவுமவர்நாவில்வாழ்வதுமதிசயமன்றே

சிலைவாணனுவிருந்தாயிரம்படியக்கடுணிக் [illegible] சிவனுந்தருள்
றலையாவிகொடுத்திடுஞ்செங்குந்தருயிர்பெற்றிடச்செய்வாயே

என்றோர் பாடலைக்கூறித் துதித்தனர்; அம்மாத்திரத்தில் சிங்காதனமருவார் [illegible] நிருக்கும் [illegible] கூட்டமாய்ப் [illegible] பொழுவதுபோல [illegible] ஆங்காங்குள்ள தத்தமுடல்களைக்காத்து [illegible] போல [illegible] டிக்கொண்டன.

38. காந்தக்கற்கு இரும்பையிழுக்கும் ஆற்றலுள்ள சக்தியும், இரும்பிற்குக் காந்தத்திற்போய் ஒட்டும் சந்தான [illegible] இயல்பாக உண்டானமையால்; அவையிரண்டு ஒட்டுகிறது ஆச்சரியமல்ல இப்படிப்பட்ட [illegible] தியோ அவைகளுக்கில்லாதிருந்தும் தெய்வீகபலத்தால் ஒட்டிக்கொண்டமையால் உடனே பலவாய் [illegible] த்தெண்மரும் அசாயாசமாய் உயிர்பெற்றெழுந்து இடிமிடித்தாற்போல உரக்கக்கனைத்து, [illegible] கொட்டித்தொடை தட்டி மீசை முறுக்கி நகைத்து, ஜெயா! ஜெயம்! என்று யாவருமிருந்த விருந்த இடங்களில் நின்று ஆர்ப்பரித்தார்கள். அவ்வுறைபூருக் [illegible] ளோர் யாரும் அதிவேகமாயோடி [illegible] வந்[illegible] னர், இவ்வதிசயத்தையும் பிரத்தியக்ஷமாய்க் கண்ட [illegible] பாண்டியன் முதலியபல தேசத்து மன்னர்களும் இது மகாமகிமையாயிருக்கின்றதென்று அதிசயித்துக் [illegible] முனைப்பார்த்து, இ[illegible]களைத் தெய்வீகக்கவிபாடவல்ல [illegible] சிரோமணியை ஆதிபராசக்தியின் [illegible] வேதகவை, இவருக் [illegible] [illegible] ஒரு பொருளையல்ல, இவ[illegible] கவிதை [illegible] வேண்டும், இதனால் நீர் இரண்டாம்படியும் [illegible] திறபெற்றீர், என்று கூறிக் கொண்டாடிச் சந்தோஷித்தார்கள். அப்பொழுது கவிவாணர் கூட்டத்தில் வீற்றிருந்த ஒளவையார் சரேலெனத் தடியூன்றி யெழுந்து சபைக்கெதிரே வந்து [illegible]

மூவுலகையுங்கடந்துஅதண்டப்பித்திகையை
மேவியதற்கப்பாலுமின்னியதே—பூவிலென்று
மங்காதநால்வேண்டிமாவிகத்தற்கிட்டபிரச
சிங்காதனத்தலைவர்சீர்.

எனவோர் கவிகூறி, சிரகம்பிதஞ் சாகப்பிரதங்கொண்டு ஆன
ந்தவீர்த்தனஞ்செய்தனர். உடனே புகழேந்திப்புலவரெழுந்து,

விண்முகத்தோர் பூமாரிவீசியதுமோர்வியப்போ
மண்[illegible]கத்தேநசெங்குந்தர்மாயசிரகக— வெண்முகத்துங்
[illegible]ஙியத்தக்கமுட்லைக்கோசங்கொட்டிக்கொண்டுடாலீத்து
[illegible]த்தவீதமென்னவருமைகால.

எனவோர் கவிகூறி, அதுகாறுந் தாம் கவிச்சக்ரவர்த்தியெ
வ்விடத்திற் கொண்டிருந்த வெறு[illegible]யொழித்து நீங்கி அவரை கீ[illegible]
கண்டமூர்த்தியே யெனநெஞ்சுளிருத்தி, இருகண்களினு மான
ந்த பாஷ்பஞ் சொரிந்தனர். அப்[illegible]பா தங்களைம் வந்திருந்த வித்
வசனாயாரும் ஒன்றாகத்திரண் டெ[illegible]ழுந்து நின்று,

[illegible]ர்தக்கைக்கோ[illegible]ரினை[illegible]தகண்கண்படைத்த
செ[illegible]கக்கைக்கோ[illegible]னையாவரே—யந்திப்
பிறையணி[illegible]கொ[illegible]டருப்பெற்றவன் பாலவைகு
மிறையணி[illegible]கைக்கோள[illegible]கேர்.

எனவோர் [illegible]கவிகூறி, சிங்காதனவுருக்கொண்டு கலேந்தமீ
ண்ட செங்குந்த[illegible]லைவர்களெல்லாமாலிங்கனஞ்செய்துகொ
ண்டு கைகளைக் [illegible]டிக் குதித்தார்கள். உடனே யங்குள்ள
சனங்கள்யாரும் [illegible]ந்தமேலீட்டால் தங்கள் கைகளை[illegible]
ட்டி ஆரவாரித்தார்கள். இவற்றை யெல்லாம் [illegible]ண்டு[illegible] கேட்டு
மிருந்த ஆதிசைவ வேதியரும் சத்தபுவனாதிகாரரும் திருமாலா
தியராலு மறியப்படாத சிவபெருமானைச் சதா தரிசிக்கும் பேற்
றை வாய்ந்தோரும் சைவர்கட்கெல்லாம் சிவாசாரியர்களாய் அவ்
வவர்கள் மாயாமலபந்தங்களையறுத்தவெலன்னி விபூதிப்பிரசாத

மலிந் தாட்கொள்பவருமாகிய தில்லைமூவாயிரர் யாருந் திரண்டேழுந்து, இத்தெய்வீகக்கவிச் சித்தராகிய செங்குந்தத் தலைவர்கள் முன்னர் கம்பன் சூத்திரருடைய குல வண்மையைக்கற பித்து ஏரெழுபது சிலையெழுபது என்னு மிரண்டு பிரபந்தங்கள் பாடித் தந்ததைக்கேட்டு இவரால் தாமுமோர் பிரபந்தம் பெற வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தது சகசமே: அதற்காகக் கூத்தனூர் தலைப்பரிசு கொடுக்கவேண்டுமென்றது தமக்குச் சிறப்புப் பெயரும், தமது குலத்தினர்க்கெல்லாம் சிறந்தபட்டமும் கிடைக்கவேண்டுமென்னும் அபிப்பிராயமே: அவர்களதற்கஞ்சிப்பின் வாங்காமல் தங்களுயிர்க்குயிராகிய தலைப்பிள்ளைகளின் தலைகளைக்கொடுத்தது சுத்தவீரத்தன்மையே; புலவர் பெருமான் பிரபந்தம்பாடி முடித்து மற்றோர்[illegible]யால் அவர்கள் தலைப்பிள்ளைகளையெல்லாம் உயிர்ப்பித்ததை மந்திரம் கேவலம் தெரியாதவர்கள் [illegible]கா ஜாலவித்தையாயிருக்கின்றதென்பார்கள். சிலர் மந்திர பலத்தினால் இப்படி முடிந்ததென்பார்கள். புத்திமான்களுக்குள் சிலர் அறுபட்டவறுவாயும் ஒட்டின வெட்டுவாயும் எவ்வளவும் தெரியாமல் தழும்புத்தோன்றா திருப்பதனால், விசல்லியகரணி-சந்தானகரணி-சவர்ணகரணி- சஞ்சீவிகரணி-என்னும் பரமௌஷதங்கள் நான்கும் இவரிடத்திலிருக்கவேண்டும். அவைகளிற் சந்தானகரணியைக்கொண்டு அற்ற[illegible]களையிணக்கி, விசல்லியகரணியைக்கொண்டு காயத்தையாற்றி, சவர்ணகரணியைக் கொண்டு தழும்புநீக்கி, சஞ்சீவிகரணியைக்கொண்டு உயிர்கொடுத்தாரென்பார்கள். இவையெல்லாம் சரியல்ல: காளிகடாட்சத்தினாலும், கூத்தனாருடைய வாக்குவிசேஷத்தினாலும், செங்குந்தருடைய வீரதருமத்தினாலும் சத்தியத்தினாலுமே இன்னன நிகழ்ந்[illegible]தலா மீதுமுதல் இக்ஷுவிச்சக்ரவர்த்திக்கு அத்தலையு முடி[illegible]ப் பாடியதாரணம் புலப்பட ஒட்டக்கூத்தனென்னும் சிறப்புப்பெயரும், இவருட்பட இவ்வினத்தார்க்கெல்லாம் சிரச்சிக்காசனதிபதிகளென்னும் விசேஷப்பட்டமும் இந்நிலவுலகெங்கும் விளக்கக்கடவன எனக்கூறினார். அதற்குப் பாண்டியனுதிய மன்னர்களும் ஏனைய [illegible]

ஸ்து: சதாஸ்து: என்று பலகாற்கூறி அவ்வொட்டக்கூத்தர்மேல் புஷ்பங்களையும் அக்ஷதைகளையு மழைபோற்சொரிந்தார்கள். கம்பர்முதலிய கவிவாணர்களெல்லாம் தாங்கள் பாடிவைத்துள்ளபிரபந்தங்களில் அதிருப்தியடைந்தார்கள். அவ்வாறே பாடிக்கொண்டவர்களும் அப்பிரபந்தங்களை வெறுத்தார்கள். வைசிய சிரேஷ்டர்கள் பலமுறை வாழ்த்துக்கூறி, ஒட்டக்கூத்தரையும் அவரினத்தாரையும் வந்தித்தார்கள். சற்சூத்திராகிய வேளாளரேயன்றி அவர்களினமுடையரா யுள்ளோரும் அக்கணமே மழுக்காறடைந்து, இதுமுத லிம்மரபைப் புறக்கூறிப் பழிப்பதே நமது கடமையென்று கையிற் கங்கணங் கட்டிக்கொண்டவர்களாய் முகங்கருகிச் சென்றார்கள்.

39. அக்காலத்தில் கவிச்சக்ரவர்த்தியார் தமதினத்தாராகிய கைக்கோளாது மூவகை யொழுக்க நிலைகளையும் தமக்கவர்கள் செய்த உபகாரத்தையும் உதாரகுணத்தையும் வெளியிட வேண்டுமெனக் கருதினவராய், (பூர்வம் சிவபிரான் தேவகண்டகராகிய சூரபன்மாதியரை யதஞ்செய்யவேண்டித் தம்பாலுதிப்பித்தருளிய ஸ்ரீ சண்முகதேவருக்குத் துணிட்டோற்பத்தி செய்து அவர்கள் மூவகையொழுக்க நிலைகளைக்கண்டு கைக்கோளரெனப்பெயர் தரப்பெற்றதற்கேற்ப அந்தண வொழுக்கத்தினராய்த் தந்துவாயரென்னும் பெயர்பெற்று வேதாகமாதிகளை யோதுதன்முதலிய பஞ்சயாகங்களை நெறிமுறைநடாத்தி இப்புவியினுக்கோர் மாறும் வாராத நிலைமையைத் தந்தவரும், அரச வொழுக்கத்தினராய்ச் செங்குந்தரென்னும் பெயர்பெற்று இவ்வுலகில் துஷ்டஜனநிக்ரகமும் சிஷ்டஜன சம்ரக்ஷணமுஞ்செய்து யாவருக்கும் ஒருவரையொருவர் மதித்து நடந்துகொள்ளுத்தக்க வபிமானத்தை நிலைக்கத் தந்தவரும், வைசிய வொழுக்கத்தினராய்க் காருகரென்னும் பெயர்பெற்று உழுதன்முதலிய பலத்திற் கேதுவான பலதொழில்களினும் செய்தற்கருமையிற்கு நிகரில்லையென அதனையே சிறந்த தொழிலாகப்பெற்று அதனுளுண்டாய கலைகளையெடுத்து இவைகளை விற்றுப் பிழைப்பன்களென்று வணிகருக்குச் சீவனோபாய

ங்கற்பித்து அவர்கள்கையிற் றந்தவரும், எத்திசையினுமுள்ள
புலவர்கள் பலரும் பாடின சாத்திரக் கருத்தோடுங்கூடிய தமிழ்
ப்பாமாலைகளுக்குப் பரிசாக அளவிறந்த திரவியங் கொடுத்தவ
ரும், இவைகளெல்லாம் அதிசய மல்லவென்று நான் பாடிய ஈட்
டியெழுபதென்னும் பிரபந்தத்திற்குப் பெருவிலையாகத் தங்களரு
மைத்தலைமைப் புதல்வர்களுடைய தலையைத் தந்தவரும், முடிவிற் சா
மானியனுமியற்றாற்றொல்லை யொருவன் றன்கையிலாமையமட்டொரு
ம்படியாகச் செய்த பொன்னுபாணத்தைச் சமர்த்தறிய மற்
றொருவன் றன் கைத்திறங் காட்டும்படி திருத்திச்செய்து மணி
பதித்துக் குந்தனமிழைத்துத் தந்ததுபோல வெடுகாளாகச் சிற
ப்பின்றி வழங்கிவந்த கூத்தனென்னும் எனதியற்பெயரை அற்
றுதலையு முட னொட்டப்பாடிய காரணம் புலப்பட ஒட்டக்கூத்
தன் என்னும் விசேஷணத்தாற் சிறப்பித்துத் தந்தவரும் இம்ம
கானுபாவர்களே.) என்னும் இவ்வறுவகைக் கருத்துக்களையு
மமைத்து,

தலைதந்தார் புவியிலுக்குயாவருக்குமபிமானநிலைக்கத்தந்தார்
கலைதந்தார் வணிகருக்குச்சிலவுஞ்செய்திடவென்றேனைகவிலைய
[ண்டும்,
விலைதந்தார் தமிழினுக்குச்செங்குந்தரொன்கவிக்குவிலையாகத்தான்
றலைதந்தாரெனக்கொட்டக்கூத்தனெனும்பெயரினையுந்தாந்தந்
[தாரே.

40. என்றொரு பாடல்பாடி அவ்வூர்ச் செங்குந்த மன்னரை
ப்புகழ்ந்து மகிழ்வித்தனர். இதனைக்கேட்ட கருணாகர பாண்டி
யன் முதலிய அரசர்கள் அற்புத சித்தராகி, ஆலோசிக்கு மிடத்
தில் பிரமபரம்பரையாராகிய நல்வருணத்தரும் சிவபரம்பரைய
ராகிய இக்கைக்கோளருக்கு நிகராகா ரென்பது சத்தியம்; சத்தி
யம்; சத்தியம்; என முக்காற் கூறிச் சந்தோஷித்தார்கள். குலோ
த்துங்கச் சோழன் தலைகொடுத்த நாட்டினர்க்கெல்லாம் தண்டி
கைமுதலிய விருதுகளும் பல பரிசுகளும் வழங்கி; அவ்வவர்கட்
கரசுரிமையும் இரதகஜதுரகபதாதிகளுங் கொடுத்துப் பலபரி

யாகங்கள் செய்தான். பாண்டியன் முதலிய பல தேயத்து மன்னரும் பலவெகுமதிகளைத்தந்து சந்தோஷிப்பித்தனர். சதுர்வேத பாரகராகிய அந்தணசிரேஷ்டர்கள் பல வாசிகள் கூறிப் பெயர்ந்தனர். வைசியச்செல்வர்கள் பிரபந்தங்கேட்கவந்த ஜனங்களுக்கெல்லாம் உண்டிமுதலியன வழங்கி யுபசரித்தார்கள். ஒட்டக் கூத்தரும் ஏனைய நாட்டினரும் அப் பாண்டியனாதிய பார்த்திபரோடு குலோத்துங்கச் சோழனிட்ட விருந்தையுண்டு விடைபெற்றுச் சென்றார்கள்.

இவ்வாறு கவிச்சக்ரவர்த்தியால் விளைந்த தெய்வீகத் தன்மையைக் கண்டிருந்த புகழேந்திப்புலவர் இவையனைத்தும் நனவோ கனவோ எனப்பிரமித்து ஒன்றுந்தோன்றாதவராய்ப் பின்னர் தமது மனதில் அவரிடத் தச்சமன்பு முடையராகி, இத்தகைய நற்குண சீலராகிய பெரியோரை முன்னர் நாம் அவமதித்திருந்தது நமது பேதைமையேயன்றி வேறன்றென்றும், ஒருவன் பெரியோர்களுள்ளத்திற் பிழைப்பட விருத்தல் பெரும்பாவத்திற் கிடமாமென்றும், நாம் செய்துள்ள பிழையை இன்னுமவருள்ளத்தில் வைத்து நம்மை யவமதித்திருப்பதும் அன்றியதை விடுத்து மதிப்புற்றிருப்பதும் எவ்வித வுபாயத்தால் அறிந்துகொள்ளக் கூடுமென்றுந் தமக்குள் ஆலோசித் திருந்தனர். இவ்வா றிருக்குநாளில் ஓர்நாள் கவிச்சக்ரவர்த்தியாருக்குச் சரீரத்தில் அதிவுட்டிணமுண்டாகி, அவ்வுட்டிணத்தால் நாவரோசகமுற்றுப் போசனாதிகளில் இச்சையின்றி மெலிவுற்றவராய்ச் சின்னாள்வரையில் இராஜசபைக்கு வருதலற் றிருந்தனர். அதையுணர்ந்த குலோத்துங்கச் சோழன் ஒருநா ளவரது தேகோட்டிணந் தணியும் படியாகவு நாவுக்குருசியுண்டாகவும் சில பலகார வகைகளும் பாயசவகைகளும் தக்கவர்களைக்கொண்டு செய்வித்து, தன தருமை யமைச்சர்களுள் இருவரைக்கூவி, இவற்றை நமது ஒட்டக்கூத்தரிடங் கொண்டுபோய் உண்பித்திடுமின்களெனப் பணித்தனன். அவ்வமைச்சர்களு முடனே யவற்றைக் கைக்கொ

ண்டு சென்றார்கள். அதுகண்ட புகழேந்திப்புலவர் இந்நோய் வாயிலாய் காமுகிகளும் போய்க்கண்டுகொண்டு உபசரித்து வருவோமாகில் கம்பீரவருக்கு விசேஷகட்சமுண்டாகி நாம்செய்துள்ள பிழையை முற்று மறந்துவிடுவானென்றெண்ணினவராய், உடனே யரசனை நோக்கி நாமுமவர்களுடன்போய் ஒட்டக்கூத்தரைக்கண்டு வருகின்றேனென்று கூறி விடைபெற்றுப்போயினர்.

அக்கால் முற்பட்டுச்சென்ற வமைச்சர்கள் ஒட்டக்கூத்தரரண்மனைக்கண் சென்று, அவரை யவர்பத்தினியும் சில பரிசனருங்கூடி உபசரித்திருத்தல் கண்டு, தாங்கள் கொணர்ந்த பண்டங்களை யங்ஙனம் வைத்துத் தங்களை யரசனனுப்பிய காரணத்தைத்தெரியப்படுத்தினர். இவர்கட்குப் பின்வந்த புகழேந்திப்புலவர் அதுகாறு மவரரண்மனைக்கண் வாராதவராகையால் அவர் சயனங்கொண்டிருக்கு மிடத்திற்கு வெளிப்புறத்திற்றானே சற்று நின்று, சமயமறிந் துள்ளேசெல்லுவோமென விருந்தனர். அந்தருணத்தில் உட்புறத்திருந்த வமைச்சர்கள் தாங்கள் கொணர்ந்த வந்த பண்டங்களின்பெயரையும் அவற்றின் சுவையையுந் தனித்தனி பிறப்பித்துக்கூறி அவற்றையுண்ணும்படிக் கூத்தரைவேண்ட, அவர் நீங்கள் கொணர்ந்த பண்டங்கள் என்னுயிர்நண்பருந்த ஒரோக்கால் அனுப்பப்பட்டனவேயாயினும் அவற்றின் சுவை நமது சமயாசாரியராகிய நால்வரால் திருவாய்மலர்ந்தருளிய அருட்பாக்களின் சுவைக்கும், கல்லாடர்முதலிய கடைச்சங்கப்புலவர்களாற் செய்துள்ள அருந்தமிழ்ப்பாக்களின் சுவைக்கும், பெருந்தேவனாரியற்றிய பாரதவெண்பாவுக்கிணையாக நமது புகழேந்திப்புலவரியற்றிய நளவெண்பாவின் சுவைக்கும் இணையாகுமோ? ஒருபோது மாகா? என்று மத்தகைய பாக்களில் சில கொணர்ந்து என்செவிக்கூட்டி, நீங்கள் கொணர்ந்த பண்டங்களை வாய்க்கூட்டினல்லது தனியேபுசிக்கவென்றாமென்றெனக்கூறி மறுத்தனர். இவையனைத்து மறைவிலிருந்து கேட்டிருந்த புகழேந்திப்புலவர் ஆச்சரிய மடைந்தவராகி, அந்தோ! நாமபாடிய நளவெண்பாவின்மேல் இத்தாக்ஷண்யமாய்ப் பல பெருமதிப்

பிரசங்கமாகச் சுற்றக்கூறிவந்தனவ், இப்பொழுது தந்திரங்களில் மிகுந்த ஆசாரியர் சங்கரர் முதலிய சான்றோர்களுடைய தாக்கிதிமது வாக்கிளை மொன்றுகமதித்துச் சிறப்பிக்கின்றார். இதென்ன வதிசயம்? சகலசாஸ்திரங்களையும் சம்பிரதாயமாய் விருத்தியில் செவ்வனேகற்றுணர்ந்தோராகையால், புறத்தில் வியக்காவிடினும் அகத்தில் உள்ளுற நமது கல்வியினருமைகளைத் தெரிந்து வியந்துகொண்டிருக்கின்றார். “மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன் ஆகுல நீர பிற” என்றபடிக்கிவர்மனதில் தருமம் நிலைத்திருக்கிறது. என நிச்சயித்தவராய் இதோ “நளவெண்பா” என்றுட்புறத் தேடிவந்து ஒட்டக்கூத்தரை மார்பிறுகக் கட்டியணைத்துப் புளகாங்கிதராகி, தாம்பாடிய நளவெண்பாவில் சொற்சுவை பொருட்சுவை முதலியவைகள் மிகுதியாக மலிந்துள்ள சில வெண்பாக்களைக்கூறி அரசனுடம்பிய பண்டங்களைப் பலவுபசாரங்களோடளித்து, இனித்தேவரீர்பால் முடிவே னல்லினும் பகலினும் வந்திருந்து தங்களுக் கிச்சையான நூல்களை வாசித்து இதயங்களிக்கச் செய்வேனென் றோதி அமைச்சரோடு தாமும் அவர்பால் விடைபெற்று அரிதிற்பிரிந்து குலோத்துங்கச் சோழன்பால் வந்து, தாங்கள்போய்வந்த செய்தியைத் தெரிவித்தனர். அதுகேட்ட வரசன் புகழேந்தியை நோக்கி, நீர்கொண்டிருந்த சந்தேகம் இன்றோடு நீங்கிற்றுவென்று கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தனன். அதுமுதற் புகழேந்திப் புலவர் ஒட்டக்கூத்தரைத் தமது குலகுருவினும் மேலாகப்பாவித்து அவர்பால் வேற்றுமையற்றவராகி, அன்றுமுதல் இராப்போதினும் பகற்போதினும் அவரண்மனைக்கண்சென்று அவருக்கிருந்துபசாரஞ்செய்துகொண்டு, அவரிரவ்வேளையில் எந்தநூலை விரும்புகின்றாரோ அந்நூலினை விளக்கினால் வாசித்து அவருள்ளமின்புறும்படி நடந்துகொண்டுவருகின்றார்.

உறையூரின்கண் கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தரும் புகழேந்திப்புலவரும் இருக்குங்காலை இவ்வாறாக, திருவெண்ணைநல்லூரில் முன்னர் சடையப்பிள்ளை யென்னும் வேளாளப் பிரபு

னால் வெறுக்கப்பட்டுச் சென்ற கம்பவாணர் தனது கால நிலைமையைப்பற்றி மிகக் கலக்கமுற்றவராய் சோதிட நூல் வல்லவொருவனை யழைத்து, எனது காலபல மெவ்வாறிருக்கின்றதோ அதனையாய்ந்துணர்த்திக் கிரகசாரதோட மேதேனுமிருக்கின் அத்தோடத்திற்குப் பரிகாரமும் ஆய்ந்துணர்த்தவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டனர். அதுகேட்ட சோதிடன் அவரது திதிநிலை கரணநிலை யோகநிலை கிரகநிலை முதலியவற்றை யாய்ந்து இவற்றினுலியாதொருதோடமு மில்லாமையறிந்து, ஆருடசாஸ்திர நிலைமைப்படி ஓராகாமிய தோட மிருப்பக்கண்டு அவ்வாகாமியம் தேவகாரியத்தில் நாஸ்துதிசெய்வதற் குடம்பட்டதே யென்வுணர்ந்தி அத்தோடத்திற்குப்பரிகாரம் சின்னாள் தலயாத்திரைசெய்து ஆங்காங்கு திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானையும் தேவமூர்த்தியையும் சேவித்து வருவதுவே சிறப்பாமெனக் கூறினன். உடனே கம்பநாவலர் தனது புத்திர மித்திரகளத்திராதிகளோடு வெளிக்கொண்டு தம்மகத நாட்டிலுள்ள தலங்களையும் அதற்கு வடபக்கத்திலுள்ள தொண்டைநாட்டிலுள்ள தலங்களையும் அதற்கு மேற்பாரிசத்துள்ள கொங்குநாட்டிலுள்ள தலங்களையும் சேவித்துக்கொண்டு சோழநாடடைந்து, அங்கு காவிரியாற்றுக்கு வடகரையிலுள்ள தலங்களையெல்லாஞ் சேவித்துக்கொண்டு தென்கரைக்கணுள்ள தலங்களைச் சேவித்து வருகின்றார். அந்தச்சமயம் கூத்தனூர் சரசுவதியைத்தேடிருந்த சமயமாதலால் அதைத்தனதனுகூலனாயிருந்த வொருவனாற் கேள்வியுற்று, புதுக்கோயில் சமைக்கப்போய் புராதனக்கோயிலை யிடித்தவாறுபோலவும்-தன் மனைவியைச்சாரப்போய் அதன்மனைவியை யடைந்ததுபோலவும்-கல்லானஞ் செய்யப்போய் கடுந்தவர்க்கூறு செய்தது போலவும்- இதனோயாலேற்ற மிறக்கமிருக்குமென்று கோரி, தனதுபிரசனப்பொருளாகிய பிரமசரஸ்வதியை யிடைநிந்தியாணித்தவராய் உடனே தன் குமாரனாகிய அம்பிகாபதியால் வடமொழித்தாணியுள் கொணர்வித்து,

இன்றல்லோ கூத்தனிறந் தானென் கவிதை
யின்றல்லோ ராசசபைக்கேற்குதா — வின்றல்லோ
பூமடந்தை வாழப்புவிமடந்தை வீற்றிருக்க
நாமடந்தை தாலிவாங்குநாள்.

என்றொரு வெண்பா வெழுதி முடித்தார். எழுதி முடித்தவக் கணமே தானுடனுந் துயிர்துறந்து அங்ஙனே சாய்ந்து விழுந் னர். அதுகண்ட குமாரனானவன் அவரெழுதிய வெண்பாவைப் படித்துப் பார்த்து ஒவென்றலறி யழுது, ஐயோ! தலயாத்திரை செய்து தாபமொழிக்கவந்து தந்தையைக்கொன்ற பாவத்தைத் தலைமேற் சுமந்துகொண்டதுபோலாயதே; ஒருவனால் தனக்குக் கேடுவரநேரினும் அஃதொழிந் செய்யெனவென்னப் பொருந் தலன்றித் தானவனுக்குக் கேடுவர நினைத்தல் தகுதியோ? தன் வினை தன்னைச்சுடுமென்பது பொய்யோ? ஓ தெய்வமே! இவ்வுல கிற் கெடுவான் கேடுநினைப்பா னென்பதின்பயன் என் தந்தைக் கே வாய்த்ததே! என்று பிரலாபித்தவனும், அவிலுஞ் சிறந்த குணமுள்ளவனுங் குன்றமேறி யின்றோராதலால் அவரிடத்தேசென்று சரண்புகுவேமெனத் துணிந்து, உயிர்துறந்த பிரேதத்தைப் பதனப்படுத்தி வைக்கும்படிக்குத் தன்று தாயைத்தேற்றித் திட்டஞ்செய்து, அதிவேகமாயோடி ஒட்டக்கூத்தர் அரண்மனைக் கண் சென்று அடியற்றமரம்போற் கீழேவீழ்ந்து கோவென்றி ரைந்தழுதான். அதுகண்ட கூத்தர் தமக்குள்ள சீரமெழுவிவை யுங் கருதாது புகழேந்திப்புலவரைப் பிடித்துக்கொண்டு சயனத் தினின்று மெல்ல வெழுந்துவந்து அவனையெடுத்துத் தேற்றி யிருக்கவைத்து, உனக்கு நேர்ந்தவாபத்தென்னென்று வினவி னர். அதற்கவன் மறுமொழிசொல்லக்கூடாதவனாய்த் தனது தந்தையா ரெழுதியுள்ளவேட்டை அவரெதிரிலெறிந்தான். அ தைப் புகழேந்தியார் பெற்றுக்கொடுக்கக் கூத்தர்வாங்கி வாசித் துக்கனைத்து, அந்தோ! இவனுக்கு நாமென்ன தீங்குசெய்தோம்? இவனிதிகாசமாகிய இராமாயணத்திற் செய்துள்ள தகாதகாரிய த்தைப்பற்றித் தண்டித்தோம். அஃதான்றோராயுள் ளோரெல்

லாம் அங்கீகரிக்கத் தக்கதேயன்றி வேறன்று. அவன் நல்ல கவியாயிருந்தும் இவன்பால் நிகழும் பேதைமைப்புத்திக் கென் சொல்வது? என்று பரிதாபங்கொண்டவராய் அம்பிகாபதியை அழவேண்டாமென் றாறுதல் சொல்லித் தேற்றி எழுத்தாணிகொணர்வித்து, தமதிஷ்ட தேவதையாகிய கலைவாணியைத் தியானித்து, அவனெழுதிய வெண்பாவில் (இறந்த நாளென்பதையும் வாக்குநாளென்பதையும்) அறக்கீறித்தள்ளி (இருந்தநாளெனவும் பூட்டுநாளெனவும்) எழுதிவைத்து, எற்கு நாளென்பதைமாத்திரம் இனியேனும் இவன் சீர்பெற்றிருக்கட்டு மென்னுஞ் சிவகாருணியத்தால் இருந்தபடி விடுத்து,

இன்றல்லோ கூத்தனிருந்தநாளென் கவிதை
பின்றல்லோ ராசசபைக்கேற்குநாள் — இன்றல்லோ
மடக்கைவாழப் பிடித்தைதவறிருக்க
நமடக்கைதனல் பூட்டுநாள்.

என்று விளங்கும்படி பமைத்தவராய் அவன்கையிற்றந்து, இனிமுதலுன்றனை யாவராலும் மகாகவியென் றழைக்கச் சிறந்து வாழ்கவென்று கூறி விடைதந்து தமது சயனக்கிருகநோக்கிச் சென்றனர்.

41. இவ்வெண்பாவேட்டைத் திருத்தி அவன்கையிற் றந்த போதே அங்கே இறந்துபோயுள்ள கம்பனாரை உயிர்பெற்றெழுந்து, சில நாழிகைக்குப்பின் தற்காட்சியோடும் வந்த தனது புதல்வனால் நடந்த காரியங்களனைத்தையுங் கேட்டு வியந்து அவனையாலிங்கனஞ்செய்து களித்து, ஓ என்னரும்பெறல் மகனே, "பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை யறிவறிந்த மக்கட்பே றல்ல பிற" என்னும் பொய்யாமொழியாகிய இலக்கணத்திற்கு நீ இலக்கியமாயினையே; இனியெனக் கென்ன குறை? மாசற்ற கல்விகேள்விகளைக் கலைநைப்பூண்ட கத்தருக்கு யான்செய்த தீமையானே யனுபவிக்கும்படி நேர்ந்ததல்லவா? அப்படி நேர்ந்தும் தமது சிவகாருணியத்தினால் "இன்னாசெய்தாரை யொறுத்த லவர்

நாண-நல் [illegible]யன்செய்து விடல்" என்னும் இல்லைமையை என்னி டத்தில் நா[illegible]டி ஆதரித்தனரே: இதற்கென்னால் செய்யத்தக்க கைம்மா[illegible]னவிருக்கின்றது? என்றவரைப் பலவாறு துதித் து, அதுமுதல் யாவராலு மகா கவியென்று சொல்லும்படிக்கு விளங்கிப் பாண்டிநாட்டை நோக்கிச்சென்றனர். இங்கே கூத் தனோடு மிருந்த புகழேந்தியார் கம்பர்செய்த துற்கிருத்தியத் தையும் அதற்குக் கவிச்சக்ரவர்த்திசெய்த நற்கிருத்தியத்தையும் பலகாலெண்ணி வியந்தவராய்க் குலோத்துங்க சோழனுக்கும் ஏனைய வமைச்சர் முதலாயினோருக்கும் அதனை யறிவித்து, ஒட்ட க்கூத்தர் சரீராவாரோக்கியம் பெற்று இராஜ சபைக்கு வந்தபின் கம்பர் தமது [illegible]ரயினரைப்பற்றித் "திருக்கைவழக்கம்" என்று மோர் நூல் செய்த[illegible]போலச் செங்குந்தமரபினர்க்கும் அத்த[illegible] ய நூலொன்று தாமே [illegible]து அதனை மகிழ்விக்கக்கரு[illegible] நா ற்றறுபத்துமூன்று கலித்[illegible]தொண்ட [illegible] பாடிக் கொணர்ந்து, அவருமதி பெற்றவராய் சோழராசன் முதலிய பலவரசர்களும் பெரியோர்களும் தங்கள் சிந்தை களி[illegible] கேட்க அரங்கேற்றுதல் செய்து வருகின்றார். அக்கா லைத் வித்வக்கூட்டத்து ளிருந்து ஆதிமுதல் கடைவரையிற் கேட்டனர் நக ஔவைப்பிராட்டியார் பெல்லத் தயுரூன்றி யெழுந்து அரச வைக்குமுன் சென்று நின்று.

என்னும்பெருங் காட்சியென் [illegible]ப்பெருஞ்[illegible]கல்வி?
யென்னும்பெருமொழிமற்[illegible]ன்னும்பெருவினையே
யென்றுவிக்கைக்கோள்கை[illegible]னோர் அலாறுதும்
நன்றிதுநன்றிதுநன்று.

என்றோர் கவிகூறிப் போயினர். அதுகேட்ட சோழரா சன் முதலிய பலவரச[illegible] பெரியோர்களும் செங்குந்த குல திலகரும் அனேகம[illegible] புகழேந்தியாரை கொண்டாடிப் "பல பரிசுகள் தர, அவைகளைப் பெற்றுவந்த புலவர் சிரோமணி ஒட் டக்கூத்தருள்ளத்திற் கிலேசித்தவராய் எவரும் புகழ்பெருக் கிரு

ந்தனர். இங்கிவர்கள்செய லிவ்வாருக - முன்னர் தனதாகாமியத்தாலுண்டான தோடத்தை யொழித்துக் கொள்ளுமாறு தேவாலய தரிசனார்த்தமாகச் சென்று மகதநாடு கொண்டநாடு கொங்குநாடென்னு மிடங்களிலுள்ள தேவாலயங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு சோழநாடடைந்து பூர்வமோர் சிவபத்தனைக் கொல்வான்கருதிப் பின்னரவனுலேயே அரிபிரமாதியர்க்கும் காணற்கரிய அமலன் திருவடியைக் காணப்பெற்ற கருணைப்போல ஒட்டக்கூத்தரைக் கொல்வான்கருதிப் பின்னரவராலேயே மகாகவியென்னுமோர் சிறப்புப் பெயர்பெற்றுப் பாண்டிநாட்டை நோக்கிச்சென்ற கம்பரானவர் அங்குள்ள தலங்களை யெல்லாந் தரிசித்துக்கொண்டு வருகையில், அந்நாட்டினதனுள்ள ஓர் சிற்றரசன் அம்பிகாபதியைச் சேர்ந்து, அதனைத் தமது தந்தையார்க் கூறி, யிங்ஙனஞ் சிறுகாலமிருந்து வருகிறேனென்று சொல்லினன். அதற்குச் சம்மதித்த கம்பர் மற்றையவரோடும் பிரயாணங்கொண்டு தனது வாசத்தலமாகிய திருவெண்ணெய்நல்லூரிற் சென்றிருந்தார். அம்பிகாபதி பல சிறப்புகளோடும் அக்குறுநில மன்னன் குடும்பஸ்தனாகி, அவனால் பொருள் வருவாயுண்டாக்கிக் கொண்டு மிகு கஷ்ட ஜீவனதசையோடிருக்கும் தனது தந்தைக்கும் அவ்வருவாயிற் பாதியனுப்பி அவ்வரசனுள்ளங்களிக்க நடந்து வருகிறான். இப்படிச் சில வருடஞ் சென்றபின் அம்பிகாபதி தன்னிடத்துப் பேசைப்பருவந்தொடங்கி வாசித்துக் கல்வியிற் றேர்ச்சிபெற்ற அவ்வரசன் மகளிடத்தில் அந்தரங்கமாய்ப் பல சரசவார்த்தைகளுந் தொழில்களு நடத்திவந்து, அவள் பெதும்பைப் பருவத்தினளாய் அந்தப்புரத்தினின் றகன்றுவரக் கூடாத காலத்திலும் அவற்றை யொழித்திலனுதலால் பின்ன ரிருவருமொருவர்க்குந்தெரியாதபடி கடிவதும் பிரிவதுமா யிருந்தனர். இவ்வாறிவர்கள் களவுப் புணர்ச்சியிற் சேர்ந்தவர்களாய் நடந்துகொண்டு வருவதை அரசன் தனது மந்திரியாலும் அவன் பாங்கியராலுங் கேள்வியுற்று, இனி யிவ்வாறு நடவாதிருக்கக்கூடுமென்று கருதி ஒர் நாள் அவ்விருவரையும் தன்னுடைய ஒரு விருந்து

முன்னிலையில் கண்டுரைக்கூடுமென் றெண்ணினவனாய் அந்நாட்டினும் புறநாட்டினு முள்ள வித்துவான்களுக்கெல்லாம் தனித்தனி திருமுகமெழுதியனுப்பி வருவித்தான். அப்போது கம்பரும் வந்தனர். அரசன் வந்த வித்துவான்களோடு அம்பிகாபதியையு மழைத்துக்கொண்டு போசனச்சாலைக்குட் சென்று, அவர்களைத் தனித்தனி ஆசனங்களி லிருக்கச்செய் திலைபோடுவித்துத் தனது மகளையே பதார்த்த வட்டிலை யெடுத்துப் பரிமாறப் பணித்தனன். அவள் பதார்த்தவட்டிலை யேந்திப் பரிமாற வருதலைக் கண்ட அம்பிகாபதி தன்னுளடக்கக்கூடாத் காம மிகுதியால் சற்று மீறி ஓர் கவிபாடத் தொடங்கி-

இட்டடிநோவவெடுத்தடிகொப்புளிக்க
வட்டில்சுமந்துமருங்கசைய-

என் றொருகவி பாடியவளவில், கம்பர் தன் பிள்ளையின் குணமறிந்தவராதலால் சந்தேகித்து, இவ்விருந்தின் காரணம் யாதாயினு மாகுகவெனத் துணிந்து அவன் மற்றதையும் பாடி முடிக்குமுன்-

கொட்டிக்
கிழங்கோகிழங்கென்றுகூறுவாணாவில
வழங்கோசைவையம்பெறும்.

எனப் பாடிமுடித்து, அச்சமயத்தைச் சாருமுன் வீதியில் கொட்டிக்கிழங்கு விற்றுச்சென்ற ஓர் வனிதையமேலேற்றி அரசனை மயங்கவைத்தனர். அக்காலவ்வரசன் தன் பெண்ணை உட்புறத் தனுப்பிவிட்டு; இவனவன் றந்தையாதலால் வெண்டயிர்க்கடைவான் வெண்ணெய் திரண்டெழுஞ் சமயத்தில் தாழியுடையத் தடுமாற்றங்கொண்டதுபோல மனந்தன்னுள் [illegible]ற்றமுஞ் செய்தான். ஆயினுமினி யவனை வேறொருபாயத்தா லறிந்துகொள்வோம். எனத் தனக்குள் தேறிப் பரிசாரகரால் அப்பதார்த்த முதலியவைகளைப் பரிமாறச்செய்து, அவர்கள் யாரும் புசித்தானபின் தாம்பூல முதலியவைகளைத்தந் தனுப்பிவிட்டனன்.

அவர்களுள் கம்பர்மாத்திரம் சுமதுகுமாரன் [illegible]யோராப த்து சேரவிருக்கின்றதென வெண்ணி [illegible] சின ளுள் அவ்வரசனுக்குத் தெரியாமலிருந்தனர். அந்நகரிலவ்வ ரசனானவன் சந்தேகநிவிர்த்தியடைந்தவனாகி, ஓர் நாள் அம்பிகா பதியைநோக்கி, நீ பேரின்பவிடயமாய் நூறு கவியும் சிற்றின்ப விடயமாய் நூறு கவியும் ஒன்றிலொன்று சிதறாக் கலவாது பாடவல்லையோவென்று வினவினன். அதற்கவ் வம்பிகாப தி பாடவல்லேனெனக் கூற, அது கேட்டவ்வரசன் நாளை யுன்ம ந்திராலோசனைச் சபைக்க ணிருப்பேனாதலால் நீ அங்குவந்தி ருந்து அதனை முடித்திடுகவென்றனன். அங்ஙனக் கட்டளையைப் பெற்ற அம்பிகாபதி காமுகர்க்கறி கண்ணில்லை யென்பதற்கொ ப்ப அரசன் கொண்டிருக்கும் சூழ்ச்சியை அறியாதவனாக வனும் தனது காதலிகூடறிந்தால் அவ்வரசன் மகளைக் கண்டு நாளை மந்திராலோசனைச் சபைக்கண்ணே நடக்கும் [illegible] காரி யம் இதுவெனக்கூறி, நீ யந்தப்பலகையில் அ[illegible] அன்றையில் வந்திருந்து பேரின்பப்பாடல் நூறும் பாடிமுடித்த பின் உன் முகத்தை யான்காணும்படி சாளரத்தின்வழியாக நீ யவ்வேளை சிற்றின்பப் பாட்டிலொன்று தெருப்படிக்கு நின் முகதரிச னமானது [illegible] போனாசி மிக அலங்காரத்தோடு முடி யும். அதனையான் எண்ணிதாரவரும்படையானவன் [illegible] கட்டுக ளிக்கலாம். என்று கூறினவனும் மறுநாள், அரசன் கட்டளைப படி மந்திராலோசனைச்சபைக்கு வந்தனன். அரசனதனும் தன தமைச்சர்களைக்கொண்டு இலக்கணவான்களையும் பெரியோர்களை யும் வருவித்து, அவர்களோடு மந்திராலோசனைச் சபைக்கண் அ க்கிருந்து, நாலங்கமான [illegible] மந்திராலோசனை யாவு முடிந்தபின் அம்பிகாபதியை நோக்கினன். அவனக் குறி புணர்ந்து, தன்னருகிலோர் கற்றுச்சொல்லியிருக் கெழுதிக்கொ ண்டுவரத் தான் பேரின்பப்பாக்களில் [illegible]ண்ணூற்றொன்பதா வது பாடலைப் பாடுகிறான். அக்கால் [illegible]றையி லிருந்து கேட் டெண்ணிவந்த அரசன் மகள் [illegible] செய்[illegible]ளா பெண்ணை நூறுபாடி முடிந்துவிட்டதெனக் [illegible] கின்ற, தன

முகத்தைச் சாளரத்தின்வழியே காட்டிநின்றான். அவன் முகத்தைக் காண்டலும் அம்பிகாபதி கற்றுச்சொல்லியைக் கேட்டேயு முணர்ந்துகொள்ளாது காமவயத்தனாகலா லவசரப்பட்டு, அத்தொண்ணூற்றொன்பதாவது பாடல்பாடி முடித்தவுடன் நூற்றின்பா பாடலுக் காரம்பித்து,

சற்றேபருத்ததனமேகுலுங்கத்தரளவடம்
அற்றேபசையக்குழைமூசலாடத்துவர்கொள்செவ்வாய்
நற்றேனொழுகநடனசிங்காரநடையழகின்
பொற்றேரிருக்கத்தலையலங்காரம்புறப்பட்டதே.

என்னும் பாடலைப் பாடினன். உடனே யரசன் கற்றுச்சொல்லியானவள் நூற்றையாறும் பேரின்பப்பாடலில் ஒன்றுகுறைவென்றும் இதற்குள் சாளரத்தின் வழியே ஓர் கன்னிகையின் காட்சி காணப்பட்டதென்றுங் கூறக்கேட்டு, அக்கிப்படியே சிறைச்சாலை [illegible]ரியை வருவித்து, இக்கவிஞனை யான் மறுவுத்தரவு செய்யுமளவாயிற காவற்படுத்துகவெனக் கட்டளையிட் டவன் கையி லொப்புவித்து. அவனவனை யழைத்துக்கொண்டு சென்றவுடன் தனது சமுகத்துள்ள பெரியோர்களையும் புலவர்களையு நோக்கி, அம்பிகாபதி தன்னிடத்தோதிய பெண்ணைத் தன்மையென கீழ்யாக செய்த காரியத்தையும் அக்காரியத்தி னுண்மையைக் கண்டுபிடிக்குமாறு கவிகளாயுள்ளோர்க்கெல்லாம் ஓர் விருந்துகூறி வருவித்ததையும் - அவ்விருந்தி லவன் தந்தையால் கைக்கெட்டினகனி வாய்க்கெட்டுமுன் சிதைந்ததுபோல் தனது கருத்து நிறைவேறுமற் போனதையும் - அதுபற்றியேதான் இத்தகைய சூட்சியால் சாக்ஷிமுன்னிலையி லறியவேண்டி உங்களை வருவித்தனென்பதையுங் கூறி; இவனெங்கள் க்ஷத்திரிய மரபினனேயெனு மிருக்கின் பொக்கியும் புறம்போகாது காக்குந் தன்மைபோல ஒருவாறிவனை மெய்துக்கொள்ளலாம்; இவன் றந்தையோ பார்ப்பானுக்கும் பார்ப்பன விதவைக்கும் பிறந்த கோளகனும்; [illegible]னக் கோளகப்பார்ப்பானுகவேனு மிராமல் ஓரோச்சக் குலத்தனால் வளர்க்கப்பட்டு அவ்வோச்சக் குலத்துப் பெண்ணை யெடுத்து வேளாளக் குலத்தாரும் வன்னியக்குலத்தாரும் சிற

ப்படையப்பட்டவனும்: [illegible] பிள்ளையிவனும்: இவன் தமது பெண்ணுக்குக் கல்வி [illegible]க்கப்புகுந்து இக்கலகய வஞ்சத் துக் குடம்பட்டான்: ஆதலா லீப்பிண்டனுக் கெத்தகைத்தான தண்டனை விதிக்கலாமென் றாலோசித்தான். இவையனைத்துங் கேட்ட பெரியோரும் புலவரும் அரசனை நோக்கி, ஓ பூபதியே இத்தமிழ் வழங்கு நாடுகளிலுள்ள கவிகளையெல்லாம் ஆதரிக் கவு மாக்கினை செய்யவும் கவிச்சக்கரவர்த்தியென ஒருவ ரிருக்கி ன்றார். அவ்[illegible]விச்சக்கரவர்த்தியாகிய சோழபகாராஜனுக்குப் பிரதிநிதியானவர். இப்புவிச்சக்கரவர்த்தி [illegible] விசார [illegible], அக்கவிச்சக்கரவர்த்தி இவன் [illegible] [illegible] எத்தகைய [illegible] [illegible]. ஆனதா லவருக்கறிவின்றி எத்தகைய பெரியோரும் தங்கள் [illegible]ச்சையாற் றண்டிக்கற் கிடமில்லை. அவரையிவ் வறபகாரியத் தம் இங்ஙனம் வருவிக்கலு மரியாதையன்று. இ[illegible] [illegible]ந்த காரியங்களையும் அவரறிற செதிலையும் [illegible] [illegible] பூதி யனுப்புதலு முறைமையன்று. ஆதலின் [illegible] விடுத்து, நடந்துள்ள காரியங்களனைத்தையும் [illegible] லவிஷிப்பித்து, அதற்கவர் விதிக்குங் கட்டளை[illegible] [illegible] வரச் செய்த லுத்தமமென்ற [illegible] [illegible] [illegible] அங்கே இறைக்க வடைட்டென்ன அமயிகொ[illegible] அரசன் மகள் [illegible] கொண்ட [illegible] மொழி[illegible] தவனுகி, இன்[illegible] கைக்கு கேரவிருக்குந் தண்டனை எத்தகையதோ வென்[illegible] கருதா [illegible]வனுய் அவளையே தன் னுள்ளத்திருத்தி,

உருகியுடல்கருகியுள்ளி றல்பற்றி
[illegible]ரிவதவியாகித்தன்செய்லேன் — வரியரவ
ஞ்சிலேவதோய்க்தாவினவிழிப்[illegible]ண்டுபருயா
வொஞ்சிலேவிட்டநெருப்பு.

[illegible]ருண்டோமகன்கைபம்பி[illegible]வெக்தாவிழகைக்கு
கேருண்டோவஞ்சிசேர்[illegible]காலிபினென்[illegible]சவிடப

பேரமுண்டோசொலவொண்ணாதகாமப்பெருநெருப்புக்
கீரமுண்டோவையனேயென்னையினிச்சொல்வதே.

மைவடிவக்குழலியர்தம்வதனத்தைநிகராவாமதியமானே
செய்வடிவைச்செற்றிடையைத்திருநகையைவேய்த்தோளைத்தெய்வமாக
வில்வடிவைப்படைத்தவடிவெவ்வடிவோயானறியேனுண்மையாகக்
கைபடியத்திருமகளைப்படைத்தவளைப்படைத்தனன்றகமலத்தோ
[னே.

என்னும் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தனன். அப்போது கம்பரானவர் தன் குமாரன் சிறைக்களமைப்பட்டா னெனக் கேள்வியுற்று, அக்கிடமே யச்சிறைச்சாலைக்கருகிற் சென்று, அச்சாலைக் காவற்காரர்களை வேண்டித் தான் வந்திருக் குஞ் சேதியை அவனுக்குணர்த்தும்படி செய்து, அவன் சாளரத்தின் வழியாய்த் தன் முகங்காட்டி நிற்பக்கண்டு,

இக்காவிரி துகிலைப்பெண்டெழுத்துத்தானிருக்க
வென்னலையாவதொன்றுமில்லையே — யென்னுயிலே
வந்ததுதானேப்பாமகனே தவிர்ப்பவர்யார்
முன்னந்தமின்செய்தவினையே,

எனவோர் கவிகூறி யழுதனர். அதுகேட்ட வம்பிகாபதி தாம்விசாரமனத்து பாடலிலொன் றந் தோன்றுதலனுகி,

இக்காவிரிதுகிலைப்பெண்பெழுத்துத்தானிருக்க
வென்னலையாவதொன்றுமில்லையே — யென்னலே
வந்ததுகாணையாவருந்திறைமையார்தடுப்பா
ரெந்தைதமக்கேதவர்செயலே,

எனவோர் கவிகூறித் துக்கித்தனன். அதுகேட்ட கம்பர் தனக்குள்ளான் றந் தோன்றுதவராய்க் கிலேசித்து, இனி நாமில் வூரிலிருக்கின் முன்னர் விருந்திட்டபோ திவன் கூறிவைத்த பாடலின் கருத்தை அவைப்புடலிலறிந்து மறைத்து மற்றதைப் பாடிமுடித்த குற்றம் நம்மிலிருப்பதால் ஓர்கால் நமக்குமுஞ்

சிறைக்குளாக்க நேருமே: நாமிந்நிமிடம் திருவெண்ணெய் நல்லூருக்குப் போய் நமதாண்டகையிடத் திவ்வாபத்தைக் கூறின், அவர் சகல வேந்தர்களாலு மறியப்பட்டுள்ள பிரபுவாதலின் இவனை யெவ்வாற்றாலேனுஞ் சிறைக்கணின்று மீட்பதற்கான வாலோசனையிற் றலைப்படுவரே: என்றெண்ணினவராய்த் தனது கருத்தைக் குமாரனிடங் கூறி விடை பெற்றுச்சென்று திருவெண்ணெய்நல்லூரையடைந்து, தன் மனைவியோடுஞ் சடையப்பிள்ளையினிடஞ் சென்று, தன் குமாரனால் நடந்துள்ள காரியத்தினையும் அக்காரியத்தி னுண்மையை யறியுமாறு அரசனடத்திய செய்கைகளையும் அச்செய்கைகளிலொன்றால் தனது குமார னகப்பட்டுக்கொண்டு சிறைக்க ணடைப்பிக்கப்பட்டதையும் விபரமாகக் கூறி, இத்தருணமவனை யெவ்வாற்றாலேனும் அச்சிறைக்கணின்று மீட்பதற்கான வாலோசனை செய்து தங்கள் பௌத்திரனைப் பாதுகாக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தனர். இவையனைத்துங் கேட்ட பிரபுவானவர் இக்காரியத்தில் யான் பிரவேசிப்பது அகருமமு மபகீர்த்தியுமென்று கூறி மறுத்தனர், அதுகேட்ட கம்பர் பின்னு மவரை யன்றுடன் கூடாதவராய மனைவியோடு மீண்டு தனது மனைபுகுந்து, "வகுத்தான்வகுத்தவகையல்லாற் கோடி - தொகுத்தார்க்குந் துய்த்தலரிது." என வான்றோர் வாக்கியத்தைக் கூறித் தேறித் தன் மனைவியையுந் தேற்றிக்கொண்டிருந்தனர் இங்கிவ்வாறாகச் சிறைக்கணிருக்கும் அம்பிகாபதியைப்பற்றி அரசனுமவ ராலோசித்துத் தனதமைச்சனைக்கூவி, நீர் கவிச்சக்ரவர்த்தியைக்கண்டு நடந்த காரியங்களனைத்தையும் விபரமாகக்கூறி இத்திருமுகத்தை யவர்கையிற் றந்திடுகவென்று ஒர் கவி-

கதிரவனுமம்புலியுங்காணக்கம்பன்சே
யதிவிரகனைக்கவித்தா — னிதுகுறி
யாற்றுதகோபமடங்கக்கவிக்கரசன
க்கீக்காவென்செய்தல்குணம்.

என்றெழுதிக்கொடுத்தனன். அதுபெற்றவமைச்சன் உறையூரடைந்து, கூத்தனார் தமதரண்மனையிலிருக்குங் காலமறிந்து போய் அம்பிகாபதியா லந்தரங்கமாய் நடந்துவந்த துற்காரியத்தையும் - அதைக் கேள்வியுற்ற வரசன் அதனுண்மையைக் காணுமாறு செய்த செய்கைகளையும் - அச்செய்கையிலொன்று அவன் றந்தையாகிய கம்பராற் பிழைப்போனதையும் - வேறொரு செய்கையா லவன்கப்பட்டுக் கொண்டதையும் விபரமாகக்கூறி; அரசன் கொடுத்த திருமுகத்தை அவர் கையிற் றந்தனன். அதுகண்ட கூத்தர் சற்றுலோசித்து, சோரமாதிய பல குற்றங்களினுஞ் சோரக்குற்றஞ் சாதுக்களாலுஞ் சகிக்கற்கரிது. அதை யிவ்வகாலு மரசனது குடும்பத்திலேயே செய்தல் அதியக்கிரமம். இத்தகைய வக்கிரமத்தை இனி வேறொரரசனுக்குப் பயனபடற்குரியளான கன்னிகையிடத்துச் செய்து கெடுப்பது மகா பெருங்குற்றமாகும். இவன் கல்வியில் தன் றந்தையைவிடச் சிறந்தவனேப் போலவே அவனது நடையினுந் தான் சிறந்தவனென் போனும்? இத்தகையனுக்குக் கொலைத்தண்டனையன்றி வேறில்லையென்று கருதினவராய் ஓர் திருமுகத்தில்-

பணிப்பகையுந் திங்களுமே பார்த்த செயலாறு
முனக்கினியானென் சொல்லுவதொன் றுண்டே — கனத்த
வழுவகன் னின் மகட் குவைத்தானை மன்ற
கழுவதனிலேற்றக்கடன்.

42 என்றோர் கவியெழுதி அவ்வமைச்சன் கையிற் றந்தனர். அதுபெற்ற வமைச்சன் அவர்பால் விடைபெற்று மீண்டு பாண்டிநாடடைந்து, தனதரசனிடத்தி லத்திருமுகத்தைக் கொடுத்தனன். அதனை வாங்கிப்பார்த்த மன்னன் உடனே சிறைச்சாலைபதியை வருவித்து, அவனு லம்பிகாபதியைக் கழுவின்கணேற்றுவித்தனன்.

43. [illegible] லுகத் திருவெண்ணை நல்லூரில் [illegible] குமாரனுடைய [illegible] யிருக்கில் [illegible]

அவனித்திருக்கின்ற வையயாணரானவர் சிலரால் "உமது குமா
ரன் பாண்டிநாட்டுச் சிற்றரச னொருவனால் வெட்டப்பட்டிறந்தா
னும்." என்று சொல்லக்கேட்டு, இது நிச்சயமா யிருக்குமெ
ன்று கருதிக் கதறி யழுது புத்திர சோகத்தில் மூழ்கி,

பட்டுப்படாக்கொங்கைமாதர் கலவிமயக்கத்திலே
கட்டுப்பட்டாயென்னகாதல்பெற்றுப்ய மன்னவயம் பிறந்
பட்டுப்பட்டாயினுக்கேதானையேயென் றுபார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட்டாய்மகனே தலைகாலின்றிப்படியே
பரப்பட்டுகளுமெலமொருகடமியரளப்பணிமதியர்
தட்டப்போனொருதம்பியின்வாத்தானுந் தனையியுடன் நின்
றமர்ப்போனவமர்க்களத்தானைக்கொரு துயிர்மாய்க்கனவே
காப்பாரெவனக்கினியாருமையுரைப்பதற்கே.

என்று பாடிப்புலம்பி, தானதிகாரம் வேளாளர் முதலிய
நூற்றிரையன்றி வேறொரு வேறியவரை வேர்த்தனை னைசியவரச
சித்து மதியாதிருந்த இராமப்பனைத்தன் குன்றி, அதுமுதலா
ய்வேளாளர் முதலிய குதிரைராஜர் தனது குமாரனுடைய தூக்
கருத்தில் துரபனை முன்னிலையில் தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்
தால் சன்மான வெகுமானங்களற்றுக் கஷ்ட நினைந்தேதாமே கவி
ச்சக்கரவர்த்தியாருடைய காலத்திற்குப் பின்னுமிருந்து, அரி
ய கற்பிற் சிறந்தவளான தனது பத்தினியும் அப்புத்திரசோகத்
தாலும் புன்றலையில்லாமையினாலும் மிகத்து வருந்தி இறக்கப்பெ
ற்று, அப்பால் தனக்கென வோரிடமின்றிப் பல நாடுகளிலுங்
காடுகளிலுந் திரிந்துழன்று பாண்டிநாட்டின்கண் வந்து, அங்
கே தனது குமாரனைக் கழுமரத்திலேற்றிக் கொன்ற அவ்வரசன்
னேட்டஞ்செய்ய வெண்ணி வைகையாற்றங்கரைக்கண் வசிருக்
கையில் அவனை யெதிர்ந்தகண்டு பலவாறான தூர்ப்பாஷைகளால்
நிந்தித்து வைது, அவற்றினைக்கேட்ட அரசன் தன்கைச்சரவ
தன்னை யின்னுமென் றுணர்ந்து சினந்து அவன் தாத்திருக்க
வில்லில் நாமம்பினைத் தொடுத்துவிட, அது தன் குமாரனிறந்த இ
டமாய அம்மாத்திரத்தில் மர[illegible] [illegible] யிடைத்து.

வில்லம்புசொல்லம்புமேதினியிலுண்டு
வில்லம்பிற்சொல்லம்பேமேலதிகம் — வில்லம்பு
பட்டதடாவென்மார்பிற்பார்வேந்தாநின்குலத்தைச்
சுட்டதடாவென்வாயிற்சொல்,

எனவோர் கவிபாடி உயிர் துறந்தனர்.

44. இவர் சரிதம் பின்ன ரிவ்வாறாக முன்னர் உறையூரின்க ணரசுசெலுத்தியிருந்த குலோத்துங்கசோழன் சில நாள் இடமாறியிருக்க வெண்ணங்கொண்டு தனது பஞ்சசிங்காதனப் பதிகளுளொன்றாகிய குடந்தையம்பதிக்கேக வுத்தேசித்து, தன தமைச்சர் முதலிய பரிசனங்களையும் தனது மனைவிமக்கள் முதலிய சுற்றத்தினரையும் ஆனை சேனையாதி பரிவாரங்களோ டன்னையனுப்பி, உடனே தானும் கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தரையும் கவிராசகேசரியாகிய புகழேந்தியையும் தனதருகி லிருத்திக்கொண்டு இரதாரூடனாய்த் தனியே செல்கின்றான். அக்கால் தனதருகிலுள்ள வல்லிருவரால் இலக்கிய இலக்கண விதிகாச புராணங்களிலக்கியாதிகளில் தனக்காவசியகமான விடயங்களைப்பற்றிக் கேட்டுச் சந்தேகநிவர்த்தி செய்துகொண்டு வருபவன், அவர்களாலேயே சற்றுநேரம் அகப்பொருள் புறப்பொருட் டுறைகளிலும் சில கேட்கவிருக்குந் தனது விருப்பத்தை அவர்கட்கறிவித்தனன். அதுகேட்ட கூத்தனார் அங்ஙனமே யத்துறைகட்குத் தலைவனாக்கி,

செந்தமிழோருருப்பவனப்பெய்யவந்தசோழவள்ளான்
சந்தமுஞ்சேரச்சுடாமுடிசூழிலே — வந்தனைசெ
யைங்கரனைவேலவனையன் மழுக்கண்ணவந்தவனைச்
சங்கரனைவாசகிலைத்தான்.

என்றோர் கவி பாங்கிதலைவிக்கும் பகைவெல்லுந்திற முரைத்தாக்க கூறினர். உடனே புகழேந்தியார்-

வாரிதாளஞ்சொரியமாமலையினூடுருவிச்
சோனமர்காடளவுஞ்சேர்ந்ததே — மூரிமத
வம்பாடலேகின்றவாழியைழக்குங்குதிரைக்
கொம்போகுலோத்துங்காகூறு.

என்றோர்கவி, பாங்கி தலைவற்குத் தலைவி நிலையே யறிவதாகக் கூறினர். இவ்வாறு திருவாரூர் முதலாதிக் குடந்தையம்பதிக்குப் போய்ச் சேரும்வரையில் பாடிக்கொண்டுவர, குலோத்துங்கசோழனவைகளை மிகு விருப்போடு கேட்டுக்கொண்டு சென்று தனதரண்மனையிற் புக்கி யிருந்தனன். இரு பெருங் கவிகளும் அங்கு தமக்கென நியமித்துள்ள இடங்களிற் போயிருந்தனர். இப்பா லரசனுமவன் தனது பரிசனபரிவாராதிகள் தத்தந் தொழில்களை நடத்திவர மனைமக்களாதியரோடுகூடி அரசியற்றி வருகாலில், அக்குடந்தையம் பதியிலே உத்தரசைவரென்னும் வீரமாகேஸ்வரர்வகுப்பும் வீரசிங்காதன மடத்திலுள்ள சங்கமர்களிலொருவர் ஓர்நாட் காலையில் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி யருளிய தேவார பதிகங்களு ளொன்றாகிய திருவீழிமிழலைப்பதிகத்துள், "கல்லானிழற்கீழாயிடர்காவாயெனவானோர் - எல்லாமொருதேராயயன்மறைபூட்டிநின்றுய்ப்ப - வல்லாயெரிகாற்றீர்க்கரிகோல்வாசுகிநாண்கல் - வில்லாவெயிலெய்தானிடம்வீழிமிழலையே," என்னுந் திருவிருத்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு ஒட்டக்கூத்த ராமனைக்கண் பிட்சைக்குச் சென்றார். அப்பொழுது கூத்தர் இராஜசபைக்குப் போமாறு வெளிக்கொண்டு வருகையில் அச்சங்கமர் தமதரண்மனைத் தலைவாய்தனி னின்று பாடிக்கொண்டிருக்கும் அச்செய்யுளில் வழுவிருக்கக் கேட்டு, நீ யிதன் பொருள் தெரிந்து பாடுகின்றனையா அல்லது தெரியாமலே பாடுகின்றனையா வென்று வினவினர். அதுகேட்ட சங்கமர் அவர் கவிச்சக்கரவர்த்தி யென்பதறியாதவராகையால், உமக் கிதன் பொருள் தெரியுமோவென்று ஏளனமாகக் கூறினர். அப்பொழுது [illegible] பொருளை மிக்க கோபங்கொண்டு, நான் பெரியோர்கள் பாடலின் பொருளை யாது பிழையறக் கூறலாமென்று கேட்டால், அதன்பொருள் [illegible]

உனக்குத் தெரியுமாவென என்னையா கேட்கின்றாயென்று அச்
சங்கமரது கன்னத்தில் தமது கையால் உரத்தறைந்து சென்று
அங்குப் பரிசனராற் கொணர்ந்து நிறுத்தி வைத்துள்ள தமது சிவி
கையிலேறிக் கொலுச்சபைக்குட் போய் அங்ஙனந் தமக்கென
வுள்ள ஓரறையுளே வீற்றிருந்தனர். இங்ஙனமவர் கையறைப்
பட்ட சங்கமர் அவ்வறையைச் சகிக்கமாட்டாமல் கீழே வீழ்ந்
து உயிர்துறந் திறந்தனர்.

இவ்வாறச்சங்கம ரிறந்த செய்தியுங் காரணமும் வீரசிங்காச
னமடத்திலுள்ள மற்றைச் சங்கமர்கள் கேட்டு வருந்தி, ஒல்
லென்றொலித் தெழுந்து தங்கள் குருவாயுள்ள மனைய மல்லைய
தேவருக் கறிவித்து, அவரிடத்தினின்றும் ஓர் வாளுமுத்தரவும்
பெற்றுக்கொண்டு வேறு சிலரால் அச்சங்கமப் பிரேதத்தை மட
த்திற் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும்படிக்குத் திட்டஞ்செய் தனுப்
பி அரசனரண்மனைக்கண் வந்து சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அப்
பொழுதவ் வரண்மனையினின்றும் சபாமண்டபத்திற்குச் செல்ல
வருகின்ற குலோத்துங்கச் சோழன் விபூதி யுருத்திராக்க லிங்
கதாரண மாதிய சிவசின்னங்கள் வாய்ந்த அச்சங்கமர் கூட்டத்
தைக் கண்டவனாய்ச் சற்றுநின்று, அவர்கட்கெல்லாம் சரணார்த்
தி கூறி நமஸ்கரித்து, நீவிரிங்கு வந்தகாரியம் என்னவெனக் கே
ட்டான். அதுகேட்ட சங்கமர்கள் ஓவென விரைந்து, ஒட்டக்
கூத்தரால் தம்மிலொருவர்க்குநேர்ந்த விபத்தைத்தகூறி, அப்புலவ
ரமது அரண்மனையின்கண் வந்திருக்கின்றமையால் அவனை
யெங்கள்வசமொப்பித்தருள்கவென்று கேட்டார்கள். அதைக்
கேட்டமாத்திரத்தில் அரசன்வருந்தி நடுங்கி நெடுமூச்செறிந்து,
அந்தோ! அந்தோ! என்றலறி, அரனடியார்க் கெளிவந்தருளுங்
குருலிங்க சங்கமமென்னு மூர்த்தங்கள் மூன்றினும் ஒவ்வொன்
றோ வழிபடுவோர்க்கு மிகப் பயன் தருவனவல்லவா? அம்மூன்ற
னொருங்கே சேரப்பெற்றுள்ள இச்சங்கம மூர்த்திகளின் மேன்
மையை யாவரால் அளவிட்டுரைக்க முடியும்? ஆயிரம் [illegible]வுள்ள
நாக்களையுடைய ஆதிசேடனாலும் முடியாதே; அத்தகைய சங்

ஙமர்க்கும் இத்தகைய நிந்தை சேருவது அழகோ? ஆ சங்கரா! வெனக் கண்கலுழ்ந்து கவிழ்ந்து அச்சங்கமர்களைப் பலமுறை நமஸ்கரித்து, ஓ குருலிங்க சங்கமமூர்த்திகளே! இந்தச் சங்கமக் கொலையினால் சேர்ந்த பழிக்குப் பரிகாரம் சிவாகமங்களிற்றேடி விரைவில் முடிக்கின்றேன். என்பொருட்டு சுவாமிகளனைவரும் அபராதமன்னிப்புத்தருமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேனென்று கூறினன். அதுகேட்ட சங்கமர் அரசனுடைய கருத்தையுணர்ந்து, ஓ மனுகுலத்தவதரித்த மன்னரேந்தே! நீர் கூறியது சரதமே. கொலையென்பது மற்ற நான்கு பாதகங்களினுந் தலைப்பட்டது. இதற்கெந்தச் சிவாகமங்களிலும் பரிகாரமேயில்லை. ஓர்கா லிருந்தபோதிலும் இது சங்கமக் கொலையாதலால், அப்பரிகாரம் இதற்குப் பயன் படாதென்று கூறினார்கள்.

அப்பொழுதரசன் மீட்டுமச் சங்கமர்களை வணங்கினன்: ஓ சிவசரணர்களே!

மனைவிசெய்திடும்பாவங்கண்மணருக்காகுந்
தனையர்செய்தீம்பாவங்கடந்தையர்க்காகுஞ்
சினமில்சீடர்செய்பாவங்கடேசிகர்க்காகு
மனைவருஞ்செயும்பாவங்களரசனுக்காமால்.

என வான்மீகம் வகுத்திருப்பதால் எனதரசிலக்கில் நடந்த இந்தச் சங்கமக் கொலைக்கு யானே பாத்திரனாகின்றேன். என்னைக் கொன்று பழி தீர்த்துக் கொண்மின்களென்று பணித்தனன். அதுகேட்ட சங்கமர் அவனது ஜீவகாருண்யத்திற்கு வியந்து, பூர்வம் சோழச்சக்கரத்தின் கீழ் அகப்பட்டிறந்த ஓரான் கன்றுக்காகத் தனது அரசிளங்கன்றினைக் கொடுத்த மநுவுதித்த மன்னனாதலால் இப்பொழுது சேர்ந்த பழிக்குத் தனது உயிரைக் கொடுக்க இசைந்திருக்கின்றனனென்று ஆலோசித்தவர்களாகி, ஓ சாதாரசமேதனே! உலகினுள் உன்னையொத்த புண்ணியரொருவரையுங் கொலைசெய்வாருளரோ? அவனவன் செய்த நல்வினைத் தீவினைப் பயன்களை அவனவனே யனுபவிப்பனன்றி மற்றையரனுபவிப்பதுங் கூடுமென்னும் விதி யுண்டோ? தாங்கள் முன்

கூறிய ம[illegible]யாரின் கருத்து அப்படியல்லவே: மனைவி தனையர் பிறர் குடிகள், ஆகிய இவர்கள் தீவினைச் செய்கையுடையார்களெனத் தெரிந்தும், அவர்கள் தஞ்சொற்கடவாமற் கீழ்ப்படிகின்றவர்களாயிருந்தும், அத்தகையரை நல்வழி போதித்துத் திருத்தாமலிருந்ததனால் அந்தக்கணவன் தந்தை குரு மன்னன் ஆகிய இவர்கள் அத்தீவினையைச் சம்மதித்தவர்களாக ஏற்படுதலின்; அவர்களுக்கு மப்பழிப்பயன் அடையக்கூடுமென்று குறித்ததேயன்றி வேறன்று. ஆதலால் - இங்ஙனம் யாங்கள் வந்தகாரியம் கொலைபுரிந்தவனைக் கொல்லவேயன்றி வேறில்லை[illegible]க் கூறினார்கள். அப்பொழுது குலோத்துங்கன் மீட்டு நெடுமூச்செறிந்து வருந்தி, ஓ வீரமாகேசர்களே! இத்தினம் நீங்களனைவரு மடாலயம் போயிருந்து நாளைவருவீரேல், உங்கள் கருத்தின்படியே அப்புலவனைத் தருகின்றேனெனக் கூறினான். அம்மொழியைக் கேட்டமாத்திரத்தில் சங்கமர்களனைவரும் கடலலைகள் போலச் சீறிக் கூக்குரலிட்டு, ஓ ராஜாதி ராசனே! இந்நிடமப் புலவனைத் தந்தாலொழிய, நாங்களும் தாண்மனை வாய்தலைவிட்டு எங்கள் மடத்திற் புகேமென்று கூறி ஆரவாரித்தார்கள்.

அதுகேட்டவரசன் அவர்களைக் கையமர்த்தி நிறுத்தி, அருகிலிருக்குமோர் அமைச்சனை யழைத்து, இப்பொழுதேசென்று என் புதல்வனை இவ்விடத்திற் கழைத்துவரக் கடவாயென்று கட்டளையிட்டனன். அ[illegible]மே யவ்வமைச்சன் அரசிளங்குமாரனிருக்கும் அரண்மனைக்கண் சென்று, உமது தந்தை யும்மை வரவருளினரென்று கூற உடனேயவ்வரசிளங் குமரன் விரைந்து வந்து தந்தைதாளிற் பணிந்தனன். அரசனக் குமாரனைக் கண்ட மாத்திரத்தி லெடுத்துத் தன் மார்போடணைத்து உச்சிமுகர்ந்து, கண்களினின்று நீர்த்தாரைகளைச் சொரிந்து இதனைக் கூறுவதாயினன், ஓ பாலசூரியனை நிகர்த்த பாலகா! இங்ஙனம் நமது [illegible] நிகழ்ந்த காரியத்தினை நீயுங் கேட்டிருப்பாயல்லவா? அக்காரியத்தினைப் பற்றி இச்சங்கம மூர்த்திகள் அவ[illegible] வந்திருக்கின்றார்கள், ஆனதா லவராலுண்டான

பழிக்குத் தீரவும், எனக்கில் வுலகுள்ளளவும் கெடிலாப் புகழும் நின்றுற்று ஓதவேண்டும் என்னேக்கருளே யென்று கூறித் தூக்கித்தனன். அதற்கிராஜகுமாரன் - ஓ என்றந்தையே! வேத சாத்திரங்களில் தாய்தந்தையர் சொல்லுஞ் சொல் எத்தகையதாயினும் தீயராயினும் அதைத் தள்ளாதேதந்தி நடத்தல் வேண்டுமென்று கூறியிருக்கின்றன வன்றோ? அப்படியிருக்கச் சூரியவமிசத்திற் பிறந்த பிள்ளைகளே தாய்தந்தையர் சொல்லையும் ஆசாரியர் சொல்லையும் நடத்தால் அக்கொடியார்க்கு இக்காணில மீட்குந்தருமா? அவர்கட்கு வானிலமென்பது நரகமேயன்றோ? ஒருவன் மனை மக்கள் தனம் தனம் இரதகஜ துரகபதாதிகள் சவிகை சிவிகை ஆரம் வீரம் இவை முதலியவை சம்பாதித்தல் அரிதன்று. சற்குணசீலனென்னும் பெயரைச் சம்பாதித்தலே யரிது. இந்தச் சரீரத்தின் நிலையாமையைப் பற்றி, "உறங்குவதுபோலுஞ் சாக்காடு உறங்கி விழிப்பதுபோலும் பிறப்பு" என்று பெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றபடி, எனதிறக்கீகத மறிய விருக்கின்ற இக்காயத்தை பொருட்பொருட்டாகவெண்ணி, அடியேன் தேவரீருடைய வாக்கினை மறுப்பவனல்லேன். நமது குலத்தினருடைய மகாகுலத்திற்குப் பழிவாராதென்று நம்மில மேலான குலத்தினரான ஓர் ... னருமன்றோ தாம் அரிதிற்பெற்ற பிள்ளையைப் பேழையில்வைத்துக் கொலைசெய்துவிடும்படி கொடுத்துவிட்டனர். அன்றியும் ... வின ... ரனுமாவோர் பிர... தம் தங்கள் மானைப்பற்றிப் பாடுகாக்கவேண்டுமென்று விரும்பி, அதற்குப் பரிசாகத் தங்களுடைய அறிவினு மாற்றலினுஞ் சிறந்த ஆயிரத்தெட்டுத் தலைப்பிள்ளைகளின் சிரங்களை அரை "இமிடத்திற் கொடுத்தது இவ்வவனி முழுவது மறியுமே. இத்தகைய பெரியோர்கள் காரியத்திலும் யான் பிழைத்திருத்தல் தகுதியோ? இனி யவ்வங்கலிங்க வைசியோகராகிய சங்கமருடைய உயிருக்கு என்னுயிரை வாங்குமிதம் யாதோ, அதனைச் சந்தோஷத்தோடுஞ் செய்யலாமெனக் கூறிப் பணிந்தனன்.

இவ்வண்ணம் தன் புத்திரன் கூறியவற்றை ... கேட்டு, அமரர் விரும்பும் அமுதெனச் செவியாரவுண்டு ...

து, உடனே பக்கலில் இருக்குமோர் சேனைத்தலைவனால் ஓர் மூடுப் பல்லக்கினையும் ஆட்களையுந் தருவித்து, அதில் தன் குமாரனை யேற்றி மூடிக் கொணர்ந்து சங்கமர் [illegible]டத்தின் மத்தியில் வந்து நிறுத்தி, சிவசரணருயிர்வாங்கிய இவனைச் சற்றுந் திரை நீக்கி முகம்பாராமலே கொண்டுபோய் உயிர்வாங்கி விடுமின்களெனக் கூறித் தனது சபாமண்டப நோக்கிச் சென்றனன். அம்மாத்திரத்திலச்சங்கமர் யாவரும் அம்மூடுபல்லக்கினை யெடுப்பித்துக்கொண்டு காற்றினுங் கடுகிச் சென்று கொலைக்கள நண்ணி, சிலர் அரசனுத்தரவின்படி முகம் பாராமலே சோரனை யழைத்துக் கொல்வித்திடுவோ மென்றனர். சிலர் முகம் பாராமலே ஒருவனை யுயிர்வாங்குதல் முறைமையன்றென்று மறுத்தனர். சிலர் சிவனடியாரைக் கொன்றபாவியை நமது கண்ணாற் பார்த்தல் கூடாதென்றன்றோ, அரசனிவன் முகத்தைப் பாராமலே கொலைசெய்யின்களென் றுத்தர வளித்தன னென்றனர். சிலர் அரசனிக்கக் கனியின்மேல் அன்புவைத்திருப்பவனாதலாலும், இவனை நாம் கண்ணாற் பார்க்கவொட்டாமலே மூடுபல்லக்கி[illegible]த் தனுப்பியதாலும், நமக்கும் இவனைப் பார்க்காமலே கொ[illegible]செய்து விடும்படி உத்தரவு செய்திருப்பதாலும், அரச[illegible]க் கனிமேல் வைத்த அபிமானத்தினால் தானே யப்[illegible]னென்று முதலிற் சொன்னதனாலும் பலவி[illegible]த்திலுஞ் சந்தேகத்திற் கிட[illegible]கின்றது. ஆதலால் நாமிவன் முகத்தைப் பாராமற் கொலைசெய்து [illegible], ஓர் பார்[illegible]ளைக்குச் சகாயஞ்செய்த சேரியைக் கொன்ற தையாய் முடிந்து விடுமென்றனர். சிலர் இதுவே சரியெனக் கூறித் திடமொன்றும் திரையை விலக்கி யெடுத்து அப்பா லெறிந்தனர்.

அப்பொழுது அவ்விளங்குமரன் மேகமறைவினின்றும் வெளிப்பட்ட பால சூரியன்போலக் காணப்படுதலும் சங்கமரனைவரும் [illegible]ராக இன்ப மடைந்தவர்களாய் அக்குமாரனைத் தங்கண் மார்[illegible]ரிலிருந்திக் கீழே உடனேக் கொலை உனக்கு [illegible]ருமுண்டோ? என்று கூட்டமோட விரைந்து கண்

ணீர் சொரிந் தழுதார்கள். அத்தருணத்தி லிராஜகுமார னவர்களை நோக்கி, ஓ தவசிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் வினைத்தி லுவனிவந்த காரியத்தை முடித்தற் கேதுவான தடையென்ன? கேட்டனன். அதற்கவர்க ளவசித்த மனதுடையர்களாகி, ஐயனே! சூரிய பாதகர்களுக்கெல்லாந் தலைமையானது சக்கமர்கொலை. அத்தகைய கொலைசெய்தோரை உன்பிதாவானவ ராதரித்து, இவ்வுலகையெல்லா மனுநெறி முறைவழுவா தாளவல்ல வுன்னை அவனென் று மறைத்துக்கூறி யனுப்பினர். இது தகுமோ? எங்கட்கு நேர்ந்த பழியைத் தீர்த்துக் கொள்ளப்போய், வேறொரு பெரும்பழியை வாங்கிக்கொண்டு வந்ததுபோலாயிற்றே; அந்தோ! இதென்ன பாவம்? என்று கூறிக் கிலேசித்தார்கள். அப்பொழுது இராஜகுமாரன் அவர்களைநோக்கி, ஓ சிவானுபூதிமான்களே! அடியேன் சொல்வதைத் தயைசெய்து கேளுங்கள். என் பிதாவும் மானும் மனமொத்துக் கூறியதைச் செய்வதில் என்னபாவம்? எங்கள் சூரியகுலத்துதித்த பிள்ளைகளெல்லாம் தங்கள் தாய்தந்தையர் சொல்லால் ஸ்ரீராஜரீகமுதலிய சிறப்புகளனைத்தும் இழக்கநேரினும் அச்சொல்லைக் கடவாது பரிபாலனஞ் செய்து, பரமபதியினுடைய திருவருளைப் பெற்றும் புகழடைந்தார்கள். அடியேன் அந்தகையசீலத்தைக் கடக்கக் கூடுமோ? என்று மாலோசியாது என்றந்தை சொற்படி நடவுங்களென்று கூறினன்.

இவ்வாறு ராஜகுமாரன் கூறிய சொற்கள் சங்கமருடைய செவிகளில் சுறுக்கென்றேறலும் தங்கள் நெஞ்சம் கன்றியயர்த்து நெடுமூச்செறிந்து. ஒன்றுந் தோன்றாதவராய்க் கண்கலங்கிது, இவ்வுலகிலிவ் வரசிளங்குமரனை யொப்பவரு முண்டோ? "மன்னறந்தைத்தாற்று முதல் மவன்றந்தை – யென்னோற்றான் கொல்லென்னுஞ் சொல்" என்னு மாண்டோர்வாக்கியத்திற் கிலுபமம் இவன்பாற் கண்டமையாதலால், இவனுக்கிவனே யொப்பன்றி வேறில்லையென்று தமக்குள் மதித்து, அரசகுமாரனைத் தழுவியணைத்து, ஓ சூரியகுலத்தை விளக்கவந்த கட்டழகிர தீபமேயென்னும் படிசான் சிவபெருமானுடைய திருவருளா

நம்பி யிருக்கின்றவர்க ளாதலால். வஞ்சகர் கற்பிதமாய் உன்றந்
தையின் சொ[illegible]டந்து திரை[illegible] பார்க்கும்படி யாயிற்
று. என்று கூறி அ[illegible]பல்லக்[illegible] டலின யெடுப்பித்துக்
கொண்டு மீண்டு, குலோத்துங்கச் சோழன் சபாமண்டப வாயி
லுக் கெதிரில் விடுத்து, ஓ இராஜாதிராஜனே! ஒருவராலு மன்னி
க்கத்தகரிய கொலைசெய்தோனை யாதரித்து அவனுக்கீடாகச் சத்
தியத்தி லொப்புயர்வற்ற உமது மதலையைக் கொலைக்கள மனுப்
பினீரே: இப்படி யாவர் செய்யத்துணிவார்? இனியேனு முமக்
கு யாங்கள்கேட்பது தருமமாயிருக்கின் அக்கவியைத் தந்திடுக:
இல்லையேல் நீருமது கிரவாளினால் எங்களனைவரையு மாய்த்தி
டுக: என்று கூறி [illegible]மௌனமுற்றிருந்தார்கள்.

அதுகண்ட வரசன் அவ்விதமனத்தழுங்கி, அந்தோ! நமது
கவிராஜ சிங்கத்திற்குப் பதில் புவிராஜ சிங்கத்தினை யனுப்பி
யும் நமக்கு நேர்ந்த வழுக் கொழிவுகாணேமே; இனி என்செ
ய்வது? என வருந்தி யிருக்குங்கால் மற்றோர்பாலிருந்த ஒட்டக்
கூத்தர் சில சாரணரால் நடந்த காரியங்களனைத்தையும் கேட்ட
றிந்து, சபையிலன்று குலோத்துங்கச் சோழராஜனிடம் வந்து
ஓ அரசர்பெருமானே! என்னால் நேர்ந்த பழிக் கென்னையே அனுப்புக
வென்று கூறினர். அதுகேட்ட வரசன் சிவசிவ வென்று தன
திருசெவிகளையும் பொத்திக் கண்கலுழ்ந்து நிற்க, அதுகண்ட
கூத்தர் அரசனைத் தேற்றி விடைகேட்க, அரசனென்றுந் தோ
ன்றுகவனு யயர்ந்து, தன் திருக்கரங்களாலும் ஒட்டக்கூத்தரைத்
தழுவி, ஓ என்னுயிர்க்குயிரான உத்தமப் பொருளே! இதுகா
றும் தேவரீரை எனக் கிருமைநலத்தையு மளிக்கவந்த சிவபிரா
னெனவே யெண்ணியிருக்கின்றேன். இது சத்தியமேயாயின்
தேவரீரை இச்சங்கமரனுப்பும்படி கேட்டுக்கொண்டதாலும், தா
மும் மேவாக உடன்பட்டிருப்பதாலும், சிவிகை முதலிய சின்னங்
களுடன் போய் தேவரீர் விரைவில் வந்தருள்கவென் [illegible]
கூறினன். அதுகேட்ட கூத்தர் இச்சிவசரணர்கள் பாதசாரிக
ளாயவர நாம் தனியே சிவிகையேறிச் செல்லுதல் மரபன்றெனக்

கருதினவராய்த் தாமும் அவர்களோடு பாதசாரியாகவே செல்வ தாயினர். அப்போது குலோத்துங்கச்சோழன் கொலுமுகத் திருக்க மனதின்றி மிக வியாகூலத்தோடு முகம் வேறுபட்டு அரண்மனையை நோக்கிச் செல்கின்றான். அந்தச் சமயத்தில் ஔவைப்பிராட்டியார், தற்செயலாய்வந் தெதிர்ப்பட, அரச னவ ரிடத்தில் கூத்தருக்கு நேர்ந்த விபத்தைக் கூறித் துக்கித்தனன். அதுகேட்ட வம்மையார்-

காட்டிற்சிறந்தவொல்லாகடுங்கூர்தியர்முன்
பூட்டுவியாதனத்தாயிரத்தெண்மர்க்கும்போனவுயிர்
மீட்டகவிச்சக்ரவர்த்திக்கிங்கோர்சமைசனுக்குக்
கூட்டுவதோவரிதையர்குமாரகுலோத்துங்கனே.

எனவோர் கவிகூறி யவனைத் தேற்றி யனுப்பினர். முன்னர் பாதசாரியாய்வந்த ஒட்டக்கூத்தரை அச்சங்கமர் அழைத்துக்கொண்டு கொல்லைகள நோக்கிப் போகும்பொழுது சூரியனை வன், இக்கவிச்சக்ரவர்த்தி நமது குலத்தினருக் கனுகூல னாதலால் இவனுக்கு நம்மாற்கூடிய உபகாரஞ் செய்ய வேண்டுமெனக் கருதினவனாய் மேற்கடலை நோக்கிச் சென்றனன். அத்தருணத்தில் கூத்தர் சங்கமர்களை நோக்கி, ஓ சுவாமிகளே! இப்பொழுது யான் சிவபூசை செய்யுஞ் சமயமாதலால் அது முடிந்து வருகிறேனென்று விடைகேட்டனர். அதற்கவர்கள் சிவபூசையைக் கடக்கலாகுமோ? எங்கட்கும் இதுவே சிவபூசை செய்யுங் காலமாதலால் யாங்களும் அதை முடிக்கச் செல்கின்றோம், நீரு முடித்துக்கொண்டு வாருமென் றுத்தரவு செய்தார்கள். உடனே கூத்தர் அங்குள்ள அரிசொல்நதிக்கரையிற் சென்று மூழ்கிப் பூசைக்குரிய பொருள்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு, திருவெண்ணீறு முதலிய சிவசின்னங்களைத் தரித்து, உருத்திராக்க வடத்தைக் கரத்திலேந்திப் பஞ்சாக்கரத்தினைப் பலமுறை யுச்சரித்துத் தமதான்மார்த்தமாகிய சிவபிரானை ஆகம விதிப்படி பூசித்து, தூபதீப நிவேதனாதிய வைகளை மானதத்தால் மந்திரவோ

பக் கிரியாலோபமின்றி நிறைவேற்றி, அங்கெழுந்தருளியுள்ள முனீச்சரனம்மை யென்னும் பத்திரகாளி கோயிலுட் சென்று கதவைமூடித் தாள்பூட்டிக்கொண்டு அத்தேவியைத் தியானித் திருந்தனர். அப்போதச் சங்கமர் யாரும் தங்கள் சிவபூசா காரியங்களை முடித்துக்கொண்டுவந்து, ஒட்டக்கூத்தர் பத்திரகாளி யாலயத்துட் சென்று கதவைமூடித் தாள்பூட்டிக்கொண் டிருப்பதைக் கண்டு, அச்சங்கமருட் சிலர் இவனை யிப்போதே கதவை யுடைத்து வெளியிற் கொணர்ந்து கொலை செய்தல் வேண்டுமென்றனர். மற்றுஞ் சிலர் இவன் கோயிலுட் சென்றிருப்பதனறி அந்திப்பொழுது சமீபித்துவிட்டதால், இப்பொழுதிவனைக் கொல்லக் குறித்தல ... பன்றென்று மறுத்தனர். இன்னுஞ் சிலர் குற்றமற்ற கலைகளை யெல்லாங் கற்றறிந்துள்ள இவன் தேவாலயத்துட் சென்று தியானஞ் செய்யுந் தருணத்தில் அதனை யாம் குலைக்கவெண்ணுதல், முன்னோர் காலத்தில் மார்க்கண்ட முனிவனைச் சிவபூசையி னின்றும் கலைத்த மறலியி னியல்புக் கொப்பாமென வசனித்தனர்.

இவ்வாறவ்வவர்களும் வசனித்திருந்தபோது முன்னமே ற்றிசை நோக்கிச் சென்ற சூரியனானவன், இருதலைக்கொள்ளி யினெறும்பொத்து அவலித்திருக்கின்ற கவிச்சுரனது துனிப் படலத்தைப் பனிப்படலத்தோடு நானோவத் தொழிக்கின்றேனென்று சொல்லிப் போவான்போல் விரைவில் அம்மேற் கடலில் மூழ்கி மறைந்தனன். அக்காலில் பூர்வமாயனானவன் கிருஷ்ணவதாரத்தில் தனது சக்கரத்தாற் சூரியனை மறைத்தபோதி லுண்டாகிய தன்மைபொத்துச் செக்கர்வான் றோன்றியது. ஆகாயத்தில் புன்னையரும்புகள் புட்பித்தல்போன்று தாரகாகணங்க ளுண்டாயின. பாவலர் பெருமானுக்கு நேர்ந்த பழியைப்போல எங்கும் இருள்வந்து மூடியது. தாமரை முதலியனவைகள் குவிந்தன. அல்லி முதலியவைகள் மலர்ந்தன. மயில் குயில் முதலிய பறவைக் கூட்டங்கள் யாவும் பல சோலைகளிற்சென் றொடுங்கி யுறங்கின. சரஸ்வதியினுடைய முகத்தினையொப்பச் சந்திரன்

றெழக்திசைக்கடலி லுதயமாயினன். குலோத்துங்கச் சோழரா
ஜனுடைய புகழைப்போல எங்கும் வெண்ணிலாவீசியது. ஆதி
சேடன் தனதாயிரம் பணாமுடிகளாற் சுமக்கும் இந்தப் பூமியை
விரலட்சுமி குடிகொண்டிருக்கின்ற தனதொருதோளாற் சுமக்
கும் குலோத்துங்கச் சோழ னுச்சிமேற் கவிந்து விளங்குவதா
ன வெண்கொற்றக் குடையையொத்துச் சந்திரனானவன் தனது
கிரணகலைகளோடும் பிரகாசித்தனன்.

இவ்விதச் சின்னங்களுடன் இராக்கால நெருங்கவும், சிவ
யோக நிலையினராகிய சங்கமரனைவரும் பத்திரகாளி கோயிலைச்
சூழ்ந்துகொண்டு காவல் செய்வார்போ லிருந்தார்கள். அக்
கோயிலுள்ளே தியானஞ்செய்திருந்த புலவரேறுக்கு அக்கோ
யிற் றலைவியாகிய முனைச்சாளம்மை தனது சொரூபங் காட்டிக்கொ
டுத்தருளி, உமக்கென்னால் யாதாகவேண்டி இங்ஙனம் வந்திருக்
கின் றீர் கூறுமென்று வினவினள். அதுகேட்ட கூத்தர் : என்ன
ம்மையே! இப்பதியின்கண் வீரசிங்காதன மடத்துச் சங்கமரி
லொருவரை ஓர் காரணத்தாற் கோபித்துக் கன்னத்தி லறைந்
தேன். அவரவ் வறையைத் தாளமாட்டாது உயிர் துறந்தனர்.
அப்பழி யென்னைவிட் டகலுமாறு அவரை யுயிர்ப்பித்தருள்க.
இதுவே நீ யெனக்குச் செய்யவேண்டிய உபகாரமென்றும், இத
ற்காகவேயா னடியேன் உம்மை வந்தித்தேனென்றுங் கூறினர்.
அதுகேட்ட காளி அவரைப் பரிவுடன் நோக்கி, ஓ புலவரேறே!
அந்த வீரசிங்காதன மடத்தில் வீரபத்திரக்கடவுள் கொலுவீற்
றிருக்கின்றனர். அவரை நீர் பாடித் துதித்தால் உமது விருப்
பம் உடனே நிறைவேறுமென்றனள். அதுகேட்ட கூத்த
ரவ்வீரபத்திரக் கடவுள் தக்ஷயாக மர்த்தனஞ்செய்த அதிவீர
பராக்கிரமத்தை மனதி லுன்னினராகி, தாம் திரிகரண சுத்தி
யாய்ச் சந்திர சடாதாரமூர்த்திக்குச் செய்துவருந் தொண்டின்
பயனைச் சோதிக்கவெண்ணியோ? அத்தொண்டை யுலகறிந்து
யுமாறு வெளிப்படுத்தக் கருதியோ? மற்றியாதோ [illegible]?
அக்கால் தாம் பல்லான சிறையில் அடைபட் டிருப்பவன்போல

திருந்தும் வித்தரியத்தை விடாமல் காளியைப்பார்த்து, அம்மணி நீர் மொழிந்தபடி வீரபத்திரக் கடவுளைப் பாடித்துதிக்க ஓர் தீபமும் ஏடெழுத்தாணியுந் தருகவென்று கேட்டனர். அவளவ்வாறே மூன்றுங் கொணர்ந்து வைக்க, ஓ முனிச்சாளம்மையே! அடியேனவ் வீரபத்திரக் கடவுள் செய்தருளிய தக்ஷயாக மர்த்தனத்தைக் கூறித் துதிக்கப் போகின்றேன், அத்துதியை நீர் எழுதிக்கொண்டுவரின் விரைவில் முடியுமென்று கேட்டுக்கொண்டனர். அதற்குக் காளியிசைந்து, தனது கரங்கள் நானில் படையரசாகிய சூலாயுதத்தினை யேந்த ஒரு கரமும், தீபத்தகளியை யேந்தியிருக்க ஒருகரமும், ஏட்டினைப்பிடிக்க ஒரு கரமும், எழுத்தாணியைக்கொண் டெழுத ஒரு கரமுமாகி அவரெதிரிருந்தனள்.

அதுகண்ட கூத்தர் வெண்டாமரைத் தவிசில் வீற்றிருக்கும் உலகமாதாவாகிய சரச்சுவதி தேவியாரை வந்தித்து, அவ்வந்திப்பா லகத்திற் காட்சியாகிய அவரது திருவடிக் கமலத்தில் தமது கண்ணிணைகளை நிறுத்தி, அந்நிறுத்திய கருத்துடன் புலனைந்தையும் புறம்போகாமற் பூரணபுத்தியிற் பொருத்திப் பரணிப் பிரபந்தம் பாடி வருகிறார். இவ்வாறு பாடிவரும்போது காளி கரத்தி லேந்தியிருந்த தீபமானது யாது காரணத்தாலோ கம்பித் தசைந்தது. அதுகண்ட கூத்தர் சினந்து காளியை யுறுத்துப் பார்த்து, அடியேன் தத்துவசொரூபியாகிய கடவுளைத் தியானித்து வல்லது நிச்சயத்தை வழுத்துங்காலத்தில் சற்று மஞ்சுதலின்றித் தீபங் கம்பிதப்பட்டசையக் கரத்தை யசைப்பதேன்? என்று கூறித் தமது கைவிரலைந்தையு நீட்டி அவள் கன்னத் தறைந்தனர். அவ்வறையைச் சகித்த காளி என் செய்வள்? நாம் தகளியையேந்திச் சகாயப்பட்டுத் தரையில் அறைபெற்றோம்: ஈதென்ன பாவம்? இது முன்னொருவரை யறைந்து வந்ததற்குச் சாக்ஷிபோலும்: அட்சா ரனைவர்க்கும் ஆலகாலம்போன்ற யாமே இப்புலவர் பெருமானது விற்றழும்பும வாட்டழும்பு மேதியஷகபிறுல் அறையுண்டு வருந்துவதானல், சாமான்ய வலியின

ட்ன சங்கமர்பட்ட விதத்தைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? இவ ரவியிலும் வீரர் களத்திலும் வீரர்போனுப; எவர்த்தனக்குவ் ஆ லேபித்துக் கொண்டவளாய் இன்னொருவினை மற்றொருதானை யும் பழுத்துவிடப் போகுமென்று பயந்து, ஒரு சாதகிராண யோடும் அசையாத படிக்குக் கம்பம்போல் அப்பித் திருந்தனள். அக்கால் கூத்தர் சின்மாதினவராய்த்தாம் பாடத்தொடங்கிய பா லியென்னும் பிரபந்தத்தை என்னூறு செய்யுளிற் பாடி முடி த்தனர்.

அப்பொழுது சந்திரனானவன் முன்னோர்கால் நமது வமிச த்தாசனைப் பழித்தவனிவனாதலால், இனியிவன் வெளிவரின் நம் மையும் பழிப்பனென் றஞ்சி யோடி மறைந்ததுபோல மேற்றி சைக்கடலின் மூழ்கி மறைந்தனன். உடனேயவ்விருடொக்கவும் படிக்குச் சூரியனானவன் கீழ்த்திசைக்கடலில் உதயமாகி, அச்ச ருணத்தில் கூத்தருக்கு வழிவலியா லுண்டாகிய துயர்க்கட லைப் பெயர்த்தெடுப்பது போலத் தனது கரத்தையக் கதிரோனுங் கயிற்றோடு மேலெழுந்து விட்டுப் பிரகாசித்தனன். அதுகண் டக்குவலென்னு மங்கையானவள் காசினியெங்கும் பரவிய வெ ளியிருளோடு, கவிச்சவருடைய தூய மனத்தை நெருக்கியிரு ந்த துன்பமென்னு மகவிருளையு மழைத்துக்கொண்டு எங்கும் தலைகாட்டாது மறைந்தனள்.

அக்கால் காளிகோயிலைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்த மகேச்சுர ரெல்லா மெழுந்துசென்று புலவர்பெருமானை வெளியில் வரும்ப டிக் கூற, அவர் வராமலே யானிங்கெழுதிய பிரபந்தத்தைப் பார்மின்கள் இதோ வருகின்றேனென் றிதமாய்க்கூறி அக்கோ யிற் கதவின்கணுள்ள புழையின் வழியாக நீட்டினர். அதையவ ர்கள் நல்லதென்று வாங்கி வாசித்துப்பார்த்து, இது நமதிஷ் ட தேவதையாகிய வீரபத்திரக்கடவுளுடைய பிரபாவத்தைப் ப ற்றிக் கூறியிருக்கின்றதென மகிழ்ந்து, கவிச்சக்ரவர்த்தியின்மே ற் றாங்கள் கொண்டிருந்த சீற்றத்தை யொழித்துச் சபைக்

கண்ட கமலம்போல அகமுமுகமு மலர்ந்தவர்களாகி, அவரைக் கொல்லக் கொணர்ந்துவந்துள்ள கத்தியை அக் கதவின் புழையுள் நீட்டி, நீரிதைக் கைக்கொண் டஞ்சாது வெளிவந்து உமது மகிமையறியாது துரோகஞ் செய்யவந்த எங்களை மன்னித்தல் செய்ய வேண்டுமெனக்கூறி யழைத்தனர். அதுகேட்ட புலவர் பெருமான் ஆச்சரியமடைந்து, உள்ளே யிருந்தபடி அச்சங்கமர்களைக் கூவி, ஐயமீர்! அடியேனு லியற்றிய பெருங்கோறனுக்கு உள்ள கைக்கோளராய்க் கொல்ல முயன் றழைத்துவந்த நீங்கள் இத்தகைய தயவான வார்த்தை சொல்லுவதற்குக் காரணமென்ன வெனக் கேட்டனர். அதற்கவர்கள் ஒட்டக் கூத்தரைக் கூவி, ஓ கவிச்சுரரே! எங்கள் வீரபத்திரக் கடவு[illegible]ன் குமாரனாகிய தக்கனுடைய யாகத்தை யழித்த பிரபாவத்தைப் பற்றி நீர் ஓர் பிரபந்தஞ்செய்து தந்ததாலும், இன்னு நீ ரிருந்தால் இத்தகைய பிரபந்தங்கள் எண்ணிறந்தவை பாடுவித்துக் கொள்ளலாமென்னு மவாவினாலும், இங்ஙனம் யாங்களும்மைக் கொல்லக் கொணர்ந்த கத்தியை உம்மிடத்தே யொப்பித்தோ மென்றார்கள். அதுகேட்ட கூத்தர் உடனே கபாடந் திறந்து வெளிவந்து அஞ்சலிசெய்து நின்றனர்.

அவரை யச்சங்கமர் யாரும் பரிந்து நோக்கி, ஐயா அருங்கவிப் புலவரே! பூர்வம் நக்கீரருரைத்தருளிய திருமுருகாற்றுப்படை யென்னும் பிரபந்தத்தை முருகக்கடவு ளேற்றுக்கொண்டு அவரைப் பூதக்கிறையினின்றும் விடுவித்தருளியது போன்று, அவர் சகோதரராகிய வீரபத்திரக்கடவுளும் நீர் பாடியருளிய பரணியென்னு மிப்பிரபந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு உமக்கு நேர்ந்திருந்த பழிச்சிறையை விடுவித்தருளினர். நீ ரிப்பொழு தியற்றித்தந்த இப்பிரபந்தத்திற்குத் தாத்தக்கபரிசு இப்பூவுலகமும் பொன்னுலகமுமேயாயினுங் கருதியன்று. அதனுடனு கீர்த்தியானது திரிலோகங்களு முள்ள வரையில் நிலைநிற்குமென்று கூறினார்கள். இவையனைத்தையுங் கேட்ட புலவர் பெருமான் சங்கமக் கொலைக்குத் தளர்ந்து கொண்டிருந்த சிந்தையோடும்

அவர்களை வணங்கி, ஓ வீரமாகேசர்களே! அடியேனு லியற்றப் பட்டுள்ள பொல்லாத தீங்கு என்னைவிட் டொழியும் வகை எவ்வாறென்று வினவினர். அதற்கவர்கள் - ஓ கவிச்சுரரே! நாமரூபக் கிரியைகளற்ற கடவுளானவர் நாமரூபக் கிரியைகளோடுங் கூடிய ஆன்மாக்களைக் காத்து, அவர்கள்பாற் பிணிக்கப்பட்டுள்ள மும்மலங்களும் பொடிபடும்படியாகக் குருலிங்க சங்கமமென்று மூன்று வடிவங்களோடும் அவர்களுடைய தூல சூக்கும காரணமென்னு முத்தேகங்களினும் பொருந்தி யிருப்பர். ஒருவனத் தகைய தேகத்தி னின்றும் ஒரு துளி யிரத்தம் கீழே விழச்செ செய்வானாயின், பிரமஹத்தி சிசுஹத்தி பசுஹத்திகளை யன்றி இரண்டு கோடி கருப்ப ஸ்திரீகளை வதைத்த பாவங்களினும் கொடியங் கதிகமென்பது சிவாக்கினை யாதலால், நீர் செய்த வதைத் கொப்புயர் வுண்டோ? முன்கூறிய குருலிங்க சங்கமமென்னு மூன்றனுஞ் சிறந்தது சங்கமம். அந்தச் சங்கமரைத் திரிகரண சுத்தியோடுந் தரிசித்தவர்க்கு சிவகதி கிடைக்கு மென்பது வேதநிச்சயம். நீருமப்போ தவ்வாறு தரிசித்தீ ராதலால், இனி யப்பாவ மும்மையினி னொழியு மென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை யென்றார்கள்.

அப்பாலச் சங்கமர் யாரும் அல்லரும்பெரும் புலவரை அன்பொ டாலிங்கனஞ்செய் தழைத்துக்கொண்டு சமுத்திர கோஷம் போல ஆரவாரித் தெழுந்து சென்று தங்கள் மடாலயத்திற்குச் சென்று, அந்த மடாலயத்தில் மஹாசந்நிதானமாகிய மல்லையதேவர் திருவடிகளிற் பணிந்து நின்று, தாங்கள் போய்வந்த செய்தி யனைத்துங் கூறி, வீரபத்திரக்கடவுள் சந்நிதானத்தின்கண் வந்து இதனை யாலோசிக்கத் தொடங்கினர். இறத்தலும் பிறத்தலு மில்லாது அநாதியாயுள்ள சாமவேதத்தில், இறத்தலும் பிறத்தலுமுள்ள உயிர்களுக்குள்ளே அங்கலிங்க வசியோகராயிருக்கின்ற வீரமாகேசருக்கு, இறத்தலும் பிறத்தலும் அவிலிருத்தலை யுமதன்றி வேறில்லையெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதிநாமிச் சக்கரருடைய உபாகனத் காலத்தில்

தை ஜெயசேபட முன்னிலையா யகன்றது. இஃதலகுக் கிடர் விளைதற்குக் காரணமாகும். ஆகலா னிப் புன்செயலாலகன்ற உயிரை மீட்டுப் பொருளினுட் சேர்ப்பதே சரியென்று ஆலோசித்தவர்கள், மனமுதலிய வழிவகைக் காரணங்களுள் இடமுதலிய வழிவகை இலிங்கங்களை யமைத்து வைகுவோராகிய தங்களுக் கருளை விளக்குங் குருபரனுடைய அடித்துணைப் பணிலே யேத்தச் சென்று, இறந்து கிடக்கும் அரசர்களுடைய வளகத்தினாடி, உண்மைகளை யகற்றும் வெண்ணீறை யுடன் முழுவதும் பூசி, இந்திரியத் தகள் காத்தை வைத்து எழுந்திரும் எழுந்திருமெனக் கூறினார்கள். அம்மாத்திரத்திலவர் சுழுத்தியினின்றும் சாக்கிரத் தடைந்தவர்போ லெழுந்து, கரதலங்களை நீட்டிக் கண்களை விழித்துத் தலையை நிமிர்த்தி நாற்றிசைகளையு நோக்கி, மெல்லமெல்லச் சென்று தமது குருநாதனுடைய திருவடித்தாமரைகளிற் பணிந்து சிவத்தியானஞ் செய்திருந்தனர், மற்றநீருங் பரவசராகி வீரபத்திரக் கடவுள் சந்நிதியில முன்னே அக்கினி குண்டஞ் சமைத்து, கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய [illegible] அனா [illegible] அரங்கேறுவித்தார்கள்.

அவ்வாறரங்கேற்றுதல் முடித்தபின் ஒட்டக்கூத்தர் அப்பிரபந்தத்தை அபயமகாதேவியாகிய மல்லியதேவர் கரத்தில் கொட்ட, அதைப்பெற்ற குருசுவாமியார் அவர் செய்துள்ள நூலைக் கசிசனித்தவராகி, உடனே செம்பொன் முதலிய திரவியங்களோடு பட்டுப் பீதாம்பர வஸ்திரங்களையும் பலவர்ணத்தையும் சிவிகை கவிகை முதலிய சின்னங்களையும் சாமரம் கொடி முதலிய விருதுகளையும் சுத்தோடமாகக் கொடுத்தருளினர். அவைகளனைத்தையும் ஒட்டக்கூத்தர் ஆநந்தமகிழ்வோடு பெற்று ஆனந்தமுறை திக்கண்டஞ் செய்து விடைபெற்று, மற்றச் சங்கமத்தவருக்கும் சந்தோஷத்தை கூறி வெளிவந்து, தாம் பரிசளிப் பெற்ற பொருள்களையெல்லாம் சேவகரால் எடுப்பித்துக் கொண்டு சிவிகையேறி கொடி குடை முதலிய சின்னங்கள் விளங்க முரசு காளமுதலிய

தொன்று மகா மகிமையுள்ளவராகும். அன்றியு மவர் செய்த இலக்கண நூல்களும் இலக்கிய நூல்களும் உலா பரணி கோவை மடல் முதலிய பிரபந்தங்களும் எண்ணிலவாம். அவற்று ளொவ்வொன்றுஞ் சொன்னயம் பொருணய முதலிய அமைந்துள்ளனவாகும்.

இவ்வண்ணம் குலோத்துங்கச் சோழன் முதலிய தமிழ்வேந்தர்கள் மூவருங் கொண்டாட விருந்த ஒட்டக்கூத்தர் வயோதிகதசை யடைந்தவராகி, இராசசபைக்கு வருதலும் போதலு மொழித்து, அச்சோழராச னுபசரித்துவரச் சின்னாள் சீவித்திருந்து; பின்னர் தமக்குப் பிராணவியோக மடையுங்கால நேரிடலும்; அக்காலச்சோழன் முதலிய பல அரசர்களும் பரிசனர்களும் அவரைப் புடைசூழ்ந்திருந்து, அத்தருண மவர்க்கு வேண்டிய பணிகளை நடாத்திவந்தார்கள். அப்பொழுது குலோத்துங்கச் சோழராசன் அவரைத் தனது தந்தையினு மேலாக மதித்துள்ளோனாதலால் [illegible] யாவுங் காற்றாது வருந்தி அவரருகிற் சென்று, ஓ! ஐயனே! இதுகாறு மெனக்கும் என்னரசுக்கும் பெருந்துணையா யிருந்த தேவரீரைப் பிரிந்து யானுய்யும் வகை எவ்வகையோ வறிகிலேன், அறமாதிய புருஷார்த்தங்களை எனக் கங்கைக்காமலகம் போலத் தெருட்டி யாட்கொண்டருளிய தேவரீருக்கு யான் செய்யத்தகுங் கைம்மாறு யாண்டு யாதுளது? தென்பாண்டி நாட்டில் பல சங்கப்புலவர்கள் அங்கைதோறும் ஒவ்வொரம்சமாக விருந்து விளையாடல் செய்யுங் கலைமகளார், தேவரீர் நாத்தில் அவ்வம்ச மடங்கலுங் கொண்டிருந்து விளையாடப் பெற்ற பிரபாவத்தை இனி யாவரிடத்திற் காணப்போகின்றேன்? இவ்வுலகில் குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கட மென்னு நாற்பாங் கெல்லைக்குள் அமிழ்ந்திய பிணிபதாய் விளக்கு மருந்தமிழ்மாது இனிப் புன்கவிகள் [illegible] பட்டு யாதாகுவளோ? இதுகாறு மப்புன்கவிகளென்னும் புகைபர [illegible] நுந் தலைகாட்டி வாராவண்ணம் அடக்கிப் பூரணசவிக [illegible] போற்றி பாதுகாத்துவந்த தேவரீருடைய திவ்வியாருள் [illegible]

யாரை யொப்பிடலாம். ஒப்பிடவேண்டில் தம்மையடுத்த தொண்டர்களுடைய அசுத்தமாயா காரியங்களை விளக்கி சுத்த மாயா காரியங்களை யூட்டி யாட்கொண்டருளும் சிவபிரானைத் தான் ஒப்பிடல் வேண்டும். மேலும்தேவரீர் அற்பகவி நிக்கிரகரும் அருள் கவிராஜகருமா யிருத்தலையால், துஷ்டசனநிக்கிரகரும சிஷ்டசன ரக்ஷகருமாகிய விண்டுவையு மொப்பிடலாமே யன்றி வேறெவருளர்.

அன்றியு மிளமையிலேயே வெண்டாமரைத் தவிசினரான கலைமகளாரைத் தியானித்துக் களைத்து, அவரோர் பார்ப்பினியாகவந்து திருமுலைப்பாலை ஓர் வட்டிலிற்கறந் தூட்டிக்க உண்டு, அவராற் சகலகலா நிலய மெனனும் பட்டத்தினையுந் தரப்பெற்று, எங்குஞ் சாரதாபீட சம்பன்ன ரென் றியாவரானு மழைக்க விருக்கு [illegible]பாவத்தை; இன்று மினியென்று[illegible] தேவரீர் திருவவதாரஞ் [illegible] திருமணலூரிற் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணும்படிக் கிருக்கின்றதே. [illegible] தலயாத்திரையாகச் சென்றபோது திருக்காஞ்சி நகரில் தேவ [illegible]பதிசமென்னுங் குமாரகோட்டத தெழுந்தருளியுள்ள சண்முக[illegible]வுக்குச் சஷ்டிவிழா நடத்துகையில், வானமுழுது மேகங்கள் பரவி மழை பெய்யத் தாரம்பித்தலையும் அதுகண்ட வத் தேவாலயத் தருமபரிபாலனர் திருவிழாவை நடத்துவதற் கில்லையேயென்று கவலையுந் தலையுங் காரியத்தைத் தொகுசி, உடனே யோர் கவிபாடி அம்மழையைத் திருவிழா நிறைவேறும் வரையில் நிறுத்தியருளிய அற்புதச் செய்கையும்; திருவண்ணாமலைக்கண் பிறவிக் குருடராயிருந்த தாசிகளுலவர் தமது பிரபாவத்தைக் கேட்டுவந்து தாழ அவர்கட்குக் குருபிக்கிரக் கண்ணெடிருமாறு ஓர் கவிபாடி யாட்கொண்டருளிய கருணையும் இவ்வுலகுள்ளளவு மொருவரால் மறக்கற்பாலனவோ? பதினெருகால் தேவரீர் யாபினரவுள்ள ஆனூர் செங்குந்த வீரர்கள் நல்வருணத் தட்டாழ்ந்த சூத்திரர்கள் குலமென்னையைப் பற்றி ஓர் பாவலனாற் பல பாமாலை சூடப் [illegible]ற்றனரென் றதாழம் பெறக்கருதி விண்ணப்பஞ் செ

ய்ய. அப்பாவலரைச் சூத்திரர்கள்மீது வைத்த அபிமானப் பெருக்கினாலும் அருச்சனை விழைவினாலும் அநேகமாகக் கற்பித்துப் பாடிய பிரபந்தங்கள் போலாது தலைப்பிள்ளைகள் ஆயிரத்தெண்மர்களது சிரங்களைக் கொய்து சிரச்சிங்காதனமிட்டு அதினின்று மோர் பிரபந்தம் பாடிக் குலவண்மையை விளக்கி, மீட்டுஞ் சிரங்க ளவற்றி னுடலோடு சேர்த்து உயிர்பெற் றெழுமாறு ஓர் கவிபாடி யெழுப்பியருளிய தெய்வீகத் தன்மையை இம்மூவுலகங்களு மறியுமே;

வேறொருகால் முதல்வருணத்தினர்க்கு ஊழின் செயலால் முறைமாறிப் பிறந்தும் அவரோடேயே கலந்து நில்லாது கடைவருணத்தனைக் கூடி அவர்களையே கனப்படுத்தக் கற்பித்துப் பாடி அவர்களால் சன்மானமும் வெகுமானமும் பெற்றிருக்கும் கம்பருனவன், எல்லா வைதிகராலும் பூசா காலத்தில் பாராயணஞ் செய்யத்தக்க மகாவிதிகாசத்துள் அவர்களைக் கலந்து பாடிய காரணத்தால் தேவரீர் கோபித்து [illegible]னிலவனை யவமானப் படுத்த, அதையவன் [illegible]றிக் தேவரீர் சபா சாட்சியாக் கொண்டிருக்க இங்கோர் [illegible] பிறக்காதோவென்று தனதுபாசனப் பொருளாகிய பிரமரக்ஷசைத் தியானித்து ஓர் கவிபாடத் தானே பிறக்க, அக்ஷணமே முதல்வன் அக்கவியினைத் தேவரீர்க்குக்காட்டி எனது தானைக் குறிப்பிக்க வேண்டுமென்றிரக்க, உடனே பத்தவியினைத் திருத்தி அவனுயிர்த்தெழச் செய்து அவனுக் கதுமுதல் வழங்குவதாம் ஓர் சிறப்பு சமஸ்தானத் தாட்கொண்ட சீவகாருண்ணியத்தின் சீர்த்தியை அடியே னென்னென்று துதிக்கவல்லேன்?

பின்னொருகால் கும்பகோண வீரசிங்காதன மடத்துச் சங்கமமூர்த்தியால் நேர்ந்த ஒரு பெரும்பழிக்காக அம்மடத்தி லெழுந்தருளியுள்ள வங்கை வீரபத்திரக் கடவுள்மீது பிரபந்தஞ்செய்யும் பொருட்டு, ஆக்கலாதிய வைந்தொழிற்கு மகிமையுள்ள சிவபிரானேயும் சற்று பகுப்பாய் நருக்கி அத்திபனான மகா பத்திரகாளியையுந் தேவரீர் குற்றேவல் செய்பவளாக்கொப்ப வி

ருக்கு, அவளெழுகிவரப் பாடிமுடித்த அப்பிரபந்தத்தின் வரலாற்றை இவ்வுலகில் யாரறியாதார்? இவ்வினத்தையு மதிற்சேயன்றே கலைமகளா மம்சத்தினரான ஔவைப் பிராட்டியார் "தாயக் கழுத்து - ஞானவமுதுண்டசைவஸ்தாபகன்" எனத் தேவரீரைத் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியோடொப்பக்கூறி யதன்றி, மற்றொரு சமயத்தில் "காவலர்க்கோர் காண்மடங்குக் கற்றோர்க் கிருகால் - கேவலர்க்கோ வம் மேலாங் கேட்டியால்" என்று யானும் புகழேந்தியாருந் தேவரீருடைய பெருந்தகைமையை யதியுமாறு விரந்து கூறினர். இத்தகைய பிரபாவங்க ளெண்ணிலவாகப் படைத்த தேவரீரைப் போல இனியான் காணப்பெறுவது முண்டுகொலோ? என்றின்னும் பல கூறிக் கிலேசித்தான்,

அ[illegible]பொழுது கூத்தர் அவ்வரசன் படுங் கிலேசத்திற் கிரங்கினரா[illegible] விதனைக் கூறுவாராயினர். கேளும் என தன்பிற் பிறந்த [illegible]வு ளெண்பதற்குச் சகலமுங் கடந்த பொருள் ஏனைய தருக்கம், [illegible]க வுலி னருள் சருத்தின் மருள் சேவிக்கின்றோமியாம். ஆகவே யவ்வருள்[illegible]வான சிவவுருவங்களையுஞ் சத்தியுருவங்களையுஞ் சிக்கையி லறுத்தித் தியானிப்போர்க்கு எந்தக்காரியங் கைகூடாததாகும்? அத்தகையர்க் கெத்தகைய பயனும் அங்கையாமலகம்போ லுறுகும். இதுபற்றி யினி யதியற்பால தொன்றுமில்லை யாதலான் இஃதிப்படி நிற்க, இவ்வுலகின்க ணுள்ள மானிட வருக்க[illegible]னைக்கு மருணைபேதங்கள் பலவாம். அவை யனைவரையும் அவரவர் சஞ்ஞானப் பொருண்மையன்றி வேறன்று. அவற்று ளுயர்ந்த வருணத்திற் பிறந்தோர் சிரேஷ்டரென்றும், தாழ்ந்தவருணத்திற் பிறந்தோர் கனிஷ்டரென்றும் சொல்லுவது அறிவின்மை. அஞ்ஞானமான்ற விஞ்ஞானம் எந்தவருணத்தில் யாவரிடத்தில் விளங்குகின்றதோ அந்தவருணமும் அவனுமே சிரேஷ்டமென வறியப்படும். கன்மத்தினால் வருணமல்லது ஜென்மத்தினால் வருணமில்லையென்பது [illegible] நிச்சயம். இந்த வருணவிஷயத்தில் உயர்வு தாழ்வு பேசுவதெல்லாம் அஞ்ஞானமே யன்றி வேறன்று,

வென்ற மகா மகிமையுள்ளவராகும். அன்றியு மவர் செய்தள இலக்கண நூல்களும் இலக்கிய நூல்களும் உலா பரணி கோவை மடல் முதலிய பிரபந்தங்களும் எண்ணிலவாம். அவற்று ளொவ்வொன்றும் சொல்லயம் பொருணய முதலிய அமைந்துள்ளனவாகும்.

இவ்வண்ணம் குலோத்துங்கச் சோழன் முதலிய தமிழ்வேந்தர்கள் மூவருங் கொண்டாட விருந்த ஒட்டக்கூத்தர் வயோதிகதசை யடைந்தவராகி, இராசசபைக்கு வருதலும் போதலுமொழிந்து, அச்சோழராச னுபசரித்தவாச் சின்னா ளிருந்திருந்து, பின்னர் தமக்கும் பிராணவியோக மடையுங்கால நேரிடலும்; அக்கால வச்சோழன் முதலிய பல அரசர்களும் பிரபுக்களும் அவரைப் புடைசூழவிருந்து, அத்தருண [illegible]ண்டிய பணிகளை நடாத்திவந்தார்கள். அப்பொழுது குலோத்துங்கச் சோழமகாராசன் அவரைத் தனது தந்தையினு மேலாக மதித்துள்ளோ னாதலால் அ[illegible] வருந்தி அவரருகிற் சென்று, என்னுடைய தந்தையே! இதுகாறு மெனக்கும் என்னரசுக்கும் பெருந்துணையா யிருந்த தேவரீரைப் பிரிந்து யாதுயையும் வகை எவ்வகையோ வறிகிலேன். அறமாதிய புருஷார்த்தங்களை என[illegible]யாமலகம் போலத் தெருட்டி யாட்கொண்டருளிய தேவரீருக்கு யான் செய்யத்தகும் கைம்மாறு யாண்டு யாதுளது? தென்பாண்டி நாட்டில் பல சங்கப்புலவர்கள் அங்கைதோறும் ஒவ்வோரம்சமாக விருந்து விளையாடல் செய்யுங் கலைமகளார், தேவரீர் காத்தில் அவ்வம்ச மடங்க[illegible]யிருந்து விளையாடப் பெற்ற பிரபாவத்தை இனி யாவரிடத்திற் காணப்போகின்றேன்? இவ்வுலகில் குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடமென்னு நாற்பாலெல்லைக்குள் அமிழ்தினு மினியதாய் விளங்கு மருந்தமிழ்மாது இனிப் புகலி[illegible] பாடி [illegible] தாருவளோ? இதுகாறு மப்புன்கவிஞர்களெல்லாம் [illegible] குன் தலை[illegible] [illegible] பூரணை[illegible] [illegible] போற்றி யாதரிக்குந் தேவரீருடைய பெருங்குணப்[illegible]

யாரை யொப்பிடலாம். ஒப்பிடவேண்டில் தம்மையடுத்த தொண்டர்களுடைய அசுத்தமாயா காரியங்களை விலக்கி சுத்த மாயா காரியங்களை யூட்டி யாட்கொண்டருளும் சிவபிரானைத் தான் ஒப்பிடல் வேண்டும். மேலும்தேவரீர் அற்பகவி நிக்கிரகரும் அருங்கவிரக்ஷகருமா யிருத்தலையால், துஷ்டசனநிக்கிரகரும் சிஷ்டசன ரக்ஷகருமாகிய விண்டுவையு மொப்பிடலாமே யென்று வேறெவருவர்.

அன்றிப் பிள்ளைமையிலேயே வெண்டாமரைத் தவிசினரான கலைமகளாரைத் தியானித்துக் களைத்து, அவரோர் பார்ப்பினியாகவந்து திருமுலைப்பாலை ஓர் வட்டிலிற்கறந் தூண்பிக்க உண்டு, அ[illegible]ற் சகலகலா நிலய மென்னும் புத்தகத்தினையுந் தரப்பெற்று, எங்குஞ் சாதாபிட சம்பன்ன னென் றியாவராலு மழைக்கவிருந்த பிரபாவத்தை; இன்று மினியென்றும் தேவரீர் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய திருமணலூரிற் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணப்படுகின்றதே: ஒருகால் சிவத்தலயாத்திரையாகச் சென்றபோது திருச்செங்கோட்டில் நான் செங்குந்தீசமென்னுங் குமரகோட்டத் தெழுந்தருளியுள்ள சண்முகக் கடவுளுக்குச் சஷ்டிவிழா நடத்துகையில், வானமுழுது மேகங்கள் பரவி மழை பெய்யத் தாரம்பித்தலையும் அதுகண்ட அத் தேவாலயத் தருமபரிபாலனர் திருவிழாவை நடத்துவதற்கில்லையேயென்று கவலையுற்றதையுங் காரியத்தைக் கூர்ந்து, உடனே யோர் கவிபாடி அம்மழையைத் திருவிழா நிறைவேறும் வரையில் நிறுத்தியருளிய அதிசயச் செய்கையும்; திருவண்ணாமலைக்கண் சிறந்த குருடராயி[illegible]னார் தமது பிரபாவத்தைக் கேட்டுவந்து தாழ அவர்களைக் குருடொழிந்து கண்பெறுமாறு ஓர் கவிபாடி யாட்கொண்டருளிய கருணையும் இவ்வளவுள்ளவென் றொருவரால் மறக்கற்பாலனவோ? பின்னொருகால் தேவரீர் மரபினராயுள்ள அதுச் செங்குந்த வீரர்கள் வல்லநூணத் தட்டாழ்ந்த குத்திருக்கந்தன் குலமேன்மையைப் பற்றி ஓர் பாவலநூற் பல பாமாலை சூட்ட வேத்தனவென்று தாரும் பெறக்கருதி விண்ணப்பஞ் செ

யை. அப்பாவலனச் சூத்திரர்கள்மீது வைத்த அபிமானப் பெருக்கினாலும் அருந்தளை விழைவினாலும் அனேகமாகக் கற்பித்துப் பாடிய பிரபந்தங்கள் போலாது நல்லப்பிள்ளைகள் ஆயிரத்தெண்மர்களது சிரங்களைக் கொய்து சேச்சென்று தலை பீடமிட்டு அதினின்றுமோர் பிரபந்தம் பாடிக் குலவண்மையை விளக்கி, மீட்டும் சிரங்க ளனைத்தி னுடலோடு சேர்த்து உயிர்பெற் றெழுமாறு ஓர் கவிபாடி யெழுப்பியருளிய தெய்வீகத் தன்மையை இம்மூவுலகங்களு மறியுமே;

வேறொருகால் முதல்வருணத்தினர்க்கு வாழின் செயலால் முறைமாறிப் பிறந்தும் அவரோடேயே கலந்து நில்லாது கடைவருணத்தைக் கூடி அவர்களையே களப்படுத்தக் கற்பித்துப் பாடி அவர்களால் சன்மானமும் வெகுமானமும் பெற்றிருக்கும் கம்பனானவன், எல்லா வைதிகசாதனமும் பூசா காலத்தில் பாராயணஞ் செய்யத்தக்க மகாவிநிகாசத்தை அவர்களைத் தாக்கு பாடிய காரணத்தால் தேவரீர் கோபித்து அடியேனுடைய வமானப்படுத்த, அந்தயவன் சென்றுசலிருந்தபின் தேவரீர் கீர்த்தி சாட்டியக் கொண்டிருந்தபோது இக்கோயமேனும் பிறக்கானேவென்று தனதுபாசவப் பொருளாகிய பிரபந்தத்தைத் தியாகித்து ஓர் கவிபாடித் தானே பிறக்க, அக்கூத்தனார்க்கு புதல்வன் அக்கவியினைத் தேவரீர்க்குக்காட்டி எனது தந்தைக் குயிர்ப்பிச்சை தரவேண்டுமென்றிரக்க, உடனே யக்கவியினைத் திருத்தி ஆருயிர்க்கெழச் செய்து அவனுக்கு கருமுதல் வழங்குவதாக ஓர் பிரப [illegible] ஜவாருண்ணியத்தின் சத்தியை அடியேனென்னென்று துதிக்கவல்லேன்?

பின்னொருகால் கும்பகோண வீரசிங்காதன மடத்துச் சங்கமமூர்த்தியால் சேர்ந்த ஒரு பெரும்பழிக்காக அம்மடத்தி லெழுந்தருளியுள்ள கங்கை வீரபத்திரக்கடவுள்மீது பிரயத்தஞ்செய்யும் பொருட்டு, அக்கலாகிய வெற்றொருநிற்கு மதிபனுமுள்ள சிவபிராஞேடி சற்றுபஞ்சாமம் நாக்கி வாதுபெய்யான தோ பத்திரகாளியைப் போல் தேவரீர் குறிப்பெல்லாம் செப்பலருக்கோர் பிரய வி

ருக்கி, அவளெழுதிவரப் பாடிமுடித்த அப்பிரபந்தத்தின் வரலாற்றை இவ்வுலகில் யாரறியாதார்? இவ்வண்ணத்தையுமறிந்தேயன்றோ கலைமகளாமிசத்தினரான ஒளவைப் பிராட்டியார் "தாய்க்குமுதா - ஞானவமுதுண்டசைவநாயகன்" என்று தேவரீரைத் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியோடொப்பக்கூறியதன்றி, மற்றொருசமயத்தில் "காவலர்க்கோர் சான்றமைக்குங் கற்றோர்க் கிருகாலும் - கேவலர்க்கோ வங் கெலாங் கேட்டியால்" என்று யாதும் புகழ்ந்தியாருந் தேவரீருடைய பெருந்தகைமையை யறியுமாறு விளக்கிக் கூறினார். இத்தகைய பிரபாவங்க ளெண்ணிலவாகப் படைத்த தேவரீரைப் போல இனியான் காணப்பெறுவதும் உண்டுகொலோ? என்றின்னும் பல கூறிக் கிலேசித்தான்.

அப்பொழுது கூத்தர் அவ்வரசன் படுங் கிலேசத்திற் கிரங்கியவராய் மெல்ல விதனைக் கூறுவதாயினர். கேளும் என்றன் சிறந்த மைந்தனே! கடவு ளென்பதுவுஞ் சகலமுங் கடந்த பொருள் என்பதுந் தம், அக்கடவுளின் அருள் சருத்தின்மருள் நீக்கினோர்க்கே யாம். ஆதலே யவ்வருளுருவமே சிவவுருவங்களாயுஞ் சத்தியுருவங்களாயும் இங்ஙனம் விளக்கித் தியானிப்போர்க்கு அந்தக்கரியங் கைகூடாததாரும்? அத்தகையர்க் கெத்தகைய பயனும் அவ்வையாமலகம்போ லிருக்கும். இதுபற்றி நீரினி யறியற்பால தொன்றுமில்லை யாதலால் இங்ஙனிப்படி பிறக, இவ்வுலகின்கணுள்ள மானிட வருக்கத்தினர்க்கு வருணபேதங்கள் பலவாம். அவையெல்லாம் அவரவர் கன்மானுபவம் பற்றியவேயன்றி வேறன்று. அவற்றுளுயர்ந்த வருணத்திற் பிறந்தோர் சிறந்தோரென்றும், தாழ்ந்தவருணத்திற்பிறந்தோர் இழிந்தோரென்றும் சொல்லுவது அறிவின்மை. அஞ்ஞானமகன்ற மெய்ஞ்ஞானம் எந்தவருணத்தில் யாவனிடத்திலே விளங்குகின்றதோ அந்தவருணமும் அவனுமே சிறந்ததென வுணர்வாய். அன்றிச் சிறந்த வருணமல்லது ஜென்மத்தினால் வருணமின்மையென்பது சுருதி சித்தாந்தம். இந்த வருணவிஷயத்தில் உயர்வு தாழ்வு பேசுவதெல்லாம் அஞ்ஞானமை யன்றி வேறன்று.

இதற்குப் பெரியோரால், "நல்லகுலமென்றுந் தீயகுலமென்று ஞ்சொல்லளவல்லாற் பொருளில்லை-தொல்சிறப்பி-னொண்பொருளொன்றோதவங் கல்வியாள்வினை - யென்றிவற்றானாகுங்குலம்" என்றும், "நலத்தின்கணாரின்மைதோன்றின் அவனைக் குலத்தின் கணையப்படும்" என்றும் கூறியிருக்கலே சான்றாம். இத்தகைய வருணத்தினிற் பட்டு வாய்மதங்கொண்டு திரிவோர் பலராயினும், அவருள் யாதொருவனும் என்வருணத்தைச் சிலாகிக்கவந்தவனல்லன், என்வருணமென்பது அவ்வருணங்களிற் கலவாததாயிருந்துகொண்டே அவ்வவ்வருண வொழுக்கங்களனைத்தை மேற்றதாகிப் பிரமபரம்பரையி லுண்டான அவ்வவ்வருணங்களைப்போலாது சிவபரம்பரையில் ஓர்தன்மையதா யுண்டாயிருந்ததை விளக்கவேண்டி, அவ்விளக்கமும் - கற்பனைகளாலாகவந்து கடைப்பட்டுப் போகாதபடி கடவுள்வாயலாகவந்து களங்கொற்றிருந்தற்பொருட்டுச் சிங்காதனமிட்டு ஓதியதொனவழியின், அன்றியும்-ஒருயானையே பிறவிக்கருடக்கும் பல்லாதல் [illegible] ருமைகளையும், இவ்வருண [illegible] ன்றி எவர்க்கு மவ்வொன்றுக்கே நின்று விளங்குவதெனவும் யாவருமறிதற்பொருட்டே அவ்வாறோதியதென் றுணர்க. அல்லாமலும்-அசமுதலிய நாற்கவிகளிலும் வல்லாரெவரோ அவரே கவிச்சுரரென் றழைக்கப்படுவர். அக்கவிச்சுர ரெவ்வருணத்தோராயினும், அல்ல தெவ்வாச்சிரமத்தோராயினும், அவர்க்குக்காணரும் கடவுளுக் கையாற்காட்டிய வேலையைக் கருத்தாய் முடிக்குமென்றால் ஓர் காலிசெய்து முடித்தலோ வரிது.

அக்கவிச்சுரத்தன்மையும் சுச்சரபத்தி பாசவைராக்கியம் சேகாருண்யம் பிரமஞானம் என்னு நான்கு சாதனங்களும் தமக்குள் கூடியிருந்தால்தான் பயன்படும். இவற்றி லொன்றத்தனை தப்பின் மலையத்தனை நரகங்கள் முன்னிற்கும். தெரியாமற்றவறினோர்க்கும் அதற்குத்தக்க தண்டனை யுண்டாவதன்றி வண்டியின் சக்கரம்போற்சுழன்று சென்னமரண மென்பவை யொழியா. இவையவர்க்கெக்கா லொழியுமெனின் மேற்கூறிய சாதன

ங்களால் அகம்பால [illegible], [illegible] மகளுக்கா லொழியும். அப்பேபரு [illegible] களும் தாமேயாய் விளங்குவர். சமஸ் த தேசாதிகளிலும் விபுலாய் விளங்குப [illegible], மிக பரிசுத்தம். அஃது மாயாமயக்கி லகப்பட்டு மருண்டு [illegible]ப்பது மது. அம்மாயா சம்பந்தமான உடலுக்கும் மாயாரகிதமான வான் மாவுக்கும் சற்றும் சம்பந்தமேயில்லை. இவ்விதவுண்மையை ஒரு வன் எக்கால் வேறுகக்காண்பனோ அக்கால மவனிருந்தவிடமே முத்தி. இவ்வாறிருகுமெனிய மில்லை விடத் திருந்துபார்க்கில் சகலமுமெளிதிற்றோன்றும். இத்தகைய ஞானசொரூப தானு மிருக்க அதைக்கைவிட்டு உலகத்தைத் தானெனவெண்ணித்துமே ற்போட்டுக்கொண்டு எத்தனைநாள் திரிகின்றனோ, அத்தனை நா ள்வரையில் தன்னைத்தா னறிகின்றவறிவு அவனுக்குச்சற்றும் வராது. இவைகற்க முன்னமுமக்கு இளவரசு பட்டாபிஷேகஞ் செய்ய எத்தனித்த காலத்தில் யான் உமதுதந்தை முன்னிலையில் இகலோகவாழ்விற்குரிய புருஷார்த்தங்கள் நான்கினுள் முனை ற்கதேவண்டிய, [illegible] மாற்றுதுகொடுத்தலாகிய அறத்தை [illegible]றியும், அவ்வறத்தின் வழியினாலே சேகரிக்கப்படும் பொரு ளைப்பற்றியும், அப்பொருளினாலனுபவிக்கும் இன்பத்தைப்பற்றி யும், அவ்வின்பத்தினாலடையப்பெறும் வீட்டினைப்பற்றியும், வே தாகமமாதியசுருதிகளிற் கன்மகாண்டத்துட்கூறிய விதிகளின் படிக்குப் போதித்திருக்கின்றேனல்லேனோ? இனிப்பரலோகவாழ் வடையப் போகின்ற யான், அப்பரலோக வாழ்விற்குரிய புரு ஷார்த்தங்களையும் அச்சுருதிகளில் ஞானகாண்டத்திற் கூறியவிதி களின்படிக்குப் போதிக்கின்றேன் மனதைப் புறம்பிற் செல்லாத படி நிறுத்திக்கேளும்.

இவ்வுலகத்தி லத்தன்மையி லகப்படு முயிரும், நாய் நரி கழுதாதிகளுக் கிரையாகும் உடலும், விவேகமற்ற பாமரர்கெஞ் சிற் பொருட்படும் பொருளும் ஆகிய விம்மூன்றையும் யானென [illegible]தன்றது [illegible]க்குத் தத்தஞ்செய்து கொடுத்துவிடுதலாகிய சாவசனை [illegible] பரித்தியாகமே அறம். இவ்வறத்துக்குப் பலனைப்

றைற்ற மிருத்தியேகாத்ம சைதன்யமான நித்தியவஸ்துவே பொருள். இப்பொருளின் வியாபகத்தாலுதித்த சர்வசாட்சியாகிய ஆத்மஞானந்தமே இன்பம். இவ்வின்பாதிகமான அகண்டாகாசத்தால் சாக்ஷிசைதன்யமாகிக் கலந்து ஐக்கியப்படுவதே வீடு. இவ்விரண்டையும் பரலோக வாழ்விற்குரிய புருஷார்த்தங்களெனக்கொண்டு, இப்பரம புருஷார்த்தங்களால் சொரூபஞானமெட்டப்பாரிருந்து, இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் ஜனகராஜனைப்போலப் புளியம்பழமும் ஓடும்போல ஒத்திருந்தும் பற்றற்று, இராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்யும் என்று கூறி முடித்தனர்.

உடனே யருகிலிருந் திவையனைத்தையுங்கேட்ட புகழேந்திப்புலவர் தன்களுக்குள்ளேயாகும் அவருடைய சாதுரியப் பிராவகத்துள்ள தன்மையும் எடுத்துக்கூறித் தோத்திரஞ்செய்து, ஓ சக்ரவர்த்தி! தேவரீரை யோசிக்குமிடத்துச் சமயதசாட்குண்யமூர்த்தியே! தேவரீரை யோசிக்குமிடத்துச் சமய குரவராகிய நால்வருமே ஒருருவாகி யவதரித்தனரோவெனக் கூறற்பாலதன்றி, ஒளவை யெம்பெருமாட்டியைப்போல அருளுடைமையின்கண்யாரை மாத்திரமன்றிக் கம்பநாட்டாழ்வாரைப்போல வியக்கத் துணைத்தகும் அழகு மமைந்திருக்கின்றது. அவை யெவ்வாறெனில் தேவரீர் பிள்ளைத்தமிழ் கல்விமான்களுடைய மன்றத்தமிழ் கொண்டு அவரால் சகலகலாவல்லியை யென்னுமோர் புத்தகத்தைப்பெற்று, புன்கவிகளைக் களைந்து, பூரணக்கவிகளை யாதரித்து, அகத்தியம் தொல்காப்பிய முதலிய இலக்கண நூல்களிற் குறிப்பாத அருமையான விதிகளெல்லாம் வேறிலக்கண நூலு மிலக்கிய நூல்களுஞ்செய்து, உயிர்பிரிந் துடல்வேறு தனிவேறு கிருந்த ஆயிரத்தெண்மரையும் அறுகோடிப்போதி ஆயிரப்பித்து, அவர் முதல் வாணரெல்லாம் இத்தன்மையாதலு மிங்கிதமென்னும் சிறப்புப்பெயரை அவனியுள்ளளவும் விளங்குவதாக நிறுத்திய மகிமையாலும் இணையற்ற திருவிளையாடலைபயார் திருமுகப்பாசுரமும், அதுவாகிய வேதாகமாதிகளை ஒரு தனதாக்கி ஒற்று, புறச்சமயிகளைக் களைந்து, அச்சமயங்களை யாதரித்து, அருந்தமிழு றுப்புக்களாகிய இலக்கணங்கட் கிலக்கியமாக அநேக

கஞ்சித்திரங்கவிமுதலியன வியற்றி, ஆருயிர்துறந் தழலினுள்வெ ந்திருக்க வென்பினை அரைநொடிப்போதி லங்கம்பூம்பாவையா க்கி, அச்சாபுரத்தின்கண் தமது திருப்பெருமணத்திற்குவந்தசக லருக்கும் ஆனந்தவீடளித்தருளிய ஆளுடைய பிள்ளையார்க் கொப்பவும்; தேவரீர் சரீரசாட்டியத்தோ டிருக்கையில் அதனா லி றப்பிக்கும்படி தனதுபாசனைப் பொருளாகிய பிரமராக்ஷசனு மோரலகையை வேண்டிக் கவிபாடித் தானேயிறந்த கம்பனென் னும் புலவனை அக்கவியினை மாற்றி யுயிர்ப்பித்துக்காத்து, வீர சிம்மாதன மடத்துச் சங்கமரிடநேர்ந்த கொலைப்பழிக்குப் பழி யாக மற்றைச் சங்கமர்யாரும் கொலைசெய்வான் பொருட்டுக்கை க்கொண்டு போனகையில் அவர்கள் யாரும் விம்மிதமடைந்தவர்க ளாக ஓர் பிரபந்தம்பாடி மீண்டு, இறந்த சங்கமரை யுயிர்ப்பித்த காரணத்தால் அச்சங்கமமூர்த்திக ளாசிரியரால் பலசன்மான வெகுமான விருதுகளும்பெற்ற பிரபாவத்தால்; ஒழிதற்கரிய சூலைநோய் தீர்ந்ததைக்கண்ட சமணர்கள் தங்களருகதேவனைப் பிரார்த்தித்து விடவுணவையருத்தி யிறப்பிக்கமுயன்ற முயல்வக லினின்றுந் தப்பி ஆனைகோட்டினின் ஓரக் கருகாதுவிடு த்து. ஓரானைக்காலி விடநச்செய்துங் கற்றூணிற்பிணித்துக் கட லிலெறிந்தும் இறப்பிக்கமுயன்ற காரியங்களை அருமையானபதி கங்கள்பாடித் தமது சமயத்தாரைமீண்டு. பின்னரச் சமயத்த ரால் சன்மானமு முபசாரமு மரியாதையும் பெற்றிருந்த ஆளு டையவரசனை நிகர்ப்பவும்; தேவரீருமுடவரு மிருகுருடரு மான நால்வர் கவிகளெனப் பேர்பெற்றுய்யுமாறு அநேகநாள் கடைவாயிலிற் காத்துப் பின்னர் கட்டளைப்படி நால்வருநாலு கோடிக்கு [illegible] று விற்பத்திப்பத்திரமளித் தாத ரித்து, திருக்காஞ்சிநகரில் தேவசேனாபதிஸ்வாமியென்றுள குமா ரகோட்டத்தில் சஷ்டிமகோற்சவ நடத்தகற்கிடையூறாய்வந்த மழையினை ஓர் கவியாற்றடுத்து அதனை நிறைவேறச்செய்து, பின் னரம்மழையைப் பூர்த்தியாய்ப் பெய்வித்த கீர்த்தியினால்; திரு வாரூரில் பரவையார் வீட்டின் கடைவாய்தலில் பூமாலையு மடைக் காயுமேற்றுக் காத்திருந்த கனனுக்கும் நருடனுக்கும் அவ்வுட

திருநதியொழித்துக் காத்து, திருவையாறென்னுந் தலத்தினைத் தரிசிக்கவேண்டிச் செல்லுகையில் அதற்கிடையூறாகவந்த காவிரி யாற்று வெள்ளத்தை ஓர் பதிகத்தால்விலக்கி வழிக்கொண்டு சென்று, பின்னரவ்வெள்ளத்தைப் பூர்த்தியாய்ச் செல்வித்த ஆருடைய நம்பிகளுஞ் செய்ப்பவும், தேவரீர் திருவண்ணாமலையிற் பிறவிக் குருடராயிருந்த நாகிகளுவ்வர்க்கு ஓர் பாவிற் கண்கள்விளங்கச்செய்து, குடந்தையம்பதியில் சிவராத்திரி வாய்ந்த தனாசன காளிகாரிதனி கையில் எடுபெழுத்தாணியுந் தெய்வமுங்கொண்ணார்க்கெழுதிவர ஓர் பிரபந்தம்பாடி, அதுபாடுகையில் நீபருந்னிலையால் ஓர் குற்றமே வெகுண்டு அதனை முடித்தருளிய பரத்தவர்தாம், இவ்வாழுந்தனர் வேண்டுகோளின்படி உற்பவர் தொட்டுதி பூமையாயிருந்த ஓர் வளவர்கோன்மகளைத் திருச்காமுலென்னுஞ் செந்தமிழ்ப்பாக்களாற் பொலிந்து, அப்பாவானரே நமதங்கையில் எட்டெழுத்தாணியுங்கொண் டெழுதிவரத் திருமுன்றபாடி, அத்திருமுறையி லோர்சார்*. அவ்வம்பலவாணரால் பிழைசேரவருந்தி முடித்தருளிய ஆளுடையவடிகளைப் போலவும் ஆட்பேசத்தனியா[illegible]டைய பிரபாவத்தைப்பற்றிக் கல்விப்பெருமை[illegible]ஞான[illegible]த்தினும், சமயாசாரவொழுக்கினும், சைவசமய விருத்தியினும், தெய்வீகத்தன்மையினும், இன்மைபொன்மையாதிகளினும், சிவபத்தித் திறத்தினும், சிவகாருண்யசீலத்தினும், பிரபுத்துவச்சிறப்பினும், பிரமஞான நிட்டையினு மோராயுமிடத்து, அந்நால்வரையன்றி வேறெவரை யொப்பிடவல்லேம்? ஆதலினித் தேவரீரைப் போல ஒரு புனிதமூர்த்தியைக் காணப்பெறுவினும், அங்ஙனமிருப்பதாகவேனுங் கேட்கப்பெறுவேமோ? என்றிவ்வாறு பல கூறி வியாகுல சிந்தையோ டிருந்தனர்.

இவையனைத்தையுங் கேட்டிருந்த கவிச்சக்கரவர்த்தியார் புன்முறுவல் பூத்துப் புகழேந்தியாரைக் கண்விழித்துப்பார்த்து, எனதன்புக்கனியானவரே? நீர் கூறியவற்றைத்தையும் பாலுமாக வார்த்தையாகக் கொள்ளத்தக்கதேயன்றி, அப்பராசாரியரு

டைய பாதநாளிக்கும் பற்றுதயான் வேறெவ்வாறு கொள்ளற்பாலன்? இவ்வுலகின்கணொருவனுடைய கல்வி கலைஞானம் சமயாசாரம் சற்சனநேயமுதலிய யாவும் அவனுடைய வியற்கையான குணநிலைமையினால் விளங்கும். அக்குணம் சாத்துவிக விராசத தாமதமென மூவகை. அவற்று ளுத்தமமாயுள்ள சாத்துவிகமே மேலானது. இராசத தாமத குணமுடையோர், சாத்திர விரோதிகளும் சமரசப் பகைஞரு மாவார். அபேதமாகிய கடவுள் சத்துவகுணமுடையார்க்கே அனுக்கிரகம்பண்ணும். அக்குணத்தைவகித்தோர்க்கு எவற்றினும் பேதாபேதங்கள் தோற்றா. அத்தகையோர்க்கு மாணவேதனையென்பதில்லை. இராசத தாமதகுணத்தால் வீணே யகம்பாவங்கொண்டு வாதாடிக்கெட்டபேர், உலகர் மெச்சப்புகழினுக் காசைகொண்டு பழிபாவங்களுக்காளாகுவர். அதிகமாய்ப் பொருளைப் படைத்தோர் அதனை யெப்படி பிறர்க்குத் தோற்றாதபடி காப்பார்களோ, அப்படிக்கே சத்துவகுணமுடையவர்கள் மௌனத்திருந்து ஆயவேண்டுவனவற்றை யாய்ந்தேதி என்றுயாருக மோக்ஷவீ டடைகுவர். உலகம் வியக்கப் பேச[illegible]யிலிருக்க யோக்கியனன்று. இவ்வுத்தமமாகிய சா[illegible]க்கள் கன்மசாதுக்கள் தன்மசாதுக்கள் என விருவகையர். இவருள் கன்மசாதுக்களாவார் பிறவியினுஞ் செய்கையினு மானவாம்சத்தினராகவே யிருந்துகொண்டு கோபதாபாதிகளில்லாமல் சாத்திரவிசாரமுஞ் செய்யாமல் ஒருவர் சொல்வதையு முணராமல் வறிதே சும்மாவிருப்பவர்கள். தன்மசாதுக்களாவார் பிறவியில் மானவாம்சத்தினரா யிருந்தபோதிலும், செய்கையில் தேவாம்சத்தினராக விளங்கிச் சாத்திர விசாரணையினால் சாதன நான்குளும் பற்றிப் பொய்யனைத்தையுமகற்றி மெய்யனைத்தையுங் கைக்கொண்டு மேலான ஞானபதத்தை நாடியிருப்பர். ஆதலா லிந்த ஞானபதத்தையே நல்லறிவெனக் கொண்டு, இப்பூபாலனிடத்தில் உயிருக்குயிராய் உணர்வுக்குணர்வாய் என்னைப்போலிருந்து, மந்திராலோசனையிலும் தந்திராலோசனையிலும் தலைமைப் பதவிபெற்று இன்புற்றிருக்கக்கடவீர். நீர் பாடிய நவிவெண்பாக்களிலுள்ள தொற்க

லை பொருட்களை முதலியவைகட்கு ஆலகாலத்தோடுங் கூடிக் கெட்ட அமுதத்தை யொப்பிடுவ தரிதின்மையாதலால், இன்று முதல் உமக்கு "வெண்கவிப்புலி" என்னு நாமமும் எங்கும் விளங்கி வழங்கக்கடவது என்று கூறி முடித்தனர்.

அப்பொழுது குலோத்துங்கச் சோழராஜன் பட்டமகிஷியான வள் நாமும் அப்பெரியோனைப் பார்த்துவருவோமென்னும் விழைவினால் அங்ஙனம் வந்து, தனது கமல மலர்போன்ற கரத்தினால் அவரது திருமுகத்தை மெல்லத் துடைத்து அருகில் நின்றனள். அதையுணர்ந்த கவிராஜசிங்கம் அவ்விராஜ பத்தினியைப் பரிவோடும் பார்த்து, ஓ என்கண்மணி! இக்காலேனும் உன்னை என் கண்குளிரக்கண்டு வசனித்தற்கேபோலும் இதுகாறும் என்னுயிர் நீங்காதிருப்பது. உனக்குன் பிதாவால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சீதனச் சொத்துக்களில் ஒன்றாகிய புலவர்கோனுக்கு யான் வேறுன்னவனென் றெண்ணற்க. அதன்விஷயத்தைப்பற்றி நீ முன் கனவுற லறிந்திருக்கலாம். ஆனதனாலேயே நீ இப்போது என்மீது கிருபைவைத் [illegible] வந்தனையோ? அம்மா சாரதா! ஒருவன் பெறுதற்கரிய பொருள்களுள் கற்பென்னுங் கலங்கா நிலைபெற்ற மனையாளினும் உயர்வாகிய பொருள் யாதுளது? ஓர் மரக்கலத்தை யாதாரமாகக்கொண்டு கடற்கரை யேறுகின்றவர்களைப் போல, ஓர் புருஷ னில்வாழ்க்கைத் துணையாகக் கற்புடைமனைவியைக் கொண்டு பிரமசாரி வானப்பிரத்தன் சன்னியாசி முதலாயினோரை யுபசரித்தலாதிய அறங்களைச் செய்து மோக்ஷக்கரையேறுவன். இவ்வுலகில் மாதம்மாரி பெய்தலென்பது, வேத மோதுவோர்க் கொருமழையும் செங்கோல் செலுத்துவோர்க் கொரு மழையும் கற்பிற் சிறந்தோர்க் கொருமழையுமென் றன்றோ வகுத்திருக்கின்றது? ஆகலால் உன் கணவனுடைய அரசாட்சிக்குக் குறைவாயதற்கு ஆதாரம் நீயன்றி வேறில்லையென்று கூறி, முன்னதேபோல மற்றை மனை மக்களாதிய சுற்றத்தினரும் மெய் அவ்வவர்கட்கெல்லாம் தக்க புத்திகள் பலவும் போதித்து, அருந்தவர்க்கு மாதுலர்க்கு

அன்னதான முதலியன வழங்கச்செய்து, புகழேந்திப்புலவரால் தமிழ்வேத பாராயணம் பண்ணுவித்து, குலோத்துங்கச் சோழ ராஜனை நோக்கி, ஓ என்னரும்பெருந் துணைவனாகிய இராஜேந் திர சோழராஜனுக்கினிய மதலாய்! இயான் குருலிங்க சங்கம மூர்த்திகளாகிய வீரமா கேசருக் கடிமைப்பட்டுளே னாதலால், என் சரீரத்தைச் சமாதிக்கிரியையின் வாயிலாய் அடக்கஞ் செய் திடுக, என்று கூறிப் பதுமாதனக்கொண்டு, நின்மூர்த்திமைப் பற காத்தராய் முத்தி பஞ்சாக்கரத் தியானத்தோடு ஆவணிமா தப் பூர்வபக்கம் உத்திராட நட்சத்திரங் கூடிய சுபதினத்தில் சிவசாயுச்சிய பதவி யடைந்தனர். இவ்வாறு கவிச்சக்ரவர்த்தி யாகிய ஒட்டக்கூத்தர் தேகவியோகமான செய்தியைப் புவிசசக்ர வர்த்தியாகிய குலோத்துங்கன் உடனே சிவசாரணரால் பிள்ளை விகன் அவருக்குந் தனக்கும் இஷ்டரு மினத்தருமா யுள்ள எல்லோர்க்குந் தெரிவிக்க, அநேகர் திரண்டு வந்துகூடிய சனங்க ளில் அவரறிவு ஆற்றல் கல்வி செல்வம் பொறுமை வாய்மை உறுதி ஒழுக்கமுதலிய பிரபாவங்களைப்பற்றிப் பேசிப் புகழாதார் ஒருவருமில்லை. அதனாலங்கொரு சாமநேரமளவும் சத்தமேக மொன்று கூடிப் பெய்தல்போன்று பேரொலியாகி யிருந்து பின்னர் மழைபெய்தலை விட்டபோதுள்ள தன்மைபோன்று நிசத் த முண்டாயது. அக்கால் கவிச்சுரர் குழாத்துள் வந்திருந்த கவிமகளா ரம்சத்தினரான,

ஔவையார்.

நூற்றெண் பதின்காத நூங்கு கறு ர்தமிழி
னேற்றமினி யென்னு மிழியுமோ — போற்று
புவிராசர் யாரும் புகழுமொட்டக் கூத்தக்
கவிராசன் காட்சியிலாக் கால்.

புகழேந்தி.

என்கவிருத்தன் மையிருக்கெதன் பயன்றருமே
புன்கவிஞப்பூடணைத்தும்போக்குமே — மின்கவிஞ

செப்பிலிட்டவைப்பின் தியினைப்பரோக்ஷத்தனுயி
ருப்பிலதாயோயவழின்,

கம்பன்.

இ[illegible]லாராசசபைக்கென்கவிதையேற்குமா
[illegible]றவொன்றவைத்தாளியல்பெவரோதா — வன்றே
பிறவாரென்றேற்குயிரீவிக்கூத்தன்சேர்த்தி
மறவாதின் றாய்வனேயேன்.

என விம்முவரும்பாடி அவர்மீது தாங்கள் வைத்துள்ள உட்கருத்தை வெளிப்படுத்தி அவரது தேகவியோகத்தை யாற்றாராய் வருந்தி மிகப் பரிதபிக்க, புலிச்சுரர் குழாத்துட் கலந்து சம்பாஷித்துக்கொண் டிருந்த,

குலோத்துங்கன்.

ஒன்றேயுரைப்ப னுயர்பானிசியுலகோனுக்கவி
வன்றேயொழிந்ததல்லாரியச்செம்மையருளுருவக்
குன்றேயுவப்பதிக்கூத்தனின்னன்றேருகுலாவல்விட்ட
வின்றேயொழிந்ததவியற்றமிழ்ச்செம்மையிருநிலத்தே.

என்று பாடிக் கிலேசித்துப் பின்னரொருவாறு தேறினவனாய் அவரது சமாதிக் கிரியைகளனைத்தையும் சாங்கோபாங்கமாக வேதாகம விதிப்படி நிறைவேற்றி, அந்தணர்க்கு மாதவமாக வேதாகம விதிப்படி நிறைவேற்றி, அந்தணர்க்கு மாதவர்க்கு மளவற்ற தான தருமங்களை வழங்கி, அந்தக் காரியார்த்தமாக வந்திருந்த புலிராஜர் கவிராஜர் முதலிய பலருக்கும் தக்க மரியாதைகள் செய்தனுப்பினன்.

இப்படி தமிழ்நாடெங்கும் பிரபலித்திருந்த கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தர் தேகாலசான மடைந்த பின் இப்பு அளவற்றபே ரவருடைய பிரபாவங்களைக் கருதிக் துதித்து திபாவித்துத் தங்க ளிஷ்ட காமியங்கள் நிறைவேறப் பெறுவார்களாயினர். இதற்குச்சான்று மிற்றைநக்கேரக்குறைய வவனுரை

வருடத்திற்குமுன் ஆன்றோராற் சான்றோருடைத்தென்று கூறப்பட்டுள்ள தொண்டைநாட்டிற் கிராஜதானியென விளங்கும் காஞ்சிமாநகரின்கண், மநுநீதிமுறையிற் றவறாதவனும் வருணாச்சிரம தருமங்களையுஞ் சமயாசார வொழுக்கங்களையு[illegible]ழுகினவனும் விஜயமார்த்தாண்டனென்னும் ஓர் குறுநிலமன்ன[illegible]ிருந்தான். அவன் கொலுச்சபைக்கண் உத்தியோகஞ் செய்ப[illegible]ருள், ஒரே பெயர் வாய்ந்தோ ரிருவரிருந்தனர். அவரி லொருவன் செ[illegible]ந்தன், மற்றொருவன் வேளாளன். இவரிலொருவனை யாதேனுமோர் காரியார்த்தமாக அரசனழைக்குங்கால், மற்றொருவன் வந்தெதிராகுவன். இவ்வாறு பலகாலு நிகழ்வதை அரசன் யோசித்து, அவ்விருவரையு மொருபோதழைத்து, உங்களிடுகுறிப் பெயரையேனும் சிறப்புப் பெயரையேனும் வேறுபட மாற்றிக்கொண்மின்களெனக் கூறினன். அதற்குச் செங்குந்தன் இடுகுறிப்பெயரை மாற்ற யார்க்குமியலா. சிறப்புப்பெயரோவென்றால் மற்றைய மரபினர்க்குப் பலவாயிருத்தல்போல எம்மரபினர்க்கின்றி, யாண்டு மெக்காலத்தும் ஒன்றாகவே யிருத்தலால் அதனையு மாற்றப்படாதெனக் கூறினன். இதுகேட்ட வரசன் வேளாளனை நோக்க, அவன் இவர் மொழிந்ததில் மற்றைய மரபினரைப்பற்றிக் கூறியது சாதமேயாயினும் எமது மரபினர்க்கும் அவ்வாறின்றி, யாண்டு மெக்காலத்தும் ஒன்றாகவே யிருத்தலால் அதனை மாற்றப்படாதெனக் கூறினன். அக்காலரசனிருவரிடத்தும் சமநோக்கஞ் செய்து, இந்தச் சந்தேகத்தினை யாவரால் உள்ளபடி யுணர்ந்து நிவர்த்திக்கக் கூடுமென்று வினவினன். அதற்குச் செங்குந்தன் கைலாய பரம்பரையில் வந்த சந்தானாசிரியர் நால்வருள், உபசுப்பிரமணியரான வீரவாகு தேவரமிசைபெற்றுச் சனகமகாமுனிவரவதாரமாய் விளங்கும் சுவேதவனப் பெருமாளென்னு மெய்கண்டதேவ ராதீனத்தின்கண், பூர்வமேயார் சிவாநுபூதியையப் பிரசித்திபெற்றிருந்த சிற்றம்பலநாடிகளின் பிரதம மாணாக்கருளொருவராய் இவ்வூரின்கண்ணே இவர்க்கு மிவர் மரபினர்க்கு மாசிரியராகி, ஞானப்பிரகாச தேசிகனென்னும் அபிடேகத் திருநாமம் வாய்ந்த ஓர் புண்ணிய

சொரூபியுளர். அவரை யழைப்பித் துசாவின் உள்ளபடி யுரை க்கூடு மென்று சொல்லினன். அப்பொழுதரசன் வேளாளனை நோக்கி, உமக்கிது சம்மதமாமெனக் கேட்டனன். அதற்கவன் றனக்குஞ் சம்மதந்தானென்றுகூறி, பின்னரிச் செங்குந்தர் அத் தேசிகர் சொல்லிய உண்மையிற் பிறழ்ந்து வேறொருவரை யழைப்பித்தல் கூடாதென மொழிந்தனன். அதற்குச் செங்குந்தன் அதுவுமது பிறழேனென்று கூறினன்.

அதுகேட்ட வரசன் உடனே யவ்வாசிரியரைத் தனதமைச்சரைக்கொண் டழைப்பித்துத் தக்க வாதனத்திலிருத்தி சபைக்க ணிகழ்ந்த சரிதத்தினைக்கூறி, இச்சந்தேகத்தினை நிவர்த்தித்தருள்கவென வேண்டினன். அதற்குத்தேசிகர் அரசனைநோக்கி, ஓ காவலனே! ஒருவன் தனது தலைபோங் காலம் நேருமாயினும், தனது நெஞ்சாலறிந்ததிற் பிறழாது உண்மையே சொல்லுவனாயின், அவன் தானதருமாதிகளை செய்தவரினுந் தலையாவன். ஆதலாற் பொய்சொல்லாமைக் கொப்பாகிய புண்ணியமில்லை அந்தணர் முதலிய நால்வருணத்தருள் சதுர்த்த வருணத்தரான சூத்திரருள்ளே யான் சற்சூத்திர மரபென்னும் வேளாளர் குலத்தில் அவதரித்தேனேயாயினும், அம்மரபினர்க்கெல்லாம் சமயதீக்ஷைமுதலியன செய்வித்து அவர்களைச் சன்மார்க்க நெறிக்கண் சாரவிடும் ஆசிரியனாகி, அவர்களாற் செய்யப்படும் உபகாரத்தினாலேயே சீவிக்குந் தன்மையன். இத்தன்மையனைச் சத்தியலட்சுமி குடிகொண்டிருக்கின்ற இவ்விராஜசபைக்கண் வருவித்து, இருவகை மரபினர்க்குமுண்டாயுள்ள சிறப்பு நாமத்தைப்பற்றி உண்மையை விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டால், சாதியபிமானமும் சமயாபிமானமும் சன்னிபாதிக்கும் விடா நெஞ்சகத்தேகாப்ப, அம்மரபிரண்டனுள் ஒன்றன் பற்றினனாகிய யான் அச்சாதியபிமானத்தினாலும் அரசனாற் பெறும் ஊதியத்தினாலு முறைபிறழ்ந்து பொய்சொல்வேனாயின், பின்னை, நமனென்னைச் சுடுவதோடு எரிவாய் நரகங்களுமென்வாய்க் கொடியார்த் திருக்குமன்றோ? என்னை யொத்தோர், 'நெஞ்சையொளி

தொருவஞ்சகமிலன் என்னு மான்றோர்வாக்கியத்தை மறக்கின், உலகமும் அவ்வுலகத்தையாளு மரசரும் அவ்வரசினுல் நிகழுந் தருமமும் அத்தருமத்தினுற் பொழியு மழையும் என்னுகா நிற்கும்? பெரியோர்களுக்குப் பொய்சொல்லாமையே பேரன்பழியென்று வேதாகமபுராணேதிகாசங்கள் மூக்காறு முறையிடுகின்றதால், உண்மையே பேசுவன் கேளுமென்று கூறலாயினர்.

இவ்வுலகின்கணுள்ள மானிடவருக்கத்தினர்க் கெல்லாம் நான்குவகையாக வருணபேதமுண்டான காலத்திலேயே, ஓதல் வேட்டலாதிய ஒழுக்க நிலையேற்ற அந்தணராதிய முதன் மூவருணர்க்கும் ஐயர்முதலிய சிறப்பு நாமங்க ளுண்டானபோது, அவ்வொழுக்க நிலையின்றி அம்மூவர்க்கு மடிமைப் பிள்ளைகளாகவிருந்து ஏவல்செய்யு மொழுக்கத்தினரான நான்காம் வருணர்க்குப் பிள்ளையென்னுஞ் சிறப்புநாம முண்டாகி, அம்முதன் மூவர்க்குங் காலதேச வர்த்தமானங்களால் அச்சிறப்பு நாமங்கள் பலவாறுனமைபோல, நான்காம் வருணர்க்கும் அவை பலவாறாயினவென்பது யாவரும் அறிந்த நிச்சயம். அவ்வாறாயினும் அச்சிறப்பு நாமங்கள் யாவும் ஆதியிலுண்டான அவ்வப்பெயர்ப் பொருளையே தரும். இச்சபைக்கண் விவாதமுகப்பில் நிற்கு முதலியென்னுஞ் சிறப்பு நாமம் அவற்றுட் பொருந்த தன்று, அஃது முதன்மையுற்ற தேவர்க்கெல்லாந் தலைவரான சிவபிரானுக்குரிய சிறப்பு நாமமாதலால், அச்சிவகுமாரர்களாகிய செங்குந்தமன்னர்க்கே ஏற்றதாதலால் வர்த்தமானங்களினும் சிறப்பு நாமமாய் விளங்கும். அதனை வேறொரு மரபினர் வகித்தல் விளக்கினொளியை மின்மினி வகுக்கிருக்க வொப்பாம். மேலும் அதன் பெருமையைத் தேவர்களில் அயனரியாதென்னு முத்தேவர்கள் சொல்லவேண்டும். முனிவர்களில் முதன்மையுற்ற ஞானகுருவாகிய அகத்தியமுனிவரே கூறற்பாலர். மானிடரில் கவிச்சக்கரவர்த்தியப் பிரசித்திபெற்ற ஞானபதியு மாகிய ஒட்டக்கூத்தரே விளக்கத்தகுவர். இவரன்றியின் என்னையொத்தவன் அதன் பெருமையைக் கூற வல்லனென்றெழுத லறிவின்மையேயாம். ஆகலின்

அதனைச் செங்குந்தமரபினர்க்கு மாற்றப்படா வேளாண்மரபின
ர்க்கோ அடிமைப் பொருளைக்காட்டும் சிறப்புநாமங்கள் அனை
த்துள வாதலின் மாற்றிக்கொள்ளப்படுமென்று கூறி முடித்த
னர். இவையனைத்தையும் கேட்டிருந்த வேளாளன் முகங்கருகி
வியர்த்து விழிசிவப்பச் சினந்து, ஞானப்பிரகாச தேசிகரை ஒ
ருமனைப்போ துறுத்துப்பார்த்து, ஓய் தேசிகரே! அன்னமிட்டார்
வீட்டிற் கன்னமிட்டார் [illegible]ள் நீர் தலையானீர் போலும். செ
ங்குந்தமரபோர் ஒருவர்க்கே முதலியரென்னுஞ் சிறப்புநாம முரி
யதென்று சத்தியமாகக் கூறுவீரா வென்று உரப்பிக் கேட்டன
ன். அதற்குத் தேசிகர் எனது நாவினால் மழுவெடுத்துக் கூறு
வேனென்றனர்.

அதுகேட்ட வாசல்[illegible]கலியகதனும் அத்தேசிகரது பிரபா
வத்தை விளக்க வெண்ணியோ? அவரை யுதாசினமாகப் பேசிய
வேளாள னகத்தை யடக்கக் கருதியோ? செங்குந்தன் சொல்லை
த் தெளிய நினைத்தோ அத்தேசிகரைப் பார்த்து, ஐயா சைவசம
யாசாரியரே! எவ்வாற்றானேனும் இவ்விருவருங் கூறியவற்றுள்
உண்மையறியவேண்டுமென்பது என்கருத்து. நீரு நாவினால்
மழுவெடுத்துக் கூறவல்லேனென்று மொழிந்ததால், அவ்வாறு
செய்யற் கியல்வீரோ வென்று கேட்டனன். அதற்குத்தேசிகர்
இப்போதே யிவ்விராஜசபையின்கண் எரிமூட்டி ஓர் மழுவைய
மைத்து வைத்திரும், ஒருசாமத்திற்குள் இச்சபைக்கு நேரே
யிருக்கின்ற பூசாமண்டபப் பூங்காவிற்போய்ச் சிவபூஜை முடித்
துக்கொண்டு வருகின்றேனென்று கூறிச் சென்றனர். உடனே
வேந்தன் தனது நண்பராயுள்ள பிரபுக்களையும் பெரியோர்களை
யுஞ் சில தூதரா லழைப்பித்து, அங்ஙனம் நிகழப்போகின்ற அற்
புதமிதுவென்று அப்பட்டண முழுவதும் வள்ளுவனைக் கொண்
டு முரசறைவித்தான். அம்முரசி னோசையைக்கேட்டு அந்த
ணர் முதலிய நால்வருணத்தினரும், சிவபிரானுடைய முகத்திறு
மகத்தினுற் றோன்றினவர்களாகிய சிவாசாரியர்களுஞ் செங்குந்
தவீரர்களும்; இன்னுமுண்டான புறவருணத்தினரும் புறச்சமய

த்தினரும் அவ்விராஜ சபைக்கண் வந்து, எள்ளிட விடமின்றி எங்கு நெருங்கி நிறைந்தார்கள். அக்கா லிராஜனானவன் தனது சபைக்கு நேரேயுள்ள வெள்ளிடைவாசன் மத்தியில் ஓர் தீக்குண்டஞ் சமைப்பித்து, அதிமேலோர் கழுவை யுண்டாக்கி யமைக்குமாறு மந்திரிகட் காக்கியாபித்தான். அவர்களு மவ்வாக்கினைப்படி முடிப்பதின் முயன்றிருந்தார்கள்.

இன்னன கேழ்வ திவ்வாறாக அந்நனம் பூங்காவை நோக்கிச்சென்ற ஞானப்பிரகாச தேசிகர் அங்குள்ள சித்திரப் பொய்கையி லிறங்கி ஸ்நாந, மாவரி முதலியன வுடுத்திப் பூசாமண்டபஞ் சென்றிருந்து, விபூதி யுருத்திராக்ஷ முதலிய சின்னங்களைத் தரித்து, தமதான்மார்த்த பூசனையை விதிப்படி நிறைவேற்றி, ஸ்ரீ சண்முகக் கடவுளுடைய திருவுருவத்தை மனதிற்கருதி அவரது சடக்கர மந்திரத்தினைத் தியானித்துக்கொண்டு யோகுசெய்திருந்தனர். இவ்வாறப் பெரியோன் யோகுசெய்திருப்பதால் சூரியனுடைய கிரண வெப்பத்தை யடக்கினவொடுமென மேகங்களின் [illegible] நெருங்கிக் கறைத்துக் கொண்டமை போல, அப்பூங்காவிலுள்ள தருக்கள் யாவும் வெப்பந்தோன்றாதபடி நெருங்கி [illegible] தழைத்துக்கொண்டு விளங்கின. அவ்வாறேவாளியற்றும் யோகிக்குக் காவற்கூடாமென்றெண்ணிய வாயுவானவன், அத்தருக்களிலுள்ள தளிர்களுக்கும் அசைவுண்டாகாதபடி மெல்லமெல்ல வீசினன். மேலுமப் பூங்காவிற் சஞ்சரித்துள்ள பறவைகள் யாவும் பூர்வம் ஆலவாய்ச் சுந்தரர் முன்னிலையில் பட்சியினத்தோருட் சிலர் யோகநிலையுற்றுச் சுகமடைந்த வாறுபோல நாமுமித் தபோதனர் முன்னிலையில் யோகநிலையுற்றுச் சுகமடைவோமெனக் கருதியோ? அன்றி நம்மினத்தோரை யோகியிருந்த அக்காலவ் வாலவாய்ச் சுந்தரர் எழுந்தருளியது போல இக்காலித் தபோநிதி எழுந்தருளியிருப்பதால் நாமுமவ் யோகிக்குக் கருதாவோமென்னும் பக்குவமில்லையென் காட்டவெண்ணியோ? அன்றி மேனுள் நம்மினத்தோருட் சிலர் இத்தவ சிரேஷ்டர் செய்யும்யோக நிலையாலன்றே நற்கதிபெற்றார் இக்கா லத்தகைய யோகநிலைக்கு

ஞ்செயல்களினுல் வைதுக்ர லாளாதென மதித்தோர் ஒலித்தல் பறத்தல் முதலிய செயல்களற் றிருந்தன.

இங்கே பூஜாமண்டபப் பூங்காவின் செயலிவ்வாறாக, அம் மிராஜசபைக்கண் மூட்டிய திக்குண்டமானது பூர்வம் தாருகாவனத்திருடிகள் மூட்டிய யாககுண்டம்போலோங்கி யெரிந்து நாற்புறத்தும் பற்றி ஒருவரையு நெருங்கவொட்டாமற் றகித்தது. அந்த யாககுண்டத்திடை தோன்றிய மழுவாயுதத்தைப் போலத் திக்குண்டத்துவிட்ட இரும்பானது கதுக் தகாயமாய்ப் பழுத்துப் பிரகாசித்தது. அம்மழுவைச் சிவபிரான்பிடி த்தெடுத்த [illegible] முடியைப்போலக் கொல்லர்க ளவ்விரும்பை இருமுனையிலுங் குறடுகளாற் பிடித்தெடுத்து நின்றார்கள். அக்கால ஞானப்பிர[illegible]ர் தம்மது கைகளிடையிலே முடித்துக்கொண்டு, கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தனை மனதி த்தியானித்து, அவனது பிரபாவத்தைத் துதித்து, ஐயனே! பூர்வம் குலோத்துங்கச் சோழமகாராசனுடைய கொலுமண்டப வாயலின்கண் தம்பது பாயினரா லமைத்த அக்நிசிங்காதனத்திருந்து

இந்திரனயன்மாறேவர்யாவர்க்குமுதன்மையாக
வந்தபான்மையினற்குலமாழ்ப்படையத்தனார்க்கு
மூர்த்தியாமர்தானுமுதலியராகையாற்செங்
குந்தர்சந்ததிக்குமப்போமுதலியரொன்றுகூறும்,

என்று தேவரீர் மொழிந்தது சத்தியமேயன்றோ? இத்தகைய சத்தியவாக்கினைக்கூறி இவ்விஜயமார்த்தாண்ட மகாராஜனுடைய கொலுமண்டப வாயலின்கண் யான் நடத்தப்போகின்ற பிரமாணிக்கத்திற்கு யாதொரு பிழையும் வாராமல் தேவரீர் முன்னின்று காத்தருளல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, அம்மழுவை யெற்றுப்பார் தெரிவதற்காக சிவபிரானிடத்தில் பூஜாமண்டபத்தினின்று மெழுந்தருளிப் பூங்காவி[illegible] காவலா. இவ்வாறவை நடக்கால் கொ[illegible]மண்டபத்தின்கண் அ[illegible] செக்கிரோக்க யிருந்த அரசன் முதலியோருடைய விழிக்கு

அவருடைய தோற்றமானது வேலாயுதபாணியாகிய பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளைப்போன்றும், அவரது திருமுகமானது களங்கமற்ற பூரணசந்திரனை நிகர்த்தும், அவரது திருமேனிச் சுற்றிலுந் தோன்றிய ஒளிப்பிரபையாவும் சோடச கலைகளை யொத்தும், அவர் திருமுடிமீது கவிந்துநின்ற தருக்கள் யாவு மேகபடலத்தை யுறழ்ந்தும், அத்தருக்களி லலர்ந்துள்ள புட்பங்கள் யாவும் அம்மேகபடல மத்தியிற்றோன்றுந் தாரகாகணங்களைப்பொருவியும், அம்மலர்களினின் றிறைபு மகரந்தங்கள் யாவும் அத்தருவாசிகளாகிய தேவர்கள் கதம்பங்களைவாரி யிறைப்பதை யொப்பவும் விளங்கின. இப்படி விளங்கிய ஞானப்பிரகாச தேசிகருடைய வரவை அரசன் முதலியோர் கண்டமாத்திரத்தில் திடீரென்றெழுந்து நடுங்கி மெய்சிலிர்த்து, அரகரவென் றிருகரங்களையுஞ் சிரமேற்கூப்பி, விழிகளி லானந்த நீர்பொழிந் தாரவாரித்து, பூமியிலடியற்ற பனைபோல வீழ்ந்து பணிந்தார்கள்.

அக்கால் தேசிகர் வரவரத் தமது சுயரூபத்தோடு குண்டத்தீச்சிகைக்கு நேரே சொல்லொணா வேகத்தப்பட்டுள்ள மழுவுக் கெதிரில்வந்து, ஓங்காரஞ் செய்து நின்று நாவை நீட்டி யேந்தப்பார்த்தனர். அதுகண்ட வரசனும் பெரியோர்களும் ஆ! ஆ! வென்றேடுத் தடுத்து, ஓ சுவாமி! தேவரீருடைய வாய்மையை இன்னுந் திருத்தப் பிரமாணஞ் செய்யவும் வேண்டுமோ? தேவரீர் தரிசனமாத்திரத்தானே இச்சபைக்கண் வந்துள்ள யாரும் யாமும் இவ்வுலகவாழ்வைப் பெற்றோம். இத்தகைய யாங்கள் இனி மேலொரு அபராதமின்றியுந் தேவரீரை இந்நிலைக்கண் வரச்செய்த வபராதத்தினை மன்னித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்கவர் சம்மதியாது முன் சொன்னபடி என்னுயிரைச் சிறிதளவேனுந் தீண்டாது விட்டதென்றுகூறி யாக்கிரமித்து, மீட்டும் மழுவினெதிரே நாவை நீட்டிப் பார்த்தனர். அந்நாவின் பரிசமதன்மீது பட்ட மாத்திரத்தில் திருவருட்செயலால் பாராளும் பார்த்த[illegible]ப் பழிசம்பவிக்கு மென்றோ? செங்குந்த மரபினர்க்குச் சிந்தாகுலம் விளையு மென்றோ? அழல்வடி-

லாய்ச் சிவப்பித்தரித்திருந்த அம்மழுவானது விபூதிக்குண்டம் போல் வெளுத்து நீறாகித் துகளுருக்கொண்டு பறந்து, அரசன் முதலியோருடைய சரீரங்களிற் சென்று படிந்து, அவ்வவர்கள் பாவடைந்திருந்த வெளிமாசொடு உண்மாசையுந் தொலைத்துப் பிரகாசித்தது. அதுகண்ட சனங்கள் ஜயஜயவென்று கூறிக் கைகொட்டி ஆர்ப்பரித்தார்கள். அந்தணராதிய பெரியோர்கள் அக்ஷதையையு மலர்களையுந் தூற்றி ஆரவாரித்தார்கள்.

இப்பா லரசனானவன் சகல வாத்தியகோ[illegible] முதலிய சம்பிரமங்களுடன் ஞானப்பிரகாச தேசிகரைச் [illegible]விகையிலேற்றித் தானும் சதுரங்க சேனைகளாதிய பரிசனங்க[illegible]ம் அவரைக் கூடி நகரியை வலமாகவந்து, அவரை யவரது மடாலயத்தி லிறக்கிப் பணிந்து அ[illegible]த் திரவியங்களைப் பரி[illegible]கத் தந்து விடைபெற்றுத் தன திருக்கையை யடைந்தனன். அன்றுமுதல் இன்றுகாறும் அத்தேசிகரை யாவரும் காசினுள் மழுவெடுத்த ஞானப்பிரகாச வள்ளலாரென்னுஞ் சிறப்பு நாமத்தால் அழைப்பதாயினர். இக்காரியங்களனைத்தையுங் கண்டிருந்த வேளாண்மரபினர் யாரும் அவரைச் சன்மானித்தலும் அவர்பா லுபதேசம் பெறுதலுமற்று, அழுக்காறடைந்த மனத்தினராய் அகல நின்றார்கள். அதுகண்ட செங்குந்த மரபினர் அவரைச் சன்மானித்து, அவரது மடாலய விருத்திக்குக் குறை நேராதபடி காத்து வருவாராயினர். அதுபோலவே இன்றுகாறும் அம்மடாலய பரிபாலனத்தைச் செங்குந்த மரபினரே நிறைவேற்றி வருகின்றனர். இத்தகைய பிரபாவத்தை யடைந்த ஞானப்பிரகாச வள்ளலார் தம்மைச் சன்மானித்துள்ள செங்குந்த மரபினரைச் சிறப்பித்து, அருமிருஞ் செய்யுளில் ஓர் புராணமும் பல பிரபந்தங்களும் இவ்வுலகுள்ள வரையில் நிகழுவதாக அருளிச்செய்தனர். அவர்க்குப்பின் அவ்வாதீனக் கர்த்தராய் வந்த பெரியோர்களும் உலா பரணி பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய பிரபந்தங்களைச் செய்து அச்செங்குந்த மரபினரால் சன்மானிக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

இவ்வாறல் வள்ளலாரைப் போலவே பலர் தங்களிஷ்ட சித்தியாக வேண்டி, கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தரைப் பூசித்துத் தியானித்தும் அதனைப் பெற்றும் பிரபலித்திருந்த சரிதங்கள் பலவாம்.

ஓர்கர்ணபாரம்பரியக் கதை.

—:o:—

இராஜேந்திர சோழனுக்கு இராஜராஜசோழன் கங்கைகொண்டசோழன் இராஜேந்திரசோழன் என வேறு மூன்றுபேர்களுளவெனவும், இவனுக்கோர் புத்திரியேயன்றித் தனது அரசினைத் தாங்க ஓர் புத்திரனில்லாமையைப்பற்றிக் கூத்தரோடாலோசித்துக் கருணாகரபாண்டியனுக்குக் கட்டின மனைவியாயுள்ள தன் பெண்ணின் குமாரனாகிய விஜயதரனை அபிமானப் புத்திரனாகவேற்று அவனது நற்குணங்களை நிதானித்து அக்கூத்தர் தன்னிடம் வந்தபோது கூறிய "வாளொருகை" என்னும் வெண்பாவின் ஈற்றடியிற் குறித்த "குலோத்துங்கம்" என்பதையே உயர்திணையாண்பால் விகுதிகூட்டிக் "குலோத்துங்கன்" என வேறு பேருமிட்டு இளவரசுபட்டாபிஷேகஞ் செய்து வைத்தனனென்றும், இவ்வபிஷேக காலத்தில் தானும்வாரா தரசிறையுஞ் செலுத்தா தகங்கரித்திருந்த கலிங்கராஜனை யடக்கி வெற்றிகொள்ளுமாறு இராஜராஜசோழன் வண்டைநகர்க்கரசனும் தனது சேனாபதியுமாகிய கருணாகரத்தொண்டமானுடன் படையெடுத்து வடதிசைநோக்கிச் சென்று துங்கபத்திராநதியுங் கிருஷ்ணாநதியுங் கூடுமிடத்துள்ள கூடல் சங்கமத்தில் அக்கலிங்க நாட்டரசன் ஏவலால் வந்து தன்னைமடக்கிய குந்தளதேயத்தரசனையும் அவன் றலைவனாகிய வக்கலிங்கனையும் வென்று சிறைப்படுத்தி மீண்டும் அவர்கள் வேண்டவிடுத்து வந்தனனென்றும், அதன்பின்னர் குலோத்துங்கன் நடுநாட்டினர் வேண்டுகோளால் திருவண்ணாமலை

திருவதிகை முதலிய பல விடங்களில் வேட்டஞ்செய்யப் புகுந்தி
ப் போயிருந்தனனென்றும், அதைக் காஞ்சிநகர்க் காசனாகிய
சிவராமசுந்தரதேவனும் கருணாகரத் தொண்டமானு முணர்ந்து
அந்நகர்க் கழைத்து வந்து சம்பிரமங் கொண்டாடிக்கொண் டி
ருக்கையில் வயோதிகனான இராஜராஜசோழனுக்குக் காலவி
யோகதருண நேரிட்டதென்றும், அஃதுணர்ந்த கூத்தர் குலோ
த்துங்கனைத் திருமுகம் விடுத் தழைப்பித்து மாணயாதனை வி
ருக்குமரசன்பால்விட அவனவனுக் குணர்த்தவேண்டுவ வுணர்
த்திக் கூத்தரிடத்துங் கூறவேண்டுவ கூறி [illegible]யிலவனை
யொப்புவித் துயிர்துறந்தன னென்றும், அப்பா லொ[illegible]வருடமா
னபின் இறந்துபோன பெரியவரசன் கருத்தின்படி இளவரசனு
க்குக் கருணாகரபாண்டியன் மகளாகிய தியாகவல்லியைப்பேசி
அப்பெண்ணினது நாம[illegible]பொருத்த மொன்று நலனற்றிருக்கவே
யறிந்து சாரதாம்பாளென மறுநாமங்கூறி மணஞ்செய்து முடித்
து மறுவருட மகுடாபிஷேகமுஞ் செய்து நிறைவேற்றினரென்
றும், அக்கால் பலதிசை யரசர்களும் வந்து தங்கள் திறையொடு
பலவரிசைகளையுந் தரக் கலிங்கதேசத்தரசன் மாத்திரம் பழைய
பகையைப் பாராட்டி வாராமலிருக்க அதைக் கூத்தருணர்ந்த
குலோத்துங்கன் தன் கருத்தி லிருத்தித் தான் திக்குவிஜயஞ்
செய்துவரச் சிந்தையி லெண்ணிக் கூத்தரைத் தனக்குப் பிரதி
நிதியா யரசாளவைத்துச் சகல சைனியங்களோடுங் காஞ்சிநகர
டைந்து கருணாகரத்தொண்டமானைக் கலிங்கதேசஞ் செல்லவிடு
த்துத் தன் சிவராமசுந்தரதேவ ராஜனொடு கீழ்த்திசை முதலி
ய மூன்றிசைகளிலும் விஜயஞ்செய்து வடதிசைக்கண்வந்து அக்
கருணாகரத் தொண்டமானால் கலிங்கதேசத் தரசனைச் சிறைப்ப
டுத்திச் சனது ஜயஸ்தம்பத்தினை நாட்டி வந்தனனென்றும் ஓர்
காவ்யபாரம்பரியக்கதையைக் கேட்டுள்ளோம். இக்கதை மேற்கூறிய
சரித்திரத்துள் [illegible]ம்பக்கமுதல் இருபத்து மூன்றும் பக்கவ்
வரையிலுள்ள சரித்திரத்தினு ளடங்கிய விடயங்களில் ஆங்காங்

சைத்துக்கொள்ளத் தக்கதேயாம். சிலர் குலோத்துங்கசோழனுக்குப் பெண்கொடுத்தோன்பெயர் கருணாகரபாண்டியனென்று வரகுணபாண்டியனென்பர். அஃதெப்படியோவறியேம்.

ஒட்டக்கூத்தர்சரித்திரம் முற்றுப்பெற்றது.

சோதனைப் பத்திரம்.

—:o:—

12 பக்கத்து "அன்னையால்" என்னும்பாட்டில் 2-வது வரியில் புலி பதாகை என்பதை புலிபதாகை என்று வாசித்திடுக.

107-வது பக்கத்து 25-வது வரியில் "[illegible]லவர்" என்ற மொழிக்குமுன் "இருமுடவருமிருகுருடருமான" என்பதனைக்கூட்டி வாசித்திடுக.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவத்தாரண்யபதகமென்னும்

கவனக்குறிப்பட்டவணை.

1. இவ்வாறு திருமுனைப்பாடிச் சகலகலா நிலையமென்னும் புத்தகத்தினைத் தந்த ஜயசகளாதது இருமையைப் பாராட்டிப் பிற்காலத் திக்கூத்தர் (ஈட்டியெழுபது) என்னும் பிரபந்தம் பாடியபோது அதன் காப்பாக வியற்றிய (சரஸ்வதியந்தாதி) என்னு நூலில்

உரைப்பாருரைக்குங்கலைகளெல்லாமெண்ணிலுன்னையன்றித்
திரைப்பாலொருவர்தரவல்லரோதண்டரளமுலை
வரைப்பாலமுதுதந்திங்கெனைவாழ்விக்குமாமயிலே
விரைப்பாசடைமலர்வெண்டாமரைப்பதிமெல்லியலே.

எனத் துதித்திருக்கின்றனர். இங்ஙனமிருப்ப வந்தால் "மகாகவியாகிய கம்பராற்செய்யப்பட்டது" எனப்புரட்டி அச்சிடல் வழங்கலாயது. இப் புரட்டைப்பற்றி மேல்வருஞ் சரிதையில் இடம்வாய்ப்புழி விளங்க வரைப் பாம். அன்றியு மிக்கூத்தனுக்குப் பிற்காலத் திருந்த ஓர் வித்வ சிரோமணியும் அதற்குச் சான்றாகத் தனியனாய்

காளியருளாற்பொய்யாமொழி நூல்கற்றான்
    கம்பனொருபிரமராக்கதனுற்றோர்த்தான்
ஔவையேயருணகிரிக்குரைவாய்த்தான்
    செம்பக்கூத்தன்வாணிதனைப்பாடுண்டேர்த்தான்
கோளில்பணியாற்காளமுகிலாசானுள்
    குகலைத்திரிப்படிமுன்னுள்ளிதப்பல்லோர்

வாளுலவும்வரகவிகளிருந்தாரின்னும்
வழுக்கவிகளிருக்குமிவைகுக்கொளுவேத.

எனக் கூறியிருத்தலையும், திருச்செய்ஞலூர் சாமிநாதன் மழுவெடுத்த ஞானப்பிரகாச தேசிகர் தாமபாடிய வீரநாராயணர்விஜயமென்னு நூலில்

கவியா[illegible]ர்கள்க்கொட ரற்கலையாகசெய்ம்வாணிகலைச்சொல்லை
கவியா[illegible]த்திருவருமாறுசரவருக்கிக்கழுமெனுகத்தைப்பக்கூழ்மேற்
சவிபெ[illegible]த்தாவறமுகிலிற்றயக்குபெரியோன் றக்கன்றனைக்கூட்டம்ன்று
பலிபொருள்வையனிற்பகைவரைப்பராக்கவெனமுடிச்சும்வணம்படர்த்த
[வாளுர்

எனக் கூறியிருத்தலையுங் காண்க.

மேலுமக் கம்பரென்னும் புலவரைப்பற்றியன்ன பல கச்சைக் காதைகளிலும் மற்றுமிலக் காதைகளிலும் அவருக்குக் கலைமகளார் தமது அனந்தாப்பர லளித்தனரென்னுங் காதையை இதுகாறுங் கண்டிலேம். கன்னபரம்பரையினுங் கேட்டிலேம். ஆயினுமிப் புரட்டும் பொய்யும், இனியிவ்வைத்தரணியத்தில் ஆய்வாங்கு யாருக்கவனிக்கக் குவிக்கப்படும் இத்தகைய புரட்டுக்களும் பொய்களும், இக்கலியுக முடிந்த நாலாயிரத்துத் தொளாயிர வருடத்திற்கு மேற்பட் டெழுந்தனவேயாம். இப்போதைச் கலியின் ஐயாயிரவருடப் பிரளயம் அப்புரட்டுக்களையும் பொய்களையும் போனறவிக்க அழித்து த்தப்பதால், இனி வெப்படியோ?

2. இவ்வாலய மின்ற முன்னது. இதனை வெகுமுக்குறவியுள்ள செவிப்பவர அறிந்த பலஜுவிகை நூலந்தணை ம் வைத்து வழிபட்டுத் தங்களம் காரியங்களை பெற்று வருகின்றனது இன்றுமுள்ளனவாம்.

3. சோழமண்டல சதகம்

ஆரவாவிலக்கண நூலைத் தமுழுவகைப் தற்போதில் நூலம்
பாரின்மீது தமிழ்க்கூத்தன்பாடிய ஜன்மத் தாங்கப்பெறுச்சேத
வீரசோழனுடனிருந்தாள்ர்க்கேதவீரசோழிய நூல்
மாரிமேமறனவேத்தினைத்தார்சோழமண்டலமே,

என்றியும், கம்பர் திருக்கைவழக்கம்

பெரியலைச்சாத்துமொட்டக்கூத்தன்சாசனஞ்சொலப்பா
லாற்றுநீர்சார்தொண்டைநாட்டிடமைக்கை

என விருத்த [illegible].

௩. தொண்டைமண்டல சதகம்

நூலார்கலைவல்லசெம்பியன்கேட்கக்கொடிச்சுவிந்த
கோலாகலவொட்டக்கூத்தனையன்றுதந்தேசவிசென்று
மேலார்கவிசொல்லிசெய்த்தானத்தேசென்றுமேவிக்கொண்ட
மாவார்க்கனைப்புகழேந்தியும்தொண்டைமண்டலமே.

என விருத்தமிசை. இந்த பழைய ஏட்டுப் பிரதியின்கணுள்ளபடி. ஏதனை அச்சுப்பிரதியில் "விச்சை-என்பதனை-மிக்க" என மாற்றியது போதாமல் "மேவிக்கொண்டவென்பதனை-வென்றுகொண்ட" என மாற்றினார். கூத்தர்பால் விசுப்பித்து நின்ற புகழேந்தியார் "தனிக்காவி" என்ற கவியைக் கூறிட்டு அவரை விசரப்பின்றி மேல்கொண்டே யன்றி வென்று கொண்டதன்றென்பது இதுபற்றிப் பிறந்தியுள்ள சரித்திரத்தால் றெள்ளிதின் விளங்கும். அன்றியு மேற்கூறிய சோழமண்டல சதகமும் இத்தொண்டமண்டல சதகமும் அவ்வம்மண்டலங்களிலுள்ள சற்குத்திரரென்னும் வேளாளர்பொருட்டுப் பாடியதென்பதற்கு நூற்றின் முதலினு முடிவினு மமைத்துள்ள காப்புச்செய்யுளும் வாழ்த்துச்செய்யுளுமே சான்றாம். இவ்வனமாக வந்தாத்தனை செங்குந்தகுல திலகருஞ் சிவஞானபூரணரான மாதிர பொய்யாமொழிப்புலவரும் படிக்காசுப்புலவரும் பாடியிருந்தனை யறிகுவர். அவையிரண்டு மச்சற்குத்திரர்க் குடைய பிரபந்தங்களாயிருந்தலனுமி அவற்றுள் பலவிடங்களில் அப்புலவர்கள் மரபுக்குப் பிரதிகூலமான விடயங்களும் அச்சற்குத்திரருடைய சில கற்பனைக் காதைகட்குச் சார்பாயுள்ள கவிகளும் புனைந்திருத்தலின் அவர்களவற்றைப் பாடியிருக்கிறதென்று தங்கீகரிக்கத் தக்கதன்று. ஓர்கா லவர்கள் சாதியையம்பியமுஞ் சமானமுடைய்மியமுஞ் சற்றுமதிளாத செங்குந்தமரபினருஞ் சிவஞானச்சித்தரு மாயிருத்தலின், அச்சற்குத்திரர் வேண்டுகோளுக் கிணங்கிப் பாடியிருத்தல் டமே. அவ்வாறவர்கள் பாடித்தந்ததைப் பிற்காலத்துள்ளோரான அம்மை [illegible] வினைரால் தங்கள் கருத்துக்குக் கற்பனைக்காதைகட்கு [illegible] மேல் மாற்றியதுபோல மாற்றி யிருக்கவாமென்பது வெளி.

5. இச்சிறப்பு நாமமு மவர்க்கிருத்தலேயன்றி மணம்பொருந்தோர் ஓர் வைஷ்ணவசமயாசாரியர்கிய நாதமுனி யென்பவரால் கம்பனாருக் கேடப்பட்டதென (ஆதியிற் செல்லனென் றழைக்கப்பட்டோனுமிவ் வொருவன் பின்னர் செல்லப்பனும் அதன்பின் செல்லப்பனவர்களாய் அப்பால் மஹாராஜராஜஸ்ரீ செல்லப்பனவர்களென் றழைக்கப்பட்டானென வழக்குக் கதையொப்ப) முதலிற் கம்பனென் றழைக்கப்பட்டோனாகிய வவர் பின்னர் கம்பனென்றும் அதன்பின் கம்பநாட்டாழ்வானும் அப்பால் தெய்வப்புலவர் கம்பநாட்டாழ்வானெனப் பெரியோரா லழைக்கப்பட்டா ரென்பதற்கும் வேறு சில கற்றுண ரிடயங்களுக்கும்

அம்பரமணிசடையானுபன்முத
நம்பரன்முனியால்யோசராஜய
கிம்பராற்பணிக்கருமிராமவேழந்சேர
கம்பராம்புலவரக்கருத்திருக்துவாம்.

எனவும்,

சம்பனுடைனுமவிக்கிசாற்றுபூல்
செம்பனுடன்செ முனைகிராமப்பேர்ப்
பம்பாட்டுழைகளுக்கதைபார்செய்த
கம்பநாட னழகரிலயற்றிசென்னாம்

எனவும்,

நாரதலத்தி னுன்ன தமிழ்க்குற்ற மெல்லா
மாரவு மரமயிற் றன்றே — பிராமணன்சே
லப்புகாட் டாழ்வா னடிபணியு மாதிர்தன்
கம்பநாட் டாழ்வான் கவி.

எனவும்,

வாழ்வார் திருவெண்ணெய்நல்லூர்ச்சடையப்பன் வாழ்த்துபெறத்
தாழ்வாருமபயர்யோரகிருந்தானைத்
தேழ்வார்கதிரினுதித்ததெய்வப்புலவர்க்கம்பநாட்
டாழ்வார்பதத்தைச்சித்திப்பவர்க்கியா தும்ரியதன்றே.

எனவும் ஓர்கஞு சில கவியுத்தரம் பாடியதாகப் பாடிவைத்த பாடல்களாய் இதற்குமோர் பாடல்

அம்பிகேவிலையாட்டிலமைத்தவன் றனுசாகித்த
தம்பிரானென்னுநாதானுந்தமிழ்லேசதலேகாட்டிக்
கம்பனையுடையகோமானகவிச்சக்ரவர்த்தியார்கேல்
செம்புராணலையலேலோர்க்குமின்றமுதமீந்தவன்.

எனப் பாடிவைத்தனர். இப்படி சைவபத்தினராகிய கம்பனை வலண-ரெனச் சாதிக்கப்புகுந்த சமூகத்தார் இதுபெரிதோ? கவிச்சக்ரவர்த்தியென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் கூத்தனார்க்கே யுள்ளதென்பதற்குத் தாமே ரசையத்திற் பாடியுள்ள "வீரபத்திரபரணி" என்னும் பிரபந்த முடிவில்

வாழிதமிழ்ச்சொற்றொடுத்தது திறமிரன்
வாழியிசைக்கப்பரத்தனாற்கவி
வாழியுறைகொட[illegible]
வாழிகவிச்சக்ரவர்த்தி [illegible]ன்,

எனவும்,

ஒத்தகொருக்கவெழு[illegible]வாழியே
பாற்றுடைமைச்சொற்றிறந்தி வாழியே
கோத்தகொதொச்சொக்குலத்தவாழியே
கூத்தன்கவிச்சக்கரவர்த்தி வாழியே.

எனவும் தாமே பாடியிருக்கின்றனர். இச்சிறப்புநாமம் [illegible] குலத்திற்கின் [illegible] பாடியபாலிதென்பது [illegible] [illegible] சிறப்பினை [illegible] [illegible] [illegible] தமைப்பாடிய [illegible] [illegible] தனைத் தனிப்பாடல்களிலும் இச்சமையப் [illegible] [illegible] சிறப்புநாமத்தையும் தனக்குரியதென்பதற்குச் சான்றாக வியந்[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] பட்டம் [illegible] [illegible] அக்கூத்தனைப்பற்றிக் கூறியுள்ள செய்யுட்களில் இக்கவிச்சக்கரவர்த்தி யென்னுஞ் சிறப்பாசனத்தை [illegible] அவர்க்கு [illegible] மேனுமக்கூத்தர்க் கவிச்சக்ரவர்த்தியென்னுஞ் சொற்பட்ட முதன்மைச் சொலும் பிற்கைத்தலையாய், அம்பலக்கூத்தர் - இயற்றமிழாசுத் - சகலகவிப்புலவர் - காந்தாரீடசப்பாவாணர் - மாதவி - விற்றவி - தீர்த்தகவி - [illegible] வசனகோலாகலர் - கவிராஜகண்டீரவம் - [illegible] [illegible] [illegible] கூத்தமிரமாய் பன்னிரண்டு திருநாமங்களுள. இந்நூற் மேல்வருமவர் சரிதையினின்றி அவரியற்றியுள்ள பல பிரபந்தங்களிலும், அவனைப்பற்

றிப் பிற்காலத்தவர் கூறியுள்ள தனியன்களினும் பல நூல்களினும் காண லாம்.

6, இவையனைத்தையும் குறித்து வீரசிங்காதனபுராணத்தில்
ஆசான்மதுரசித்ரவித்தாரமானார்க்கவிகள்வல்லவரு
மறைதருமியலுமிசையுநாடகமுமானமுத்தமிழ்களும்வல்லவரு
[illegible]லாவெழுத்தச்சொற்பொருள்யாப்புமிறைகாரம்வல்லவரு
மன்னியசிந்தாமணியருஞ்சூளாமணிவளையாபதிசுற்றம்
காசின்குண்டலகேசியுமனைமணிமேகலையெனும்பஞ்சகாவியமும்
[illegible]
[illegible]
செப்பியொப்பில்தர்க்காதியவ்வைகுறிசெயச்செயலெனப்பசழ்க்கி
[லெவ்வ.

வெய்யவன்குலத்துதித்திவைசவீரட்டிபவேந்தன்
வையகம்புரக்குங்காலக்கவிமாழ்மன்றில்
பொய்யில்பாரதிபுருடனெயொகெடுத்ரதுபோன்று
மைபிலாக்கவிமருட்டக்கூத்தன்வாழ்ந்தனனால்.

எனக் கூறியிருத்தலுங் காண்க.

[illegible] கூத்தர் எல்லாப் பிரபந்தங்களையும் மொழிந்த [illegible] [illegible] செய்பதற்குப் பிறகாவது தோன்றி

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எனக் கூறியிருத்தலுமறிக. இதில் "[illegible]" என் றிருத்தலைக்கொண்டு [illegible] "[illegible]" என மாற்றி வழ [illegible].

7. இதை "[illegible] புகழொட்டக்கூத்தன்" என மாற்றி [illegible] [illegible] "[illegible]" என்பதைப் பார்க்க [illegible] [illegible]. அன்றியும் "[illegible] புகழ்வென் [illegible]" என [illegible]. இப்[illegible] மொழித்தார் புகழொட்டக்கூத்தனை

மாற்றியதில் அவ்வகைக்கண் கெட்ட அவ்வியப்புல்லர் காலவழு விருத்தலைக் கருதிலர் போலும்.

8. இப்படி நிகழ்ந்தன்னதை மாற்றிச் சிலர் ஔவையாரையே யதன் பொருளைத் தெரித்தல் வேண்டுமெனக் கேட்ப, அதற்கவ ரவ்வா றுரைத்ததாகக் கூறுவர். இது மரபுவழு: கவியுரைப்போரே யதன்கருத்தையு ரைப்பது அவர்க்குங் கடனுமன்று. சில ரதன்பொருளைக் கம்பர் விளக்கி யதாகவுங் கூறுவர். அரசனாயினுந் தனது சமுகவித்துவான்களும் விளக்கக் கூடாதவழி அயலினுள்ளோரை நோக்க, அவ்வாறு விளக்குதல் வேண்டும். இல்லையேல் அது விதிவழு.

9. இவற்றைப்பற்றி பிற்காலத்திற் சிலகவிகள்.

குட்டுதற்கோபிள்ளைப்பாண்டியனிங்கில்லை
குறும்பியளவாய்க்காதைக்குடைந்துதோண்டி
யெட்டினமட்டறுப்பதற்கோவில்லியில்லை
யிரண்டொன்றாமுடிந்துதலையிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோகவியொட்டக்கூத்தனில்லை
விளையாட்டாக்கவிதைதனைவிரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோவறிவில்லாத்துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும்புலவரெனத்திரியலாமே.

என்றும்,

தென்மதுரைவேப்பத்தூர்சங்கமனைய
சிறப்பகைப்பசின்னைத்தேரடித்திசியுங்கீரத்
தன்னைமொன்பெரும்பாமொழியான்பகழிக்கூத்தன்
ருழ்கவிநிலைசாய்த்துத்தக்கோர்தப்பால்
சன்னையிலுற்றிறைவர்க்குக்கவிச்சபேச
சக்கன்முதலோர்ஞானிகளுமிலைத்தி
விண்ணையிலுவலின்றேபுன்கவிகற்றே
செல்லாருங்கவிராயரென்னின்றனரே.

என்றும்,

கல்லார்க்கசடதவிநேனைக்கவிருமேனைத்திரிவா
சொல்லாமதிக்கவர்போலிருமைப்பிரிவர்களிடம்

வல்லான் வலியொட்டக்கூத்தனைப் போற்றிறைவாக் கிடுவோர்
[illegible] குறிப்படி மெய்தினரே,

என்றுங் கூறியிருத்தலைக் காண்க.

10. இக்கதை [illegible] மிக்கு ... முன்னை [illegible] "[illegible]" எனக்கூறியதற்குக் கம்பர் [illegible] எழுதிவைத்ததுபோல [illegible] கட்டிவை [illegible] எழுதிவைத்தனர். [illegible] எழுதி [illegible] சொல்லிக்கம்புலவர் [illegible] வீர [illegible] குறித்து [illegible] பொருள்செய்லிச் சமர்த்தித [illegible] என முன்னை [illegible] கவிபாடி [illegible] கேட்க [illegible] அவனது பணிபோலவே வெளிப்பட்டு [illegible] கம்பர் [illegible] சமர்த்தனுடைய [illegible] எனக் [illegible]. இந்த முன்னோர்க்கும் பின்னோர்க்கு முரா [illegible] மறைப்பிக்கத் [illegible] இப்பெயர்க்குப் பொரு [illegible] ஒருமையைப் பற்றிப் [illegible] விளக்குதல் [illegible] கண்டுதெளிக.

11. இதை "ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டிற்கு இரட்டைத்தாழ்ப்பாள்" எனக் கூறியதாக இதனுள் கம்பர் [illegible] முன்னரே, "பாடுபுலவர்பணிகொண்டகூத்தன்" என்றிருக்க அதைப் "பாடும்புலவர்புகழொட்டக்கூத்தன்" எனத் திருத்தி [illegible]. அன்றியு மது "எத்தப் பாட்டிற்கு மெதிர்ப்பாட்டுண்டு" எனவும், "கல்லாடம் படித்தவனோடு மல்லாடவேண்டாம்" என்னும் வழக்கிற்கும் பலவற்றை வழக்கச்சொற்கள் போல அவர்களது பாட்டின் சிறப்பைக் காட்ட வழங்குமொரு வழக்கச்சொல்லேயன்றி வேறு காரணத்தைக் குறித்து எழுந்ததன்று.

12. சிலர் "வெண்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோர் செயங்கொண்டா ன் விருத்தமென்னு மொண்பாவிற்குயர் கம்பன்" என விருக்குந் தனிப்பா டலின் கருத்தை யுணராது, இப்பரணியென்னும் பிரபந்தத்தினைச் செயங் கொண்டாரென்னுமோர் புலவரால் செய்யப்பட்டதெனக் கூறுவர். செ யங்கொண்டார் எப்புலவராது பெயரென்றே வழங்கியிருப்பதன்றி, அக்காலத்தி ருந்ததாகவேனும் இப்பிரபந்த மவரால் செய்யப்பட்டதாகவேனும் யாதொ ரு சாதனமுங் காணவில்லை. வெண்பா பாடுவதிற் புகழேந்தியும், விருத் தம் பாடுவதிற் கம்பரும், கலம்பகம்பாடுவதி லிரட்டையரும், ஆசுகவிபா டுவதிற் காளமேகமும், சந்தக்கவி பாடுவதிற் படிக்காசுப் புலவருஞ் சிறந்த வர்களாதற்போலப் பரணிப்பிரபந்தம் பாடுவதிற் செயங்கொண்டான், சிறந்தவனென்பது கருத்தேயன்றி; இவர்கள் மற்றப்பாக்களும் பிரபந்தங்க ளும் பாடத்தெரியாதவரென நினைத்தல் கூடுமோ? அன்றியும்

வாக்குக் கருணகிரி வாதவூரர் கனிவு
தாக்குக்குத் திருஞான சம்பந்தன் — நோக்குக்கு
நக்கீர தேவனே நண்புக்குச் சுந்தரனே
சொற்றுணிவுக் கப்பரெனச் சொல்.

என்பது போன்ற. ஆயினிவர்களு ளொருவர் பிற மற்றெருவர்க் கில்லை யென்பது யாங்ஙனம். இவ்விரு தனிப்பாக்களின் கருத்தை யுயத்துண ருமிடத்து, ஒவ்வொருவர்க் கொவ்வொன்றி லியற்கைத்திறமும் மற்ற வற் றிற் செயற்கைத்திறமுமா மென்பது வெளி.

13. இக்கிருஷ்ணமாசாரியார் போதிலை ஒட்டக்கூத்தருக்கும் புக ழேந்திக்கு மைத்துனராய்ப் பயிற்சியிற் அப்பிரதிபன்னரித கம்பர் பித்தர்க ளென்னை சிலவாக்குற வரைந்து நாடியப்பின், புகழேந்தி கூத்தரைத் தமக்குள் பணவிருக வித்திருந்து அவரைச் சேவைசெய்யத் தாளித்து காலம்பார்த்திரு ந்து ஒருகவிராத்திரி யவர் படுக்கையிட்டிருந்த வெருமுருக்குத்தெரியாமலோர் பெரிய கருங்கல்லைக் கட்டிக்கொண்டு வெளிவந்திருந்தன ரென்றும், பின்னர் நம்பிக கூத்தருக்கு மகிமை விளக்கும் பொருளையிருத்தியில் சேர் க்க சம்பாஷணையால் நாமனை விரோதமின்றிக் கலந்துகொண்டனரென றுங் கற்பித்து வரைந்திருக்கின்றனர். இக்கற்பனை யப்புகழேந்தியாருடைய கீர்த்தியைக் குறைக்குமென அறிந்திலர்போலும். அந்தோ! இவரைப் பெரும்புல வரிடத்தில் வைத்துள்ள அபிமானம் வெகுசோதரி! வெகுசோத்தி! இத்த

யான்களாயினோர் ஒருவரையொருவர் வெல்லவேனும் அல்லது கொல்லவேனும் வேண்டில் தங்கள் வித்துவ சாமர்த்தியத்தாலேனும், தெய்வ பலத்தாலேனும், வேறெவ்வித மந்திரதந்திரங்களாலேனு மவற்றை முடிக்கின் அவர்க்கும் கனமுங் கீர்த்தியுமுண்டாம். இப்படி திருட்டுப்பட்டிகள் போலப் பகைமையறையித்தோ வொளித்துக்கொண் டிருந்து சித்திரைவேலையிற் றலையிலோர் பெருங் கருங்கல்லைப்போட்டுக் கொல்லநினைவுண்டாகும் கனமுங் கீர்த்தியும் எத்தகையதோ வறிகிலம். இத்தகைய கதையினை யெழுதியோர் "மகா பண்டிதனைச் சிறுபிள்ளை வென்றது" என்றுள்ள கதையினைப் பார்த்தேனும், அருணகிரிநாதர் பகழிக்கூத்தர் முதலாயினோர் வில்லிபுத்தூரார் வெப்பத்தூர் சங்கத்தினர் முதலானவர்களை வென்ற சரிதங்களைக் கேட்டேனு மெழுதலாகாதா? உலகாளு மரசனோடு சமானமான தானத்திலிருந்து சகல மந்திராலோசனைகளையுஞ் சலைக்கியானப் பிரசங்கங்களையும் விளக்கிச் சிவிகை முதலிய பல சின்னங்களோடு வருவதும் போவதுமாயுள்ள ஓர் சமஸ்தான வித்துவானுடைய சரீரமானது சுகந்த புஷ்பங்களையுஞ் சிறந்த சாஸ்திரங்களையும் வாதத்தினுக் கற்கள் பதித்த கண்டமாலை யொளத்தில் முதலிய மோதிரங்களையுஞ் சுமப்பதல்லது, ஒரு பெரும் பாரமான தாம் ஒருவன் தலையுடைத் துயிர்போக்குவதுமான கடுங்கருங்கல்லையுஞ் சுமக்கத் திருமோ? அன்றியும் புவிச்சக்கரவர்த்தியையொப்பன்று கவிச்சக்கரவர்த்தியாயுள்ள கூத்தர் ஆரண்மனை வாயில் தோறும் சதாவேலைசாலையாயிருப்பர்? அதிவீர பகைமையறையுள்ள கந்தப்புறத்திலேல் லிதிர் சனமஞ்திப் புருடர் நுழையக் கூடுமோதோ? அல்ல திவரொருவரே தனித்துக் காலம்பார்த்து ஒருவருக்குந் தெரியாதபடி இராப்போதிற் சென் றொளித்தனரெனினும் ஒரு பெரிய கருங்கல்லைச் சுமந்துகொண்டு பல காவல்களையுங் கடந்து செல்லத் திருட்டுப் புன்மாக்கட்கும் அசாத்தியமாயின், கல்வியிலும் - செல்வத்திலும் - நாகரீகத்திலும் - பிரபுத்துவத்திலும் - பெருமையிலும் - ஒழுக்கத்திலும் - கீர்த்தியிலும் - தயாளத்திலும் - சிவகாருண்யத்திலும் - சக்கரபூர்த்தியிலும் பிரம்மக்கியானத்திலும் மற்றுமுண்டான வெல்லா மாட்சிமைகளினு மிக்காராயுள்ள இப்புலவரேனக்குச் சாத்தியமாமோ? இத்தகைய பெருந்தகைமையர் அத்தகைய சிறுதனைமையான புல்லொழுக்கினைச் செய்ய வுள்ளத்தின் நினைப்பரோ? ஓ அறிஞர்களே! அங்ஙனம் நினைத்தனரேல் அவரென்ன கள்ளரா? மடவரா? மூடரா? மூர்க்கரா? நீசரா? நெறிகேடரா? மற்றெத்தகைமரோ? என றிணர்ந்து இத்தகைய கட்டுக்கதையினை அவர்மேலாருட்டு பீட வழியானத்தேதாசிய கட்டி அவரைக் கொலைசுமத்த துணியு மாபாவி யாகினர். அக்கூத்தர்

புகழேந்தியின் பாடலிற் றோன்றுள்ள வியப்பைப் புறத்திற் காட்டாவிடினும் அகத்திலவன் மதிப்புற் றிருந்தன னென்பதும் இவரை யுணர்த்துவித்தன னென்பது முண்மையே. இவ்வுண்மை வேறு விதமாய்ப் பின்வருங் காதையிற் றெளிவின் விளங்கும். ஆண்டறிந்து கண்டபின் இத்தகைய கதைப்புரட்டர் முகத்தில் இளியதனைக் கையாடிற்றபடி ஒரு மண்டல மளவுங் காறியுமிழ்க.

14. இவ்விருவரைக் கவிகளும் பாடியதற்குக் காதையிவ்வனமாக- இக்காதையை வேறுவிதமாய்ப் புரட்டிக் கூத்தர் மூன்றடியுநிற்கு நான்கும டியாக வைத்துப் பாடியதி லிரண்டடி யொழித்தும் "பின்னிமதிரண்டம் பெண்பெரியமதியுமிழுந்தானே" என மாற்றி, அதற் கௌவையார் "ஒட் டா வொருமதிகெட்டாய்" என்றேற்றி மவரை யிகழ்ச்சியாகக் காசித்துக் கடக சிறிவின்மையையு மறுக்காதையும் வெளிப்படுத்தினர். ஒட்டா வொருமதி கெட்டா யென்பதிலும் யாவரும் விருத்தவேக் கண்டிலர். எவ்விதத்தேனு மவரை யிகழ்ச்சிக்க சாதுவென இத்தகைய வொய்யும் பொருமை புமன வாக்கியங்களே செங்கோன் விரதமிருந்து கற்றுக்கொண்டவர் போலும். என்செய்வர் பாவம்! தண்ணமுடையோர் மற்றைய மூன்றடிகட்கு மாற்றிய வோரடிக்கு முள்ள சொற்களை பொருட் சுவைகளை கண்டு தெளிந்து, கூத்த ரெங்கோமடிக்கு நன்னாகு மதிவைத்து வேறு வொருவ்பட்டப் பாடலென்றும் ஒன்றே நரை தவிராது பாடவல்லா ரென்பதை யுணர்க்கடவர். இது பித்தலைய கல்வியப் புல்லர்க்கு கூத்தர் மீதுள்ள வைட்டமிய பெரிதன்றோ? அன்றிய, ஒட்டக்கூத்தர் "பின்னிமதி செப்பதி யமைந்ததடையிற்றுமொருமதியே" என மூன்று மதியமைத்துப் பாடியதாகவுங் கூறுவர். இம்மூன்று மக்கள் சத்தியற் றிரண்டடைத்து பாடினனென்பது நிரிய வெளி வெளிப்படுத்தும் பயிலாத சனர் கொள்கையென றுணர்க.

நல்லறிவிற் சிறந்த நண்பர்களே! இப்புரட்டுடன் மாற்றுரைப்பாரதனைத்தனிக்காற் றுகளைத்ததையும் அவ்விருவரைக் கவிகளும் பின்வரும் இருவரை வெண்பாக்களும் பாடியதற்குக் காதை இவ்விதமாயச் சில புலவரிடத்து சிறந்த புலவர்களாற் றெரிந்த தக்கிருப்பதிலிருந்து வழங்கி வருகின்றன. அவை வருமாறு—(ஒருநாள் உறையூரிலே குலோத்துங்கசோழன் தன் சமஸ்தான வித்துவானாகிய ஒட்டக்கூத்தரும், பட்டாபிஷேகத்துடன் யானையேறிபாட்டு விருதுகிடந்த ஸ்ரீ ஜயகொண்ட புகழேந்திப் புலவரும் தெருவிற்குப், பாதசாரி

யாம் உலாவிவரும் வீதிகளிலொன்றில் ஒரு வீட்டுத் தெருத்திண்ணையில் இரண்டு கால்களையும் நீட்டிக்கொண் டிட்கார்ந்திருந்த ஔவையார் சோழனைக் கண்டவுடன் ஒரு காலை மடக்கிக்கொண்டனர்; அருகில் புகழேந்திப்புலவர் வருதலைப்பார்த்தவுடனே மற்றக்காலையும் மடக்கிக்கொண்டனர்; அவர் பின் அரிதாகப்பெறவந்த ஒட்டக்கூத்தரைக் கண்டவுடனே இரண்டு கால்களையும் நீட்டினர். இச்செய்கையைக்கண்ட ஒட்டக்கூத்தன்: அரசனுடைய சிறப்பை அறியாது இவ்வாறு செய்தனையோ? என்று ஔவையாரை நோக்கி, "ஓ கிழவீ! இவ்வாறு என்னை அவமதித்தது ஏன்?" என, ஔவையார், "அரசன் பட்டத்திபதியாதலால் அவருக்கு ஒருகாலையும், புகழேந்திப்புலவர் ஒரு மகாவித்துவானாகையால் அவருக்காக இரண்டுகாலையும் மடக்கினேன். நீயோ கல்வியறிவில்லா வீண்புகழை பாராட்டு மொரு மூடனாகையால் இரண்டு காலையும் நீட்டினேன்" என்று சொல்லி, "உண்மையாகவே நீயும் புகழேந்தியைப்போல் ஓர் சிறந்த வித்வானாயின் சோழனையும், அவனுடைய சிறப்பித்துச் சந்திரனுக்குப் பெயராகும் ஒரு பதத்தை மொழியீற்றடியில் மூன்றிடங்களில் பிரயோகப்படுத்திப் பாடும் பார்ப்போம்" என்று சொன்னார்.) என்பதொன்று: (ஔவையார் சோழனுடைய சபைவீட்டத்தில் தாம் இரண்டு கால்களையும் நீட்டிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பர். அக்காலையில் சம்பராட்டர் அங்கு வருவாராயின் அவர் வரவை கண்டமாத்திரத்தில் இரண்டு கால்களையும் மடக்குகிறதும். புகழேந்திப்புலவர் வருவதைக்கண்டால் வலக்காலையும், சோழனைக்கண்டால் இடக்காலையும் மடக்குகிறதும். ஒட்டக்கூத்தரைக் கண்டால் இரண்டுகாலையும் நீட்டியபடி யிருத்தலும் வழக்கம். இதைப் பலமுறை ஒட்டக்கூத்தர் கண்டு, இந்த ஔவையாரவள், சிறந்தவராகிய கம்பராடருக்கும், உனக்கும் செய்யும் மரியாதையைப் பற்றி யான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. புகழேந்திக்கு வலக்கால் மடக்குகைக்கும், எனக்கு இருகாலையும் நீட்டியபடியிருத்தலுக்கும் யாது காரணம்? இதை நீ ஔவையினிடத்தில் கேட்டதியென்று சோழராசனிடத்தில் ஒட்டக்கூத்தர் சொல்லிக்கொண்டனர். அவ்வாறு ஔவையார் செய்வதைச் சோழராசனும் கண்டு எம்பெருமாட்டியே ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்தியாரும் ஒத்தபுலவர்களாயிருக்க, ஒட்டக்கூத்தருக்கு இரண்டுகாலையும் நீட்டியபடி யிருத்தலும், புகழேந்தியாருக்கு வலக்காலை மடக்குதலும் உமக்குத் தகுதியன்றே யென்றனன். தான் செய்தது தகுதிதானென்று சொல்லி, இருவரையும் அழைத்துத் தமது கையால் சில குறிகளைக்காட்டி, இதற்குத்தினையச் ஒரு வெண்பாச் செய்யா யென்று ஒட்டக்கூத்தரைக் கேட்டனர்.) என்பதொன்று: இவ்விரண்டு

சாதையும் ஔவை நால்கோடியதிலும், கவிகேட்டதிலும், பிறவற்றிலும் ஒன்றாக் கொண்டு முரணுற்றிருத்தலை யூகித்தறிக. ஆயினுமிவ் விருவகைக் கதைகளும் விநோதரச மஞ்சரியினின் றெடுத்துத் தனியே அச்சிடப் பட்டனவாம்.

அவ்விநோதரசமஞ்சரி யென்னும் புத்தகமோ? ஏறக்குறைய நாற்பது வருடத்திற்கு முன்சென்னை துரைத்தன வித்தியாசாலையின் தமிழ்ப் பண்டிதரா யிருந்த அ. வீராசாமி செட்டியார் என்பவரால் ஆபால சாமாநியமாக வறியவேண்டிய விடயங்களான தெய்வக் கொள்கை - நற்குணவொழுகல் - கற்பு நிலைமை - செய்ந்நன்றி மறவாமை - கானவேடிவியப்பு முதலியனவைகளோடு வாசிப்போர்க்கு வியப்பையு நயப்பையு முண்டாக்கத் தக்கவையான சில விநோதக் கதைகளையும் ஔவையார் - ஒட்டக்கூத்தர் புகழேந்தி - கம்பர் - காளமேகமாதிய பூர்வ வித்துவசிரோமணிகளின் சரிதங்களையுஞ் சேர்த்து அச்சியெல்லாம், சாதி வைடம்பியருஞ் சமயவைடம்பியருமாய் பொறாமை பாராட்டிய முந்திய புன்னெறிகளைப் பூட்டைமையைப் புனைந்த சில பன்னூல் பாடிப்பட்ட வித்துவ சிரோமணிகள் மீது கூறிற் கற்பித் தெழுதிவைத்த சில பொய்க்கதைகளையுந் தந்திட்டு வெளியாக்கமாக்குப் படிக்குந்தர, அக்கால முன் தானுமொருவராய்த் தாம் னியத் தலைமேறப் பெற்றுக் கற்கண்டகேளுகி கல்லுப்பையுங் கலந்து வைத்ததுபோல் கிரவி அச்சிடப்பட்டதென்றன்றி அதிற் சில வாய்த்துணைந்த வறிவுடையோரால் அங்கீகரிக்கத் தக்கவையன்றென்பது வெட்டவெளி, இருபத்தியே மாசிலைநற்றைப்பற்றிக் கண்டிப்பதிலுள் கருமபயன் யாது மில்லையெனக்கருதி விடுக்க விடுக்க, தமைவிளம்பியன்றும் சிறுந்திசெய்வதற்கு அவ்விநோதரசமஞ்சரியிலுள்ளன கற்பித்த கதைகளை ஆதாரமாக்கிக்கொண்டு தெளிவிலா வறிவினராய் வித்தியாசாலைகளிற் கற்குஞ் சிறுவர்களும் பிறரும் வாசித்து சம்யமுறுமாறு இடைவிடாதுபதிப்புகின்றனர். இவ்விஷயத்தில் கவலையாது செய்ய வேண்டியவர்களும் அவ் வித்தியாசாலைகட்குத் தலைவராயுள்ளோர் அவற்றை யாய்ந்து வகைப்படச் செய்வித்தல் வேண்டுமெனின், அவர்கள் திராவிடபாஷையிற் றேர்ந்த ஆசிரியர் என்செய்வர்? அவ்வித்தியாசாலைத் தலைவரும் ஆங்கிலனுமதிபெற்ற இப்பாஷைப் பொய்க்கதைகளை தெளியக் கண்டு செந்தமிழ் வித்துவான்களும் "சின்னப்பட்டார்களைத் தவிரக்கதைவரைந்துபாடி - நெட்டுநெடு கோவறியில்லாத் துரைகளுண்டு - தேசமெங்கும் புலவரெனத் திரியலாமே" எனும்படி விளம்பியிருக்கின்றனர். என்செய்வது? இப்பொய்க்கதைகளெல்லாம் அக்கால புராதனத் தமைகளாயிருந்த அ. வீராசாமி செட்டியா

லாருடையமாத்திரம் திராவிடபாஷையிற்றேர்ந்த அவருக்குத் தலைமா விருந்த கம்பவொளுந்திய பெரியவேலல் ஐயரவர்களே கேட்காது அவரிவ் டப்படிச் செப்பிட யறிதே விருந்தனரென்றால், இக்காலிருக்கும் சண்முக னாண் துறைகள் யாதறிவர்? இத்தகைய பொய்க் கதைகளைக்கட்டும் புல வர்க்குப் பூரணமையைத்தானோ: அவ்விநோதரசமஞ்சரி என்னும் புத்தகத்தில் அச்செட்டியாராற் பதித்திருப்பது (ஔவையார் கேகோளாகச் சோழனு டைய சமஸ்தான வித்துவானாகிய ஒட்டக்கூத்தனைப் பார்க்கினும் சோழன் மேலவித்து மதிதொயாக வந்த புகழேந்திப்புலவரே மிக்கசிறந்தவரென மதித்திருந்தான். அப்படியிருக்கச் சோழன் ஒருநாள் தன்சபையில் ஔ வையை நோக்கி, "ஔவையே! ஒட்டக்கூத்தன் புகழேந்தி ஆகிய இவ்விரு வர்களில் யார்சிறந்தவர்" என்றுகேட்டான். அதற்கு ஔவை தானேக கூத்தனை யுயர்த்திச் சொன்னால் சோழனுக்கு விரோதமாகத் தோற் றுமென்றோர், அதைக்குறிப்பாய் எல்லோருக்கும் அறியச்செய்யவேண்டு மென்றெண்ணி, ஒட்டக்கூத்தனை நோக்கிச் சந்திரன் என்னும் அருத்தத் தைக்கொடுப்ப ஒருபதத்தை ஒர்பாவினிறுதியில் மூன்றிடங்களில் பிரயோ கப்படுத்தும்படிச் சொன்னான்) என்பதே. இதில் - ஔவையார் தெருத் திண்ணையிலேனும் கொலுச்சபையிலேனும் தமது கால்களை நீட்டிக் கே ட்டதாகக் காணவில்லை. கைகளை நீட்டிச் சொன்னதாகவே கண்டோம். இவ்வாறு கைகளைநீட்டிச் சொல்லியதில் ஔவை கூத்தரைப்பார்க்கினும் புகழேந்தியே சிறந்தவரென மதித்தவர் தாமே யவர்மீதிரங்கிச் சொல்லிய தாக விருக்கினும் ஒருவாறுபொருந்தும். குலோத்துங்கசோழன் தனக்குப் பி - இபிதாவும் - போதகாசிரியரும் - மந்திராலோசனைத் தலைவருமாயுள்ள கூத்தரை, முன்னொருகால் வெட்டப் பட்டமிகேதுக்குச் செய்தகாலத்தில் அவர் தன்னை வாழ்த்துதலால்

"ஆகிக் கடையணி கவைகளைமா இ வகைவொரு
சிகை குடையைத் தரித்தனோன்"

என்று பாடியபோது ஆசிரியர் தன்னைத் துதிப்பது அறமல்லவென்று நினைத்து

[illegible] சினத்தில்

பாரிக் புலவர்ப பணி[illegible]டைக தன் பிராப்பத்தைத்
தூக்கி குலோத்துங்க [illegible] ணாழுவினைக்கேகவிகை சொல்லுவதோ?

என்றவரைத் தாமே தடுத்தபடி. அதனை முடித்து பதினமைதை [illegible]

த்து துவெருதிசிலேயே மரியாதையின்றி "ஒட்டக்கூத்தன் புகழேந்தியா ரிய இவ்விருவர்களில் ஆர் ஆற்றவர்?" என்று கேட்டன னென்றால், இது கல்வியறிவில்லா மூடருக்குப் பற்குரியதா? இல்லதச் சோழனுக்குத் தனது மனையாளின் மதிநுட்பத்தாருளான புகழேந்தியைச் சிறைதை[illegible] காச னத்தால் கூத்தர் [illegible] முன்னிருந்த பத்தினி குன்றந்து மரியாதையற்றுக் கேட்டனனென்றாலும், அச்குணத்த மம்மையார் "நாமே புகழேந்தியை புயர்த்திச்சொன்னால் சோழனுக்கு விரோதமாகத்தோற்றும்" [illegible] கருதல்வேண்டும்? இவ்விதம் [illegible] முறைமையன்றே? [illegible] கதையைப்பற்றி அ[illegible] கேட்டமாருக்கு அபிப்பிராயமில்லையா யி னும், இதைக்கற்பித்ததற்கொத்த [illegible] அவ்விக்கதை தழு க்கப்படாதது மிகுந்ததுபோலும். ஆகையாற் சதியமிகமா யிருக்கு வை கம்பருக்குரிய இதுபோலக் கற்பிதைக்கதைகளே யாமென்பதற்கு அவைபற்றித் தெரிந்த [illegible] சில கதைகளே சான்றும்.

இப்பராதனைப் [illegible] நன்மை இம்மட்டில் நிற்க, மேலு டிய நாளைப் பெரு[illegible] வீரன்வேள் முத்தாரதையில் ஔவையா கூத்தரை நோக்கி, "புகழேந்திப்புலவர் ஒரு மகாவித்துவானாகையால் அக [illegible] இரண்டுகாலையு மடக்கினான், நீயோ கல்வித்தரமில்லா னென்ப லமை பாராட்டுதொரு குட்டனையால் இரண்டு காலையு நீட்டினை." எனக்கூறியதாகப் புகழேந்தியை யுயர்த்தி கூத்தரை தாழ்த்தியதில் அ[illegible] டைந்த பெருமையென்னை? இது [illegible] சிறுமையென்னை? அப்புகழேந் தி கூத்தரால் ஆராமையையுஞ் சிறைச்சாலையிலடைப்பட்டு அதினால் [illegible] ரால் சிக்கு மறுநாக்கிலும் தாதசோற்ற வப்புவப் பெற்றுச் [illegible] கச் சியாது இதுவெல்லாமனுசாரமென்றெண்ணி அவ்வழியிற் றன் னிக்குப் போகினதல்லவென் கேட்க இதமான பாடல்கப்பாடி அதனை வர்கள் கொண்டாத தந்த உண்டியைப் புசித்துமன்றத மறைந்துபோமா? இரண்டாங்கதையில் "ஒளவையார் சோழனுடைய சபையில் இரண்டு கா லக்கினையு நீட்டியிருந்தனரென்றுகொண்டிருப்பார். அக்கால் கம்பரெனும் குலவரையறியன் அதனை வரவைக் கண்டமாத்திரத்தில் இரண்டுகாலிைனயு மடக்குறுதும் ஒட்டக்கூத்தரைக் கண்டால் இரண்டுகாலினையு நீட்டியபடி யிருக்கவும் [illegible] என்பது, இதைப்பலமுறை ஒட்டக்கூத்த ரைச் சோழனே [illegible] ஒளவையாருடன் சிறந்தவராகிய கம்பர் குக்குச்சொல்லி [illegible] யாதி [illegible] ஒன்றுஞ் சொல்லவில்லை. [illegible] யாருத்தரக்கு [illegible] இதை கேட டீர்," என [illegible] அம்மையார் தானபாடிய இரண்டாவதை

முன்னிலையில் கூத்தரால் இளைக்கப்பட்டும், அதற்கு வார்ந்த சோழராஜனை துறக்கவராப்பட்டும், அக்கால் வேளாளராலும் வன்னியராலும் தான் பெற்றிருந்த விருது முதலியன இழக்கப்பட்டும், உடனே கட்டிய கோவணத்தோடே அயலூருக் காருடனுஞ் சொல்லாம லோடப்பட்டும், இரண்டொருவரை அடித்துத் தண்ணீருங் கிடைப்பதரிதாகி உதரக்கினியால் வேகப்பட்டும், அக்கால் செட்டிவீட்டிலுஞ் செக்காளர்வீட்டிலும் அவலும் பிண்ணாக்கு மிரக்கப்பட்டும், அவையுங்கிடைக்காது ஒருவன் தனக்கென வைத்திருந்த பழஞ்சோற்றுத் தண்ணீர் குடிக்கப்பட்டும், அவனு விடைக்குத் தலைக்கு இரண்டுமுழ முண்டுகொளப்பெற்று ஒடுக்கப்பட்டும், அப்பாலோர் பெண்பாலார்க்கு மட்சுவர்கட்டி செக்கடி வாங்கப்பட்டும், மற்றொரு தாசியிடம் பாட்டின்பொருட்டுப் பொன்பெற்று அவள் வஞ்சித்த முன்னிலையில் ஒளவையால் அடா! ஆர்க்குமாகாத வயலகுலமே: அடா! எமனேறு மெருமைக்கடாவே: அடா! கலியாகனமாகிய கழுதையே: அடா! கூரையில் ஏறித் குட்டிக்குரங்கே: அடா! குலராமனுந்தாகிய குரங்கே: என வையப்பட்டும், பின்னர் சேரநாடு சென்று அந்நாட்டரசனாற் கள்ளனெனப் பிடிக்கப்பட்டும், அச்சேரநாட்டரசன் செய்யும் சிரார்த்தத்தில் யாசகம் வாங்கப்போன சமயத்தும்— அண்ணுடுக்கிமீட்டுஞ் சோழநாடடைந்து வேசைப்பொருட்டுத் திருக்கைவழக்கம்பாடிப் பிரசங்கித்த காலத்தும்— அவ்வவையில் முன்னர் கூத்தரால் கழிக்கப்பட்ட இராமாயணத்தை அரங்கேற்றிய வேளையினும் இன்னும் இத்தகைய பலவமையத் தெல்லாம் அவ்வளவையாற் பலவாய் நிந்திக்கப்பட்டும், அவ்வேளாளர் பொருட்டு மும்மணிக்கோவைபாடி ஓர் வித்துவ சிரோமணியாகிய தாசியால் அவமானங்கொள்ளப்பட்டும், இக்கூத்தர் மிக்க ஓர் சிமைக்கவிபாடித் தானே மாண்டு பின் [illegible] ற்ன் மகனால் வேண்டுகோளால் இவரைத் பிழைக்கப்பட்டும், அப்பாலம்மகனிலவே தாஜுரரையனுல் அவமித்தியு வடையப்பட்டும், இப்படி வினஈம் பலவாய வெத்தனையோ துன்பங்களெல்லாம் மெய்தப்பட்டுமென்ற காதையெல்லா மறைத்துபோமா: இத்தகைய பெரியரைத்தக்கோக் கட்டியோர், சற்குணசீலராகிய புகழேந்திப்புலவர் கூத்தனுரைச் சொல்லவோனடி ஓர் பெரும் கருங்கல்லைச் சுமந்து கொண்டுபோய் அவர் படுக்கைமறைவிலா திருந்தவரென ஓர் பொலிந்தகதை கூறிய முடிவிலும் பெருமுடம்போலும். இவர்கட்கெதிர்த்த கேடெடந்ததோவோ? அங்கு இரணடெண்முய முடித்த தலையைக் கப்போட்டு வெட்டும் கொறந்தண்டனைக் சதிகாரியன கூத்தரே காலித்தவில்லா விண்புலமை பாராட்டும் ஒரு முடசாலுல், இதனினுந் தாழ்ந்த கொய்த்தறுண்டனைக் குட்டற்றண்டனைக்கும் அதிகாரிகளான விஸ்லிபுத்தூராரும் பின்கோப்பாண்டியரும் ஒ

தாருவர்! இத்தகைய தொழிலினைத் தங்கரைக்கிளைத்த கவிகள்பாற் செ[illegible]லுத்தத்தக்க அதிகாரிகளென்பதனால் அமரகவி கவியரசின் கீர்த்தி ஒ[illegible]ருங்கு கொன்று போலுமெனல் கருத்தேயன்றோ? இடைவிடா திருவேதொழிலாகப் பொய்க்காதை யெழுதப்புகும் புல்லர்கள், இத்தகைய சா[illegible]ன்றி மேல் செய்யுட் காணேருமொரு மெய்க்காதையைக் கண்[illegible]டனும் இனி யிவ்வாருனவினைத் தொழில்களை இயற்[illegible]றுவர்? ஒருக்காலு முய்யார்; அவர்கள் முடிவிலும்பப் பெறுதல் உ[illegible] கீரையமே. ஒளவையார் தமது காலிட்டி நடந்திய காதை வேறாக இ[illegible]ப்பாசப் பொய்க்கதையையே தாபிக்குமாறு இனியொருகால் வேறொரு செய்யுட் காணுக ஓர் கனைக்கவி புதிக்கவேரும். ஆயினும் கன்னக்கவி யித்தகைய சான்றாகட்கு முன் காம் தலையிட்டுத்த லரிசெய்யக் கருதி காணி உதித்தவிடத்திற்றே உருக்குலைந்தொழிக.

ஓ கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த கனவான்களே! ஒரு பாவின் ஈற்றடியில் மதியென்னும் பெயரை வேறு பொருள்பட மூன்றமைத்துப்பாடச் சத்தியற்றவரா அற்ப கவிகளைக் கண்டால் இரண்டொன்றாய் மூடித் [illegible]லையிறங்கப்போட்டு வெட்டுவீர்? அன்றியும் தாழ்கவிஞர் தலைசாய்த்துத் தக்கோர் தம்பால் கல்வியீறுற் நிறையாயருள் கவிச்சக்கிரவர்த்தியாகுவர்? அவ்வாறு மூன்று மதியைத் தப் பாடுதல் [illegible]தறிவில்லா மோகமுழக்கு முற்றுந் தாரியமன்றோ: அச்செய்யுளி னீற்றடியி[illegible]னை யூன்றிச் சிந்தித்தமாத்திரமே கல்வி யுணர்வில்லாக் காக்கையரும் [illegible]வொரு மதி புரட்டப்பட்டதென உணர்வார்களே: இல்லையே [illegible]கலத்திற் கொட்டுவைத்துப் பற்றுவிப்பதுபோல ஒருபதிப்பில் "பின்னை மதிகண்டம்பேதை" என்றும், மற்றொருபதிப்பில் "பின்னை மதிகண்டப்பேதை" என்றும், வேறொருபதிப்பில் "பின்னை மதிகண்டே பேதை" என்றும், பின்னொரு பதிப்பில் "பின்னை மதிகண்டெ[illegible]ப்பேதை[illegible]" என்று மொருவாறின்றிப் பலவாறாய்ப் பிதற்றிப் பதிந்தழிலதேன்? இத்தனைப் பேதையுமோ புலனுதாச்சியற்ற ஜம்பேதை யொன்றில, அதுதாமே யாதலின். உள்ளதை மாற்றி இல்லதைப் புணர்[illegible]தும் புல்லர்க் கொருவாரோ? பலவாறே: ஒட்டா வொருமதியென் றபிதற்றன[illegible]. [illegible]ட்டாவென்[illegible] ஒளவை கைக்கச்சொன்ன மூன்றில் அவ்வொன்றை [illegible]ட்டுதற்கு சே[illegible]கவைத்து, ஒட்ட[illegible]வொருமதிவிட்டாய் எனப்பிதற்றுனர்க்கா? கெட்டாவென்றால் மாத[illegible]ரோ[illegible]இவர்களிடத்தறிவுதிருலக்கீர்த்தி எக்கும் பொலிவாகுக்கும்? ஆ [illegible] வள்ளுவர் "ஈ[illegible]யாகல்விநிறைவில்லா வீண்புலமையர்நாட்டி[illegible]ருளாடல்" என

ச[illegible]ல்லியுளாரேல், அம்மாத்திரையிலேயே அவர் தமக்குச் சன்னைப் பாரா[illegible]டி யாட்கொண்ட கலைவாணியினமிசத்தராயினு மாகுக வென்று அவரது நீட்டிய தாள்களிரண்டையு மீர்த்து மேலேறத் தூக்கி அப்புகழேந் தியின் [illegible]லேயே கத்பாறைதீர்த செத்தோனைரவளி மோதவத்தோ வன் றோ தீண்[illegible]க்குடரு கெசகுவிட்டுச் சிவதய மோதாவி! இவர் முன்னோன் குரவனின் குமாரனாகிய அம்பிமுனனுக்குத் துணைப்படையாகக் கெதிர் த்த ஓர் வீரனைக் காளியைக் கைப்பிடித்து நீத்துச் சுழற்றி ஆகாயத்தெறிந்து பின்பவளைடைச்சலைப்புக விடுத்த மாவீற்யிருந்ததன்றி, அக்காளியோர்கால தாம்பாடிவரும் போர்க்கத்திறுப பணிப்பெண்ணா யிருந்தபோது அப்பணி யித்துறைநேரக் சினந்து அவன் தாடைபிளக்க வறைந்த தருகண்வீர ராதலின், அவருடைய தயாரசத்திற்கோ? மற்றோர்கால் பல பெரியோர் னோருக் தமக்குத் தமது மரபினர்க்கும் பொன்னுலகோர் பூமாரிபெய்யச் சிச்சிவனாரனாகிய இக்கொன்றும் பெயர்தரப் பெற்ற சிறந்த காதையொன் றும் போதுமே! இக்காதையில் தமது மரபினர் பரிசாக வளித்த "ஒன்றிக் கடல்" ஆயிரத் தெண்மருடைய அறநதலையு முடனுமொட்டப் பாடிய சாரணம் புலப்படக் கூத்தனென்று மியற் பெயரை ஒட்டக்கூத்தனென் னும் விசேடணத்தாற் சிறப்பித்துப் பலபெரியோர்களால் இன்று மழைக் கப்பட்டு வருகலை யாராயுமிடத்து, கல்வியறிவில்லாக் கயவரும் அகலா திணைக்குக்கோது முன்னும் முடனு நடுவருவார்களே: அவரைக் கல்விக்கறை வில்லா வீண்புலமை பாராட்[illegible] மூடனென்றும் ஒட்டாவொருமதி கெட்ட னென்று மொழிந்[illegible] உளமுங்காமு மெத்தனையோ! அன்றியுங் குலோத்துங்க சோழ[illegible] இப்புலியர் பணிகொண்ட கூத்தன் பராம்புயத்தைத் குலோத்துங்க சோழன்" என் றுசிறிய வணக்கஞ் செய்திருக்கின்ற னென்பதையும், அப்புகழேந்தி கூத்தர்பாலைக் குள்ளாகிச் சிறைக்க ஸிருந்ததை சேரிற் கண்டோர் தனது பட்டமகிஷியின் சீதனப் பொருளானவருக்கு இவ்வளவு கோர்த்தத்தியன் [illegible] சற்றுமில ருய்க் கூத்த ராணையை மறுத்தழிக்கக் கூடாதவரு மிருந்தா னென்பதை யும், மீட்டுமவர் "மானிற்குபோர்" என்று பாடிய பாட்டுக் கப்புகழேந்தி எதிர் பாட்டொன்கூட்டி விரோதித்துப் பாடியபோது அரசனை கறி யொழிடிய அன்னைபாலுதிக்கவ விலக்கி ஆழமாக்கிரியு மதற்கேற்ற வப்பு மரிக்கல் கட்டளையிட்டதற்கு முகவ்கோளுமல் அவருடைய வாக்கினை [illegible] தவிக்கக் கூடாதவருஞ் சென்று னென்பதையும், சோழ பலவாசர் பொருட்டு[illegible] பரிப[illegible]த்தின் பொருட்டுறம் வெளிக்கொள்ளும் காப்த் தனதுசகிமைவாகக் கூத்தரையே பிரதிநிதியாகவைத்துச் செல்லும்

வழக்கத்தினையும், இவையெல்லாமன்றி மேல்வருஞ்சாதைகளின்படி [illegible]கால் குடக்கையாற்பதியி லவருக்குக் கொலைப்பழி நேர்ந்தபோது அ[illegible]றிக்குத் தனதரசின்கு மிலகுமாகிய குமாரனை அனுப்பி யிருக்கின்றனை னென்பதை யும் இப்புலவரு மதிர்ப்படியா யிருக்க: அத்தகைய வாசுதேவ[illegible] கற்றறி மூடருவ் களியாட் டயர்வோருமாகிய கம்டரையன்றி மே[illegible]லுரைச கனவிலும் மறியாத ஒளவைப்பிராட்டியார் உத்தரை மூடனென்று சொல் லிப் பின்னரிப முதலில் மூரிபெற்றிருக்கக் கூடுமோ? ஆகவா லித்த வகைய பெரியோனை இழிக்தனைகுயவரர்களென்று அவர்க ளன்றனமு கருது நெஞ்சிறும் உரைக்கும் காவிலும் எரியிட்டிருக்கிய னர்களின் குழ ம்பை இடைவிடாதிதகித்து வ்கெ. அப்பா வர்தக னிருக்கின்றன்.

15. இவ்விருவகை வெண்பாக்க ருண்டாக்கற்றிவ இவ்வமையா[illegible] சிலர் ஒளவையார் மதுரைச்சங்கப்புலவரை வெல்லுங்கருத்தும் அத்தகைய வைகைகளைக் காட்டிப் பொருள் கேட்டனரெனவும், அதற்கவர்கள் "இவ் வளவு கண்ணுடையாள" என்றுஞ் சிற்றின்பவெண்பாவால் விடையளித் தனரெனவும், பின்னர்தாமே "ஐயமிலேயின்" என்றும் பேரின்பவெண்பா [illegible]வாற் பொருள்கூறி அவர்களை யவமானப்படுத்தினரெனவும் வழங்கி [illegible] கின்றனர். அவரோடு மச்சந்த்தின்னை யவை[illegible]ரு செய்வசன் பொரு ட்டுச்சென்ற இடைக்காடருக் கிருவன்ருவரு[illegible]ருக்கத்தாமே பொருள் விரித்தாரென்பது மரபுவழுவாயிரு[illegible] [illegible] பொருந்தாது. சிலர் புகழேந்திமாத்திர மவ்வையாரி[illegible] அவ்வாறு கேட்கவு மவர் பேரி ன்ப வெண்பாவாற்பொருள் வழங்கின் ரென்பர். இவ்வா றவ்வம்மை யார் தனியே புகழேந்தியைக் கவை கேட்கவும் அவர்தற்குப் பொருள் கூ றவு மேதோன்றும் காலமில்லாததனாலும், சிற்றின்பபெண்பா பிரயோச னமற்றுச் சேட்சென்று சிறுவராலும் இதுவும் பொருந்தாது. மேற்கா ரைவிக் கூறியவண்ணம் மொருவ ருளம் வேறுபட்டிருந்த புலவர்சி[illegible]கா மணிகளின் நிறுக்கை அரசரும் குணர்த்தமாறு சில வைகைகள்மூலந்தி [illegible] வெவ்வம்மையார்செய்து இவைகட்குப் பொருவிருவரு மிருவரையாக்க [illegible]ல்லப் பணிக்கனரென்பதும், அவ்வாறே யவர்கள் தனித்தனிக் சொ ல்[illegible]னரென்பதும் எவ்வாற்றினும் பொருந்த சுற்பகற்றிச் சில பெரியோ ர்கள் [illegible]னைப்பாம [illegible]யுமாசவல் கேட்கிறேன்.

16. [illegible]சிறுவாதையுட் வைகெனைம் [illegible]ன்பது[illegible] [illegible]தனெர் பரிசிலர் காறியிற் [illegible]பிராளுற்றக்க இயற்கைப்பெயர் [illegible] [illegible]குப் பொருள் "ஒழுக்கத்[illegible] சொன்னைசோர்" என்ப. அவ்வொழுக்கம் [illegible] திவ்வா

ழுக்கம் வெனிக்கொழுக்கம் என விருவகைப்படும். இவ்விருவகையொழுக்கத்தினது மம்பரபின ரேற்றுமேனாசாதலால் பிற்காலத்தார் "தந்துவாயட்-காருகர்" என்னு மிருபெயருமெனாட்டுச் செயற்கைப்பெயர்களையுங் கற்பித்து[illegible]தனர். இக்கற்பிதப்பெயர்கள் பூர்வந் தாண்டவராயப்பலவரென்போர[illegible] அவ்வச்சாதியார் காவதிலமைக்கொர்த்த ஞாதனைப் பெயர்களோச்சேர்த்து தச்சிட்ட நியாகரத்தி லொழிய, அதற்கு முன்னுள்ள வையெழுத்ததிவாகரத்திலும் பின்கலைத்தை க்கண்டு முதலிய மற்றக் கருவிநூல்களினும் சுருதி மிருதி யிதிகாசபுராண மாதியவைகளினும் இடையா. இத்தகையநூல்களிற் கெட்பனவெல்லாம் பிரமபரம்பரையராகிய அந்தணர் அரசர் - வைசியர் - சூத்திரர் - என்னு நால்வருணத்தர் பெயர்களுஞ் செயல்களும், அந்நால் வருணத்தர் தம்முண் மாறியதனா லுண்டான அனுலோமப்பிரதிலோமமாகிய சங்கர வினத்தர் பெயர்களுஞ் செயல்களு மன்றிச் சிவபரம்பரையரைப்பற்றி யாண்டும் யாதுமில. இச்சிவபரம்பரைய ரெனப்போர் ஆதிசைவரென விளக்குஞ் சிவசாரியர்களுஞ் செங்குந்தர்களுமேயென்றவருமவர். இவருட் சிவாசாரிய ரந்தணப்படிவத்தராயுஞ் செங்குந்தரரசப்படிவத்தராயும் விளங்குவர். இவர்கள் தேவப்பிராமணர் தேவக்ஷத்திரிய ரெனவு மழைக்கப்படுவர். கைக்கோளர்க்குச் செங்குந்தரென்னு நாமம் ஆதியி லுமாதேவி [illegible]ரளித்த குந்தப்படையால்வந்தது. இக்குந்தம் கைக்கோளருக்கெல்லாம் [illegible]பொதுவாயினும் அவருளரசப்படிவ மேற்றோர்க்கே சிறப்பாம். பூர்வத்[illegible] இலக்கத்தொன்பது தேவக்ஷத்திரியர்களா விருந்து பின்னர் தமது [illegible]ட்டபிரானாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளாஞ்ஞையால் மனுகுலத்தில் மானவக்ஷத்திரியர்களாகி அக்குலத்திலக்கட்வுள் கட்டளையாலவதரித்த தேவமாதர்களைத் திருமணஞ்செய்துகொண்டு தங்கள் வழித்தாய் ஆயிரத்துத் தொளாயிரவரைத் தந்தன ரென்பதும், அவ்வாயிரத்துத் தொளாயிரவர் சந்ததியோரே அக் கைக்கோள ரல்லது செங்குந்தரென்பதும் புராண சித்தாந்தம். இவர்களுள் தனித்தனி[illegible]த்தனரா சா வைசியரென்னும் வேறுபாடின்றி அவர்களிருவகை யொழுக்கங்களையு மொற்றுமையோடு மேற்றுச் சாதிசமயாசார நிலைகளிற் றவிருஞ்[illegible]ந்தோரைச் சைசவினத்தரென்றுந் தவிர்த்து நிற்போரைச் சவகாவின[illegible]ரென்று மழைக்கப்[illegible]வதன்றி, அனுலோம பிரதிலோமாதிய [illegible]கள் இடையா. ஆ[illegible] வேதமோதி வெள்விபுரியுந் தகைமய[illegible] தர் செங்குந்தக் கைக்[illegible]ளரெனவும், படைபயின்று புவிபுரக்குந் த[illegible]மையரைச் [illegible] [illegible]ளரெனவும், மறங்கடந்து வணிகஞ்செய்யுந் தகைமையரைக் [illegible]ருக்க [illegible]கோளரெனவு கூறினும் இவ்வி[illegible]வணமாகச்

சில [illegible] நிகளில் "கை" என்பதற்கு ஒழுக்கமெனவும் "கைக்கோள்" என்பதற்கு ஒழுக்கத்தின் கொள்கையெனவுங் கூறிப் பின்னர் உயர்திணைப் பன்மை விகுதி சேர்த்துக் "கைக்கோளர்" என்றுங்கால் ஒழுக்கத்தின் கொள்கையோரெனப் பொருள் படுத்தாது, நெய்வாரி, வோர் சாதியாரெனப் பொருள் படுத்துவர். கைக்கோள ரென்னு மிப்பெயர் முன்னிலையிருந்த தொழிற்பெயரடியிற், பிறந்த தொனுரென்னும் பெயர்ப் பகுதி கையென்னும் பலபொருளொருபெயர்ச் சொல்லோடு இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலையாய் வைதிக நல்லொழுக்கத்தைக் கொண்டோரெனப் பொருள்பட்டுச் சந்தித்தவழி அந்தணர்க் கொப்பாகவும், ஈட்டிமுதலிய படைவகுப்பைக் கொண்டோரெனப் பொருள்பட்டுச் சந்தித்த வழி அரசர்க்கொப்பாகவும், ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராய் கைவின்கணெழுந் தொழிற்பயனேயே கொண்டோரெனப் பொருள்பட்டுச் சொல்லெச்சப்புணர்ச்சியாய்ச் சந்தித்தவழி வைசியர்க் கொப்பாகவு நிற்குமென்ப இலக்கணவிதி அன்றியுமிக் கைக்கோள ரென்பதற்கு சுப்பிரமணியராகிய வீரவாகுதேவர் மரபினரென்னும் பொருள் தோன்ற, வீரவாகு என்பவற்றில் "வாகு" என்பது கையெனவும் "வீரம்" என்பது கோளெனவும் இவ்விரு சுற்றம் புணர்த்திய தொடர்மொழியில் "அர்" என்னு முயர்திணைப் பன்மைப் பலர்பால் விகுதிசேர்க் கைக்கோள ரென்னும் பெயர் மருவியதென்பது மற்றொருவிதி. இவ்விதிகளை நெறியேயு நோக்காது உழுதற் றொழிலினைப்போல நெய்தற் றொழிலுஞ் சிறுபான்மை வைசியர்க்கும் பெரும்பான்மை சூத்திரர்க்குமே யுரித்தால் கைக்கோளருட் சிலர் வேனாத்தம் குறித்தாற்ற தொழிலென வல்லகையேற்றிருப்ப நெய்வாரிலோர் சாதியாரெனப் பிதற்றுவரேல், வணிகர்-வேளாளர்-வன்னியர் சாலியர்-செம்படவர்-சாதகர். குறவர் முதலாயினோருள் எந்தச்சாதியார்? இவர்கள் யாருந் தத்தஞ் சாதித்தொழிலோடு இந்நெய்தற்றொழிலினையுங் கையாடி வருகின்றன ராதலின், நெய்வார்க்கு நிகண்டில் "பொருந்த நேர்வேதகாரர் போர்நக்காருகர்நெய்வார்பேர்" என்றிருப்பதன்றிக் கைக்கோளரென்றிருப்ப தாண்டுங் காண்கிலம்.

முன்னோர்கள் நூலைத் தேடித் திருத்தாதேயபாதைகளிற் றோக்கேகுமாகிய வீரமாமுனிவென்பவர் இயற்றும் நிகண்டு பிற்காலத்தை முதலிய சுருதி நூல்களைக் கொண்டுசெய்த ஒர் சுத்த தமிழ்ச்சதுரகராதியான் பலவித்துவசிரோன்மணிகளாற கொண்டாடிக் கையாடப்பட்டிருக்கச் சின்னுட்கு முன் சரித்திரவேதிகளுஞ் சமயத்துவேஷிகளுமாகிய சில போலி வித்துவான்களால் தங்கள் கொள்கைக்கிணங்கப் புரட்டிய பெயர்களையும் பொருள்களையுஞ் சேர்த்தச்சிட்டுவழங்குவதும் பேரறிவற்ற பேதையருங் கண்டோவொப்புச்செய்யத்தகுந்துமான மற்றோரகத்தப் பேரகராதியில் கைக்

கோளரென்னும் பெயரைச்சேர்த்து அப்பெயர்கரு செய்வாரிலோர் சாதி யாரெனப் பொருள்படுத்திப் பதித்திருப்பதை நோக்கிய விவேகருளிய ருட் சிலர், சிறுவோரா லோதப்படு நூலாகாரமுதலிய சிறுபுத்தகங்களி னும் பெரியோரா லோதப்படும் பாகவதமுதலிய பெரும்புத்தகங்களினும் விளையபல சீனநூல்களினும் நேரேதுவாய்க் கைக்கோளரென்னும் பெய ரைப்புணர்த்தி, நெய்வாரெனப் பொருள் விரித்து, அச்செய்வார் தீண்டப் படாதோரென வரைந்து தங்கள் வெள்ளறிவின்றன்மையையும் தங்களின சாதிச் செயல்களையும் வெளிப்படுத்துவர். இதற்குச்சான்று சிவக்கியான சுவாமிகளால் தமிழிற் செய்யுள்ருபமாக மொழிபெயர்த்துள்ள காஞ்சிப்பு ராணத்தை வசனரூபமாகச் செய்வான் றொடங்கிய ஓர் புன்கவி தனதறிவி ன்மையினாலோ அல்லதப் புல்லியர்போதெதிக் குட்பட்டோ-தலவிசேடப் படலத்தில்.

விப்பிரர்கண்முதனல்வர்சங்கரர்செய்தொழிலோர்பயிர்வினைஞர்செக்கார்
செப்பிணையார்தச்சர்கொல்லர்பொன்வினைஞர்தேவகணிகையர்கள்கூத்தர்
விற்புருவப்பாத்தைமுதலோர்தெருக்கள்கலப்பின்றிவெவ்வேறாகிப்
பொற்பமிண்டகன்றொழுங்காய்மதிக்கணிசெய்கதிர்களெனப்பொலியுமாக்
[கண்

என்னுஞ் செய்யுளின் கணுள்ள "செய்தொழிலோர்" என்னும் பதத்திற்குக் கைக்கோளரெனப் பொருள்படுத்தி யச்சிட, அதுகண்ட வறிஞரினருட் சிலரால்வர் பன்முறை பரிகாசப்புத் தாடனஞ் செய்யப்பெற்றும் பின்னை ரது பதிக்குள்ள வேடுகளிற் செல்லாமையைப்போக மற்றைய வேடுகளை யெல்லாங் கிழித்தெறிந்து புதுக்கிச் சேர்த்தனரெனக் கேட்டுளோம். அன்றி யும் மற்றோர் பெருங்கவி யப்புராணத்திற்குப் பதவுரை யெழுதி யச்சிட்டு வெளிவிடுங்கால் அச்செய்தொழிலோரென்னும் பதத்திற்குக் "காருகர்" எனப் பொருள்படுத்தி யிருப்பவுங் கண்டுளோம். இப் பெருங்கவிக்கு மப் புன்கவிக்கு முள்ள தாரதம்மியத்தை ஆய்ந்துணர்ந்த வறிவினையுடையோ ரே யறியத்தக்கது. இத்தகைய புன்மொழிகளைப் பலகால் நாணுதலின் றிச் செய்துவரும் புல்லுவ மாக்களையும் புன் கல்விச் செருக்கையும்

கூர்த்துநாய் கவ்விக் கொளக்கண்டுந் தம்வாயாற்
பேர்த்துநாய் கவ்வினா ரீங்கில்லை — நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்காற் சொல்பவோ
மேன்மக்கள் தம்வாயான் மீட்டு.

என்றும், பெரியோர் வாக்கியத்தினைப் பாராட்டி விடுக்க விடுக்க, என்னே யவர் பாவம்!

[illegible]நலமொன் றின்றியும் பெற்றோமே போலக்
கற[illegible]கொண் டேடாதார் மாட்டுக் — கறவினாற்
கோத்தின்று கூறி யுரையாக்காத் பேதைக்கு
சாத்தின்று நல்ல கவிதைத்து?

என்றபடி தக்கதுகியற்கையாயுள்ள அவ்வித் தொழிலினின்று மொழி யார்கள், இத்தகைய யவர்க்கு என்சொல்லி யென்னும்? இக்கைக்கோ ளமரபினருட் பெரும்பாலோர் சூரியவமிசத்ததான சோழராஜ பரம்பரை யொடுகலந் தக்கனாதி மாண்மையு மேய்ந்து குறும்பரகல் கொகிக் கோ ன்மையு மோங்கி மழைகுன்றி விளைவின்றி வறுமை மேலிட்டமையான் ஞு க்கம் வீரியம் கல்வி, செல்வ முதலியன குன்றி

உடைப்பெருஞ்செல்வருஞ்சான்றோருங்கெட்டுப்
புடைப்பெண்டிர்மக்களுங்கீழும்பெருகிக்
கடைக்காறலைக்கண்ணதாகிக்குடைக்கால்போற்
கீழ்மேலாய்நிற்குமுலகு.

என்றபடிக் கிருக்கு மிக்காலத்து இக்கால வேற்றுமை யெவ்வெவற் தெய் வமுத லெவ்வெவ் வுயிர்களுக்கு மெதுவதும் பின்னர் இக்குலத்தும், உடை மை-வறுமை-பெருமை-சிறுமை-மெய்ம்மை-பொய்ம்மை-நன்மை-தீமை- முதலியன எச்சாதியருள்ளு மெச்சமயருள்ளுங் காலவேற்றுமைக் கொத்த படி யமைவதும் பின்ன சறிவதாய், உடன் பேதம் சனபேதஞ் சமயபே தஞ் சாதிபேதமுதலியன பலவகையிலும் அவற்ற னொவ்வொன் றுவ் வொர்கா லுயர்வதும் பின்னர் தாழ்வது மியற்கையென் றுணராது இவ்வா று சாதியை யும்மியாருஞ் சமய வைத்தியமுங்கொண் டழிகின்றனர். இவர்கட்கு கேர்த்தக்க டெள்ளியோர் பூர்வமிக் கைக்கோளருட் சிலவே ளைகள் தமது சீவனார்த்தத்தின் பொருட்டுஞ் சிவதரும பரிபாலனத்தின் பொருட்டுஞ் சமிர்தமானகோ[illegible] கைத்தொழில் பெருகக்கருதித் தங்கள் தே வ[illegible] பிரதிருவாகிய முருக[illegible]டவுளை வந்தித்தபோது, அக்கடவுள் மற்றய [illegible] கணக்கோயு முனிவர் கணக்கோயு செய்தற்குரியர்களாகவுஞ் சிவ கணங்களை செய்வாராகவுங் கொண்டு அவர்கள் வசிக்கு மடவளாகத்திலக்க [illegible]திருவருளி நற்கொழி[illegible] யாக்கைக் களாற் செய்வித்துக்காட்டி, இத் தொழிலொன்றே யெல்லாத்தொழிலினும் பயமற்றதும் பலனுற்றது மான தொழிலென்று கூறி யாட்கொண்டன ரென்று கூறிதை நாள் தோறும் அம் முருகக்கடவு ளாலயங்களுட் சிலவற்றில் "[illegible]" எனப் பாருவோ ரிதியச்செய்யும் விழவின் விபவத்தைத்தேயனு மேன் கண்டு தெளிக்கிலார்? அன்றியு மிச்செய்தற்றொழில் கைக்கோளர்க்குரிய சாதித்தொழிலாயின் உழுதற்றொழிலும் வாணிகத்தொழிலும் வேளாளர்க்

கும் வன்னியர்க்கு முரித்தாய சாதித்தொழிலெனக் க[illegible]ணை[illegible]த்தொழில்களையு மவற்திற்குரிய கருவிகளையுஞ் சிறப்பித்து "ஏ[illegible]பது-சிலையெழுபது" என்னு நூல்களைச் செய்ததுபோலக் கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய கூத்தர் அங்ஙெய்சுற் றொழிலையும் அதற்குரிய கருவிகளையுஞ் சிறப்பித்து - "தழியெழுபது" என்றொரு நூல் செய்யாது கைக்கோளரென்போர் செங்குந்தரென்னுஞ். சிறப்பு நாமத்தினை யுடையோரென்றும், அச்செங்குந்தர் தேவமானவ க்ஷத்திரியர்களாய்ச் செவ்வேளுக்குஞ் செம்பியர்க்குஞ் சுற்றத்தினரன்றிச் சேனைத்தலைவரு மாவரென்றும், அவர்க்குத் தொழில் பகைகளைத் தூலவோம்ப லென்றும், அதற்குக் கருவியாயுள்ளது குந்தமாகிய விட்டியென்றுங் குறிப்பித்து அவ்வேரழுபதுஞ் சிலையெழுபதும் போல மதிகே சுற்பனைவாயிலாயொழியுது வாறுமேனோரும் கண்டதிசயித்து மலர்மாரி பெய்துவாழ்த்தச் சிரசிங்காதனமிட்டுச் சாரதாதேவி முன்னிலையிற் சத்தியவாக்காய் ஏன் "ஈட்டியெழுபது" என்னும் பெயரால் ஓர் நூல்செய்து; இந்நூ லேலையை தெரிவில் நூல்போலாது தெய்வீக நூலெனக் கிலக்கவும், இருகூறு பிறந்து கிடந்த சிரங்களு முடல்களு மினிதி னொன்றியெழவும், ஏன் மீட்டும் "எழுப்பெழுபது" என்னுமோர் நூலினையு மியற்றி யருளினர்? இவையனைத்தையு மாய்ந்துணராதவர்களாய் அழுக்காறு கொண்டொழியு மப்புல்லர்க்கு இக்கொள்கை பூர்வம் கூத்தர்மீது மாத்திர மன்றி அவர் மரபின்மீதுங் கொண்டுள்ள வைடம்மிய மெல்லாம் பின்னு மிடம் பெற்றுழி விளக்குதும்.

இம்மரபினர் கைக்குப்பராக்கிராய் அலாத் கைக்கோளரெனும் பெயர் பெற்றன ரென்பதையும், பின்னருமாதேவியால் "அயில்" அல்லது "ஈட்டி" என்னும் குந்தப்படை பெற்றுச் செங்குந்தரென ஓரேதப் பெயருமடைந்தன ரென்பதையும், அக்கால் தேவக்ஷத்திரியராக விருந்த விவர்கள் பின்னர் தங்கள் பிராதிருவி ஞஞ்சைரும்பால் மானுவக்ஷத்திரியராகிய மனுகுலத்தவரோடு கலந்து அம்மனுகுலத் தவ[illegible]ரித்திருந்த தேவமாதர்களை மணந்து பல புத்திரப்பேறடைந்து அம்மனுகுல[illegible] சம்பந்தர்களா யிருந்தன ரென்பதையும், அப்புத்திர வருக்கத்தினரே [illegible]ணதுகாறுந் தனியே யொரு சிவபரம்பரையராய்ப் பிரம பரம்பரையான அந்தணராதிய மூதின் மூவருணத்தினாது வைதிக வெளகைத் தொழிலேற்று ஆதிசைவவந்தணரைப் போன்று ஆதிசைவ க்ஷத்திரியர்களா யிருக்கின்றன ரென்பதையும்,

உதிருமித் திறல்வீர ரரியணைமே லமைபுட னுறைந்த காதன்
பதமலர்கள் பணிந்தெழுது மயர்ச்சன்ம் பார்ப்பதியைப் பரிவா லேரக்கி

தகியுமிழ் திரளும்மிழின் மானமுல்லை யெனப்பெறுகம் மைந்த ரின்னோர்
புதியரவர் ஈந்திதனிக் கணத்தவரென் றூன்கருதிப் பொருளாய் நின்றான.

எனவும்,

தேவியதுகேட்டமைந்தர்க்கயிலருளவவர்க்கெல்லாஞ்சிவன்வெவ்வேறு
நாவிற்சுடர்வாளுதவி வியப்பில்வருயோரிலக்கத்தனயரோடு
நீவிர்களுமொன்றிநங்கட்கிறைவனுஞ்சியசேனைநீங்கலின்றி
யேவலவன்பணித்தனசெய்தொழுகுதிரென்றனவருமிசைந்துதாழ்ந்தார்.

எனவும்,

ஆனகாலேயிலாழுமாமுகமுடையமல்லன்
கோனவன்றனக்கருளுவான்மஞ்சைமேல்கொண்டு
சாயினவீரனுமெண்மருமிலக்கருஞ்சார
வானுளோர்களுங்கணங்களுஞ்சூழ்வுறவந்தான்.

வந்துதோன்றலுமன்னவர்மன்னவன்மகிழ்ந்து
கந்தவேளடிபணிந்தனன்கைதொழுஉப்பரவ
வந்தமில்பகல்விரதங்களாற்றினையதனு
லெந்தநல்வரம்வேண்டினையதுபகலென்றான்.

என்றகாலையின்முசமுகமுடையவனெந்தாய்
நன்றுயாரெலாமெனதுசெங்கோல்வழிநடப்பான
வென்றியொய்ம்பினுதியாய்வீரரையெல்லா
மொன்றுகேண்மையிற்றுணைவராத்தருதியென்றுரைத்தான்.

மன்னனிவ்வகைவேண்டுகோள்வினவுறவள்ள
லன்னவானனக்குதவுவமென்றருள்புரிந்து
பின்னல்லாட்படையென்றொய்ம்பன்முதல்வினம்பு
துன்னுதானையந்தலைவரைநோக்கியேசொல்வான்.

கோற்றநல்கடி[illegible]களுமிழுமெம்பா
லேற்றமேதருமன்பினுனெழுகடற்புவியும்
போற்றவருவாளீவிர்களாய்கவன்புடையே
யாற்றல்சான்றிடுதுணைவராயிருத்திரென்றறைந்தான்.

முழுதருட்புரிதருங்கடவுஞ்சொல்வினவியேமுடிவதில்லாச்
செழுமதித்தண்குடைச்சூர்குலந்தனையடுந்திறலினேனகள

பழிபடப்பாணுவின்வழிவருஞ்சிறுமகன்பாயகரை
விழிதொழிற்புரிகிலேனெனமறுத்துரைசெய்தார்யாரும்வீரர்;

ஞானநாயகனவர்மொழிதனைக்கேட்டுளம்மூண்டுமறுத்தி
ராணதோர்பான்மையாவீவிர்மாளுடவராயவனிமன்னன்
குலநாயகருநற்றுணைவருமாதிரிபின்றலைவனைக
வானுளோர்புகழவேகொற்றுக்கிப்பக்கலில்வருதிரென்றான்;

ஐயன்வாய்மொழியினுள்வீரமொய்ம்புடையகளுதியாரேனர்
துய்யமானிடவசாயத்தொல்லைகாளுடையதோர்சுதண்மேற்று
மெய்ம்மெயவர்மவியர்வறப்பதைபதைத்தேங்கியேவிழுமமிக்குப்
பொய்யசேம்பிழைபொறுத்தருடியாவென்றுபொன்னடிபணிந்தார்;

கமலமார்செய்யசேவடியின்மேற்றூழ்துலைதொழுதுபோற்றிக்
குமரவேள்விடைதனைப்பெற்றுனவீரவாங்கொற்றமன்னன்
றமர்தனாயொழுகினூர்கேமியம்புடையுடைத்தருமனூர்த்தி
யமார்கோனிளவலாயாங்கவன்பின்செலுமமைதியேபோல்.

இன்னணமவரோருங்குறலுமெம்பிணைறயுலகிலதனையநோக்கா
நின்னுறும்பெயரின்மற்றிலருறம்கேற்பெயர்சீறுவியாண்டிரு
சொன்னையம்பெறமுறைநூறந்தேந்தாகெணச்சொற்றிநற்று
பென்னகின்றன்மறைந்தன்னிறும்பன்னெறுறுவியல்பினின்றான்.

ஆயதோர்காலையின்முகமுகத்திறையவனுடல்வேற்கை
நாயகன்பொற்பதம்வர்தியாத்தபாலருள்புரிந்தே
பாயபொன்சடாமணித்தேதாமையப்புரவியுமபடைகளாகு
மாவிரும்பூதருந்தானுமாங்கிலதனின்மறைதலுற்றான்.

மறைந்தனன்குமரனேனமன்னவன்மகிழ்ச்சிகொண்டு
சிறந்திடுகருவூரென்னுந்திருநகரசின்மேவி
யறந்தருமாடவிதியளயபிலபுரிவித்தாங்கே
நிறைந்திடுவீரர்தம்மைக்கொடுபறவிருத்தினனே.

ஆயவர்தங்கட்கெல்லாமரும்பெறலாக்கமுன்ன
தேயமும்கரிதேர்வாசித்திரள்களுமவரிசைமுற்றுந்
தாயபல்சனங்களாருந்தொகுதியுமுதவித்தண்ட
நாயகமுதல்வராகவல்கினன்ஞாலமன்னன்.

அன்னதோர்காவலன்றன்னிலரம்பையரனையாரு.
மன்னவர்தம்பாற்றோன்றிவளர்தலுங்காமைகமொய்ம்பின்
முன்னவன்முதலோர்க்கெல்லாமுசுகுந்தவேந்தனார்தங்
கன்னியர்தம்மைமக்கட்கடிமணம்புரிவித்தான்.

அந்தமில்வன்மைசான்றவாடலம்பயத்தோன்புடைப
சந்திரையென்றுரைபெற்றன்னகன்னிகைதன்னைவேட்டுச்
சிந்தையின்மகிழ்வார்ந்தேசேர்ந்துசித்திரவல்லியென்னும்
பைந்தொடிதன்னையன்பாற்பயந்தனன்பதுமைபோல்.

அத்தருபொழுதிற்பின்னையனக்கனைநகளொன்றும்
புத்திரர்தம்மைசல்லிப்புவனியாண்முசுகுந்தற்குச்
சித்திரவல்லியென்னுஞ்சீர்கெழுபுதல்விதன்னை
மெய்த்தகுவதுவைசால்லிதிருமணம்புரிவித்தான்.

எனையவீரர்தாமுமியல்புளிவழாமல்வேட்டுத்
தேனிவர்குழலாரோடுஞ்சிறந்தவில்வாழ்க்கைபோற்றிப்
பானலங்குதலைச்செவ்வாய்ப்பாலரைநலமேற்கொண்
மானனையாரைநல்கிமனுகுலத்தோன்றியுற்றார்.

எனவும்,

[illegible]குமுசுகுந்தன்செல்கயிலையடைந்தபின்ன
செங்கண்விறன்மொய்ம்பினனும்விலக்கருடனன்னர்களுந்
தங்கள்சிறார்தமைவிளித்துத்தமதுசிறப்புநல்கி
யங்கவன்பண்பவிருத்தியரியதவமாற்றினரே.

மாதவமெண்ணிலவியற்றிமாலுடைத்தன்மையதனி
யாதி[illegible]னிடைவெம்மியருண்முறையாலவர்களு
யேதகுசீர்க்கன்றகிரிவிரந்தேதகிவேற்சடவன்
மாதமவர்பணிக்கேத்தியப்பத்திமைசெய்துற்றனரால்.

நூறுசூழ்வீராயிரருவலுமூவர்க்கிருமறையோ
ருடெழுமூன்றுவருணாருதொழிலேற்றறனூவித்
தூறுநெறியிறழாக்கைகொண்டரசிறந்தனரா
வீறிலியன்முகத்துதித்தவிருபகுமாவீட்டம்போல்.

எனவும் வரும் கந்தபுராணத்திருவிருத்தங்களானுணர்க. இக்கந்தபுராண மொழி அதினையச்சிடுங்கால் சிலசிப்புரட்டுஞ் சொற்புரட்டும் கடக்கிருப்ப

தோம், பாப்புரட்டும் படலப்புரட்டும் பலவாதலின் அதிநூதனமான சில உதவாதவை பல. இவ்விரண்டற்கும் பூர்வமே கந்தநாத னருட்டிறத்தாற் செய்த அத்தெய்வீகநூலே வழிநூலாகக்கொண்டு கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய கூத்தனூர் கலைமகளா ரருட்டிறத்தால் இக்கைக்கோள் மரபினராற் சமைத்த சிரச்சிங்காதனத் திருந்து கடவுளர் கற்பக மலர்மாரிசொரியச் சார்பு ...ாகச் செய்துள்ள மற்றொரு தெய்வீக நூலாகிய "ஈட்டியெழுபது" என்னுநூ லெவரும் பிரசித்தமாயுள தாதலால், அதனை முறையே வாசித்துணர்க.

இவையன்றி மேற்குறித்துள மூவகைக் கைக்கோளருள் தந்துவாயர் கல்விநூல் பயிலும்வாயராகிய அந்தணவகுப்பின ரென்பதற்கும்; செங்குந்தர் படைபயின் றுலகோம்புவோராகிய அரசவகுப்பின ரெனபதற்கும், சருகர் பயமற்ற தொழிலாகிய நெய்தலையேற்ற வைசியவகுப்பின ரென்பதற்கும், இந்நெய்தற் றொழிலைக் கந்தநாத னருட்டிறத்தாற் கைப்பற்றிச் செய்தன ரென்பதற்கும், ஏனைய வுழவு முதலியன பயமுற்ற தொழிலெனபதற்கும், ஈட்டிக்குமேருக்குமுள்ள தாரதம்மிய மிற்றிற்றென்பதற்கும், ஈட்டிப் படைவகித்த கைக்கோளர்குல மெல்லாக் குலங்களினு மேலானதென் பதற்கும், ஒவ்வோர் காலவேற்றுமையால் கடவுளாதியர் மாறி மேலது கீழாய்க் கீழதுமேலா யமையுமென்பதற்கும் உதாரணம்

மறைநூலதாகியவைதிகநூலினுமாசில்பல
முறைநூலதாகுமிலௌகிகநூலினுமுத்திநெறி
யறைநூலதாகியவத்விதநூலினுமாயறத்தின்
சிறைநூலதாகியவெந்நூலுந்தேர்ந்தவர்செங்குந்தரே.

தாயரும்பன்னகன்மாணாக்கர்யாருந்தமைற்றுவர்
சேயரினெண்ணிமுகமேயகமேநெடிதவர்க்கே
யாயருநூல்பலவாய்க்கொண்டுரைத்தலினன்றதந்து
வாயரென்றோர்பெயர்பூண்டனர்செங்குந்தர்மண்டலத்தே.

சமையவிசேடநிருவாணதீக்கைதரித்தலுட
னமையபிடேகமும்பெற்றங்கவர்குலத்தாரியரா
யிமையமுதற்காடுசேதுவரைக்குமினிதுறைந்து
இமையவிளக்கெனயாண்டும்விளங்குவர்செங்குந்தரே.

மேலும்,

பிறவியிலுடேகுலச்சீர்பேணியிருமைப்
பிறவியிலூடொல்காப்பெருக்கை — மறைமுதல
வோதுவித்தகத்தொழிலையுற்றமையடைத்தாக்கவற்றை
வோதுவித்துமந்தணர்கீரென்றங்கை — பூசமுறைய

வெட்டுவித்தகத்தொழிலேவெட்[illegible]மடைக்தார்கவ்த்தை
வெட்டுவித்தூல்விசைகொள்[illegible]சனக்கை - சேட்டமுறு

முத்தரச்சைவத்தீக்கையோடுசமய[illegible]தியவா
முத்திறத்தீக்கைப்பரவுமுத்திரைக்[illegible]க - யொத்துவரு

மாதுவர்பாவீதலறப்புசித்துமற்றவர்[illegible]
லேதுகொடேற்றேற்தல்கொளுமேசக்கை - யோதா[illegible]

வாதனுரெக்கைப்பணிவாசகமுன்றுயதமிழ்
வேதபாராயணஞ்செய்விற்பனக்கை - யோதுபறக்

சட்சமயம்பாறவெணில்சார்சமயம்வீதற்ற
வட்சமயமாறினையுமோப்புக்கை - தட்சணையெண்

பின்னக்கலேயுமணிப்பெறக்குநிசியச்
சின்னக்கலேவிருத்திசெய்யுங்கை - மன்னுபரந்

போற்றுசரிகைமுஅம்பொய்தீரொ[illegible]ழுக்கமெனச்
சாற்றுமொழிநான்கினுக்குக்காழ்விற்கை - தேற்றமுறு

நேமங்காற்றேறணர்சேர்தேசிகர்மூன்று
ஙா[illegible]ங்கலேயணிர்தகாண்மறைநக்கை.

எ[illegible]வும்,

தலையினுமிருக்கிறைநயுடையாரொருசொல்லுடையார்
மலையினுமிஞ்சி[illegible]ளைக்கினுமற்றவராற்
புலையினமபோர்த்தபல்புறசமெய்கேசிபுகினுந்தக்கன்
சிலேயிலிற்கைவைக்குமுன்னேயொழிப்பார்செங்குந்தரே.

சோரனகுந்தஞ்சமதரடுதேசிசரிக்கரீகை
வீரனைகுரிசக்தாயுதஞ்செயம்புகோல்வடிவே
நேலாருகேமிசமுருமெனச்சேதியிலியிவளி
திரர்மூன்றும்பதினெட்டாயுதத்தருஞ்செங்குந்தரே.

அங்கமருணமலத்திசக்கீரமெமாடார்த்தமெழித்
தெங்கணம்வங்கம்கலிங்கங்குடகர்திகழ்தளுவங்
கொங்கணமச்சமலேயாளமானவங்கோதில்சிக்த
சிங்களமாதியபல்தேயம்வென்றவர்செங்குந்தரே.

வாமவிரு,

கோதிவேட்டாருலகையோம்[..]ப்பகைகளைந்து
நீதியரசச்சேர்திறத்தங்கை - [..]தவர்பா

லோரோன்பான்புண்ணியங்க[..]ளோவாதியற்றியமர்க்
[..]ன்பாரையுதங்களேந்து[..]ங்கை - சாருங்

குடைகொடிதேர்பரிநரைகொள்தோரணமுன்
படையுடையுஞ்செம்மையிற்கொள்பங்கை - யடையலர்தங்

கோரக்கலிக்கனத்திற்கடறுபுலித்தன்னடையோடு
வீரக்கழற்கால்கொள்வெற்றிக்கை - நேரு

மறமாதிகாற்பொருளுமாய்கலனும்பூண்டு
மறமாதியவொழிக்குமாக்கை - திறமாக்கோ

பாலெட்டுங்கண்ணேடப்பார்த்தருளிமன்பதைக்கோர்
நாலெட்டுமார்தருமகாட்டுங்கை - சால

வேருணச்சி[..]மமெனமெய்யோம்பியாண்டும்
வருணச்சிரமமதிவான்கை - தெருணடாத்

திட்டசனரெப்பாலுந்தன்னுசழித்தசந்திச்
சிட்டசனரைக்காக்குஞ்சீர்சால்கை - யட்டதிக்குந்

தேறுமன்னரென்பெயருந்தேர்தலைவரென்பெ[..]ருங்
கூறுமுறையாலணிசெங்குந்தக்கை.

எனவும்,

கணத்தாலுங்காருகச்செய்தொழிலாலுங்கணிக்கரிய
தனத்தாலுந்தங்களுக்கிடுமுண்டோவிக்தத்தாரணியின்
மனத்தாலும்வாக்கொடுகாயத்தினுமுன்மற்றொருவர்
சினத்தாலுந்தங்களினத்தாரைக்காப்பவர்செங்குந்தரே.

பட்டுக்குநூல்கொண்டிழைத்தோடித்தோய்த்தபற்பாவைநெய்தே
மட்டிட்டுமாறும்வியாபாரத்தான்முன்மலரவனைக்
குட்டித்தளைவிட்டகோலாகலக்குகனென்குமரச்
செட்டிக்கிளையாற்செட்டிகளாவரிச்செங்குந்தரே.

வானம்வளரும்பசக்கள்வளருமகம்வளருந்
தானம்வளருந்தருமம்வளருந்தமிழ்முதல
ஞானம்வளருஞ்சிவஞானபோதநலம்வளரு
மானம்வளர்க்கின்றசெங்குந்தரெங்கும்வளர்தலினே.

ம்பறநரு,

வேதமொடுவேள்விவிழைந்தபொருளீட்டியா
னீதமொடுகோத்திதனேருங்கை - பாதகநேர்

செய்யதொழிலாமுழுதல்வேண்டாதரம்வளர்க்குந்
தூய்மதொழிலாசெய்தரேயுங்கை - யுய்யசீத

முக்காற்பெறுசியமருட்டாயனைசீறுந்தி
யெக்காலுமெய்ப்பிறெழிலேற்குங்கை - சொக்கை

யுரியார்க்குமேனியுறகளுளர்க்குஞ்
சரியாநெறித்தொழிலுட்டாழ்ங்கை - கரியாம்வீ

யூனக்காக்கும்முயிரைவோம்புந்தொழிலு[illegible]
மானங்காக்குந்தொழிலேமன்னுங்கை - யீனமுற

வீண்டார்தநேயச்செறிவின்றியெய்யுறவு
பூண்டாரோடாகிதொழில்பூணுங்கை - சேண்டருநி

வெய்யின்மனை பனிகால்விசான் மலியாமே
தய்யவிழுரொழிரேய்சந்தக்கை - மையமில்சீர்க்

கல்விபெருங்கேள்விகனக்தனைத்ருணதன்மம்
வில்லிஞானஞ்செய்தொழின்மேவுங்கை - புல்சருகா

[illegible]கொலலன்றியுயிர்க்கண்ணுரித்கோடேசீ[illegible]ண்
[illegible]ற்கிகொளலாந்தொழிற்ருபுசக்கை - துங்கயில்புன்

கூழ்மாந்தவோர்க்குங்குறைதவிலாக்கொற்றவர்க்குஞ்
சூழ்மானக்காவறெழிற்குழுங்கை - தாழ்வின்மிகு

கட்டணத்தினுஞ்சகியாற்காண்டனைபேயிகதெளைப்
பெட்டிநெறுகேமேற்றதொழில்பெற்றயுங்கை - கட்டிலுற

தென்புலத்தராதியர்க்குச்செய்மகமோரைந்திணைத்த
மின்புகொசெய்தேயிமைக்குங்கை - தன்பில்

தயாவிருத்தியெட்டாற்றகுபோதமெட்டும்
வியாதமின்றிப்போய்குவிமலக்கை - வியாதமுறு

சற்குணமோர்பத்தி...யுமையுமற்றோர்பத்தாகுந்
துர்குணத்தைநாடாதல்தான்மைக்கை - நிற்கு

முபகாரமீரேழுயிர்க்குடற்குமோம்பி
யபகாரமியாண்டுமெனுமக்கை - சபகார

மெய்செயற்சீர்மாருதமொய்ம்புகொடோர்பத்தாகும்
வையசீர்மருதவண்மைக்கை - மெய்சிரவ

ரேத்துமுதலியரென்றேத்தலைமைநாமத்தாற்
றேற்றியெனுந்திக்கிலுஞ்சொல்கொட்டிமைக்கை-

எனவும்,

செங்கண்மாலுந்தியந்தாமரையினால்வாங்கிதிங்கள்வட்டத்திறைத்துத்
தேவரலகாகவே.....முனிவர்பாவோடேசேர்ந்தவிழைவிழுதுதோய்ந்து
பங்கயன்றன்முகப்பட்டமரமதாகவேயபச்சைமால்முன்றண்டதாய்ப்
பரிகாலகற்றியன்விழுதுகோலணிதாய்ப்பணிசேடன்வலிகயிறதாய்
வெங்கடசடாமுனிவிசைக்கோலதாய்வேதவின்முனிமிதிப்பலகையா
மேலானமகதிமுனிகாடாவிலோடமுன்விசித்தபாவதனைநெய்து
சங்கரன்மதலையிப்பவமிலாத்தொழிலைச்சமைத்துமயிமெனவின்றுனோர்
சயசயெனவாழ்த்தக்கைபெற்றசெங்கைக்கோளர்சருவ...லமும்வாழியே.

மின்னேயர்த

கார்மேற்றலைப்பெம்மான்செங்குந்தர்க்கறம்விளங்க
பேர்வேட்கையோடுமெழுந்தருளிப் - பேர்வேட்கை

பாவோர்நின்றதெனப்பாகனையிற்செய்திடுமப்
பாகோர்செழுத்சவமும்பார்த்திலரே.

எனவும்,

பூதலத்திரெணவையும் வள்ளுவரு மற்றைப்புலவோருருமுமொழிலைப்
புகழாரால், நீதயலசோதலினாற்றீண்டார்கேயஞ்செறிதலினால்வெயில்
பனிகாண்மழைமுன்றுமேலார், போதம்வயல்செல்லலூருரேரைப்பூட்டார்
புன்செய்பயிர்ன்செய்பயிர்போற்றார்யாரு, மாதலினவன்றேருபூலவியர்த
ம்பாலடிமைவேளாண்குடியேவாக்கினுமே.

வாணத்தைநோக்கிப்பல்லினத்தையோம்பிவளர்த்திடினு
மூனத்தைநாமுடலிச்சியேகுருகுழைப்பிற்கையா
வானத்தையுங்கெல்லாடையைச்சுற்றியகத்தமின்றி
மானத்தைக்காப்பதன்றோமக்களுக்குன்னமாட்சிமையே.

மாற்றத்தரியவளமார்மயிலைவிலவன்றுவன்றோ
சேற்றத்குலமிடையெத்த[illegible]மொழியிலவண்ணப்பட்டு
மாற்றற்றமணிக்கலைசெய்தல்கொண்டேடைரயவல்லசித்தான்
சோற்றுக்கலையுந்தமக்கைக்குக்கோபஞ்சரக்குமென்றே.

பானலச்செக்காப்புலவன்செங்குந்தரைப்பார்த்தபின்னர்க்
கானலம்வாசிகலங்காணநெஞ்சங்கசிந்துருகி
ஞானலம்பாசலமோடேகலைகலநோக்கியதன்
மேனலமென்றபொருணலந்தேர்ந்துவிளக்கினனே.

செய்யுந்தொழிலவினைத்துஞ்சி[illegible]னைக்கிப்பார்க்கில்கலை
நெய்யுந்தொழிற்குநிகரில்லையவ — வையமிசைத்
தெள்ளுமுறைநூற்பொருள்செந்தமிழினல்[illegible]
வன்றுவனூர்கொண்டதல்லவா.

வரையெடேதேனலுன்றினைவாலுடன்மாவும்
பரவைநாகிப்பிபாவாய்வதருதே — பாசீவிலைழக்
கைவிலெடேதேனலுகெக்கக்கறையற்றன்மாணமும்மேப
மையபவுயிருக்கென்னும.

உண்ணுமுரையைகுழலாவித்தியல்லாம்
கண்ணுலாமதிருப்பைக்காண்பாரோ — அன்னு
நடுக்காதன்றுரிவிலுமொன்றியுவாய
வகுத்துமொவார்மதிப்பவர்.

ஒப்பு,

[illegible]ழிலே தன்னவுபர்குறள்சொல்வன்றுயர்க்குச்
செய்தொழில்கற்பித்தமைத்தசெட்டக்கை.

எனவும்,

தட்டியினைசபாடினன்கூத்தன் – ஏரினிசைபாடினன்கம்பன்
சட்டியவனமூவல்குறிசேதும் – ஏரின்வயமண்ணுலகுசெறும்

ஈட்டிக்கெதிரேற்றினனிருப்பன் - ஏருக்கெதிர்கூற்றவனிருப்பன்
ஈட்டியிறைகள்கரத்திலகும் - ஏரார்குடிகள்கரத்திலகும்
ஈட்டி திறைகொண்டுலகோம்பும் - ஏரத்திறைதந்தூட்டவோம்பும்
ஈட்டிதெய்வீகம்விளைக்கும் - ஏர்தீங்கரிதமைவிளைக்கும்
ஈட்டியாருர்தொழற்குரித்தாம் - ஏர்மண்ணுழற்கேயுரித்தானுல்
ஈட்டியிசைக்குநிகராமோ - ஏரினிசையிவ்வுலகீரே.

எனவும்,

உலத்தினிற்புட்பராக மொளியினிற்கதிராமைந்து
புலத்தினிற்கருங்கண்வாவிப் பூவினிற்கமலஞ்சொல்லுங்
குலத்தினிற்செய்யருந்தக் குன்றினின்மேருக்குன்றந்
நலத்தினின்மதுரைமேலாந் தரமெனுந்தகைமைத்தம்மா.

கோக்களைமின்னனுரைத் தவத்தரைக்குலத்தில்வேத
மாக்களைச்சிகைவைக்கொன்றான் செய்ந்நன்றிமறந்தானுசா
னுக்கமதழித்தான்பாவ மனைத்துஞ்செங்குந்தர்வீதி
தெக்கிடப்பிச்சைவாங்கி யுண்டிடத்தீருமன்றே.

எனவும்.

மேலாயமறைகளெல்லாங்காலமாறி மெலிந்துமறைந்தப்பான்மீருதலுமுண்டு
மேலாயதெய்வமெலாங்காலமாறி மெலிந்துமறைந்தப்பான்மீருதலுமுண்டு
மேலாயசமயமெலாங்காலமாறி மெலிந்துமறைந்தப்பான்மீருதலுண்டாமே

எண்ணில்பலநூல்கள்நால்வேதத்துள்ளு மெழுமேனுமவ்வவற்றுளொன்றேமேலாம், எண்ணில்பல்தெய்வநாற்றிசையினுள்ளு மெழுமேனுமவ்வவற்றுளொன்றேமேலாம், எண்ணில்பலமதங்காளுற்சாதியுள்ளு மெழுமேனுமவ்வவற்றுளொன்றேமேலாம், எண்ணில்பலமரபுகளுள்வருணத்துள்ளு மெழுமேனுமவ்வவற்றுண்மேலொன்றுமே.

எத்தனையோபார்ப்பாரிவ்வுலகமெல்லா மிருந்தாலுங்குலப்பார்ப்பாரிலக்கத்தொன்றே, எத்தனையோவாசரிவ்வுலகமெல்லா மிருந்தாலுங்குலவாசரிலக்கத்தொன்றே, எத்தனையோவணிகரிவ்வுலகமெல்லா மிருந்தாலுங்குலவணிகரிலக்கத்தொன்றே, எத்தனையோவேளாரிவ்வுலகமெல்லா மிருந்தாலுங்குலவேளாரிலக்கத்தொன்றே.

எம்மரபினுள்ளுஞ் செங்கோல் வேந்தருண்டு எம்மரபினுள்ளுங் கொடுங்கோல்வேந்தருண்டு, எம்மரபினுள்ளு மற்றகவிசருண்டு எம்மரபினுள்ளுங்கல்லார்களுமுண்டு, எம்மரபினுள்ளும்பெரியோர்சிறியருண்டு எம்மரபினுள்ளுஞ்

செல்வர் வறியருண்டு, எம்மரபினுளும் புனிதர் புலையருண்டு-எம்மரபினுளும் கற்புள்ளவருமுண்டே." எனவும் செங்குந்தர்மாலை, செங்குந்தர்மரபு விளக்கம், செங்குந்தர் திருக்கைவழக்கம், தனியன்கள், மநுநாப்புராணம், தேவகீதை முதலியவற்றுள் கூறியிருத்தலைக் காண்க.

இதுகாறுங் "கைக்கோளர்" என்பதற்குப் பொருள் இதுவென்று பல அநுபவங்களொடு மேற்கோள்களையுங் காட்டி விவகரித்து வந்ததால், வைதிகவினைகட்கும் லௌகிகவினைகட்கும் இன்றியமையாத "ஒழுக்கக்கோட்பாட்டினர்" எனப் பொருள்படுத்தாது "மெய்வாரிவோர்சாதியார்" எனப் பொருள்படுத்து மறிவிலிகள்வாயில் அயவாப்பேறக் கடாவப்பட்டது.

17. இக்கம்பருடைய பிறப்பின் வரலாறும் இவர் கல்வியிற்சிறந்தசிறப்பையடைந்த விதமும் இவ்வாறாகச் சிலர் - ஓர் உடையாட்டரசனுக் காவலமகவுண்டாக அம்மகவிருக்கிற் பிறந்த குடிக்கு காடும் பாழாமெனச் சோதிடர்கூற அது கேட்டவரச னக்குழவியைப் புறங்காட்டிற் கிடத்துவித்தா னெனவும், அதனை யவ்வேளாசசன் கண்டெடுத்துத் தனதிட்டதெய்வப் பெயராகிய ஏகம்பமென்பதனைப் பெயராக[illegible]ட்டு வளர்த்துவரச் சற்றே பெரியனாயகாலத்து அவ்வேளாச்ச னிறந்ததும் அவன் மனை[illegible] பிழைப்பின்பொருட்டுச் சடையப்பிள்ளை யென்பான[illegible] சார்பிற் [illegible]ருந்து காவத்தைக் கழி[illegible] தக்கால் சிறுவர்கள் வி[illegible]ட்டால் [illegible]டமென்பதைக் கம்பனென்னு மாத்திரத்தானே யழைக்கப்பட்டிருந்தன ரெனவும், இதனாலேயே யிவர் பிறப்பில் க்ஷத்திரிய குலத்தராகவே கொள்ளவேண்டும் அல்லாக்கால் சாலினக் கஞ்சாத் துறகளுண்மையும் அரசனை யெதிர்க்கும் வீரமுடைமையும் ஏனைய சாதிக்குள் கிடைத்தனவுங் கூறுவர். அரசமராதிய வந்தணராதிய மூவருணத்துள் ஒருவ[illegible] கவனிமையாண்டு மதிபோர்புரிந்து பிருந்திவர்போலும். சில ரிக்கம்பவிரச னைசை கொளனரெனவும், அல்லாக்கால் க்ஷத்திரியராயினும் இவரோடு சமபந்தி போசனஞ் செய்வவிலையாரெனவுங் கூறுகர். ஆனால் வைதிக வொழுக்கமற்றுத் தம்மிலிழிநரையுங் கல்வி செல்வ முதலிய விருக்கின் கணப்படுத்தித் தம்மினத்துட் சேர்த்துக்கொண்டு தவகைப்பாகிய நான்காம் வ[illegible]ணத்தரோடு அப்பேச[illegible]ரு[illegible] கைகளாகிய இரண்டாம் வருணத்தார் சமபந்திபோசனஞ் செய்வார்போலும். ஆ! ஆ! இச்சொற்புத மற்புதம்!! அச்சேரி வாகீசன் காண்ட இல்லறதருமங் கூறிய வத்தியாயத்தில்

கட்டிலிற்பீடத்தனிலிருக்கருந்தக் கப்பரைதனிலுணலாகா
வட்டெடியிமைவோர்வலித்தசோறும் நம்பிக்கர்சோறுவந்தாலதி

வெட்டியரளித்தவடிசினல்லடிசில்பின்னவரினி திடுமூரல்
கொட்டியகுரு,தியாதலாற்பின்னோரிடத்துணைல்குறிப்பினுமாகா,

என்றிருத்தலையும்,

ஆற்றுனோர்மகளிர்பணைமுலைப்போகந்துய்த்திடினப்பருக்கால
மிறந்தழிமலர்த்திற்புழுட்டாய்நரகினெய்துவர்பின்னவரிடத்தி
ன்றமயில்விஞ்சைகற்றனோரவர்பாலரும்பொருளேற்றனோரவர்பாற்
பெறும்பொருள்தனுல்வேள்வியாற்றினார்தன்பிழைப்பருநரகிடைச்சேர்வார்,

என்றிருத்தலையும்,

பிற்காலத்தவராற் கூறியுள்ள தனியன்களின் விரைப்பற்றியும் அவ்வேளாண்மாக்களுடைய சுபாவங்களைப் பற்றியும்

அன்னமளிபபோர்வேளாளராடைதருவோர்வேளாளர்
முன்னோர்தம்பணியினைத்தொழுகின்றுடிப்போர்வேளாளர்,
சின்னியகன்புரிசெட்டிமெழிலான்கைப்போர் வேளாளர்
சென்னிவிலையாலுணவாகாதென்றறுஞகைதெனலென்னே,

என்றும்,

மூலத்திற்பரத்தையரேசரிசேர்பக்கசசெரணைப்புகல்வர்மேலோ
ராதெனத்தஞ்சாதிபுகுமவர்க்கெல்லாமுப்சாரராணுர்வேளா
ரீதவேமாகீர்த்தியதெலைத்தினைத்தவ்வாற்பெவிறுமெய்திரீத்தனரோ
லாதல்சொடுஞ்செயவிவர்பாலுனத்தனுல்வேறியென்றுமனையலாமே,

என்றும்,

தாதையவரென்றனைர்கேலாய்த்தந்தையிவரென்றுமிலரா
யோதுமரபொச்சுற்றிலராயுடனுற்பவித்தார்கட்கெருக்
கிதில்கோயிற்குரியருமாகச்சேர்த்தார்தாமுமிதி
யாதியுணைப்பாலுமைடையராய்ப்பின்வேளாண்மக்களென்பார்,

என்றும்,

வீழுசமயினைச்சூழ்வேதற்றமேனுளிரிக்துகொண்டைகட்டி
தீப்புரியாடையுமுடுக்கேழ்த்தகிலயாபோன்றிழல்
றுசென்னேயாதியினிரகுலவும்விவிலியச்சுருதி
தெரியசைப்ப்பின்கைசயத்திறத்தவேளாளரும்பலரால்,

என்று…

மண்ணிடிக்கு மொட்டராய்மயிர்சழிக்கும்வினைஞராய்
மறலியென்னவழிமறிக்குமறவராய்வெங்குறவராய்ப்
பண்ணெடுக்குகட்டுவப்பரதராய்மீன்வலைஞராய்ப்
பாணராய்வண்ணாராய்ப்பணித்தசெய்யுமாளராய்ப்
புண்ணெடுக்கும்வளுவராய்ப்பொருந்துமின்னபேரெலாம்
பொருள்படைத்துவேடமாறிப்பூமியின்கணொருவரும்
கண்ணெடுக்கவரியராய்க்காரளரோடோராளமாய்க்
கலந்துதம்மையொப்பவர்களிக்குலில்லையென்பரே.

என்றும்,

எண்ணரிசவிலக்கியமுமிலக்கணமுங்கற்றுஞ
ரொப்பாருமடைந்தறியோர்தப்புமழக்கதனித்
கண்ணதனுற்கண்டாப்போற்பொய்சாகதிகூறக்
கற்றறியோர்கணிகையர்பாற்றுமெனிறும்போகே
மண்ணுழுதுபிழைக்கும்வேளார்குலத்திற்பலரை
மாட்டுவிக்குந்தரகிரியரய்மருவி[illegible]டிபோடோம்
[illegible]ண்ணதனைநாடவிவாங்கியுன்[illegible]தெரியோம்
[illegible]ழைக்குமுவகைபெப்படினா[illegible]ருப்புயிருந்[illegible]ரே.

என்று பின்னும் பலவா யிருத்த[illegible]களை யென் கண்டு தெளி[illegible]து இத்தகைய பிதற்றல்களைப் பேசுவதில நின்று மொழிந்திவர். இ[illegible] வாறாகப் பின்னு மிக்கமடமை வேளாணரே யென மற்றொரு விதத்தாற் [illegible]திப்பர். அதாவது :—" செங்குந்த மரபினராகிய கூத்தர் தமது மரபினர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் தமது மரபுக்குரிய 'கருவியாகிய ஈட்டியைச்சுட்டி ஓர் பிரபந்தம் பாடியதுபோல, வேளாண் மரபினராகிய தாமும் தமது மரபினர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் தமது மரபுக்குரிய கருவியாகிய ஏரைச்சுட்டி ஓர் பிரபந்தம் பாடினர்" என்பதேயாம். ஆயின் கூத்தர் தமது மரபின் கீர்த்தியைத் தாமே பாடியதிற் குறைவுண்டாய் பயனற்றொழியுமெனக் கருதியன்றோ தம்மை வேண்டினோரைக் கொண்டு சிரச் சிம்மாசனமிசைவித்து அதன்மீதிருந்து பாடி அப்பாடல்கள் சத்தியமென் றிவ்வுலகின்கணிலைபெற அறுபட்டிருந்த பல சிரங்களுமுடல்களுமொட்டியெழ ஓரற்புதத்தை விளக்கி அக்காரணத்தால் தாமும் ஒட்டக்கூத்தரென்னுஞ் சிறப்பு நாமத்தினைப் பெற்று ஒரு குறைவுமின்றிப் பயனடைந்து தமது மரபினர்க்கும் அப்பயனடையச் செய்தனர். அவ்வாறிவர் விளக்கியடைந்த பயனுந் தனது மரபினர்க் கடையச் செய்த பயனுமென்னை? இவர் மரபிற் கித்தகையதோர் அற்புதம் விளக்கவேண்டுவதாவசியகமின்றெனின், தன்னைத் தனது மரபினர் வேண்டலும் தான்

பாடலும் ஆவசியக மின்றாம். ஆகவே ஓர் காரணங்கருதிப் பிற மரபின ராலன்றோ பாடுவிக்கவும் பாடவும் வேண்டும்? அவ்வாறு பாடுவதினும் பாடுவோர் பாடப்பெற்றோராகிய இருவரன்றி யேனைய மரபினர் யாரும் வியந்து இது சத்திய நூலென நம்புமாறு ஒரற்புதம் விளக்காவிடின், அவ் விருவரு மந்நூலா லடையப்பெறும் பயனென்னை? ஆதலால் சாதிநூல் சமயநூலென்னு மிரண்டினையும் இவ்வுலகினர் சத்திய நூல்களென நம்புமாறு தாபிக்கப்புகுவோர் அவ்வவற்றிற்கோ ரற்புதம் விளக்காவிடின் பய னற்றொழியுமென்பதை எனுங்கித் துணர்ந்திலர்?

இம்மாத்திரத்தானோ? சிலரியர் கம்பநாட்டிற் பிறந்ததாற் கம்பநாட ரென்று வழங்கியதென வுரைப்பர். அக்கம்பநாடென் றொருநாடு எக் காலத்திலு மிருந்ததாய்த் தெரியவாராமையின் அது பொருத்தமுடைத் தன்று. சிலர் கம்பநாடரென்று, கம்பநாடாரென் றிருத்தல்வேண்டு மென் பர். அந்நாடாரென்பதோர் சாதிக்குச் சிறப்புப்பெயராதலின், இவரைச் சக்கிலிற் (சாணுன் சாண்டான்) என்று கூறல்வேண்டும். அச்சாணுராயி னோர் தேவிகோட்டத்தின்கண்ணு மசசைவக்கண்ணு மணுகற்குரிய நல்லா மையானும், இவ ரிவ்விரண்டிடத்தும் பன்முறை யிருந்துளாரென [illegible] குறிப்புகளானும் அது [illegible] சிலரியர் [illegible] சிறி[illegible] மின்றித் தன் பேர் சொல்[illegible]வும் வகையறியா திருந்தமை[illegible] தென்[illegible]டில் "கொம்பு" எனத்[illegible]லதாய மரக்கிளையைக் "கம்பு" என வழங்குவத[illegible]லப்பேரிட்டு வழங்கினரென்றும், சிலரக் கம்பினை யிவர் கையில் வை[illegible]திருந்தமையால் அப்பெயரிவருக் காயதென்றுங் கூறுவர். இவ்விருகூற்று[illegible]மற்போந்த "நாடர் - நாடார்" என்னு மிருகூற்றுக்கும் விரோதமாதலி[illegible] இவையனைத்து மிவ்வண மிருப்பச் சிலரிவர் கம்பங் கொல்லையை இள[illegible]மைப் பருவத்துக் காத்ததாற் கம்பரென்று வழங்கிய தெனக்கூறி, (பா[illegible]பதனையில் உயிரபுரமென்னுங் கிராமத்தின்கணுள்ள தினைப்புனத்தை உ[illegible]த்தியாயரேவலாற் காத்துவந்து ஓர்கா எப்புனத்தை மேய்ந்த காளிங்கரா[illegible]னென்னு மதிகாரியின் குதிரையைத் தமக்கு வித் தியா வரப்பிரசாத [illegible]ருளிய காளிகாதேவி யனுக்கிரகத்தால்,

வாய்த்த[illegible]பிரபுரமா காளியம்மேகேள்
காய்த்த தினைப்புனத்திற்காலைவைத்துச் } சாய்த்துத்
கதிரைமானத்தின்றகாளிங்கராயன்
குதிரைமாளக்கொண்டுபோ,

[illegible]னப்பாடி யதையிறப்பித்துப் பின்னரவ் வுபாத்தியாயர் வேண்டுகோ ளால் "குதிரைமீளக்கொண்டுவா" என வதையே மாற்றிப்பாடி யக்குதி ரையை யுயிர்ப்பித்தனர் பொய்யாமொழிப் புலவராயிருக்க) அக்கதையை

வியருக்காக்கித் திணையொன்றனையே வெள்ளிடை மலைபோற் குறித்துள்ள வெண்பாவிருக்க அத்திணையோடுங் கலந்த கம்பச் சொல்லையென வேறு பொருள்படுத்திச் சற்று நாணமில்லாது நாப்பறை கொட்டுகின்றனர். இவர்கட் கிவ்வாறு கதைகளையுங் கவிகளையு மாற்றலும் புரட்டலும் என்று மாறாத் தொழில்போலும். இவையனைத்தையு முய்த்துணரு மிடத்துக் கம்பர் மகா கவியாயும் இதிகாசங்களு ளொன்றாகிய விராமாயணத்தைத் தங்கள் மரபைப் பற்றிப் பலவிடங்[களி]ற் சிறப்பித்ததன்றித் தனியேயும் ஏரெழுபது முதலிய நூல்களை யியற்றியோராயு மிருத்தலின், இவருக் கியற்கையாகச் சன்மத்தின் கண்ணுஞ் சம்பவித்தபின் பயின்ற சாதியின் கண்ணு மிருந்துள்ள விழிவை மறைப்பான் கருதிய வேளாளரும் வைண வருஞ் செயற்கையாற் கற்பித்து வைத்த பட்டிக் கதைகளெனவே கருதத் தக்கனவாம். அன்றியு மிக்கம்பரது பிறப்பினைப்பற்றிப் பிற்காலத் தோர் கவி விநோதார்த்தமாக,

...ண்டர்போற்றிடமாயனிவ்வுலகனைத்துமுண்டவனுதலா
...ந்தலங்கையுமரக்கர்சேனையு[ம]ண்டயிற்றினிலவ்வதோ
...தண்டிரைக்கடல்சூழவோங்கு[ந]தென்னிலங்கையில்ராவணன்
...தையைச்சிறைவைத்துளானெ[ன]த்தேறி[...]செப்புவான்
பண்டிராவணன்ராமகாரியாற் ப[த்]துமாமுடியற்றிடப்
பார்த்ததார்சொலக்கேட்டதாரதைப்பகரும்பாவலன் றன்[...]பான்
கண்டதுண்டமதாக்குவேன்கவிசொன்னவன் றலைகண்[...]லவன்
கம்பவாணனென்கும்பவாணனேனோர்கள்ளச்சுலையின்க[...]யே.

எனவிருத்தலையுங் காண்க.

மேலுமிக் கம்பருக் கித்தகைய விழிந்தவ பிறப்பி[...] செருமென்றறிச் சுவரேல், கபிலதேவர் தமதகவலில் "பறையர் வீட்டி[ல்] வள்ளுவர்வளர்ந்தனர்." எனக்கூறியிருந்ததைத் "துள்ளுவர் வீட்டில்வ[ள்]ளுவர்வளர்ந்தனர்." என விக்கால் மாற்றியதற் கொப்ப வக்காலே அப்ப[ற]யருக்குந்தமக்குமுள்ள கலப்படி வேற்றுமையின்றி அவரைத் தம்ம[ி]னத்துட் சேர்த்துக் கொண்டதன்றித் தம[து] மரபிலோர் பெண்ணுங்கொடுத்துச் சன்மானித்தது போல் இவரையுந் தம்மினத்துட் சேர்த்துப் பெண்கொடுத்துச் சன்மானித்துக்கொள்ளுவர். இப்போதென் செய்வர்பாவம், ஒன்றுந்தோன்றாமல் தட்டுக்கெட்டுத் தடுமாறி மிரளமிரள விழிக்கின்றனர். எத்தனையோ வகையால் எண்ணியெண்ணி வலைகின்றனர்.

(18) சைவப்பற்றினராகிய விக்கம்பரை வைணவரெனச் சாதிக்கப் புகுந்த வம்மதத்தர் "கம்பநாட்டாழ்வான்" என மாற்றியதற் கொப்ப

இவர் குமாரனுக்குரித்தா யின்றும் வழங்கிவரும் " அம்பிகாவதி " என்னும் பெயரை " அம்பிகாவலன் " எனமாற்றி வழங்கவு மாயினர்.

(19) இவ்வேரெழுபதென்னு நூலைச் சற்றேறக்குறைய ஐம்பது வருஷத்திற்கு முன் அச்சிடப்புகுந்த வேளாண்குல திலகரும் வித்துவ சிரோமணியுமாகிய - சாரம் - குமரப்பக் கவிராயரென்பவர் இன்னாட்டினுந் தென்னாட்டினுமிருந்த அளவற்ற ஏட்டுப் பிரதிகளை வரவழைத்துச் சரிபார்த் தச்சிட முயன்றபோது, இரண்டு செய்யுள்க ளெக்கெந்த விடயத்தைப்பற்றியன்னவோ அவை யெந்தப்பிரதிகளினு மில்லாமலே விருந்தமையாற் கிடைத்த அறுபத்தெட்டுச் செய்யுள்களையே பதித்து வெளியிட்டனர். அவர்க்குப் பின் - கல்லூர் - ஆறுமுகநாயவர் முதலியோர் பதித்த பதிப்புகளினும் அவ்வறுபத்தெட்டுச் செய்யுள்களுக்கு மேலில்லையாக, கடைமுறை யிதுகாறுமியாண்டுங் கேட்டிராத (கச்சித்தலைச் செங்கோட்டைத் திருமன் மகனர் திருநாகக்கையரால் செய்யப்பட்ட ஏரெழுபதுனை யெனவிளக்கி, (இவ்வுரையைப் பொருள்தெரிந் தெழுதவிரும்பா அப்பொருள் வரலா லல்லும் புகழ்க கஷ்டப்பட் டெழுதியோர் இவ்வாறெழுதவித் தெழுதுங்கால் அருகிருந்து கண்டோரின்னு டனி(ருப்ப) வேளாளருளாசிரியரர்ச் சில நூற்றாண்டிக்கு ளிருந்த ரெனவவன் சரிதந்தோடும் வரைக்கு, இவ்வுரையு மூலமுஞ் சில பலஞ ண்டின்முன் பல பிரதிகள் தேடியாய்ச் சச்சிட்ட வித்தகசிரோமணிகளுக்குக் கிடைத்தலின்றி இப்போது கிடைத்ததென வோதிக் குத்திரருட் டவைமையரசப் வேளாளரை வைசியரெனத் தாபிக்கப்புகுந்து வைசியரை மூன்றும் வருணத்தராக முறைமைப்படி பாடியுள்ள பாடல்களோ டெவ்வெ ன்றக்கும் பல பாடபேதங்கற்பித்து அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய - தொழுவூர் - வேலாயுதப்புலவர் தமது பதிப்பில்; ஐம்பதாவது செய்யுளுக்குமேல் (அரிவாட்சிறப்பு - புறப்பறத்தற்சிறப்பு) என விரண்டு விடயங்களை நூதனமாகவெடுத்துப் பாடிச் சேர்த்து அந்நூற்குறையை நிரப்பினர், இவ் வாறு நிரப்பவேண்டி அக்குலத்தருங் கவிஞருமாயுள்ளோர்க் காகவில் லவாக, அவ்விரண்டு செய்யுளுங் கம்பரே பாடியதென்றும் இத்தகையகத் தப்பிரதி யிவ்வுரையோடு தென்னாட்டிலொன்று மீனாட்டிலொன்று மிப் போது கிடைத்ததென்றும் அப்புலவர் தாமெழுதிய தாகவுள்ள முகவுரை யில் வெளியிட்டனர். இனியப்பாடல்கள் கம்பரது வாக்கேயாயினுமாக அல்லது வேறுவாக்கே யாயினுமாக, எமக்கதனுற்போக்க வாதாவியுங் கனொன்றுமில்லை யாதலால் இது நிற்க - அக்கச்சித்தலைச் செங்கோட்டைத் திருமன் மகனர் திருநாகக்கையா ரென்னும் இரண்டுமுழப் பெருடைய போலியுரைக்காரர் ஐடனுரிதனுர் வெண்பமாலையுள் வேளாண்வாகையென

மேன்மூவருமனம்புகலவாய்மையான்வழிமொழிந்தன்று
மூவருநெஞ்சமரமுற்றியவசவ
ரேவவெதிர்கொண்டுமீண்டுரையா - னேவல்
வழுவான்வழிநின்றவண்டார்வயலு
ளுழுவானுலகிற்குயிர்

எனக்கூறிய வெண்பா பொருவாளு மரபாளும் தம்முண் மாறுபடுதலால் அது பொருந்தாதென மறுக்கவெனவும்,

செறுதொழிலிற்சேனோங்கியானதுதொழிலுமெடுத்துரைத்தன்று
உழுதுபயன்கொண்டுநிரையோம்பிப்
பழுதிலாப்பண்டம்பகர்ந்து - முழுதுணர
வோதியழல்வழிப்பட்டோம்பாதவீகையா
னீதிவணிகர்க்கரசு.

என்[று] வாணிகவாகை யொழுக்கமே இன்ற மல்வேளாண் மரபின் கண் வ[ரு]வ[தி] கற்றல் காண்க மன்றி அவ்வேளாண்வாகை வெண்பாவிலு[ங்] [கூ]றியவழுக இயாண்டும் கண்டிலமாதலின் சான்றோர் செய்யுட் கண்[ணே] பல்பாடபேதம் வந்தாற்போலுமெனவும், பிற்காலத்துன்வாரிற் சில[ர்]புக் காற்றி னிங்ஙனம் வரைந்து வழக்கினரென்னினு மிழுக்காமெ[ன]வும், ஆகவே சதுர்த்தருரிமையை வேளாண்வாகையுட்கூறல் போலி[யெ]ற்றென் றொழிகவெனவும், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்து க[ற்]றோர்க் கினி யார் அகத்தியனாயியன் முதலிய பலவிடங்களினு மரபிய[ற்] சூத்திரத்தும் அகப்பாட்டு, ஐங்குறு, கலித்தொகை முதலிய பிறவற்று[ள்] வேளாண் மாக்களைச் சதுர்த்தரெனவே வகுத்துரை யெழுதினாரோவெனின் பிறி தொடுபடா தன்றன் மதங்கொளலாய் வேதவழக்கு, [உ]லகவழக்கு மூர ணினு மூரணு தாம்பிடித்தது சாதிப்பதே துணியாக் கூறுத லவரியற் கையாமெனவும், அவருரையாற் பொருளதிகார மர[பு] பலவாம்பழிந்தன வாதலின் அவ்வுரை போலியுரையென் றொழிகவென[வு]ங் கூறித் தாமே மர[பு]பழியா துரைவரைய உள்ளபடி பல பாடபேத[ம்] கற்பிக்க அழுக்கா றின்றி மரபியலேக்கூ[றல்] வர்க்கு மியாண்டு மெக்காலத்து மகப்படாத நூல் களையு முரைகளையு[ஞ்] சம்பாதிக்க மரபிலே திரியாக பல கதைகளை வரைய என்னிற் பெரியாரிலேயெனத் தருக்கியதன்றி; அந்தணராதிய நால் வருணத்தரும் பிரமனுருவிற் றோற்றியதனு லவன் மக்களாயிருப்ப அவருள் காரானரென்னும் வேளாளரைக் கங்கை மக்களென்ற தென்னெ னின் ஆண்டு மறைகூறியது முதற்படைப்பின் றோற்றத்தினை யெனவும், ஈண்டிந்நூல் கூறியது கங்கையின் வரமக்களென்னுங் கற்பபேதத்தினை யெனவும், மன்மகன் புதல்வ ரென்பது மதுவெனவும், இவரே கங்கை

மக்களான வைங்கரற்கு மறுமுகற்கு மொப்பாரெனவும், இவரே வெள்ளா மரபினருள் மேலான வைதிக மரபினரெனவுங் கூறினர். இவற்றாலு மெமக்குண்டாகு மிலாப மொன்றுமில்லையாதலி னிதுநிற்க, அப்பிரமன் பதத்துதித்த சூத்திரரு ளொரு வகுப்பினராகிய வேளாளரைக் (குல வைசி[illegible]விக்கால்) வைசியரு ளொரு வகுப்பினரென்றும் சூத்திர ராவார் குலால ராதியரென்றுங் கூறி, அச்சூத்திர ரென்போர் முதன் [illegible]வர்க் கேவல் செய்வோரும் உழுதல் செய்தல் பசுக்காத்தல் கூலிவுஞ் செய்தலென்னும் வினைகளிலும் பொருளீட்டுவோரு மாவரெனத் திவா கரமுதலிய பல கருவிநூல்க ளெங்கெங்கும் பறைசாற்றி யியம்பு மியற் கையையும் பூர்வமோர் சோழராசன் தனக்கு வேளாளக் கன்னிகைகளிட த்தினின்ற முதித்த மக்கள்மேல் வைத்த வபிமானத்தால் குயவர் நாவிதர் முதலியோரைப் பதினெண்குடிமக்களாக வகுத்து இவர்கட்கு வேளா ளரைத் தலைவராக்கிச் சற்சூத்திரரென நிறுத்தி இச்சற்சூத்திரரைச் சன் மானிக்கப்படாத தனது மக்களுக்கினத்தார் து[illegible]வைத்துப் பல கு[illegible] ங்களைக் கட்டித் தொண்டமண்டலத்து விருத்தி யாட்கொண்ட [illegible]செயற் கையைமறந்து வேளாளரென்போர் யாரும் வைசியரேயன்றி[illegible] சூத்திரருமன்றெனச் சாதித் துரை[illegible]த்தனர். இச்சாதனை [illegible] இவ்வணிகரும் கம்மாளரும் வன்னி[illegible]ரும் சாண்டாரு முறையே [illegible] குந்[illegible] வேதபாரகரும் புலிவேந்தருமெனச் சாதித்துக் (குலவேந்தர் குன்றிய[illegible]க்கால்) பல நூல்கற்பித் தசிரிடவராயினர். அம்மம்ம!! ஈதென்ன கொள்கையோ[illegible] வறிகிலம்.

அன்றிய [illegible]க்கொள்கையோரி கொள்கையாய் ஓ நல்லறிவிற் சிறந்த நண்பர்களே! கைக்கோளரென்போர் திருக்கைலாய பரம்பரையரும் சிவ நந்திகோத்திரரும் கௌரி புத்திரரும் காங்கேயன் சோதரரும் மனுகுல வேந்தர் வரப்பிரசா[illegible]ரு [illegible]த் தெடுத்துக் காட்டாகக் காந்த முத லிய நூல்கள் கையா[illegible]லகம்போன் றிருந்தும், இக்கால் யாதினும் கேள்வி யற்றுச் சாதுக்கள[illegible]ருப்போர் அக்கைக்கோளரென கிளர்ந்தோ மறதி யாதி கருதியோ பூர்[illegible]மோர் பெரியோருக் குபகாரார்த்தமாய்ப் பல சுருதி மிருதிகளை முதனூ[illegible]கக் கொண்டாய்ந்து உள்ளபடி சுருக்கிப்பாடியுள்ள சாதிநூலொன்று பழைய வேட்டுப் பிரதியாக இ[illegible]ந்து மெண்ணாற்றன விருக்க அதை யச்சிடத் தொடங்கிய உல்வற்பசதியர் அதிலவர்களைப் பற்றிச்

செட்டியர்கன்னிதன்னைத்திருமறையாளன்புல்க
விட்டமாய்வருவலைக்கோனிருயல்காடிக்கவிறுபின்னிச்
சிட்டராலயத்துக்கேற்றதிருக்கொடியாடைநெய்யார்
நட்டுவர்தாமுமவார்காட்கதொழில்கள்பூண்டு.

என்னுங் கவியை நூதனமாகப் பாடிச்சேர்த்து, (சிறியோரால் வாசிக்கப்படும் நூலாதார முதலிய சிறு நூல்களினும் பெரியோரால் வாசிக்கப்படும் பாகவத முதலிய பெருநூல்களினும் அவர்களைத் தீண்டப்படாத பஞ்சமரு ளொருவகுப்பினரெனப் பிதற்றிப் புன்குலமாக்கட்குப் பிராதிருக்கனாய்) அச்சிட்டதன்றிச் சென்னைக் கலாசாலையிலுமொன் றதனைப்போற் கடிதப்புத்தகத் தெழுதிவைத் திருப்பதை இன்றுங் காணலாம். அன்றியுஞ் சற்றேறக்குறைய நாற்பது வருடத்திற்கு முன் இயற்றமிழாசிரியராகிய திருத்தணிகை விசாகப்பெருமாளையர் முதலிய பிரபல வித்துவான்களால் பரிசோதித் தச்சிற் பதித்துள்ள "தனிப்பாடற்றிரட்டு" என்னுமோர் புத்தக மின்றுமிருப்ப அதிலிச்சாதி வைடம்பமுஞ் சமய வைடம்பமுங் கொண்டுள்ள புல்லர்கள் "கம்பரால் பாடல்பெற விரும்பிய ஒரு கைக்கோளன் மனைவி தன் புருஷனை யொளித்து வைத்துக் கம்பரைத் தன்னிடத்து வரும்படி செய்தனள். கம்பர் வீட்டில்வருதலும் அக்கைக்கோளன் ஒரு குறுந்தடியைக் கைக்கொண்டு கம்பரை அடிக்கவரும்போது அவர்பாடியது" எனவோர் கதை கற்பித்து,

> மைக்கிணையாக விழிக்கிணையொன்று மெருட்டி விருட்டறையில்
> பொய்க்களவாகப் புகுத்து முயக்கி யுணர்த்துமில்லை படா
> கைக்கிசைவான குறுந்தடி கொண்டெழுந்தரை கெரிக்கவருங்
> கைக்களவாவென் றங்கையடாகின்றராயடா விடடா.

எனவோர் செய்யுளைப் பாடிச்சேர்த்து மறு பதிப்புக்களில் பதித்து வருகின்றனர். கல்வியிற் பெரியன் கம்பனென்பதற்கிணங்கப் பலவிலக்கண விலக்கியங்களிற் றேர்ந்து மகாகவியென [illegible] வழங்கு மிவருடைய வாக்கில் இத்தகைய வியாபாசம் பதப்பிரயோகங்கள் இர[illegible]த்து வைக்க முடியினும் எய்துவனவோ? இவரித்தகைய விழிதொழிற்குச் சிசைந்து ஓர் னார்த்தனையொப்பக் கனவியலிற் றிருட்டுப் பட்டிகள்போன்ற செல்றனராயின் இவரைப்பற்றி வெகு பிரதாபத்தோடு "கம்பர் சரித்திரத்துமொரு பகுதி கம்பரிராமாயணம் பாடியரங்கேற்றியது." என்றுள்ள காதைகளின் கதி என்னுகா கீற்கும்? ஓர் விதவாளுற் பாடல்பெற விரும்பி வரவழைப்போர் வந்தபின் ஓர் குறுந்தடியைக்கொண் டடிப்பித்துத் தானோ நாமப் பாடல் பெறவேண்டுவது? இஃதெத்திசையி லெவ்வூரி லெக்குலத்தில் நடக்கின்ற சம்பிரதாயம்? ஆனல் செட்டிகள் கன்னிகைக்கும் திருமணயானனுக்கும் பிறந்த குலத்தினராகிய அச்சைக்கோண்மாது தான்; தசிகளில் வேறான வேசியும் தனது கணவன் கட்டுவனுமாய் கொடிக்கவிற பின்னும் கொடியாடை நெய்தலுமாகிய இழிதொழிலைச் செய்யு மினத்

தினராதலின், அவனுக்கு மவன் கணவனுக்கு முன்ன இயற்கை யறிவக் கேற்றவண்ணஞ் செய்தனர். ஈதே யவர்க ளெத்திசையினு மெவ்வூரினு நடாத்திக்கொள்ளுஞ் சம்பிரதாய வொழுக்கம். இத்தகைய வொழுக்கத்தை யுடையவர்க ளானபடியாற்றான் "ஒழுக்கக்கொள்கையோர்" எனப் பொருள்படுவதான கைக்கோளரென் றவர்களுக்குச் சாதிப்பெய ருண் டானதன்றித் தீண்டப்படாதோ ரெனவும் பேசப்படுகின்றனர். இதிற் கேள்வியென்னை? என்று அவர்க ளித்தகைய விழிகுலத்தரு மிழி தொழி லினையுமாய்த் தீண்டப்படாராயுள்ளவரென் றுணர்ந்திலர் கம்பர் தன்னை வருவித்தால், தீண்டப்படுவோராகிய பஞ்சமரோடு திரிபின்றிப் பழகுந் தயாதிதன் நேயராகிய விவர் எவ்வாறு வரற்குத் துணிந்தனர்? இக்கம்ப ரெப்பொழுதாயினு மெவ்விடத்திற்கேனும் போகவரச் சம்பவித்தால் தனியே கால்நடையாய்ப் போகாமல் சோழராஜன் விரும்பிக்கொடுத்த பட்டுப்பீதாம்பரங்களை யுடுத்தி, மாணிக்கத்தாலாகிய சங்குசக்ரக் கடுக்கனும் நவரத்ன கண்டியும் வச்சிரப்பதக்கமும ஆணிமுத்து மாலையும் அபரஞ்சிச் சிப்புங் கல்யாணக்கொலுசு மணிந்து பாண்டியராஜ னபிமானித்துக் கொடுத்த தந்தப்பல்லக்கிலேறி, குடகதேசாதிபதி கொடுத்த யானைகளும் மாளவாடி தேசாதிபதி கொடுத்த ஒட்டகங்களும் சிந்து தேசாதிபதி கொடுத்த குதிரைகளும் ஆந்திர தேசாதிபதி கொடுத்த கண்டவான கருது களும் பெருங்கூட்டமாக ஒரு ராஜாவின் தண்டு வருவதுபோல் தன்னைச் சூழ்ந்துவரும்படி, சிலர் சுவேதசத்திரம் கவிக்க சிலர் சாமரம்வீச சிலர் திருச்சின்னமூத சிலர் மற்றும் பலபல விருதுகள் பிடிக்கக் கட்டியக்காரர் "புவிச்சக்ரவர்த்திகள் போற்று தெய்வீகக் கவிச்சக்ரவர்த்தியால் கம்பநாட் டாழ்வா ரவர்கள் வருகின்றார் பராக்" என் றெழுச்சி கூறி முன்னே நட சுகப் பிரயாணஞ் செய்வது வழக்கமாகுமே? இவையனைத்தையு மெங்கே கிறுத்திவிட்டு என்னமேனிப் வந்தனர்? ஆனால் "பொய்க்களவாகப்புகு கத்திருண்டு" என்றபடி யோர்புல்லிய தூர்த்தகோலங்கொண்டு குறுந்தடி யினடிக்காக் கூவாது வந்தனர் போலும். ஆ! ஆ! ஆ! இது வியப்பினும் வியப்பு விபரீத வியப்பு: ஓ நண்பர்களே! இதையுஞ் சற்றாகித் துணர்மின் கள். அந்தோ! இவர்கள் தம்மைத்தாம் குல சிரேஷ்டரெனக் கூறிக் கொள்வதோடு கில்லாது ஏனை வயற்குலத்தவரை யிப்படி யவதூறுபேசி யுழிகின்றனர்?

இன்னுமவ் வேடுதழுபடுதென்னு நூலுக் கப்போலியுரைக்காரர் கதிபித் தெழுதிய விற்பன வுரைக்கணுள்ள வற்புதங்களை விரிக்க விரிக்க இவ்வா வாம் பெருகுமாதலி னிம்மட்டில் நிறுத்தி, இனி யந்நூலினதப் போலி யுரையைப் பற்றியும், அந்நூற் றலைவரான வேளாளர் அயன்மக்க ளென் றுவள வருமைகெடக் கவ்வைமக்க ளென்றதைப் பற்றியும், அக்கவ்வை

மாக்கள் களிமாக்கள் போலாத கணிகைமாக்க ளென்பதைப்பற்றியும், அக்கணிகை மாக்களே கங்கா குலத்தரான வேளாளர் அல்லது காராளர் ஏனைய குலாலர் முதலாயினோர் சூத்திரரென்பதைப் பற்றியும், ஆதிகாலத் தொன்றுதொட்டிருந்த சூத்திரரே, பிற்காலத் தோரரையனால் சற்சூத்திர ருஞ் சங்கரசூத்திரரு மானாரென்பதைப் பற்றியும், தொண்டைமண்டலத் துயர்குலவேளாள ருண்டானதைப் பற்றியும், இவ்வேளாளர் செய்து வரு மாறுபாட்டால் இவரி லுட்பிரிவினர் செய்துவரு மிழிதொழிலைப் பற்றியும், அன்றியு மிம்மரபினர் மிக்கோளராகிய செங்குந்தமரபினரைத் தங்களூக்காற்றினுற் புறம்பழித்துத் திரிவதைப்பற்றியு முற்காலத்துமி பிற்காலத்துமிருந்த சில கவிகளாற் கூறியுள்ள தனியன்கள் முறையே,

உத்தச்சூடுமியுமாபதியு மூபமன்யவு முன்னுரைத்தநெறி
யைச்சுத்திகழ்தொண்டர்க்கதைக்காம்வழிநூலினைத்தூக்கழிநூலாய்க்
கத்தித்தலத்துச்சேப்கோட்டத்திறலன்மகனேரெழுபதக்கு
மெச்சிச்செய்தவனைமாலேவெறும்பொய்பாவிமெலிந்தனவே.

எனவும்,

கன்னைகள் முனாலத்தேசங்கைக்குக்காராளர்
கன்னுமகாராயின்பிகுகாவலீ - ரெண்ணுமா
னுர்க்கோவநணுக்கோசாவிலாள்சத்துனுக்கோ
லார்க்கோபிறந்தாரவர்.

எனவும்,

சால்பகைவருணத்தோர்க்குகால்மூகன்றுடாயத்திறயக்
காலகழிபர்தோமெல்லேறுதன்மைதாமென்பவேளாளர்
மேல்வருமேவர் தம்மில்வேறுகிலைவகுத்தின்
டால்வதுக்கிடக்கீழியென்பதுவதல்லாமென்னலிபோதும்,

எனவும்,

கங்கைபக்கவெல்லாங்கணைதிகைபோலப்
பொங்கெழிகின்றபதுமையேனை - செங்கு
மிழிகுலர்தோசெல்லாமிருக்குலத்தராய்த்தம்
பழியனைராதோதுவதைப்பார்,

எனவும்,

ஐங்கரனைச்செவ்வேளையன்றரன்பாற்கௌரிதரக்
கங்கைமகாரென்றியம்புங் காதையென்னே - யிங்கொருவனை
வைப்பாட்டியாட்டிதருமைந்தனைத்தன்சேயெனல்போ
லொப்பாரிக்காதையெனவுன்.

எனவும்,

கங்கைமகார்முன்னவரோகௌரிமகார்முன்னவரோ
வெங்கிதனைக்கேட்கில்விடையெய்தலாஞ் - சங்கரற்குக்
கௌரிமுனேகங்கைமுனேகாந்தபுராணதிகளைச்
சௌரியத்தோடாயத்தரும்.

எனவும்,

கௌரிகுலத்தோர்கைக்கோளர் - கங்கைகுலத்தோர்காராளர்
கௌரியரனைமணந்துள்ளாள் - கங்கையரனைக்கலந்துள்ளாள்
கௌரிக்கரனேபதியாவன் - கங்கைக்கனேகர்பதியாவர்
கௌரியரற்குக்காந்தையென்ப - கங்கையரற்குக்கணிகையென்ப
கௌரியரற்கேமகப்பெறுவள் - கங்கைபலர்க்குமகப்பெறுவள்
கௌரியறத்தாறெழுகுபரை - கங்கைமறத்தாறெழுகுதிரை
கௌரியபின்னையர்க்காவள் - கங்கைபின்னையர்க்கதனால்
கௌரிகுலத்துக்கிணையாமோ - கங்கைகுலமிவ்வுலகிலே,

எனவும்,

பஞ்சமர்செய்வேளாண்மைபாவமெனவோர்த்துமேன்
றஞ்சமெனக்கொண்டா[illegible]தரே - புன்செய்முனூற்
தானியப்பேராவலினூற்றுப்போலறங்கடத்தா
ரேனிதனைக்கேட்பதினி.

எனவும்,

ஆதிகாலத்தயன்பதத்திலன்மியுதித்தோர்குலாளர்முன்னாம்
நீதிசான்மூவருணருளுஞ்சேர்ந்துபணிசெய்சூத்திரரே
லோதுகற்பயொன்றுருத்திரனார்கணிகைக்குதித்தவரவ்
வேதுகொசெற்சூத்திரரென்றிமைப்பாரவரேசங்கரராம்.

எனவும்,

ஆண்டாண்டென்னவெத்தனையோவாண்டாய்வேதநெறிநின்றே
னப்பாவென்னுலாகாமேயண்டிப்பிழைக்கவுலகத்தனி

னீண்டாரெவரேயெனப்பலவசைப்பேசித்திரிந்தேன்குந்திரரே
நிலத்தாரவருளொருவனையானெதிர்த்தேதற்பான்சென்றடைந்தே
னீண்டேன்வந்தாய்முன்னோனேயென்றான்பின்னோனென்றே
டியைத்தகுலத்தோரிருவோருமில்லாதொழிந்தாரென்குறையைத்
தோண்டாதேயென்னனும்வார்த்தைதத்தொழிவோமெனவினியேற்றிதெ
றாய்மையலவேயெனவிக்காறாய்மையிதுவென்றேறனுவ
னேண்டாயிடறிவீழ்ந்திட்டாமென்னிவிதுவோசுரமெயல
விளைப்பான்போன்றாய்பணிந்தோமெண்டேர்காப்பேன்பாலுறலாமோ
வேண்டாம்விதியன்றெனயானிவ்விதியின்றேட்டுசெய்விதியாக [பால
விதித்தான்விதியென்றேன்வேளாளெனக்கோர்விதியோதுகவென
பூண்டேபூணூல்பள்ளியரும்புலைச்சான்றுருஞ்சத்திரியப்
பொருவில்குலத்தோரெனவாதுபுரிவாரதைநீகண்டிலையாற்
றுண்டாதேமற்றதில்வசியர்தாமேயாமென்றுரைத்திடியென்றேன்
றப்பாமேகாராளனதிற்றரித்தானெனையும்பரித்தானே.

எனவும்,

பார்த்தனிற்பணைநகொழுத்தாற்பள்ளியென்பார்
 பள்ளிமிகக்கொழுக்கில்படையாட்சியென்பார்
நேருமிவர்கொழுக்கிலசமடையராகி
 நிமைப்பின்மெலமெலவேளாண்குடியாமென்பா
ருருவிவர்பூவசியரெனவேயெங்கு
 முளறியொழிற்பெருங்குலத்தோருளரோவென்பார்
சோறுநீவர்செயுமலைவோகோடாகோடி
 சுருதியெலாம்புரட்டிவிடத்துணிவர்தாமே.

எனவும்,

[illegible]டுகரிக்கால்வளவன்சோணாட்டிவேளாண்டாளையவரை
மண்டுமுறையாற்குத்திரர்மூவறுண்மேலாய்மன்னவிடுத்
தண்டுமக்கட்டினர்துளுவத்தாய்நாட்டவவர்பலருந்
தொண்டைநாட்டிலுறயர்துளுவவேளாரென்னச்சொலவாழ்ந்தார்

எனவும்,

தொண்டைமண்டலவரிசைமூவாறுகுடிமக்கடொல்லைநாண்முதலாகவே
தங்கமிகுநாவிதன்குயவன்வண்ணானுலைசொன்னபடிவரைகணக்கன்
கண்டகம்மாளர்வகையைவர்வாணியர்மூவர்கர்தமவர்மாலைகாரன்
கலைமீதுசுடோட்டிபாணன்றலைக்கடைகாவல்புரிபள்ளிவலைஞன்

பண்டுமுசுகுந்தராசனைமதிக்குவிடையின்விருதுபாடியாடெட்டியுமோச்சன் பதினெண்மர்குடிமக்களிலேவருங்காரானர்பணிசெய்துபலமுறைமையுங் கொண்டுபரிவட்டமுங்கட்டியேவருவரிக்குவலயமதிக்கவேதான் கூறியகச்சிவாமேகம்பாலயக்குமுத்திவிட்டலிபியே.

எனவும்,

குத்திரருக்குள்ளேசத்துருத்திரரென்றேதியே
ரேத்துமவரெவ்வாறுமெய்த்தினர்காண் — மாற்றில்விழிப்
பொன்போன்றசங்கரர்தாம்போந்திலரேலைத்தொழிலு
மன்போர்ந்தவர்க்கேமொழி.

எனவும்,

சாத்துகுடிமக்களும்பின்சார்ந்தவருமுன்னவரோ
டேற்றமுறவெய்திவிழிவெண்ணே — தோற்றுறுங்கா
வல்வருங்காமாகியவ்வத்தொழிலேற்றிச்
செல்வமறச்செய்தாரெவர்.

எனவும்,

மனுமுறையாலுலகோம்புமன்னரென்றுன்
மாய்ந்தாரோரவன்றேறியெம்மரபுமாறி
யினமிலாச்சங்கரரெண்டிக்கும்பொங்கி
யிருந்தனத்தாற்கீழினத்தா[illegible]மலாமோலாவித்
கனமதுறநவின்றால்கழுதிக்[illegible]ண்ணைக்
கலாதாலேதனிலேற்றிக்களிப்பரின்றோ
தனிசோலவன்னியர்காண்டாற்றிற்பர்வேளார்
தவில்லிலேவணிகரெனப்பகாடுகாலே.

எனவும்,

தாகினியிற்கன்னுவாராவாரெல்லாந்
தலேபயிலந்தணர்தாமாக்கத்தரிற்பர்
நீசமுறுசாண்டார்வன்னியர்தமித்தோர்
நிட்டிச்சத்திரியரெனநேர்சாதிப்ப
ரேசசெழுமிலேவணிகர்முழுமோசத்தர
ஙிலப்புக்தாஞ்செங்குந்தரெனநற்செய்வர்

கூடசலறவசியர் தாமெனவேளாளர்
குரைத்தெழுதிவிசெப்பர்கலிக்கூத்திரமே.

எனவும்,

மறைபெருக்கிற்பசுவாமோ பூணூலோவி
வளரின்வயவரியாமோமதயானைக்கு
வுரையெனசிற்பிணுமெருமைக்கரோமாக்கு
வாலேயுமொப்போவண்புலவீர்வேத
வுண்டெதரியர்தணர்க்கோவர்கேரோசாண்டா
ரொடுக்ஷாவற்பன்வரியர்கோமாக்கட்கேடோ
தலையிலிலேயணிர்குந்தர்க்கெதிரோவேளாளர்
தாளாளர்க்கிணையோநீர்சாற்றுவீரே.

எனவும்,

காராளராயுன்னார்கைக்கோளரைக்கண்டால்
[illegible]ராற்போற்பின்னேநிற்பதே - ஞேராவான்
கூத்திமகன்காவல்தார்கொண்டான்பால்வத்தாரைச்
சூத்திரன்பினேசாரோசெல்.

எனவும்,

கைக்கோளர்செங்குந்தரென்றுற்காராளரேலா
மெய்க்கோளினுமழுக்காறெய்துவதேன் - பொய்க்கோண்
மடிக்கென்றுமாய்க்குதங்கண்மன்னைச்செய்போற்றுவி
படிக்கென்றுமெனலபாக்கு.

எனவும் [illegible]வனவற்றுளுணர்க.

இதனால் பூர்வச் சம்பராவியற்றப்பட்டுப் பலவாண்டுகட்கு முன் பல [illegible]ந்தவான்களாற் பல பிரதிகளைக்கொண்டாய்ந் தச்சிட்டுள்ள எசெழு பதே சரியென்றும், இப்போ சில வாண்டுகட்குமுன் பதில் தம்மை நான்காம் வருணத்தரென வுள்ளதற்கு நாணியோருடைய வேண்டுகோ ள்[illegible] பலபாடபேத முதலியன கற்பித்து வேளாளராவார் மூன்றும் வரு ண[illegible]த்தரென்றுங் குலாலராதியோரே நான்காம் வருணத்தரென்றுங்குறு பி[illegible]செய்துள்ள வுரை போலியுரையென்றும், கச்சித்தலைச் செங்கோட டதி[illegible]வண்மைஞ் திருநாகத்தையாரென்னு மோருரையாசிரியர் முக் காலத்து[illegible]மிலையென்றும், இப்போலி யுரையாசிரியருக்குச் சிறப்புப்பாயிர

யளித்த திருத்துருத்தி பொன்னிகுடிக்கிழாரு மற்றுளவரேயென்றும் சற்றேறக்குறைய பதினைண்டுக்கு முன்புதான் இவ்வுரையெழுதி யச்சிடப்பட்டதென்றும் பல பிரமாணத்தோடுந் தாபித்து; இவ்வுலகி லந்தணசாதிய வைதிகவொழுக்கமேற்ற உயர்வருணத்தொழிய சூத்திரரென்னும் ஏனைய விழிவருணத்தர்யாருங் கல்வி செல்வ முதலியவற்றுற் பெருகப்பெருக வருணநிலைகளினும் பெருகுமாறு முயலுத லியல்பாதலால் அவ்வளவில் நில்லாது கற்புடைப் பெண்டிரிடத்தும் பல ளங்கத்தினை நிருமிக்குங் கணிகையரைப்போல மேற்கூறிய வைதிகவொழுக்கத்தினை யொழுகுநின்ற வகைக்கோளரென்னு மரபினர் காலவேறுபாட்டால் தங்குன் கலங்குன்றிக் கவக்குமுற்றிருக்குமிக்க வவர்களைப் புறம்பழிக்கு மற்பமாக்கட் கறிவுறுத்தியதென வறிக.

20. அக்கந்தபுராணமும் கம்பராமாயணமுஞ் சாதிப்பற்றையுஞ் சமயப்பற்றையு மேற்கொண்டு பல பிதற்றித்திரியுஞ் சழக்கர்களால் தட்டுக்கெட்டுத் தடுமாறியுள்ளன. இவ்விரண்டின் சாதிப்பற்றையுடையோர் கந்தபுராணத்தின்கணுள்ள துணைவர்வருபடலத்தில்,

உதிதருமத் திரள்வீ ரசரியணை மேன்மையுடனிருந்தனாதன்
பதமலர்கள்பணிந்தெழுமவர்க்கண்டுபார்ப்பதியைப்பரிவாநோக்கி
மதியுமகு...மெழின்மாணமுங்கையெனப்பெறுமைந்தர்.

என்றதில் 'கை' என்னுமோர்பதத்தைக் களைவான்கருதி மதியுடையர்திறலுடையர் மானவருங்கலத்தினர் நம்மைந்தர்" எனவும், "தேவியதுகேட்டுமைந்தர்க் கயிலருளயவர்க்கெல்லாஞ் சிவன்வெவ்வேறு, தாவில்சுடர்வாளுதவி" என்றதில் 'கயில்' என்னுமோர்பதத்தை யகற்றக்கருதி "தேவியதுகேட்டு மைந்தர்க்கருள் புரியவவர்க்கெல்லாஞ்சிவன் வெவ்வேறுதாவில்சுடர்வாளுதவி" எனவு மாற்றிய வண்ணம் பலசெய்யுள்களைமாற்றியதல்லாமல், கந்தவிரதப்படலத்தில் 33-வது செய்யுளுக்குப்பின் "இன்னணமவரொழுகுறலு மெய்திகை" என்றதையும் 126-வது செய்யுளுக்குப்பின் "நாரெழுமீராயிராய் நவனுமூவர்க்கிருர்" என்றதையு மடியோடெடுத்தொழித்ததுபோலப் பலசெய்யுள்களை இருந்தவிடந் தெரியாதபடி கொத்தோடெடுத்தொழித்தும், இப்படலத்திற் கப்பாலிருந்த திக்குவிசயப்படலந் திசாபாலனைப்படல முதலியவைகளை உருவில்லாமற் சிதைத்தும் 10346 செய்யுள்களாக்கி அச்சிட்டு வழங்குவாராயினர். இவ்வாறச்சிட்டு வழங்குங்கால் அதற்குமுன்னரே வேறோர் பிரபல வித்துவானும் சிவாணுபூதிமானுமாயிருந்த பெரியோனால் பலபிரதிகளைக் கொண்டாய்ந் தச்சிட்டுவெளிப்படுத்திய தொண்டைமண்டல சதகத்துள் "கந்தபுராமு மறுநான்கு கோட்டகத்தாரு மொன்றாய்க், கந்தப்புராணம் பன்னி

ராயிரஞ்சொன்னகச்சியப்பன், நந்தப்பல்லக்குஞ் சிவிகையுந்தாங்கியச் சவ்னிதிலச்சே, கந்தபுராண மரங்கேற்றினார் தொண்டைமண்டலமே." என்றிருந்த வோர்செய்யுள் இன்றுஞ்சிறவாதிருப்ப அதனிரண்டாமடியை "கந்தப்புராணம் பதினாயிரஞ் சொன்னகச்சியப்பன்" எனத் தங்களுக்கேற்றி னுக்கிணங்க மாற்றவுமாயினர். இதுபோலவே சமயப் பற்றையுடையோர் கம்பராமாயணத்தின் திருவவதாரப்படலத்தின் கண்ணே,

கழிதொழிலர்க்காற்றொலைந்தவாறுளோர்
கடுவய[illegible]னைவடிகளர்த்திக்கறநும்
ப[illegible]பாருளுணர்ந்தவப்பரமன்வாமினி
வைமாதில்லெனமறாதருவரையேயிருந்தன்.

எனவிருந்த செய்யளின் நடையில் "மறுத்தவரோடேகினான்" எனவும், "[illegible]ழுந்தனர்கடகளிற்றிறையுந்தாமரைச், செழுந்தவிசுகந்தவத்தேவும்" என்றதை எழுந்தனர்களிற்றிறையுந்தாமரைச், செழுந்தவிசுகந்தவத் தேவும்" எனவு மிப்படி யனேகஞ் செய்யுள்களைத் திருத்தியுஞ் சில செய் யு[illegible]ன் முதலைமாற்றியுங் கெடுத்ததுபோதாமல்; ஆளுடையபிள்ளையார்

தேவியைவவ்வியதென்னிலங்கைத்தசமாமுகன்
மூவியலும்முடிபொன்றவித்தபழிபோயற
வேவியதுஞ்சிலையண்ணல்செய்தவிராமேச்சர
மேவியசிந்தையினார்கடம்மேலவினைவீடுமே.

என்றும், ஆளுடையவரசுகள்

முற்றினநாள்களென்றுமுடிப்பதேக[illegible]ன்று
யுற்றவன்போர்களாலேயுணர்விலாவரக்கர்தம்மைச்
செ[illegible]மால்செய்தகோயில்திருவிராமேச்சரத்தைப்
[illegible]வுநெஞ்சேபடர்சடையீசன்பாலே.

என[illegible]

திருவாய்மலர்ந்திருப்பதன்றி இன்னும் பல பெரியோர்களுங் கூறி யுள்ளனவற்றையும், ஓர் தனியன்

கரைசெறிகாண்டமாறுங்கதைகளாயிரத்தின்மேலாம்
பரவுறுசமரம்பத்துப்படலநூற்றிருபதாகும்
புரைசெய்யும்விருத்தம்பன்னீராயிரமிராமகாதை
வரமிகுகம்பன்சொன்னவண்ணமாமென்பமாதோ.

சன்றிருப்பதையும், இவைகட்கிணங்க தூர்வாசராமாயணம் போஜசம்பு
இரகுவமிசம் மகாவீரசரித்திரமெனச் சில உபநூல்களிருப்பவைகளையு
முணராமல்; பிரயகத்திப்படலம் திருவிராமேச்சரப்படல முதலியவற்றை
எங்குமில்லா தொழித்து ஏறக்குறைய 10511 செய்யுள்களாக்கி அச்சிட்டு
வழங்குவாராயினர். அந்தோ! அன்னியதேசவாசிகளாய் இங்கிராஜரீகஞ்
செய்யவந்துள்ள ஆங்கிலேயர்களால் பாண்டியராஜ் சமஸ்தானத்தினி[illegible]
நுஞ் சோதித்தெடுத்த சில சாசனங்களை யாராய்ந்து சற்றேறக்குறைய
எண்பது வருடத்திற்குமுன் (கர்னல் மக்கின்சி) என்பவரைக்கொண்டு
தொகுத்தெழுதுவித்து (அக்ஸ்போர்ட்டு) என்கிற பட்டணத்தில் சம[illegible]
கிருத பாஷைக் குபாத்தியாயராகிய (ஹோரெஸ்ஹேமென்-[illegible])
என்பவர் முன்னிலையி லச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய (பாண்டியதேசத்[illegible]
சரித்திரம்) என்னும் புத்தகத்தில், இராமராவண ரிலங்காசயம் பண்ணின
பிறகு மன்னருக்கெதிரே யிருக்கிற ஒரு சின்னத்தீவிலே ஒரு லிங்கத்[illegible]
ஸ்தாபித்து அந்தத் தீவுக் கதுமுதல் (இராமேசுரம்) என வழங்குவதாக[illegible]
பேர்கொடுத்து அந்தலிங்கத்தையு மாலயத்தையும் ஆதி சேதுபதியி[illegible]
டைய விசாரணைக்குள்ளே யிருக்கும்படியாகவும் மேற்படி தலத்திற்[illegible]
வரப்பட்ட பெரியோர்களை விசாரணை பண்ணிக் கொள்ளும்படியாகவு
[illegible]ாப்பித்தார். ஆதி சேதுபதியென்கிறது சேதுவுக்கு முதல் ராஜாவென்
றர்த்[illegible]ம்" என்று பதித்திருப்பதையேனும் பார்த்துத் தங்கள் மதத்தில்
வைத்த செருக்கை யொழிக்க கின்றார்களா? கொடியர் கொடியர்! மகா
கொடியர்! ஸ்ரீ குமரகோட்டத்தடிகள் கிருபையால் கச்சியப்ப சிவாசாரிய
சுவாமிக ளருளிச்செய்த கந்தபுராணத்திற் கையிட்டுக் கெடுத்த, கடும்பாத
கரினுங்கொடியர்.

இவ்வுலகின் கண் வித்துவ சிரோமணிகளா யுள்ளபேர் ஓர் நூலை
நூதனமாகச் செய்யுமிடத்துஞ் செய்துள்ளநூற் குரைசெய்யுமிடத்தும்
அல்லதவைகளையாய்ந் தச்சிடு மிடத்தும் அவைகட்குச் சம்ப[illegible]ன உப
நூல்களினும் பாடாந்தரங்களினு முள்ள சங்கதிகளையுங் [illegible]
சேர்த்துப் பின்னும் விருத்தி யாக்குவதை யொழித்து, [illegible] கற்கநி[illegible]க்
களைந்து வேறு சிலவற்றைப் புணர்த்தலும், கலையச் சந்தியன்றிச் [illegible]
ததத்திடுசெய்தமைக்கச் சத்தியறு விடுத்தலும், அவைகட் காதாரமாயு
ள[illegible] நூலகளை வேறுபடுத்தலும், வேறுபடுத்தக் கூடாதவை யாயின் அவ
ற்றையாண்டும் வெளியாகாதபடி மறைத்தலும், ஏதேனுமோர் நூல்களு
க்கு முகவுரைகளுக்கு மாக்கியோன்பெய ரில்லாவிடின் அந்நூல்களையுமுரை
களையுஞ் செய்தது தாமேயென வச்சிட்டுச் சாதித்தலும், பூர்வமிருந்த
வித்துவான்களில் பெருநூல்கள் பல செய்து பிரபலித்திருந்த சிலவர்
வேறு சாதியராயும் வேறு சமயத்தராயு மிருந்தும் அவர்களைத் தஞ்சாதிய

றென்றுந் தஞ்சமயத்தரென்றுஞ் சொல்லிப் பிரசங்கித்தலும், எவரேனும் பொதுவாய்ச் சாதியைப்பற்றியுஞ் சமயத்தைப்பற்றியுஞ் செய்துள்ள நூல்களிற் றஞ்சாதியிழிவையுந் தஞ்சமயவிழிவையு முயர்த்திப் பிறசாதி யுயர்வையும் பிறசமய வுயர்வையுந் தாழ்த்திச் சேர்த்து வெளிப்படுத்தலும், பிறசாதி நூல்களையும் பிறசமய நூல்களையும் அவைக்குரியா ரவற்றை வெளியாரிருத்தல் கண்டு அவைகளிருக்குமிடந் துருவிச்சென்று கைக்கொண்டு அவற்றைநீட்டும் வெளியிற் றலைகாட்டாதபடி மறைப்பித்தலும் இக்கலிகாலத்தன்மையே யன்றி வேறன்று. இவ்வண மேற்கூறியவற்றிற் கெல்லாந் தனித்தனியே திருட்டாந்த மெடுத்துக் காட்டுவமெனின், அத் தகு[illegible]ன செயலினருட் பலரிக்கால் இறந்துபோனாரு மின்னு மிருந்து [illegible]ருமா யிருத்தலின் அதனை வெளிக்குண்டாகு மூதிய மொன்றுமில்லை யாதலால் இவ்வினைச் செயல்களைக்கண்டு மனநொந்த சில பெரியோர்க ளாற் செய்துள்ள தனியன்கள்

தென்றமிழ்நாட்டிடைக்கருவி நூலாயோங்குந்
திவாகரம்பிங்கலம்[illegible]
தொன்றபுராணங்கள் பிரபந்தங்கள்மேலோர்
சொலும்பெரியகதைகள்சில் கதைகள்யாவு
மென்றசமயத்தாருஞ்சாதியுளும்பொல்லா
வினைப்புரட்டர்தோன்றியவேதோங்கினரோ
வன்றுமுதற்சிறன்மைசேர்பாதிவிட்ட
தப்பப்பாயினியவற்றையாபொறுதே.

எனவும்,

சுடுதன்னகொள்ளையோவறியென்றுநன்று
ளொத்ததோயோபுலவர்களருண்டதன்றும்
பேத[illegible]விருந்துபலநூல்கள்செய்தார்
[illegible]நூலுக்குரைபுரிசவரைர்துவிட்டா
ராதவற்[illegible]பர்களுநூலைபெல்லா
மொக்கவேதாஞ்செய்ததென்னச்சில்லோர்
காதலொடும்வெளியாக்கிப்பெரு[illegible]
காரணமென்னக்கதைபுகற்பிப்பாரே.

எனவும் வருவனவற்றானுணர்க. இந்நிலைமையில் சிறந்த கம்ப இராமாயணத்தை வடநூலினின்றுந் தமிழிற் மொழிபெயர்த்துத் திருதாண்டவையா இயலடையப்பின்னை பல முறை நிலைப்புட்டிவர் நீத மேறக்குறைய நூம் பது பாக்களாகப் பதினைந்து மாதத்திற் பன்னீராயிரம் பாக்களிற் பாடி

முடித்தனரெனப் பெரியோர்களாற் கன்ன பாரம்பரையாய்க் கேட்டுள்ளேம். இஃதிங்ஙனமாக வதிற் றுங்கள் களைந் தொழித்துவிட்ட பாடல்கள் போக நீக்கிருப்பன வாகிய 10511 பாடல்களை நீத மெழுதூறுகப் பதினொந்தினத்திற் பாடியதெனக் கற்பித்ததன்றி அதற்கொத்தபடி யக்காலத்தோரபியுத்தரார் செய்யப்பட்டதென, (கம்பநாடனென்பதற்குங் கம்பநாட்டாழ்வா னென்பதற்குக்கவிச்சக்ரவர்த்தி கம்பநாட்டாழ்வா னென்பதற்குத் தெய்வப்புலமை கவிச்சக்ரவர்த்தி கம்பநாட்டாழ்வா னென்பதற்குத் தனித்தனி கள்ளக்கவிகள் பாடிவைத்தற் கொப்ப) ஓர்பாடல்,

கழுந்தராயுனகழல்பணியாதவர்கதிர்மணிமுடிமீதே
யழுந்தவாளிகடொடுசிலைவிராகவவபிநயகவிநாதன்
விழுந்தனுயிறவெழுவதன்முன்மறைவேதியருடனாய்ச்
செழுந்தனுயிறவிழுவதன்முன்கவிபாடினதெழுநாறே.

எனப் பாடிவைத்தனர். எத்தேசகாலமுங் கற்பனைக் கதைகளோடு அவைக் கேற்ற கள்ளக் கவிகளும் பாடிக்கொண்டு காலங்கழிக்குங் கயவர்களு ளனருகா ரிக்கும்.

21. இஃதிங்ஙனமாக சைவப் பற்றினராகிய கம்பர் மகா வைஷ்ணவராகிய இராமபிரானது சரிதத்தைத் தமிழிற் செய்யுட் காவியமாக வியற்றப்புக்கு அவர தவதாரமுத லணிமுடி புனைதல் வரையிலுள்ள சரிதங்களை வரன் முறைப்படிப் பாடி முடித்திருக்கத் தேனெழுகுந் தழாயலங்கற் றீர்த்தனுக் கன்புடையார்போற் றிரியும் வஞ்சமான முடையாராகிய பஞ்சராத் திரியரிற் சிலர் அக்கம்பனைரயு மவர்பாடிய வக் காவியத்தலைவரையும் வைணவத் துட் சேர்த்து அச்சேர்க்கைக் கிணங்க வக்காவியத்துட் கிடந்த பல பாக்களையும் படலங்களையும் அச்சிட முன்னே சிலவு மச்சிட வாரம்பித்தபின் பலவு மாக மாற்றியு நீக்கியும் வரம்பழித் தொழித்தது போதாமல், "கம்பரிராமாயணம் பாடி யரங்கேற்றியது" எனவொர் கட்டுக்கதை மகா திட்டத்திடனுண்டாக்கி அதிற்றங்கள் கொள்கைக் குறித்தாய் [illegible] வண்ணம் வனைத்தையும் "இராமாயணம்பாடக் கம்பரைச் சடைய[illegible]ளை கேட்டுக் கொண்டதாக வாரம்பித்து அவரதைப் பாடி யரங்கேற்றி அதன் முன்னிலையி லவர் பலவரசர்களாலும் [illegible]மார்களாலுஞ் சதுரங்கசேனை முதலிய பல வெகுமானங்களும் விருதுகளும் பெற்ற அவரவ் வெகுமான விருது[illegible] வெளிக்கொண்டு செல்லுகையிலு ளுண்டாகு [illegible] களைந் துரைத்தனத்தார் வருஷவாரியில் தங்களுக்குவரு மேல்வாரத்தில் (கம்பர் போனவழிகண்டு கழித்த திவ்வளவு) என்று கழித்துக் குடிகளுக்குக் கொடுப்பது வழக்கம் என்பதாக முடித்துள்ள வரையில்" ஆங்காங்கு சந்தர்ப்பத்திற் கேற்றபடி நிரப்பியுள்ள கற்பனைக்கதைகளும் அக்கதைக

ளுக் கொத்த சன்னக்கவிகளும் இக்கால் கல்வியறிவி[..]னர் பலர்க்கும் அஃதுள்ளார் சிலர்க்கும் உறுதிக்காதைகளு மொண்ணைக்கவிகளுமாய்க் கப்பும் படி விளங்குவனவன்றோ? அத்தகைய பல காதைகளில்

ஈசானமுகத்திலெவற்றையும்படைத்து
  மெண்ணியதற்புருடமுகத்தாற்றிதித்தும்
கூசாதவகோரமதாற்சங்கரித்தும்
  குளிர்வாமமெனுமுகத்தாற்றிரோபவித்து
தேசமுறுசத்யோசாதத்தினலே
  நிகிலமெலாமனுக்கிரகித்தாரின்றபின்னர்
மாசிவதோரீசானமாதியான
  மாமுகத்திலாதிசைவமரபைத்தந்தார்.

அனுதிசைவசுத்தபுவனத்தராகு
  மத்தனார்தமைப்பூசைபுரியும்வண்ணந்
தனுதவமிசத்தர்களாமாதிசைவர்
  தமக்காதியத்தியத்தைத்தாமளித்து
மனுதியொருவகறவனைநீக்கையும்புரிந்து
  வளர்தருமாசாரியபீடத்திருத்தி
யெனுதுதொழிலனைத்தையும்பெற்றவகொல்லா
  மிப்பற்பத்தாவளிப்பரென்னவிக்கே.

சற்பமெனுமிப்பூதியதனைவிந்தக்
  காசினியிலெவ்வகையாச்சிரமத்தோர்க்கு
மொப்பாகநீரளித்தின்யாமளித்த
  வுண்மையதாஞ்சத்தியஞ்சத்தியமுரைத்தேதால்
பொற்பானவிதன்பெயர்கற்பானுகற்பம்
  பொருத்துமுபகற்பமிவைபோகம்வீடு
தப்பாமல[..]ரிக்குமிதுவேதத்துண்மை
  சவரியாகமத்திருக்குஞ்சாரத்தானே.

எனச் சிவலிங்கோற்பவ மான்மியத்திலும் "ஆவாவிருவரறியாவடி தில்லை யம்பலத்து மூவாயிரவர்வணங்கநின்றோன்" எனத் திருக்கோவை யாரிலு மருளியபடிச் சிவசம்பத்தராய் பல சைவர்க[..]கலவாரு[..]சாரியர்களாய் அவ்வவர்களுடைய மாயா மலபந்தங்களை மாய்த்தலெண்ணி விபூதிப் பிரசாதமளித்து ஆட்கொள்பவராயும், சுத்தபுவனாதிகாரிகளாயும், விண்டு வயனியராலு மறியப்படாத திருவடியைச் சதா தரிசித்திருக்கும் பேற்றினை யுடையவராயுமுள்ள தில்லைமூவாயிரவருடைய வரம்பில் [..]டைமை

வரம்பிலாற்றலுடைமை முதலிய சுபாவகுணங்களைத் தமக்கிடத்தையாக வுள்ள வரம்பிலஞ்ஞானமுடைமை வரம்பிலழுக்காறுடைமை முதலியவற்றினால் இழித்தல்செய்யக் கருதி, கம்பர் திருவரங்கத் தந்நனை ருத்தரவின்படி தான்பாடிய வக்காவியத்திற்குக் கையொப்பம் வாங்குமாறு அம்மூவாயிரவரு மொருங்குசேரு மற்றநோக்கி யிருந்தனரெனவும், அதவிரைவிற்பெறுததா லவர்வருந்தித் துயிலுறுங்கால் அவரது சொப்பனத்தில் தில்லை கோவிந்தராஜரெழுந்தருளி அவர்க ளொருங்குசேரு மற்றத் தெரிவித்தன ரெனவும், அஃதுணர்ந் தவர்செல்லுங்கால் மூவாயிரவரும் விடநாகந் தீண்டியிறந்த தம்மகவுக்காக ஒன்றுசேர்ந் திருந்தாரெனவும், அதுகண்ட கம்பர் தனது வரவின் காரணத்தை யவர்கட்குத் தெரிவித்துப் பின்னர் தானவர்கள் வேண்டுகோளால் இறந்துள்ள மகவை யிம்மூன்று வெண்பாக்கள் பாடி யுயிர்ப்பித்தாரெனவும், அதுகண்ட தில்லைமூவாயிரவர் கம்பரை யுள்ளபடி தம்மினுஞ்சிறந்த மகாத்மாவென மதித்துப் பயந்து உடனே யவரை யுபசரித்துத் தலையில் நெருப்பு விழப்பட்டவர்களைப் போலப் பரபரப்பாக வந்து அவரிடத்திருந்த காவியத்தை வாங்கிப் பார்வையிட்டு இவருக் கொப்பான வித்வானும் இவ்விராமாயணத்திற் கொப்பான காவியமு முண்டோவென ஸ்ரீ சிவபெருமானையு மவர்செய்தருளிய சிவாகமங்களையுமே யன்றி ஏனைய தேவர்களையு மாகமங்களையுஞ் சொப்பனத்திலுஞ் சிறிது மதியாதவர்களான தாமனைவரு மிகவியந்து மதித்துத் தங்களுக்குள்ளே பிரமானந்த மடைந்தார்க ளாயினும் (குணத்தைமாற்றக் குருவில்லை) என்பதற் கேற்பத் தங்கள் சுபாவகுணம் போகாமல் ஏதேதோ சில வவரைக்கேட்க அதற்கெல்லா மவர் தக்க விடையளித்தபின் அக்காவியத்தின் பாயிரக்கவிகளு ளொன்றாகிய

நாடியபொருள்கைகூடுஞானமும்புகழுமுண்டாம்
வீடியல்வழியதாக்கும்வேரியங்கமலைநோக்கும்
நீடியவரக்கர்சேனைநீறுபட்டழியவாகை
சூடியசிலையிராமன்றோள்வலிகூறுவோர்க்கே.

என்னுங் கவியுள்ளடங்கிய பொருள்களைப்பற்றிச் சில கேட்க அவைகட்கு மவர் தக்கவிடையளிக்கவும் "நீடியவரக்கர் சேனை நீறுபட்டழிய" என்றதற்கு நீ யேதேதோ சொன்னாலுங் கொள்ளிக்கொள்ளும் அத்தராக்கதச் சேனை [illegible] னது நீறுபட்டுத் தானழிந்ததென்று "அப்பெரியோரறிவில்லாப்பேதையர் சொன்னைகள்ராய்ச்" சாதுரியத்தோடுஞ் சொல்லிச் சரிசரியென் றொப்புக்கொண்டு கையொப்பஞ் செய்தன ரெனவும் பிரசித்தி யுள்ள பல பிரசுரங்களில்; அவ்வெண்பாக்கள் மூன்று மரவந் தீண்ட [illegible] தில்லை மூவாயிரர் மகவை யுயிர்ப்பிக்கப் பாடிய வெண்

பலக்கவென்னச் சாதித்தது மெய்யா? அல்லதக் கம்பரே [illegible]னபாடிய வேளா ளாது திருக்கைவழக்கக் கலியடிகளி லொன்றில் எழுபது நரங்கேற்று கையி லவ்வரங்கத்திற்கு வர வெளிக்கொண்ட சடையப்பிள்ளை வழியி லரவால் தீண்டப்பெற்று வந்து மூர்ச்சையடைந்தபோது பாடிய வெண் பாக்க ளென்பதற் கடையாளமாவப் "பாவலர்நா - மேலெழுபதோதியரங் கேற்றுங்களரியிலே காரிவிடக்கக்கடிக்குங்கை," எனப் பாடிவைத்தது மெய்யா? இதனுஞ் செடுக்காட்டி யாகத் தொண்டமண்டலசதகத்துள்

அழுவதுங்கொண்டுபுலம்பாதுஞ்சண்டதுமறைத்தே
ரெழுபதுங்கொண்டுபுகழ்க்கம்பவாணனெழுப்பவிசை
மூழுவதுங்கொண்டொருகொற்பேசவெய்யின்மூழிக்கையின்
மழுவதுங்கொண்டுபுகழ்கொண்டதாற்றொண்டமண்டலமே.

எனவுங் கூறியிருப்பதா லிவையனைத்தையுங் கல்வி யறிவிற் சிறந்த கா ரண்களுய்த்துணர்ந்து இத்தகைய வாபாசப் பொய்யர் முகத்தி லவ்வா பாசப் பொய்க்களைதையைக் கிழித்தெறியக் கடவர்.

ஒட்டக்கூத்தர் சரித்திரச் சுருக்கமென மூன்னரொருவர் நச்சிற் பதித்தோர் மேற்கூறிய மூன்று வெண்பாக்களைக் கம்ப ரிராமாயணம் பாடித் திருவெண்ணெய்நல்லூரி லரங்கேற்றத் தொடங்குகையில் அவ்வரங் கேற்றுங்களத்தை நாடிவந்த சடையப்பிள்ளைக் கிவ்வாபத்து நேரிட அப் போது பாடியதாகப் பதித்திருக்கின்றனர். அஃதவர் பாடியுள்ள திருக் கைவழக்கத்திற்கு முரணாயிருப்பதை யறிந்திலர்போலும்.

22. இச் சிலையெழுபதைக் கம்பர் (வேளாளரைப் பாடிய வாயால் வேறொருவரைப் பாடேன்) என்னுங் கோட்பாடுடையவ ராதலால் அவர் செய்திலரெனச் சிலர் கூறுவர், அதனைச் சிலர் தடுத்து, (வேளாளரைப் பாடிய வாயால் வேந்தரைப் பாடேன்.) என்பதே யவர் கொள்கை யென் றும், அதற்கவர் பிற்காலத் தோர்கவி

வேளாளரைப்பாடிவேந்தரைப்பாடேனென்றான்
வாளார்கவிக்கம்பன்வாய்மையே - வேளா
ளரைநிகரைப்பாடியவாயாலவரைப்பாடி
னவைதருமென்றோர்தலும்.

எனக்கூறியிருத்தலே சான்றென்றும், வைதிகரோர்தீய மற்றைய கன்னர் கண்ணு நம்பட்டர் முதலியோரு னெயரேயாயினுந் தனக்கு பொருந்தா

வல்லராயின் சு... யின்றிப் பாடுவ தவரது வழக்கமென்றும் அதற்கவர் பிற்காலத் தோர்கவி

காசுக்குக்கம்பன்கருணைக்கருணைகிரி
யாசுக்குக்காளமுகிலாவனே - தேசுபெறு
ஊழுக்குக்கூத்தனுவக்கப்புகழேந்தி
கூழுக்கிங்கௌவையெனக்கொள். -

எனக்கூறியிருத்தலே சான்றென்றும், அவ்வாறே யவர்பாடிய தனியன்க ளிற் சில முறையே

ஆழியானாழியயனெழுத்தாணியென்பார்
கோழியான்குன்றெறியவேலென்பா - ரூழியர்
னங்கைமழுவென்பானருள்பெரியமாவண்டூர்ச்
சிங்கனுலைக்களத்திற்சென்று.

எனவும்,

சிரம்பார்த்தானீசனயன்றெவிரலைப்பார்த்தான்
கரம்பார்த்தான்செங்கமலக்கண்ண - னுரஞ்சேர்
மலைவெருத்ததிண்புயத்துவண்ணனுஞ்சிராமன்
கலைபொருத்தநேர்த்திதனைக்கண்டு

எனவும்,

ஆரார்தலைவணங்காரசரார்தங்கையேடார
ராரார்தன்சத்திரத்திலாசனத்தார் - சோருக்
தென்புலியூர்மேவுஞ்சிவனருள்சேரம்பட்டத்
தம்பிபுகான்யாசலிமேலதான்.

எனவு முள்ளவைகளே சாக்ஷியென்றும் வற்புறுத்திக் கூறுவர். இச்சரித் திரத்தினை யெழுதியோரு மிவ்வனுபவங்களை யெல்லா நோக்கியே சில ...பெற்றிய வர் பாடியிருப்பரெனச் சேர்த்துக்கொண்டனர் போலும்.

... இவ்வகையப் பஞ்சமரென்னும் பண்ணையாட்களோடு வேளா ளரு ளாடவரும்பெண்டிரும் வித்தியாசமின்றிக் கலந்துண்டு வாழ்வரென் பதற்கு அவ் வேளாண்குலத்துள் நடக்குஞ் சுபா சுபங்களில் காடுமேடுத் அக் கூறுங்கால் "பறையனேடுண்டிகாட்டார்" எனக்கூறி யழைத்தலன் றிச் சுபங்களில் விருந்து முதலிய மரியாதைகட்கும் அசுபங்களில் குதக

முதலிய க[...]கட்கும் அப் பண்ணைபாட்களு முரிமைசெல்வதைஇன்றுங் காணலாம். இதுபற்றிக் கம்பரவ் வேளாளர்மேற் பாடிய திருக்கை வழக் கத்தில்

பாரதிய,

வீறுபெ[...]யன்வியாமலோர்கரத்திற்
சோறுபடைத்துண்டகடர்பலிக்கை.

எனக் கூறியதன்றிப் பிற்காலத்தோரால் செய்யப்பட்டுள்ள தொண்டமண் டலசதகத்தும் தனியன்களினும்

தரையார்மழைபுரிந்பனளும்போலத்தடையுமின்றி,
புரையாதுதீசெனுமெண்டமையாலுமொருணமின்றித்
திரையார்புவியிற்புகழேபடைத்துத்தினந்தினமும்
வரையாதுவள்ளன்மைகாட்டுவதாற்றொண்டமண்டலமே

எனவும்,

வந்தவிர்தனைபளித்தான்கிடக்கில்வேந்தன்
வயதுமானதமடக்கசெதனையுகைத்தான்
செந்தமிழோர்க்கிளைவளர்த்தான்வேளூர்மன்னன்
செம்பியன்முன்வழிதடுத்தான்பேரையூரா
னந்தமுனகாணவிர்த்தான்விரோதி
யடையாதவாசலாணிடையாலத்தா
னந்தமுடனமுதுண்டான்போரூர்
னடைப்பரியாவிரயனெத்தானுறையானே.

எனவும்,

அன்னுனிற்குமுணவ்றன்பிரசையீந்தா
னகளங்கச்சோழனெருபிள்ளையீந்தா
னென்னுருந்தமிழ்க்கூத்தன்கவிதைக்காக
வொராயிரஞ்செங்குந்தர்முதற்றலையையீந்தார்
னபன்னுதமணிகொடுத்தனெருவேளாளன்
பறையபேனுடொக்கவுண்டானன்னேசோம
னின்னுனிலடிபொறுத்தான்பிரமராய
னின்றகலியுகராயாயினியமாலே.

எனவும்,

வெறும்பறையசோடுசேலவேளாண்பறையர்
குறும்பொடுவெள்ளாடெனக்கூடுற்றார் - நிறஞ்சொலக்கேள்
ராக்ஷசயுருவிரண்டெங்கண்டகண்களாலுற்று
நோக்கியழைத்தநவல்,

எனவும்,

மாங்காட்டுவேளாண்மகளை மணமகன்பாற்
போக்காட்டிற்பண்ணைபுணர்ந்தான்கா - ளுங்காலு
மக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ்செவிக்கு.

எனவும்,

கள்ளாலடவோர்பறைவெறிமீறியுன்காதலியாடையுரீஇத்
தள்ளாகிற்றலுமேயடவோடிதடுத்திர்த்தனனேடா
கொல்லாளுதலடாவடலேசெங்குந்தனென்றோர்தியடா
வெள்ளாளடடாவடவெவ்வெள்ளாட்டியைக்கேள்விடடா

எனவும்,

காய்த்தாடுதேங்கெனக்கொங்கையையாட்டியென்கண்ணெதிரே
நீய்த்தாவென்றுகுற்றலுநீண்டநெண்கோசமெடுங்கணக்கன்
போய்த்தாவென்றேறியவப்பணையாறதுபோடியுனைச்
சாய்த்தானவோட்ச்சுநீவார்த்தானகூட்டிக்குஞ்சசிப்பட்டதே,

எனவும்,

செங்குன்றூர்வேளாண்சிறுமியரேறுபறையோ
டங்காடிக்கண்வந்தலைகின்றார் - தங்கொழுநர்
போதாமளவுசன்செய்புன்செய்க்குழைத்துறங்கு
மேதாவிடிப்பவர்தீ[illegible],

எனவும் வருவனவற்றானுணர்க,

24. இச்செய்யுளைக் கூறியதற்கே இங்ஙனமாக இதனைநிற்றடியிற் குறித்துள்ள பெய்யுரைக்கலைத்து பொதுவாக்கி ஒருகுய் பேருமில்லாத வித்வான் குலோத்துங்கச் சோழராஜன்மேல் பாட்டுப் பாடி வந்தானெனவும், ஓர் சமூக வித்வானைப் படைத்துள்ள வத்தகைய இராஜ சபையின்கண்

னும் வேறொரு வித்வான் யாரேனுமோர் பாடலையேனும் பிரபந்தத்தை யேனும் பாடிக்கொண்டு வரின் அச்சமுக வித்வான் பார்வையு முத்தரவு மின்றி இராஜனது சன்மானமும் வெகுமானமு மவனுக்குக் கிடையாதாக) அப்பாடலுக் கவன் வியந்து பல வெகுமதியோடு குடை கால முதலிய விருதுகளுங் கொடுக்க வுத்தேசித்தா னெனவும், அப்போது கூத்தர்கண்டு மனம்பொறாராய் இச்செய்யுளைப் பாடித் தடுத்து அன்றுமுதல் கவிபாடி வருபவர்களை யெல்லாம் வேறொரு பேதுவின்றிப் பிடித்துச் சிறைச்சாலையி லடைப்பித்துச் சயலட்சுமி சம்பத்துலட்சுமி சகலகலாலட்சுமிவரி லைச த்தினவான தேவி கொலுவீற்றிருக்கின்ற நவராத்திரி காலத்தி லவர்களை வெளிப்படுத்தி இவ்விருவராகக் குடுமியோடு குடுமி முடிபோட்டு இறக்கி க்கி நிறுத்திப் பிடாரிக்குச் சேவ்கடா வெட்டுவதுபோல (அப்பிடாரியி னுங் கொடியானாகிய வத்தேவிக்குமுன்) சற்று மிரக்கமென்ப தில்லாமல் அவர்கள் தலைகளைப் பதைக்கப் பதைக்க வெட்டி வழக்கமாய்ப் பலி செலு த்தி வருவ துண்டெனவும், அது பற்றிக் கூத்தரைக் குறித்துப் பிற்காலத் தார் "இரண்டொன்றாய் முடிந்து தலையிறங்கப்போட்டு வெட்டுதற்கோ கவியொட்டக்கூத்தனில்லை" எனப் பாடியிருக்கின்றன ரெனவும், இவ் வழக்கப்படி புகழேந்திப் புலவர் சிறைச்சாலையிலக னிருந்தகாலத்திலும் அனேக வித்துவான்களைப் பிடித்துச் சிறைப்படுத்தி வைக்க அதை யவர் பார்த்து ஐயோ! சண்டாளன் பாவமென்பதும் பழியென்பதும் பாராமல் தன்னைப் போன்ற புலவர்களை இவ்வாறு சிறைப்படுத்திவெட்ட மனந்துணிந்தானே என வியசனங் கொண்டவராய் அச்சாலையிற் பலவகைக் குற்றவாளிகளா யடைபட்டிருப்பவர்களுக்குள் தாழ்ந்த குலத்தராய அம்பட்டன், குயவன் வண்ணான், கருமான், தச்சன், தட்டான், வேளாளன் இவர்களைத் தெரிந் தெடுத்து அச்சிறை யிருப்பிலேயே சம்பிரதாயத்துடன் இலக்கிய விலக்க ணங்கள் பயிற்றி அதிக சமர்த்தர்க ளாம்படிச் செய்தா ரெனவும், பின்னர் நவராத்திரி சமீபித்தபோது பத்தகாளாகிய விசயதசமியின்று தேவி சன்னிதிக்கு முன்னே இரண்டு பக்கங்களிலும் போடப்பட்டுள்ள நா ற்காலிகளில் சோழராசனொன்றிலுங் கூத்த ரொன்றிலும் கத்தி யையுருவிக் கையிற் பிடித்தவண்ணம் எதி ரெதிராக வுட்கார்ந்திருந்தன ரெனவும், அக்கால் கூத்தர் முந்தி சிறைச்சாலை யதிகாரியைநோக்கி உள் ளடைத்துள்ள படித்த கடாக்களைப் பிடித்துக்கொண்டு வா கட்டளை யிட்டன ரெனவும், அவ னதிக வியசனத்துடன் போய் சிறைச்சாலைக் கதவைத் திறந்து அங்கடைபட்டுள்ள வித்துவான்களை யெல்லாம் வெளியில் வரும படி யழைக்க வவர்கள் ஐயோ தெய்வமே! இன்றைக் கெதக்குறைய தாறு பேர் வரையில் நமக்கு இறக்கும்படிச் சம்பவித்ததே! என கவிழ்ந்தலை கண்ணீர்விட் டழுதுகொண்டே வெளிவிட்டு அப்போது புகழேந்திப் புலவர் மனமகிழ்ந்து அச்சேரி இகரன்றிற் பெரும்பாலவர் சோறட்க கவி

ணைக் கற்றவர்களா யிருப்பதனால் அந்தக் காலாந்தகன் கேட்கும் கடின கேள்விக்கு உத்தரஞ்சொல்லத் தெரியாமல் விழிப்பார்களே: அதுகண்ட பாதக னநியாயமாய்ப் பதைக்கப் பதைக்க வெட்டி யெறிவானே: என்று நினைத் தவர்களை யெல்லாம் பின்னே நிறுத்தித் தம்மிடத்திற் சந்தேக விபரீதமறக் கல்வி பயின்ற அம்பட்டன் முதலிய வேழுவரை ஒருவன்பி னொருவனுக் கூத்தர் முன்னே போகும்படி திட்டஞ்செய் தனுப்பினரெ னவும், அவர்க ளவ்வாறே சென்று அவர்கேட்ட கேள்விக்கு அவமதிப் போடுங் கூடிய பல தூடணப் பாக்களால் விடை கொடுத்தார்களெனவும், அதனாற் கூத்த ரவமானமடைந்து வெட்கி அக்கினிதேவனுக் கபிடேகஞ் பண்ணியவாறும் முகங்கருகி அதுகாறு மவரைப் பிடித்திருந்த அகங்கார மாகிய துஷ்டப்பேய் விட்டுத் தொலைந்த தெனவும் (அக்கூத்தனார் கல்வி யிற் றேர்ச்சியில்லாது கவிகளென வெளிவருவோர்க் கச்ச முண்டாகு மாறு தமது வெற்றிக்கொடித் தம்பத்தின்கணெழுதிக் கட்டியுள்ள பட்டய த்தின் கருத்தையும் அக்கருத்தாக் கிணங்கப் பிற்காலத்தொருவர் அக்கூத் தனாது பராக்கிரமம் விளங்குமாறு பாடியுள்ள "குட்டுதற்கோ" என்னும் கவியினையுமே யாதாரமாகக்கொண்டு) ஒரு பொய்க்கதை கட்டியதற்கேற்ற சில கள்ளப்பாக்களும் பாடிவைத்து மகிழ்ந்தார்கள். அக்காலத்திற்றனே யதையுணர்ந்து கண்டிப்பவரின்மையால், அச்சியந்திர சாலைக ளுண்டாகிய விக்காலத்தில் பலவகைப் புத்தகங்களினும் கற்றுவல்லோரும் கற்றுவல் லோரல்லாரும் உண்மையென்று நம்பத் தக்கதாக மனங் கூசாது பதித்து வருகின்றனர். கூத்தர் கவிச்சக்ரவர்த்தி யாதலால் கல்வியைக் கசடறக் கல்லாமுன்னே கவிகளென வெளிவருவோர்க் கெல்லாம் இத்தகைய கடுந்தண்டனை யுண்டாமென ஓர் பட்டயமெழுதிக் கட்டியதல்லாமல், அத்தகைய கடுந்தண்டனையை யாரிடத்திலேனுஞ் செலுத்தியதாக யாதொ னுமோர் சாதனமுண்டோ? மேலும் கூத்த ரிளமையிலேயே பல பெரி யோர்களால் வித்வசன கோலாகலரென்றும் சாரதாபீட சம்பன்னரென் றும் வரகவியென்றும் வீரகவியென்று மழைக்கப்பட்டு, இன்னுந் தெய்வ கவி முதலிய பல சிறப்பு நாமங்களால் யாவருங் கொண்டாடித் துதிக்க விறிக கவிகளா யுள்ளோரெல்லாந் தமக்கடங்கித் திறைதந்து பணிசெய்ய அதிக வீரியத்தோடு மிருந்தவரன்றோ இவ்வுலகனைத்துக்கு மேகச் சக்ராதிபதியா யரசியற்றுவோனாகிய குலோத்துங்கச் சோழமகாராஜனும் "பாவின்புலவர்ப்பணிகொண்டகூத்தன்" எனவும், அவரது "பதாம்புயத் தைச்சூடுங்குலோத்துங்கசோழனென்றேயெனைச்சொல்லுவரே" எனவுங் கூறித் துதித்திருக்கின்றான். இயற்கையிலேயே ஈசுரபத்தி சிவபுண்ணிய முதலிய சாதனங்களைத் தமக்கங்கமாகப் பெற்றுள்ள கூத்தனாரை இவ்வா றிழித்துரைக்கு மிழிகுலப் பாவிகட்கு என்ன நிரயமோ?

இத்தகைய கொடுஞ்செய்கைக்குக் கூத்தனொருடம்பட்டிருக்கினுஞ் சூரிய வமிசத்தனு மனுகுலத்தவனுமாய் மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர் போற் பாதுகாத்துச் சிவாலயப்பிரதிட்டை முதலிய சிவபுண்ணியங்களை இடைவிடா தோம்பி நீதி முறைமையிற் கோடாது,

ஆடுஞ்சடைமணிநாவசையாமலிலமெங்கு
நீடுங்குடையைத்தரித்தபிரான்.

என்றதற்கிணங்க வரசு செலுத்துவோனாகிய சோழராசனு மொத்திருந்தனனென்றால், இதனை நம்பத்தக்கவர் யார்? அல்லது சோழராச பரம்பரையில் இந்தக் குலோத்துங்கச் சோழராசன் மாத்திரந்தான் கொடுங்கோல் செலுத்தினனென யாரேனுமோர் திருட்டாந்தமுளதா? இந்தச் சோழராஜனு லோரால் சினக்கப்பட்டு நிந்தித்துச்சென்ற கம்பரும் அந்நிந்தனைக் கவியுள், "என்றுமடைக்கலரைக்கொல்லுமகனற்காதுங்கா" என்பது "என்றுமடைக்கலரைக்காக்குமகனாக்காதுங்கா" என வவனியல்பை யெடுத்துரைத்தாரே: அன்றியு மக்காலத்திருந்த பல பெரியோர்களவனை யருட்சொரூபியெனத் துதித்துப் புகழ்வதல்லாமல் வீரசிங்காசனமடத்தாசாரியவபிடேகம்பெற்ற வோராருந்தவரேறுமன்றோ

ஆதவக்குலத்தினிலவதரித்தரு
ளாதபில்சிவநெறியினையுங்குன்றிலாய்
ம[illegible]வர்பத்தியுமனுவிற்குணமு
மோ[illegible]வன்னிடத்துண்மைகண்டனம்.

மானிடப்பிறப்பினைமன்னி[illegible]னர்க்கெலா
மூனமதற்றிடுமொன்றுற்றிடு[illegible]
யானைதயுணர்ந்தகளங்கனென்னும்பேர்
தேனலர்தாரினுஞ்சிவனவித்தனன்.

எனக்கூறி சேரிற்புகழ்ந்த கூத்தனுரையும்

அருங்கவிப்புலவரியற்றுதசெய்யுளுக்
கிருங்கடனுலகமுமேயமாகுமே
தருங்பரிசாயினுந்தக்கவாகுமோ
பெருங்குலம்புகழ்க்கிலைற்குமென்றுமே.

எனத்துதித்தவர் கவித்திறத்தினைக் கொண்டாடினரே: இதுபோலவே பிற்காலத்திருந்த பெரியோரும்

கும்பமுனிவரன்கொண்ட குண்டிகையிற்பிறந்தேகி
யிம்பர்நிலத்தினைவிளக்குமெழில்கொளுங்காவிரியிருபா
லம்புவிஜயயரசாளுமரசர்கோனடற்செல்விக்
கும்பர்புனைமணிமகுடமொத்திலங்குபுயமலையான்.

வேல்கொண்டவிழிவாணிவீற்றிருக்குவியனுவான்
மால்கொண்டமலர்மாதுவாழ்ந்திருக்குமணிமார்பன்
கால்கொண்டகழலரனுக்கன்பாகுங்கருத்தாவா
னூல்கொண்டநெறியினர்க்குகோன்மைதிகழ்தருவாவான்.

அருளினுழியடலுக்குராமனே ,
மருளிலாமையில்வாழ்த்துசனகனே
பொருள்குபேரனற்புத்தியிற்பொன்னனே
யுருள்கொடேரினனுண்டமிழ்க்கும்பனே.

தராதலங்குடைத்தண்ணிழற்காத்தலின்
பராவுவாசவப்பண்பினன்வையகத்
தராசராசனெனும்பெயராகனங்
கராவசற்குணத்தாலகளங்கனே.

என்றவ் வரசனை வியந்து கூறியதன்றிக் கூத்தரையும்

வெய்யவன்குலத்துதித்திசைவிளக்கியவேந்தன்
வையகம்புரந்தருளகளங்கன்வழுமன்றில்
பொய்யில்பாரதிபுருடன்மெய்யடுத்ததுபோன்ற
மையிலாக்கவிவரனொட்டக்கூத்தன்வாழ்த்தனனால்.

என்றிது முதலிய பல பாக்களால் வியந்து அவர் கீர்த்தியைச் சிறப்பித்திருக்கின்றனரே. மேலும் புவிச்சக்கரவர்த்திகளாயுள்ளோர் தமக்குக்கீழாய வரசரை யடக்கி யாண்டு அடங்காரை யக்கணமே சிறைப்படுத்தித் தண்டிக்கு முறைமையைத் தமது பட்டயத்தி லெழுதிவைத்தல்போலக் கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய [illegible]த்தர் தமக்குக்கீழாய கவிகளை யடக்கி யாண்டு அடங்காரை யக்கணமே சிறைப்படுத்தித் தண்டிக்கு மியல்பினராகலின் அத்தண்டனை [illegible] பொதுவாக அவர் பட்டயத்தின்க ணெழுதிவைத்தபடி பிற்காலத்தார் "குட்டுதற்கோ" என்னும் பாடலிற் குறித்துவைத்தனர். அப்பாடலுள் முறையே பிள்ளைப்பாண்டியரையும் வில்லிபுத்தூராரையுங் கூத்தரையுமமைத்து

குட்டேற்கோபின்னைப் பாண்டியனிங்கில்லை
குறும்பியளவாய்க்காதைக் குடைந்துதோண்டி
வெட்டினொட்டதப்பதற்கோ வில்லியில்லை
[illegible]டொன்றாய்முடி[illegible]றாசலைவிநகைப்போட்டு
வெட்டித[illegible]வியொட்டக்கூத்தனில்லை.

எனப்பாடிய தென்கருதியோ வெனின், பிரதாபதி, தேசாதிபதி, புவ[ன]திபதி என்னு மூவரு முறையே அடித்தற்றண்டனை, அறுத்தற்றண்டனை, அருவிதற்றண்டனை என்று மூவகைத் தண்டனைகள் செய்தற்குரியராயிருத்தல்போலக் கவிவீரராகிய பின்னைப்பாண்டியனார் குட்டேற்றண்டனையுங் கவிராசராகிய வில்லிபுத்தூரர் வொய்தற்றண்டனையுங் கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய கூத்தனார் கோதற்றண்டனையுஞ் செய்தற்குரியராயிருந்தனரென்பதை விளக்குவான்கருதிப் பாடியதேயன்றி இம்மூவரு மொருவரு மத்தகைய தண்டனைகளைக் கையாடியதாக யாதொரு சரிதமு மிதுகாறு முளதெனக் கேட்டிலம். ஆகுலிவர்கள் கல்வியின்கண் முறையே அற்பவீரமும் அதிவீரமும் அதிதீரவீரமும் படைத்தனரென ஆன்றோரானு மவ்வவர் செய்துள அரும்பாக்களானு மறிந்துளேம். ஆனதினாலன்றே யிவர்களிருந்தகாலத் தற்பகவிகளை யாய்ந்துதேடினும் கிடையாராகி இக்காலமவிலராயுளரென்பதற்குச் சான்றாக

விலையாட்டாக்கவிதைகளை விரைந்துபாடித்
தெட்டித்திரிகவிப்புலவர்தரை களுண்டு
தேசமெங்கும் பலவெரனத் திரியலாமே.

எனக்கூறி யப்பாடலை முடித்தனர். மேலு மரசர்களுக் கோதியிருக்கு நீதிநூல்களில் மாதா, பிதா, குரு, புரோகிதர், புராணிகர், வேதப்பிராமணர், தபசிகள், வி[illegible]னர், விடைகவிகள் சத்தவீரர், தானுதிபதிகள், தூதர், சுற்றத்தார், பிணையாளர், வறியர், பாலர், அடைக்கலம்புகுந்தோர், போகமாதர் என்னு மிப்பதினென்மரும் பலகாலானுங் குற்றஞ்செய்யினும் இவர்கள்பாற் கோறலென்னுங் கடுந்தண்டனையைச் செலுத்தலாகாதெனச் சொல்லியிருக்கின்றதே: அன்றி நூல்களையுண்[டா]க்கிய மனுகுலத்தவனை சோழராசன் அவ்விரண்டினொன்றி மில்லாத[வ]ர்களைப்பீ [illegible] விருப்பினின்றும் வந்த ஏனைக்கவிகளைக்கொல்ல [illegible] தகைய கொடுஞ்செய்கையை யென்னையென்ன இ[illegible]பப்புதிக்கி நடுவருமாயின், இதினையுளதாகக் கற்பித்தெழுதிவைத்த பாவி[யி]ன்றிதம் இரும்போ? கல்லோ? மரமோ? மற்றியாதோ வறிகிலம். இயற்கையிலேயே கொடுங்கோல் செலுத்துங் குணமில்லா வரசனே யாயினுங் க[illegible]ரிடத்திற் கடுந்தொழில் செய்யக் கனவிலு நினையானே;

செங்குந்தமன்னர்குலதீபிகை.

அன்றியுங் குலோத்துங்கச் சோழனுக்குக் கூத்தர் பிரதி பிராவும்
பிரதிதியும் போதகாசிரியரும் மந்திராலோசனைத்தலைவரும் சமூகவித்து
வானுமாயிருக்க அவரையவமதித்திரி லம்பட்டன்முதலிய விழிகுலத்தருஞ்
சிறையிருப்பினின்று வந்தவருமான வெருவர் அவர் கேட்ட கேள்விக்கட
ங்கி யுத்தரஞ்சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ளாது சந்தர்ப்பர் எதிர்பாடி
அவர் மிக வாட்டமுறக் கலக்கமும் இகழ்சமுக்கவுள்ளவைத்து அவமா
னப்படுத்தினர்களென்றால், அரசன் கொடுங்கோலனாய்க் கத்தியேந்திய
கையுடனிருந்தவிவ் அவர்களையு மவர்கட்குக் கல்வி கற்பித்த வாசிரியரை
யும் உடனே கண்ட துண்டமாக்குஞ் சித்திரவதையல்லவோ செய்வன். அப்
படிச்செய்யா தவர்கள்பாடிய கவிகட்குச் சந்தோஷித்துக் கூத்தரிடத்தவ
ரொப்பையா கொன்றவன்? மேலு மக்கூத்தரால் முன்னர் பாண்டியராச
சமஸ்தான வித்துவானாயிருந்து பின்னர் சோழராசமகிஷியின் சீதனப்
பொருளாய்வந்த புலவர் சிரோன்மணியாகிய புகழேந்தியே அச்சோழராச
னறியப் படாத பாடுபெட்டுப் பின்பவன் மனைவி முன்னிலையி லொருவாறு
தப்பிக்கொண்டனரென்றால், இவ்வற்பர்களவருக்கு மவர்சொல்லைக்கட
யாத சோழராசனுக்கு மெய்மாத்திரம்? அந்தோ! உமாதேவி, இலக்குமி
தேவி, சரஸ்வதிதேவியென்னு மூன்றுதேவிகளினங்கத்தவராய் வைதிகர்க
ளான வந்தணராதியோர் வேதாகம கோஷத்துடன் கொலைப்பழுக்தருளு
முழுமுதற் றேவிக்குமுன், மானைப்போன்று துள்ளி நிலைபெறுதலையு
மறுசொன்றனையே பலிகொடுத்தல்லாது நரியவடிவாகிய வச்சாந்த
தேவதைக்கு நரபலியிடக் கொடுப்பதுண்டோ? இத்தவிதி யெந்த வாகமத்
துளது? இத்தகைய பொய்க்கதைகளைக்கட்டிப் புறங்குறைத்துரைத்து வதிக்
கும் புலையர்கட்குள்ள புத்தி யென்னபுத்தியோ? இவர்களோ டொருகலத்
துண்ணும் பெரும் புலையர்க்கும் இப்புல்லியபுத்தி பொருந்தாதே: இப்
பொய்க்கதைவி லம்பட்டன்முதலிய வெழுவர் பாடியதாகக்கூறிய கவிகளில்
தட்டானுக்கும் வேளானுக்குமமைந்த கவிகளிரண்டுமன் கூத்தருக்
குப் புகழேந்திப்புலவர் சிறைக்கணின்று செங்கியபின் அளவற்றநாள் கடந்து
பாடிய "கட்டியெழுபது எழுப்பெழுபது" என்னு மற்புதப் பிரபந்தங்கள்
முன்னிலையில் பல பெரியோர்களாலும் பேரரசர்களாலும் வாய்ந்த ஒட்
டக்கூத்தரென்னுஞ் சிறப்புப் பெயரை முன்னர் "பாடிப்புலவர்புகழொட்
டக்கூத்தன்" என்பதிலும் "ஒட்டாவொருமதிகெட்டாய்" என்பதிலும்
"ஒட்டன் என்பட்டுக்கிரட்டைத்தாழ்ப்பான்" என்பதிலும் வைத்துக்
கெட்டதுபோலக் குலோவாதியாத வைதுக் கெட்டனர். என்செய்வர்
பாவம்! உண்மைக் கவிகளாயினுள்ளபடி விளங்கும். கள்ளக்கவிகட்குக்
கலமேது கண்டீர். மேலு மம்பட்டனுங் குயவனும் பாடியதாகக்
கூறுங் கவிகளிரண்டு மேற்கூறிய தெய்வீகது விரண்டு முண்டானபோது

கம்பராலபியான முன்னிலையினு மரும்பொருள் முன்னிலையினும் பாடி யுண்டாயிருந்த "ஏரெழுபதும் சிலையெழுபதும்" இழிந்து சிதைந்தொழிந்த காலத்தில் இந்நூல்களுக் குரியோர் மனம்பொருராய் அக்கூத்தரைப் புறம்பழிக்கவேண்டிச் செய்துவைத்த பூர்வக் கவிகளென நம்பலாம், அவ்விரண்டும் விடுபட் விடையுயாக விருத்தலின் முன்றயைக்கும் பிரசாலத்தில் வந்த சில பேடைச்சாற் பாடிவைத்தனவெனத் தெள்ளிதின் விளங்குகின்றதன்றோ? இனிச் சிலசர்களுக்குள் ஓச்சன், நீச்சன், வலைஞன், புலைஞன், மறவன், குறவன், ஒட்டன், இரட்டன் முதலியோர் பாடியதாகச் சில கவிகள் வெளிப்படும் போலும், இத்தகைய கள்ளக் கவிகட்கும் கற்பனைக் கதைகட்குந் தனிப்பாடற்றிரட்டுப் பீடிகை புத்தகச்சாலையும் வைப்புச் செப்புகளா யிருத்தலின் இவ்வுலகின்க ணொருவனுக்குக் கம்பமகனாருடைய கருணையி லனுபவமேனு மில்லாது கல்வியிற் பயிறல் நேரா. அத்தகைய கல்வியைச் சிறிதளவேனுங் கற்றுங் கவிகளாயிருப்போரைச் சிறைக்க ணிருத்திக் கொலைசெய்யுங் கூற்றன் கூத்தராயின் அவரிடத்தி லகப்பட்டிறந்த வாயிரந்தலைகள் அக்கலைமகளாருடைய கிருபையால் மீள வொட்டிப் பிழைத்தெழலும், ஓர்கால் தம்மாலிறந்த தம்மருயிர் வீரபத்திரக் கடவுளருளால் விரப்பவந்து கூடலும், அருட்சத்தியம்சத்தினராகிய மகாகாளி துர்க்கை முதலிய தேவதைகள் அவரிட்ட வேலைத் தட்டின்றி நிறைவேற்றலும், அவதானங் கண்டசித்தி முதலிய விநோத வித்தைகளை அனுவின றொழி... நடாத்தலுமாகிய தெய்வீகத் தன்மை எளிதில் விளங்குமோ? இவற்றையேனுங் கல்வி யறிவில்லாமொழிய வேளைய ருய்த்து நோக்கி இத்தகைய புன்மொழிக்களைக் லகவிடாரோ? அன்றியும் புகழேந்திப் புலவர் சிறைக்கணிருந்த காலத்தை வரையறுக்கப் புகில் சற்றேறக்குறைய நாலைந்துமாத காலமே! இந்த நாலைந்து மாத காலத்துள் கல்வியுணர்ச்சி சிறிதுமற்ற அம்பட்டன் முதலிய வெழுவரை அச்சிறையிருப்பிற்றானே கல்வி கற்பித்துச் சாம்பிரதாயத்துடனே இலக்கிய விலக்கணங்களைப் பயிற்றுவித்து அத்தகைய கவிகளைப் பாடத் தக்க சமர்த்தர்களாம்படிச் செய்தனரென்றால், இது நம்பத்தக்கதா? புளுகவேண்டிற் பொருந்தப் புளுகவேணப் புல்லியரும் பகலுவார்களே: இன்னு மிப்பிராய்க்கதையைப்பற்றி யெழுதப்புகின் மிகவிரியுமென் றஞ்சி இவ்வளவில் நிறுத்தினோம். இனியேனும் நற்குலத்திற் பிறந்து நல்லொழுக்கம் பூண்டோர் இவ்வினைத்தையு முணர்ந்து "பெரியார்க்குத் தீங்கு செய்வண்டாருய்யார், பெரியாரைப் பிழைத்தொழுகுவார்" என்னும் பொய்யாமொழியைக்கருதி இத்தகைய பொய்க்கதைகளைப் பொறியப்பொறியிற் பெரிதுறைத்தலின்று மொழியாக்கடவர். நற்குலத்திற் பிறந்து இத்தகைய விழிதொழிலேயே தமதொழுக்கமாகக்கொண்டுள்ளவர் தம்மை கேட்டுக் கயவர்க்கு என்சொல்லி வென்றும்?

கப்பிகடவதாக்காலேத்தன்வாய்ப்பெயினுங்
குப்பைகிளைப்போவாக்கோழிபோன் — மிக்க
கனம்பொதிந்தநூல்விரித்துக்காட்டினுங்கீழ்தன்
மனம்புரிந்தவாறேமிகும்.

என்பதும்,

பொற்கலத்துட்டிப்புகந்தரினுநாய்பிற
ரெச்சிற்கிமையாதுபார்த்திருக்கு — மச்சீர்
பெருமையுடைத்தாக்கொளினுங்கீழ்செய்யுங்
கருமங்கள்வேறுபடும்

என்பதும் பெரியோர்வாக்கன்றோ? இவையிம் மட்டோநிற்க- கூத்தரைப்பழிப்பான் கருதிய வக்கயவர், அவர் கம்பரைப்பற்றிப் பாடிய "பத்துக்கொண்டனதிர்கும்" என்னுஞ்செய்யுளி னீற்றடியில் அக்கம்பரது பெயரையு மவர்கற்றன்ற கல்வியினியல்பையுங் குறித்துக் "கூழைக்கம்பன் றமிழ்க்கேன்" எனவிருக்தசீரைத் தாங்கள் கற்பித்த விக்கட்டுக்காதைக் கிணங்கக் "கூழைத்தண்டமிழுக்கேன்" எனமாற்றிக்களித்தனர். அம்மாற்றலிற் கூழைத்தமிழுக்குத் தன்மையொன்றுமடை தகுதியற்றிருத்தல் என்குறித்தற்கோ வறிகிலம். ஆனாலிவ்வாறு மாற்றமுயன்ற வக்கயவர்க்கு அக்காலக்களிபாடலில் மதி[illegible]குறைந்ததுபோலும், அந்தோ! "சலம்பற்றிச்சாலிலசெய்யார்மாசற்ற, குலம்பற்றிவாழ்துமென்பார்" என்னும் பெரியோர் வாக்கியர்த்தையேனு நற்குடிப்பிறந்தோர் நன்கு கருதி, இனி யித்த[illegible] விழிதொழிலினின்று மிறங்கி இப்பொய்க்கதையினை மேல் தலையெடுக்காவகை யொழித்திடுத் திப்பார்களாக.

35. இவ்வெண்பாக்கள் மூன்றனுள் முதல்வெண்பாவின் மூன்றாமடியைக் "கொல்லிமலைத்தேன்சொரியுங் கொற்றவா நீமுனிந்தால்" எனவும், நான்காமடியை "இல்லையோ வெங்கட்கிடம்" எனவுங்கொண்டச்சிட்டு வழங்குவர். [illegible]கொல்லிமலை சேரராசனுக்குரியதாகலானும், இக்கம்பர் ஒட்டக்கூத்த[illegible]ராசனுற் சினக்கப்பட்டவராகலானும், அவ்விரண்டும் [illegible]. அரசராயினோர் பகைவரை வெல்தற்பொருட்டுச் சூடுவது குவளைமலராகலினாலும், இக்கம்பரொருவரே தனித்துச் சோழராசன்பாற் சென்றனராகலினாலும், "குவளைமலர்த்தேன்சொரியுங் கொற்றவா நீமுனிந்தால்" எனவும், "[illegible]லையோவேறோரிடம்" எனவு மிருத்தல்வேண்டும். அன்றியும் "குவளைமலர்த்தார்புனையுங்கொற்றவா" எனக் கூறுவாருமு[illegible]தமிழ்வழங்கு நாடுகள் மூன்றற்குஞ் சோழனே பேராச

ஞாகலின், சேரிமலையோனாகிய வலனைப் பொதியமலையோனெனினுங் கொல்லிமலையோனெனினு மிழுக்காதே யென்பர். ஆயினு மித்தகைய சந்தர்ப்பத்திற்கது சிறவாமையறிக. இரண்டாவது வெண்பாவின் முதலடியை "மன்னவனுநீயோவளநாடுமுன்னதோ" எனக்கொண்டச்சிட்டு வழங்குவர். சோழராசன் தமிழரசனென் றெல்லவனுஞ் சோழநாடு தமிழ்வழங்குநாட்டின் முதன்மையுமாகலான், அவ்வாறு வழங்குதலிற் சிறப்பின்மையும் உரிமைப்பாட்டிற்பிறழ்வு முண்டாகலின் எவ்வாற்றினும் பொருந்தா. 'மன்னவநீயேயோவளநாடெலாமுனதோ' என்பதே சரியானபாடமென்ப. முன்னையதால் நீயுமோரரசனோ இந்த நாடுமுன்னதோ என்றருத்தமாதலறிக. அன்றியு மிவ்வெண்பாவில் "என்னை" என்னுந் தனிச்சீர் முதல்வெண்பாவி னீற்றிலுள்ள "எங்கட்கு" என்பதற்கு முரணுதலையு மோர்க. இவையனைத்தையு மாலோசிக்கப்புகின் "எழுதினவனேட்டைக்கெடுத்தான் படித்தவன் பாட்டைக்கெடுத்தான்" என்பதற்கிணங்கப் பாடபேதம் வந்தாற்போலும். மூன்றாவது வெண்பாவின் முற்பாதியைமாத்திரம் "கம்பர் சரித்திரத்துளொருபகுதி" எனவுள்ள வோர் கட்டுக்கதையிற்கலந்தச்சிட்டு வழங்குவர், அதன் பிற்பாதியால் அக்கதையின் கீர்த்தி கழியுமெனக்கொண்டுபோலும். ஆயினு மவ்விருபாதியுந் தனிப்பாடற்றிரட்டித் தன்மைகெட்ட திருத்தலே சாலும். இஃதிவ்வாறாயினு முற்கூறிய வெண்பாக்களிரண்டையு முறைறமைப்படி திருத்தி யச்சிடலாகாதா? எக்காலத்து மெந்தக்கதையைக் கட்டிவிடுவோம், எந்தக்கவியைக் கற்பித்தெழுதுவோம், எந்தச்சாதியைப் புறங் கூறித்திரிவோம், எந்தச்சமயத்தை நிந்தைசெய முயல்வோமென இதுவே பெருந் தொழிலாய்க் கைக்கொண்டெழுஞ் சழக்கர்க்கு அதன்கண் கருத்து செல்லுமா? ஒருக்காலுஞ் செல்லாதென்பதுண்மை.

26. இம்மூன்று வெண்பாக்களையுங் கம்பர்பாடியதற்கே திங்ஙனமாக "கம்ப ராமாயணம் பாடி யரங்கேற்றியது" எனவோர் கற்பனைக் கதையை மிகவிறப்பாற்றோடு மெழுதிவைத்ததுபோல், எத்தனையோ பகுதிகளும் விகுதிகளுமாய் விரிந்துள்ள சரித்திரசம்பன்ன சாம்பிராச்சியமாகிய வக் "கம்பர் சரித்திரத்து ளோர்பகுதி" என வேறோர் கட்டுக்கதையை மிக நீட்டத்தோடு மெழுதத்துணிந்து வரைந்துவைத்த[illegible], ஓர்நாளந்திவேளையில் குலோத்துங்கச் சோழராஜனுங் கம்பரு[illegible]காவிற் போ[illegible] புலாவுகையில் அச்சோழராசன் (பித்தம்பிடித்த [illegible]த்தனு[illegible]லால்) தற்செயலாய்க் கலகலவென் றடல்குலுங்க நகைத்தானும், அதுகண்ட கம்பரவனைப்பார்த்து (சன்மத்திலுஞ் சாதியிலு மதிசிரேஷ்டனான தனக்கு அவன் சகோதரி குமாரனுக் கானவனது சமூகவித்துவா[illegible]லால்) ஓ மருமானே! ஏன் சிரித்தீரென்றாராம். சோழராசனதற்கு (பூர்வம் விறகு

தலையனுயிருந்து பின்பு வேந்தனுனேனுதலால் தனக்குவாய்ந்தவ பேசு சபாக்கியத்தைத் தானே மதித்து) அம்மானே! இந்தராச்சியமு மிதிலடங்கிய பிரசைகளும் நமக்கெக்கு மல்லவோ வெனச் சிரித்தேனென்றனும். அதுகேட்ட கம்பர் (கடவுட்டன்மை யுடையோராதலால்) உமக் கவை யெல்லா மைக்கமாயினும் எனக்கு நீ சைக்கமல்லவோ வென்றாராம். அப்போது சோழராசன் திகைத்து (சபாதன்னினு முயர்ந்த மண்டலாதிபதியாதலால் அவரைக்கடிவதற்குப்பயந்து படைமுகத்திற் புறங்காட்டியோடுவானைப்போல) ஒன்றும்பேசாமல் திட்டிவாசலால் நுழைந்துபோய் மஞ்சத்திற்படுத்துத் தனது மனைவியாற் கொணர்ந்த சிற்றுண்டியைப்புசியாது வியசனத்தோடிருந்தானும். பின்னர் (தமது கலத்தை விலைகொடுப்பவர்க்கெல்லாம் விற்பதல்லது அதற்காவா ராகாதாரென்னும் வித்தியாசம் பாராத தாசிகள் கேச னுதலால்) அவன் வைப்பாட்டியாகிய பொன்னியென்னுந் தாசி அவனைத் தேற்றியுண்பித்து (இயற்கையிலேயே தாசிகட்கெல்லாந் தனதுபிள்ளையுந் தானுமா யடிமைப்பட்டுள்ளோராகிய) அக்கம்பரைத் தனதில்லின் கணழைப்பித்து ஓர் குளுறவா லவரிடத்தினின்ற மடிமைப்பத்திரம்வாங்கி அரசன் கையிற்கொடுத்துச் சந்தோஷிப்பித்தானாம். மறுநாள் சோழராசன் (அறிவில்லாச் சிறுப்பிள்ளைத் தன்மையோனுதலால்) தனது சபாமண்டபஞ் சென்றிருந்து கம்பர் வந்தவுடனே பலர் முன்னிலையில் அப்பத்திரத்தைக்காட்டி (அற்பரிடத்திலு மரும்பொருள் வாங்க வெட்கமில்லாது வீண்கவிபாடித்திரியுமவரை) உமக்கு வெட்கமில்லையா வென்றனும். அதற்கவர் "தாசிப்பொன்னிக்குக்கம்பனடிமை" என்றதிலுள்ள தன் கையொப்பத்திற்கு வேறுபொருள் கூறினராம். அதனுலரசன்(கல்வியறிவில்லாதவனுகையால்) தான் கொண்டிருந்த விறுமாப்புந் தலைதெரியாத சந்தோஷமு …வாடி அணிலேறவிட்ட நாய்போலவரை யேறவிறங்கப்பார்த்து (அவைதிகராகிய சூத்திரரிடத்தொழிய மற்றெத்தவைதிகரிடத்துஞ் சன்மானமும் வெகுமானமும் கண்டறியாராயிருக்க) நானுமக் கிதுவரையிற் கொடுத்திருக்கின்ற ஆடையாபரணங்களையும் விருதுகளையும் வைத்துவிட்டு எனது தேசத்திரிமற் போய்விடுமென்றனும். அக்காவிம்மூன்றுவெண்பாக்களில் இரண்டு பூர்த்தியாகவு மற்றொன்று (…ன்னை யுதைக்கப் பத்தடிதூர நடந்துவந்ததாக விருத்தலின்) பாதியாகவு…டி இத்தாபாரு மும்மைவிட்டுப் போகும்பொழுது கட்டினடோலை…டேபோய் (படைவிழந்துள்ள பகைவனைப் படைசெருக்கொடும் வர… செலு…செல்லு மரசனைப்போல் அவரை மீண்டும் …ச்சொன்னதார்?) தி…ம்புக்கா லுமக்கு மேலானவனும் உம்மிடத்திற் கப்பம்வாங்கிவருகிற…க்கோ…வரன் எனக்கடைப்பைக்காரனுந் தாம்பூலமடித்துக்கொடு…ச்சதக்க நிலைமையுடனே வருகிறேனென்று பிரதிக்கினை

செய்து சென்ற (தமிழ்வேந்தர்மூவருள் தலைமையானவனும், முச்சுடர்வமிசத்தில் முதன்மையானவனும், மனுகுலத்தினு மேலானகுலத்தவனும், கர்மககர்முதலியவம்சங்களில் மிகச்சிறந்தவங்கங்களை யுடையவனும், காகரீகம்- செல்வம்- கல்வி- போகம்- பிரதாபமுதலியவைகளை மேன்மேலாகப்படைத்த பிரஜைகளையுடையவனும், அரிச்சந்திரன்- நளன்- முசுகுந்தன் புருகுற்சன்-புரூரவன்-, கார்த்தவீரியன்- சிபி முதலானவர்களைப்போல ஐம்பத்தாறு தேசத்தையும்வென்று தனதாணைக் குட்படுத்தியுள்ள சக்ரேஸ்வரனும்,

நீரெலாஞ்சேற்றுநாற்றநிலமெலாங்கல்லுமுள்ளு
மூரெலாம்பட்டிதொட்டியுண்பதோகம்பஞ்சோறு
பேரெலாம்பொம்மன்றிம்மன்பெண்களோநாயும்பேயுங்
காருலாங்கொங்குநாட்டைக்கனவிலுநினைக்கொணாதே.

என்றோர்கால் தானே பாடியபடிக்குள்ள மகாமேன்மையான கொங்குமுதலிய நாடுகளைத் தனக்கிராஜதானிகளாக வுடையவனுமாகிய) சேரமகாராஜனிடஞ்சேர்ந்து (அரசரைபோலக் கருமாதிகாரர் - கடைகாப்பாளர் - மருத்துவக்கலைஞர் - நிமித்திகப்புலவர் முதலிய குழூஉக்களையுடைய) "கம்பருக்குத் தானடைப்பைக்காரனெனக்கூறி அத்தொழிலிலிருந்தாராம். அவ்கச் சேரராசனிடத்துள்ள வித்வசனர்செய்யும் பிரசங்கத்திற்குமேல் தானதிகப் பிரசங்கஞ் செய்துவந்தமையால் அரசனதிசயித்துத் தனக்கவருவிருக் தானுடனுமாக வெண்ணி அன்னியோன்னியமாய்ச் சிநேகித்து (கோளகப்பார்ப்பானுகவேனு மிராமல் குத்திரருடகலந்து வாழ்பவரான அக்கம்பரைப்போற் றனுமொருவனுகவால்) தன்னுடனேயிருந்து சமபந்திபோசனம் பண்ணும்படி மற்றவித்வான்களினு மவரைப் பதின்மடங்கதிகமேன்மையாய் வைத்திருந்தானம். அது கண்ட வித்வசனர் (சோழராச்சியத்தினின்றுந் துரத்தப்பட்டுச் சேரராச்சியத்திற்சேர்ந்து எத்தனையோநாள் கொங்குவேளாளரிடத்தும் பள்ளியர் படையாட்சியர் கவுண்டர் சவுண்டர்முதலாயினேரிடத்தும் இரந்துண்டுகிடந்தவரை யவர்களறியார்களா?)அவரிடத்திற் பொருமைகொண்டு ஓர் தந்திரயுக்தியால் தங்களரசனுக்குச்சவரஞ்செய்யும் அம்பட்டனுக்கவர் பங்காளியென மெய்ப்பித்தார்களாம். அதையுணர்ந்த வரசன் வெட்கிச் சிலவேவுகாரரை யனுப்பிச் சோதனைசெய்ததினுலும் அவ்விருவரும் பரிகசித்தெழுதிக்கொண்டுகாட்டித் தன்பாற்செய்யு ஞுதியத்திற் பாதிகேட்டதினுலும் அம்பட்டனென்பதுண்மையெனநம்பி (க்ஷத்திரியர் குலத்தினு மவர்கள் தலைமயிர்தொட்டு மயிர்கழிக்குஞ் சிரஞ்சீவியர் குலமேலானதே சாமியவனோடுகூடி போசனஞ்செய்ததிற் குற்றமில்லை என வொருவாறு தேறி) உடகொண்டபடி யா

கட்டுமென்றும், பின்னர் கம்பர் தன்னிடத் தரசனேற்றுள்ள வைமதிப்பைத் தீரயக்கருதிக் கலைமகளாரை இடதுகாற்சிலம்பு தருமாறு தியானிக்கவும் (முன்னர் சோழராசனுலந்தயுண்டு தன்னிமையெல்லா மிழந்த காலத்திலும், பின்னரவ்வரசனுனைக்கஞ்சி யவ்வூரைவிட்டோடி இரண்டொருநாள் பட்டினியிருந்த போழ்தினும், ஓர் பெண்பால் தரு நெற்கூலிக்காக இடுப்பொடியத்தக்க பெருங்கஷ்டத்தோடு மண்ணெடுத்துச் சுவர் கட்டிய வேளையினும், சோமுட்டிவீட்டிலுஞ் சொர்க்கவாசத்திலும் பாப்பானகாரத்திலும் பசியாலுந் தாகத்தாலு மெலிந்து அவளும் பின்னுக்குத் தன்னிருந்தரும்படி பிச்சையெடுத்த சமயத்திலும், அக்கலைமகளாரம்சபூதரான ஔவையார் தனது துர்கடத்தைக்குக் கோபித்து அடா விவேகமற்ற வலக்ஷணமே! அடா எமனேற மெருமைக்கடாவே! அடா மூதேவிவாகனமாகிய கழுதையே! அட கூரையற்ற குட்டிச்சுவரே! அடா குலநாசனது தூதவன் வர்க்கத்திற்பிறந்த குரங்கே! என்ற பலவாராய் வைதவிலும், இன்னுமவராலும் வேறுசிலவராலும் பலமுறை பலர் கூடியுள்ள சபைக்கணெல்லாம் அவமான மடைந்த சந்தர்ப்பங்களினும், முடிவிலோர் சிற்றரசனல் பிள்ளையுந் தானுமாய்த் துர்மரண மடைந்த பந்திலுமுதலாக) அத்தேவியாரது கிருபையினால் அஃதவரக்கிட் சந்நில்வந் திருந்ததாம். அதையவர் சேரராசனுக்குக்காட்டி அது முன்னிலையிலவன் தன்னை யின்னுமென் றறிதல் செய்விக்க, அப்போதவ்வரச னிந்தச்சிலம் புமக்கெவ்வாறு இடைத்ததென வினவ, இதனை யணிபவர் கலைமகளாராதலால் அவளை நீர் தரிசிக்கவேண்டில் இதோ வருவிக்கிறேனென்று கூறித் தியானிக்க, அம்மாத்திரத்தி லவர்வந்து சேரராசனுதியர் காணும்படி கிர்த்தஞ்செய்து (தமது கணவனுகிய பிரமதேவனைக் கொண்டோ அல்லது தாங்கீட்டுச் சேனைமாதேவோ இவ்விரண்டுமின்றித் தாமே கஷ்டப்பட்டோ சம்பாதித்துக் கிடைத்திருந்த வப்பொருளை ஒருகாலவர் மீட்டுந் தராமல் வைத்துக்கொண்டா லென்செய்வோ மென்னும் கருத்தால்) எங்கடாகம்பர சிலம்பென்ற கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு போய்விட்டாராம். கம்பரிவ்வாறங்ஙனமிருப்ப — முன்ன ரவரைச் சடிந்து துரத்திய சோழராசன் (அவராற்பட்ட வவமானத்தையும் அவராற்கேட்ட தூஷணவார்த்தைகளையும் இலச்சையற்றவனுதலால் மறந்து) பிதிவார்த்தையும் வருந்தி ஒற்றரைக்கொண் டிலகெவார் தேடுவித்து (தனக்குமேலானவனுகிய) சேரராசனிடமிருப்பதறிந்து உடனே தயைசெய்தனுப்பும்படிப் பிரார்த்தித்துத் திருமுகமெழுதினனும். அதனுற் கம்பர் பலவைபவங்களோடு சோழதேசமடையச்சேர்ந்து அவ[illegible]னுஞ் சேரராசனை வருவித்துத் தனது பிரதிக்கினையை நிறைவேற்றின[illegible]ரா யவனை யனுப்பிவிட, அப்பிரதிக்கினையை நிறைவேற்றவந்த வச்[illegible]ராசனை (பலகாலுடனிருந்து பழகியுள்ள) சோழராசன் (குருடனை[illegible]) கண்டுணராது (எவருமுணர்தற்கரிய குழந்தைப்

பருவத்தனாய் கொலுச்சபையில் விளையாடல் செய்திருந்த) தன்மகனுணர்த்தவுணர்ந்து கம்பனைக்கூவி எனுமக்குத் தாம்பூலங்கொடுத்திருந்த சேரமகாராசனை யனுப்பிவிட்டீ ரென்றானும். அதற்கவர் (தான்பாடிய வேரெழுபதென்னுஞ் நூலில் அச்சோழராசனைக் குறித்து

முடியுடையமன்னவரின் மூவுலகும்படைத்துடைய
கொடியுடையமன்னவரிற்குலவுமுதற்பெயருடையான்.

எனப்பாடியதையும் - அதனுற் பின்னர் சினக்கப்பட்டுத் தனதாடையாபரணுதிகளோடு விருதுகளையு மிழந்து ஊரைவிட்டோடி ஓர் தாசிமீது பொருள் விழைவால் பாடல்பாடிய காலத்திலும் எல்லா நதிகளினுஞ் சிறந்தது காவிரிநதியே: எல்லாவரசரினு மேம்பட்டவன் சோழராஜனே: எல்லாமண்டலங்களினுந் தலையானது சோழமண்டலமே: என்னுங்கருத்தையமைத்துத் "தண்ணீருங்காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே மண்ணாவதுஞ்சோழமண்டலமே" எனப்பாடியதையு மறந்து, உமக்கு மேலாயிருக்கும்மிடத்திற் கப்பம்வாங்கிவருகிற மன்னர் மன்னன் உமதருகில் தனது பரிவாரங்களை விட்டுத் தனியே வந்திருக்கையில் அவனை நீர் (இராசநீதியறியாத கொங்கோன் மன்னனாதலால்) பிடித்துச் சிறைப்படுத்தி அவனுடைய (எல்லாவிதத்தினு மும்முடையதிற் சிறந்த) ராச்சியத்தை (எல்லாவிதத்தினுந் தாழ்ந்தராச்சியத்தையுடைய) நீர் கைப்பற்றிக் கொள்வது எளிதென்றல்லவோ வனுப்பிவிட்டே னென்றாராம். அக்கம்பருடைய சூட்சும புத்திக்குச் சோழராசன் மெச்சினானும். இவ்வாறும் முன்னமக்கம்பர் பலகற்பனைகளைச் சிந்தாமணி முதலிய பலகாவியங்களினின்றும் பொறுக்கித் தான்பாடிய இராமகாதையிலமைத் தலங்கரித்ததுபோல், அவருக்கென் றொருகாதையை யவ்வாறெந்தக் கட்டுக்கதைகளினின்றேனும் பொறுக்கிப் பலகற்பனைகளை யமைத் தலங்கரித்து வைத்தல் மரபெனக்கருதிக் கேட்பாரில்லாமையால் தங்கள் மனம்போனபடிக் கெல்லாம் வரைந்து வைத்தனர். இதனுள் கூர்த்த புத்தியை யுடையோர் குலோத்துங்கச்சோழன் தன்னிச்சைபாய் நகைத்ததுமுதல் அவ்வரச னக்கம்பரை மெச்சியவனாயிலுள்ள கற்பிதங்களை யுய்த்து நோக்கின், முதற்கோணல் முற்றுங்கோணலான காதையாய் முடிவுபெறுமென்பதற் கையமென்னே? இஃதெவ்வாறாயினு மிதனுள் கூர்தலுரைப்பத்திய தாடணங்க டொன்றுமில்லை யாதலால் இதனைப்பற்றி யின்னுமெடுத்து விரித்துரைக்க மனமிலம். ஆயினு மடங்காக்களியனோ டவளியாருங் கவலையை யொப்பாகிக் கதைகட்டப்புகின் எவ்வாறொத்துவரும்? குளிக்கப்போய்ச் சேற்றிலைப்பூசிக்கொண்ட கதையாமன்றோ.

அன்றியு மிக் கட்டுக்கதையி னிடைநடுவே (சரஸ்வதியந்தாதி) என்னுமோர் நூலைப்பற்றிய குட்டிக்கதையானது கூப்பிடுவாரின்றி, இரண்டாட்டிலூட்டிய வோர் குட்டியாட்டைப்போல மிரளமிரள விழித்தபடி குந்திக்கொண்டிருக்கின்றது. அதனையெடுத் தாட்டுவிப்போமெனில் - சற்றேறக் குறைய வைம்பது வருடத்திற்குமுன் ஒ தணிக்கவியதனை யச்சியந்திரத்தி லிடத்தி வெளிப்படுத்த முயன்றபோது ஆக்கியோன்பெயரிற் சந்தேகங்கொண்டு பலரை வினவ, கம்பரினத்தரான குத்திரருட் சிலர் கம்பர் தனது சிறுபருவத்தோர் பிரமரக்கதனால் நாமகளார் திருமந்திரத்தினை யுபதேசிக்கப் பெற்றுத் தியானித்தபோது அவர் காட்சிதர வககாத் பாடியதெனவும், சிவர் - கம்பர் சோழராசனோடு பிணங்கிச் சேரராசனோடு கலந்திருந்தகாலத்து அவ்வரசன் வேண்டுகோட் கவரைவருவித்தபோது பாடியதெனவும், இவைகட்குச் சான்று மெம்முன்னோரால் கஷ்டப்பட்டெழுதிவைத்த காதைகளே யெனவுங் காட்டி அவருள்ளத்தை மயங்கவைத்தனர். கூத்தரினத்தரான செங்குந்தர் - பூர்வம் குலோத்துங்கசோழராசன் முதலிய பல வரசர்கள் பெரியோர்கள் வித்வசனர்களாதியர் முன்னிலையில் எங்கள் மரபின் கீர்த்தியை யவர் விளக்கவேண்டிச் சிரச்சிம்மாதனமிட்டு எங்களாயுதமாகிய வீட்டியைச் சுட்டி ஈட்டி யெழுபதென்னுமோர் பிரபந்தம்பாடத் தொடங்கியபோது முதலில் தமக்கிளமையிற் திருமுலைப்பாலூட்டிச் சகலகலாவல்லியென்னும் புத்தகத்தினைத் தந்தாட்கொண்ட கலைமகளைத் தியானித்துத் தாமுத்தேசித்த காரியத்தில் ஓரிடையூறு நேராதபடிக்கும் அப்பிரபந்தத்தைத் தமது நாவினின்று நிறைவேற்றுவிக்கும்படிக்கும் பாடியதாகக்கூறி, இதற்குத் திருட்டாந்த மப்பிரபந்தத்தின்கண் காப்புச்செய்யுளாக வுள்ள

ஆயகலைக ளறுபத்துநான்கினையு
மேயவுணர்விக்குமென்ன ம்மை - தூய
வுருப்பளிங்குபோல்வாளென் னுள்ளத்தினுள்ளே
யிருப்பளிங்குவாராதிடர்.

படிகநிறமும்பவளச்செவ்வாயுங்
கடிகமழ்பூந்தாமரைபோற்கையுந் - துடியிடையு
மல்லும்பகலுமனவரதமுந் துதித்தாற்
கல்லுஞ்சொல்லாதோகவி.

என்னு மிவ்வெண்பாக்களும் அந்நூலினிடையில் "உரைப்பாருரைக்கும்" என்பது முதல ன சில கவித்துறைப்பாக்களுமென்றும், பின்னரச்சிரங்கன் தர்தமுப டாட்டி யெழுமாறு எழுப்பெழுப தெனலுமோ

பிரபந்தம்பாடத் தொடங்கியபோது அதற்குக் காப்புச்செய்யுளாகக் "கலைவாணிநீ" எனவெடுத்துச் "செங்குந்தருயிர்பெற்றிடவுந் தயைசெய்வாயே" என முடித்தவோர் செய்யுளுமென்றுந் தெரித்து விளக்கினார்கள். இவ்வாறு விளக்கியுங் கம்பரினத்தவர் கூறிய காதைகளில் கலைமகளாரவருக்குத் திருமுலைப்பாலந் தாதரித்தது முதலான வருட்டிறங்கள் யாண்டுங் கேட்டிலராயிருந்தும் அவ்வேதியரென்செய்வர் பாவம்: ஓர் பூங்காவி லருமையாயு மதிவிசேஷதமாயு முள்ள புட்பச் செடிகளினும் அநேகமாயு மற்பமாயுமுள்ள புற்பூடுகள் எங்கும் பெருகியிருப்பதுபோல, இப்பூமியின்க ணரியராயு மதிவைதிகராயு முள்ள முதன் மூவருணர்செயவெற்றி செங்குந்தர்களினும் அநேகராயு மவைதிகராயு முள்ள நான்காம் வருணர் எங்கும் பெருகி யிருப்பதால் அப்பெருங்கூட்டத்தினர் சொல்லுக்குமுன் இச்சிறு கூட்டத்தினர் சொல்லேலாது சிதைந்தது. இக்கலிகாலத்தன்மை கைதவர்க்கே யுரித்தாயிருக்கின்றமை கருதிக். கடைந்த கீரையிற் புலவாய்வாரைப்போல் இனியக்குட்டியை யெடுத்தாட்டுவிப்பதிற் பிரயோசனமில்லையென யாமும் விடுத்தாம்.

27. இக்கம்பர் பாட்டொன்றுக் காயிரம்பொன் றரின் பாடுவோமென அதற்கவள் தன்னிடத்துள்ள வைஞ்ஞூறு பொன்கொடுத்து அரைப்பாட்டுப் பெற்றதாகப் பெருமைபாராட்டிக் கூறுவர், இவ்வாறுகூறுவதிலிவருக்குச் சிறுமையே யெய்துமென் றுணர்கிலர்போலும். ஆயினிவர் திலவணிக ரிலைவணிகர் கலைவணிகராதியர் போன்ற கவிவணிகரோ? இவ்வுலகிற் கவிவாணர் சரித்திரமெனக் கணக்கிறந் துள்ளனவற்றில் இத்தகைய கவிவியாபாரியைக் கண்டதேயில்லை, அல்லதிதுகாறு மொருவர் சொல்லக் கேட்டதுமில்லை. ஒருபொருளென்பது செம்பொன்னேயாக அன்றி வெண்பொன்னேயாக, வெற்றுவொருபொன்னேனும் கிடைப்பதரிதாகி உண்டாட்டுக்குத் திண்டாட்டங்கொண்டு திரிந்தவிவர் ஒருபாட்டுக் காயிரம்பொன் கேட்டாரென்பதை யோசிக்கப்புகின் விசித்திரத்தை விளைப்பதன்றோ? இக்கம்ப ரேனைய கவிவாணர்களைப்போலாது "காசுக்குக்கம்பன்" என்னுந்தனியன் கருத்துக்கொப்ப யாவரிடத்துந் தாழ்வின்றியமின்றிப் பொன்னுக்கே பாடுவோரெனப் பெயரெடுத்திருப்பினும், கிடைத்தமட்டிலன்றிக்காற் பொன்னுக்குக் காற்பாட்டும் அரைப்பொன்னுக்கரைப்பாட்டுமாகப்பாடுவதி லிவருக்கென்ன சிறப்பு? ஒருவனுற்றனக்குக் கிடைத்தது முந்திரிகைப் பொன்னாயின் முந்திரிகைப் பாட்டும் இம்மியப் பொன்னாயி னிம்மிப்பாட்டுமே பாடுவார்போலும். ஓர் பிரமராக்கதரால் கட்டப்படுந்தோறு மிடிந்துபோவதான மட்சுவரைக்கட்டியுந் திருப்புகையில் மீட்டுமென்போ லக்கிடியத்தொடங்குவதைப் பார்த்து அக்கிடியாறு

நிலைத்திருக்குமாறு தான்பாடிய முழுப்பாட்டுக்கு வேலியென்பவளிடத்தி
லெச்சவிளைப் பொன்பெற்றார்? ஓர்போதுணவுக்கான நாழி நெல்லேயன்
றோ? தனது நலத்தை விலைகொடுப்பவரிக்கெல்லாம் விற்றும்பொருள்
சம்பாதிப்பவளான ஓரேழைத்தாசி கவிகளாயுள்[illegible]கெல்லாங்கலை
மகளாரது கிருபை யிருக்குமென்றும், அத்தகைய ருள்ளத்தில் கருணைவி
ளக்குமென்றும், அவ்வுள்ளத்தோடொருவரை வாழ்த்துதலாகப் பாடுவரா
யின் வறுமைநீங்கி மிகுதியான செல்வமுண்டாமென்றுங் கருதியல்லவோ
இவரைத் தன்பொருட்டோர் பாட்டுப்பாடும்படிக்குப் பிரார்த்தித்தாள்.
அதற்கிவர் தாசிகளிடத்தி லதிகபொருளிருக்குமாதலால் அதனைக் கவர
வேண்டுமெனக்கருதி நடத்தியகாரியத்தை யோசிக்கப்புகின், அக்கலைமக
ளாருடைய கிருபையுங் கருணைவிளக்கு முன்னமுமற்றுத் தனக்குவித்தி
யாதானஞ்செய்த பிரமராக்கதனினத்து ளொருவனென்றே மதித்தல்
வேண்டுமன்றோ? அப்பிரமராக்கதனும் பொருள்மிகத்தரு மாணாக்கரை
மதித்து அவர்கட்குக் கல்வியைச் சடங்கற்பித்து, அப்பொருளிற் சிறித
ளவுந்தாச் சத்தியற்று நெடுநாள் தன்னையடுத்து வழிபாடுசெய்திருந்த வ
றுமையேதியனான மாணாக்கனொருவனை யவமதித்துக் கல்வியைச் சிறித
மோதுவியாது அவனது சாபம்பெற்றுழன்றுழலவின். பொதுவிற் கவி
களாயுள்ளோர் செல்வரை வருணித்தும்பாடி அவர்களாற் பொருள்முத
லிய பரிசில்களைப்பெற்று வாழுதல் வழக்கு. ஓரேழைத்தாசி தனக்குச்
செல்வம்விளையுமாறு இவரையோர் பெரியோனென நம்பித் தனக்கு வரு
ணனை முதலிய விச்சியாது வாழ்த்துதலாக வோர்பாட்டுப்பாடவேண்டு
மென்று பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொண்டால், அவள்பின்னர் குருதக்ஷிணை
யகேனுங் கொடுத்தாலல்லது தன்னிச்சையா விரக்கமின்றி இவ்வாறு
கேட்டுத் தருகண்பாவியுந் [illegible]ண்டா முன்னரிவர் நெற்கவிக்
குச் சுவர்கட்டி வச்சவர் மீட்[illegible]தாடங்குவதைக்கண்டு "விற்கொ
ண்டபிறைநுதலாள் வேலிதருங்கூலி, நெற்கொண்டுபோமளவு நில்லாய்
நெடுஞ்சுவரே" என்று பாடியதை யாலோசிக்கின், அந்நெடுஞ்சுவர் கூலி
நெல் வாங்கிப்போமளவு நின்று பின்னரிடியினு மிடிகவென்னும் துரோ
சிந்தைகொண்டே பாடியதன்றோ, இத்தகையரைத் தருகண்பாவி யென்
றற்குச் சந்தேகமென்னை, இவரவ்வாறு துரோகசிந்தையைக்கொண்ட
பாட்டைக் கூறினரேனும் அச்சுவரை யென்றுமிடியாது நிலைத்திருக்கச்செ
ய்ததும், இவர் வித்தியாதானம்பெற்றபோது தன்பால் குருதக்ஷிணையின்றி
வருந்தியதை நோக்கி வடமொழிக்கணுள்ள ரோமன்கதையினைத் தென்
மொழியிற் கூறவதே எனக்குக் குருதக்ஷிணையாமென்று கூறிய
ன்ன பிரமராக்கதன் இவரினுமேல்போலும், இரண்டன்மாட்டுந் துரோ
கசிந்தை யுற்றிருத்தலின் அவ்வேழைத்தாசி யிவர்கேட்டபடி கொடுக்க

சத்தியின்றி, ஐஞ்ஞூறுபொன்னோ, அல்ல வைக்குபொன்னோ, தான் பலகா[illegible] பன்க்கு மனம்வொடுத்து மிதழ்கொடுத்து மயிமானத்தினை க்கொடுத்து [illegible] தனம்கொடுத்தும் வருந்திச் சம்பாதித்து வைத்திருந்த ஆடையாபரண முதலியவைகளை விற்றுப் பொன்னுச்சி இவ்வளவுதானென்றுக் கொடுக்கக் கூடுமென்று கூறிக் கொடுத்ததற்கு அப்பொன்னுக்குத்தக்கபடி யரைப்பாட்டே பாடினரென்றால், சிவ மகளாருளே க் கைபாமலகம்போல பெற்றன்ன தெய்வப்புலமைக் கம்பநாட்டாழ்வாரென்னுங் கவிச்சக்கிரவர்த்தியின் பிரபாவ மிகநன்று: மிகநன்று: அந்தோ? அவ்வரைப்பாட்டிலுமேலனு மவனடைந்த சுகமென்னே? பின்னரவன் புது வெள்ளம் வந்து பழைய வெள்ளத்தைபு மடித்துக்கொண்டு போனதுபோன்றும், வயிற்றுப்பிள்ளையை நம்பிக் கைப்பிள்ளையை நழுகவிட்டாற்போலவும், கையிலிருந்த பொருளெல்லாம்போய்ப் பணத்தைக்கொடுத்து வறுமையை வாங்கிக் கட்டக் கந்தைக்கும் உண்ணச்சோற்றிற்குமே வருத்தப் பட்டுக் கொண்டிருந்தானெனில், ஐயையோ! ஈதென்ன பரிதாபம்!!

28. இச்செய்யுளுக்குக் காதை (கம்பர் சேரராசனுடைய பத்தினி வசிக்கும் அந்தப்புரத்திற்சென்று அக்கவ்வரசனுடைய சால்வையைப்போர்த்துக்கொண்டு அவன் சயனிக்குங் கட்டிலின்மீது படுத்துக்கொண்டிருக்கையில், அதுகண்ட வச்சேரராசபத்தினி அவரைத் தனது நாயகனென் றெண்ணி அருகிற்சேர்ந்து சயனித்திருந்தனள். அக்காலமங்கு தற்செயலாய்ச் சேரராசன்வந்து நோக்குகையில் அவர்பாடியது.) எனவெழுதி யச்சிற்பதித்து வழங்குவர். ஓ நண்பர்களே இஃதிவ் வலத்தாரண்யத்து ளெ[illegible]துக்காட்டும் பல வாபாசக்கதைக[illegible]ளுள் மிக நல்லகதைதான், ஆனால் நீட்சி மாத்திரந்தானில்லை, ஆயினு நா[illegible]வ தியைந்த கதைத்திற்குங் கீர்த்திக்கு மேற்கச் சிறிது நீட்டுவோ[illegible] சற்றுகித்துணர்மின்கள். அரண்புரம் - அந்தப்புரம் - என்னுமிவ்விரண்டன், அரண்புரமென்பது அரசன் வசிக்கு மில்லமும் அந்தப்புரமென்பது அரசன்றேவி வசிக்கு மில்லமுமாம். இவற்றுள் - அரண்புரத்தை அரமனையெனவும் வழங்குவர். அந்தப்புர மெனற்பாலது, இரகசியத்தானமெனினும் ஏகாந்தத்தானமெனினும் பொருந்தும். இத்தகையதான இராணிவாசத்தானத்தில் பாங்கிகள் பாடினிகள் முதலிய ஸ்திரீசனமன்றிப் புருடசனங்களில் வாலிபப்பருவங் கடந்த அவன் புதல்வருங்கூடப் புகுதற்குரிய ராகாரென்றும், ஓர்கா லிராசனுக்கு மிராணிக்கும் யாதுமுன்னிலையிலேனுஞ்சண்டைன் முதலிய கலக்கங்கள் நேருங்கால் அவைகளைத் தணித்தற் பொருட்டு அரசர்க்குறுதிச் சுற்றத்தினராகிய அந்தணாள ரருங்கவிப்புலவர் முதலாயினோர் அவனுமிலை வாயிலாயங்ஙனம் புகுதற்குரிய ராவரென்றும், அவ்வுழைக யாங்காலத்தும் அங்ஙனம் காவல்கொண்டுள்ள சேடியர்களால் இராணிசமுகத்திற் கறிவித்

து அனுத்திரவுபெற்ற பின்னரே உட்புறஞ்செல்லக் கூடுமென்றும், அவ்வாறு கூடியபோதும் அங்ஙனமச் சேடியர்களால் விடப்பட்[illegible] ஓர் திரைச்சீலைக்குப் புறம்பிலிருந்தே தங்கள் வரவி[illegible] இராச மகிஷிக் குணர்த்தவேண்டுமென்றும், இவ்வுணர்த்தன் முன்னிலையிலே து மற்றெவ்வகைக் காரணத்தாலேனும் அவ்வுறுதிச் சுற்றத்தினுள்ளொருவன் இராக்கினியை நேரிற்கண்டு பேசியதாக இராசனுக்குத் தெரியவரின் அன்னவன் தண்டித்தற்குரிய னல்லவிடத்து உடனே யவனுல் மறுமாலை சூட்டப்படுமென்றும், அவன் தண்டிக்கத்தக்குரிய னயவிடத்து அவன் பட்டத்துத் தேவியே யானபோதிலும் "பத்தினி" யென்னுமுரிமைபாட்டினைப் பரிச்சேதமிழந்தாளாவளென்றும் பல மிருதிகளிற் பகரப்பட்டுள்ளன. இதற்குச் சாட்சி சதாகாலமும் ஆண்கலையொன்றினையே பாடுவோனாகிய ஓர் வண்ணக்கவிப் புலவன் ஓரரசன்மே லதனைப் பாடிமுடித்திப் பின்னசவனுணையால் பெண்கலையும் பாடத்தொடங்கி அணைத்தல் செய்தாலோசிக்கையில் அவனது வண்ணப்பாவிசையைக் கேட்டுவந்து ஓர் சாளரத்தின் சார்பாய் நின்றுகொண்டிருந்த அவ்வரசன்றேவியை யவன் கண்ணுற்றனனெனவும், உடனே யவன் பாடியபெண்கலையில்முன்னை யாண்கலைபாடியபோது அரசன்தலைய லக்ஷணங்கள் யாவு மமைந்தாற்போல அவள் தலைவலக்ஷணங்கள் யாவு மமைந்தனவெனவும், அதைக்கேட்ட வரசன் நிகழ்ந்த காரியமுணர்ந்து அப்புலவனு லவனுக்கு மறுமாலை சூட்டுவித்தனனெனவும் ஓர் சரிதையுண்டாகி; அதற்குத்தாரமியாக வித்தமிழ் கா[illegible]ம் அப்புலவன் பாடிய வண்ணத்திற்கு (மறுமாலை சூட்டிய வண்ணம்) எனப்பெயருண்டாய் வழங்கு[illegible]ன்றது. இவ்வாறன்றாக மரசாது [illegible]கிசவிதிய மதுபவழிலேயும் அங்கையா மலைக்போ விருப்ப, இக்கம்பர[illegible]சனுக்கேனும் உறுதிச்சுற்றத்தினருளொருவரா? உறுதிக்குழுவினருளொருவரா? அல்ல துறவித்தினருளொருவரா? எதினும் யாதொரு பற்றுமின்றி கடுந்தெருப்புலவராய் நான்காம்வருணத்தரையே நாப்பிளக்க வருணித்துப்பாடிப் பிழைப்புற்றுழலுபவர் அரசன்றேவிசிக்கு மந்தப்புரத்தில் ஓரனுக்கில்லாமற் சென்று, அ[illegible]சனுடைய சால்வையை அலக்ஷியமாகவெடுத்துப் போர்த்து, அவனு மவன்றேவியுஞ் சயனிக்கு மஞ்சத்தின்மீது அஞ்சலின்றிப்படுத்து, இராணியானவள் தன்னை யாலிங்கனஞ்செய்த சேர்தற்குரியனான அருக்காதலனென்றெண்ணித் தனைசருகில்வந்து சயனித்தபோதும் [illegible] ஓங்கிவோடிருந் தனரெனில் இக்கேட்டத்தையை பித்தனென நெண்ணத்தகாது. அந்தோ! இது பித்தையல்லவே யன் [illegible]கின்றா. (கம்பர் சரித்திரத்து ளொருபகுதி) [illegible] த்திறத்தகுறைய முப்பதுவருடகாலமாய் முரசுபோல்

முழங்கிவர நீர் கண்டுங்கேட்டு மிருப்பீரன்றோ? அதிலச் சேரராசனுக்கும் இக்கம்பருக்குமுள்ள நட்பென்ன தினையளவா? ஓர்பெரும் பனையளவாமே அக்கணத்தி லவர்க்கு அடைப்பைக்காரனாயிருந்து இவர் சோழராசனோடு பிணையிச் சொல்லிய சபதத்தினை நிறைவேற்றி இவரைக் கவுரவப்படுத்தினனெனில், அவனுக்கு மிவருக்குமுள்ள சுதந்திர நட்பு எத்தகையதோ வதைநீரே யோசித்துப்பாரும். ஆராயுஞ் செல்லற்கரிய அந்தப்புரத்துள்ள கட்டிலொன்றதானு? அரமனையிலு மெத்தனையோகட்டிலு க்கங்கு மிருக்குமே, அதிலொன்றி லிவர்படுத்திருந்தாலாகாதா? அன்றியு மிதிகாசங்களுளொன்றாகிய மகாபாரதக்கதையில் துரியோதன மகாராசனென்பவன் றனது நண்பனாகிய கர்ணனோடு தன் பத்தினி சொக்கட்டானுடித் தோற்குஞ்சமயத்தில் பர, அதுகண்டவ ளஞ்சியெழ, அக்கால் கர்ணனவள் முன்றானையை அதிற்கோர்த்துள்ள முத்துக்களுதிரப் பற்றயர்க்க, அரவக்கொடியோன் சிரித்து அவளையவ்வாட்டத்திலிருத்தி முற்றுவித்துக்கர்ணனைச் சந்தோஷிப்பித்த கதை இவ்வுலகனைத்துமறியுமே. நீர்மாத்திர மறியாததென்ன? இனிய நட்பாளராயுள்ளாரிருவரில் ஒருவன் நன்மையல்லாத காரியத்தை மற்றவனுக்குச் செய்யினும், அதனுல் தாம் கொண்டுள்ள நட்பினை விடுவரோ? ஒருக்காலும் விடாரென்பதற்கு,

இறப்பவே தீயசெயினுந்தன் னட்டார்
பொறுத்தற்குவதொன் றன்றோ—நிறக்கோங்
குருவவண் டார்க்குமுயர்வரைநாட
வொருவர்பொறையிருவர்நட்பு.

என்றுள்ள நாலடியார் வாக்கியஞ் சான்றன்றோ. ஆ! ஆ! ஆ! அப்பா! நீர் சொல்லிய சரிதமு மதற்குச்சான்றா மிக நன்றாயிருக்கின்றது. இனி விக்கம்பரைப்போ லொருவன் தனது நண்பன் பத்தினியோடு கட்டிலின்மீது படுத்திருந்த சரிதையும் இன்னுங் கேட்டிற கல்வி செய்துமுடித்த சரிதையுங் கூறுவீர்போலும். நீர் முன்புகூறிய சரிதைக்குச் சான்றுகூறிய வான்றோரே,

மடிநிறைதற்கிட் டவன்கதிர்முத்தங்
கடுவிசைகாலாய்க்கரையலக்குந்தேசர்ப்ப
விடுதற்கரியா ரியல்பிலரேனெஞ்சஞ்
சுடுதற்குமூட்டியதீ.

எனக் கூறியிருக்கின்றனரே இதற் கென்சொல்லக்க[illegible]வீர்? இவைப்பற்றியின்னும் வாதிக்கப்புகின் மிகப்பெருகுமாதலின் இம்மட்டில் நிறுத்தினும். இனியொருபதிப்பில் சேரராசனுடைய பத்தினியோடு கம்பர் கலவிசெய திருந்ததாகவே படித்துக்கொள்ளும், இதனுலெமக்குண்டாகு[illegible]நஷ்டமென்

னொன்றுமில்லை. ஆனாலவ்வளவு சுதந்திரத்தோடுஞ் சயனித்திருந்த கம்ப வாணர் சேரராசனைக்கண்டவுடன் இச்செய்யுளைக் கூறியது, அச்சங்கொண்டா? அன்புபாராட்டியா? அன்புபாராட்டிச் சொல்லியதானால் "தேனையார்செவ்விலதிர்தேராப்பழிசுமப்பர், நாரியர்தாமறிவார் நாமவனைத்தாயை" என்றே னச்சமுற்றுச் சொல்லல்வேண்டும்?" அவ்வரசனுக்கு மிவருக்குமுள்ள நட்புவட்பினளவு மிளையாததானால், இவர்செய்கை யவனுக்குப்பழியாவதெங்ஙனம் அன்றியுமிவர் செய்கையைக்கண்டு தகாததாவெண்ணி யார் சேரராசனிடஞ்சென்று சொன்னது அவ்வாறு சொல்லினுந் தனதாத்மார்த்த நண்பராகிய இவர்செய்கையை இனிதாவெண்ணியிராரு. வன் மிகு சிரத்தோடு மதைக்காணவந்தவன் இவ்வாறு சிலர்சொல்லவும் தானதைக்கேட்டுச் சினந்து வரவு நேராவிடில், "கோரைவாய்ப்பொன் சொரியுங் கொல்லிமலைநாடா, ஆரைவாய்மூட வலைமூடிதானிலையே." என்றேன் சொல்லி யழுதனர் இக்கம்பர் சயனித்தது அந்தப்புரக்கட்டிலில்லல அரமனைக் கட்டிலிலென்றால் அபத்தினிக ளாதியோர் குழுஉக்கொண்டிருக்கு மத்தானத்தில் சபத்தினிவரக்கூடுவதோ ஓ நண்பர்களே! இச்செய்யுளின் கணமைந்த கருத்துக்கு மேற்சரிதையிற் கூறியவண்ணம் சேரநாட்டுப் பெண்மரல்லாது சேரராசன் பத்தினியே சம்பந்தப்பட்டவளாயின், உடனேயவ னவளையு மிவரையு மொன்றாகக்குத்திவெட்டிச் சித்திரவதையல்லவோ செய்வன், இப்படி நாகரீகமற்ற கபுஞ்சனுங்கூட நண்பினைப்பாராட்டி நாணொழித்தபோவனோ ஐயா! நீரேன் வீணாய் நெஞ்சுவர்ந்துபோக நெக்கிநெக்கிப் [illegible]கிறீர் இத்தகைய காதைகட்கெல்லா மாதாரம் எந்த முதனூலிலோ கண்டு முதனூலகளை யாதாரமாகக் கொண்ணன முன்னோர் காதைகளில் எத்தனையோ காதைகள்மாறி இயல்பற்றுச் சிதைந்தன. ஒன்று மற்ற விக்கதைக்கேன் உயிரையொட்டி வாதாடுகிறீர் உள்ளதை யில்லதாகவும் இல்லதை யுள்ளதாகவுங் கற்பித்துச்சாதிக்கு மிழிகுலமாக்களுடைய கொள்கை யாதெனில், உலகெல்லா மச்சியந்திரசாலைகள் உண்டெடுத்தோங்கின, அவற்றிற்பதிக்குங் கடிதங்களோ அதிமலிவோடு மகப்படுகின்றன, அப்பதிப்புக்கூலியோ மதிப்புக்குக் குறைந்துகூலி மல்லாடுகின்றது, நமக்கெது கடினம் அச்சிற்பதித் தவனியெங்கும் பரவச்செய்யலாம், அப்பாலனுபவமு மாதியுமே பெரிதாம், இது பொய்யா மெய்யாவெனக் கேட்பாரார் அதற்குச் சொல்வாரார் என்பதே [illegible]யினுமெல்லாவற்றன்னும் உண்மையறிந்துள வுத்தமர்க்கு உள்ளதுள்ளதே. இல்லதில்லதே. [illegible] ஈனைய கயவர்கொள்கையைப்பற்றிக் கருதிக்கருதிக் கந்துவதினால் வரும் பயனென்னை இவ்வுலகினர்க்குள விவ்வொழுக்கவீனர்கள்பலவுள்.

பூப்பதுகண்டபுனைமனைக்கிழத்தியை
நீராடியபின்றாதுகாலுங்
கருவயிற்றுறூஉங்காலமாதலிற்
பிரிவறப்பெருஉம்பரத்தையிற்பிரிவோன்

எனவோர் விதியுளது. இவ்விதியுள் வரையறுத்துள்ள பன்னிரண்டு நாட்களுள்ளும் தாமூழ்ந்பவித்தவாரம் - திதி - நட்சத்திரம்-விரதநாள் - அமாவாசை அல்லது பூரணை - என்னு மைந்து நாள்கள்போக மற்றைய வேழுநாட்களே தமது மனைவியரைக் கூடவேண்டு நாட்களெனவும், இவ்விதியார்க்கும் பொதுவாயினும் வருணாசன்களுள் வைதிகராகிய முதன்மூவருணர்க்கே சிறப்பாமெனவும், அம்மூவருணத்தருள்ளு மதனை முக்கியமாகக்கொள்ளற்குரியார் நாலவருணத்தரெனவும், அந்நாலவருணத்தா ரானிலமாள்வோராய்ப் பலபோகபாக்கியங்களை யனுபவிப்போராகலின் அக்கால் கலவிக் விச்சைசேரின் கணிகையரையன்றிக் காந்தையரைக் கருத்திற் கருதலு மாகாதெனவுங் கலைவலோர் கூறுவர். ஒரோ விவர்கள் வேறோர் காரியார்த்தமாய்த் தங்கள் காந்தையர்வசிக்கு மந்தபுரத்துட் செல்லவேண்டின் தங்களுரிமைப் பாங்கர்களால் அவர்களுரிமைப் பாங்கிகட் கறிவித்து அவர்களக் காந்தைய ருத்திரவுபெற்றறிவித்தபின்னரே அங்ஙனஞ் செல்லவேண்டுமென்பதும், அவ்வாறு சென்றவிடத்தும் அயல்வரைப்பேசற்றிரைச்சீலைக்கு வெளிப்புறத்திருக்[illegible] அவர்களோடு பேசனித்தல் வேண்டுமென்பதும் இராஜவமிச பரம்பரை விதி. இத்தகைய வந்தப்புரத்தில் அவ்வரசர்கட்கு மவர்கள் காந்தையர்க்கு[illegible]ான உடைகள் முதலியவற்றை வேறோருடையவர் தொடத்தான் றுவரோ? அல்லது பார்க்கத்தான் றுவரோ? அற்றன்று-இக்கம்பருக்கு மாத்திரம் இராசமகிஷி[illegible]ந்தி அந்தப்புரஞ்செல்லவும், அங்ஙனமுள்ள பல பொருள்களையெடுத்தனுபவிக்கவும், அவள்தன்றலைவனொடு சயனிக்குங் கட்டிலில் தானேறிச்சயனிக்கவுஞ் சுதந்திரமுண்டெனினும், இராசமகிஷியவரைத்தனது தலைவனென்றெண்ணிக்கூடச் சயனித்தாளென்பதென்ன விபரீதவசங்கரம் கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய கூத்தரைக் கொல்லப் புகழேந்தியார் கருங்கல்லோ? சமர்த்துகொண்டு அவர் படுத்திருக்கு மந்தப்புரத்திற்போ யொளித்திருந்தனரென்றும், அப்புகழேந்தியார் சிறைக்கணிருந்த நாலைந்துமாதகாலத்துள் அம்பட்டன் முதலிய விழிகுலத்தவர்க்குக் கல்விபயிற்றிக் கூத்தனுரை[illegible]திர்த்துப் பாடச்செய்து அவரை யவமானப்படுத்தி வைத்தனரென்றும் ஔவையார் சிக்கம்பவாணரிடத்திற் கொண்டுள்ள அருங்குரும்பு ம[illegible]மும் அருந்தமிழ்நாட்டினர் யாருமறிந்தனவாயிருக்க அவரி வரைக் கனை[illegible] மாத்திரத்தில் நீட்டியகாலிரண்டையு மடக்கி யா[illegible]செய்வது வழக்க

மென்றும், இக்கம்பராற் பாடல்பெற விரும்பிய ஓர்கைக்கோளன் தன் பத்தினியைக்கொண் டழைப்பித்து ஓர் குறுந்தடி யேந்திச்சென் றச்சுறுத்தி அப்பாடல் பெற்றனனென்றுங் கற்பித்துள்ள எத்தனையோ கற்பனைக்கதைகளில் இக்கதையெம்மாத்திரம்? கல்வியறிவற்ற கலன்கழிமகளிருங் காதினாற்கேட்டவுடன் காறிக்காறியு மிழத்தக்கதான இக்கட்டுக்கதையினைப்பற்றி இன்னும் வீணே விவகரிப்பதிற் பிரயோசனமின்மையறிக.

29. இராமாயணத்தைக் கூத்தர்பாடியதற் கேதுவும்விதமு மின்னமாகச் சிலர் குலோத்துங்கச் சோழராசன் கம்பர்செய்த வக்காவியம் அவைதிகசம்பந்தத்தால் அசுத்தமாயதென வெறுத்துக் கூத்தனாரை யச்சம்பந்தமின்றிச் சுத்தகாவியமாக வேறொன்று பாடும்படி கேட்டுக்கொள்ள, அவர் பாலகாண்டமுத லுத்தரகாண்டம்வரைக்கும் பதினெண்ணாயிரஞ்செய்யுளிற் பாடிமுடித்து அவ்வரசனது சபைக்க ணரங்கேற்றி வைத்தனரெனக் கூறுவர். இவ்வாறவர் பாலகாண்டமுதலாக அக்கம்பரைப்போலதலமாகப்பாடியுள்ளாரேல் கடைக்காண்டமாகிய உத்தரகாண்டத்திற் பாயிரங்கூறார். சிலரவரைப்போல் கூத்தரு மகலமாகவே வேறோரிராமாயணம் பாடியதனாற்றான் அவர்பாடியதற்குக் கம்பராமாயணமென அவரபிதானத்தாலதுவழங்கப்பெற்றதென்றும், கம்பரக் கூத்தரிடத்தினின்று முத்தரகாண்டத்தை வாங்கியபின் அவரோ மற்றெவரோ அவர் பாலகாண்ட முகப்பிற் பாடிவைத்துள்ள பாயிரத்தை ஆய்ந்தெடுத்துச்சேர்த்து மற்றதைப் பகிஷ்கரித்தனரென்றும் வற்புறுத்திக்கூறுவர். இதற்குக்காரண மென்னென யூகிக்குமிடத்து, "கம்பரிராமாயணம்பாடி யரங்கேற்றியது" எனவுள்ள கற்பனைக்கதையில் இனிப்பின்னால் சாதிக்கப்படும். வேறோர் காரியார்த் த[illegible]ள ஒருபொய்க்கதையை நம்பியே அவ்வாறு கூறுதல்போலும். அன்றியு மவர் பாலகாண்ட முகப்பிற் பாடியபாயிரத்தை யாவரோ ஆய்ந்தெடுத்துச் சேர்த்துக்கொண்டதாயின் அவர்பாடிய பதினெண்ணாயிரஞ் செய்யுள்களில் உத்தரகாண்டத்திற்குரிய வாயிரத்து நானூறு செய்யுட்கள்போக நீக்கிருப்பனவற்றிற் சில மற்றையராற் கண்டெடுக்கப்பட்டு நூற்றுக்கொரு செய்யுளாகவேனும் ஆயிரத்துக்கொரு செய்யுளாகவேனும் (நாரையூர் - நம்பியாண்டார் நம்பிகள் காலத்திற்குமுன் தேவாரத்திருமுறைகள் எத்தநிலைமையி லுலகில் வழங்கிவந்தனவோ அவ்வாறு) வழங்கி வரல் வேண்டுமன்றோ? கூத்தர் கம்பன் கவிக்கு முன் நமதுகவி சிறவாதென்னுங் கருத்தால் அக்காவியத்தை யுருவி யெறியத் தலைப்பட்ட[illegible]வர்[illegible]யிவிட்டுச் சாம்பராக்காமையின். இக்கேள்விகள் பின்னு மெழத் தலைப்படுமென்றுணர்ந்தனரேல் அக்கம்பராற் கைப்பற்றப்பட்ட உத்தரகாண்ட நீங்கலா[illegible]வையெல்லாந் தீயிலிட்டே கொளுத்தி விட்டன

றெனு அக்கற்பனைக் காதையிற் கைவைத்திருப்பர். உத்தரகாண்டத்து ன்ன பாயிரத்தையுங் கையாடாதொழிப்பர். இப்போ தென்செய்வர் பாவம் இவ்வினைத்தானுங் கூத்தர் கம்பரைப்போல் அகலகாவியமொன்று செய்து ளாரென்னுங் கூற்று ஓர் வாழைத்திரண்டுகுலையுள தென்பார் கூற்றேயாம் ஓர்காவலராயன் வேண்டுகோளுக் கிணங்கிக் கூத்தர் பாடவியைந்து முடித்துளரேல் பாரதத்தைப் பெருந்தேவனாரும் வில்லிபுத்தூராரும், நளசரித்தை அதிவீரராமபாண்டியரும் புகழேந்தியாரும் பாடியதைப்போலக் காதையொன்றே யாயினுங் கவிகள் வேறுகவமைத்துப் பாடுதல் வேண்டும். இஃது கச்சியப்ப சிவாசாரிய ரியற்றிய கந்தபுராண மகலக்கூத்தலின சிலர் வேண்டுகோளால் உபாசனார்த்தமாகச் சம்பந்த சரணாலயர் அதைச் சுருக்கிப்பாடியது போலப் பாடியதென்பதே எமது கொள்கை. அச்சருக்கத்தினுக் கவர் உபாசன ராமாயணமெனப் பெயரிட்டிருக்கச் சில நூற்புரட்டரும் பேர்ப்புரட்டரும் "கம்பராமாயணக் கருப்பொருள்" என வதன் பெயரை மாற்றியதல்லாமல் அதை யாக்கியோன் பெயரையு மாற்றிக் கம்பரே சிலர் வேண்டுகோளாற் பாடியதெனத் தாபித்து வழங்குவதாயினர். என் செய்வது? ஊர் - சீர் - உற்றார் - பெற்றார் - மாதர் மகார் - சாதி - சமயம் - தருமம் - கருமம் - பாடை - பாடன் முதலிய பொருள்களெல்லாந் தம்மதென றபிமானித்துக் காக்குந் தலைவரில்லாவழி இயற்கை திரிந்து கெடுமென்பது யாவரு முணர்ந்தபடியன்றோ? இவ்வுபாசன ராமாயணமுடிவில் இராமபிரான் முடிபுனைந்துலகாண்டதைக் கூறிய செய்யுளை முழுமோசஞ் செய்தனர். அதிலரசருக்கு முடி சூட்டுவோர் அவைதிகரான காங்காம் வருணத்தவரெனக் கம்பரைப்போலக் குறித்திராமையின். அஃது

> சுத்தியபெரியோர்தாயர் துணைவர்சேண்டிடவிசைத்தே
> பத்திராசனத்திற்றேவிபங்களுப்பரிதிவேந்த
> ரொத்தணிமுடிவசிட்டனுண்கையாற்சூட்டச்சூடி
> யித்தரையாவுமோம்பியினி தவீற்றிருந்தான்ராமன்.

என விருப்பக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் கண்டாம்.

30. இராமாயணத்தி னுத்தரகாண்டங் கம்பருக்குக்கிடைத்த திவ்வியமாக திருவெண்ணெய்நல்லூர் சடையப்பிள்ளை யென்பவர் கம்பரை நோக்கி வடமொழிக்க ணுள்ள விராமாயணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்குமாறு கூறியும் அதிலவருக் குறைப்பு மக்களைறயும் பிறவாது ... காளாய்க் காலஹரணம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தாரென்றும், அ... பிள்ளை குலோத்துங்கச் சோழராசனுக்கறிவிக்க ... ணக்காரியதி ...

உரைவிடேகின் ஒருவர்க்கொருவர் துரிதத்தில் முடிக்க வேண்டுமென்று
மெண்ணத்தால் விரைவிலது நிறைவேறு மென்னுங் கருத்தைக் கொண்டு
கூத்தரையுங் கம்பரையு மழைப்பித்து இருவரையு மதனைத் தனித்தனி
யிட்ட வாக்கியமீந்தன னென்றும், இவருள் கூத்தர தவிராமாயணத்துக்
குரிய வேழுகாண்டங்களுள் ஐந்துகாண்டங்களைப் பாடி முடித்து ஆறுவ
து காண்டத்தினைத் தொடங்கிக் கடல்காண்படலம் பாடும்வரையில் கம்
பர் காப்புச்செய்யுளும் பாடாதிருந்தனரென்றும், இப்படியவரிருப்பதுணர்
ந்த சடையப்பிள்ளை வேண்டுகோளால் அரசனவரை யழைப்பித்துக் கே
ட்டபோது கடல்காண்படலத்துக்கப்பால் சேதுபந்தனப்படலம் வரை
யிற் பாடியிருக்கின்றேனெனப் பொய்பேசி அப்படலத்தை மாத்திர மெ
ழுபது செய்யுள்களாற்பாடி முடித்துக் கொண்டுவந்து பிரசங்கித்தனரெ
ன்றும், அவற்றுளோர் செய்யுளில் (துமி) என்னும் பதத்தைப்பற்றிக் கூத்
தராக்ஷேபிக்க அதற்குக் கம்பர் கலைமகளாரைத் தியானிக்க அவரவர் பொ
ருட்டிடையர் சேரியி லிடைச்சியாகவந்து மோர்கடைய அங்கரசனையுங்
கூத்தரையு மவரழைத்துப்போய் (துமி) என்னும் பதத்தைப்பற்றி யுண்
டான வாக்ஷேபனையை யொழித்தனரென்றும், அதன்பி னொறக்குறைய
வாறுமாதத்தில் கூத்தர் மற்றிரண்டு காண்டங்களையும் பாடிமுடித்துக்
கலைவாணி யருள்பெற்ற கம்பர் கவிக்குமுன் நமதுகவி மகிமைப்படவில்
லையென்று வெறுப்புண்டாகித் தாம்பாடிய லக்ஷியத்தைச் சஞ்சிகை
சஞ்சிகையாக வுருவிக் கிழித்தெறிந்துகொண் டிருந்தனரென்றும், அக்கா
லவ்வரசன் தற்செயலாகச் செல்லலுற்ற கம்பரதைக்கண்டு ஏன் வருந்திப்பா
டியதைக் கிழித்தெறிகின்றீரெனக் கேட்டதற்கு வரகவியேகவி மற்றைக்
கவி யென்னகவி யென்று கூறிக் குறையுங் கிழித்தற் கெத்தனிக்க அப்
போதவர் கையினின்று மேட்டை யவர் வாங்கிப்பார்த்து உத்தரகாண்ட
மாயிருக்கக்கண்டு (ராமாநுகாண்டமாத்திரம் பாடி ஏழாவதற்கிதனை வை
த்துக்கொண்ணின் யாதொரு வருத்தமு மின்றி நித மாயிரமாயிரமாகப் பல
விலக்ஷணத்தொனிக்கப் பாடும் நமது வாக்குக்கு மிவர்வாக்குக்குமுள்ள
தாரதம்மியம் உலகத்தாருக்குத் தெரியவருமென்னுங் கருத்தால்) அதனை
மாத்திரந் தருமாறு கேட்டனரென்றும், அவரப்படியே செய்யுமென்று
ரோர் நல்லநாட்கொண்டு இராமாயணம் பாடத்தொடங்கிப் பதினைந்
துபகலில் நித மெழுநூறாக பதினாயிரம் பாடலில் முடித்துவிட்டன ரென்
றும் ஓர் கட்டுக்கதை யெட்டுத்திக்கும் பட்டப்பகல்போற் பிரகாசிக்கின்
றது. இக்கட்டுக்கதையிற் கம்பரானவர் தனக்குத் தந்தையை யொப்ப
அன்னாதிகளைத்தந் தாதரித்துக் கல்விகற்பித்து மணவினையாதிகளை
முடித்தது ஆபத்துக்கெல்லா மருந்தினையாக விருந்துகாத்த சடையப்பிள்
ளையின் விறைவைச் சட்டைசெய்யாதவரா யிருந்தன்றித் தனக்கு வித்தி

யாதானுஞ்செய்த பெரியகுரு வாக்கையுங் கடந்து நின்றபோதே "எந்ந
ன்றிகொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை, செய்ந்நன்றிகொன்றமகற்கு"
என்னு மிலக்கணத்திற் கிலக்கியமாயினர். இஃதின்னணமாக - அச்சடை
யப்பிள்ளை சோழராசன் முன்னிலையிற் சொல்லுவித்தும் அதனையுங் கட
ந்தவராய்ப் பின்னிருவரு நேரிலழைத்துக் கேட்டபோது "தன்னெஞ்ச
றிவது பொய்யற்கபொய்த்தபின், தன்னெஞ்சேதன்னைச்சுடும்" என்பதை
த் தானுணர்ந்திருந்தும் பேசியபொய் "பொய்ம்மையும்வாய்மையிடத்தபுரை
தீர்ந்த, நன்மைபயக்குமெனின்" என்றபடி யார்க்கென்னநன்மை யொழி
த்து நன்மையைத் தந்தது? அப்பொய்யால் பிறருக்கொரு நலமில்லாத
போதே தனது சுயநலத்தைக் கருதிக் கூறிய பொய்யாகித் தன்னையே
சுடுமென்பதற் கையமென்னை? இதனாலன்றோ தேவர் "உள்ளத்தாற்பொ
ய்யாதொழுகினுலகத்தா, ருள்ளத்துளெல்லாமுளன்" என மீண்டும் வற்
புறுத்திக்கூறினர். இத்தகைய செய்ந்நன்றி மறக்கும் பொய்யனுக்குக்
கலைமகளின் கடாக்ஷ மிருப்பதென்ப தியாங்ஙனம்? அன்றியு மரசனக்
காவியத்தை விரைவிற் பாடிமுடிக்கக் கம்பரையுங் கூத்தரையு நியமித்தா
னாயின் அதனைப் பப்பாதியாகப் பகிர்ந்தளித்து, (கந்தப்புராணச் சப்தகா
ண்டங்களையுங் கச்சியப்பசிவாசாரியரும் கோனேரியப்ப நாவலருங் கா
ஞ்சிப்புராண வுபய காண்டங்களையுஞ் சிவஞானசுவாமிகளுங் கச்சியப்ப
முனிவரும் பகிர்ந்துகொண்டு பாடியதுபோலப்) பாடச்செய்தல் விதி.
அவ்வாறின்றித் தனித்தனி பாடச்செய்தானென்பதற்குக் காரணம்யாது.
அப்படிக்குச் சோழராச னிருவரையுந் தனித்தனி பாடச்செய்திருப்பனே
ல், கூத்தர்பாடி முடித்ததைப்போலச் சுத்தகாவியமாகவன்றோ விருத்தல்
வேண்டும். அதிலவைதிகச்சம்பந்தங் கலந்திரு[illegible]மோ? கம்பர்
தான் பேசிய பொய்க்கிணங்கப் பாடிவந்த சேதுபந்தனப் [illegible]னூ
பாட்டில் (தனி) என்னும் பதத்திற் காகுபெயராய்த் (தமி) எனப்பிரயோ
கித்திருப்பதில் கூத்தனு ரையங்கொண் டாக்ஷேபித்தன ரென்றால், இத்த
கைய பிரயோகங்கள் பல விலக்கிய நூல்களில் எதுகையின்கண்ணு மோ
னையின்கண்ணு மின்னும் பல பிறவின்கண்ணு மெத்தனையோ கண்டுந் தா
மே லையாடியு மிருக்குமவருக்கு அதிற் சந்தேகம்வந்தது மிக வாச்சரிய
மே: அன்றியு மித்தகைய விகற்பங்கள் நாலுணர்ந்தியுள்ள சிந்தாமணி முத
லிய காவியங்களிலேயே செப்பரிதா யுள்ளன. இவைகட்கு விதியோ
வெல்லாவிலக்கண நூல்களினு மெண்ணிலவாயுள. அவற்றையெல்லா
மீண்டு விரிப்பிற் பெருகுமன்றோ: அப்புகவிகளாயுள்ளோரு மறிந்தனவாய்
திவாகர நிகண்டு முதலிய கருவி நூல்களிலும் தெரிவியாயினவாத[illegible]
இத்தகையவோ ரற்புதாரியார்த்தமாய்க் கலைமகளை நேரிலழைச்சி[illegible]
விடையர், சேரியின்கணெழுந்தருளி அச்சந்தேகத்தினைத் தீர்த்தது அதனி

து மிக வாச்சரியமே: இத்தமிழ்நாட்டின்கணுள்ள விலக்கிய நூல்களில் இத்தகைய பிரயோகங்களுக்கெல்லாங் கலைமகளார் வந்துதான் கண்டிறக்கவேண்டும் போலும்.

அன்றியு மக்கம்பரென்னுங் கவிஞர் அருணகிரிநாதர் காளமேகப்புலவர் முதலானவர்களைப்போல் வரகவியா? அவதானங் கண்டசித்தி முதலியவைகளை நடத்த வல்ல சாகவியா? பொருளடி பாவணிமுதலியன கொடுத்து மற்றொருவன் பாடுக வென்றவுடனே பாட வல்ல ஆசுகவியா? பொருட்செல்வஞ் சொற்செல்வந் தொடை தொடைவிகற்பஞ்செறிய உருவக முதலிய வலங்காரத்தொ டின்னிசைத்தாய் அமுதமுறப்பாடுவோனாகிய மதுரகவியா? மாலைமாற்று - சுழிகுளம் - ஏகபாதம் - எழுகூற்றிருக்கை கூடசதுக்கம் - கோமூத்திரி - சித்திரப்பா - விசித்திரப்பா - சருப்பதோபத்திரம் - திரிபங்கி - சத்தபங்கி - நவபங்கி - இரதபந்தம் - அஷ்டநாகபந்தம் - முரசபந்தமுதலிய மிறைக்கவி தெரிந்து பாடத்தக்க சித்திரக்கவியா? பிள்ளைக்கவி - பரணி - கலம்பகம் - அகப்பொருள் - புறப்பொருள் - உலா உலாமடல் - வளமடல் - இசை - கூத்து - செவியறிவுறூஉ - வாயுறைவாழ்த்து - புறநிலைவாழ்த்து - இயன்மொழிவாழ்த்து - ஆற்றுப்படைமுதலிய விரித்துப்பாடும் பெருமிதம் வாய்ந்த வித்தாரகவியா? அல்லது வேறெந்தக் கவிகளிற் சிறந்தவர்? "விருத்தமென்னுமொண்பாவுக்குயர்கம்பன்" என்றபடி விருத்தம் பாடுவதிற் சிறந்தவர். அதுவுஞ் சிந்தாமணிமுதலிய பஞ்சகாவியங்களினின்றும் பொறுக்கிப் புனைந்த போலி விருத்தப்பாவே: இத்தகைய போலி விருத்தப்பாக்களைப் பிரமராக்கதனென்னு மோரலகையின் றுணையாற் பாடுங் கம்பரைத் தேவவருளாற் பாடும் வரகவியெனக் கருதி யஞ்சிக் கூத்தர் தாம் பாடிய விராமாயணத்தைக் கிழித்தெறிந்தனரென்றால், இப்புவியி லிதுகாறு மெத்தனையோ வரகவிகளிருந்து பாடிய பாக்களைக் கண்டு பயந்து எத்தனைபே ரெத்தனைப் பிரபந்தங்களைக் கிழித்தெறிந்தார்கள்? இடையில் வெறிபிடிக்கப்பட்ட வித்துவான்களுங்கூடத் தான்பாடிய பாக்களைக் கிழித்தெறிய மனங்கொள்ளாரே: அப்படி யவருண்மையாக் கடல்காண்படலம்வரையிற் பாடியிருந்து கம்பரதற்குமேல் சேதுபந்தனப் படலம் வரையிற் பாடியுள்ளேனெனப் பொய்சொல்லிப் பின்னர் பாடிவந்த வப்படலத்தில் தாம் (தமி) என்பதற்குப் பொருள் தெரியாது மயங்கி அது முன்னிலையிற் கம்பர் கலைவாணியி னருள்பெற்ற வரகவியெனத் தெரிந்துகொண்டாரேல், அப்போதேயன்றோ தாம்பாடியவரையிற் கிழித்தெறிதல்வேண்டும். அப்பா லாறுமாதம் வரையிற் கஷ்டப்பட்டு முன்பாடிய வைந்துகாண்டச் செய்யுள்களுக் கிரட்டிப்பாஞ் செய்யுள்களைச் சொன்னற்பலனவாகிய மற்றை யிரண்டுகாண்டங்களை எழுவத்

வீணே பாடல்வேண்டும். அந்தோ! இவைகளையெல்லா மறிவின்மிக்கார்
யோசிக்குமிடத்து ஒப்பத்தக்கனவாமா? இத்தமிழ்நாட்டின்கண் கவிகளெ
ன வெளிப்படுவோ ரெத்தகையராயினும் இலக்கிய விலக்கணங்களில்
தாம் கேட்ட கேள்விக் குத்தரஞ்சொல்லச் சத்தியிலராயின் அவர்களை
யிவ்விருவராகச் சேர்த்து வெட்டியெறியும் வீரகவியெனவும், வெட்டுப்ப
ட்டிறந்தவர்களை மீட்டு முயிர்பெற்றெழப் பாடவல்ல தெய்வகவியென
வும், இன்னும் பல பிரபாவங்க ளெண்ணிலவாகப்படைத்த கூத்தரோ
தனதாயுள்வரையில் இராமாயணமொன்றே யன்றி வேறோரரிய அல்லது
பெரிய நூலுஞ் செய்தறியாத கம்பரது போலிக்கவிக்கஞ்சுவர். ஏறக்கு
றைய நூறுண்டுக்குமுன் உபபுராணங்களுளொன்றாகிய பார்க்கவமென்
னும் விநாயகபுராணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த கச்சியப்பமுனிவர்
அப்புராணத்தை யிச்சென்னையின்கணுள்ள பிரசன்ன விநாயக ராலயத்தி
ன்கண், பல பெரியோர் கவிவாணர் பிரபுக்க ளாதியரால் கூடப்பட்டிரு
ந்த ஓர் மகாசபையி லரங்கேற்றத்தொடங்கி நடாத்திவருங்காலத்தில்,
அப்புராணத்தோர் படலத்துள் விண்டு விநாயகரை யுபாசித்த தனத்தைப்
பற்றிச் சில வைஷ்ணவக்கவிகள் தூஷணஞ்செய்து அவ்வாக்ஷேபனைக்கு
மேற்கோளாகக் கம்பராமாயணத்துட் சில செய்யுளை யெடுத்துக்காட்ட
வும், அம்முனிவ ரச்செய்யுள்க ளொவ்வொன்றுக்கும் எண்ணிலவான குற
றங்களைக்கூறி எட்டின்கண்ணுள் வெட்டுவித்துச் சாதித்தது இத்தமிழ்நாட
னைத்து மறியுமே: இவ்வாறெழுதப்பட்டுள்ள வவ்வெட்டுக்கு (கம்பராமா
யணச் சங்கோத்தரதீபிகை) எனப்பெயரிட் டிக்கா லச்சியப்பட்டு முளத
ன்றோ? இதனை யக்காட்டுக்கதைப்புலவ ரறிந்திலர்போலும். அன்றியும்
கம்பர் கூத்தரிராமாயணத்தின் கடைக்காண்டமாகிய உத்தரகாண்டத்தைத்
தமதிராமாயணத்தோடு சேர்த்துவைக்கின் நமது வாக்குக்கு மிவர் வாக்குக்
குமுள்ள தாரதம்மியம் வாசிப்போருக்கு நன்கு விளங்குமென் றெண்ணி
அதனை மாத்திரம் கிழித்தெறிவோட்டாது வாங்கிச் சேர்த்துக்கொண்டாரே
னில், இப்படி யவர் சேர்த்ததினால் விளங்குவது கம்ப ரிராமாயணக் கவி
யடங்கலு மேற்குறித்தபடி சிலேடைச்சித்ராயணி முதலிய பஞ்சகாவியங்களின்
சொன்னடை - பொருணடை - கற்பனை - கருத்து - சுவை - ஒழுங்கு முத
லானவைகளைப் பொறுக்கிப் புனைந்த அமைதிக்கருணை சம்பத்துமுய் சகக்
துபாடிய அசத்யப்போலிக்கவிகளெனவும், கூத்த ரிராமாயணக்கவிகள்
கலும் இத்தகைய வாபாசங்களின்றித் தாமே சுய வல்லபத்தாற் புனைந்து
பாடிய சத்தச் சிலக்கவிகளெனவு நன்கு விளங்குகின்றதேயன்றி வேறெ
ன்ன விளங்குகின்றது? கம்பரது கவிகெளிதோ கம்பன் கவி கவிகளெல்லா
மாட்டாதென்க் கிழித்தெறியத் தலைப்பட்ட கூத்தர் "நீ ஒருகாண்டமே
பாடி வேழாவதாக்கிக்கொண்டு வைத்துக்கொள்ளுகிறேன்" என வக்கூத்தரா

ண்டத்தை யவர் கேட்டபோது அப்படியே செய்யுமென்று கூறிக் கொடுத்தாரெனில், தமது கவி யவர்கவிக்குமுன் தாழ்ந்துபோமென் றுன்னுவர் ஒப்படி யதிலொரு கவியேனுங் கொடுப்பர்? உடனே கிழித்தெறிந்தனவைந்தையும் பொறுக்கிச் சேர்த்து அவர்கண்முன்னர் தாமே நெருப்பிலிட்டுத் தீய்த்திடுவரன்றோ? அந்தோ! இயற்கைகவிசேலெய கம்பர் யாரிடத்தும் கடுஞ்சொல்லுங் களியாடலுங் கல்வி யிறுமாப்பு முன்னேராய் இத்தமிழ்நாட்டிலுள்ள வேளாளர் முதலிய அனைவர்கள் கூட்டத்தன்றி அந்தண ராசராதிய வைதிகரவைக்களேனுங் காலத்தேனுஞ் சன்மான வெகுமானங்கள் பெற்றறியாத சழக்ராயிருக்கினும், தனது சவரக்ஷணை கர்த்தனாகிய வேளாளப்பிரபுவின் சொல்லையுந் தனக்கு வித்தியாதானஞ்செய்த அவனையுருவாகிய வேதிய குருவாணையையுங் கடந்தவரல்லர். ஓர் கால் மறந்தேனுங் கடப்பாரெனில் அவரது வாழ்நாட்டெல்லாம் வைப்புநிதி போன்ற அவ்விருவருடைய சகாயமுங் குறையும். இது குறையவே முன்னரவர்களால் தானடைந்துள்ள செல்வமுங் கல்வியும் விருத்தியாதல் யாங்ஙனம்? இவற்றையெல்லாங் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து காட்சியனுமானம் முவமை முதலிய எண்வகைப் பிரமாணங்களாலும் ஒவ்வொரு விடயங்களையு மையந்திரிபறவாய்ந்துணரவல்ல கனவான்களுய்த்துணருவிடத்துக் கம்பர் கலைவாணியின் கடாட்சம் பெற்றவரெனவும் கூத்தரது பெருந்தவரெனவும், கம்பர் கவிகள் சுவைமிகுந்த வரகவிகளெனவும் கூத்தர் கவிகளச்சிதின்றிய மரக்கவிகளெனவும், கம்பர் பதினைந்து பகலில் பதினுயிரஞ் செய்யுளையு மிக வெளிதாய்ப் பாடினரெனவும் கூத்தரவற்றைப் பலகாலம் பல்லுமிரவமாய் மிக வருந்திப் பாடினரெனவும், இன்னு மித்தகை [illegible] சொல்லாங் கம்பரும் இயற்கையா யுள்ளனவெனவுங் கூத்தருக்கவை செயற்கையினுல் இடையாவெனவும், இவ்வுலகின்கணுள்ள [illegible] பேதையர்யாரு மயங்கி மேல்கீழாய்க் கீழ்மேலாய் மதிக்கும் வண்ணம் 'ஆனதோர்பரப்பிரம[illegible]ம்யானே யல்லதில்லையென் றறிவிலாப்பேதை, மானுடப்பெரும் பசுக்களையெல்லாம் மருட்டியேதிரிவஞ்சகன்' ஆகிய மாயனுக் கடிமைப்பட்டுள்ள சில வைணவ வேளாளராற் கற்பித்து வைத்த கட்டுக்கதையெனப் புலப்படுமென்பதற் கையமென்னே? இத்தகையதான கட்டுக்கதையினை இருங்குடியிற் பிறந்த பெருந்தகையாளர் இனிமேனு மித்தமிழ் நாட்டவருக் தலையெடுத் தாடாவணம் ஓர் மரக்கலத்தி லேற்றிக்கொண்டு போய்க் கடலினத்தையுந் தாண்டிச் சக்கிரவாளகிரிக்கப்பால் இறப்புதைத்து மீளக்கடவர்.

31. இச்செய்யுளின் ஈற்றடி முதலில் (சற்சூத்திரராலுங் கனவான்களாலும் நிறைந்தசபை) என்னும் பொருள்பட "கனவணியவரங்கம்" என நின்றத

னுள் மகரவொற்றை நீக்கி ரகரவொற்றைப் புணர்த்தி "கன்னியகாரர்" என வாக்கி, இரண்டாமடியினீற்றில் "கம்பவாணன்" என விருந்ததை (கம்பநாடென் ஒருநாடெக்காலத்து மில்லையாக "கம்பநாடன்" என வேறுபடுத்தி, இக்காவிய வரங்கேற்றலுக்குக் கற்பித்துரைத்த கற்பனைக் காதைகளிணங்க இவைபோன்ற சில புரட்டுகளையும் பொய்களையுமமைத்து மகிழ்கூர்ந்தனர். இஃதுள்ளூர்தோறு மென்னத்தகுவதான ஊர்ப்புரட்டென்ப. இத்தகைய ஆர்ப்புரட்டு பேர்ப்புரட்டு கவிப்புரட்டு காதைப்புரட்டு எண்புரட்டு யெழுத்துப்புரட்டு சமயப்புரட்டு சாதிப்புரட்டு முதலியன விடைவிடாது செய்துவருந் தீயவரையெல்லாம், இனி யித்தகைய புரட்டுகளெவரும் பொங்கா வண்ணங்கொண்டுபோய் எல்லாத்தீய்க்கு மேருயுள்ள வடவைத்தீய்க் குணவாக்குவோர் யாண்டுமில்லையா? ஓ பரம்பொருளே! பரிந்தற்கரிய பொய்யெல்லாம் பசுமரத்தாணி யாய்விட்டனவே: ஐயையோ!! இதென்ன விபரீதம்? இத்தமிழ் நாடெங்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள "விநோதரசமஞ்சரி" என்னும் புத்தகத்தில் "கம்பர் தாம்பாடிய விராமாயணத்தை ஸ்ரீரங்கநாதர் சந்நிதியி லரங்கேற்றச் செல்லுங்கால் வைணவ சமயாசாரியர்களுக்குள்ளே பரமாசாரியராகிய ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் கம்பர்பாடின ராமாயணத்தைக் [illegible]டாட்சித்தருளி அது சொற்சுவை பொருட்சுவை செறிந்ததாயும் பக[illegible]த்விஷயமானதாயும் அற்புதமாயு மிருப்பது நோக்கி இவருடைய புலமை கேவலம் மானுஷிகமா யிருக்கவில்லையென்று அதிசயித்து இந்தக்காவியத்தை அவசியம் பிரசித்தம் பண்ணுவிப்பது நமது கடமையென்று திருவுளங்கொண்டு கம்பரையண்டை கைங்கரியம் ஒன்று செய்யச்சொல்லி நியமித்து அதையவர் செய்து முடித்தவுடனே சபதிலம்பார்த்து அரங்கேற்ற எத்தனமாயிருக்கையில் நம்பெருமானாகிய ஸ்ரீரங்கநாதர் அர்ச்சகன்முகத்தால் [illegible]த்துக் கம்பா! நீ நம் சடகோபனைப் பாடினாயோ பாடி[illegible] உனது ராமாயணத்தைத் திருவுளம் பற்றுவோம் இல்லாவிடில் அது நமக்கு அங்கீகாரமாகாது பின்னாய் யென்று[illegible] ஸ்ரீரங்கநாதர் அருளிச்செய்ததுகொண்டு கம்பர் ஆழ்வார்விஷயத்தில் நூறு கட்டளைக்கலித்துறையில் ஆழ்வாரந்தாதி அல்லது சடகோபரந்தாதியென ஓரந்தாதிபாடினார்." எனப்படித்தது, அம்மண்டபமு மந்தாதியு மின்றுவரையும் அவரபிதானத்தாலேயே வழங்கிவருகின்றனவே: நீவிர் ஊர்ப்புரட்டென்கிறீர்? ஆம்: ஆம்: அரங்கநாதர்க் கவனியையாளு மரசர்களாலும் மன்பர்களாலுஞ் சமைத்தன மண்டபங்களோ அனவில. அதிலொன்று கம்பராமாயண வரங்கேற்ற மெண்ணுங் காதைகட்டிய காலந்தொடங்கி அவரபிதானத்தால் வழங்கிற்றனுமுண்மையே: அவர் பாடியதாகக்கூறுஞ் சடகோபரந்தாதியுஞ் சரமமந்தாதியைப்போல் அற்றேயாம். இதிலென்ன சந்தேகம்! பலவோர

ன்றுக் காயிரம்பாட்டும், பாட்டொன்றுக் காயிரம்பொன்னும் பதைக்கப் பதைக்க வாங்குவோர்க்கு; அவ்விரண்டு காரியங்களையுஞ் செய்துமுடித்த லரிதா? இத்தகைய சற்பத்திசெலுத்தியவருக்கு அரங்கநாதரோ் பிரத்தியக்ஷமா யெழுந்தளிக் கட்டளையிட்டிலர். அல்லதப்பிரத்தியக்ஷமாய் அசரீரியாகவேனு மின்று முழங்கலாகாதா? ஓர்ச்சகன் முகத்தா லாவிர்ப்பவித்து முழக்கியது அலகைக்கூத்தாயல்லவோ முடிந்தது. இஃதெவ்வாறாயினுமாகுக; இராமாயணத்தைக் கம்பர்பாடி யரங்கேற்றிய தென்றுள்ள கதையினைப்பற்றி யாமாங்காங்கெடுத்துக் காட்டியுள்ள பொய்களைத்து மெய்யாங்கால் இவ்விரண்டனையு மெய்யெனக்கொள்ளுக. இல்லையேல் மேல் யாம்கூறியபடி அக்கட்டுக்கதையினையும் அதனைக் கழறித்திரியுங் கைதவரையுங் கடையனலுக் கிரையாக்குக.

32. இச்செய்யுளில் ஔவை யெம்மன்னை உலகின்க ணகரவாசிகளாயுள்ள அந்தணர்முதலிய வைதிகர் மூவர்க்கு மியற்றலாகாத் தொழிலாய், தொழுதுதி ஏறுபாடுமுதலிய பதின்வகைச் சேவகொலைகள் நேர்வதாய், பஞ்சமரெனத் தீண்டப்படா[illegible]ராயுள்ள பண்ணையாட்களின் றுணையாலன்றியினிது முடியாததாய், வெயில்-மழை-பனி-காற்று முதலியவைகட்குச் சோம்பாது வருந்தி முயறல் வேண்டுவதாய், ஏருழல்- பரம்படித்தல்-நிலந்திருத்தல்- புழுதியாக்கல்-[illegible]டசெய்தல்-விதைவிதைத்தல்-நாறுநடுதல்-நீர்பாய்ச்சல்-களைகட்டல்-பயிரோம்பல்-வினைவறுத்தல்- போர்வேய்தல்-பிணையடித்தல்-சேர்த்தல் பாத்தல் முதலிய வினைகளையணிகலனாகப்பெற்றதாயுள்ள தொழிலினிற் கிடமாயிருப்பது நாடாதலால் அந்நாட்டின்கணிருந் தத்தொழிலின்முயலும் அவைதிகரான வேளாண்மாக்களை "நாட்டார்" என்றும், இவ்வேளாண்மாக்களாதிகால்த் தயன்படத்துதித்த வேற்றத[illegible]டு நில்லாது அவ்வேற்றத்தினைக் குலாலராதிய பதினெண் [illegible]டுத்து அவரைச்சங்கம ருத்திரரென வோதித்தாங்களோர் சுறுப்[illegible]ருத்திரகணிகையான கங்கையார் வரமக்களென்னுஞ் சரிதையை வகுத்து ஒரேவகைத்தத[illegible]றிப் பலவகைத்தான கொடி செடி புற்பூடுக ணிவற்றுள்ள [illegible]னத்தை யொப்ப அந்நாடுகள் மப்பதினெண்குடிமாக்களோடு தாங்கள் சற்குத்திரரெனப் பரவித்தலால் "கங்காகுலக்காட்டார்" என்றும், இக்குலத்தினர் முதன்மூவர்க் கேவல்செய்வோராய் உழுதும்- பசுக்காத்தும்-காருகவினைகளாக்கியும்- குயிலுவத்தொழில்செய்தும் பொருளீட்டி அப்பொருளைத் தம்மிடத்தவைதிகச்சம்பந்தத்தால் சேரும் பவங்கள் சோரத்தேவர் "தென்புலத்தார் தெய்வம்விருந்தொக்கலுமென்றாங், கைம்புலத்தாறோம்பறலை" என்றபடித் தாங்கவிம்மையிற்செய்யு மைம்பெரும் வேள்விகளோடு இவ்வேள்விகளின் பயனும் மறுமையின்க ணெய்தப்பெறுக் பதவிக் குறுதுணையாகிய சிவத்தொ

ண்டையு மியற்றுவதான கைவளத்தை காடி அதனையோரடி யீரடி மூவடி நாலடிகளைக்கொண்ட பாக்களாற்கூற வமையாதெனத் தனது கொள்கை சென்மட்டு முடிதற்கான ஓர் கெடும்பாவினாற் பாடத்தொடங்கின ரென பது தோன்ற "தக்கைவளராடி வெகுட்டான வெண்கலிப்பாட்டால்" என்றும், அச்சிவத்தொண்டை கவித்தோர் திறத்தினைக்குறித்தன்ன முக னூல்கள் மூன்றனும் அவர்கள் குலத்தினைக் குறியாதிருக்கத் தானிலே மறை காய்போல் ஒருவரிருவரோ டொழியாது வெள்ளிடை மலைபோற் கரவடமாய் என்மரைக்காட்டினனென்னுங் கருத்தால் "இக்கம்பனெடுஞ் சுவர்போற்காட்டாதன பலகாட்டியவொன்னையில்" என்றும், இவ்வாறு கரவடஞ்செய்து காட்டிய தொண்டரெண்மருள் ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனாருடைய திருத்தொண்டைகூறி அவருக்குப் பெண்கொடுத்த மானக்கஞ்சாறநாயனாருந் தனித்தொண்டரெனப்படுமூவரு ளொருவராக அவருடைய திருத்தொண்டைக் குறித்துக் கூறுமைபற்றி "மறைந்தொன்றை" என்றும், ஒருவரோதாமே யாவையுமுணரவல்ல தாம் அவ்வெண்மரில் (இபபோதச் சிட்டு வழங்கிவருந் திருத்தொண்டர் புராணத்துள்ளபடி) மூர்க்கநாயனாருக்குப் பதில் வணிகராகிய மூர்த்திநாயனாரென்னு மொருவரைக் குலமாற்றிக் கூறினனென்பது தோன்ற "மாற்றிமற்றொன்றை-என்றும், இம்மறைப்பு மாற்றலுமுண்டாய் தான் பாடவெடுத்த நூலிற் பல குறைகுற்றங்கள் நேரக் கெடுத்ததற்கேது மயக்கமாதலின் அஃதக்காட் காலையிற் கொண்ட பித்தமயக்கமென்னுங் கருத்தோ அல்லது மதுமயக்கமென்னுங் கருத்தோ அல்லது மதுமயக்கமென்றுங் கருத்தோ இருபொருளொட்டாய்வந்த வினைமுற்றில் "காலைவெறிக்கேட்டாற் கெடுத்தனனே" என்றுங்கூறினர். இவ்வா றௌவை யெம்மன்னை கம்பரது மறைப்பையும் மாற்றலையும் பற்றிக்கூறிய வித்தனிச் செய்யுள் அக்காலதொட்டிக்காலகாறு மியாவரும் வழங்கவும் அவ்வவர் சொல்லவு நிற்றலின [illegible] இழுபதென்னு நூலை இறந்தவிண்டு செய்யுள்களொழிய ஏனைய அறுபத்தெண செய்யுள்களோடு இத்திருக்கை வழக்கமென்னு நூலையு மச்சிட்டுமுயன்றகாலத்தில் அம்மறைந்தை யமைக்கவும் மாற்றத்தைத் திருத்தவுங் கூடாராய் உள்ளபடிக் கச்சிட்டு வழங்கினர். இந்நூலை யாக்கேற்றத்தொடங்கிய கம்பர் இத்தகைய குறையையுங் குற்றத்தையுங் கேட்டுணர்ந்த ஞான்றே அவற்றையே யமைத்துக்கொள்ளவுந் திருத்திக்கொள்ளவுங் கூடாதவராயினரெனில், அவருக்குக் காலைவெறிக் கேடொன்று காரணமாய்நின்றலி னவற்றை யாய்ந்துணராதவராய் அவ்வரங்கேற்றலைக் கேட்டிருந்த மற்றையர் ஒளவை கூறியதிலையங்கொள்ளாவாறு அவ்வம்மைக்கு நமக்கு மெக்காலும் எழுபொருந்த மெனக்கூறி மகிழ்வித்தனர். இஃதிலவனமாக-ஏரெழுபதுக் குரையெழுதியோர் இத்திருக்கை வழக்கத்திற்கு முன்னீவரைந் திருக்கின்றனரெனை இப்போதேயடியுர மமைத்துக்கொண்

டதன்றி, முன் பதிப்பினுள்ளில்லாத இருபத்தேழு கவியடிகளை இக்கால் சில வேறுபாடுகளோ டச்சிட்டு வழங்கிவரும் திருத்தொண்டர் புராணத்திற் கியையவுந் தாங்கள் வைசியரெனக்கூறும் பெருங்கதை கட்டொக்கவும் ஏனைய சில நவீனக் கொள்கைக்கிணங்கவும் பாடிச் சேர்த்துக்கொண்டதும் போதாமல், (இன்னு மித்திருக்கைவழக்கத்திற்குச் சிலர் கவியடி தொண்ணூற்றென்றுஞ் சிலர் நூற்றெட்டென்றுஞ் சொல்வதால் அவையுங்கிடைக்கி லிரண்டாம்பதிப்பிற் சேர்த்தச்சிடுவோம்.) என்றுதாருஞ்செய்துகொண்டனர். இனி யோர்கால் கவிச்சி ராயிரத்தெட்டோடும் ஓர் திருக்கைவழக்க மிருப்பதாக வெளிப்படும் போலும். அன்றியும்-(திருக்கைவழக்கமூலம் நல்லபிரதியாய்க் கிடைத்தமையால் அதையுமிந்த வேறெழுபதுரையுடனே கூட வச்சிட்டிருக்கின்றோம்) எனச் சாதித்தனர். இச்சாதனைப் பாதி கிடைத்தது கீழது மேலதாய் மேலது கீழதாய் மாற்றப்பட்டிருந்தே கிடைத்ததுபோலும். இந்தோ; இவையனைத்தையு மவர் மரபினருள்ளேயே ஆய்ந்துணரு மறிவினையுடையா ருய்த்துநோக்கின் அவையுணமையன்றோ? இத்தகைய வவமானக் கிருத்தியங்களுக் குடம்பட்டவனோ ரிவற்றோடு நில்லாது. மேற்கூறிய திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கும் காஞ்சிமுதலிய தலபுராணங்கட்கும் உரைவரைந் தச்சிட்டுவழங்கவுத்தேசித்து நடாத்திவருஞ் சில வித்துவசிரோமணிகள்பால் பன்முறை பிரயாசை பாராட்டாமற் சென்று, அவற்றி லோரோவிடங்களில்தங்களை நான்காம் வருணத்தரெனக் காட்டியுள்ள பதங்களையெல்லாம் மூன்றாம் வருணத்தரெனத் திருத்தி உரையெழுதும்படிக்கும் வெகுவாய் முயன்றார்கள், அந்நலம்முயல்வு யாரிடத்துங் கைகூடாமற்போயது. திருக்கைவழக்கத்திற் குத்தேசித்திருந்த முயல்வுமாத்திரம் இதுகாறு நிறைவேறியேயிருக்கலாம், சிவகிருபையால் யாதுகாரணத்தாலோ உத்தேசித்திருக்க மூ[illegible]ருடார் கிற்க முடிக்கும் புருடர்மாத்திரந் தனது நண்பராய் கச்சித்தலைச் செவ்வோட்டத் துறவன்ம[illegible]ர் திருநாகண்ணையாவரையும், அவருரைக்குச்சிறப்புப்பாயிர[illegible]திருத்தருத்தி- பொன்னிகுடிக் கிழாரையுங் காணவேண்டி இப்பு[illegible]யாசையினைவிட் டொழிந்து போயினர். இவ்வொழிந்த புருடரேர்கால் இன்றுகாறு மொழியாதிருக்கும் அம்மூலபுருடரிடம் அதனை நிறைவேற்றிக் கொடுத்திருப்பின், இன்னுஞ் சின்னாளி லதுவு மச்சிட்டு வெளிவரும் போலும்,

இஃதிம்மட்டில்-நிற்க "இக்கால் சிலவேறுபாடுகளோடச்சிட்டுவழங்கிவருந்திருத்தொண்டர் புராணம்" என மேற்குறித்துள்ளதை விவகரிக்குமிடத்து, அத்திருத்தொண்டர் புராணப் பாயிரத்துள் "அருளினீர்மைத் திருத்தொண்டறிவருந், தெருளினீரிது செப்புதற்காமெனின், வெருளினமெய்ம் மொழிவானிழல்கூறிய, பொருளினாகுமெனப் புகலாமன்றே

என்றும், "மற்றிதற்குப்பதிகம் வன்றொண்டர்தாம், புற்றிடத்தெம்பிரானருளினாற் சொற்றமெய்த்திருத் தொண்டத்தொகையெனப், பெற்றநற்பதிகத்தொழப்பெற்றதால். அந்தமெய்ப்பதிகத்தடியார்களை, நந்தநாதனு நம்பியாண்டார் நம்பி, புந்தியாரப்புகன்றவகையினால், வந்தவாறு வழாமலியம்புவாம்." என்று முன்னபடி தில்லையம்பலவர் (உலகெலாம்) என்ற சீரியாய் முதலெடுத்துத்தரப் பூர்வத்திருநாரையூர் - நம்பியாண்டார் நம்பிகள் - திருநாவலூர் - ஆளுடைய நம்பிகள் செய்தருளிய திருத்தொண்டத்தொகைக்குப் பொல்லாப்பிள்ளையாரிடம் பொருள்கேட்டு அவ்வத்தொண்டர்கள் செய்கையை வகைபெறப்பாடிய திருத்தொண்டர் கலித்துறையந்தாதியைக் குன்றத்தூர் - சேக்கிழார் சுவாமிகள் முதனூலாகக்கொண்டு தாம் விரிவிற்பாடி முடித்துளாராயின், நாரையூர் நம்பிகள் அத்திருத்தொண்டர்களுடைய ஊர் பேர் குலம் குடி முதலியவற்றை எவ்வாறெவ்வளவிற்குறித்து அவர்கள் செய்கையை வகையுற வோதிவைத்தனரோ அவ்வாறே தாமுங் குறித்து விரிவுறப்பாடி முடித்தல்வேண்டும். அல்லது தில்லையம்பலவருடைய வருட்டிறத்தினால் அவர் குறித்திராதவைகளெல்லாமுங் குறித்துப்பாடி முடித்திருத்தல் வேண்டும். இவ்விரண்டுமின்றித் தாம்பாடிய வப்புராணத்தில்

திருமறையோர்புராணமவைபதின்மூன்றுசிவவே
தியர்ரினவழிபட்டபுராணமோரிரண்டு
குரைகழன்மாமாத்திரரொன்றறுவர்முடிமன்னர்
குறுநிலமன்னவரைவர்வணிகர்குலத்தைவ
ரிருமைநெறிவேளாளர்பதின்மூவரிடைய
ரிருவர்சாலியர்குயவர்தயிலவினையாளர்
பரதவர்சான்றார்வண்ணார்சிலைமறவர்கீசர்
பாணரிவரோரொருவராம்பகருங்காலே.

என்றும்.

அறுதிபெறத்திருமரபுகுறித்துரையாப்புராண
மவைகளொருபதின்மூன்றுதிருக்கூட்டத்தன்னின்
மறுவிலவர்புகிபறிந்தகதையிரண்டுவந்த
மரபறிந்தகதையிரண்டுபேரறியாக்கதையொன்
றறுமரபுதெரியாப்புராணமவையோரே
ழூரறியாக்கதையேழுபேரறியாக்கதையெட்
டுறுதியிலக்கங்கண்டதிருக்கூட்டமொன்றெண்
ணித்தனையென்றறியாததிருக்கூட்டமெட்டே.

என்றுமதற்குச்சார்புதுலாய்ப் பிற்காலத்தவராற்கூறிய திருத்தொண்டர் புராணவரலாற்றிற் கண்டபடி யுள்ளனவே யெனில், அவ்வரலாற்றின் கண் மற்றொருபால்

ஒருலகோவொருதிசையோவொருபதியோதம்பி
லொருமரபோவொருபெயரோவொருகாலத்தானோ
பேருலகிலொருமைநெறிதருங்கதையோபன்மைப்
பெருங்கதையோபேசொன்றோவல்லவேயித்தொ
யேருலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்னென்
றிறைவன்முதலடியெடுத்துக்கொடுத்தருளக்கொண்டு
பாருலகினுமகணின்றெடுத்துக்கைசேட்டப்
பாடிமுடித்தனர்தொண்டர்சீர்பரவவல்லார்.

எனவும்,

கருங்கடலைக்கைநீத்துக்கொளவெளிதுமுக்நீர்
கடற்கரையினுய்மணலையெண்ணியளவிடலாம்
பெருங்கடன்மேல்வருந்திரையையொன்றிரண்டென்றெண்ணிப்
பிரித்தெழுதிக்கடையிலக்கம்பிரித்துவிடலாகுந்
தருங்கடலின்மீனையளவிடலாகும்வானத்
தாரகையையளவிடலாஞ்சங்கரன்றடமது
சிரக்கொடிருத்தொண்டர்புராணத்தையளவிடாகுஞ்
சேக்கிழார்க்கெளிதலதுதேவர்க்குமரிதே.

எனவுங் கூறியயாவு மொன்றுக்கொன்று முரணுய்ப் பொய்ப்பட்டொழிய மன்றோ? அச்சேக்கிழார் சுவாமிகளுக் கருண்மொழித்தேவரென்னுந் திருப்பெயரிருத்தலின் யாதுபயன்? அன்றியும் - நாவலூர் நம்பிகள் நாவலூர் நம்பிகளருளிய திருத்தொண்டத்தொகையினை வகைபெறவோதிய வந்தாதியிற் கண்டுள்ள தனியடியார்களறுபத்துமூவரில் அந்தணர் முதலாகப் பஞ்சமரீறாக விசிக்குறைய முப்பானடியார்க்கே மரபுகுறித்திருக்கின்றதன்றி அவருட் சூத்திரரு மொருவகுப்பாய்ச் சற்சூத்திரரென்றுள்ள வேளாளரென்றாவது, காராளரென்றாவது, மண்மகாரென்றாவது, கங்கைமகாரென்றாவது, உழவரென்றாவது, மற்றக் கிழவரென்றாவ தியாண்டு மொருவரையேனுங் குறித்திலர். அவர் குறித்துள்ள மரபுகளையு மாயப்புகின் அவ்வத்திருத்தொண்டர் செயலாதிகளாற் றெரித்தல் செய்யப்பட்டனவேயன்றி வேறன்று. இங்ஙனமாக வேளாண் மரபினரெனப் பதின்மூவரைத் குறித்திருப்ப தெங்ஙனமாம். இதனை யுய்த்துணரவுணர வியப்பினும் வியப்பேயன்றோ? அந்தோ! ஈதொரு வியப்பன்று: இவ்வுலகின்கண்

சாதியபிமானமுஞ் சமயாபிமானமுஞ் சந்நியாசிகட்குவ் விடாவென்பது யாவரு முணர்ந்தபடியாயின், சிவானுபூதிமான்களாயினுங் கிரகஸ்தாசிரமங்கொண்டோர்க்கு அவ்வபிமான மெவ்வாறில்லாமற்போம். அந்தணகுல சிரேஷ்டரான நம்பியாண்டார் நம்பிகள் தாம்பாடிய வந்தாதிக்கண் மற்றைய மரபின் திருத்தொண்டரினு மேலாய்த் தமது மரபிற் பதின்மூன்று திருத்தொண்டரைக் குறித்துளாராகலின், வேளாண் குல சிரேஷ்டரான சேக்கிழார்சுவாமிகளுந் தமது மரபின் திருத்தொண்டரெனப் பதின்மூவரைக் குறித்துள்ளார். எங்கனுஞ் சாரப்பெறுதார் சமயம் வாய்த்தபோதெனுஞ் சார விடந்தேடிக்கொள்ளுதல் முறைமையாமன்றோ? இதிற் றோடமென்னை? மேலும் - சேக்கிழார் சுவாமிகள்

என்றுமம்முனிவன்றொண்டர்செய்கையை
யன்றுசொன்னபடியாலடியவர்
துன்றுசீர்த்திருத்தொண்டத்தொகைவிரி
யின்றெனாதரவாலியம்புகேன்.

என்றபடி தாம் பூர்வ முபமன்னியமுனிவர் கைலையின்கண் மகரிஷிகட்கருளிய பக்தவிலாசத்தை முதனூலாகக் கொண்டோராதலால், அதிலத் திருத்தொண்டருள் யார்யார்க்குக் குலங்குறித்துள்ளாரோ அவ்வாறே தாமுங் குறித்தருளினர். இதற்கு யார் யாதுசொல்லக்கூடும். என்றுலவ்வுபமன்னிய பக்தவிலாசமென்னு நூல் அம்முனிவராற் செய்யப்பட்ட நூலென இவ்வுலகினர் மயங்கி நம்புமாறும், அவ்வேளாண்டொண்டர் பதின்மூவரும் அத்திருத்தொண்டர் புராணத்தில் வேறுன்றி நிலைக்குமாறும், பிற்காலத்தா ரதற்குச் சார்புநூல்களாகத் தென்மொழியில் திருத்தொண்டர் புராணவரலாறெனவுந் திருத்தொண்டபுராண சாரமெனவும் பாடிவைத்த வக்காலத்தில், அதனை வடமொழியிற் செய்துவைத்ததேயன்றிச் சேக்கிழார் சுவாமிகளுக்கு அஃதொருவாற்றானு முதனூலாகாமை யறிக, இச்சுவாமிகள் கூறிய வச்செய்யுளின் கருத்தோ, "அவ்வுபமன்னியமுனிவர் கைலையின் கண் வைத்தொண்டு செய்திருந்த ஆலால சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வன்றொண்டராய்த் தென்றிசைக்கண் வந்து கடாத்தியருளியசெய்கையை அரபத்தர் முதலிய மகரிஷிகளுக் குணர்த்தியதால் அவ்வன்றொண்டர் சரிதையோடு வரியற்றியருளிய திருத்தொண்டத்தொகையின் விரியையும் யான் விரும்பத்தோடு கூறலுற்றேன்" என்றபடியேயன்றி வேறன்று. அகத்தியர் பக்தவிலாசமென்பது மிவ்வாறேயாம். ஆகவே யிச்செய்யுட் கடுத்துக்கூறிய விரண்டு செய்யுட்களின் கருத்தின்படி, திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கு நம்பியாண்டார் நம்பிகளருளிய திருவந்தாதியே முதனூலென் றிவ்வுலகெலா மறிந்தபடியென் றுணர்க. உபமன்னிய பக்த

விலாசமேனும் அகத்தியர் பக்தவிலாசமேனுஞ் சேக்கிழார் சுவாமிகளருளிய திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கு முதனூலாயின். அவைகட்குப்பின் நம்பியாண்டார் நம்பிகளருளிய திருவந்தாதிக்கும் முதனூலாக வேண்டுமன்றோ? இப்படி முதனூல்கள் யாவுளும் வேளாண் டிருத்தொண்டரெனப் பதின்மூவரைக் குறித்துளவேல், கம்பர் தான்பாடிய திருக்கைவழக்கத்தில் அவ்வேளாண்குலச் சிவத்தொண்டரெனக் கூறத்தொடங்கியோர் எண்மரோ டொழிந்ததற்குக் காரணமென்னை? ஆதலி னவர் தனதாண்டகையாகிய வேளாண்பிரபுவி னுட்கோளுணர்ந்து, அத்தொண்டரிற் சிலரையமைத்தனரென்ப தொன்று: அல்லது தானே அவ்வேளாண் பிரபுவுக்கு மவர் மரபினர்க்கு முவப்புண்டாக்குமாறு கருதியமைத்தனரென்ப தொன்று: இவ்விரண்டிலேதேனுமாக - ஒரு வாற்றானுஞ் சேக்கிழார் சுவாமிகள் தமது மரபினராகப் பதின்மூன்று திருத்தொண்டர்களையு மமைத்தாரெனல் பொருந்ாது. இனிக் கையெழுத்துப் பிரதியாய்ப் புராதனத்திருத்தொண்டர் புராணமொன்று வெளிவரின், ஈது மின்னுமுள சில பாப்புரட்டுகளும் பாடபேதங்களும் யாதாமோ வறிகிலம்,

இவ்வாறக்கம்ப ரிரண்டிலொன்று யமைத்தவற்றுள்ளும், (தில்லைவாழ்ந்தணரு ளொருவரும் சிவப்பிரகாசமுதலிய எண்வித சித்தாந்தநூல்களோடு கோயிற்புராணமுஞ்செய்து ஸ்ரீமத் நடராசமூர்த்தி மற்றைய வந்தணர்களுக்கு நாமுமாபதி புத்தகப் பெட்டகத்து ளிருக்கின்றோமெனக் கனவின்கணுரைக்கப்பெற்றவரும் அந்நடராசமூர்த்தியினுடைய திருமுகப்பாசுரத்தைப் பெற்றுப் பெத்தான் சாம்பானுக்கு முள்ளிச்செடிக்கு முத்திகொடுத்தவருமாகிய) கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியார் செய்தருளியதெனவுள்ள திருத்தொண்டர் புராணவரலாறில் "திருமறையோர்" எனக் கூறப்பட்டுள்ள பாடலில் "வணிகர்குலத்தைவர்" என்றிருப்ப விவ்வணிகர்குலத் திருத்தொண்ட ரைவருளொருவராய மூர்த்திநாயனாரைக் கம்பர் காலைநெறிக் கேட்டால் தான்பாடிய திருக்கைவழக்கத்தில் வேளாண்குலத் திருத்தொண்டரு ளொருவராய மூர்க்கநாயனாருக்குப் பதில் மாற்றிப்பாடிக் கெடுத்தனரென்பதையும், அதுபொருட் டௌவைப் பிராட்டியார் கூறியபாடலின் பொருளையும், இன்று மம்மாற்றலை யெங்கு மெடுத்துரைப்பதையும் பற்றி முன்னரே விளங்கவுரைத்துளேம். அக்காலவர் செயல் காலைநெறிக்கேட்டால் லக்ஷணமாக இக்கால் மற்றப் பன்னிரண்டு வேளாண்குலத் திருத்தொண்டர்களையும் வேலையில்லாப்பாட்டால் வைசியராக்கிப்புகுத்த ஓர் புலவர் தானச்சிற் பதித்துவழங்கிய திருக்கைவழக்கத்தில் பூர்வ வணிககுலத் திருத்தொண்டரி லொருவரையும் நூதன வணிககுலத் திருத்தொண்டரி லிருவரையும் இன்னுந் தன்னைப்போற் பின்வரும் கலிச்சீர்ப்புரட்டர்க் கிருக்கட்டுமென்று மெண்ணத்தினுமிலா,

இனித் தொன்னூற்றுதிலேனு நற்றெட்டிலேனுங் கவிச்சேர்கொண்டு திருக்கைவழக்கம் வெளிவருங்கால் முறையேசேர்ததச்சிலேயோ வென்னு முபாயத்தினுலேலா, அவ்விருவகைக்குலத் திருத்தொண்டர் பேருக்கொருவரோனு மிருவரோனு மிருக்கவைத்தல் தகுதியாமென்னுங் கருத்தினுலேலா, திருத்தொண்டர் புராணவரலாறென்னு மந்நூலில்

காரான ரணிவயலி லுழுதாசங்கள் கையாரநட்டமுடிதிருந்திவிக்தப், பாராளுந் திறலரசர் கவித்தவெற்றிப் பசும்பொன்மணிமுடி திருத்துங்கவைப் பைபூண்ட, வேராலெண் டிசையவர்க்கும் புகழ்வேளாளரேறடிக்குஞ்சிறு தோலாற்றரணியாளச், சீராருமுடியரச சிருந்துசெங்கோல் செலுத்துவர் வேளாளர்புகழ்செப்பலாமோ.

என்றிவ்வகைத்தாய்ப் பலவிடத்துந் தங்குலத்தை யுயர்த்தி அக்குலத்தினுக் கியல்பாயுள்ள அவைஇகத்தினை மறைத்துவைத்த கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியாரதென்றுள்ள போலிவாக்குக் கொன்றுமில்லா தெழுத்துவிடல் மாயன்றெனனு மானத்தினுலோ, மற்ற யாதுகாரணத்தாலோ மாறுபடுத்தாது கிறத்தி: அக்காலப் போலித் திருத்தொண்டர் புராணவரலாறு சொல்லப்புகுந்தவர் “அறநிபெற” என்னும் பாடலில் பேரிலாப்புராண மெட்டென்றும் ஊரிலாப்புராண மேழென்றும் பெருங்குலத்தின் சீரிலாப்புராண மாறென்றுங்கூறி அம்பலவாண ரருட்டிறத்தைப் பொய்யாக்கிவிட்டதுபோல் இக்காலிப்போலித் திருக்கைவழக்கத்தை யச்சிடப்புகுந்தவர் “திருமறையோர்” எனனும் பாடலில் வணிகர்குலத் தைவரென்றும் வேளாளர்குலத்துப் பதின்மூவரென்றுங் குறித்த அப்போலிச் சந்தானுசிரியர் வாக்கையும் பொய்யாக்கிவிட்டனர். இஃதற்புதமற்பும்!! ஈடுயர்வற்ற சிவானுபூதிமான்கள் பாரப்பார்முதல் பஞ்சமர்ஈருயுள்ள எவ்வமையுளு முள்ளாரென்பது யாவரு முணர்ந்தபடியாயின், அத்தகைய திருத்தொண்டர் தரத்தைப்பற்றிச் செய்துள்ள குனறுபிடிகளெல்லா முய்த்துணருமிடத்து அளறு பிடிகளே: இவ்வனறுபிடிக்கோப்பான குனறு பிடிகளைப்பற்றிப் பிற்காலத்தவர்

ஏரிலாக்கதைகெடப்பொன்னம்பலவனேயெடுத்துக்கொடுத்த [illegible]விற் பேரிலாக்கதைபெட்டூரிலாக்கதையேழும் பெருங்குலத்தின் சீரிலாக்கதையாறும்வந்தவிதமெப்படியோசெப்பீர்பொய்மென் பாரிலாக்கதைபடித்தபாவலிரருட்கீதுபழுதேயன்றே.

எனவும்.

ஏரிலாதகதைதவேகன்கதைதயெனச்சபேசனருள்கொடுத்த [வெங்குறப் பெழுதவொடோண்டர்தொகைவகை யந்தாதியி[illegible]சேர்த்தாலதவிரி

பாரின்விட்டதலதாஹிலில்லதைபகர்ந்திலன்பரனளித்திடப்
பற்றிவிட்டனனெனளிற்சிலர்க்கிலதுபற்றிமற்றையர்தமக்குளே
பேரிலாதனவுமூரிலாதனவுமெட்டெடாடேழ்குலமிலாதன
பேசவாறெனலினைத்துமோர்ந்தவருட்பெற்றிக்கீதவ்விழையன் றுனொ
னோரிலேவருழவரொருவரே னுமில்லாசவும்பதின்மூவரைக்கிற்இ
கிலேக்கப்பல்வகையசார்புநூல்கவிஞனீணிலத்துதயமாகுமே.

எனவும்,

தொண்டர்க்குமுன் னூல்தொகையுமந்தாதியவா
லுண்டோவிரண்டாயுளவடநூல்-கொண்டவெலாங்
கோலிவரலாறுதிகூறியவா வாமகிழ்ந்த
போலியுமாபதிநூல்போல்.

எனவும்,

ஈரிலூரன்றெரைதேர்நாவையூரன்கருத்தை
மேவிக்கிழான்முன்விளம்பினனே-லாவலொடு
மென்றேக்கவேளாளனென்பாரொருவனுண்டோ
கன்றாற்கண்டோதுவீர்காள்.

எனவும்,

கோளகனுக்கும்பன்குலமெறண்சதுர்த்தர்க்கே
தாளிலேசேவையர்க்குத்தாளெவ்கே-ளிவலாச்
சேக்கிழானுண்டுளனேற்செப்பவன்முனூலெனம்பி
பாக்குளேனுளப்படார்.

எனவும்,

காற்பாற்குலத்தேதுவிரண்டற்றக்கடையேம்
மேற்பாலரையினிதின்மேவினேக்-தோற்பானே
னெ[illegible]றண்ணித்தொண்டருளும்பாய்ப்பதின்மூவ
ரொன்றினர்மெதன்னகொள்ளேயோ.

எனவும்,

(இச்சரிதக் கவனக்குறிப்பிலக்கம் பத்தொன்பதில் "உச்சிக்குமே மெலித்தனவே" எனவுங் கூறியிருத்த லெற்றினுக்கென் றறிவீரையோ தாய்ந்தெளிக

அன்றியுங் கம்பரென்னுங் கவிஞர் வேளாண்மரபினர் பொருட்டு ஏரெழுபது பாடிய பின்னுட்குப்பின் திருக்கைவழக்கம் பாடியதுபோல், கவிச்சக்கிரவர்த்தியாகிய கூத்தர் கைக்கோண்மரபினர் பொருட்டு ஈட்டியெழுபது பாடிய பின்னுட்குப்பின் புகழேந்திப்புலவர் பாடிய திருக்கை வழக்கத்தில் "உம்பர்தொழு"

நாவலூர்நம்பியெனுஞானசம்பந்தரெனு
மேவுதிருநம்பியாரான்மெச்சுங்கை-சேவினன்ற
ஞதிரைதோடுதண்ணிலடியவர்க்குப்பொன்னூற
நீதிரியவேயளிக்குந்தேசிகக்கை-நீதியொடு
வெம்பகையைவென்றவிளைபொருளைமெய்யடியர்
தம்பொருளாயாக்குந்தயாளக்கை-யம்பொன்முடி
வன்றொண்டன்வேதண்டமன்னுமுனேயோகாற்ற
மன்றொண்டையான்குறைத்தமாண்புக்கை-யின்றொண்டு
செய்யுஞ்சிவபத்தர்சிந்தைகலங்கப்பழிக்கும்
வெய்யர்வெங்காவையரிவெற்றிக்கை-துய்யதமிழ்க்
கோவைபலதப்பெயரார்க்கூறிழுவேந்தரிடந்
தேவைபொருள்கொண்டுபணிதேடுங்கை-யாவினேந்தா
டன்னனுக்கென்றாய்மலரையாயாதுமோந்தாண்முக்
கண்ணலன்போற்றுண்டித்தவேற்றக்கை-தண்ணளியொன்
றில்லாரிற்றொண்டர்க்கென்றிட்டநெறபோர்கவர்கேன்
பல்லாணைரவிண்ணேற்றும்பாழிக்கை-புல்லான்
பொரவிளைத்துவஞ்சகவாட்புத்தகம்போதிப்பான்
வரவிளைக்காதாருயிர்வண்கை-யிரவிகுல
மன்னுபுலகோமபிமாகீதியச்சாலைதிறந்
தென்னுதன்றொண்டர்கொளைக்கிட்டகை-மின்னார்பொ
னம்பலவன்றூட்டுணையாயுமணிமுடியாய்
நம்பியணிந்தேயுலகாளுயகக்கை-யம்புவியில்
வெள்விடையோற்காமல்லைவீழ்த்தியதம்பிக்கையறக்
கொள்விடைகூறும்பரசார்கொய்திகை-மென்னூறுபுல்
லீட்டிவினக்கெரிக்குமின்பணிமூட்டச்சினைகண்
ணீட்டிவினக்கெரிக்குநேர்மைக்கை-நாட்டக்
குறையமணர்கொளக்குண்டமெடுத்து
நிறைபுனல்செய்திட்டநிமலக்கை-மறைநெறியின்
மூவாயிரமறையைமுல்லையாளுங்கைபக்கு
காவாலிவிதுரைத்தகன்னயக்கை.

எனப் பதினொன்கு திருத்தொண்டரை யமைத்திருப்பக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் கண்டாம். இக்கால் சின்னாட்குமுன் வெளிவந்த அச்சுப்பிரதியில் கோட்புலியடிகள் - முனையடுவார்சுவாமிகள் - செருத்துணைத்தேவர்-சத்திநாயனார்-என்னு மிக்கால்வரை நீக்கிப் பதித்துளது. இவ்வா றிக்கால்வரை நீக்கிப் பதித்ததற்குக் காரண மும்பத்துணரு மிடத்துச்சில வாயிரவாண்டுகட்குமுன் வெளிவந்த திருத்தொண்டர் புராணத்தில் சில நூறாண்டுகட்குமுன் கற்பித்துவைத்த வேளாண்குலத் திருத்தொண்டர் பதின்மூவருள் இக்கால்வர் கலந்திருத்தலன்றி, அக்காலக்கற்பிதம் நிலைபெற உபமன்னிய முனிவரையு முமாபதி சிவாசாரியரையு நூலாசிரியராக்கிச் செய்துவைத்துள்ள முதனூல் சார்புநூல்களினும் விளங்கவமைத் திருத்தலினாற் போலும். ஆனால் சில வாயிரவாண்டுகட்குஞ்சில நூறாண்டுகட்கு மத்தியிலிருந்த கம்பவாணரேன் அந்நால்வரைக் கையாடிலரெனில், கற்பிதங்கள் யாவு மக்கம்பருக்குப் பிற்காலத்தன வெனக் கல்வியறிவில்லார்க்குங் கண்கூடாக விளங்குவதன்றி, அவற்றைப்பற்றி மேற்கூறிய வுதாரணச்செய்யுள்களே போதுமான சான்றாம். ஆயின் புகழேந்திப்புலவரால் செங்குந்தமரபினரெனக் குறித்துள்ள திருத்தொண்டர் பதினால்வருக்கேனு முதனூல் யாதெனில், இதுகாறும் விவரித்துவந்த நியாயங்களாலு முதாரணங்களாலு நம்பியாண்டார் நம்பிகளொழிய உபமன்னியமுனிவரும்-அருண்மொழித்தேவரும் - தாமே நேரில் வேளாண்குலத் திருத்தொண்டர் பதின்மூவர் தனித்திருத்தொண்ட ரறுபத்துமூவருளிருக்கின்றனரெனக்கூறியுள்ளாரென்ப துண்மையாகி அத்திருத்தொண்டர்க் கவர்கள்செய்த நூல்முதனூலாம்போது,இப்பதினால்வர்க்குமவர்கள் நூலேமுதனூலாமென்பதற்கையமென்னை? அன்றியு மிப்பதினான்கு திருத்தொண்டர்களுஞ் செங்குந்தமரபினரென்பதற்குத் தனித்தனி யளவைகூறி நிறுத்த இப்புராணம் பெருகுமாதலினஞ்சி, இதற்கெவராலேனும் வினாவல் நேருழி விடைதருவாமெனறிப்மட்டில் நிறுத்தினம். ஆனால் சின்னாட்குமுன் வேளாண் டிருத்தொண்டரெனவுள்ள பதின்மூவருளொருவராய வரிவலார் நாயனாருடைய நேர்பரம்பரையில் அறுபத்துமூன்றாவது சந்ததியார் யாமென வெளிவந்தாரைப்போல் வெளிவரவும், அந்நாயனார்க் கருண்மொழித்தேவர் கூறிய சரிதம் பிற்பட்டொழிய அவ்வரிதமொன்று புதுக்கியதுபோல் புதுக்கவும், அதிற் சில வற்புதப்பாக்க ளமைத்ததுபோல் லமைக்கவு மெம்மா லியலா. அஃதேனெனில் - அச்சந்ததியாரும், அவர்கள் புதுக்கிய சரிதமும், அதிலமைந்துள வற்புதப்பாக்களும் அறிவிலாரை யுடையனவாய் நிற்றலின் வழக்கின்றி [illegible] நாயன்மா ரொவ்வொருவரும் வாயுளாராகலின் அழக்குத் தெழுவரன்றோ? இனிமேலாகா வேளைய நாயன்மார் மரபினராகிய அந்தணர் முதல்பஞ்சம ரீறாயுள்ள பேர்களும் இன்ன நாயன்மாருடைய நேர் பரம்பரையில் இத்தனையாவது சந்ததியார்

யாம், அவர்கள் சரித மிது, அவர்கள் பாடிய வற்புதப்பாக்களும் பிரபந்தங்களும் இவையிவையென வொவ்வொன்றாய் வெளிவரும்போலும். இங்ஙனம் வரவே யவ்வற்புதப் பாக்களும் பிரபந்தங்களும் அளவற்றனவாகிப் பதினோராந்திருமுறையிற் பராவி, இதுகாறு மொரேமுறையாயிருந்த மது பல முறைகளாகிப் பன்னிரண்டு திருமுறைகளென்று மெண்ணறந்தொழியும்போலும். ஆ! ஆ! இது கீர்த்தியினு கீர்த்தி வெகுகீர்த்தி: வெகுகீர்த்தி:

இதுகாறுஞ் சேக்கிழார் சுவாமிகளருளிய திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கண்டுள்ள தனித்திருத்தொண்ட ரறுபத்துமூவருள், அப்புராணத்திற்கு முதனூலாய் நாரையூர் நம்பிகளருளிய வந்தாதியில் மரபுகுறித்திராத திருத்தொண்டர் தரத்தைப்பற்றிப் பேசினும், இனியத் திருத்தொண்டரது தொகையடங்கலையு மிவ்வுலகின ருணர்ந்தேத்தி யுய்யுமாறு வெளிப்படுத்திய நாவலூர் நம்பிகள் திருமணஞ் செய்தருளப்பெற்ற கமலினியாரனிந்திதையா ரென்னுங் கன்னியர் தரத்தைப்பற்றிச் சில பேசுவாம். இக்கன்னியரிருவரில் கமலினியாராகிய பரவை நாய்ச்சியாருடைய திருவவதாரத்தைப்பற்றித் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் "கதிர்மணி பிறந்ததென்ன வுருத்திரகணிகை மாராம்பதியிலார் குலத்தில், கதித்தபூணேந்து கொங்கைக் கமலினியவதரித்தாள்" எனவும், அனிந்திதையாராகிய சங்கிலி நாய்ச்சியாருடைய திருவவதாரத்தைப்பற்றி,

நாலாங்குலத்திற்பெருகுநலமுடையார்வாழுஞ்ஞாயிற்றின்
மேலாங்கொள்கைவேளாண்மைமிக்கதிருஞாயிறுகிழவர்
பாலாதரவுதருமகளாராகிப்பார்மேலவதரித்தார்
ஆலாலஞ்சேர்கருமிடற்றாரருளான்முன்னையனிந்திதையார்.

எனவுங் குறித்திருக்கின்றன. இவ்விருவரு முறையே வைதிககுலத்தரு மவைதிககுலத்தரு மவதரித்தமையின், முருகக்கடவுளுக்குத் தேவயானையம்மையும் வள்ளிநாயகியம்மையும்போலச் சுந்தரமூர்த்திக்கு ஞானசத்தியுங் கிரியா சத்தியும்போலும்: இதன் விரிவைப் பின்வருமாற்றாற் றெள்ளிதினுணர்க. திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கு முதனூலாகிய நம்பியாண்டார் நம்பிக ளந்தாதியில் பரவை நாய்ச்சியாரைப்பற்றி,

துணையுமளவுமில்லாதவன் றன்னருளே துணையாக்
கணையுங்கதிர்நெடுவேலுங்கறுத்தகயலிணையும்
பிணையுமிசர்கட்பரவையின்பேரமைத்தோளிரண்டு
மணையுமவன்றிருவாரூரனெனின்றலர்ப்புதவே.

எனவும், சங்கிலி நாய்ச்சியாரைப்பற்றி,

தருமணக்காதலன் வியவே நூல்போன சங்கிலிபாற்
பருமணக்காதலினுலொற்றியூருறைபுண்ணியன் றன்
றிருமலர்ப் பாதம்பணிந்தருளாலிவ்வியனுலக
நருமவழக்கேகன்மையாப்புணர்ந்தானுயனூரரசே.

எனவுமுள. இவையிரண்டிலுமவர்களவதரித்த குலமின்னதெனக் குறித்தில - அன்றியுமிப்பாக்களிரண்டனுள் முன்னையதிற் பாடபேதமும் பின்னையதிற் பதப்புரட்டும் பதுங்கியுள்ளன. அவை பின்னுற் கூறித்தாபிக்கும் பலபேதத்தாலும் புரட்டாலும் பகிரங்கமாதலின் ஆண்டு கண்டுதெளிக. குன்றை முனிவராகிய சேக்கிழார் சுவாமிகள் பரவைநாய்ச்சியாரைப் பதியிலார் குலத்திலவதரித்த உருத்திரகணிகையெனவுஞ் சங்கிலி நாய்ச்சியாரைச் சற்சூத்திரர் குலத்திலவதரித்த தவப்பெண்ணெனவு மேற் கூறியதால் அவர்கள் வரலாறென்னையெனின், உருத்திரகணிகையென்னப்படுவோர் அவ்வுருத்திர மாங்கல்யதாரணரா யவர் திருத்தொண்டுக் காட்படுவோர். தவப்பெண்ணென்னப்படுவோர் அத்தாரணமின்றி யாட்படுவோர். இவருளிவ்வன முருத்திரகணிகையரைப்பற்றி முதலிற் சில விவரிப்பாம். ஆண்பாலருட் சிலர் தேவாலயங்களில் நித்திய பிரமசரிய விரதராயிருந்து அவ்வாலயத்தொண்டுகளைச் செய்வதுபோலப் பெண்பாலாருளுஞ் சிலர் நித்திய கன்னியா விரதரா யங்ஙனமிருந்து தொண்டு செய்தல் மரபெனக்கருதி உத்தமக்குலத்தார் தமது தலைப்பெண்டிரை யவ்வாறு விடுக்க, அதிலவர்க ளாயுளுள்ளவளவுந் தேவதாசியர் தேவரடியர் தேவகணிகையரென்னுஞ் சிறப்புநாமங்களேற்று நித்திய கன்னியா விரதம் பூண்டு தமதொழுக்க நிலைகளிற் றவறாது நிற்பதே யவர்கள் வரலாறென்பதை,

மாவடிச்செல்வருக்காண்பாலர் தா[illegible]ரின்மன்னுவபோற்
றேவடித்தாதியர் பெண்பாலராகச்சியார்ப்பணமாய்த்
தாவடியாக்கன்னியர்தமினற்குலத்தோகையரைச்
சேவடிக்காம்பண[illegible]செய்யவிட்டார்த்தல்சிறப்புடைத்தே.

என்னுந் தனியனுலறிக. இக்கன்னியருள் சிவாலயத்தொண்டுக் காட்பட்டோர் உருத்திரகணிகையென றழைக்கப்படுவர். ஆனுலத் தனிச்செய்யுவில் பெண்பாலாருக்கே நித்திய கன்னியா விரதஞ் சொன்னதன்றி ஆண்பாலாருக் கின்மையால் இவ்வாண்பாலார் சிவபிரானுக்குத் தாதராகித் தொண்டுசெய்வதுபோல் இவர்கள் வாழ்க்கைத் துணைகலத்தராய் வந்த

பெண்பாலாரும் எனச் சிவபிரானுக்குத் தாதியராகித் தொண்டுசெய்பவ ராதெனில், என்றுஞ் சிவபிரானைத் தீண்டி யருச்சித்தற்குரியராகிய ஆதி சைவர்க் கருகிருந்து தொண்டுசெய்யும் பெண்பாலார் மணவினை முடித்த வராயின் சுயேச்சையினரல்ல ராதலால். பேதைப் பருவங் கடக்குமுன் னரே தங்கடாய் தந்தையரச் சிவத்தொண்டுக்கு விடுப்ப வந்து தங்களா யுளளவு நித்திய கன்னியா விரதராகவே யிருப்பவரன்றி மற்றையராகா. மேலுமிந் நித்தியகன்னியா விரதியர் சிவபிரானுடைய மாங்கிலியதாரணை ராகித் தமதாயுளளவு மவர் திருத்தொண்டுக்கே யாட்பட்டிருத்தல்போல, மணவினையால் வந்த கணவனால் மாங்கிலியதாரணராய்த் தங்களாயுளளவு மவன்றொண்டுக்கே யாட்பட்டிருக்கும் பெண்பாலார் "தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யுமழை" என்னும் பொய்யாமொழியின்படி யவனையே தொழற்குரியராகலானும், சிவாலயத் தொண்டுகளைச் செய்யற்குரியரான பெண்பாலார் புருஷ சம்பந்தமில்லாரா யிருத்தல்வேண்டுமாகலானும், அத்தொண்டுகளுக்கு நித்தியகன்னியா விரதமேற்றோரே யருகராவரென்றுணர்க. ஆயினித்தகைய நித்திய கன்னியாவிரதமேற்ற உருத்திரகணிகையரைச் சிவாலயங்களி லமைக்குமாறு வேதாகமங்களில் விதித்திருக்கின்றதோவெனின், சகல வேதாகமங்களினும் விதித்திருப்பதன்றி அவற்றின் மொழிபெயர்ப்பாகிய உபதேசகாண்டமென்னு நூலில்,

எந்தையீசனுக்கியையநீண்டவித்தலைபக்கிளிக்குத்
தந்திமாமுகற்காரிருதடம்புயத்தவற்குஞ்
சிந்தைகூர்தருசிவகணத்தவர்க்கெனச்சிறந்த
புந்திகூர்தருசிகரமுற்றாலயம்புரிவார்,

நீடுகோபுரமண்டபமுதலியசிறப்பி
யாடுவெண்டிரைத்திருக்குளத்தொடுமரையல்க
லூடுகூடவிகைய்த்தீபந்தெண்சாந்திகையுதவி
மாடுகின்றெழுகறப்பனைமுதலியவருப்பார்,

சாற்றவெண்டுகில்வெண்குடைவாகனத்தரளம்
பூத்தசெம்மணிப்பொலன்கலன்முதினைப்பொருந்த
வார்த்தருந்தொழிற்றுதியரன்புடனளிப்பார்
சேர்த்தசெங்கெலாங்கழனிமற்றவர்க்கெனச்சேர்ப்பார்,

எங்குரைத்திடுமிவற்றினுட்டமக்கெனவியன்ற
தோங்குசிந்தையிஞென்றிறைத்தார்களுமொலிப்பர்

தேங்குசெஞ்சடையானுறை திருநெடுங்கயிலை
தாங்குமுச்சிவீற்றிருந்தொழியாவளந்தழைப்பார்,

எனவும், சேதுப்புராணத்தில்,

அருகுசேர்பாடலாடல்பிடகவேலை தன்னின்
முருகுமுன்னியங்கள்காலமூன்றினுமியங்கச்செய்வோர்
திருகுவெம்பவங்கணீக்கிச்சிறப்பினோடிமயவெற்பின்
மருகனுமிராமநாதன்வளர்சிவபுரத்தில் வாழ்வார்,

எனவும், காஞ்சிப்புராணத்தில்,

நலமிகும்பரிமாவாக்கனுடைக்கணிகைநல்லார்
நிலநகர்நாடுமற்றுநெடியனுறமாவின்மூலத்
தலைவனுக்கினிதுநல்குந்தவத்தோர்கயிலைநண்ணி
யலகில்பல்லூழிவாழ்ந்தங்கரும் பெறல்வீடுசேர்வார்,

எனவும் விதித்திருக்கின்றன வற்று லறிக.

ஆனாலவர்களுருத்திர கணிகையரென்பதற் கடையாளமாகப் பெறுங் குறியும், அக்குறியினாலவர்களடையப்பெறு முத்திரைகளும், அம்முத்திரைகளைக்கொண் டவர்களியற்றுந் தொண்டுகளும், அத்தொண்டுகளாலவர்கள் பெறுமுணவும், அவ்வுணவினையேற் றவர்கள் வசித்திருக்கு மிடமும், இவ்வளைத்தாலுமவர்க ளிம்மையினு மறுமையினு மடையும் பேறுமென்னையெனின்; சிவாலயங்களிலே சிவபிரானுக் கருச்சகராகி ஆதிசைவரென்றிருக்குங் குருக்கண்மார்கள் வேதாகமங்களில் விதித்திருக்கின்றபடி சிவசந்நிதானத்திலே அக்னிகாரியமுதலான கிரியை முறையுடன் நித்திய கன்னியாவிரதராய் வந்தவர்களுக்கு அச்சிவபிரான் குறியாகிய மாங்கிலியங்களைத் தரித்து அவரையே யவர்கட்குப் பதியென நிருமித்தல் வழக்கமாம். அவர்கள் தம்பாலுந் தம்மைக்கண்ட வாடவர்பாலு மிச்சையுண்டாகாதபடி தரித்துக்கொள்ளுஞ் சிவமுத்திரைகள் திருவெண்ணீறு உருத்திராக்கமணி கல்லாடையென்னுங் காவிவஸ்திரமுதலியவைகளும், செபம் பஞ்சாக்ஷரமுதலிய சிவமந்திரங்களும், தியானஞ் சிவத்தியானமும், தோத்திரஞ் சிவநாமாவளியுமாம். அவர்கள் செய்யுந் திருத்தொண்டுகள் திருவலகு திருமெழுகு திருக்கோல முதலியன விடுதல், தூபதீபார்த்திகளை விளக்கல், நறும்பூவெடுத்துத் தொடுத்தல், திருமஞ்சனதிரவியந்திருத்துதல், தளபாடங்களைச் சுத்திசெய்தல், சிவனடியார்க்கு வந்தனைவழிபாடுகளியற்றல், திருவாராதனவேளையினுந் திருவிழாக்காலத்தினுந் திருத்

தகிதஞ்செய்தல் முதலியனவாம். அவர்கட்காசாரம் சிவநிவேதனப் பொருள்களாம். அவர்கள் வசித்திருக்குமிடந் தவமாடமென்னுங் கன்னிமாமாடமாம். இத்தகைய வொழுக்கங்களோ டவர்க ளிம்மையில் நிலை குலையாது மரணபரியந்த மேற்கூறிய சிவத்தொண்டுகளியற்றி மறுமையில் முத்தியின்பங்களை யடைவார்கள். ஆனாலித்தகைய நித்திய கன்னியர் எந்தக்குலங்களில் சேரின் சிவாலயங்களி லமைத்துக்கொள்ளக் கூடுமெனில், சிவபரம்பரையு ளாதிசைவராயுள்ள சிவார்ச்சகருஞ் செங்குந்தரும் "இற்பழிக்கு, நாண்பண்ணவன்றி யெமகம்பன்றிருத் தொண்டை. யாண்பெண்ணடங்கலுஞ் செயம்பொறலை" என்ற வான்றோர் வாக்கியப்படி ஆண்பாலாரும் பெண்பாலாரு. நித்திய பிரமசரிய விரதமும் நித்திய கன்னியாவிரதமுமில்லாமலே சிவாலயத் திருத்தொண்டு செய்தற்குரியராயிருத்தலின் இவர்கள் நிற்க, ஏனைய பிரமபரம்பரையுள் சங்கரவினத்தருந் தாழ்குலத்தருமொழிய மற்றைச் சுத்த வருணத்தாரீன்ற நால்வகைப் பெண்டிரை யமைத்துக்கொள்ளக்கூடும். இப்படியின்றி யாவரேனுஞ் சங்கரவினத்தாரீன்ற பெண்டிரையும் வியபிசாரங்களினாற் பிறந்த தாழ்குலப் பெண்டிரையுஞ் சிவாலயத் தொண்டுக்கு விடின், அவ்வாலயக் குருக்கண்மார்கள் அப்பெண்டிரையீன்ற தாய்தந்தையருடைய இனங் குலங் குணமுதலியவைகளை ஆய்ந்தறியாது சிவாகமவிதிப்படி தீக்ஷாமுறைமையால் சிவதாசிகளிலங்கரித்துச் சேர்த்துக்கொள்கின்றனர். பின்னரப் பெண்டிர் தாங்களிருக்கவேண்டு நிலைகளின்மாறிச் சிறகரகத் து[illegible]செலாவகை வினையைத் தீர்க்கின்ற திருவெண்ணீற்றுக்குப் பதிலாக [illegible]யை வளர்க்கின்ற வாசனைத் திரவியங்களை யணிந்துகொள்ளுதற்கில்லையே, முத்தியென்னும் புண்ணியப்பயனை வசமாக்குவிக்கும் உருத்திராக்கமணிக்குப் பதிலாகப் பத்தியற்ற பாவிகளை வசப்படுத்தும் பல வாபரணங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுதற்கில்லையே, சிவயோகத்தை வளர்க்கும் காவிவஸ்திரத்துக்குப்பதிலாகப் பவரோகத்தை வளர்க்கு நவநவமான வஸ்திரங்களை மாறிமாறி யணிந்துகொள்ளுதற்கில்லையே, எம்மையிலு மின்பந்தரும் பஞ்சாக்ஷரமுதலான மந்திரங்களைச் செபஞ் செய்துகொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாகச் செம்மையி லறஞ்செய்யாதார் திரவியங்களைக் கவருதற்கான மந்திரங்களைச் செபஞ் செய்தற்கில்லையே, மடமையையொழிக்குஞ் சிவத்தியானத்திற்குப்பதிலாக விடபுருடர்களைத் தியானித்தற்கில்லையே, பேரின்ப வாழ்வைப் பிரசாதிக்குஞ் சிவநாமாவளிகளைத் தோத்திரஞ் செய்வதற்குப் பதிலாகச் சிற்றின்ப லீலாவினோத கீர்த்தனைகளைப் பாடுதற்கில்லையே, பாபத்தைக்கெடுத்துப் பரமார்த்தத்தையடைவிக்கு மருந்துபோன்ற சிவப்பிரசாதத்திற்குப்பதிலாக அப்பரமார்த்தத்திற்கு விலக்காகிய மதுமாம் சாதிகளைப் புசித்தற்கில்லையே, தற்போதவுணர்ச்சியைக் கெடுப்பதான தவமாடத்

நிலிருப்பதற்குப் பதிலாகத் தற்பதவுணர்ச்சியைக் கெடுத்துத் தனதான்ய சம்பத்தை விளைப்பதான தனமாடத்திலிருந்தற் கில்லையே, என்றின்னு மிவைமுதலான துராசார நடத்தைகளை நீனைந்துகொண்டு தங்கட்கு நிரு மித்துள்ள சிவத்தொண்டுகளைக் கவனியார்கள். மேற்சொல்லிய விழுப்பு நினைப்புகளோ டவர்கள் சிவமாக்கிலியக்தரித்துச் சிவாலயத்திருக்கின் அவ்வாலயத்தினுக்குள்ள விருத்தியாவுங் கெடுமென்றோ?

இதுகாறு நித்தியகன்னியரான தேவதாசிய ரிருக்கவேண்டு மொழுக்கநிலைகளைப்பற்றிக் கூறியவனைத்து முண்மையே. இத்தகைய நித்திய கன்னியரை உத்தமக்குலத்தா ரானதுகாறுஞ் சிவார்ப்பணஞ்செய்து வருகின்றார்களா? சிவார்ப்பணஞ் செய்யப்பட்டுள்ள வக்கன்னியர் தமதொழுக்கநிலையிலிருந்துகொண்டு சிவாலயத்தொண்டுகளைச் செய்துவருகின்றார். களாவெனில், பூர்வமுத்தமக்குலத்தராயுள்ளோர் தமது தலைப்பெண்டிரைச்சிவார்ப்பணஞ் செய்தேவந்தனர். சிவார்ப்பணஞ் செய்யப்பெற்ற கன்னியரும் ஒரோவிடங்களின் மாத்திரந் தமதொழுக்கநிலைகளிற் றவறாதிருக்கின்றனரெனக் கேட்டுள்ளேம். ஏனைய பலவிடங்களில் மத்திம வதம குலத்தராயுள்ளோருந் தங்கள் தலைப்பெண்டிரைச் சிவார்ப்பணஞ்செய்யத்தலைப்பட்டபின் மேற்கூறியவா றிவர்கள் தாங்களிருக்கவேண்டு நிலைமைகளின் மாறப்பின்னர் எட்டியைச்சேர்ந்த விலவு- மினிமையற்றதுபோல் முன்னவரு மின்னவராகி முடிந்தனர். ஆக்தோசிலர் காலவேறுபாட்டாற் காம வெறியைக்கடத்தற் கரியராகி விபூதி யுருத்திராக்கதாரணராய் பாவுரி பட்டாடைமுதலியன தரித்துச் சிவாலயத்தொண்டில் வழாது தத்தம் [illegible]ளும் வேறொருத்தமக் குலத்தேனும் ஓர் கணவனை மணவினையின்றிக்கூடி ஆயுள்காறுங் கற்புநிலை கலையாதவராகியும், பலர் சிவாலயத் தொண்டின்மாத்திர மவ்வாறிருந்து பின்னர் பரசுகவிச்சையை விளைப்பவைகளான சிவமுத்திரைகளையெல்லா மறவிடுத்து இகசுகவிச்சையை விளைப்பவைகளான திலதம் பரிமளப்பூச்சு சித்திரத்துகில் பொன்னணி முதலியவைகளை மிகத்தரித்து மணவினையற்ற பல கணவரை மாறியாறிக்கூடி ஆயுள்காறுங் கற்புநிலை கலைந்தவராகியும் தமக்கிச்சையான விடங்களில் வாழ்தற்காயினராதலால்; உத்தமக்குலத்தராயுள்ளோர் முன்போற்றமது கன்னியரைச் சிவார்ப்பணஞ்செய்ய லொழித்தனர். பின்னரிவ் விருவகும்பினருங் கம்பா லனவற்ற ஆண் பெண் சந்ததிகள் பெருகப்பெற்றுத் தமக்குள்ளேயே யொருவர்க்கொருவர் கொள்ளல் கொடுத்தலாதிய சம்பந்தங்களைச்செய்துகொண்டு, தமது தலைப்பெண்டிரைச் சாம்பிரதாயமுறைப்படி சிவார்ப்பணஞ்செய்து புத்திரபௌத்திர பாரம்பரியமாய்ப் புறம்பான

வோர் சங்கரவினத்தராகித் தமக்காதியாயுள்ள குலப்பெயர்கூறி விளங்குவதாயினர். இவர்களைக்குறிப்பித்தன்றோ பூர்வம் பட்டினத்தடிகள்,

பெண்ணாகவந்தொருமாயப்பிசாசம்பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணால்வெருட்டிமுலையான்மயக்கிக்கடிதடத்துப்
புண்ணாங்குழியிடைத்தள்ளியென்போதப்பொருள்பறிக்க
வெண்ணாதுனைமறந்தேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

எனக்கூறி முறையிட்டனர். இவர்களிலொருத்தியைக் கண்டன்றோ திருவண்ணாமலைக்கண் சிவதரிசனார்த்தமாகச் சென்ற காசிராசனாகிய பிரதத்தன் "அன்னமோகிளியோ வமிர்தமோ திருவோ வமிர்தத்தையமருக்களித்த, வன்னமோகினியோ யிரதியோபிரமன்மனதினால் வகுத்தமேனகையோ." என மோகங்கொண்டு புலம்பினான். இத்தகையர் சிவாலயங்களினு மற்றத் தேவாலயங்களினு மிருக்கவொண்ணா தென்றன்றோ முன்னொருவொருவர்,

மாசில்வைதிகர்தமகளிரேகோயின்மாதராய்மருவினர்மேனா
டேசுரகாசிராசனுமவர்பாற்சிந்தைவைத்தலைந்ததையறிவே
மீசனேயின்னவைதிகமகளிரெய்தலுநெறிகுலைந்தந்த
தாசிகளெல்லாம்வேசிகளானார்தழைக்குமோவாலயத்தருமம்.

எனவும், மற்றொருவர்

உத்தமக்குலத்துநித்யகன்னியராயுருத்திரகணிகையரென்ன
வோங்கிமுன்னாளிற்கோயில்சேர்மாடத்துற்றவன்முத்திரைதாங்கி
நித்தலுநிருத்தகீதமும்பணியுநிகழ்த்திநட்சிவப்பிரசாத
நேயராய்நின்றுமாசிலராகி நிறையருள்பெற்றனரின்னாள்
மத்திமக்குலாதிகன்னியரவர்தமாண்பினைமாய்க்கவம்மாட
மருவிப்பின்வதுவைவினையிலாவரோர்வரனையே றெழிவதும்பலரை
சந்தியேயுழன்றுதிரிவதுமாகிகன்னினரிவைக்குச்சான்றோதி
னவிலுறும்பரவை சங்கிலிகுலத்தர்கண்ணுர்தேவடியவர்தாமே.

எனவுங் கூறியுள்ளார். இவர்கள் குலத்தினையன்றோ சேக்கிழார் சுவாமிகள் (பலவகைப் புலாலோடுங்கூடி யசுத்தமாயுள்ள சிப்பிகள்குலத்தில் ஒளியினையுடைய முத்துப்பிறந்தாற்போலப் பல நாயகரோடுங்கூடி யசுத்தமாயுள்ள உருத்திரகணிகையரென்னும் பதியிலார்குலத்திலவதரித்து) எனப் பொருள்விளங்குமாறு "கதிர்மணிபிறந்ததென்னவுருத்திரகணிகை மாரம்பதியிலார் குலத்திற்றோன்றி" எனப்பரவையாருடைய திருவவதார

தை முன்னிட்டும், (அவைதிக சம்பந்தமாய் சூத்திரகுலத்தினின்றும் பெருகு நலமுடையாராகிய பதினெண்குடிமாக்களால் நிறைந்துள்ள ஞாயிறென்னுந் திருப்பதியில் அக்குடி[illegible]க்களினுமேலான கொள்கையராய் உருத்திரகணிகையென்னுங் கன்னிகையார் வரமக்களெனவிருக்கும் வேளாண்குலத்தில் ஞாயிறுகிழாரென்பவருக்கு மகளாயவதரித்து) எனப்பெருள்விளங்குமாறு,

> நாலாங்குலத்திற்பெருகுநலமுடையார்வாழுஞ் ஞாயிற்றின்
> மேலாங்கொள்கைவேளாண்மைமிக்கதிருஞாயிறுகிழவர்
> பாலாதரவுதருமகளாராகிப்பார்மேலவதரித்தார்.

எனச் சங்கிலியாருடைய திருவவதார[illegible]த்தை முன்னிட்டுங் கூறியருளினர். இத்தகைய விதிவிலக்கு பல்லாயிர[illegible]ருடங்கட்கு முன்னேயே பரவியது போலும். ஆயின்குன்றை முனிவராகிய சேக்கிழார்சுவாமிகள் பரவையா வதரித்த குலத்தை உருத்திரகணிகையர் குலமெனவும் சங்கிலியா ரவதரித்தகுலத்தை வேளாளர் குலமெனவுங் கூறியிருக்க இவ்வேளாண்மாக்கள் குலத்தையும் உருத்திரகணிகையர் குலமென்றதெவ்வாறு பொருந்துமெனில், அவைதிகத் தன்மையேற்ற நான்காம் வருணத்தன் சற்சூத்திரனென்னப்படும் வேளாண்மாக்கள் யாருங் கன்னிகையார வரமக்களென்ப[illegible]ம், அக்கன்னிகையா ருருத்திரமூர்த்தியை மணவினையின்றிக்கலந்த க[illegible]கையென்பதும், இக்கணிகை யவ்வுருத்திரமூர்த்தியையன்றி ஏனையதேவர் [illegible]னுடர் பல்லாரையுங்கூடிப் பரம்பரை பெருகச்செய்வதுபோல் அவ்வேளாண்மாக்களும் "மண்ணிடிக்குமொட்டராய்" என்னுந் தனியனுக்கொப்ப உத்தம மத்திம வதமகுலத்தர் பல்லாரோடுங்கூடிப் பரம்பரை பெருகச்செய்வோரென்பதும் யாண்டும் யாவரு மறிந்தபடியன்றோ? ஆதலின் சிவாலயத்தொண்டிற் கட்டப்பட்டதனால் உருத்திரகணிகையரென்னும் பெயரேற்றல் ஏனைய மரபுப்பெண்டிர்க்கெல்லாஞ் செயற்கையாயினும் வேளாண்மரபுப் பெண்[illegible]ர்க்கிஃதியற்கையாமென்க. இதற்குக் "கன்னிபெறுங்காராளர்" என்ற கம்பர்வாக்கே சான்றாதலறிக.

இஃதிங்ஙனமாகத் திருத்தொண்டர் புராணத்திற்குப் பொழிப்புரை யெழுதப் [illegible] [illegible]ரு பரவையாரென்பாருடைய திருவவதாரச் செய்யுளாகிய "தவிர்மலர் பிறங்கு [illegible]" என்பதின் பொழிப்புரையி னடியில் "உருத்திரகணிகைமரபில் [illegible] குலம்" என்றதற்கு விரிவுரை யெழுதத்தொடங்கி [illegible] தன்னுள்ளத்திற் றோன்றியபடிக்கெல்லாம் வரைந்து அவர்திரு[illegible] [illegible]களிலே தந்துவாயர் மரபிற்றோன்றுங் கன்னிகையைப் [illegible] உருத்திர[illegible]பணிசெய்ய விதித்தலால் அவர்க்குத்தல

முடையராதல் பெறப்பட்டது. தந்துவாயர் - இழைநக்கி தாமெனும் பேற்ற முடையோர். இவர் கைக்கோளரெனச் சிறந்திருக்கின்றனர். இக்குலத்தவர் தங்கள் குலத்திலோர் பெண்ணைச் சிவார்ப்பிதஞ் செய்தவரும் பெரும்பாக்கிய மெய்தி யிருக்கின்றனர். இவருக்கன்றி யேனைய குலத்தார்க் கதுசிறவாது. வீரவாகு தேவர் முதலிய விலக்கந்தொன்பதின்மரைத் தந்த நவசத்திகள் அம்மையினது நா[illegible]லுதிர்ந்த நவமணிகளினின்றும் பிறந்து அவ்வம்மையாருக்குச் சேடிகளாயிருந்தாராகலின் அவர் குலத்தவரே யுருத்திரகணிகையராக உண்மைநூல்கள் விதிக்கும்) என்றெழுதியிருக்கின்றன ராதலால் இகற்றின்கருத் தென்னையெனின், அவைதிகரான ருத்திரருஞ் சங்கரரு மொழிய வனையவைதிகர்யாருந் தங்கள் தலைப்பெண்டிரைப் பூர்வம் வேதாகம விதிப்படி சிவாலயங்களில் உருத்திரகணிகையாக வற்பிதஞ்செய்து வருவதுண்டெனமுன்னரே கூறினும். இப்படி சிவார்ப்பிதம் செய்யுமவ் வைதிக மரபினருள் செங்குந்தரு மொருவராகையால், பரவையார் செங்குந்த குலத்தாசிமனையிற் பிறந்தன ரென்பது மவருக்கேனு மக்குலத்திலுக்கேனு முண்டாகுமிழுக் கென்னையுள. எக்கால் வைதிககுலத் தாசிகள் யாரும் அவைதிக குலத்தாசிகளோடு சம்பந்தப்பட்டுத் தங்கணிலைகளினின்றுந் தவறி மணவினையில்லாவாறு ஓர் வரனையேனும் பலவரரையேனுமடைந்து தாங்களோர் பதியிலார் குலத்தரென வழங்கிகிற்கத் தலைப்பட்டார்களோ, அன்றே தாங்கள் தமது பூர்வகுலச்சீரினின்று மொழிந்தார்கள். இவ்வண மவர்கள் செயலைப்பற்றிவந்த "பதியிலார்குலம்" என்பதற்கு வேறுபொரு ளென்னையுள. இத்தமிழ்நாட்டெல்லைக்கணுள்ள பெரும்புலவர்கள் அரிய பெரிய நூல்களுக் கைந்திலக்கணங்களும் விளங்கப் பதவுரை யெழுதி முடித்திருக்கின் அல்லதெழுதி முடித்துக்கொண்டிருக்கின் தானுமோ ருரையாசிரியனென்று பிறர் மதிக்கப் பெயரெய்தற்கும் காரணமாய் யேனொரு நூலுக் குரையெழுதிமுடிக்கச் சத்தியின்றி அதே நூல்களுக்குப் பொழிப்புரையெனக் குருடன் கோலைக்கொண்டு வழிநடத்தல்போல அப்பதவுரையைத் தழுவி யெழுதிக்கொண்டு வருபவரினும் எத்தனையோ சொல்வழு பொருள்வழு சொற்றொடர்வழு பதச்சேதவழு சந்திவழு சம்பந்தவழு தாத்பரியவழு சாம்பிரதாயவழு முதலிய எண்ணற்றவழுக்களோ டெழுதித் தன்னின்மிக்கா ரொருவருமில்லையெனத் தருக்கி நிற்கும் அப்புன்பனரிப் புலவர் திருத்தொண்டர் புராணத்திற்குச் சாம்பிர[illegible]பாடங்கேட்டுணர்ந்த தமிழ்நாவலர் சிகாமணியாகிய மழவை-மகாலிங்கையரவர்களியற்றிய பொழிப்புரையையும் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவண்ணாமலையாதீனம் - ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகளியற்றிய பதவுரையையும் வேறுசில சில்லரைப்புலவர்க ளெழுதித்தருங் கையுரையையுஞ் சேர்த்துக்

கொண்டு புதுக்கி ஓர் நவீனப்பொழிப்புரை யெழுதத்தொடங்கியோர் அவ்
வுரையாசிரியர்கள் அக்கதிர்மணியென்னுஞ் செய்யுட்களுள்ள "உருத்திர
கணிகையர்" என்னும் பதத்திற்கு "சிவசிபர்க்கு வேறாய் மணவினையின்றி
உயர்ந்தசாதிகளி லொருவனைக் க[illegible]ணுக்கொண்டு பூசாகாலத்தில்சுத்த
நிருத்தஞ்செய்யு மகளிர்கள்" [illegible]றழுதிவைத்தபடி தானுமெழுதித்தொ
லையாமல் முற்றுணர்ந்த[illegible]யாரைப்போல் ஏதேதோ தன்மனம்போன
படிக்கெல்லாம் பிதற்றி யெழுதிவைத்தாரேல், உமாதேவியார் நூபுரமணி
களினின்றும் அவருருவெளியாகத் தோன்றிய நவசத்திகளிடத்தில் சிவா
னுக்கிரகத்தால் சந்திகணத்தலை ரம்சத்தினராயுதித்த வீரவாகுதேவராதியர்
வமிசத்தினராகிய செங்குந்தவீர மரபினரது கன்னிகையையே உருத்தி
ரார்ப்பணஞ்செய்ய விதித்திருக்கின்ற சிவாகமங்களையும், அச்செங்குந்த
வீரருக்குச் சிவபிரானுலாதியில் "மதி[illegible]புமிகுதிறலுமெழின்மானமுங்கையெ
னப்பெறுநம்மைந்தர்" என முதன்[illegible]வருணத்தரது வைதிக நல்லொழுக்க
த்தினரென்னும் பொருள்பட விடப்பட்டுள்ள கைக்கோளரென்னும் பெ
யரொழியத் தந்துவாயரென்னும் பெயரைக்காட்டு நிகண்டாதிகளையும்,
இக்கைக்கோன்மரபினர்க்குப் பிற்காலத்தரால் "தாயரும்பன்ன" என்னு
முதாரணச்செய்யுளின்படிக் கிடப்பட்டுள்ள தந்துவாயரென்னும் பெயர்
க்கு இழைநக்கி நூனெருடு மேற்றமுடையோரெனப் பொருள்தருவதான
இலக்கிய விலக்கணங்களையு மெங்ஙனந்தேடிக் கற்றார்? சிலநாட்குமுன்
செய்யுள் ரூபமாயுள்ள காஞ்சிப்புராணத்தை வசனரூபமாக்கத் தொடங்கி
த்தலவிசேடப்படலத்தில் "விப்பிரர்கண்முதனூல்வர்" என்னுஞ் செய்யுட்
களுள்ள "நெய்தொழிலர்" என்னுமோர் பதத்திற்குக் கைக்கோளரென
ப் பொருள்படுத்திய ஓர் பள்ளிப்புலவர்க்கிவர் பங்காளிப்புலவர்போலும்.
அன்றியும்-பழைய திவாகரத்திலின்றிப் புதிதாயச்சிட்ட திவாகரத்திற் சே
ர்த்துள்ள கைக்கோளரென்னும் பெயருக்கு உபபெயராகத் "தந்துவாயர்
காருகர்கைக்கோளர்" என்றிருவகை நவீனப்பெயர் காட்டியதின் கருத்
தென்னை? தந்துவாயரென்பதற்கு நெய்வாரென்பதுபொருளாயின், காருக
ரென்பதற்குப் பொருளென்னை? காருகரென்பதற்கு நெய்வாரென்பது
பொருளாயின், தந்துவாயரென்பதற்குப் பொருளென்னை? இரண்டற்கு
நெய்வாரென்பதே பொருளாயின், ஆன்றோர்கள் விலக்கப்படக்கூறற் கே
துவென்னை? இவ்விருபெயருள் நெய்வாருக்கென நிகண்டில் "பொருந்த
ரேவே[illegible]ரர்யோற்று காருகாநெய்வார்யோ" என்றுள்ளதில், தந்துவாய
ரென்னும் பெயரேன் சேர்ந்திலது? இவ்வுலகில் பஞ்சநூல் கல்விநூலென்
றிருபொருளொட்டுப்பெயராய் வந்த தந்துவை, ஆடைநெய்வோர் பயில்வ
தெப்படி அருங்கலையோர் துவோர்பயில்வதெப்படி? கல்விநூலொன்றினை வே
மனிதர்வாயாற் பயிலுதலன்றி, கண்ணுற்கேட்டான்கா தாற்கண்டா னென்ப

தற்கேய்ப்ப பஞ்சநூலை வாயாற்பயிலாதனுமுண்டோ? கைக்கோளரென்பதற்குத் தந்து வாயரென்பதற்கும் நெய்வோரெனப் பொருள்விரிக்கும் இப்புன்பள்ளிப் புலவர்கள் "மைக்கோளிற்பொலிகுழலை மண்ணோமாழையை மறந்தோ, வைக்கோளிற் பொலிதலிதேயோவறிதேயோ, கைக்கோளே கலனுகக்கருதுமிவற் குழுவாகின், மெய்க்கோள் கொணடையாவும் விளக்க வருண்மேவுதியால்" எனவும், "பந்துவாய் தரும் கலைக்கைப்பாணமொடு பார்த்திவனற், றந்துவாயனையண்மித்தக வுரைசெய்தவமியோர்த்துஞ், சித்தும் வாயிலராகிச் செய்தவங்கள் பலயற்றி, விந்துவாய்முகப்பெண்சேயின்றுரையீன்றவரோர்த்தார்." எனவும் வருமிலக்கியச் செய்யுள்களுக்கு எவ்வாறுரை யெழுதுவார்கள்? இவையனைத்தையுஞ் சற்று மாய்ந்துணராத வப்பள்ளிப்புலவர் தந்துவாயரென்பதற்கு இழிவாகவி நாவொருவ மேற்றமுடையோரெனப் பஞ்சவிலக்கணமும் பாக்கச் சற்றேனுமானதயால் சிறி திழிவு சிறப்போடும் வேறொன்றைக் காட்டாது திருவள்ளுவ தேவர் வாக்கையே காட்டி மெய்ப்பித்ததை யோசிக்குமிடத்தில், இவர் மரபினுள்ளோர் மச்சமாம்சங்களை விற்பதினும் - மலக்குப்பைகளை வாருவதினும் - குருவி கொக்கு சுடுவதினும் - கடைகட்டி விற்பதினும் - நண்டு நத்தை பிடிப்பதினும் - மிக நாட்டமு மேற்றமு முடையவர்களாயிருத்தல்போல, இவர் நக்கன் முதலிய தொழில்களில் மிக நாட்டமு மேற்றமு முடையவர்போலும்.

மேலுந் திருவள்ளுவ தேவ ரவதாரத்தைப்பற்றிக் கபிலதேவர் "தொண்டமண்டலத்தில் வண்டமிழ்மயிலை - பறையர்வீட்டில் வள்ளுவர்வளர்ந்தனர்" எனக் கூறியிருக்க வதைப் பிற்காலத்தவர் பல பிரதிகளைக்கொண்டாய்ந் தச்சிற்பதித்து மிருக்கப் "பண்டெரிக்கால்வளவன்" என்னுந் தனிப்பாடலினது கருத்துக்கிணைய அத்திருவள்ளுவதேவர்ச் செத்தனையோ காலத்திற்குப் பின் தொண்டமண்டலத்திற் குடியேறிய துளுவவேளாளர் வீட்டில் வளர்ந்தனரெனக் கற்பித்து மற்றொருபதிப்பில் "தொண்டமண்டலத்தில் வண்டமிழ்மயிலைத் - துள்ளுவர்வீட்டில் வள்ளுவர்வளர்ந்தனர்" எனவும், வேறொருபதிப்பில் பின்னுமோரடியேற்றித் "தொண்டமண்டலத்தில் வண்டமிழ்மயிலையில் - தோண்மைக்கொளுந்வேளாண்மரபுயர் - துள்ளுவரிடத்தில் வள்ளுவர்வளர்ந்தனர்' எனவுமாற்றி யச்சிட்டு வழங்குவதாயினர், அவருக்குப் பெண்கொடுக்கும் பெரும்பாக்கியத்தைப்பெற்ற சத்துருத்திரகுலத்தினர். இனி நாமேனறவேறப் பின்னும் பலவடிகளேறும்போலும். ஆஹா வெம்மையு மடிமையாகவுடைய திருவள்ளுவதேவர் தரத்தைப்பற்றி எத்தனை யடிகளேறினு மிழுக்கின்று. இச்சற்குத்திரரென்னும் வேளாண்குலத்தினர் தம்முன் முக்குலத்தோர்க்கும் எவ்விதம் பணிப்பின்

ளைகளாயினரோ, அவ்விதமே தங்கட்குப்பணிப்பிள்ளைகளா யிருப்பதன்றித் தம்மோடோர்குலத்தி லொக்கவுண்ணுந் தகைமையராகிய பறையர்வீட்டிலவர் வளர்ந்தனரென அவருட னொக்கப்பிறந்த கபிலதேவர் கூறியதில் என்ன குறைகண்டு மாற்றினர். அந்தோ! வண்ணார்வீட்டினுஞ் சாணார்வீட்டினும் வளர்ந்த உப்பைக்கு முறுவைக்கும் பாணர்வீட்டினுங் குறவர்வீட்டினும் வளர்ந்த ஔவைக்கும் வள்ளிக்கும் வளர்ந்தவிடத்தை மாற்ற ஒருவரேனும் பொறுப்புள்ளோரில்லையா? திருவள்ளுவதேவரோடு பேத மற்றிந்த சகோதரராகிய கபிலதேவர்க்கில்லாத வபிமானம், இடையில் பெண்கொடுத்து நேசித்த சம்பந்திகட்குண்டாயது மிகவற்புதம்! மிகவற்புதம்! இப்படி மாற்றியபடிக்கேயேனும் கபிலதேவர் கூறியபடிக்கேயேனும் அவரவ்வேளாளர் வீட்டின்கண்ணேயேனும் அவ்வேளாண் பறையர் வீட்டின்கண்ணேயேனும் வளர்ந்து வேளாண்குலப் பெண்ணையே விவாகஞ்செய்திருக்க, வேளாண்டொழிலாகிய உழுதலைவிரும்பாது நெய்தலைவிரும்பியதற்குக் காரணமென்னை? நொய்யவாயினு நோய்செய்யுமற்றெல்லா, நெய்தொழில்செய்யுநலம்" என்றபடி யுழுதற்றொழில் பலமுகத்தும் பாவங்களை விளைப்பதெனவும் நெய்தற்றொழிற் கவையில்லையெனவுங்கருதிக் கையாடிவந்தனரேல் தம்பால் திருமால்முதலிய மும்முதற்றேவர்கள் வந்து தம்மையோர் சந்தேகங்கேட்ப அதற்கவரவர்களை நோக்கி,

பூவிலயனும்புரந்தரனும்பூவுலகைத்
தாவியளந்தோனுந்தாமிருக்க—நாவி
விழைநக்கிநூனெருடுமேழையறிவேனோ
குழைநக்கும்பின்னகன்றன்கூத்து.

என்றோர் கவிகூறித் தாங்கையாடிவருகின்ற நெய்தற்றொழிலினிழிவிவ்வித்தகையதென்றும் அத்தொழில் செய்வோருடைய வசுத்தம் இவ்வியல்புடையதென்றும் என்குறிப்பித்துக் காட்டினரெனில்; அத்திருமால்முதலிய தேவர்கள்மூவரும் உடனேதமது சந்தேகந்தீரப்பெற்றவர்களாய் அந்நாயனாரிடத்தினின்றும் விடைபெற்றுமீண்டுவருங்கால்வழியிற்பலபிரயாசையோடு பயிர்வேலைசெய்திருப்பவனும் நாயனாருக்குத் தனது புத்திரியைத் திருமணமுன்னிலையிற் கொடுத்து அவராற் பிரமோபதேசம் பெற்றவனுமாகிய ஓர் வே[illegible]க்கண்டு நீராரென்றுவினவ, அதற்கவன் பொய்யாமொழியைப் பூமியின்கணிறுத்தவந்து நெய்யார்தொழிலை நேசித்தவராகிய ஐயாவுடைய வில்வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பதார்த்தங்களை யெய்யாமல் விளைத்துத் தருவோனாகிய பணிப்பிள்ளையென்ன, அதுகேட்ட தேவர்கள் வியந்தவர்களாய் இவன்றிறத்தையுஞ் சற்றறிவோமென வெண்ணித் தமது சங்

தேசத்தை யக்காயனாரைக் கேட்ட வண்ணமே அவனையுங் கேட்டார்கள். அதற்கவன் "மாலுமயனுமகவானுமேயிருப்ப, வாலுணி தோடேற்ற கூத்தாயுமதோ - சால, விதத்திற்பறையோடெண்டேர் பூட்டியேற்றின், குசத்திற் கைவிட்டெழுவேற்கு" என்று கூறலு மவர்களாச்சரியமெய்தி ஆசானுஞ்சீடனு மிப்படிக்கல்லவோ விருக்கவேண்டுமென்று சொல்லித் தமதிருக்கை நோக்கிச் சென்றார்களெனச் சிலபெரியோர் சொல்லக் கேள்வி. இப்படி யிவ்வேளாளன் கூறியதினும் அப்படி யக்காயனார் கூறியதினும் அவ்வத்தொழிலின்கணுள்ள சுத்தமுமசுத்தமும், அவற்றைச் செய்வாரையும் பெருமையுஞ் சிறுமையும், அவற்றாற் சீவிப்போர்க்குநேரும் புண்ணியமும் பாவமும், அவற்றை முடிக்குமளவுமுள்ள சுகமுந் துக்கமும் இவ்வித்தன்மையவென் றறியவேண்டில் பதினாறாவது கவனக்குறிப்பை முற்றினுங் கண்டுதெளிக. முன்னர் திருவள்ளுவதேவர் சொன்னதாகக் கூறிய கவியையும் பின்னர் வேளாளன் சொன்னதாகக்கூறிய கவியையு மாலோசிக்குமிடத்து ஏத்தப்பாட்டுக் கெதிர்ப்பாட்டு பாடியது போன் றிருக்கின்றதேயெனில், திருவள்ளுவதேவர் பாட்டுத்தான நிசமென்பதெப்படி? முதற்றேவர் மூவருஞ் சந்தேகங் கேட்கவந்தது முழுநிசம். அதற்கவர் கூறியபாட்டில் அரைநிசம். மற்றையவரையோ வெறும்புளுகே. இவர் கூறியபாட்டு,

> பூவிலயனும்புரந்தரனும்பூவலகைத்
> தாவியளந்தோனுந்தாமிருக்கப்-பாவி
> விழைமொட்டியாடைநெய்யுமெனையறிவேனோ
> குழைமொட்டும்பிஞ்சுங்கன்றன்கூத்து,

எனவிருந்ததாகப் பெரியோர் சொல்லக் கேட்டுளோம். நெய்வோர்தொழிலை நெருடற்குத் தகழியிற்றண்ணீரிருக்க அதைநாவினால் நக்குவதேன்? உழுவோரெருதையோட்டுதற்குக் கையிற்றாற்றுக்கோலிருக்க அதன்குதத்திற் கையிடுவதேன்? இவ்விரண்டி மசுத்தத்தொழிலாயினுஞ் சமயமவாய்த்தபோது கல்வியறிவற்ற சிலபேதைமாக்களின் செய்கையெனயாவரு மறிந்தபடியன்றோ? இதனா லத்தொழில்களுக்கு மத்தொழில்களைச் செய்வோருக்கும் ஏகசமனா யசுத்தங்கூறுவது முறையாமா? உழுதற்றொழிலு நெய்தற்றொழிலுஞ் சிறுபான்மை வணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை சூத்திரர்க்கேயுரிய தொழிலாயிருக்க உழுதற்றொழிலைமாத்திர முயர்த்தி நெய்தற்றொழிலையிகழ்வதேனெனில், பூர்வகலைக் கோவையிற் சில வெளியோர் சீவனார்த்தத்தின் பொருட்டும் தக்கவர்க்கியல்பாயுள்ள சிவகாருணியத்தின்பொருட்டும்,

* மாவடியிலேவிளங்கும்வல்லிகசமாட்சித்தாய்.
* சேவடியிலேயுதித்தார்செங்குந்தரம்மானை.

சேவடியிலேயுதித்தார்செங்குந்தராமாயிற்
பாவடியினின்றுபசப்புவதேனம்மானை
பணித்தவருக்கன்னமிடப்பசப்பாரோவம்மானை.

என்ற விரட்டைப்புலவர் திருவம்மானைத்தொப்பக் கைத்தொழிலொன்று பெறவேண்டி உழுதற்றொழிலை யசுத்தமெனவும் பாவமெனவுந்தள்ளி நெய்தற்றொழிலைச் சுத்தமெனவுஞ் சுகிர்தமெனவுங்கொண்டு செய்துவருவதால், அதிலச் சூத்திரரு ளொருபகுதியாராகிய வெள்ளாளர் அசுத்தமுமிழிவுங் கற்பிக்கவேண்டி நாயனார் பாட்டையு நலமறப் புரட்டிக் கெடுத்தனர். அந்நாயனாருமுதலினுஞ் சிறந்தது செய்தலே யெனக்கொண்டு கையாடி வருபவராதலால், தம்பால்வந்த தேவர்கட்குத் தமதெளிமையைக் காட்டினரேயன்றித் தொழிலி லசுத்தங்காட்ட அவர்க்கவசியமில்லை. அன்றியுந் தோற்றத்தினுந் தொழிலினுஞ் சிறந்தோராகிய வத்தேவர்கட்குத் தோற்றத்தினுந் தொழிலினுந் தாழ்ந்தோரிருக்குந் தமதியல்பைக் காட்டினர். ஆனால் கைக்கோளர் சீவகாருண்யராய் அன்னதானமுதலிய செய்யவேண்டினோர் வேறெந்தத் தொழிலையேனுங் கைக்கொண்டு செய்யலாகாதோவெனின், மற்றத் தொழில்களைக் கொண்டுசெய்யுங்காலங்கள் பசுவைக் கொன்று பாதகதானஞ் செய்வதற்கொப்பாமெனவெண்ணியே யன்றோ? ஆயின் மேற்கூறிய திருவம்மானைச்செய்யுள் அச்சிட்டுள்ளபிரதிகளிலிருக்கின்றதோவெனின், அச்செங்குந்தர் மரபைப்பற்றி வசைப்பாடல்கள்பலகற்பித்தச்சிடுதலேயன்றி இசைப்பாடல்களாகவிருப்பனவற்றையெல்லாம் எக்குறித்தலைக்காட்டாதபடி யழித்தலே தமது தொழிலாகவுடைய இழிகுலமாக்க ளிருக்குமளவு மேனிருக்கும்? அம்மரபினருமவற்றை யபிமானித்தாய்ந்து தேடி யச்சிற் பதிக்க ஆவசியகமில்லராகி "மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங் - கீழல்லார் கீழல்லவர்." என்றவத்தேவரது பொய்யாமொழிக்கிணங்கச் சம்மதியு நாம் செய்யுந் தொழிலையும் ஆராரெவ்வெவ்விதமாகப் பழித்தினும் ஒருக்காலு மேல்கீழாக கீழ்மேலாகவெனநினைந்து வறிதிருக்கின்றனர். இவ்வாறில் மேன்மக்கள் வறிதேயிருக்க இவர்கள் பாவிகள் வசைகற்பித் திசைகெடச்செய்தற்குக் காரணமென்னையெனின், இஃதுலகறிய முக்கியமாக மூன்றுகாரணமுள: அவற்றுள் தமது குலத்தினராய் ஒரரசனைவக்கண் பிரசித்தி பெற்றிருந்த புகழேந்தியாரை இச்செங்குந்த குலத்தாராகிய கூத்தனார் சிறைக்கண்வைப்பித் தழுங்கச்செய்த தொன்று. எக்காலுந் தம்மையுந் தம்பாற் குடிமக்களாயினோரையு மன்றித் தரணியின் கண் தொழுகுலத்தராகிய மூவரையுஞ் சற்றேனு மதித்தப்பாடாத கம்பவாணரை அக்கூத்தனார் சோழராசனவைக்கணவமானப்படுத்தி யூரைவிட்டோட்டி யலையச்செய்ததொன்று. அக்கம்பவாணர் தமது மரபைப்பற்றிப் பாடி மிகச் சிறப்படைந்திருந்த ஏரெழுப

தென்றூ விளைத்துச்சிந்த அக்கூத்தனுரினிப் பின்னர் நிகழுஞ் சரிதையிற் கூறமாறு சுட்டியெழுபதென்னுமோர் தெய்வீகப் பிரபந்தம் பாடிய தொன்று. இம்மூன்றுமே யக்கூத்தனுரையும், அவரதுகுலத்தையும், அக்குலத்தினர்செய்த நூல்களையும், அக்குலத்தினர் பொருட்டான்றோர்களாற்செய்யப்பட்டுள்ள பலவிசைக்கவிகளையும் பழிக்கவும் புறங்கூறவும் புரட்டவும் பொன்றுவிக்கவு மேதுவாயினவென்றறிக. ஆனாலவ் வேளாண்குலத்தருள்ளும் சற்பீசராகி எவற்றினுந் தாரதம்மியமுணர்வல்ல சிலர்மாத்திரம் "வேசையர்பகைக்கும் விற்பன்னர் பகைக்குமவேரில்லை" என்னும் பழமொழியைக் கருதித்தங்கள் வேலைபார்த்திருப்பர். ஏனைய வேலையில்லாவீணராகிய பல துர்ப்பீசரே மேற்கூறிய வினைத்தொழில்களில் இடைவிடாது முயலுவர்.

இத்தகைய ரங்கெய்தற்றொழிலைப்பற்றியும், அதைச்செய்யாடி பெருங்கைக்கோளரைப்பற்றியும், அக்கைக்கோளர்க்குத் தொன்றுதொட்டுள்ள பலவளங்களைப்பற்றியும், அவ்வளங்களைச்சிறப்பித்துள்ள பலபிரபந்தங்களைப்பற்றியும், அப்பிரபந்தங்களைப்பாடிய பல வித்துவான்களைப்பற்றியும் "காராளர்யுள்ளார்" எனவும், "கைக்கோளர் செங்குந்தர்" எனவுமுள்ள தனியன்களின் கருத்துக்கிணங்க நானதுகாறுஞ் செய்துவருகின்ற புரட்டுக்கிருட்டு மளவில. இப்படியவ் வேளாண்மரபினரென்னும் சற்சூத்திரர் தம்முன் மூவகை மரபினரையுந் தம்பின் பலமரபினரையும் விடுத்துஇவ்விகளெவற்றினுங் கலவாது சிவபரம்பரையாயுள்ள இக்கைக்கோண்மரபினரையே தங்கட்டியற்கையினுஞ் செயற்கையினு நெடுங்காலமாக விருத்தி யடைந்துள்ள வழக்காற்றினால் புறம்பழித்துத் திரிவதைக்கண்ட பள்ளியருட் சிலர் பூர்வ மேலவரையும் பழித்தலின்றி மிகச்சாதுக்களா யிருந்ததை விடுத்து கையிவேட்டைப்பிடித்து வாசிக்கத் தலைப்பட்ட சிலகாலந்தொட்டிங் "கண்டுகொழுத்தால்வளையிலிரா - பள்ளிகொழுத்தாற்பாயிலிரான்" என்பதற் கிலக்கியமாகச் சற்றே தலையெடுத் தாட்டிக்கொண்டு வருகின்றனர். இல்லாவிட்டால் திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கு நவீனப் பொழிப்புரை யெழுதப்புகுந்த இப்புன் பள்ளிப் புலவன் கைக்கோளரேன்போர் இகழச்சிறுமெனருடு மேற்றலுடையோ னென்றும். இவர் தான் தந்துவாயரென்றும், இத்தந்துவாயர்தான் தாசிகளாகிய பதியிலார்குலத்தரென்றும் பிதற்றுவரா? அத்திருத்தொண்டர் புராணத்திற்குச் சமஸ்கிருதபண்டிதர்களுந் தமிழ்த்தலைமைப்புலவர்களுமாயிருந்த ஓரிருவராற் செய்யப்பட்டுள்ள பதவுரையும் பொழிப்புரையும் பகிரங்கமாயிருக்க, இயற்கையிலேயே சாதிவைஷம்மிய சிரேஷ்டரான யாழ்ப்பாணநல்லூர் ஆறுமுகநாவலர்

செய்த கத்தியரூபமொன்றயாண்டும் கதித்துக் கத்திக்கொண்டிருக்க, அவர் கட்கப்படாத சிவாகமங்கள் முதலியன இவர்க் கெந்தக்குப்பத்திற் கிடைத்து எந்த வம்பட்ட வுபாத்தியாயரிடத்திற் பாடல்கேட்டுணர்ந்தார். பொருள்வருவாய் காரணமாகவுந் தாமுமோ ருரையாசிரியரெனப் பிறர் மதிக்கப் பெயரெடுக்குமாறும் ஓர் நூற் குரையெழுதப்புகின், முன்னோருரை கட்குஞ் சாம்பிரதாயங்கட்கு முரண்படாம லெழுதல்வேண்டும்." இவ்வாறின்றி மேல்வரைந்துள்ள கவனக் குறிப்பில் (அதென்ன கொள்ளையோவென்றும் - தென்றமிழ் நாட்டிடை யென்றும் - மனுமுறையா லுலகோம்பு மன்னரென்றும்) உள்ளதனியன்களுக்கிணையக் சாதி வைஷம்மியமுஞ் சமய வைஷம்மியமுங்கொண்டு பல பிதற்றி, முன்னோர்செய்த நூல்களையும் பாக்களையுந் தங்கள் கொள்கைக் கிணங்க மாற்றிப் புரட்டி, பெரும்புலவருஞ் சிவானுபூதிமான்களும் வேறு சாதியரும் வேறு சமயத்தருமாயிருக்க அவர்களைத் தஞ்சாதியருந் தஞ்சமயத்தருமெனக்கதை கற்பித்து, இக்கதைக ளுண்மையன்றென மறுப்பின் இவை கலைமகளாருட்டிறத்தாற் சொன்னவையாதலால் மறுப்பவரைச்சபித்து மாட்டுவேனெனத் தண்டபாணியாகி, கல்வியறிவற்ற வாடவருங் கற்புநிலைதிரிந்த பெண்டிருங் கொண்டாடிப் பொருள்கொட்ட

அன்னவிற்பாமணிக்கருணையாலே
　யருத்தியொடுந்தொட்டுவிட்ட குறையினாலே
யென்னுமழியாச்சீர்பெற்றிரும்பூ
　தெத்தனையோ காட்டியினிதிருந்தார்மேலோ
ரின்னவிற்கல்விசிலகற்றலோடு
　மெல்லாமும்வல்லார்போலிமைத்துப்பாடி
முன்னவின்மேலோரேயாமென்னோதி
　மூடர்வியக்கக்காண்டருடிப்பர்தாமே.

என்னுந் தனியன் கருத்தின்படி முன்னுளிலிருந்த நக்கீரதேவர் பொய்யாமொழிப்புலவர் அருணகிரிநாதர்முதலிய மேலோரே யாமெனமொழிந்து ஆக்கியோர் பெயரறியக்கூடாத நூல்களையு முரைகளையுந் தாங்களே யாக்கியோரெனவெழுதி யச்சிட்டும்; ஆக்கியோர் பெயருள்ள நூல்களையு முரைகளும் அவ்வாக்கியோரெமது குலமேயெனச் சாதித்து, இச்சாதனைமுதலியவிலைபெறுமாறு அந்நூல்களைத் தங்களாருத்துக் கிணங்கவெழுதிப்பழைமையாக்கிச் சென்னைக் கலாசாலையி லமைத்துத்திரியும் அவைதிகப்புல்லர் மெச்சச்செய்வதில் இப்புன்பன்விப் புலவர்பெற்ற புனிதமென்னை? அந்தோ; பதியிலார் குலமென்பது பரத்தையர் குலமெனப் படிப்புணர்ச்சியற்ற பாமரருக்கும் வெளியாமேல், உருத்திர கணிகைமாராம் பதியிலார் குலமே

ன்றதனால் சிவாகமவிதிப்படி நித்தியகன்னியா விரதமேற்ற உருத்திரக ணிகையர் அவ்விரதத்தினின்றும் பிறழ்ந்து மணவினையின்றி யொருவனைக் கணவனாகக்கொண்டு சிவாலயங்களிற் றெருண்டுசெய்யு மகளிர்குலமென் பது முன்னையோர் கருத்துக்கு மனுபவத்திற்கு மிசைந்தபடியன்றோ? இதனைவிடுத் தம்முன்னையோர் கருத்துக்கு மனுபவத்திற்கு மிசைந்தபடியன்றோ! இதனைவிடுத் தம்முன்னையோரினு முற்றுமுணர்ந்தவர்போல் தான் வடமொழியினுந் தென்மொழியினும் வல்லவரென யாவருமதித்துத் தனது புன்றலையிலவர்கள் புரீடமூத்திர புரோக்ஷணம் பொற்புறச்செய்து புகழுமாறு, இக்காலென்செயினுங் கேள்வியற்றகுலத்தா ரைக்கோளர்தா னென்று கருதிக்கலன்கழித்த மகளிருங் கைகொட்டி நகைக்கும்படி தன து கையில் வந்தபடிக்கெல்லாங் கனமோடெழுதிவிட்டனர். அதற்கு மறுப்பு "பள்ளிக்குப்பட்டாற்றெரியும் நண்டுக்குச்சுட்டாற்றெரியும்" என் பதை யோசித்துச் சில வரைந்தனம். இப்புன்பள்ளிப் புலவர்கதை யிம் மட்டில் நிறுத்தி,இனி முன்விடுத்த கதையையெடுத்து விதிப்படிமுடிப்பாம்

அருண்மொழித்தேவர் "உருத்திரகணிகை மாரம்பதியிலார்குலம்" என்றதற்குப் (பதியிலார்-[illegible]ரொரு நாயகனையு மில்லாராகிய, உருத்திர கணிகை[illegible]ராம்-குலம்-நித்திய கன்னியராகும் குலம்.) எனப் பதம்பிரித் துப் பொருள[illegible], [illegible]நித்தியகன்னியர் வைதிககுலத்தரா யிருக்கவேண் டுதலின் அவ்வைதிககுலம் பலவு ளொருகுலமெனக்கொள்ள லாகாதே[illegible]வெ னின், எமது கொள்கையு மிதுவே:ஆனால் "சேற்றிற்பிறந்த செங்கழுநீர்" என்பதுபோல் முதலில் "கதிர்மணிபிறந்ததென்ன" என வடைகொடுத்த மையானும், வைதிககுலம் பலவாதலி னவற்றி லின்னகுலமெனக் குறி யாமையானும், எம்முன்னையோ ரோருயர்குலத்தவனை மணவினையின் றிய கணவனாகக்கொண்டு சிவபூசாகாலத்தில் சுத்த நிருத்தஞ்செய்யு மகளி ரெனப் பொருள்படுத்தலானும், தனியே பதியிலாரென்போர் பரத்தைய ரென வெளியாதல[illegible]னும், உருத்திர கணிகையர்க் கிப்பரத்தையர் தன்மை நாவலூர் நம்பிகள் காலத்திற்கு முன்னரே யுண்டாயிருந்தமை "கதிர்மணி பிறந்ததென்ன" [illegible]ன்பதினால் விளங்குதலானும் எமது கொள்கைக்கிட மின்று, என்செய்[illegible]ம்? இவ்வா றுருத்திரகணிகையர் பதியிலாராகிய பர த்தையரைப்போ[illegible] எப்போது தமதொழுக்க நிலையினின்று மாறினார்க ளோ-அப்போதவர்களை

முன்னமேயொருநாள்வடதிசைக்கிறைவன்முழுமணிக்கப்கைநீர்த்துசைவ
னின்னிலத்திழிக்தவிக்திரனனையாளுண்மையின்முருகவேணிகர்வான்
மன்னவர்நிறைந்தமகுடகோடிகளின்வயிரநாயகங்களாற்றேய்ந்த
பொன்னவிர்கழலான்றருமமுங்கழலான்புகழ்பெயர்பிரதத்தனென்பான்,

அரும்பவிழ்மலர்கொண்டருச்சனைபுரியவருணைநாயகர்திருக்கோயில்
விரும்பியுட்புகுந்துபணியுமவ்விடத்தில்விடத்தினுங்கொடியகூர்விழியா
ளிரும்பையுமுருக்குமிசையினுளொருத்தியிலங்கிழையாருடனொருபால்
கரும்பெனுமொழியாற்பாடுதல்கேட்டான், கண்டனன்வளைத்தவேள்கரும்
[பை.

என்றபடி அளவற்ற புகழோடுங்கூடிய காசிராசன் கண்டு மோகித்தானன்றோ? ஆதலவனவளைக்கண்டு மோகித்ததில் என்னபிழை யுண்டாகிய தெனில், அவ்வுத்திரகணிகையராவார் எத்தகைய வசுத்தராய்ப் பிறழினும் அவர்கள் சிவபிரானுடைய மங்கிலியதாரணம் பெற்றுச் சிவசொத்துக்களி லொன்றாயிருப்பவர்களாதலால் "எங்ஙனமோகமதாய்த்தனதுநாட்டினிற் கொண்டேகுவானினைந்தனனதற்குமுன்னமேகுரங்குமுகமதாயிருந்தான் முறுவலாயினதெவர்முகமும்" என்றபடி யவளைக்கண்டு காமவயத்தால் மோகித்ததோடொழியாது தனது நாட்டினிற் கொண்டுபோகவு நினைத் தலுந் தனது பரிசனர் கண்டு நகைக்கும்படியாகக் குரங்குமுகம் பெற்ற னன். பின்னர்

மந்திரக்கிழவரசனைவினவிமன்னவனினைத்தவாறதனால்
வந்தவித்துயரந்தவிர்ந்திடமலைமேன்மருந்தினைப்பணியெனவனுஞ்
சுந்தரக்குவடுங்கனகவாய்ப்பரியுஞ்செழுமணிச்சிவிகையுந்தேருஞ்
சந்தனமணிந்ததனந்தினார்பலருந்தமணியக்கோயின்முன்விடுத்தான்.

பன்னரும்விந்தைப்பூசனைபுரிந்தான்பரமனுமவற்கருள்புரிந்தான்,
இன்னரமொழியாள்விருப்பினுலடைந்தகிலேசவானரமுகமொழிந்தா [ன்
னன்னிறமுகம்பெற்றிறையுநாடடைந்தானதலாலரசன்பொருட்கவர
வுன்னியபாவம்பதின்மடங்கரும்பொனுதவினுற்றவிரும்

என்றபடி தனது மந்திராலோசனையால் பல யானைகள் குதிரைகள் சிவி கைகள் தேர்கள் முதலியவற்றோடு தான் கொண்டுபோக நினைந்த ஒருருத் திர கணிகைக்கு நேராய்த் தனது மரபிற் பெருகிய பல கன்னியரையும் உருத்திரார்ப்பணஞ்செய்து தனது சுயமுகம்பெற்று நாடுபோய்ச்சேர்ந்தா ன். ஆதலால் சிவ பொருளைத் தம்பொருளாக்க நினைத்ததினுலுண்டான பாவத்தை அப்பொருளுக்குப் பதின்மடங்கதிகமான பொருள்களைக்கொடுத் துத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமெனில், அதனைக் கைக்கொண்டோர் பாவத்தைப்பற்றிக் கருதவும்படுமோ? பரிகாரங்களுமுளவோ? இல்லை: ஆதலால் உருத்திரகணிகையர் தமதொழுக்கமாறி யசுத்தராயினும் சிவபிரானுடைய யாவராலும் பிச்சிக்கப்படாத நின்மாலியப் பொருள்களு

னொன்றானவராதலால், அவர்கள்பாலசுத்தங்கருதலும் அவர்களைக் கைக்கொள்ள நினைத்தலுங் கூடாது. உயர்குலத்தானாகிய வொருவன் காலவேறுபாட்டால் இழிகுலத்தான் றொழிலைச் செய்யினும், அத்தொழிலினுலவன் குலங் கெடுவதுண்டோ?

தருக்குறும்வனப்பிற்பிறர்க்குரியவரைத்தவ்வையிற்றங்கையிற்காண்க
வருத்திரகணிகைமகளிரைத்தாயினுமொன்றுகவைவணயமடவா
ரருப்பிளங்கொங்கைத்தாதிகண்மாட்டுமன்னதேயாகலிற்புணர்ச்சி
விருப்பினையவர்பான்மறப்பினுமெண்ணலோம்புகநன்னெறியிழைவார்.

என்னுங் காஞ்சிப்புராணத் திருவிருத்தத்தையுங் கண்டுய்க.

ஆனால் சிவாலயங்களி லிக்கால் வைதிககுலத் தாசிகளெனவும் அவைதிககுலத் தாசிகளெனவு முன்னவர்களில் வைதிககுலத்தாசிகள் எங்கும் பெருங்கூட்டத்தினராயும் ஏனையகுலத்தாசிகள் சிறுகூட்டத்தினராயுமிருப்பதற்குக் காரணமென்னையெனில், பூர்வமோர் சோழராசன் முதலிய தமிழ்வேந்தர் மூவருந் தம்முன்னோர்களாலுந் தம்மாலும் பல விடங்களிற் பிரதிட்டை செய்துஞ் சீரேணோத்தாரணஞ் செய்துமுள சிவாலயங்கட்கும் [illegible] தேவாலயங்கட்கும் பரிபாலன கர்த்தரையேற்படுத்தவேண்டித் தொண்டநாட்டி[illegible] ஒன்றுகூடித் தமிழ்த்தேய மெங்குமுள பலவருணத்துள்ளுங் கல்வியறி வாற்றல்களிற் சிறந்த கனவான்கள் யாருமங்[illegible]ம் வருவதாக ஆங்காங்குமுரசறைவித்தனர். அதையுணர்ந்தபலகுலக்கனவான்களெல்லாந் தொண்டநாட்டின்கண்வந்துசேர்ந்தனர். அப்போதுமூவேந்தருமந்திராலோசனைச் சபைக்குட்சென்றவொருவரோடொருவராலோசிக்கையிலம்மூவருட்டலைவனான சோழராசன் மற்றிருவரைநோக்கி, தொன்றுதொட்டு சூரியவம்சத்தரு மனுகுலத்தவருமான எங்கள் முன்னோர்களோடு சம்பந்தப்பட்டு இராசகாரியங்களினு மந்திராலோசனைகளினுஞ் சகாயராகி அவ்வக்காலங்களிற் செய்துள்ள தேவாலயப்பிரதிட்டை தேவாலய சீரேணோத்தாரணமுதலியகாரியங்களைக் கூடவேயிருந்து நடாத்தி முடித்து எங்கட்கெல்லையின்மையிற் பெருங்கீர்த்தியு மறுமையிற் பேரின்பவாழ்வு முண்டாதற்கேதுவான புண்ணியசீலர்கள் செங்குந்தவீர சிகாமணிகளேயாம். இவர்களே பூர்வந்தொடங்கி நாளதுகாறும் யாங்கள் செய்யத்தொடங்குங் காரியங்கட்கெல்லாம் வழிகாட்டிகள். இவர்களே யெங்கண் முன்னோர்களாலு மென்னாலும் பிரதிட்டை செய்தும் புதுக்கியுமுள்ள தேவாலயங்களையெல்லாம் பரிபாலனஞ்செய்து வருங்காரியத்தை அவர்களுக்கே கொடுப்பேன். உங்கள் முன்னோர்களாலு முங்களாலும் பிரதிட்டைசெய்தும் புதுக்கியுமுள்ள தேவாலய பரிபாலனத்தை உங்கட்கிஷ்டமான வருணத்தவர்க்குக் கொடுத்துவிடலாமென்றனன். அதற்கவ்விரு

வருஞ் சம்மதித்துச் சோழராசனோடு கொலுச்சபைக்கண்வர, பின் மூவேந்தருந் தங்கள் மந்திராலோசனைப்பிரகார மவ்வவர்களை யழைத்து அவ்வத் தேவஸ்தானவதிகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டிய முறைமைப்படி கொடுத்தார்கள். அவ்வதிகாரங்களைப் பெற்றுமீண்ட பல வருணத்தரும் ஒருவரையொருவர் கலவாது தத்தமிடங்களிற்சென்று, தேவாலயகாரிய நடத்தற்கு வேண்டும் பரிசனர்களைத் தத்தங்குலத்திலேயே வகுத்துப் பரிபாலனஞ்செய்து வருவதானார்கள். இப்படி நடாத்திவருபவருள் செங்குந்த மரபினர்க்குப் பாண்டியராசன் சேரராசன் தலங்களி னெண்ணிலும் பதின்மடங் கெண்ணுக்கு மேலான தலங்கள் சோழராசனாற் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனவாதலால் அத்தலங்களுக்கெல்லாம் ஆங்காங்கவர்கள் தங்கள் குலத்திலேயே பரிசனரை நிருமித்துப் பரிபாலனஞ்செய்யப் புக்கியபோது அவர்கள் குலத்தினுக்குரிய தேவகணிகையரும் அத்தேவகணிகையர் வழியாய்வந்த குடும்பத்தினரும் ஏனைய ரெண்ணினும் பதின்மடங்கதிகமாயிருக்குமன்றோ? அல்லாமலுஞ் செங்குந்தராயினோர் தங்கள் தேவதாசிகள் வருப்பிலுதித்த பிள்ளைகளை [illegible]ட் சங்கரவினத்தராக்கி, அவர்களெவ்வளவு தனதான்ய சம்பத்துகளையுடைய பிள்ளைகளாயும் எவ்வளவு நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய [பெ]ண்களாயு மிருப்பினுந் தம்முளவர்களை யொப்பச்சேர்த்து கலந்துகொள்ளாது தனியே விடுத்திருத்தலால், அப்பெருங்கூட்டங்களரவதெப்படி? ஏனைய மரபினரோவென்றால், தங்கள் தாசிகட்குண்டான பிள்ளைகளையும் பெண்டீரையும் அவ்வவர்களறிவாற்றலாதிய குணங்களை நாடித்த[ம்]மோடொப்பச் சேர்த்துக் கலந்துகொள்கின்றனர். இதனாற்றான் கைக்கோளர் தாசிகள் ஏனையர் தாசிகளையொப்பச் சிறுகூட்டமாயிலர். இவ்விகற்பத்தை யவ்வவற்றின் றழைந்து நோக்கின் றெள்ளின்விளங்கும் இத்தகையகலப்பு கைக்கோளரில், சாதிசம்யாசாரங்கடந்து தம்முன் சமானுதிக்கமற்று (வைதிகரான முதன் மூவருணத்தரோடு அவைதிகரான சூத்திரரையொப்ப) நெல்லும் புல்லும் போன்றிருந்து மெல்லமெல்லத் தலைமுறையேற்றத்தாற் கலக்க வெதிர்நோக்கி யிருப்பவருள்ளு மிருத்தலரிது. ஓர்கா லூழின்வசத்தாலுண்டாயின் மற்றைய மரபினருள் ஆயிரத்துக் கிம்மரபினருள் ஒன்றரிது. மேலுங் கைக்கோளரென்போர் எத்தகைய தொழிலுட் பிரவேசிக்கினும் ஏனைய மரபினரைப்போல் அந்தரங்கமாய்த் தனித்தனியேசென்று செய்துமுடித்துக்கொள்ளு மியல்பின்றித் தம்மினத்தவர் பலருடன் பகிரங்கமாய்ச்சென்று செய்துமுடித்துக்கொள்ளு மியல்பினராகலின் அவ்வருவித்தகைய கலப்பும், கொலை - குடி - பொய் போர் - களவு - கலகமுதலானவை நேரின் உடனே வெளியரங்கமாகி அவர்கள் வசிக்கு நாடெங்கும் பரவலின்றி மறைந்துவிடலும் ஒருக்காலுமில்லை

பென்ப தின்றுங்காணலாம். இதுபற்றியே கைக்கோளருடைய தாசிகள் தம்முட்டாமே மேம்பாடடையுமாறு

முத்தமிழ்வேந்தருமுன்னவன்கோயின்முறைகளைத்தங்
கைத்தலந்தந்தவனன்றுயலார்க்கொருகாரியமும்
வைத்தறகாதெனவாண்பெண்டங்களும்வாங்கிச்செய்தே
செத்திறவாச்சிறப்பெய்தினர்காளிச்செங்குந்தரே.

என்னுஞ் செய்யுளின் கருத்துக்கிணங்கத் தாமும் சில தேவாலயங்களைக் கைப்பற்றிப் பரிபாலனஞ்செய்து வருவதானார்கள். இவ்வாறெங்கும் பலுகிப்பெருமைபெறுந் தகையினர், எவ்வாறு மற்றையரைப்போலச் சிறுகூட்டத்தினராய்க் குன்றிச் சிதைவர்?

அன்றியுந் தேவகணிகையர் யாருந் தங்கட்குரிய ஒழுங்க நிலைகளிற் றவறு திருக்கின், அவர்களை யந்நிலைமைபெற விடுத்த மரபினர்க் கெல்லாம் இம்மையிற் பெரும்பு[illegible]ரியப்பேறுங் கிடைக்குமன்றோ? அத்தேவதாசியரு மூலலிங்க னுள்ளவரையில் யாவராலு மதித்துத் துதிக்கப்பட்டு, மறு[illegible]ற் சாலோக சாமீப பதங்களை யடைவார்களே: அல்லது மணவினையின்றி யோருயர்குலக் கணவனையடைந்து கற்புநிலை கலையாது கடவுட் டொண்டினைச் செய்திருக்கினும், ஒருவகையா[illegible] நற்கதியினைப்பெறலாமே: இவ்விரண்டு நிலைமைகளையும் விடுத்து வரைவின் மகளிரைப்போலாகிக் குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடரிக்காம் பைப்போல் எங்ஙனும் யாங்களின்னகுலத் தாசிகளின்னகுலத் தாசிகளெனச் சொல்லிக்கொண்டு எனக்குலத்தின் பெருமையைக் கெடுக்கின்றார்கள்? அந்தோ! இன்னகுலத் தாசிகள் யாங்களெனப் பலகாற் சொல்லித் திரியினும் பழியில்லையோ: அன்னியரென்றபடி லதை வன்னியரெனமாற்றி வழங்கும் பள்ளியரா[illegible] சக்கரவினத்தரெல்லாந் தாங்கள் மேன்மையடைய வைதிகராகிய வேதியராதியோரிடத்தும் ஒவ்வோர் குற்றத்தைச்சொல்லித் திரிவது போன்றும், கள்ளர் கபடர் பொய்யர் புரட்டர் முதலிய கயவர்களெல்லாந் தங்க[illegible]புல்லப மறைந்தச் சற்குணசிலரா யிருப்போரிடத்தும் ஒவ்வோர் தீமை[illegible]யிருப்பதாகக்கூறிப்பழிப்பது போன்றும், கடிமணஞ்செய்த கணவனை வஞ்சித்துக் கள்ளப்புருடரோடுங்கூடிக் கலவிசெய்யும் வியபிசாரிகளெல்லாந் தங்கள் நடக்கை நலமாகக் கற்புடைப்பெண்டிர்மாட்டுங் கனத்த பிழைகளைக்கூறித் திருத்தியடைதல்போன்றும், காற்கல்வி யரைக்கல்வி கற்றலோடு முழுக்கல்வியாளரென வெளிப்பட்டு அட்டாவதானி முத்தமிழ்க்கவி சகலகலாபீடம் செந்தமிழ்ரத்நாகர முதலாகிய சிறப்புப் பெயர்களை ஒருவர்தராமலே வகிக்கும் பதிதர்களெல்லாந் தாங்கள் சிறப்ப

டையக் கசடறக்கற்ற வித்துவான்களிடத்தும் ஒவ்வோர் குறைசொல்லிக்கொண்டு மகிழ்வதுபோன்றும், யோகிகளிடத்தும் வியபிசாரிகளிடத்துமுண்டாகித் தொண்டமண்டல வேளாளர் கார்காத்த வேளாளர் சோழிய வேளாளர் முதலிய உயர்குலப் பெயர்களை வகித்துத்திரியுங் கீழ்மக்களெல்லாம்தாங்கள் மேன்மக்களாக அவ்வுயர்குலத்தவரிடத்திலேயே ஒவ்வோர் தூர்ச்சடத்தைகளைக்காட்டி நொடிப்பதுபோன்றும், எவ்வகைப்பிரமாணத்தாலும் பதித்துவமென்பதின்றிப் பசுத்துவமேயாயுள்ள விண்ணோதிய தேவர்களை வழிபடும் வைணவாதிய புறச்சமயிகளெல்லாந் தங்கள்சமயவிழுக்குமறையச் சைவமாதிய சற்சமயங்களிடத்தும் ஒவ்வோர்தாழ்வு கூறித்தூஷிப்பதுபோன்றும், அத்தேவதாசிகள்யாரும் வீணே தேவமாதலியதாரணராய் தமதுநலத்தை விலைகொடுப்பார் யார்க்கும் விற்பதல்லது அதற்காவாராகாதாரென்னும் வரைவிலாத மகளிரைப்போலப் பாவவேசிகளாகித்தம்மையிச்சித்துக் கலவிசெய்யவரும் புருடர்களிடத்தில்தம்மைமதித்துமயக்கிப்பற்பலபொருளை யிடைவிடாதளித் தாதரிக்குமாறு அவர்கள் மாதாபிதா மனைமக்கள் முதலிய சுற்றத்தினரிடத்தெல்லாம் ஒவ்வோவாசந்தரங்கக் குற்றங்களிருப்பனவாகக்கூறி அவர்களினும் பகிரங்கமாகிய யாங்களே எல்லாவிதத்தினு மேலானவர்களென நிச்சயிக்கச்செய்து பல பெருங்குடும்பங்களையெல்லா மழிக்கின்றார்களே: இத்தகைய பாவிகளைத் தேவாலயங்களில் பற்றறவொழித்துப் பூர்வமுத்தமக்குலத்தர் தமது பெண்களுக்குக் கல்வி முதலியன பயிற்றிக் கன்னிகையாங்கால் கடிமண நேருமவரையில் இருடியர் தொண்டுசெய்து நற்குண நற்செய்கை ளடையுமாறு கன்னிமாடங்கட்டி விடுத்திருந்ததுபோல் இப்பவுமவ் வுத்தமகுலப் பெண்டிர்க்கு அக்கல்வி முதலியவற்றோடு ஆடல்பாடல் முதலியன கற்பித்துப் பூப்புநேரும்வரையில் தேவாலயத்தொண்டுக்கு விடப்படின், அதனாலப்பெண்கள் நற்குண நற்செய்கைகளை வாய்ந்து நல்ல கணவனைக்கூடி மணஞ்செய்யப்பெற்றுக் கற்புநிலையிற் கலங்காது விற்பனசீலராய் நிற்பரென்பதற்கும் அப்பெண்களுதித்த மரபினர்க்குப் பெருங்கீர்த்தி கிடைக்குமென்பதற்குஞ் சந்தேகமென்னை? இத்தகைய வேற்பாடெக்கரல் நடக்குமோ அக்காலெல்லாத்தேவாலயங்களு மெழில்பெற்றுச் சிறக்குமே.

இம்மட்டில் திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கு முதனூலாகிய நம்பியாண்டார் நம்பிகள் திருவந்தாதியில் "துணையுமளவுமில்லாதவன்" என்னுஞ் செய்யுளிற்கண்ட கமலினியாரவதாரமாகிய பரவைநாய்ச்சியாருடைய மரபினரென்னும் உருத்திரகணிகையர் தரத்தைப்பற்றி விவரித்ததை நிறுத்தி, இனி யிவ்வுருத்திரகணிகையரில் நின்றும் வேறாய்த் தவப்பெண்ணெனநின்ற அனிந்திதையாரவதாரமாகிய சங்கிலிநாய்ச்சியார் தரத்தைப்பற்றி

அத்திருவந்தாதியில் "தஞ்சுமணக்காதலன்" எனவுள்ள செய்யுளின் கருத்தைப்பற்றிச் சில விவரிப்பாம். அஃது-தங்குலத்திற்குத்தக்க மணமகனின்றக்க அதனால் மங்கல நாணிழந்து வைதவ்வியமடைந்த சங்கிலிநாய்ச்சியாரைத்தம்மிடத்து இத்தமணவிருப்பால் நாவலூர்நம்பிகள் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைவணங்கி இவ்வுலகினர் வகுத்தற்குரிய புல்லொழுக்கத்தையே நல்லொழுக்கமாகக்கொண்டு திருமணஞ்செய்தனரென்னுங் கருத்தைக்குறித்திருக்கின்றது. இக்கருத்தை யூகிக்குமிடத்துச் சிவச்செயலால் மங்கலநாணிழந்து வைதவ்வியமடைந்த சங்கிலிநாய்ச்சியாருக் கூழ்தண்டலும் யாளினிச் சிவபிரானுக் கடியளாய்த் தவப்பெண்டீர் அல்லது நித்திய கன்னியரென அவன் சினகரஞ் சேர்ந்திருத்தலே துணிவெனக்கொண்டு சென்றிருப்ப, அங்ஙன மவ்வூழ்தூண்டவந்த நாவலூர்நம்பிக ளவளைக் கண்டு மணந்துகொண்டன ரென்பதேயாம். இம்மணத்தை நாவலூர் நம்பிகள் "இவ்வியனுலககுவழக்கு" என்றதென்னையெனின், தாய்தந்தையர் தம்மிளங்கைம்பெண் பேதையர்க்குச் சுருதிமிருதிகளின் வழக்கால் வேறோர் மணமகனைக்குறித்து மறுமணஞ்செய்விக்க விழைவரேல் மங்கலநாணொடாரென்பதூஉம், அம்மங்கலநாணகற்றி வேறோர் மங்கலநாண்புதுக்கிப் புனைதல் விதியன்றென்பதூஉங் கொண்டெனக. ஆயினிவ் விதியின்படிக்கேனு மிவ்விதியைக் கடந்தேனு மறுமணஞ்செய்யப்பெற்ற கன்னிகை யென்னென் றழைக்கப்படுகிறாளெனில், "புனர்பூ" என்றழைக்கப்படுகிறாள். ஆயினிதற்குச் சுருதிமிருதிகளிலுள்ள பிரமாணங்கள் யாவெனில், "தஸ்மாதேகஸ்யபஹ்வீ-ஜாயாபவந்தியாந்தரம், நைகஸ்யைபஹவ ஸஹ-பதயிதிஹிஸ்ருதிஹி. 1." இதன்பொருள்-ஒரு புருடனுக் கநேகமனைவிய ருண்டாயிருக்கின்றனர். ஒரு பெண்ணுக்குச் சமகாலத்தில் அநேகபுருட ருண்டாயிருப்பதில்லை. என்பது சுருதிவாக்கியப்பிரமாணம். "கிரஹணம்ஸஹஸப்தஸ்ய-பர்யாயாத்பஹவோத்தவா, ஸ்யுரித்பிரதிபத்யர்த்தம்-ப்ராஜாபத்யவசஸ்ததாம். 2." இதன்பொருள்-ஒருவனுக்குப்பின் மற்றொருவனுக அனேகபதிக ளுண்டாவரென்னுங் கருத்துதயமாதற்கே (ஸஹ) சப்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டது. என்பதச்சுருதியிற் பிரஜாபத்யவாக்கியப்பிரமாணம்.

ஸாசேதக்ஷதயோனிஸ்யா-த்கதப்ரத்யாகதாபிவா

பௌனர்ப்பவேனபர்த்ராஸா-புனஸ்ஸம்ஸ்காரமர்ஹதி-3.

இதன்பொருள் வைதவ்வியமடைந்த பெண் பூப்பாகாதவளாயிருக்கின் மற்றொருபதியை மணஞ்செய்து கொள்ளலாம். என்பது மநுமிருதி வாக்கியப்பிரமாணம்

நஷ்டேம்ருதேப்ரவ்ரஜிதே-க்லீபேசபதிதேபதௌ.
பஞ்சஸ்வாபத்ஸுநாரீணாம்-பதிரந்யோவிதீயதே-4.

இதன்பொருள் கணவன் தேசாந்திரியாய் மறைபினும், மரணமடையினும் சந்நியாசியாகிவிடினும், நபுஞ்சகனாயிருப்பினும், சாதிப்பிரஷ்டனாய்க்கெடினும், இவ்வைந்தாபத்துக்களினும் பெண்களுக்குப் புனர்விவாகஞ்செய்யலாம். என்பது பராசரிய மிருதி வாக்கியப்பிரமாணம்.-

பாணிக்ரஹேக் ருதேகன்யா - கேவலம் மந்தஸம்ஸ்க்ருதா
வாசேதக்ஷதயோனிஸ்யா - த்புனஸ்ஸம்ஸ்காரமர்ஹதி-5.

இதன்பொருள் மந்திரத்தோடு விவாகமாத்திரஞ் செய்துகொண்ட பெண்ணுக்கு வைதவ்வியமுண்டானபோது அவள் பிரவிடையாகாதவளாயிருந்தால் அவளுக்குப் புனர்விவாகஞ்செய்யலாம். என்பது வாசிட்ட மிருதி வாக்கியப்பிரமாணம்.

தேயான்யத்ரவிவாஹிதாபிசபலா
த்யாவித்தயோநிர்னசேத்-6.

இதன்பொருள் விவாகமானவளானாலும் புருஷசங்கமறியாதவளாகில் அவளைப் பலவந்தமாக மற்றொருவனுக்கு மறுமணஞ் செய்விக்கலாம். என்பது மார்த்தாண்ட மிருதிவாக்கியப்பிரமாணம்

உத்வாஹிதாபியாகன்யா நஸ்யாத்ஸம்பிராப்தமைதுனா
புனஸ்ஸம்ஸ்காரமர்ஹத் - யதாகன்யாததைவஸா-7.

இதன்பொருள் விவாகஞ் செய்துகொண்டவளானாலும் புருஷசம்போகமறியாதவளாகில் கன்னிகைக்கு விவாகஞ்செய்வதுபோலவே அவளுக்குங் கன்னிகாதானச்சடங்கோடு விவாகஞ் செய்யலாம். என்பது நாரதமிருதி வாக்கியப்பிரமாணம். இவைகளைப்போ லின்னு மனேகப்பிரமாணங்களுள. ஆனல் முன்னர் (தாய்தந்தையர் தம்மிளங்கைம்மைப் பேதையர்க்குச் சுருதி மிருதிகளின் வ க்கால் வேறோர் மணமகளைக்குறித்து மறுமணஞ் செய்விக்க விழைவரேல் மங்கலநாணுடார்) எனவு மெடுத்தி னிதனையே நாரையூர் நம்பிகள் "இவ்வியனுலகநகும்வழக்கு" என்றதெனவுங் கூறியதற்குப் பிரமாண முண்டோவெனில், மேற்கூறிய சுருதிமிருதிகளுக்கடுத்த

உத்திஷ்டநாரிஅபிஜீவலோகம் - கதாஸுமேதமுபசேஷவ ஏஹி
ஹஸ்தக்ராஹஸ்யதிதிஷோ: - பத்யுர்ஜநித்வமாபிஸம்பபூத-8.

என்னு மிம்மந்திரத்தையே பிரமாணமாகவைத்து அம்மங்கலநாணைக் கட்டாது நிறுத்தப்படும். இம்மந்திரத்தின் கருத் தென்னையெனின், (இறந்தவனருகே யேன் விழுந்துகிடக்கிறாய்? விவாகஞ் செய்துகொள்ள வெழுந்

திரு, மறுமணஞ் செய்துகொள்பவனுக்குப் பாரியாவாய்) என்பதேயாம். ஆனும் மந்திரத்தில் "மறுமணஞ் செய்துகொள்பவனுக்குப் பாரியாவாய்" என்றதனால் கணவனிழந்த பெண்ணைக் களத்திரமிழந்த புருடனுக்கே மறுமணஞ் செய்விக்க வேண்டுமோவெனில், இஃததுகூடா விஷயத்தில் ஊடாவிவாக மீமாம்சக்கருத்தேயன்றி வேறன்று. ஆயினித்தகைய விவாகமிப்பரதகண்டத்துள் எங்கு யார் நடத்தினார்கள்? நடத்தி யிருந்தால் வழக்கத்திலிராதேதாவெனில், பெண்களுக்கு வாலை-தருணி-பிரவிடை-விருத்தை என வகுத்திருக்கின்ற பருவநான்கனுள் ஐந்துமுதல் பதினொரு வயதளவும் வாலைப்பருவமாம். இவ்வாலைப்பருவத்தில் ஐந்துமுதலேழளவும் பேதையரெனவும் எட்டுமுதல் நான்களவும் பெதும்பையரெனவுங் கூறுப இப்பெதும்பைப்பருவத்தின் முடிவான பதினொருவயதளவிற் கடிமணநிறைவேறப்பெற்ற கன்னிகைகளாயிருப்பினும் அவர்கள் தமது கணவருடன் கூடி இன்பநலம்பெறத்தக்கோரல்லாமையானும், தங்கணவர்பால் நடந்துகொள்ள வேண்டிய கடப்பாடுகள் இவையிவையென்றறியாதவராகையானும், மகளிர்க்குணங்களாய நாணம் - மடம் - அச்சம் - பயிர்ப்பு - என்னும் நான்கனுள் நாணமென்னு முதற்குணத்தினையே சற்றும் வதியாச் செயலினரா யிருத்தலினானும், உண்டி யுடை முதலியனவு முற்றுராலாய்ந்திடக் கொள்ளுதலே யன்றித் தங்கள் சுயேச்சையா லவற்றைச் சொன்னற்குரியா ராகாமையானும், "பெண்களுக் கெட்டுவயதுக்குமேல் பதினொருவயதுக்குள்ளாக விவாகஞ் செய்துமுடித்த லுத்தமம் அதற்குமேல் முடித்தல் யாவு மத்திமாதிகளிற் சேர்ந்தன" என்னும் விதிகளி லவர்கட்கவ் வுத்தமவிதியைக்கொண்டு நடத்திய விவாகத்தில் ஊழின்செயலால் தருணியராகித் தங்கணவரைக்கூடிக் கலக்குமுன் கைமை நேரின் மேற்கூறிய சுருதிமிருதிகளின் கருத்தின் படிக்கும்,

முருக்கைப்பழியிசழ்க்கைம்பேதையாகறபின்மூரியுரு
திருக்கமறையுமனுவமொப்பறவிருடியரு
முருக்கொடுரைத்தவிதியோம்பியீர்மணமு[illegible]றமைத்த
றிருக்கில்குலத்தருசின்றிமுற்றுறதசெய[illegible]ன்பவே.

எனவும், "அறிவு[illegible]டையோர்கண்ணுக்கணை[illegible]விருக்கா, மூதுமாலைமாதர்தகைவு" எனவும், "வெலியி[illegible]ாதவிளைநிலம்போலுமே, [illegible]லிவின்மாதவர்தவம்" எனவும், "[illegible]க்கடுங்கணற்கஞ்சிக்கவின்மாதர், தாமுடன்றீப்புகுந்த[illegible]" எனவும், "கற்றறிந்த[illegible]ன்மக்கள் கற்பித்தகற்புநிலை, தற்கின்றிப்பே[illegible]தக்கோதான்" எனவும், "[illegible]தினையாமிழந்தமங்கைபன்மக்கட்டோய்தல், விதியோமறுமணமோமேல்" எனவும், "சந்ததியில்லாப்பொழ்திற்றைறயன் மறுமாலை கொள, முந்துமனுவோர்துரைத்தார்முன்" எனவும், "சங்சாரச

சாதிதனைவிருத்திசெய்வதற்கு, மூந்துகைமைகாரணமாமேன்." எனவும், "விதவையர்க்கீர்மணம் வேண்டிடிற்செய்தன், மறைவிற்புணர்தலின் மாண்பு" எனவுங் கூறிய வான்றோர் கருத்தின்படிக்கும் பூர்வ மிப்பரதகண்டத்தில் அந்தணர் முதலிய வெல்லா வருணத்தரு மறுமணஞ் செய்துமுடித்தே வந்தனர். அதனு லாடவரு ளைம்பதுவயதுக்குமேல் அவ்வுத்தம விவாகத்தினைச் செய்துகொண்டு உடனே யிறந்த பலராலும், பதினாறுவயதுக்குமே லவ்வுத்தம விவாகத்தினைச் செய்துகொண்டுசின்னாளிலிறந்த சிலராலுநேர்ந்தகைம்மைகள்மறுமணஞ்செய்யப்பெற்று, தங்கட்குத்தருணவயதுண்டானதுமுதல் விருத்தவயதா மளவுங்கற்புநிலைகலையாது காலங்கழித்தே வந்தனர்.

இதனை யாதாரமாகக்கொண்ட சிலவாடவர் தருணவயதினராய்த் தங்கள் கணவரைக்கூடிக் கலந்திருந்து பின்னர் கைம்மையடைந்த பெண்டிரையும் பிரவிடை வயதினராய்ப் பல மக்கட்பேறடைந்து வைதவ்வியமடைந்த பெண்டிரையுந் தம்மிச்சையால் மறுமணஞ்செய்து கொண்டு அல்லது மறுமணஞ் செய்வித்துத் தத்தமினத்தரோடு நாணமின்றிக் கலத்தல்செய்யத்தலைப்பட்டதன்றி, அப்பெண்டிர்கள்பா லுண்டாய மக்களையும் அவ்வினத்தாருள் கொள்ளல் கொடுத்தலாதிய சம்பந்தங்களைச் செய்யத் தலைப்பட்டனர். இவ்விதிவழு வீதலுந் தம்முள் பலவகையினும் விரோதமும் வினையமும் வீண்போரு முண்டாதலைநோக்கிய சில மரபினர், எவ்வாற்றுனுங் கைம்மை மண மினிக் கூடாதெனக் கைவிட்டனர். அந்தணமொழிய் வேளையருட் பெரும்பாலார் பெண்களுக்கு வாலைப்பருவ முற்றுமுன் செய்யும் விவாகத்தினை நடத்துவ தொழித்தனர். ஆனலவ் வந்தணரு மேனையரு மைம்பது வயதுக்குமேல் அத்தகைய விவாகத்தினைச் செய்துகொள்ளும் வழக்கத்தை நாளது காறு மொழித்திலர். இதனு லந்தண வருணப்பெண்டிருள் பெரும்பாலாரும், மற்றைய வருணப் பெண்டிருள் சிறுபாலாரும் கைம்மையாகி, காமப்பற்றினைக் கடத்தற்குங் கருதிய கருமத்தை முடித்தற்குங் கூடாதவராகி வியபசாரஞ் செய்யத் தலைப்பட்டனர். என் செய்வர் பாவம்? ஆனல் முதுக்கைம்மை யினத்தரைச் சங்கரவினத்தரோடு கூட்டி இளங்கைம்மை யினத்தரைச் சச்சவினத்தரோடுஞ் சேர்த்துக் கொள்ளுதற் கென்னத்தடையெனில், தடையின்று: இக்கால வருண சிரேஷ்டரெனப்படுவோ ருள்ளேயே பெரும்பாலோர் தமதிளங் கைம்மைகட்கு உருவம் - குலம் - வன்னம் - கல்வி - செல்வம் - [illegible]ம்பாடு முதலியவற்றிலும் பரிதானமென்னும் பொருள் வருவாயின்றி பிரதமத்திற் குறைவின்றி வாய்க்கப்பெற்ற மணமகனைப்போல் இரண்டாவதில் வாய்க்கப்பெறுதலரிதாகையால், பெண்களுக்கு மறுமணஞ்செய்து மானத்தைக்காத்து வானத்தைப்பார்த்திருப்பதினும், மாங்கிலிய வறுகூலிவாங்கி மாட்சிமைப்பட்

டாட்சிபெற்றிருப்பது மிகு நலமெனக்கருதி அச்செய்கையைக் கையற
விட்டார்கள். இதனுற் சுவதந்தியஞ் சுதந்திரோகமு மெய்குமாயின.
எவ்வாற்றானும் பொருள்வருவாயே போதுமெனக்கருதி அப்பொருளினு
ஞ்சிறந்தயாளவருவாயைச சிறிதுமதியாத மதிகேடர்க்கு என்சொல்லியெ
ன்னும்? இன்றுங் கலிங்கம் கன்னடம் தொங்குமுதலிய தேயங்களில் பல
மரபினர் கணவனையிழந்த கன்னிகைகட்கு மறுமணஞ் செய்வித்து வருவ
தன்றி, வடதேயத்தில் (இலிங்கபல்ஜலு-இலிங்காயதரு) என்கிற வமிசத்
தில் (சிரயுக்தி) என்கிற மறுமண நடந்தேறியே வருகின்றது. தென்றே
யத்திராம நாதபுரத்தைச்சேர்ந்த சிலவிடங்களில் அகமடையரெனவும்
வேளாளரெனவுமுள்ள சில மரபினர் சுருதிமிருதிகளிற்கூறிய விதிகளு
க்கு வி[illegible]தமாகத் தருணியாகவும் பிரவிடையாகவுமிருந்து புருஷசம்பர்
க்கமும் பல புத்திரப்பேறுமடைந்து கணவனையிழந்த கைம்மைகட்செல்லா
மறுமணஞ் செய்துவைக்கும் வழக்கத்தில் மாறுதிருந்தனர், இதற்குடம்
படாகாத சிலவர் சின்னாளைக்குமுன் தங்களரச நியாயசபையி லொன்று
கூடி, இனி வாலைப்[illegible]ருவப் பெண்களுக்கே சுருதிமிருதிகளின் விதிப்படி
மறுமணஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்றித் தருணிமுதலிய முதுக்கைம்மைகள்
தங்கள் சுயேச்சைகொண்டாவது பரேச்சைகொண்டாவது வேறு கண
வனை மணத்தல் கூடாதென்றும், ஒர்கால் யாரே[illegible]னு மிக்கட்டளையைக் கட
ந்து மீறி நடப்பரேல் அவர்கள் தங்கள் மரபுளே[illegible] கொள்ளல்கொடுத்தலா
திய சம்பந்தங்களற்றுக் குலப்பிரஷ்ட ராதற்குறிய ராவரென்றும் ஒருட்டம்
படிக்கை செய்யப்பட்டு அதுமுதல் காள துகாறுங் கிரமமாய் நடந்தேறி
வருகின்றது. ஆயின் கைம்மைகள் மறுகணவனை மணக்கவேண்டியது
சுசாதியிலா பிறசாதியிலாவெனில், சுசாதியில் மணத்தலுத்தமம். பிறசா
தியில் மணத்தல் மத்திமம், சுசாதியிலேனும் பிறசாதியிலேனும் விதிப்
படி செய்யு மணவினையாலின்றிக் கூடுத லதமம். ஆனவிம்மூவகையி லுத்
தமம் சிறக்க, மற்ற மத்திம வதமச்செய்கையால் அக்கைம்மைகளிடத்தில்
மகார்களுண்டாயின் சிறப்படைவரோவெனில்; அவர்கள் சங்கரவினத்து
ளொருவரா யழைக்கப்பட்டாலும் பூர்வம் சந்திரவமிசக்ஷத்திரிய குலசிரே
ஷ்டரான திரிதராஷ்டிர மகாராஜனும் பாண்டுபூபதியும்போல் அவ்வவர்
கள் தாரதம்மியத்[illegible]க்கேற்றபடி சிறப்படைவதற்குத் [illegible]டையென்னை?
ஆயின் நாவலூர் நம்பிகள் அ[illegible]வகுல சிரேஷ்டராய், திருவவதாரஞ்
செய்து வைதிககுல சிரேஷ்டரான பரவையாரையேயன்றி அவைதிககுல
சிரேஷ்டரான சங்கிலி[illegible]ரையுந் திருமணஞ் செய்துகொண்டதிற் பழி
[illegible]ண்டோவெனில், அத்[illegible]ருமணமிரண்டுந் திருவருட்பிரரேபனையால் நட
ந்துளதாயினும்,

தொந்தலர்கொய்யும்[illegible]ாதுகூர்விழிமையலாலே
பைந்தொடிமடவார்தம்மைப்பார்த்தலாற்கயிலைபெற்பிற

சுந்தரன்பட்டகாதை பிதிரேதுணர்மெவ்போதச
லந்தணர்கீழ்களாவர்கீழ்களந்தணர்களாவர்.

என்ற வான்றோர்வாக்கியஞ் சான்றாயிருத்தலையுணர்க் தடங்குக.

இம்மட்டில் லெளவையெம்மன்னை "நாட்டார்கக்காகுலக்காட்டார்" என்றோதிய தனியனைப்பற்றி நடாத்திவந்த சம்பாஷணையி னிரண்டாவது பிரிவினீற்றில் (ஒருவாற்றானுஞ் சேக்கிழார்சுவாமிகள் தமது மரபினராகப்பதின்மூன்று திருத்தொண்டர்களை யமைத்தாரெனல் பொருந்தாது.) என்றும், (இனிக் கையெழுத்துப் பிரதியாய்ப் புராதனத் திருத்தொண்டர் புராணமொன்று வெளிவரின் ஈதுமின்னுமுள சில பாப்புரட்டுகளும் பாடபேதங்களும் யாதாமோ வறிகிலம்.) என்றுங்கூறியதால் அத்தகைய திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கும் இக்காலச்சிட்டுவழங்கிவரும் திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கும் வித்தியாசங்கொண்டுள்ள பாவினங்களினும், பாப்புரட்டுகளினும் பாடபேதங்களினும் சிலவற்றையெடுத் திங்ஙனமெய்ப்பிக்க உம்மாற் கூடுமோவெனின், அந்நான்காம்வருணத் திருத்தொண்டர் புராணத்தன்றி ஏனைய மூதன்மூவருணத் திருத்தொண்டர் புராணத்தினும் இவைகட்கு மூதனூலாகிய நம்பியாண்டார் நம்பிக ளந்தாதியினுஞ் சிலவெடுத்து மெய்ப்பிக்க ஓர் கையெழுத்துத் திருத்தொண்டர்புராணம் (சாலிவாகன சகவருஷம் ௧௭௦௫-ல் நிகழும் விகாரிவருஷம் தைமீ௳ அ௳ சோமவாரம் சீர்காழி-அமிர்தலிங்கதேசிகரால் எழுதி நிறைவேறிற்று) என வதனீற்றிற் கண்டுள்ளபடி. இதற்குநூற்றுப்பதினேழாவது வருடத்திலெழுதிய பிரதியாய்க் கிடைத்தமையால், அதில் சிதல்களா லாங்காங்கு சிதைந்துஞ் சிந்தியுமுள பாடல்களும் அவற்றினடிகளுந் தளைகளும்போக ஏனையவற்றுள் மேற்கூறிய தனியனில் "இக்கம்பநெடுஞ் சுவர்போற்காட்டாதனபலகாட்டிய கொள்ளையிற்காலை வெறிக்கேட்டான் மறந்தொன்றைமாற்றிமற்றொன்றைநக்கெடுத்தனனே." என்றுள்ளபடி யவ்வெண்மரோடைவராகிய பதின்மூன்று வேளாண்குலத்தரென வுள்ள திருத்தொண்டர் தரத்தினைப்பற்றி மாத்திரம் நம்பியாண்டார் நம்பிக ளந்தாதியாகிய மூதனூலையுங்காட்டி மெய்ப்பிக்கப்புகுமிட்டத்து, இளையான்குடி மாறநாயனார் புராணம் கவி-௧ அடி-௩-ட புராதனம் (நம்பும் வாய்மையின் மிகுமுது நற்குறவர் தவத்தினால்) எனவும், நூதனம் (நம்புமவாய்மையினீடுசூத்திர நற்குலஞ்செய்தவத்தினால்) எனவும், விறன்மிண்ட நாயனார் புராணம் கவி - ௪-அடி-௨-பு-ம் (அப்பொற்பதியினிடைச் சைவவ...தியோங்கவவதரித்தார்) எனவும், நூ-ம் (அப்பொற்பதியினிடை வேளாண்குலத்தை விளக்கவவதரித்தார்) எனவும், மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம் கவி-௭-அடி.-௩ — ௩ மூன்றாமே பு-ம் (அப்பதியிற் புலிபாளுமரசர் சேனாபதியாம்) என்வும்,

நூ - ம் "அப்பதியிற்குலப்பதியாயரசர்சேனாபதியாம்" எனவும், பு - ம் "மெய்ப்பொருளையறிந்துணர்ந்தார் விழுமியவார்தவத்தோர்க்கு" எனவும், நூ - ம் "மெய்ப்பொருளையறிந்துணர்ந்தார்விழுமியவேளாண்குடிமை" எனவும், அரிவாட்டாயநாயனார் புராணம் கவி - ௪ - அடி - ௪ - பு - ம் "மிக்கசெல்வத்தர்மேதகுசீர்த்தியார்" எனவும், நூ - ம் "மிக்கசெல்வத்துவேளாண்டலைமையார்" எனவும், திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணம் கவி- ௧௫ ௨௨ - அடி - ௩ - ௪ - ௨ - முறையே பு - ம் "விலக்கின்மனைறயொழுக்கத்தின்மேதக்கநிலையாளர்" எனவும், நூ - ம் "விலக்கின்மனையொழுக்கத்தின்[illegible]தக்கநிலைவேளாண்" எனவும், பு - ம் குலத்தின்கணரும்பெருமைக்குறு[illegible]ணையர்தங்குடிவிளங்கும்" எனவும், "நூ - ம் "குலத்தின்கண்வரும்பெருமைக்குறுக்கையர்தங்குடிவிளங்கும்" எனவும், பு - ம் "மூன்றுகவொத்தகுலமுதல்வர்மூதறிவுடையார்" எனவும், நூ - ம் "மூன்றுகவொத்தகுலமுதல்வேளாண்குடித்தலைவர்" எனவும், ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணம் கவி - ௫ - அடி - ௪ - பு - ம் "பொன்னிநாடர்க்குப்புகலிடமாய பொற்பினதால்" எனவும், நூ - ம் "பொன்னிநாட்டுவேளாண்மையிலுயர்ந்தபொற்பினதால்" எனவும், மூர்க்கநாயனா[illegible] புராணம் கவி - ௨ - அடி - ௪ - பு - ம் "தம்பற்றுடையநிலையாளர்தம்மி[illegible]றலைமைசார்ந்துள்ளார்" எனவும், நூ - ம் "தம்பற்றுடையநிலைவேளாண்குலத்திற்றலைமைசார்ந்துள்ளார்" எனவும், சாக்கியநாயனார் புராணம் கவி - ௨ - அடி - ௧ - ௨ - பு-ம் "மானாதவளச்சங்கமங்கையின்மெய்தகவெனூற் - கோனார்செய்தவத்துதித்தக்கோனில்பொருடெரிந்துணர்ந்து" எனவும், நூ - ம் "தாளாளர்திருச்சங்கமங்கையினிற்றகவுடைய - வேளாளர்குலத்துதித்தார்மிக்கபொருடெரிந்துணர்ந்து" எனவும், நந்திநாயனார் புராணம் கவி - ௨ - அடி - ௧ - பு-ம் "வரிஞ்சியூரினில்வாய்மையுந்தூய்மையும்" எனவும், நூ - ம் "வரிஞ்சியூரினில்வாய்மைவேளாண்குலம்" எனவும், வாயிலார்நாயனார் புராணம் கவி - ௩ - அடி - ௨ - பு - ம் "தொன்மைநீடியசூத்திரத்தொல்குலம்" எனவும், நூ - ம் "தொன்மைநீடியசூத்திரத்தொல்குலம்" எனவும், முனையடுவார்நாயனார் புராணம் கவி - ௨ - அடி - ௧ - பு - ம் "விளங்கும்வண்மைமிகுமபயன்வென்றித்தானைக்கொருமுதல்வர்" எனவும், நூ - ம் "வி[illegible]ங்குவண்மைமிக்குள்ளவேளாண்[illegible]லைமைக்குடிமுதல்வர்" எனவும், செருத்துணைநாயனார் புராணம் கவி - ௨ - [illegible] - ௧ - பு - ம் "சீரின்விளக்குமப்பதியிற்றிருந்துமொழுக்கின்றலைநின்ற" எனவும், நூ - ம் "சீரின்விளக்குமப்பதியிற்றிருந்துவேளாண்குடிமுதல்வர்" எனவும், கோட்புலிநாயனார் புராணம் கவி - ௧ அடி - ௧ - பு - ம் "நலம்பெருகுஞ்சோணாட்டுநாட்டியத்தான்குடிநீற்று" எனவும், நூ - ம் "நலம்பெருகுஞ்சோணாட்டுநாட்டியத்தான்குடிவேளா

ண்" எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க. இவைகட்கு முறையே நம்பியாண்டார் நம்பி திருவந்தாதி

இயலாவிடைச்சென்றமாதவர்க்கின்னமுதாவிதைத்த
வயலார்முளைவித்துவாரிமனையலக்கால்வறுத்துச்
செயலார்பயிர்விழுத்திங்கறிவாக்குமவன்செழுநீர்க்
கயலாரிளையான்குடியுடைமாறனென்கற்பகமே.

எனவும்,

பேசும்பெருமையவ்வாரூரனையும்பிரானவனு
மீசன்றனையும்புறகுதட்டென்றவனீசனுக்கே
நேசனெனக்குப்பிரான்மனைக்கேபுகநீடுதென்றல்
வீசும்பொழிற்றிருச்செங்குன்றமேயவிறன்மிண்டனே.

எனவும்,

கலசமுலைக்கன்னி[illegible]புதல்விகமழ்குழலை
நலமெய்தவத்தவன்பஞ்சவடிக்கிவைநல்கெனலு
மலகுமெனக்கருதாதவர்கூர்தலரிந்தவரித்தான்
மலைசெய்மதிற்கஞ்சைமானக்கஞ்சாறனெனும்வள்ளலே.

எனவும்,

வள்ளற்பிராற்கமுதேந்திவருவோனுகலுமிங்கே
வெள்ளச்சடையாயமுதுசெய்யாவிடிலென்றலையைத்
தள்ளத்தகுமென்றுவாட்பூட்டியதடங்கையினன்கா
ணள்ளற்பழனக்கணமங்கலத்தரிவாட்டாயனே.

எனவும்,

நற்றவனல்லூர்ச்சிவன்றிருப்பாதந்தன்சென்னிவைக்கப்
பெற்றவன்மற்றுப்பிறப்பறவீரட்டர்பெய்கழற்கு
ற்றவனுற்றவிடமடையாரிடவொள்ளமுதாத்
துற்றவனூர்திங்களூரப்பூதியெனுந்தூமணியே.

மணியினைமாமறைக்காட்டுமருந்தினைவண்மொழியாற்
றிணியனநீள்கதவந்திறப்பித்தனதெண்கடலிற்
பிணியனவன்கன்மிதப்பித்ததைசவப்பெருநெறிக்கே
யணியனநாவுக்கரையர்பிரான்றனருந்தமிழே.

எனவும்,

கொற்றத்திறலெந்தைதந்தைதன்றந்தையெங்கூட்டமெல்லாந்
தெற்றச்சடையாய்நினதடியேந்திகழ்வன்றொண்டனே

மற்றிப்பிணிதவிர்ப்பானென்றடைவாருருவியக்கோய்
செற்றுத்தவிர்கலிக்காமன்குடியேயர்சிக்குடியே.

எனவும்,

தண்டலைசூழ்திருவேற்காட்டேர்மன்னன்றருகவற்றூற்
கொண்டவல்லாயம்வல்லுதரைவென்றமுன்கொண்டபொருள்
மூண்டநன்னீற்றனடியவர்க்கீபவன்மூர்க்கனென்பர்
நண்டலைநீரொண்குடந்தையின்மேவுநற்குநனையே.

எனவும்,

[illegible]டனவாடையன்சாக்கியன்மாக்கற்றடவரையின்
மகடணந்தாக்கக்குழைந்ததின்டோளா[illegible]ம்பர்செம்பொன்
றிசழ்கருமேனியிற்செங்கலெறிந்துசிவபு[illegible]ப
புகழ்தரப்புக்கவனூர்சங்கமங்கைபுவனியிலே.

எனவும்,

இரிவில்லவர்தம்மடியரைத்தன்மூல[illegible]சொன்ன
திருவில்லவரையங்காவரிவோன்பிருந்தா[illegible]வெல்லும்
வரிவில்லவன்வயற்செங்கழுநீரின்மருவு[illegible]தல்ற
செருவில்விரைகமழுந்தென்வரிஞ்சைத்திகழ்சத்தியே.

எனவும்,

மாறுவருனரன்றன்னைமன்னவாலயத்திருந்தி
யாறுவறிவர்மொளிவிளக்கேற்றியகமலராம்
வீறுமலரளித்தன்பெனுமெய்யுயிர்தங்கொடுத்தான்
வீறூர்மயிலையுள்வாயிலாரென்றுவிளம்புவரே.

எனவும்,

என்றுவிளம்புவர்நீரதிபன்முனையடுவோ
னென்றுமருளழிக்கவர்க்காக்கூலியேற்றெறிந்த
வென்றபெருஞ்செல்வமெல்லாங்கனகன்மேருவென்னுங்
குன்றம்வளைத்தசிலையான்றமர்க்குக்கொடுத்தனவே.

எனவும்,

கழிசீக்கடனஞ்சியின்மூர்க்கிருந்தகடிமலரை
மொழிசீன்புகழ்ககழற்சிங்கன்றன்றேவிமுன்மோத்தலுமே
இயழிவிள்குமிழ்மலாமூக்கரிக்தாளென்றியம்புவராழ்
செழுநீர்மருகனன்னூட்டமர்தஞ்சைச்செருத்துணையே.

எனவும்,

பெற்றமுயர்த்தோன் விரையாக்கலிபிழைத்தோர்தமது
கற்றமறக்குந்தொழிற்றிருகாட்டியத்தான்குடிக்கோன்
குற்றமறக்குநக்கோட்புலிநாவற்குரிசிலருள்
பெற்றவருட்கட லென்றுலகேத்தும்பெருந்தகையே.

எனவும் வருவனவற்றாலறிக. இதுகாறு மிவ்வந்தாதிக்கு மப்புராணங்கட்குமுள்ள பாக்களினது வித்தியாசங்களைப்பற்றிக் கூறினும். இனி யிவ்விரண்டினுமுள்ள பாப்புரட்டுகளைப்பற்றியும் பாடபேதங்களைப் பற்றியும் சிலகூறுவாம். அந்தாதி கவி - 40-அடி-3-புராதனம் "பிணையுங்கர்கட்பரவை யின்பேரமைத்தோளிரண்டும்" எனவும், நூதனம் பிணையுங்கர்த்தகட் சங்கிலிபேரமைத்தோளிரண்டும்." எனவும், கவி.- 69 - அடி-1-பு-ம் "தருமணக்காதலன் வீயவே நூல்போனசங்கிலிபால்." எனவும். நூ - ம் "தருமகட்பேசிநேன்வீயவே நூல் போனசங்கிலிபால்." எனவும், ஒயர்கோன் க[illegible]க்காமநாயனர் புராணம் கவி - 215 - அடி - 4 - பு-ம் சிந்தை விரும்பிமகட்பேசி விடுத்தார்சிலருஞ் சென்றிசைத்தார்" எனவும், கவி - 216 - அடி - 2 - 3 - 4 -பு - ம்.

ஏதமெய்தாவகைமக[illegible]ார்க்கிசைத்துமன்றலியற்றநா
டீதங்கிழைத்தான்போன்றிறப்பச்செப்பிமுடித்தாருடனிறந்தார்
மாதராரைப்பெற்றூர்மற்றதனைக்கண்டுமௌமருண்டார்:

எனவும், நூ - ம்.

ஏதமெய்தாவகைமொழிந்துபோக்கவவராங்கெய்தாமுன்
றீதங்கிழைக்தேயிறந்தான்போற்செல்லவிடுத்தாருடன்சென்றூர்
மாதராரைப்பெற்றூர்மற்றதனைக்கேட்டிமனிமருண்டார்.

எனவும், கவி-உசஎ-அடி-௧௨௩-பு-ம்.

தையலார்சங்கிலியார்தந்திறத்தேசடத்தத்தகாவினையை
யுய்யவேண்டினவுடையாருஞற்றூரென்றங்குலசறிய.

எனவும், நூ-ம்.

தையலார்ச[illegible]கிலியார்தந்திறத்துப்பேசத்தகாவார்த்தை
யுய்யவே[illegible]டினவுடையார்குணாயாரென்றங்குல[illegible]றிய.

எனவும் வருவனவன்றி, எ[illegible]ப புராணங்கடோறும் பாடபேதங்கள் பல வாயுளவாதலின் இவ்வளம் விரியுமென்றஞ்சி இம்மட்டில் நிறுத்தினும், அவற்றை யினி வெளிவரு மப்புராதனத்திற் காண்க.

இதுகாறுங் கம்ப[illegible] கவிஞர் வேளாளர் தரத்தைக் குறித்துப் பாடிய திருக்கை[illegible]லரங்கேற்றன் முன்னிலையில் விளைந்த

சம்பாஷணைகளின் விரியை இனி தொகுத்துக் கூறுமிடத்துக் குன்றை முனிவராகிய சேக்கிழார்சுவாமிகள் நாவலூர் நம்பிகளருளிய திருத்தொண்டத்தொகைப் பதிகத்தை முதனூலாகக்கொண்டு நாரையூர் நம்பிகள் வகைபெறவோதிய திருவந்தாதிக்கிலங்க விரித்துத் திருத்தொண்டர்புராணம் பாடினரென்பதூஉம், அத்திருத்தொண்டர் புராணத்தில் தனித்திருத்தொண்டரறுபத்து மூவருள் மரபுகுறித்திராத பல திருத்தொண்டர் வரலாற்றினை யாய்ந்து கம்பரவ் வேளாளர் திருக்கைவழக்கத்தில் எண்மரையும் புகழேந்தியார் செங்குந்தர் திருக்கைவழக்கத்தில் பதினல்வரையு மமைத்தனரென்பதூஉம், இவர்கட்குப் பிற்காலத்தினர் அவ்வேளாண் டிருத்தொண்டரெண்மரோ டைவரைக்கலந்து ஆறுபதின்மூவரையுந் திருத்தொண்டர்புராணத்திலேற்றி அதற்காதாரமாக உபமன்னியர் பக்தவிலாசம் அகத்தியர் பக்தவிலாசம் திருத்தொண்டர் புராணசாரம் திருத்தொண்டர் புராணவரலாறு முதலியனவெல்லா முறையே உபமன்னியமுனிவர் அகத்தியமுனிவர் உமாபதி சிவாசாரியா ரியற்றியதெனக் கற்பித்துவைத்தனரென்பதூஉம், கமலினியா ரனிந்திதையா ரவதாரமாகிய பரவையார் சங்கிலியாரென்னு மிருமாதர்களும் சிவபெருமானுடைய திருவருட்பெறா தேவியாருடைய மறக்கருணை பெற்றவராகலின் இவருள் பரவையார் யாதொரு நாயகனையு மணவாத நித்திய கன்னியரான உருத்திரகணிகை மாருள்ளுக்கும் வைதிககுலத்தி லவதரித்திருப்பச் சங்கிலியா ரிவ்வுருத்திர கணிகைமார்க் கதிதேவதையாகிய கங்கையார் வரபக்கனிய வேளாள்ரென்ச் செல்லகின்ற அவைதிககுலத்தி லவதரித்திருப்ப எமதப்பராகிய நாவலூர் நம்பிகளும் சிவபிரானுடைய மறக்கருணை பெற்றவராகலின் தாம் ஆதிசைவ வேதியர்குலத்தி லவதரித்துத் தமது குலவிதிமாறி அவ்விருவரையுந் திருமணஞ்செய்தன ரென்பதூஉம், அவ்விருவரில் தாய்தந்தையரால்கொடுக்க நிச்சயித்துச்செய்த மணமகனிறக்க வைதவ்வியமடைந்து மங்கலநாணிழந்தவரான சங்கிலியாரை அந்நாவலூர் நம்பிகள் மணந்தது இவ்வியனுலக நகரும் வழக்கேயன்றி வைதவ்வியமடையினு மங்கலநாணிழவாது நிற்கும் கன்னிகையை விதிப்படி மணஞ்செய்துகொள்ளுதல் இவ்வியனுலக நகரும்வழக்கன்றென்பதூஉம் சித்தமாயின.

33. இங்கே கம்பருக்கும் அஞ்சனாட்சிக்குமுள்ள நட்பு இவ்வாராகத்தான்பாடிய விசாலாயணத்தை அரங்கர் கோயிலின்முனரங்கேற்றச்சென்றபோது அங்குளமிருந்த வைணவரவரைநோக்கி உமது குமாரன் அம்பிகாபதியும் சிறந்த வித்துவானாகையால் அவன் கையொப்பமும் வேண்டுமென்ன அதற்கவர் "முன்னே பிறந்தகாதைப்பார்க்கிலும் பின்னேமுளைத்தகொம்புவலியுடையதல்லவா" என்றெண்ணித் தன்னிடத்துள்ள கற்றுச்சொல்லிகளில் இருவரையனுப்பி அவனை வருவித்துக் கையொப்பங்கே

ட்க அவனிக்காவியத்தில எனக்கென்ன வாஸ்பதமிருக்கின்றதென வினவ அப்படி வினவியோன் பழிலைச்சொன்மாருத வோர்மகவாகி ஆளுடையபிள்ளையாரைப்போல் ஆண்டொருமூன்றேயுள்ளாராய் அவ்வரங்கிலேயே வப்பிள்ளையாரைப்போல் அருந்தமிழ்பாடும் பெருந்தகையாளனுயு மிருந்தமையால் அவ்விராமாயணத்துள் சளசள-களகள-கொளகொள-கிளுகிளு-என வீரடுக்கொலியாய்வரும் பாடல்களைக்கூற அதற்கவன் சந்தோஷித்து நாம் கையொப்பம் அல்லது சாற்றுக்கவி கொடுப்பது விசேஷமல்லவென்று தோத்திரமாக "கம்பனுடனுமை" என்னுஞ்செய்யுளைக் கூறினனென்றாற் போல, இவ்வஞ்சனுட்சியும் கம்பனையு மவர்காவியத்தையும் வெகுவாய்க் கொண்டாடி அக்காவியத்தில் தனக்குமோராஸ்பதமிருக்கக்கேட்டு ஸ்தோத்திரமாக "அம்பராவணிசடை" என்னுஞ் செய்யுளைக்கூறினளாம் ஆனல் தில்லைவாழந்தணரும் திருநறுங்கொண்டைச் சைனரும் மாவண்டூர்க்குருமானும் கையொப்பத்தோ டொழிந்தார்களாம். ஆ! ஆ! இதுவியப்பினும் வியப்பு: இப்படி யொவ்வொருவரும் தங்கட்கோ ராஸ்பதமுள்ளதோவென்றுகேட்க அவருண்டென்றுகூறியவற்றுள் அவர்களடைந்த கீர்த்தியென்னையோ? அமணதேவர்களை யாராதிப்பவரென்றும், இரும்படிக்கு மிழிதொழிலவரென்றும், நிலையற்ற நெஞ்சினரென்றும், எதுமறியா விளம்பிள்ளையென்றும் அவ்வவர்கள் சமயாசாரத்தையுஞ் சாதித்தொழிலையும் முதறிவின்மையையும் இழிவுச்சிறப்பாயெடுத் தேசியதேயன்றே? இஃது தழவலை நூரடிமைப்பயலே! ஆயனையாமேக்கிப்பயலே! ஒச்சனை யுடுக்குதட்டிப்பயலே! மங்கலியை மயிர்பிடுங்கிப்பயலே! என் றெள்ளுதல் போலன்றே? இவ்வாறு தங்கட்கக் காவியத்தில் ஆஸ்பதமிருக்கக்கண்டு கையொப்பமுந் துதிகவியுஞ் செய்தனோர் (அக்காவியம் சைவேதிகாசமாயிருப்ப அதனை வைணவேதிகாசமாக்கவும் அவரையு மம்மதத்தவரெனச் சாதிக்கவும் எத்தனையோ துதிகவிகளும் பாயிரக்கவிகளும் அதற்கேற்றபடி பாடிவைத்ததன்றிக் கம்பர் அரங்கநாதர் வேண்டுகோளால் சடகோபரந்தாதியும் பாடியதாகவொன்று பாடிவைத்தபடி) ஒவ்வோர்சாற்றுக்கவியும் பாடியதாக அமைக்காது விட்டதற்குக் காரணம் யாதோவறிகிலம். இவ்வுலகி லிக்கால் ஓரவதானமுஞ் செய்யவறியாதான் அட்டாவதானியென்றும், ஓர்வண்ணமு மோதவறியாதான் வண்ணக் களஞ்சியமென்றும், ஓர் தமிழையு முணர்ந்தறியாதான் முத்தமிழ்க் கவியென்றும், ஓரிலக்கணமுங் கேட்டறியாதான் பஞ்சவிலக்கணியென்றுந் தமக்குத்தாமே பெயர்வகித்து அவ்வகித்தலுக்கேற்ப அவரையொத்தசிலரால் அளவற்ற சாற்றுக்கவிகளைப்பெற்றும் அளவற்ற சாற்றுக்கவிகளை அவ்வவர்க்குத் தாம்கொடுத்தும் அசாசனப் பிரக்யாதி யடைகின்றார்களே; இயற்கையிலேயே வெல்லாமும் வல்ல இக்கம்பனாருக்கு நாலொரு சாற்றுக்கவியேனும் பாடி நாம்

டிவைக்கலாகாதா? அன்றியும் விநோதரசமஞ்சரி யென்னும் புத்தகத்திற்
கண்டுள்ளபடி பொற்களந்தை புகழேந்திப்புலவர் இக்கம்பருக்கு நண்பரா
ய்த் தாம்பாடிய நளவெண்பாவிற் பல தூராக்ஷேபனைகள்செய்த கூத்தருக்
குப் பகைவராயிருக்க, ஏனவரைத் திருவரங்கத்து வைஷ்ணவர் அவரிடங்
கையொப்பம் வாங்கிவரும்படிக்குக் குறித்திலர்? மறந்தனர்போலும்: அல்
லது சங்கமிருந்த பாண்டிநாட்டுச் சமஸ்தான வித்வானாயிருந்து, பின்
னரந் நாடுமுதலிய வெல்லாநாடுகளுக்குந் தலையாய சோழமாநாட்டுச் சமஸ்
தானவித்துவானாகி, கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய கூத்தருக்குங் கவின்றுணைவரா
யிருந்தனராகலின்: இவர் பள்ளிக்குப்பத்துக் கம்பட்ட வுபாத்தியாயரென்
பதுபோல உழவர்நத்தத்திற் கோச்ச வுபாத்தியாயரா யிருத்தலைப்பற்றிக்
கையொப்பங்கிடைத்த வரிதென்று கைவிட்டனர் போலும். இவையெல்
லா மிம்மட்டில் நிற்க - இக்கம்பர் தான்பாடிய மும்மணிக்கோவையை
வேளாளப்பிரபு அலக்ஷியஞ்செய்து கிழித்துத் தன்முகத்தெதிரி லெறிந்த
போது, இன்றோடு நமக்கு மிவர்க்குமுள்ளசம்பந்தம் அற்றுப்போய்விட்ட
தே இனியெங்குச்சென் றெவ்வாறு பிழைப்போம் எனத்துக்கித்த தெற்
றினுக்கு? முன்னர் பாண்டியதேசாதிபதி சந்தோஷித்து இத்தகைய வித்
வசிரோன்மணி கால்நடையாய்ப் போகவரவிருத்தல் புகழன்றென் றபி
மானித்து யானைத்தந்தத்தால் விசாலமான தொட்டிசமைத்துக் கலைக்குப்
பொற்றகடு சித்திரித்து வேய்ந்து அடியிலே நீலரத்தினத்தாற் கால்கண்ட
ந்து பொருத்தி மரகதரத்தினத்தாற் குமிழ் நிரைத்து மேலுக்கு விசித்திர
மாகிய சரிகை முகமற் பன்னூங்கு விரித்துநெருங்க முத்துக்குச்சுகத்து
க்கி கலையினிருபுறமும் தங்கத்தாற் சிங்கவுருவமைத்து அதற் கதியுசித
மாகக் கொத்துவேலைசெய்து கண்ணுக்கு நீலமும் பல்லுக்கு வச்சிரமும்
வாய்க்குப் பத்மராகமுமழுத்திக் கொடுத்த விலையுயர்ந்த பல்லக்கும், குடக
தேசாதிபதிகொடுத்த சப்தலக்ஷணங்களமைந்த ஒருகடசம் யானைகளும்,
சிந்துதேசாதிபதிகொடுத்த நூறுத்தமச்சாதிக் குதிரைகளும், மாளவாடி
தேசத்தரசன்கொடுத்த இருபதொட்டகங்களும், காஷ்மீரதேசாதிபதி
கொடுத்த ஒவ்வொன் றுயிர மிரண்டாயிரம் விலையேறப்பெற்ற உயர்ந்த
பத்துச் சால்வைகளும், ஆந்திரதேசாதிபதிகொடுத்த பல கண்டவாள
எருதுக்களும், கூர்ச்சர தேசாதிபதிகொடுத்த வைரத்திருபாணங்களும்
முடிவில் சோழதேசாதிபதியாகிய குலோத்துங்கனால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற
விலையுயர்ந்த பட்டாளங்களும், சங்குசக்கரக்கடுக்கனும், கவரத்தின்கண்
டியும், வச்சிரப்பதக்கமும், ஆணிமுத்துமாலையும், தங்கக்காப்புகொலுசும்
எங்கேபோய்விட்டன? ஒவ்வொன்றைத் தனித்தனி விற்றுச் சீவித்தாலும்
சாங்காலளவுங் குறைவில்லையே; அன்றியும் பலவகை நந்தக் கிராமாதிபதி
யாகிய அவ்வேளாளப்பிரபு வருடந்தோறுங் கொடுத்துவரும் பத்து ரசகை

சன்னைச்சம்பாநெல் பிராணன் போமளவு மிருக்கின்றதே: அவர் மஹாராசாக்கள் பலர்முன்னிலையில் இவர்க்குத் தத்தத்தோடுங் கொடுத்தவதனை என்னகோப மிருந்தபோதிலு மீட்டுக்கொள்ளுவரா? ஓ நல்லறிவிற்சிறந்த நண்பர்களே; இப்படிக்கெல்லா மிக்கம்பருக் குண்டாகியுள்ளனவாய்ப் பலரால் பிதற்றிவருஞ் சரிதைகளை யுய்த்துநோக்குமிடத்தில், ஆங்கிலேய 1891-வது வருடம் திராவிட பாஷையினு மாங்கிலேய பாஷையினுந் தேர்ச்சிபெற்று B.A. முதலிய பட்டங்களடைந்துள்ளவொருவரால் "அமரம்பேடு வீராசாமிசெட்டியார் கம்பர் சரித்திரத்தை விநோதரசமஞ்சரி யென்னும் புத்தகத்தி லெழுதியிருக்கிறார், அது வறிதே போது போக்குவார்க் குபயோகமாக விநோதமா யெழுதப்பட்ட தொன்றன்றி உண்மை யென்று கொள்ளற்க." என்றோர் பரீக்ஷைப்புத்தகத்திற் பதிப்பித்தபடி, எல்லாம் பொய்யேயன்றி மெய்யென்பதற்கு ஒருவாற்றானுஞ் சான்றின்மை யறிக.

34. இச்செய்யுளொன்றனைக் கூத்தர்முதலின் மறத்தாற்றாலும் பின்ன ரறத்தாற்றாலு மாற்றிக் கூறியதற்கே இங்ஙனமாக-இதற்குக்காதை கம்பரென்பவர் முன்னோர் கைக்கோளன் மனைவிபால் களவுப்புணர்ச்சிசெய்யக்கருதிச்சென்று அவள் கணவனோர் குறுந்தடிகொண்டடிக்க நேர்ந்தபோது பாடியதெனப் பிதற்றிய பாடலுக்கொப்ப, அவரே மற்றொருகால் வலைஞன்வீட்டினு மதுகருதிச்சென் றகப்பட்டுக் கொண்டபோது பாடியதெனப் பிதற்றி,

இருளைவிருள்விழுங்கியெவ்விட முந்தோன்று
திருவிழியுங்கோல்வழியேயேக - வருமிரவில்
வந்தநுண்டுசேர்ந்ததில்லைமாலேயல்லமலே
யந்தமனையுந்தன்மனையே.

எனப் பின்னிரண்டடியையும் வேறுபட மாற்றிவழங்குவர். இதன் முன்னிரண்டடிக்கும் பின்னிரண்டடிக்கு முள்ள சொற்சுவை பொருட்சுவைகளைத் தூக்கிப்பார்க்க, அக்காதையின் சம்பந்தம் தலைதூரமாதலை ஆன்றவறிவுடையோ ராய்ந்துதெளிக. ஆயினுமக் கம்பரானவர் களவுப்புணர்ச்சியைக் கருதிக் கைக்கோளன் வீட்டினும் வலைஞன்வீட்டினு நுழைந்து-அவ்வவ்வீட்டின் றலையரா லறையப்பட்டாரென்பதும் ஒரு புகழோ? ஆனால்;

செந்நெல்லாலாயசெழுமுளைமற்றுமச்
செந்நெல்லேயாகிவிளைதலா- லந்நெல்
வயனிறையக்காய்க்கும்வளவயலூர
மகனறிவுதந்தையறிவு.

என்ற வான்றோர்வாக்கின்படி, அவர்தக்கை விதலைவகவேணயராயிருந்த சாம்பிரதாயத்தைக் கைவிடாமல் விபசாரிகளேணயரா யிருந்தன ரென்பதை விளக்கிப் புகழ்ந்ததுபோலும். அந்தோ! அவர்க்கெங்கு மிலாச்சிங்காரத் தோடுங் கற்பித்துவைத்த இரண்டு கடுக்கர்தைரானின் கணமுங் காம்பீரியமும் கமரிந்கவிழ்த்த காராவின்பா லாய்விட்டனவே; இத்தகைய விழிதொழில்களைக் கொண்டிதாரேனு ஒருவனை மேம்பர்வற்றவனெனப் பலகாலும் பலராற் புகழ்ந்துகொள்ளுவது! இதுவெகுசேர்த்தி வெகுசேர்த்தி.

35. இச்சரிதையின் விரிவைப் பூர்கம் சைலாயபரம்பரை மெய்கண்ட சந்தானம் சிற்றம்பலநாடிக ளாதினப், நாவினுன் மழுவேந்து ஞானப்பிரகாசவள்ளலா ரருளிச்செய்த "வீரநாராயணர்விஜயம்" என்னு நூலினுட் கண்டுதெளிக.

36. இந்நாட்டினர் தலைகொடுத்தற் கஞ்சினராதலால் நாசதுசாறும் "தலைகொடாமரபினர்" என வழங்கின்ற, மற்றைய நாட்டினரோடு மணவினையாதிகளிற் சம்பந்தங்களைப் பெறாது திருமலைநாயக்கன் பட்டினத்திற் கருகே தங் குலவொழுக்கங்களிற் குன்றாது தனியே யிருப்பவரென்றறிக.

37. இதற்குமு னச்சிற் பதித்துள்ள பிரதியினும் கன்னபாரம்பரையினும் சிங்காதன வருவாயிருந்த சிரங்கள் யாவும் அவ்வவற்றி னுடல்களையொட்டிக்கொள்ளுதற்கெழுமாறு "எழுப்பெழுபது" என வேறோர் பிரபந்தம் திருவாய்மலர்ந்தருளியதாகப் பதித்தும் வழங்கியுசிற்றலால், யாருமதனை முன்னரோரோவிடங்களில் வழிபடலாயினேம். ஆலோசிக்குமிடத்துக் கூத்தரது வேண்டுகோளுக்கும் அச்சிரங்களின் ஒருமைக்கும் இச்செய்யு ளொன்றே யநுகரணமாகசிற்றலால், இதனாலேயே யச்சிரங்களியாவு மெழும்பிப் போய்த் தத்தமுடல்களோ டொட்டிக்கொண்டன வென்பது திண்ணம். அன்றியுங் கூத்தர் கட்டளைக் கிணங்கிப் பன்னூட்டினர் சிரங்கொய்த நாளில் அவர்க்கன்னியனுகிய ஓர் வன்னியனும் பெரும்புகழ்பெறுமாறு தனது சிரங்கொய்து தர அதுவுமத் தொகையுட்கலந்து பின்னரெழாணமயின் அதற்கென வேறோரெழுப்பெழுபது பாடி அதனையுயிர்ப்பித்தனரெனவும், இவ்வா றுயிர்த்தெழுந்தோர்யாரும் அவ்வரசின்கண் பல வெகுமதிகளும் விருதுகளும்பெற் றுணக்தச் செருக்குற் றுடியபோது அக்கூத்தர் "களிப்பெழுபது" என்றோர் பிரபந்தமும் பாடினரெனவும் வழங்குவர். இவையனைத்தும் "உலகாய்க்கோரேவதி ஊர்வாய்க்கோ பலவழி" என்பவும், "[illegible]தையிற்பேசக சாட்சிக்கேக்க" எனவும் வழங்கும் பழமொழிகளா லுறுதிப்படுத்தவ.

38. இக்கங்கணமொன்றே சுயபூஜிதகங்கணம் பரதூஷணகங்கணம் என விருவகைத்தாகி, அவ்வேளாளருள் சற்பீசராயுள்ளோர் சுயபூஜிதகங்கணத்தையும் துற்பீசராயுள்ளோர் பரதூஷண கங்கணத்தையுமேற்று நடத்தி யுள்ள காரியங்களைக் கூற, ஆதிசேடனைப்போ லாயிரநாக்களைப் படைக்கினு மமையா. எழுதவென்றாலோ வெண்ணிலவான வேடுகளினு மடங்கா. இருந்து மற்றவைகளை எண்ணிட வென்றாலும், உள்ள மூடம் பேலாங்கொள்ளினும் போதா. அவற்றுள் மறப்பெனும் பகைவன் வாய் மடுத்தமை போக எமது நெஞ்சுள் நின்றனவற்றை இவ்வவதாரணயத்தில் இதற்கு முன்னும் பின்னு மெடுத்துக்காட்டிய சிற்சில காரணகாரிய முகத்தானே தெள்ளிதின் விளக்கியுள்ளே மாயினும், சற்பீசருடைய சுயபூஜித கங்கணம் இவையிவை யெனவும் துற்பீசருடைய பரதூஷண கங்கணம் இவை யிவை யெனவும் தெள்ளியோ ரறிந்துகொள்ளுமாறு இங்ஙன மெம்மாற் கூடியவளவிற் பகுத்துக்காட்டுதும். முதலாவது சற்பீசருடைய சுயபூஜித கங்கணம் - இதிகாசாதியிறைமைகொணூல்களில் - தங்குலச்சிறைத்தனைபெற நிறுவியும், நிகண்டாதிகளாய் நிகழ்கருவி நூல்களில் - வைதிகப்பால்ராய் வரைந்துவிளங்கியும், நாற்குலக்கடையாய் நணுநுநாணி - மூச்குலக்கடையாய் மொழிந்து நூலியற்றியும், தொண்டருண் மறையோர் தொகைக்கிணையாகி - பிண்டவந் நூற்பா வினிநசில்திருத்தியும், மற்றிவைமெய்யா குறவிருவடநூல் - பற்றிலர்செய்த பான்மையாய் விதித்தும், சார்புநூலாகச் சாரம்வரலாறென் - றோர்தில்லைமறையோ னுரைத்ததென்றுஞற்றியும், ஒதிவைமுதலா வள்ளபற்புதுமையின் சாதனமாயிரு சதகமிருமித்தும், இப்படிப் பல பத்தியரூபங்களிற் புணர்த்தல் புரட்டல் புதுக்கல் முதலியனவற்றைச் செய்ததும் போதாமல்; கத்தியரூபங்களாய் ஔவையார் சரித்திரமெனவும், அதிலௌவையார் ஓர் பாவின் முன்னிலையில சோழனுக்குமுன் ஒட்டக்கூத்தரை யவமதித்துப் புகழேந்தியை மதித்தனரெனவும், கம்பர் சரித்திரத் தொருபகுதி யெனவும், அதில் கலைமகளாரைக் கம்பர் வருவித்து ஓர்மகிமைகாட்டி சரஸ்வதியந்தாதி பாடினரெனவும், கம்பரி ராமாயணம்பாடி யரங்கேற்றியதெனவும், அதில் கம்பர் கவிக்குமுன் நமது சவி பரிமளிக்காதென ஒட்டக்கூத்தர் தாம்பாடிய காவியத்தைக் கிழித்தெரிந்தனரெனவும், ஒட்டக்கூத்தர் சோழனுக்குப் பெண்பேசிய சரித்திரமெனவும், அதில் புகழேந்திப் புலவர் சிறைக்கணிருந்த இழிகுலத்தருக்குக் கல்விப்பயிற்றி அரசன்முன் கூத்தரை அவமானபடுத்தினரெனவும், புகழேந்திப்புலவர் களவெண்பா பாடியதெனவும், அதிலாட்சேபஞ்செய்த கூத்தனை கம்பரெதிர்த்துப்பேசி வாய்மூடச்செய்தனரெனவும் இப்படி பலகதைகளை கற்பித்து வரைந்து வைத்ததேயாம்.

197

இரண்டாவது துர்ப்பீசருடைய பாதாஷணை கங்கணமோவெனில்-அச்சற்பீசரால் புணர்த்தியும் புரட்டியும் புதுக்கியுமுள்ள பத்தியருஷங்களையும் ஒவ்வோர் காதைமுன்னிலையிற் கற்பித்துவைத்த கத்தியருஷங்களையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு, தமக்கினியருமினத்தருமான கம்பரையும் புகழேந்தியையும் சிலகாரணத்தால் மறைத்தாற்றிலாண்ட அறத்தாறுசெடவர் வருட்கடலாகிய கூத்தரையும் அவரினத்தரையும்-புறப்பழித்தெங்கும் புலம்பித்திரிதலோடு-புராதன நூல்களிற்பொறித்துவைத்திருத்தலும், இசைக்கதையிசைக்கவி யெடுத்தெறிந்தெட்டுக்கோட்டை - வசைக்கந்த கவிகளைவரைந்து வெளிவிடுத்தலும், கைத்தொழிலாப் பேண்கவின்புண்ணியத்ததா - நெய்த்தொழிலதனைநீசமென்றேசலும், ஆன்றோர் பெயரையு மரும்பெருநூலையும் - சான்றோரென்மாற்றித்தம்ம தென்றிசைத்தலும், குலகலங்கடந்தோர் கொள்கையைக்கூறி - நலனுறுமவரையுநாடோறும் பழித்தலும், கூத்தரேமுன்னோர்செய்கோதில் பன்னூல்களைப் - பார்த்திடிலக்கணம் பஞ்சினிற் சிதைத்தலும், பொய்க்கோடமர்க்குப் பொன்றிகெமென்றே - கைக்கோளர் சென்றுகழறவாயுளர்தலும், ஆகிய வித்தகைய புன்றொழில்களை இடைவிடாது நடத்திக்கொண்டிருப்பதோடு; அக்கைக்கோளரைக் காணும்போதும், அவர்களைப்பற்றிப் பேசும்போதும், அவர்களுடைய வரலாறும் பிரபாவமுஞ்சற்றுமறியாத பலரிடத்தில் தாங்கள்மரபினும்தொழிலினும்நெறியினும்நேயத்தினும்,கடைபட்டவராயும்,பவத்தொழிலினராயும்- புன்னெறியினராயும் - புலையர்நேயராயுமிருந்தும்- முற்பட்டவராயும்-புண்ணியத்தொழிலினராயும்-நன்னெறியினராயும்-நற்சனர்நேயராயுமிருக்குமவர்களைக்கீழ்மக்களென்றும், அவர்களோடு கேண்மைசெய்தல் கூடாதென்றும், இவ்வாறு பலகூறித் தம்மைத்தாமே மேலாக்கிக்கொண்டு; "கற்றனவுங் கண்ணகன்றசாயலுமிற் பிறப்பும்-பக்கத்தார்பாராட்டப்பாடெய்தும்-தானுரைப்பின்-மைத்துனர் பல்கிமருந்திற்றணியாத - பித்தனென்றெள்ளப்படும்." என்ற வான்றோர் வாக்கியத்திற்கிலக்காகுவர். இவருளும் யாதேனுமோர்முன்னிலையிற் பெருஞ்செல்வமெய்திடப் பெறுவோருராயின்,

பெருநடைதாம்பெறினும்பெற்றிபிழையா
தொருநடையராகுவர்சான்றோர்-பெருநடை
பெற்றக்கடைத்தும்பிறங்கருவிநன்னாட
வற்றேயொருநடைகீழ்.

என்று முதுமொழிக்கிலக்க வேறு வேறு நடையினராகித் தம்மைப்பிறர் மதிக்குமாறு பல நூல்களையுஞ் சறபித்து வழங்குவர்.

கோடேந்தகலல்குற்பெண்டிர்தம்பெண்ணீர்மை
சேடியர்போலச்செய்தேற்றூர் - கூடிப்
புதப்பெருக்கம்போலத்தம்பெண்ணீர்மைகாட்டி
மதித்திறப்பர்மற்றையவர்.

என்றும்,

மைதீர்பசும்பொன்மேன்மாடமணியழுந்திச்
செய்தவெனினுஞ்செருப்புத்தன்காற்கேயா
மெய்தியசெல்வத்தராயினுங்கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற்காணப்படும்.

என்றுங்கூறிய பெரியோர் கருத்தை இவர்களறியார்போலும். இப்படி யிவர்கள் தம்மைத்தாமே சிறப்பித்துக்கொள்வதோடு நில்லாது அக்கைக்கோண் மரபினரைக் கண்டபோதுங் கேட்டபோதும் பழைய பகைமை பாராட்டி அவதூறுபேசித் திரியினும், அவர்கள்

கடித்துக்கரும்பினைக்கண்டகரநூறி
யிடித்துநீர்கொள்ளினுமின்சுவைத்தேயாகும்
வடுப்படவைதிறந்தக்கண்ணுங்குடிப்பிறந்தார்
கூறார்தம்வாயிற்சிதைந்து,

என்னும் பெரியோர் வாக்கியத்தைப் பேணி வாளாதே யிருக்கவிருக்க, இவர்களிடைவிடாது செய்துவருஞ் சின்மிஷங்[illegible]ளவிலவாம்.

பூர்வம் தில்லைவாழந்தணருளொருவரும் சந்தானகுரவருளொருவருமாகிய உமாபதி சிவாசாரியார்காலத்தில், அத்தில்லையி லரசாண்டிருந்த நிரியம்பகச் சோழராஜன் அவர்தம் பத்திமையையும் அதனால் விளங்குந் தெய்வீகத் தன்மைகளையு நன்குணர்ந்து, அவரிடத்தில் தனக்குற்ற மெய்யன்பின் மேம்பாட்டால் சிவிகை-கவிகை-திருச்சின்னம்-சாமரம்-பகற்றீவட்டி-என்னுமிவைகளை விருதாகக்கொடுத்து உபசரித்து வந்தான். அங்ஙாளிலோர்நாள் உமாபதி சிவம் தாமக்காலேற்றுள்ள கட்டளையாகிய ஸ்ரீ நடராசப்பெருமானது உச்சிக்காலபூசையை முடிக்கு[illegible]று அச்சின்னங்களோடு சென்று முடித்துவிட்டுச் சிவிகை மீதாரோகணி[illegible]து, வெண்கொற்றக் குடை நிழற்றவும் திருச்சின்னமூதவும் வெண்சாமரை யிரட்டவும் பகற்றீவட்டி பிடித்துவரவும் தமது மாளிகைநோக்கிச் செல்லுகையில், எதிர்ப்பட்டெழுந்தருளிவரும் சந்தானகுரவருளொருவரும் அவரதாசிரியருமாகிய மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியார் அவர்வருகின்ற வாடம்பரத்தைக் கண்

ணூற்று, ஏனையா பகர்குருடரே! என்றுரைத்துக் கூவினர். அதுகேட்ட உமாபதி சிவம் திடுக்கிட்டுத் திடீரென்று சிவிகையினின்று மிழிந்து தண்டாகாரமாகப் பணிந்தெழுந்து அவரைப் பின்றொடர்ந்து செல்ல, அவரோடும் வார்த்தையாடிக்கொண்டு சென்ற மறைஞான சம்பந்தர்க்குத் தீபனமுண்டாக, அக்கால் தாம் சென்றுகொண்டிருந்த விடம் செங்குந்தர் வீதியா யிருப்பக்கண்டு உமாபதிசிவத்தை நோக்கி, சிவகுமாரானுசர்களா

கிய செங்குந்தர்கள் வீதி யிதுவாகையால் இவர்களிடத்து நம்பசியைத்தீர்த்துக்கொள்ளுவோமாயின் சிவப்பிரசாதமாகுமென்று கூறி, அங்கு நூற்பாவை விரித்துக்கொண்டிருந்த செங்குந்தர்களிடஞ்சென்று ஆகாரந்தருமின் னென்னக் கேட்டனர். அதுகேட்ட செங்குந்தர்கள் திடுக்குற்று, சுவாமிகளே! தேவரீ ரடியேங்கள் குடிலுக் கெழுந்தருளின் அறுசுவையோடுங்கூடிய வமுதுபடைக்க ஆவலுடையோ மாயினேமென்று கூறினார்கள். அது வினவிய மறைஞானசம்பந்தர் அங்குச் செங்குந்தர்கள் நூல் தோய்ப்பதற்காகக் கொணர்ந்து வைத்திருந்த புல்லரிசிக் கூழினை நோக்கி இதை வார்க்கத் தடையாதென்று வினவ, அதற்கவர்கள் - அந்தோ! இது யாங்கள் நூல் தோய்ப்பதற்குக் கொணர்ந்த உப்பற்ற புல்லரிசிக்கூழென்றோத, அதற்கவர் நீங்கள் கரத்தாற் பரிசித்தயாவும் தேவாமுதத்திலுஞ் சிறந்த சிவப்பிரசாதமாகுமாகையால் இன்னுந் தடைகூறாது முகந்து பெய்யுமென்று கட்டளையிட, அவர்களக் கட்டளையை மறுக்கக் கூடாதவர்களாகி அவ்வாறேமுகந் தவர்கரத்திற் பெய்தார்கள், அதையவ ருண்ணுங்கையில் அவர் முழங்கையிரண்டினும் வழிந்தகூழை அருகிலிருந்த உமாபதி சிவாசாரியார் தமது கைகளையேந்திப் பிடித்து மாறிமாறியுண்டனர். அத்தருணத்தி லவ்வழியே யெழுந்தருளிய ஏனைய தீக்ஷிதர்களிற்சிலர் அதனைக் கண்ணுற் றருவருத்துச்செல்ல, அப்பால் தமதாசிரியரையரிதிற்பிரிந் தில்லடைந்த உமாபதி சிவம் தமதுவழக்கப்படி மறுதினம் உச்சிக்கால பூசைக்குச் சபைநோக்கிப் போக, முன்ன மறைஞான சம்பந்தரின் முழங்கையால் வடிந்த கூழைக்குடிக்கையிற் கண்ட தீக்ஷிதர்கள் அவரைச்சபைக்குட் செல்லவொட்டாது தடுக்க, உடனேயவர் சிதம்பரத்திற்கடுத்த கொற்றவன்குடி யென்னும் ஊரிற்சென்று வசித்துத் தமதான்மார்த்தமாயுள்ள சபாநாயகரைத் தினமு மானதத்தாற் பூசித்துக்கொண்டிருந்தார். அப்பால் சிலநாட்சென்றபின் ஆனித்திருமஞ்சன மஹோற்சவம் நேரிட, அதின்துவசாரோகணோற்சவம் அவ்வூராளும் சோழராசனுடைய தவறுகையால் அஃது சற்றுமேறா திருக்கக்கண்ட அவ்வரசன் வருந்தி, அடியேன் யாதோர் தவறுமின்றி அரசுசெலுத்தி வருகையில் இவ்விதமாகத் துவசாரோகணம் தடைபடவேண்டிய காரணமென்னையோ? எம்பெருமானே!

அதையறிவிக்க வேண்டுமென்று துதித்துக் கண்கலுழ்ந்து நின்றான். அக்கால் நடராசப்பெருமான் திருவுளமிரங்கி, ஓ வளவ, நமது தீக்ஷதர்கள் உமாபதி யிடத்தில் அசுத்தமெண்ணித் துரத்திவிட்டதை நீ கவனிக்காமையால் இவ்வித விடையூறு நேர்ந்தது, இப்போதே கொற்றவன்குடிக்குச் சென்று அவனையு மவனாசிரியனுக்குச் சூழ்வார்த்த செங்குந்தர்களையு மழைத்துவந்து ஏற்றுவித்தா லேறுமென்று அசரீரிவாக்கருளினர். அதுகேட்ட திரியம்பகச்சோழன் ஆனந்த பரவசனாய்த் தில்லைவாழந்தணர்களுடன் சென்று உமாபதி சிவாசாரியரையும் செங்குந்தத் தலைவர்களையும் நடேசப்பெருமான் திருவருளுப் பாட்டினைக் கூறி யழைத்துவந்து துவசாரோகணஞ் செய்வித்தருள வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, அதற்குச் செங்குந்தர்கள் சம்மதித்தார்களாயினும் அதுவரையி லவ்வரசனால் அவ்வுற்சவத்திற்கெனச் செலவு செய்துள்ள பொருட்டொகை யெவ்வளவோ அவ்வளவையு மவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு அவனது பட்டுக்கொடியை விலக்கித் தங்கள் காவிக்கொடியை நிறுத்தி உமாபதி சிவத்தால் "கொடிக்கவி" எனவோர் பிரபந்தம் பாடுவித்து அம்மகோற்சவத்தை மிகவற்புதத்தோடு நிறைவேற்றினார்கள். அன்றுமுத லின்றுகாறும் அத்துவசாரோகண மகோற்சவம் அச்செங்குந்தகுல திலகர்களாலேயே நிறைவேறி வருகின்றதென்பது பிரத்தியக்ஷமா யிருத்தலையேனுங் கண்டுணராத மூர்க்கர்களுக்கென்சொல்லி யென்னும்? இவ்வுலகின்கணெல்லாத்தலங்களினு முள்ள சிவகலைகள் யாவும் அர்த்தசாமத்தில்வந் தொடுங்குதற்குரிய முத்தித்தலமாகிய அத்தலைமைத்தலத்தில், "உலகோர்மெச்ச - பொருந்துதிருச் சிற்றம்பலத்தன்னைச் செம்பொன்னாஞ் சேயுங்கை - யுற்றவர்த்தசாமத்திலுள்வாயில் - தெற்றி - புனைமுத்திரையதனைப்போடுங்கை" என்ற வான்றோர் வாக்கின்படி நாளதுகாறு மவர்கள் செய்துவரும் அர்த்தசாமபூசை காலசந்திபூசை துசாரோகண மகோற்சவம் சூரசம்மாரமகோற்சவ முதலிய கயிங்கரியங்களையும், ஏனைய பலதலங்களினும் அவர்கள் பூர்வநடாத்தியும் நாளதுகாறு நடாத்திக்கொண்டுமுள்ள கயிங்கரியங்களையும், அவர்களுடைய பிரதாபங்களைப்பற்றியும் அவர்கள் செய்துவருஞ் சிவபுண்ணியங்களைப் பற்றியும் ஆங்காங்கு செப்பேடுகளினும் சிலைகளினும் பொறித்துத் தாபித்துள்ள சாதனங்களையும் இவர்க ளழுக்காறுகொண் டிருண்ட கண்களாற் காணப்பெறாவிடினும் அயலவர் கண்டு கொண்டாடலை யாரறியாதார்? இவற்றையெல்லா நேரகவே கண்டுங்கேட்டும் அவர்களைப் பழித்துரைத்தலே தங்கள் பாரம்பரியப் பெற்றியாகவுடைய இழிகுலமாக்களது கக்கணக் கட்டுகள் யாவும் அற்பமாக்களது புரீட மூத்திரங்கள் பாயும் அங்கணக்கட்டே.

இவ்வுலகின்கணுள்ள அவ்விழி குலமாக்களுளும் உத்தமர் மத்திமர் அதமரென மூவகையோருளராகலின் அவருள் அதமரா ரிவ்வங்கண கங்கணச் சட்டுக் குரியோராயினும் ஏனைய முதலிருவர் கொள்கை யெத்தகையவெனின், ஏறக் குறைய வெண்பது வருடத்திற்குமுன் தொண்டமண்டலத்தில், திருமயிலாப்பூரில் இவ்வேளாண்குலதிலகராய் தமிழ்த் தலைமைப்புலமையோடு தாச்சி-அருணாசலமுதலியாரென ஒருவரிருந்தனர். அவர் வருடந்தோறுஞ் சமயாசாரியர்களுடைய திருநக்ஷத்திர தினத்தில் சங்கமாராதனஞ் செய்து வருவர். அக்கால் தம்மினத்தினரையும் செங்குந்தரையும் வருவித்துத் தனித்தனி வெவ்வேறு தானங்களி லிருத்திச் சங்கமர்பூசை முடித்தபின் செங்குந்தரையும் பூசித்து, இருவரிடத்தும் பிரசாதமேற்றுத் தமது பெண்டிர்பிள்ளைகட்கெல்லாம் அதனைப் பகிர்ந்தளித்து மிகுந்துள்ளதைத் தாமேற்றுப் பின்னர் தம்மினத்தரோடிருந்து புசிப்பர். இவற்றைப் பலகால் கண்டுள்ள அவ்வினத்தார் நாமசெங்குந்தரை இத்தகைய காரியங்கட்கு வருவித்தலும் அவர்களோடு சமபோஜனஞ் செய்தலுமே கூடாமையாயிருக்க, அவர் கரத்தாற்றீண்டிய சோற்றினை நாமேற்குதல் தகுதியோவென்று வினவினர். அதற்கவரவர்களை நோக்கி, ஓ நண்பர்களே! இவ்வுலகின்கணயனாற் படைக்கப்பட்டுப் பூர்வ மநுக்களாற் பிரித்து வகுத்துள்ள குலங்க ணான்குளும் நாம் இழிகுலத்தேம். நாமோ முதன் மூவர்க் கேவல்செய்வோ ராவேம். அச்செங்குந்தர்களோ சிவசம்பந்தர்களாய் அம்முதன் மூவர்க ளொழுக்கங்களை யேற்று அதனாற் கைக்கோளரெனப் பெயர்பெற்ற ஓர் குலத்தினராகலின், அவர்கள் பூர்வமிருந்த நிலைமைப்படிக் கிருக்கின் நம்மிடத்தில் நீர்வாங்கி யருந்தவு நினைப்பரோ? உயிர்போக நேரினும் தம்போற் சிவசம்பந்திகளான ஆதிசைவ வேதியரிடத்தல்லாமல் ஏனைய வேதியரிடத்து மேற்கார்களே: அவர்கள் கரத்தாற் பரிசித்த வன்னம் சிவப்பிரசாத மாகுமென்பதற்கு எத்தனையோ சான்றுள. ஆதலி னவர்களைப் பழித்தோர்கள் அண்டற்கரிய நரகினுக் காளாகுவர். இந்நாவலந்தீவில் முத்தமிழ்வேந்தரது காலம் என்று முடிந்ததோ அன்றே

> சத்துவம்புத்திவித்தைசதுர்விதார்த்தங்களான்
> வித்தனைவிதமுஞ்செல்வமில்லையெனில்லையாகும்
> சத்துவம்புத்திவித்தைசதுர்விதார்த்தங்களான
> வித்தனைவிதமுஞ்செல்வமெய்திடிலெய்துமன்றே.

எனவும்,

> கதிரவனிலையேற்கண்ணிற்றாண்பனமறையுமாபோல்
> நிதியமொன்றிலையேலியார்க்குநீதிமெய்ஞ்ஞானபோதம்

துதிபெறுங்கீர்த்தியான்மைசூழ்சசிமர்திரவிசாரம்
சதிரபிமானமெல்லாந்தன்னி[illegible]றைந்துபோமால்.

ஞானவுமுள்ள பெரியோர் வாக்கின்படி, தங்கள் சிரனைத்துவக்குற்றி இடிந்துபோனார்கள். இப்படி காலபலம் போதாது கன்றியுள்ளவர்களை இவ்வா றிழித்துரைத்தல் அறிவின்மை யாகுமென்றுகூறி, அவர்கள் கொள்கையைக் கண்டித்தனர். இவ்வாறெத்தனையோ உத்தமர்கள் அவனுக்கு முன்னும் பின்னுமிருந்தனோர். மத்திமரோவென்றால்—அச்செங்குந்த மரபினருடையபிரபாவமித்தகையதெனத்தெரிந்து, அவர்களைப்பற்றித்தூஷித்தலுந்நிந்தித்தலுமற்றுச் சும்மாவிருப்பார்கள். [illegible]களோ குன்றினை நோக்கிக் குக்கன்குரைப்பதுபோற்குரைக்கக் கங்கணங்கட்டிக்கொள்ளுவர். இந்தக் கங்கணத்தால் வரும்பயன் என்னையெனில் - மனுஸ்மிருதிகளாகிய முதனூல்களிலும், இதிகாசபுராணாதிகளாகிய வழிநூல்களினும், இவற்றினின்றுந் திரட்டி மொழிபெயர்த்துள்ள சார்பு நூல்களினும் இப்பரதகண்டத்து மானவர்க்கெல்லாம் வகுத்திருக்கும் வருணங்கள் நால்வகையென்றும், இந்நால் வருணத்தினருக்குந் தனித்தனி வகுத்திருக்குந் தொழில்கள் அறுவகையென்றும், இவ்வறுவகைத் தொழில்களுள் முதன்மூவரே வைதிகத் தொழில்களுக் குரியரென்றும், பின்னவரன்னோர்க்குரிய லௌகிகத் தொழில்களுக் கேவலராயிருந்து முடித்தற்குரியரென்றும், இவ்வுலகுண்டான நட்டொட்டுப் பாரம்பரிய நியாயமாய் எங்கும் பரவி வழங்கிக்கொண்டிருக்க? இக்கால் சில வருடத்திற்குமுன் அச்சார்பு நூல்களுளொன்றாய்த் திவாகரம் பிங்கலந்தை முதலியவைகளுக்கு வழிநூலாயுள்ள சூடாமணி நிகண்டில், அந்தப்பின்னவராகிய சூத்திரருக்[illegible] அறுதொழிலைப்பற்றி

வசியர்மூவகையுளார்க்குவகுத்தமுத்தொழில்களான
பசுவோம்பல்பொருளையீட்டல்பாரிலேருழுதலோடு
இசையமுன்மூவர்க்கேவல்குயிலுவத்தொழிலியற்றல்
அசைவில்காருகவினைகளாக்கலுஞ்சூத்திரருக்காறே.

எனவும்,

பட்டுநூல்பருத்திநூலைப்பதனமைத்தாடையாக்கல்
ஒட்டியேசமத்தலோடேயுழத்தல்காருகத்தின்செய்கை
கொட்டலேவூதலெல்லாங்குயிலுவத்தொழிலின்செய்கை
இட்டசாதிகளுக்கன்றேயிறைமுறைவகுத்தவாறே.

எனவுங் கூறியிருந்ததை,

வசியர்தந்தொழில்களாறன்வகுத்தமுத்தொழில்களான
பசுவோம்பல்பொருளீட்டல்பயிரிடல்புராணமாதி
நசையுறவோதலீதனன்னுமந்தணர்முன்னோர்க்கு
வசைசரவிரனுகூலம்மாம்வகைத்தொழில்சூத்திரர்க்காம்.

எனமாற்றி அடுத்தவரது காருகவினைகளைப் பற்றியும், குயிலுவத் தொழில்களைப்பற்றியு மிருக்க கவிகளை அடியோடு பெயர்த்தொழித் தகற்றிட்டுக் கொண்டதும், இப்படி யிதற்கு முன்னும் திருத்தொண்டர் புராணமுதலியவற்றில் சிலமாற்றி யொழித்து மச்சிட்டுக்கொண்டதும், இவ்வாறு மாற்றியொழித்தவற்றிற் கெல்லாம் சார்புநூல்கள் பல செய்துகொண்டதும், வெளியாகி, இவற்றையெல்லாங் கண்டுணர்ந்த ஏனையவருணத்தார் யாரும் இவையாவும் அபத்தம்: அபத்தம்: அபத்தம்: என முக்காற்கூறி அவற்றின் முகத்திலுமிழவுங்கொண்டு பயனொன்றேயன்றி வேறில்லை. இவரால் மேற்கூறிய மனுமிருதிமுதலிய முதனூல்களும், அவற்றின் வழிநூல்களில் "பின்னவரினிதிடுமோர்வ- கொட்டியகுருதியாதலாற் பின்னோரிடத்துணல்குறிப்பினுமாகா." என்றும் "பின்னவரிடத்தில்- அறம்பயில்கின்றவருற்றவோரவர் பாலரும் பொருளேற்றவோரவர்பால் - பெறும்பொருளதனால் வேள்வியாற்றுனர்கள் பிழைப்பரு நரகிடைச்சேர்வார்" என்றுமுள்ள சான்றுகளு முறைகெட்டொழியுமோ? இப்படிக்கெல்லா மாற்றியொழித்துந் தம்வருணத்துள்ள குறைவைத் தவிர்த்து நிறைவு பெறச்செய்துகொண்டிடார் "தாமடங்கத்தங்குலம் விளங்கும்" என்பதற்கேற்ப வழிதேயிராது, யாதினும் குறைவின்றிக் குன்றுபோலுள்ள குலத்தரைக்குறைத்தலினாலன்றோ இவ்வவத்தாரணையதனை மடலிற்றெழுந்தது. அக்காலந் நிகண்டுமுதலிய கருவிநூல்களிற் குறித்திருக்கின்ற சூத்திரர்க்கும் இக்கால் விளங்கும் சூத்திரர்க்கும் கல்வி செல்வம் நாகரிகம் நடைமுதலியயாவும் வேறுபட்டிருத்தலின் அவற்றையவ்வாறு மாற்றவேண்டியது மறைக்கவேண்டியதுந் தருமமாவதன்றி, அச்சூத்திரர் பால் அந்தணர்முதலிய வைதிகர் ஓதவும்-உண்ணவும்-ஏற்கவும்-இழையவும் - நடுவிருக வருணத்தர் நாஸ்தியாய் விட்டால் என்ன தடையுளதெனில்? இக்காலக் கல்வி முதலியவற்றில் மேம்பாடடைந்துள்ள பஞ்சம வருணத்தரையும் ஓர் பஞ்ச வருணத்தரென மாற்றவேண்டுவதே தருமமாவதன்றி, அவர்கள்பாலு மந்தணர் முதலிய வைதிகர் ஓதவு முண்ணவு மேற்கவு மிழையவுந் தடையின்று. தடையின்று முக்காலுந்தடையின்று. இஃதிக்கால் நிறைவேறிவருதலும்பிரசித்தநிச்சயம். இதனாலன்றோ உலக மெங்கும் வைதிகநிலைகள் குன

றீ மனுமுறைகள் மாறித் தவநெறிகள் தவறித் தெய்வீகமொழிந்து சத்தியத்திறங்கள் தலைமயக்குற்று வருணாச்சிரம தருமங்கள் வகைகெட்டுச் சிதைந்தன? இனி யிக்கலியி லையாயிரவருடப் பிரளயத்துள் ஏதேது யாதாதாகுமோ ? ஓ பரம்பொருளே! அறிகிலம்: அறிகிலம்:

39. இதிலிரண்டாமடி "கலைதந்தார்வணிகருக்குச் சேவகஞ்செய்திடவென்றேகையிற்றந்தார்." எனவும் பாடம். இப்பாடங் கொள்ளுமிடத்து, "கலைதந்தார்" என்பதனை "தந்தார்கலை" எனமாற்றி, பஞ்சநூலார்ந்த கலையெனப் பொருள்படுத்துக.

40. இவ்வெண்பாவின் வரலா றிவ்வாறாக - ஒட்டக்கூத்தர் தமது கவி கம்பரது கவிக்குமுன் சற்று மிராஜசபைக் கேறாது குன்றிப் பலகாலு மதிப்பற்றுப் போவதால் அக்கம்ப ரிறக்குமாறு தாம்பாடியதெனவும், பின்ன ரதனால் தாமே யிறக்க இவர் மனைமக்களாதிய சுற்றத்தினர் அவர்பாற்சென்று வேண்ட

இன்றல்லோ கம்பனிறந்தநாளென்கவிதை
யின்றல்லோ ராசசபைக்கேறுநா - ளின்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப்புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்பூட்டுநாள்.

எனமாற்றி யுயிர்ப்பித்தன ரெனவுங் கதைகற்பித்து மாற்றி வழங்குவர். எக்காலும் மனுவழிகராகிய வேளாளர் ரத்தத்திலும் - வன்னியர்குப்பத்திலும் - கொல்லருலைக்களத்திலும் - வண்ணார்துறையினும் - நாவிதர்கூட்டத்திலும் - பஞ்சமர் சேரியினுமேயன்றி, வைதிகராகிய வேதியரகாரத்திலும் - வேந்தர்சபையிலும் - வைசியராவணத்திலும் - கனவினுமெட்டிப் பார்த்தறியாதவர் கம்பரொருவரேயென அவரது கதையினாலும் கவியினாலுமே அங்கையாமலகம்போல் விளங்கியிருக்க; அவரா லெந்த விராஜசபையில் இக்கூத்தரது கவிதை ஏறுமற் சிதைந்தது? இத்தகைய கதையைக் கற்பித்து இவ்வெண்பாவிற் "கூத்தன்" என்றிருந்ததை "கம்பன்" என மாற்றியோர், அத்தகைய கதையொன்றுங் கற்பித் தழலாகாதா? எத்தகைய தேவசபையின்கண்ணும் சிரபூஷணமாய் விளங்கத்தக்க கூத்தனார் கவிதைகள் இராஜசபைக்கேறுதலோ வரிது? இவ்வெண்பாவினால் கம்பருக்கு நேர்ந்த பழியை ஒட்டக்கூத்தரே யொழித்துக் காத்தன ரென்பதற்கு,

-தஞ்சமென

ந்தொடைத்தார்தன்கவியைமாற்றுமையொற்றலர்க்கு
மூக்கையடையாளந்தொண்டைநாடெல்லை - செந்துவர்வாய்த்

நம்பலத்தையங்கவர்வாய்த்தன்னிவனிக்குங்கை
கம்பனுக்குவந்தகபெம்பழிமைய - வெம்பலின்றி
மங்கும்படிக்கவன்பாமாற்றியுயிர்ப்பித்தகை
செங்குந்தமேந்திச்சிவக்குங்கை.

எனவிருப்பதோடு,

பூமியந்தரசொர்க்கமெங்கும்வெங்கதிர்வீசுபுண்டரிகவெய்யோனேயே
பொங்குசிறைகட்டியிருளாதிருளைப்பொருதுவென்றேகொன்றிடர்
சேமியிற்ப்ரலோகசூரியரென்னும்பெயரைநேயமுடனேபடைத்தோர்
சித்தனருள்பெற்றபேராளர்சலியாமலேநிலையாண்மையுள்ளபெரியோர்
தேமருவுகாளிகைத்தாளம்பநித்தவர்கள்தென்னனுடனேசேர்வினைத்
திறைகொண்டகெம்பீரர்கம்பனென்கவிமுனுள்தீமைகவிபாடிவிழவும்
பாருருவும்மறமொழித்தாருயிரளித்தேக்கதல்பண்டிதர்சொலப்பெற்றுளோர்
பாரிதுங்கவிலங்காதபுகழார்மிக்கபண்புளோர்கைக்கோளரே.

எனத் திருச்செய்குனூர் ஞானப்பிரகாசவள்ளலாரியற்றிய செங்குந்தர் திருக்கைவழக்கத்திலும், அவர் மாணக்கர்-திருவாலை - முத்துக்குமாரதேசிகரியற்றிய செங்குந்தர் புகழ்மாலையினும், இன்னும் பலநூல்களினும் சான்றிருந்தலைச் சற்று முணர்திலர்போலும். ஆயின் புகழேந்தியா ரியற்றிய திருக்கைவழக்கத் தில்லையே யெனில், இக்காதை யன்று வியற்றியதற்குப் பின்னடைந்துள்ள தாகலின், இதற்குமுன்னடைந்துள்ள அக்கம்பரிராமாயணத்தைப்பற்றி "உச்சிதமாங் - காவியத்திற்றீங்குபுரிகம்பன்குடைகாள - மாவியற்றுப் போகச்செ யாண்மைக்கை," என விவ்வொருகாதையோ டொழிந்தன ரென்றறிக.

41. இவ்வெண்பாவுக்கு மிதற்குமுன் இராசனெழுதியனுப்பிய வெண்பாவுக்குங் காதை இவ்வாறாக - இக்கம்பர் சோழராஜனுக்கு அவனினுமேலான சேரராஜனை அடைப்பக்காரனு மிருக்கத்தக்க தோழமை கொண்டபின் மிகப்பிரியராயினரென்றும், அதுமுதலவன் தன்னிடத்துள்ள கூத்தர் முதலிய வித்துவான்களினும் இவரை மேலாக வைத்துக்கொண்டு இவர்பாடிய இராமாயணத்தை அரங்கேற்றுவித்துச் சிவிகை முதலிய பல பல வெகுமானங்கள் தந்து சன்மானித்தனனென்றும் கற்பித்து வைத்த காதை கனப்படுமாறு; இவர் குமாரனாகிய அம்பிகாபதி அச் சோழராஜன் மகளையே அந்தரங்கமாய்க் கலந்திருந்தனனெனக் கற்பித்து அக் கற்பிதத்திற்கிணங்க இரண்டு வெண்பாக்களையும் செலவிலினை முன்னிலை மாற்றிக்கெடுத்தனர். எவ்வகையாய் மாற்றினும் கூத்தரே கவிச

ளாயுள்ளோரை யெல்லாம் ஆதரிக்கவு மாக்கினை செய்யவுமான முறை
மையைக் கைக்கொண்ட கவிச்சக்ரவர்த்தி யென்பது தெள்ளிநின் விளங்
குவதன்றோ?

42. இவ்வாறு கழுவின்க ணேற்றப்பெற்ற அம்பிகாபதிக்கு (முன்
னரிவன் களவுப்புணர்ச்சியறிய அரசன் விருந்திட்டபோது பதார்த்தவட்
டிலே யேந்திவந்த அவன் மகளைக்கண்டு பாடிய வெண்பாவிற் பாதி கேட்
ட கம்பர் அவ்விருந்திற் றன்மகனுக் கபாயம்வருமென் றஞ்சிக் கலைமகளா
ரைத் தியானஞ்செய்ய உடனே யவரோர் கிழவியுருவங்கொண்டு தெருவில்
கொட்டிக்கிழங்கு விற்றுக்கொண்டுவர அதைப் பொருத்தி மற்றைப் பாதி
யைத் தான் பாடி முடித்து அரசன் முயல்வுகெடச் செய்யவும், அப்பா
லரசனவனை யானையின்காலி லிடரச்செய்தபோது அவனந்த யானையை
நோக்கி

வெங்கண்சிவந்துவெடிவான்முறுக்கிவெகுண்டெழுந்தே
னங்கம்பிளக்கவருங்களிறேநயன்றிரணியனைப்
பங்கம்படவுரங்கிண்டேயுதிரம்பருகுநர
சிங்கமிருக்குதுகாண்கெடுவாயென் றன்சிந்தையிலே.

என்றோர் கவிகூறித் தப்பித்துக்கொள்ளவுங் கிருபைகூர்ந்த அச்சரச்வதி
தேவியாரும் இந்நரசிங்கப் பெருமாளும் அத்தருணமெங்கே போய்விட்
டார்கள்? உடனே யக்கழுவை நொறுக்கி அது நாற்புறத்துஞ் சிதைந்து பறந்
துபோகவன்றோ செய்தல்வேண்டும். இவ்வாறு வெண்பாவி லனைப்பு
ளுகும் கவித்துறையில் முழுப்புளுகுங் கற்பித்த கவிகளுக்கு, எங்கு யார்
யாதேமாறுவார்களென மேலகத்துலாவும் வாலகமற்ற கவிகளைத் தாமெ
ப்பிடல் வேண்டும். அவ்வம்பிகாபதியை யீன்ற கம்பராவது தான்பாடிய
இராமாயணத்துள்ள நாகாஸ்திரப் படலத்தை வாசித்து அரவாலிறந்த இல
லையந்தனருடைய பிள்ளையை எழுப்பியது போன்று, பிரமாஸ்திரப் பட
லத்தை வாசித்து இறக்காமற் செய்துகொள்ள லாகாதா? அவன் கழுவி
லேறப்பெற்றதைத் தான் சற்றேனுந் தெரிந்திலர் என்செய்வர் பாவம்!

43. இத்தமிழ்வழங்கு மண்டிலங்களிலுள்ள கவிகளுக்குள் கல்விமி
ற் பெரியனென்றும் மகா கவியென்றும் பேர்படைத்த கம்பவாணர் தனது
பிராணவியோக மானவித மிவ்வாறாக - இவர் தனது மகனையு மனைவி
யையு மிழந்தபின் இல்லறவாழ்க்கையை வேப்புக்கு நிகராக வெறுத்திருக்
குங்கால் சோழராஜ குமாரன் தனது வித்தியாசாலையினின்று வீடுநோக்
கிச் செல்லுகையில் அக்கினை யோர் காட்டானை துரத்திவந்ததென்றும்,

அதற்குப் பயந்த வச்சிறுவன் இவர் வீட்டின்கணுழைக் தொளித்தனனென்றும், அதுகண்ட தான் தனது குமாரனைக் கழுவின்கணேற்றிய சோழராஜன்மீ திருந்த வஞ்சினத்தால் காட்டானைவிடினுங் கவியானை விடுமோவெனக்கூறி அவ்வரசிளங்குமரனைப் பிடித்துத் தனதெழுத்தாணியாற் குத்திக்கொன்றனரென்றும், அதைச் சிலராற் கேட்டுணர்ந்த சோழராஜன் இவரைசசொல்லச் சமயம்பார்த் திருந்தனனென்றும், ஓர்காலச்சோழராஜன் காவிரியாற்றங் கரையோரமாய்ச் சால்நடைகொண்டு சோலையில் இவரைக்கண்டானென்றும், அப்போதவ னிவரையழைத்துச் சிலதூரம்படகேறிப்போவோம் வருகின்றீரா வெனக் கேட்டானென்றும், அதற்கிவரிசைந்தேறினரென்றும், இடைவழியிற் சோழராஜன் றனதிடது கரத்தில் வில்லையும் வலதுகரத்தி லம்பையும் வைத்துக்கொண்டு இப்போது நான் யாரைப்போலிருக்கின்றேனெனக் கேட்டானென்றும், அதற்கிவர் நீர் கோதண்டராம மூர்த்தியைப்போ லிருக்கின்றீரெனக் கூறினரென்றும், ஆனால் நீ ராவணனாகவேண்டுமெனக்கூறி அவ்வில்லி லவ்வம்பினைத்தொடுத்து இவர் மார்புக்குக் குறிபார்த் தெய்தனனென்றும், அப்போதிவ ரிவ் வெண்பாவைக் கூறிச்சபித்து எவ்வாறோ பிராணன் றப்பிப் பாண்டி நாடடைந்து வறுமை மேலிட்டவராய் இராமநாதபுரத்தை யடைந்து அறுபதாவது வயதிலே காலவியோக மாயினரென்றும், அப்போதிவர் சரீரத்தை வைணவமதாசாரப்படி சமாதியில் வைக்கப்பட்டதென்றும், அச்சமாதித் தானத்தை வைணவர்கள் பூசிக்கின்றார்களென்றும், அன்றியு மாரேனுந் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கு வைக்கும்போது இவ்விடத்திற் கூட்டிப் போய்ச் சிறிது மண் கிள்ளிக் காரத்துக் கல்வி வருமாறு அவர்களைப் பருகச்செய்வது வழக்கமென்றும். எனதுகாறுங் கம்பவாணர் சிறஞ்சீவிப் பதவியினராய விபீஷணாழ்வாரோடு இலங்கைத்தீபத்தி லிருக்கின்றனரென்றும், இவரது பிற்காலச்சரிதை பிரகாசமாய் வழங்கிவருகின்றது. இவையனைத்து மிவர துண்மையான முற்காலச்சரிதைக்கு முரணாயிருத்தலின் அம்முரண்களை யிங்ஙனம் வீற்றுவீற்று யெடுத்துக்காட்ட விரியுமென்றஞ்சியும், இதுகாறும் பல வவத்தாரண்யங்களைப்பற்றி ஆலோசித்தாலோசித்தெமதகமும் அவற்றிற் பல மறப்பெனும் பகைவனால் மாய்ந்தவைபோகச் சிலவற்றை வரைந்துவரைந் தெமதுகரமும் இளைத்துச் சலித்தெழாமைக் கெஞ்சியும் ஒருவாறெடுத்துக் காட்டுதும்.

அம்பிகாபதி சோழராஜன் மகளையேதான் நேசித்துக் களவுப்புணர்ச்சிசெய் திருந்தனனென்பதைப்பற்றி முன்னரே மறுத்துளோம். இங்ஙனமச்சோழராஜனேயாயினு மாகுக, அல்லது பாண்டிநாட்டின்கணோர் சிற்றரசனேயாயினு மாகுக. ஓராஜனாயினும் தன் குமாரனுக்குக் கல்வி பயிற்றுவிக்கவேண்டில், அவ்வரசன் சமுகத்திலேயே எத்தனைபேர் வாசல்

வித்வான்களா யிருப்பார்களென்பது யாவருமறிந்தபடி. ஓர் ... ங்கையரை யே யவனுக்குப் போதகாசிரிய ராக்கிவைப்பது பூர்வசம்பிரதாயம். ஓர் வித்தியாசாலை யென்பது, ஏனைய குடிகளின்மக்க ளொன்றுகூடிக் கல்வி பயிலுமிடமாம். ஆகவே யரசிற் மக்க ள் கல்விபயிலு மிடத்துக்கு வேறுபே ரின்றி யதுவே யாயினும், அஃதவ ரரண்மனைக்கண்ணே வேறோர்பால் தா பிக்கப்பட்டிருக்கும். ஏனைய வித்தியாசாலைகள் பொதுவாய் ஊர்க்கண் ணே வயக்கும். இத்தகைய வித்தியாசாலைகளிலொன்றில் ஓர்ராஜகுமார னாயினோன் கல்வி பயிலவருங் கடமையுடையவனல்லன். ஓர்கா லுடை யவனேயாயினும், அவ்விராஜனுக்குத் துணைவராயுள்ள அமைச்சர் புரோகி தர் சேனாபதியர் முதலாயினோருடைய குமாரர்களுடன் அத்தகைய வித்தி யாசாலைக்குப் பலகாவலோடும் வாகனாருடனும் வருவதொழிந்து தனி யே குடிசனப்பிள்ளைகள் வருவதுபோன்று வரத்தக்கவனல்லன். அக்குடி சனப் பிள்ளைகளுள்ளும் கூடியமாத்திரம் தனவான்களுடைய பிள்ளைகளா யின், அவர்கள் நட்டார் நயந்தாரின் பிள்ளைகளோடுங்கூடித் தங்கட்குரிய ன்ற வாகனாருடராய்ச் செல்வதை நாமிக்காலுங் காணப்பெற்றுளேம். இத் தகையரைக் காட்டானை துரத்திவருதலும், அதற்கவர்களஞ்சித் தங்கள் வாகனத்தை விட்டிழிந்து திக்காலொருவராயோடிப் பதுங்கலும், அச்சம யங் கம்பர் அரசன் பிள்ளையைக் குத்திவதைத்தலும், அஃதுணர்ந்த வர சன் கம்பரைத்தன்னினும் வலியனெனவெண்ணி வறிதேயிருத்தலும், வே றோர் சமயத் தவ்வரச னூற்றங்கரை வழியாய்ச் செல்லுழிக் கம்பரன் காண நேர்தலும், இவன்ற யவ்வரசன் தன்னோடு படகேறிவரக் கோரலும் அதற்கிவர் வேறொன்றுஞ் சிந்தியாது உடனே சம்மதித் தேறலும், அக் கால் மிகுவஞ்சினத்தோடு மார்புருகவெய்த அவ்வரச னம்புக்கு மிகு வறு மையான் மெலிந்திருந்த விவர் தப்புதலும், இவ்வாறு தப்பிய தனியர வான விவரைக் குழுவாளனை கோமான் இவரினு மெலியனாகிவிடுத்துச் செல்லலும் வியப்பினும் வியப்பு விப்பிராயோக வியப்பு. இனி யிவ்வியப் பெவ்வாறாயினுமாகுக, அவ்வாறே யிவர்தப்பியோடி ஆயுள்முடிந்திறந்தோ அல்லதவ் வம்பினாலேயே மாண்டோ வைணவமதாசாரப்படி இவர் சரீரம் சமாதிசெய்யப்பெற்றதும், அச்சமாதித் தானம் நாளது காறும் வைணவர் களாற் பூசிக்கப்படுவதும், இக்கா லெப்பயனுமற்ற எண்ணற்றசமாதிகளை ஏழைமதிமாக்கள் இரவும்பகலும்பூசித்து இருபோதும் நிறவாவிளக்குகளேற்றி வருதலை யெண்ணுமிடத்து ஓரதிசயமன்று, இஃதபிமானம். இவ்வுலகில்சர் வசங்கபரித்தியாகராய் சைதன்னியநிலை வாய்க்கப்பெற்ற சாட்குண்ணியமூர் த்திகளுடைய சமாதியே சமாதியன்றி, இத்தகைய வபிமானச் சமாதிகளும், தத்தம்வருணாச்சிரமங்களுக்கேற்ற முறைதப்பாதுவைக்கப்படும். பல்சமாதி களும், எரிக்க முட்டையுங்கட்டையுஞ்சேகரித்தற்கியலாதுவைத்த எளிய

மாக்கள் ச...லும், இப்பூமிக் கெருவாகவும் நாய்நரியாதிகட் கிரையாக வும் வைத்தசமாதிகளேயாம். இம்மூன்றி லொன்ருயுள்ள கம்பவாணர் சமாதித்தானத்தின்கண் சிறிதுமண் கிள்ளிக்கரைத்துச் சிறுவர் கட்கு... கல்வி விர்த்தியாமாறு அவர்கள் தாய்தந்தையருண்பிக்குந்தொழில் சில தேவஸ்தானங்களிலும் பிற...ானங்களினு நாளது காறும், சிரநோவ கல...டவியொத்தலும் - திருமணங் கூடச் செடிமுடியிடுதலும் - மக் களைப்பயக்க மண்ணடிப்பமைத்தலும் - வளம்பெறக்கமரில் வழியப்பால் விடுதலு மாகிய பல பேதைமாக்களின் பெருமையற்ற அற்பத்தொழில் களி லொன்றேயாம்.

...ன்றியும் கம்பவா...ர் என்றுஞ் சிரஞ்சீவியாய் இலங்கைத் தீபத்தி லிரு...ன்ற விபீஷணுழ்வாரோடு இன்று மிருக்கின்ருரென்ப தொன்று. சி...ட்குமுன் ...வேகிகளுட் சிலர் "விநோதரசமஞ்சரி யென்னும் புத்த கத்...ல் கமப...ைப்பற்றிச் ...கதைகள் யாவும் போதுபோக்கற்கு வி நோ...தமாக ...வெழுதப்பட்டனவே...யன்றி உண்மையென்று கொள்ளற்க" வெனப் பரீஷைப் புத்தகங்களிற் பதித்துப் பிரசுரஞ்செய்ததுபோன்று, அத் தகையருட் சிலர் இ...தைப்பற்றியும் "அது நம்பத்தக்கதென்று நாம் நினைக் கவில்லை." என மறந்து வேருேர் தனிப்புத்தகத்தில் பதித்திருக்கின்ற னர். ஆயினு மித்தகைய பதவி

கொடுக்கின்ருேர்கள்பாற்குறைவையாதியாவேனுங்குதர்க்கம்
விடுக்கின்ருேர்களைப்பிரிகி...ாதுன்னன்புவிடாதே
படுக்கின்ருேர்களுக்கிரங்கிடுந்தண்டமிழலங்கல்
தொடுக்கின்ருேர்களைச்சோதியாததுபாருஞ்சோதி.

என்றான்ருேர் கருத்தின்படி இவர்க்கு யாதொரு சோதனையுமின்றி கிடைத்தற்குத் தடையின்று ஆளுலத்தரைாதிய வைதிகர் யாரும் அநுதி னமும் பூசித்துப் ...ராயணஞ் செய்யத்தக்க மகாவிதிகாசத்துள் பஞ்சா மிர்தத்தில் நஞ்சாரு மதுவையெடுத்து அஞ்சாதுவிடுத்தது போன்று அவை திகச் சம்பந்தங்கலந்து, அதுமுதலெல்லா விதத்தினும் எஞ்சாகின்றவெ ந்துலைக் தவத்தைப்பட்டிறந்த விவருக்கு எவ்வாறுகிடைக்கும். இதுகா றும் கம்பவாணருற்பவந் தொடங்கிக் காலவியோகமானவரையின் யாம் கூத்தர் சரித்திரத்திற் கூறிய கர்சக்காதையும், இவரையபிமானித்த வை ணவரும் வேளாளரும்கலைதக்கேரையொப்ப ஒருவாரின்றிப் பலவாருய் ஒன்றுக்கொன்று முரணுங் கூறியுள்ள கற்பனைக்காதையும், இவ்விரண் டையு மறிவின்மிக்காராய்ந்து இவற்றினுண்மையை அங்கையாமலகமென க் கண்ணெரக் காட்டிய அவத்தாரணயமுமிவ்வாருக. உதயதாரகைப் பத்

திராவிடரும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரித் தமிழாசிரியரு [illegible] தாசிவம்பிள்ளை யவர்களாலியற்றிய "பாவலர்சரித்திரதீபகம்" என்னும் புத்தகத்தில் இக்கம்பர் சரிதத்தின் முடிவில் "இராமாயணத்தையும் சடகோபரந்தாதியையுந் தவிரச் சரஸ்வதிமாலை - காஞ்சிபுராணம் - காஞ்சிப்பிள்ளைத்தமிழ் - சோழக்குறவஞ்சி - ஏரெழுபது - சிலையெழுபது - திருக்கைவழக்கம் - என்னும் பிறபாடல்களையும் கம்பர்பாடினார்." எனக் கூறினர். அன்றியு மிதற்கடுத்து "கம்பர் தென்மதுரையிலே மூன்னூறு தமிழ்புலவர்களோடு சங்கப்பலகையேறி யிருந்தாரென்றும், விஷ்ணுசமயப் புலவரொருவர் "கண்ணன்கழலிணை" என்னும் பாசுரத்தை ஒரு மூறியிலே யெழுதி அதைச் சங்கப்பலகையி லேற்றக்கொடுக்க அது கம்பரையு மற்றப்புலவரையுந் தள்ளிவீழ்த்தித் தனியே பீடத்து வீற்றிருந்த [illegible]ம், அதன்பின் கம்பர் "ஈயாடுவதோ" என்னும் விருத்தத்தாற் [illegible]னைப் புகழ்ந்தாரென்றும், மற்றைப்புலவரு மெழுந்துபாடித் துதித்தனரென்[illegible]ம் ஒரு கதையுளது." எனவுங் கூறினர். [illegible]வர் அப்பாவலர் சரித்திர தீபகமென்னு நான்முகப்பிற் கூறிய பாயி[ர]த்தில், "கண்டவற்றையுங் கேட்டவற்றையுமன்றி நவமாயுந் துணிவாயும் யாதுங்கற்பித்திலம், ஒட்டக்கூத்தர் கம்பராதிய சிலபாவலர் சரித்திரங்களுக்கு விநோதரசமஞ்சரி ஆக்கியோராதியாம் சில வித்துவாமிசர்க்குக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்," என வவையடக்கங் கூறியுள்ளாராகலின், இவ்விரண்டிற்கு மவருத்திரவாதி யல்லரென்பது வெளி.

ஆனாலிவ் விரண்டினுண் முதலாவதில் இராமாயணக் கருப்பொருளைக் கம்பர் பாடினாரென்பதைக் கண்டேனுங் கேட்டேனு மிலர்போலும். இராமாயணம் - ஏரெழுபது - சிலையெழுபது - திருக்கைவழக்கம் - இவைகளைக் கம்பர் பாடினாரென்பது யாண்டும் பிரசித்த நிச்சயம். சடகோபரந்தாதியைப் பற்றியும் சரஸ்வதியந்தாதியைப் பற்றியும் யாமுன்னரே வரைந்துளோம். சோழக்குறவஞ்சியென்றொரு நூலுண்டாயிருப்பதும் அந்நூற்றலைவர் வேறெவருமின்றிச் சோழராசர்களாகவே யிருப்பதுமுண்மையாயின், அதனை யாக்கியோர் கம்பரல்லரென்பதற்கு "மன்னரைப்பாடியவாயால் வேந்தரைப்பாடேன்" என்றவிச் சொற்றொடர்களே சான்றாம். காஞ்சிப்புராணமும் காஞ்சிப்பிள்ளைத்தமிழும் கம்பர் பாடினரென்பதைப்பற்றி, சிவக்கியான சுவாமிகளையும் கச்சியப்பமுனிவரையு மறைத்துக்கொண்டு திருவாவடுதுறை யாதீனப் பண்டார சந்நிதிகள் தான் வந்து தீர்மானஞ்செய்துகொள்ளல் வேண்டும். இது பட்டப்பகற் றிருட்டாதலின் இதைப்பற்றிப் போராட எம்மாலாவதன்று. இரண்டாவதில் (இரகுமகாராசன் விவாகத்தில் இராமரானவர் வந்த வேந்தர்களை யெல்லாம் விசாரித்து மரியாதைசெய் திருந்தனர்.) என்பதற்கொப்பக் கம்பர்

தெல்லையுரையின் கண் ஐஞ்ஞூற்று நாற்பத்தொன்பது பேருள்ள முதற் சங்க மிருந்த காலத்தில் மூன்னூறு புலவர்களோடு தானுமச் சங்கப்பலகை யிலேறி யிருந்தனரென்பதைப் பற்றியும், விநோதரசமஞ்சரி யென்னும் புத்தகத்திலும் "கம்ப ரிராமாயணம்பாடி யரங்கேற்றியது" எனவருமோர் கற்பனைக் காதையி னிடையில் விளக்கியுள்ள ஓர் விற்பனைக்காதையில் சில வைணவர் குருகூரடிகளின் பாசுர மெழுதியவோர் மூறியை அப்பலகை யின்மீது வைக்க அஃதம் மூறியை மாத்திரமேந்தி அதிலிருந்த சம்பராதி யாம் புலவர்களைக் கீழேவீழ்த்த உடனே யவர்களெழுந்த நிசயித்து அக்கு ருகூ ரடிகளையு மவர் திருவாய்மொழியையு மவமதித்திருந்த கருவமீங்கி அவ்வவருந் தனித்தனி துதிக்க அத்துதிகவிபலவும்

ஈசமங்குருகையோசெய்யதிருப்பாற்கடலோ
நாமம்பராங்குசமோநாரணமோ — தாமம்
துளவோவகுளமோதோளிரண்டோநான்கு
முளவோபெருமானுனக்கு.

என்றெழுந்து சொல் சீர் தளை முதலியவற்றோடு கருத்தும் ஒன்றாக்கொ ன்று சிறிதும் பேதமில்லா திருந்தனவென்பதைப் பற்றியும், இம்முதற் சங்கத்திற்குப்பின் நாற்பத்தொன்பான் புலவர்களோடு கடைச்சங்க மிகழ்த்த காலத்திலிருந்த திருவள்ளுவரேவர் பாடிய திருக்குறளுக்கு அச்சங்கத் திலோர் எழுத்து முதலியவுங் கருத்துங் வேறுவேறாகப்பாடி யமைத்த ஓர் மாலைபோன்று இம்மூன்னூறு புலவர்களும் வேறுவேறாய் ஓர் தண்டகமெ னல்வன் பாடியமைத்திலரென்பதைப் பற்றியும், அப்படி வேறுவேறின்றி எழுத்து முதலிய வொன்றாயிருப்பினும் கருத்து வேறாகியும் கருத்தொன் றாகி எழுத்துமுதலிய வேறாயிருப்பினும் ஒன்றக்கொன்று வியப்பினை தருமாறுதருமன்றிப் பள்ளியிற் சிறியர் பாடமோதுதல்போல் ஒருபுலவர் பாடியதையே மற்றப்புலவரு முறையே பாடினரென்பது தனித்தனிபாட ப் பிரயோசனமென்றுண்டினியோ வென்பதைப்பற்றியும், திருவள்ளுவதேவர் திருக்குறளைத் திராவிட வேதமெனவும் ஔவையாரதனை மறுத்துச் சிலாவேதமெனவும் இடைக்காடரவ்விரண்டையு மறுத்து வேதமே யெனவும் தனித்தனி பிரயாசையின்றி மூன்றுகவி சொன்னதற்குக் காரணம் யாதென்பதைப் பற்றியும், இவை யாவு மெவ்வாறாயினும் கம்பனென்பானவர் ஐஞ்ஞூற்று நாற்பத்தொன்பதுபே ரிருந்த முதற் சங்கத்தையும் ஐம்பத்தொன்பதுபே ரிருந்த இடைச் சங்கத்தையும் நாற்பத்தொன்பதுபே ரிருந்த கடைச் சங்கத்தையுங் கடந்த எச்சமுங்கூறமற் றெக்குங் கவிச்சக்ரவர்த்தியின் சங்கமேயாயிருந்த காலம் வரையிலிருந்து அப்பா லறுபதாவது வயதிற் காலவியோகமாயினரெனில்

இம்மூன்று சங்கமு மிருந்தது மொழிந்ததும் இவ்வறுமதுவருடத்திற்குள்ளாகத்தானே வென்பதைப்பற்றிய முண்டாயுள்ள சந்தேகங்களையெல்லாம்; இக்காலிச்சென்னையம்பதிக்கண் அருணகையின்மிக்க வாங்கிலேய துரைத்தனத்தாரானேற்படுத்தியுள்ள சகலகலாநிலைய வித்தியாசாலைகளில் தலைமைப்புலமை நடாத்திவருந் தண்டமிழ்க்கல்விச்சங்கத்தினரே தக்கபடியாய்ந்து தீர்த்திடுதல்வேண்டும். இவற்றுள் கம்பரைப்பற்றியுள்ளவிடயங்கள்யாவுங் கண்கட்டுவித்தையின் விடயங்களா யிருப்பினும்திருக்குருகூரடிகளின் திருவாய்மொழியி னோர்பாதத்தை அச்சங்கமேயன்றி வற்றெச்சங்கமேனுங் கடக்கவல்லதோவெனின், முதற்சங்கத்தில் முந்நூறு புலவர்களோடிருந்த கம்பர் அவர்களுடன் தானும் வீழ்ந்தபோது பாடியதெனவுள்ள "ஈயாவேதோ" என்னுமோர் தனியன்கருத்துக்கொக்கவும் அரங்கநாதருடையவருளுப்பட்டால் அக்கம்பர் பாடியதெனவுள்ள சடகோபரந்தாதியில் 'வேதத்தின் முன்செல்க' என்னு முதற்பாடலின் கருத்துக்கொக்கவும் இம்மூவுலகையு மோரடியாயளந்த திருவிக்ரமமூர்த்தியினுடைய திருவடியே கடக்காதெனில் எச்சங்கமுமதற் கெம்மாத்திரம்? அதற் கித்தகைய கதையுங்கற்பிக்க வேண்டுமோ ?

அனுபந்தங்கள்.

)o(

12. வது அட்டவணையினீற்றில் - "அன்றியுமச் செயங்கொண்டாரனென்பவர் குலோத்துங்க சோழராஜனுடைய சமஸ்தான மந்திரிகளிலொருவரென்றும், ஆசுமுதலிய நாற்கவிகளையும் பாடவல்லவரென்றும், ஒளவை-கூத்தர்-புகழேந்தி-கம்பராதியாம் புலவர்களோடு தானுமொருவராந்தனரென்றும், சூரியவம்ச க்ஷத்திரியரென்றும், அதனால் செயங்கொண்ட சோழனென்னும் பெயர் அவர்க்கு வழங்குமென்றும், நூதனக்காதை கற்பித்து வழங்குவர். எத்தனையோ காதைகளை இசைபெறக் கற்பிக்கவல்லோர் ஒளவையாதியாம் வித்துவசிரோமணிகளோடு தானுங்கலந்து சம்பாஷித்ததாக ஓர் காதையேனுங் கற்பித்துவிடலாகாதா? ஓராதரவுமின்றிக் கூறுவதில் உறுதிகொள்ளுவதெப்படி? இவரோர் சிறந்த கவியேயாயினும் க்ஷத்திரிய வம்சத்தராயிருந்தவின் அதிவீரராமபாண்டியனைப்போல் அருநூல்கள் பாடுவதற்கும் அங்கர்கோனைப்போல் அரும்பொருளீவதற்கும் உரியாரவரன்றி, ஏனையவந்தணராதிய கவிகளைப்போல் ஒருவரிடத்துத்தான் எத்தொழிற்குரியராவரென்பது யாங்கு

முணர்ந்தபடியாயின் அவரோ ரணிரயன்மேற் பிரபந்தம்பூடிப் பரிசுபெறு தல் யாங்ஙனம்.'' என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்ளுக.

29. இதில் "அறந்தாங்குநீபவரசு'' என்பதை மாற்றக் கருதியோர் "தொண்ட'' என்பதற்குப் பதில் "தாங்கும்'' என கூறிதே மிகைபடவமை த்துக் கெடுத்தனர். அங்ஙபத்தாருக்குரிய செங்குந்தர் பூர்வம் தொண்ட நாட்டின்க ணர்சாண்டமை அதனிராசதானியாகிய காஞ்சியினும் கமலா லயம் சிதம்பரமுதலிய தலங்களினுமுள்ள சிலாசாசனங்கள் செப்பேடுக ளாதியவற்றில் சந்தேகமறக் காணலாம்.

30. "கொமான்களப்பாளன் கொல்யானைபோமாறு'' எனவும் பா . இதற்குக்காவதை - இராமாயணவரங்கேற்றுதலைப்பற்றிக் குலோத்துங் கசோழன் சபைக்கண் சென்றவக்கால் அவன் றனக்குப் பாததாடனஞ் செய்யப் பத்தடிதூர நடந்து வந்ததாகத் தானே "நடந்தாயே வாழிகாவிரி'' எனவருக்திக்கூறியதற் கெதிர்மறையா, எழடிதூர மெதிர்கொண்டுவந்து தனக்கவன் மரியாதை செய்தபோ பாடிய தெனக்கற்பித்து உரைவரை ந்தனர். (ஓர் காலடிக்கவெழுத்தைத மற்றொருகா லிணைக்கவுமெழும்)என் பதான்றோ வாக்கியமே யாயினும், அவ்வெண்பாவின்கணுள்ள பதினை ந்து சீரில் ஒருசீரிலாவது தனக் கத்தகைய மரியாதைசெய்த சீர் அந்தரங்க வுரையாயாவ தாலோசிக்க அனுவளவு மில்லையென்பதை அறிவுடை யோர் கண்டுதெளிக.

இத்தீபிகையின் 166-வது பக்கத்தில் (சாரங்கபாணியர்) என்றுள்ள வேறிருபொருட் சிலேடை வெண்பா வைக்காளமேகப்புலவர்பாடிய தெனக் கழறுவர். இவர்பாடியுள்ள வெந்தவணயோ சித்திரவிசி த்திரப்பாக்களின் அருமை பெருமைகளைப் பார்க்க ஈதோர் பெரிதாய் ச் சிறக்கதன்றும். ஆனலத்தகைய பாக்களும் (வசைபாடக் காளமே கம்) என்றபடி யாதேனுமோர் வசையினத் தனவாகிய சொல்லையும் பொ ருளையுங் கருத்தையும் வகித்திருப்பனவா யிருக்குமே யன்றி, இத்தகைய வாழ்த்தலும் வணங்கலும் போற்றலும் புகழ்தலுமான இசையினத்தன வாகிய பாக்கள் பாடத் தானே முயலினும் இவர்பெற்றுள்ள வரசிலத்தால் அத்தகையன வவர்வாக்கில் சேர்வதில்லையென்பது வெளி.

குலவொழுக்கம்.

அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சின்மய சிதாகாச கன சிவசொரூப
மாய் விளங்கும் ஸ்ரீ கைலாயபதி திருக்கோப்பமைந்த அபரசிவமாகிய நந்தி
கணத்தவரும், உலகமாதாவாகிய காமாக்ஷியம்மையார் திருவடி நூபுர நவ
க்திஞேற்பவ சத்திமார் புத்திரரான நவவீரர்களது மரபினரும், தேவகண்
டகராதிய சூரபதுமனாதி அவுணரை வதஞ்செய்யுமாறு சரவணத்துதித்த
ஸ்ரீ சண்முகதேவர் சகோதரரும், சுத்தவேற்கையினரும், விண்குடி யேற்
றினவரும், மனுமாந்தாதா வழித்தோன்றலின் விரத வரப்பிரசாதரும்;
திசாவிஜயப் பிரதாபரும், இயமனைவென்றவரும், ஈழங் கேரளமாதிய
தேயங்களை வென்று சந்தான மாந்தருவாதிய பறித்துக் கொணர்ந்த ப
க்கிரமரும், வலாசுரனது வலங்கெடுத்துத் தேவேந்திரனை வலாரியென்
றழைத்தவரும், சத்தவிடங்க விமானங்களைத் தியாகமேற்றுத் திருவாரூரா
திய சத்த தலங்களில் தாபித்த ஸ்தாபகரும், திருவாலங்காட்டடிகளோடு
சம நிருத்தஞ் செய்ய வெழுந்த காளியின் கைத்தாளம் பறித்துப் பங்கம்
புரிந்தவரும், தில்லை மாகாளியின் தேரோடச் செய்தவரும், உலக கண்
கணுகிய வல்லாளனை வென்று அவன் மனைவிக்கு மாங்கிலியப் பிச்சை கொடு
த்துப் புகழ்பெற்ற வீரநாராயணராதி துவாதசவீரர் மரபினரும், ஒட்டக்
கூத்தரொன்னுங் கவிச்சக்ரவர்த்திக்கு ஆயிரத்தெண்டலையறுத்து வைத்து
ச் சிரச்சிங்காதனமிட்டு இன்றும் புவியரசராலுங் கவியரசராலும் புகழ்ப்
பெற்ற ஈட்டி யெழுபதென்னும் திருவருட் பிரபந்தங் கேட்டவரும், நீ
விலங்காத நன்னடையரும், சிவதன்ம பரிபாலகரும், வேதோப நிடதாக
ம சாத்திர புராணேதிகாச சுயாதிகாரரும், ஓராயிரத்துத் தொளாயிரவ
ராய் வழிமுதல் பெயர்பெற்று நின்ற பெருமையரும், இன்னு மித்தகைய
பல பெரும் பிரபாவங்களைப் படைத்து மாவடியில் தேவசிங்காசனத்திபர்
களாக விளங்குங் காஞ்சிநாடாதிய எழுபத்திரண்டு நாடாதிக்யருமாகப்
பெருஞ் சிறப்புற்றோங்கிய செங்குந்த வரசசிகாமணிக ளனைவருக்கும்
பன்முறை வணங்கிச் செய்துகொள்ளும் விஞ்ஞாபனம்.

சைவாகமம் இருபத்தெட்டனுள் இருபத்து நான்காவது சந்தான
சருவோத்தமத்தின் உபபேதம் பதினொன்றனுள்
எட்டாவது சிவதருமோத்திரத்தில்,

தடுத்த தண்ணளியன் பாற்கொள்க சாத்திரங்
கொடுக்குந் தேசிகன் றங்குலத் தில்லையே
லடுத்த வன்னியனே யருகன் றொழிற்
கொடுக்கொ ணாபர மார்த்தங் கொடுப்பதே.

(இதன் பதப்பொருள்)

சாத்திரங்கொடுக்குந் தேசிகன் றங்குலத் தில்லையேல் = சருதிமஹா வாக்கியமாகிய ஞானோபதேசஞ் செய்யுங் குரு தங்சன் தங்கள் குலத்தில் இல்லையாகில்; தடுத்த தன்னியன்பாற்கொள்க = தனக்குக் கீழாக நீங்கிய வருணத்தாசாரியனிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்; பரமார்த்தங்கொடுப்பது அடுத்தவன்னியனேயருகன் = ஞானோபதேசஞ் செய்யப் பிராமணனுக்கு அரசனும் அரசனுக்கு வைசியனும் வைசியனுக்குச் சூத்திரனும் தக்கவன்; அன்னியன்றொழில்கொடுக்கொணு = தங்கள்தங்கள் குலத்திலுள்ள சமயாசாரியர் அல்லாமல் அன்னியகுலத்துக் குருவானவன் கருமோபதேசஞ் செய்யக்கூடாது; என்று [illegible]பெருமான் அகத்தியமஹாமுனிவருக்குப் போதித்திருக்கின்றார்.

தன் குலத்திலில்லையேல் என்றதனால், ஞானோபதேசமுந் தங்கள் தங்கள் குலத்திலேயே பெறுதல் சிறப்பு[illegible]த்தென்பது கருத்து.

அன்[illegible]ம் அச்சிவதருமோத்திரத்தில் மேற் கூறிய ஞானோபதேச கருமோப[illegible]கட்கு முதன்மையான ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர வுச்சரிப்பைப்பற்றி (அக்ஷரங்கள் ஒருமிக்க ஓம் என்னும் பதத்தில் நின்ற பொருளாகிய சிவத்தை அறிந்தவர்களே வேதமுதலாகிய நூல்களிற் சொல்லும் பொருள்களையும் உணர்ந்தவர்கள். ஆதலாற் பார்ப்பார்முதலிய நால்வருணத்தருள் மாதரும் மூதன் மூ[illegible]ருத்தரவு கடவாத சூத்திரரும் அந்த வேதமாதாவாகிய பிரணவத்தை நீக்கி நின்ற ஐந்தெழுத்தையுமே யுச்சரிக்க[illegible] என்னும் பொருள் தோன்ற,

கவி

ஓமென்னும்பதப்பொருளை யுணர்ந்தார்தாமே
யுணர்ந்தாரும்வேதாதி பொருளைமகூற
வோமென்னும்பதமொழித் தஞ்செழுத்துயிர்தர்க்
கொழுங்குடைய சூத்திரர்க்குமுரைக்கலாமே,

எனக் கூறியிருத்தலால் சிவபரம்பரையராய் வைதிக நல்லொழுக்கமேற்ற அவ் வைந்தெழுத்தையும் பிரணவ சகிதத்துடன் உச்சரித்தற் குரியராகிய நாம் பிரமபரம்பரையராய் அவைதிகப் புல்லொழுக்க மேற்ற அவற்றை உச்சரிக்கப் பெறாத நான்காம் வருணத்தராகிய சூத்திரரிடத்தில் எவ்வாறுபதேசம் பெறக்கூடும்.

இத்தகைய சான்றுகள் இன்னும் மநுநூல் முதலிய பலநூல்களிலிருந்தும் அவற்றை யுணர்ந் தொழியாது சிலநாளைக்குமுன் சிதம்பரத்திற் குரசிம்மார உற்சவ நடத்தும் நம்மவர்களுக்கும் வேளாளருக்கும் நடந்த கலகத்தைப்பற்றி மஹாராணியவர்களது அரசநியாய சபையில், தோற்பன தொடர்ந்த எதிரிகள் நாங்கள் இவர்களுக்குக் குருவாக விருத்தலால் எங்களுக்கு அடங்கினவர்கள் இவர்களென்று அச்சமில்லாமல் சொன்னார்கள். அதுகேட்ட நம்மவர்கள் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலப் பூர்வகாலந் தொடங்கி இதுகாறும் எங்கள் குலத்தவருக்குள்ளே ஸ்ரீ கந்தநாத ரம்சமாகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது வள்ளலா ராதீன சைவசமய தீக்ஷாகுருபீடம் அளவில்லாச் சிறப்புற்றோங்கி நம்மவர்கள ... ரியநாடாகிய காஞ்சிபுரத்தி லிருக்கின்றது, அப்பரம்பரையில்தான் ... பொழுதும் எல்லா நாட்டிலுமுள்ள நாங்கள் சீடர்களாக உள்ளபடியே ஒருபடித்தாய் தீக்ஷைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றோம், அந்தக்குருபீடமன்றி இந்தச்சூத்திரராகிய வேளாளர் எங்களுக்குக் குருவன்றென மறுத்து அதற்குச்சான்றுமில்லை தீக்ஷதாளையும் அவ்வேளாளப்பண்டாரங்களையுமே சொல்லுவித்தார்கள்: இவ்வுண்மையானது நியாயத்தலத்தில் நம்மவர்கள் பக்ஷத்திலேயே விளங்கிவெற்றியுண்டாக்கியதன்றோ !

இவர்கள் இப்படிச் சொல்வதற்கு காரணம் என்னெனயூகிப்போம் ! நம்மவர் வசிக்குஞ் சில சிறியநகரங்களில் சாதிப்பெயர் சொல்லாமல் சைவர் சைவர் என்னும் பண்டாரங்கள்போய் நாங்கள் செங்குந்தர் குலத்திற் பிறந்த குருபீடமே, எங்களுக்குச் சிதம்பரத்திலுள்ள அம்பலவாணமுதலியார் சம்பந்திதான், காஞ்சிபுரத்திலுள்ள நல்ல கம்பமுதலியார் எங்கள் சாதிதான், என்று அவர்களறியாத வுரைக்கூறி எற்றி ஏமாந்தவர்களுக்குத்தீக்ஷைசெய்து வருகின்றார்பேரினும்.

சிதம்பர நகரச்செங்குந்தர்கள் நியாயத்தலத்தில் வழக்குமுடிந்தபின் இப்படி ஏமாற்றுவோரை எங்குந்துருவியோட்டி, அப்பண்டாரங்கள் துர்ப்போதனைக்குள்ளாகி அறியாமையால் மயக்குற்றவர்களாக நடை நழுவிய இரண்டொருவருக்கும் நமது குலகுருவாகிய கச்சி ஆனவந்த வள்ளலாராதீனம் ஸ்ரீ கச்சபேஸ்வர தேசிகரை வரவழைத்துத் தீக்ஷை செய்வித்துச் சீர்திருத்திச் சொல்லற்கரிய சுகத்திலிருத்தினார்கள்.

இவ்வுண்மையே இன்னமும் நம்மவர்களிற் சிலர் அவ்வேளாளப் பண்டாரங்களின் வசப்பட்டு மதிமயங்கித் தியங்கி வசைக்கொளாயிருந்தலை மாற்றிவிட அந்தந்த நாட்டிலுமுள்ள விவேகிகளாகிய முதன்மையாளர்

அதிக விரைவில் ஒழிப்பது ஆவசியகமாம். அஃதேதெனெனில் அடியில் வரும் பிரதான வினாவிடைகளை வாசித்துணர்மின்கள்.

வினா — குருவாகக்கொள்ளப் பிறசாதியாராகுமா?

விடை — தன் தந்தை உத்தமகுரு, தன் குலத்தான் மத்திமகுரு, அன்னியகுலத்தன் அதமகுரு என்று காமிகாகமப்பிரமாணம் உண்டு. இவற்றுள் உத்தமம், மத்திமம், கொள்ளத்தக்கது, அதமம் தள்ளத்தக்கது ஆதலால் அன்னியசாதி குருத்துவம் கூடாது.

வினா — நமக்குப் பிறசாதி குரு விருத்தலால் வரும் பிழை என்னை?

விடை — தேவேந்திரனுக்கு யாகஞ்செய்யக் குலகுருவாகிய பிரகஸ்பதி பகவானிருக்க அவரை நீக்கி அன்னியனான துவட்டா புத்திரனென்னும் முச்சென்னி விச்சுவாவைக் குருவாக வைத்துக்கொண்டதினால் வந்த பெருந்துக்கமே சாட்சி. மேலும் அவர்கள் மனம் வேறு வாக்கு வேறாகவிருந்து நமக்கென்னில் ஓர்விதமும் உட்பகையால் பிறருக்கென்னில் ஓர்விதமும் செய்வதன்றி, குருவென்கிற தானம் உயர்வெனவுஞ் சீடனென்கிற தானந் தாழ்வெனவும் நினைத்து மந்திர தந்திர உபசார முதலியனவும் மதிப்பின்றிச் செய்வதாலும், இதைப்பார்ப்பவர்களுக்கு அசங்கிதமாகத் தோன்றுவதாலும் இம்மையில் பழிப்பும், அதிற் சிக்குண்டவர் தத்தமக்குரிய ஒழுக்கமாறி வேற்றொழுக்கம் பூண்டிருப்பதால் மறுமையிற் பாவமும் வரும் ஆதலால் அன்னியசாதி குருத்துவங் கூடாது.

வினா — அவர்கள் ஆதிதொடங்கி இருந்தவர்களா? இடையில் வந்தவர்களா? அவர்களெத்தன்மை யுடையவர்கள், நாமெத்தன்மை யுடையவர்கள்?

விடை — வேதமுஞ் சிவாகமமும் அட்டாதசப்புராணமுஞ் சிவபெருமானிடங் கேட்டுச் சனற்குமாரர் முதலிய இருடிகளுக்குப் போதித்துப் பூமியிற் பரவச்செய்த நந்தியெம் பெருமானே வீரவாகுதேவராக அவதரித்து மனுகுலவிரத வரப்பிரசாதமாகப் பூவுலகில் வந்திருந்ததால், அவரது புத்திரமணிகளாகிய அனகதேசியரைக் குருபீடமாக அநாதியே மணவடித் தேவசிங்காதனத்தி லிருத்தினர்; அவ்வழித்தாய் நடந்தேறி வந்ததேயன்றி வேறில்லை. அப்பண்டாரங்கள் ஆதி தொடங்கி இருந்தவர்கள் அன்று. சுமார் எழுநூற்றுச் சில்லரை யாண்டில் காஞ்சிபுரத்தை யரசாண்ட சுக கலியாணிச்சோழன் அரசனாகவுஞ் செங்குந்தர் மந்திரிகளாகவும் இருந்த காலத்தில், பிரமபரம்பரையுளே நான்காம் வருணத்தரான சூத்திரருள்

வலங்கை இடங்கை யென்னுங் கலகம் சேர்ந்ததற்கு முன்னும் பின்னும் குருபரம்பரையரானர் நம்மவரோடுஞ் சந்திக்க இடம்பெறாமல் இப்போது சில நாளைக்குமுன் யாசகமூலமாய் வந்து குருவென்கிறார்கள் போலும்; ஆதலால் அவர்கள் இடையில் வந்தவர்களே; அவர்கள் சைவரென்னில் சைவரென்னும் ஒரு சாதியுண்டா? இல்லை, பின்னென்னென்றால் வேளாளரென்கிறார்கள், அவ்வேளாளர் நான்காம் வருணத்தராயும் நம்மவர்கள் இரண்டாம் வருணத்தராயும் இருக்குந் தாரதம்மியத்தால் அவர்கள் குருத்துவம் நம்மவர்க்குக் கூடாது.

வினா — சாதிபேதங் கூடாதென்பது துறவறத்தாருக்கா; இல்லறத்தாருக்கா?

விடை — துறவிகள் சாதி குலம் ஆசாரங்கடந்தவர்கள் ஆதலால், பர மசிவனே எம் மரபினனாக வந்து ஞானோபதேசஞ் செய்வனே என்னும் பிரமாணத்தால் அவர்களுக்குச் சாதிபேதங் கூடாது. இல்லறத்தான் மனைவியாதிய பந்தங்களோடுங் கூடியிருப்பவன், இவன் சாதி குலம் குடிப்பிறப்பு ஆசாரம் முதலியவற்றில் ஒன்றிலேனும் வழுவாதிருத்தல்வேண்டும் என்பதால் அன்னியசாதி குருத்துவங் கூடாது.

வினா — இது நம்முன்னோர்கள் கருத்துக்கிசைந்ததா அன்று?

விடை — திருக்கைலாயத்தில் தேவதனுவுடனிருந்து பின்னர் பூமியில் அயோனிசராய் மானவ தனுவுடன் வந்து தம்மக்களுக்குத் தாமே குருமூர்த்தமாக விருந்து மற்றுமுள்ள சிறப்புகளுஞ் செய்துவைத்ததால், அன்னியரைக் குருவாக்கோடல் நம்முன்னோர்கள் கருத்துக்கிசைந்ததன்று.

வினா — ஆசாரியரின்றி யருளடையலாகுமா?

விடை — ஆசாரியரின்றி யருளடைதலாகாதாயினும் தொழிலிற் சிறந்தது பாவமில்லா நெய்தற் றொழில் என்றபடி, குருவிற் சிறந்தவர் தம்மரபினரது நிலைமாருக் குலகுரு வாதலால் நமது மரபில் அநாதியாகவே வந்துள்ள குருபீடங்களில் தற்காலம் காஞ்சிபுரம் பிள்ளையார்ப்பாளையம் கச்சி ஆளவந்த வள்ளலாராதீனத் திருமடத்தில் சைவ சமயாசாரியர் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சதாசிவதேசிகரும், கணபதி தேசிகரும் சிவசங்கர தேசிகரும், திருவாலங்காட்டுக் கார்க்கோடக மடாலய வாசாரியர் திருமழிசை ஸ்ரீ-ல ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிகரும்; படப்பை காட்டு மடத்தில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருசுவாமி தேசிகரும், சோம்பாக்கம் கைலாயபுரி மடத்தில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ ஞானந்தி தேசிகரும், பெருநகர் கணபதி மடத்தில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ பரஞ்சோதி

தேசிகருமாக ஆங்காங்கு குலகுருவிருக்கத் தங்கள் கைக்கு எட்டினமட்டில் பொருள் பறிப்பதில் தீர்க்கமாயும் மந்திரதந்திரங்களைச் சொல்வதில் வழுவழுப்பாயுந் திரிகின்றவர்களால் சிவானுக்கிரகம் பெறக்கூடுமோ! ஆதலால்அன்னிய சாதி குருத்துவங் கூடாது.

வினா — இப்போதிருக்கும் குருவை நீக்கினால் குருத்துரோகமாகாதா?

விடை — முற்காலத்தில் சில குக்கிராமங்களி லுள்ளவர்கள் தங்கள் ஆசாரியர் காஞ்சிபுரம் திருவாலங்காடு படப்பை இப்படிப்பட்ட இடத்திலிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விபட்டாலும் வருந்தி நடந்து செல்ல வேண்டுவதால், அதெங்கிருக்கின்றதோ நாம் அதைக்காண்பது அரிது என நினைப்பார்கள். அவ்வாசாரியரேனும், சதா சிஷ்யயாத்திரையில் இல்லாமல் ஓர் அசந்தர்ப்பத்தால் இருந்தவிடத்திலேயே சிலகாலம் இருந்துவிட்டால், மீட்டும் ஒவ்வொருவரையுங் கடந்து ஒவ்வோர் சிஷ்யரைக் காணப் பத்திருபது வருடஞ் செல்லும். இவ்வித காரணத்தால் கல்வி இழந்த சில சிடர்கள் தங்கள் ஊருக்கு ஒரு குரு வந்தால் தீக்ஷையில்வைத்த விருப்ப விசேடத்தால் எங்கள் குரு நெடுநாளாகக் காணோம், அவர் யாவரோ எங்களுக்குத் தெரியாது, எங்கள் தகப்பனாருக்குத் தீக்ஷைசெய்துவிட்டுப் போயினராம், என்று சொல்லிவந்தவர் யாவரென்றும் விசாரியாமல் இவருங்குருதானே இவரிடத்தில் தீக்ஷை செய்து கொள்ளுவோமென்று மாறிப் போய் விடுவார்கள். இப்படி தவறுவது அறியாமையால் வந்த தோஷம் ஆதலால் அவர்கள் அந்தக் குருவை விட்டுவிட்டுத் தங்கள் குருவை யடைந்து பிராயசித்தப் பூர்வகமாகத் தீக்ஷை செய்துகொண்டால் முன் செய்த குருத்துரோகமாகிய அத்தோஷம் நீங்கி நல்லறிவுதித்துச் சுகமடைவார்களேயன்றித் துரோகிகளாகார்கள்.

வினா — ஆயினும் மூதாதையர் வழக்கமாற்றுவது முறையாகுமா?

விடை — அன்னியகுருவை யடைவது யாவர்தான் ஒப்புவார்கள்! அந்தணர்குரு, அரசர்குரு, வணிகர்குரு, ஏனைய வருணர்குரு, இவர்களிடம் அவ்வவர் சாதியாரன்றி மற்றையர் மாறி நிலைபிறழ்வரோ! நமது மரபில் மாறிவிட்டதென்பதற்கு வேறு சான்றும் வேண்டுமோ! இதைவிட நம் போற் சிவபரம்பரையராகிய ஆதிசைவப் பிராமணகுருவை யடைந்தால் தீங்கில்லை. ஆதலால் தகப்பன் பாட்டன் தவறினதை நீக்கித் தங் குல குருவை யடைவது முறையாம்.

வினா — ஆயின் இவ்வன்னிய குருத்துவம் எக்காலத்தேற்பட்டது?

விடை — இடையில் சில கொடுங்கோன் மன்னரால் பலமுறையும் நேரிட்ட கலகத்தில் அச்சுகெட்டுத் தச்சுமாறி உலகம் புரண்டு நிற்கையில், நம்மரபினரில் சிலர் தவறிச் சூத்திரரிடம் தீக்ஷை செய்துகொண்டார்கள் போலும்.

இவ்விதந் தவறிநடப்பது தகுதியல்லவென்று தெளிந்தவர் சொல்லக் கேட்டும் மீட்டுந் தகாதவிடம் புகுதல் தருமமோ! இதுபற்றி சூத்திரரைக் குருவாக வைத்துக்கொண்டு அவரிடத்தில் புருஷார்த்தந் தரத்தக்க சாத்திரங் கேட்டவர், சாத்திரவழி தீக்ஷைபெற்றவர், அரிய பொருள் யாசித்தவர், அப்பொருள் வாங்கி யாகஞ்செய்தவர், விழுந்து பிழைத்துக் கரையேறுவதற்கு அரிதாகிய நரகத்தை யடைவார்கள் என்னும் பொருள் தோன்ற

கவி

பின்னவருடத்தில் அறம்பயில்விஞ்ஞைகற்றுளோரவர்பா
    லரும்பொருளேற்றுளோரவர்பால்
பெறும்பொருளதனல்வேள்வியாற்றுனர்கள்
    பிழைப்பருநரகிடைச்சேர்வார்.

என விதித்த காசிகாண்டம் இவ்வொழுக்கங் கூறிய அத்தியாயம் 23 கவியையும்;

அவர்களிடங் குருப்பிரசாதமென்று சோற்றைவாங்கித் தின்பவரைப்பற்றி (சாத்திரவாராய்ச்சியால் உள்ளந்தெளிந்த வேதியர் இட்ட சோறு தேவாமிர்தமாகும், க்ஷத்திரியரிட்ட சோறு மிகுஞ்சுசியைத் தரத்தக்க பாற்சோறாகும், வைசியர் இட்ட சோறு நல்லபலனைக் கொடுக்கத்தக்க சோறாகும், சூத்திரர் இனிதாயிட்டதேனும் அது இரத்தங்கலந்த சோறாகும், ஆதலால் சூத்திரர் சோற்றை யனதிலும் நினைத்தல் கூடாது) என்னு பொருள் தோன்ற

கவி

உட்டெளிமறையோரளித்தசோறமிர்தம்வேந்தர்சோறவந்தபாலடிசில்
லட்டியரளித்தவடிசினல்லடிசில்பின்னவரினிதிடுமூரல்
கொட்டியகுருதியாதலால்பின்னோரிடத்தணல்குறிப்பினுமாகா.

என விதித்த ஷை அத்தியாயம் 35 வது கவியையும் பாருங்கள்.

மேலும், நமது முன்னோர்கள் பூர்வம் இராவலர்தீபெருக்கும் சிவாலய குருலயங்களைத் தாபித்து அவற்றிற்கு எல்லாம் தாங்களே தருமகர்த்தர்

ச[illegible]விருந்து பரிபாலித்து வந்தார்களென்பதற்கு, ஈட்டி யெழுபதென்னுந் திருவருட் பிரபந்தத்தில்

கவி

விடங்கமேழாகிவீதிவிடங்கமாரூர்வெண்காடு
நடங்கொளூர்தில்லைமூதூர்பஞ்சனன்னதிசாய்க்காடு
மிடங்கொண்மாகாளமேழுமிடைமருதூர்செங்காடும்
தொடங்கியதருமவாட்சிச்செங்குந்தர்தொகுதிவாழி.

என்பது சான்றாக விருந்தும், அத்தருமவாட்சியைப் யாதுகாரணத்தாலோ அன்னியர் கைக்கொள்ள விடுத்து ஆலோசியாதிருப்பது! இஃதற்புதம்! அற்புதம்! அற்புதம்!

அன்றியும் நம்மவர்கள் ஒவ்வோரூரினும் அத்தேவாலய பரிபாலன நிமித்தம் மடம் தடம் நந்தவனங்கள் முதலிய உண்டாக்கி அந்த ஒவ்வொன்றுக்கும் நம்மவர்களென்றே சொல்லி யேமாற்றித் திரிந்து கொண்டிருந்த ஒவ்வொரு வேளாளப்பண்டாரங்களையேனும் வீரசைவப் பண்டாரங்களையேனும் வைத்து, மடத்திற்கு அலகிட்டு மெழுகிட்டுத் தீபம் வைக்கவும் பூஞ்சோலைக்குக் கொத்தித் தண்ணீர்பாய்ச்சிப் பூவெடுத்துத் தொடுத்து சமர்ப்பிக்கவும் உத்தரவு செய்வார்கள்; அவர்களோ சிலநாள் செல்லச்செல்ல மடத்தாண்டியாய், மடத்தையராய், மடத்துச்சாமியாராய் உத்தரவு கடந்து நடப்பார்கள். அவர்களைத் தண்டிக்கப் போனால் நாங்கள் நெடுங்காலம் இந்தமடத்தில் தானே இருக்கிறோம், மடம் எங்களுடையதே என்பதல்லாமல் நாங்களுங் குருவுதானென்று சொல்லுவார்கள். பூவாண்டிகளும் அவ்வண்ணமே. பின்னர் பலநாள் செல்ல ஆலயங்களில் சில ஏகா[illegible]ளும் பரிபாலித்தலற்று உருமாறிச் சீரணிக்கின்றன. இது எவ்வளவு பெருங்கேடு பாருங்கள்.

இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் நேரிடாதபடி நமது மரபில் ஒருவனை யேற்படுத்தி அவனுக்கு அவ்வாண்டிகளுக்கு கடப்பிக்குஞ் சம்பளமும் அன்னமுந் தரலாமே; அப்புண்ணியத் தொழில் இழிந்ததென்றோ நம்மவர்கள் அத்தொழிலுக்கு உடன்படாதிருப்பது! அல்லது இவனுக்கு நாம் பொருள் கொடுக்க வேண்டுமென்னும் பொறாமையினாலோ நம்மினத்தவரை நமது காரியங்களில் வைக்காதிருப்பது! அன்றியும் நமது மரபைப் பற்றிப் பிறசாதிப் பெரியோரால் கூறியுள்ள திருக்கைவழக்கத்தில்

—இற்பழிக்கு

நாண்பண்ணலன்றியெமநம்பன்றிருத்தொண்டை
யாண்பெண்ணடக்கலுஞ்செயம்பொற்கை,

எனவும், மாலையில்,

முத்தமிழ்வேந்தரெம்முன்னவன்கோயின்முறைகளைத்தங்
கைத்தலந்தந்தவஞ்ஞான்றயலார்க்கொருகாரியமும்
வைத்தறசாதெனவாண்பெண்ணடங்கலும்வாங்கிச்செய்தே
செத்திறவாச்சிறப்பெய்தினின்றார்களிச்செங்குந்தரே.

எனவுமிருப்பனவற்றையேனும் உணரலாகாதா? திருவிரிஞ்சை, திருப்புத்தூர், காஞ்சிபுரம், திருக்கழுக்குன்றம், முதலிய பலவிடங்களிலுள்ள அம்மை முதலியவைகளுக்கு இவ்வித வழக்கு நேரிட்டது யாவருக்குந் தெரிந்த விஷயமே,

நம்மவர்கள் திருக்கழுக்குன்றத்தில் பக்ஷிக்கு அன்னமூட்டும் பணியை அநேககாலம் நடத்தினார்கள். அப்படி நடத்தினவர்கள் இடையில் ஒரு தென்னாட்டுப் பண்டாரத்தை ஆளாக்கிவைத்து, பலநாள் விட்டு சுமார் முப்பது வருடத்திற்குமுன் கேட்க நாங்கள்தான் பக்ஷிக்கு அன்னம் கொடுப்பவர்கள் என்றான். அதற்கு நியாயத்தலத்தில் வழக்கிட அப்பண்டாரம் என்னசெய்தோ சத்தியஞ்செய்தான். அதனாலதை விட்டுவிட்டார்கள். இது பிரத்தியக்ஷமான காரியம்.

அம்பாழிமூழ்கியொருத்தப்பமெலாங்கிடக்கினுமென்னழலினின்று
வெம்பாமேவெளிக்காலுண்டுட்காலைவெளியில்விடாதிருந்தாலென்னே
வம்பாருமிதழியணிவேணியனார்க்ஷேசமலைவலம்வந்தீண்டுஞ்
சம்பாதிக்கழுகளிக்குஞ்சயக்குந்தீம்போல்வினைவத்தாராவன்றே.

என்று ஈட்டியெழுபதாகிய திருவருட் பாசுரத்தும் "கழுக்குன்றிற் சம்பாதிக்கழுதூட்டுங் கைக்கோளர்" என்று வீரநாராயணர் விசயத்துஞ் சொல்லவழங்கிவருகின்றது. இதுவே இங்ஙனமாகில அன்னியரைக் குருவாகக் கோடலால் அனந்தங் கெடுதி வந்ததும் வருகிறதும் வருவதுமாகவே முடியுமன்றோ.

நமது மஹாராணியவர்கள் செங்கோலில் சீர்திருந்தாதவர்கள் ஒருவருமில்லை, நாம் குலத்தருமங்கெட நடப்பதால் வருங்கெடுதி இவ்வளவு என்றளவிடக்கூடாது "குலங்கெடவேவருகின்ற குலத்தருமுங்கேடு

சரும் – நலங்கெடவேகுலம்பாவநண்ணும்" என்னும் கீதையின் கருத்தை யுணர்ந்து, செங்குந்தர் திருக்கைவழக்கத்தில்

–மேவு
பிறவியினூடே குலசீர்பேணியிருமைப்
பிறவியினூடொல்காப்பெருங்கை – மறைமூதல

வோதுவித்தகத்தொழிலையுற்றுமடைந்தார்க்கவற்றை
யோதுவித்துமந்தணச்சிரொன்றுங்கை – பூதமுனுய்

வேட்டுவித்தகத்தொழிலைவேட்டுமடைந்தார்க்கவற்றை
வேட்டுவித்துநல்விசைகொள்வேதனக்கை – சேட்டமுறு

முத்தரசைவத்தீக்கையோடுசமயாதியவா
முத்திறத்தீக்கைப்பரவுமுத்திரக்கை.

எனவும் செங்குந்தர் மாலையில்

மூவகைத்தீக்கையுட்டக்கைதசமயமுயன் றளிப்பத்
தாவில்விசேடநிருவாணத்தங்குலத்தந்தணர்கை
பாவமி[illegible]த்தர்பன்முறையாய்ந்துபரிந்தளிப்பத்
[illegible]ருமெச்சப்பெற்றோங்கிநிற்பார்கள[illegible]ங்குந்தரே,

எனவும்,

செங்குந்தர்மரபுவிளக்கத்தில்

சமயவிசேடநிருவாணதீக்கைதமிற்தலுட
னமையபிடேகமும்பெற்றங்கவர்குலத்தாரியரா
யிமையமுதற்கொடுசேதுவரைக்குமினிதுறைந்து
சிமையவிலக்கெனயாண்டும்விளங்குவர்செங்குந்தரே.

எனவுங் கூறியுள்ளன வற்றைப் பரியாலோசனை செய்யுங்கள்,

செங்குந்த வாசாரியர்களாயினோர் ஆன்மார்த்தப் பூசனையால் சிவபெருமானை உருக்கத்தோடு வணங்க வறியாத சிடர்கள் மலபந்தங்களையும் தங்களால் உபதேசிக்கப்பெற்ற வண்ணம் பஞ்சாக்ஷரத[illegible]ளத்தில் நினைத்து வெள்ளிய திருநீற்றை ஈசானமாதிய மந்திரங்களால் சிரசாதி இடங்களில் விருப்பத்துடன் தரிக்கவறியாத சிடர்கள் மலபந்தங்களையும், தாம்தந்தசமயம் விசேஷம் நிருவாணமென்கிற தீக்ஷாவல்லமையினால் நீட்

கள மனமாகி "சென்றுசென் றணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாய்" என்றபடி சிவானந்தத்தி லழுந்தி அவ்வானந்தத்தால் கண்ணீர் ததும்ப முதல் வணிடத்து நடனங்கொள்ள வறியாத சீடர்கள் மலபந்தங்களையும், பாரார்த்தப் பூசனையால் சிவாலயங்களை வலஞ்செய்ய வறியாத சீடர்கள் மலபந்தங்களையும் சிகைசெய்து சிவதீக்ஷை செய்வரென்னும் பொருள்தோன்றத் திருவருட்பிரபந்தமாகிய ஈட்டி எழுபதில்

உருக்கொடுபணியாதாரையுளத்திலஞ்செழுத்தையுன்னிப்
பெருக்கொடுதவளநீற்றைப் பேணியேயணியாதாரைத்
தருக்கொடுநின்றுகண்ணீர்ததும்பமுன்னாடாதாரைத்
திருக்கோயில்வலம்வாராரைச்சினத்தொடும்பொருஞ்செங்குந்தம்.

என்றும், கன்மபந்தங்களைச் சிகைசெய்து சிவதீக்ஷை முடித்து அக்கன்மபந்தக்கணிங்கவே மனோவாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களு மொத்துச் சத்திநிபாதமெய்தச் சிவலோக மடைவித்து இரக்ஷிப்பரென்னும், பொருள் தோன்ற மீண்டுமப் பிரபந்தத்தில்.

சடைவிளையிதழிதும்பைகொண்டருச்சித்தபேர்க்கும்
மூவர்தம்பாடலோதிமுன்னின்றுபணிந்தபேர்க்கும்
ஆவலோடஞ்செழுத்தையகத்துளேநினைந்தபேர்க்கும்
தேவநாடாளவைக்குந்திருக்கைவேற்றுணைச்செங்குந்தம்.

என்றுங் கூறியுள்ள பாசுரங்களின் விருத்தியுரையைத் தெளிவுபெறக்காட்ட இது ஒழுக்கமாதலால் சுருக்கிக் காட்டினோம்; இக்குல ஒழுக்கத்தின் உட்கருத்தை ஆங்காங்கு ஒவ்வொருவரும் யூகித்துப் பாருங்கள். இதைக் கண்ட வுடனே நம்மவர்களாயுள்ள அனைவரும் சிவாலய குகாலயங்கள் தோறும் நடத்திவந்து கைசோரவிட்ட தருமபரிபாலனங்களையும், அவ்வாலயங்களின் பொருட்டமைத்துள்ள மடம் தடம் நந்தவன முதலியவைகளில் தக்கவர்களை வைத்து ஜீரணோத்தாரணஞ் செய்யவேண்டிய முறைமைகளையும் கவனித்து; நம்மவர்களில் சிலருக்குள்ள பிறசாதிப்பண்டாரங்கள் எங்கிருந்தாலும் அதிக விரைவில் நீக்கிப் பிறகுருவென்னுங் குற்றம் போக்கிக் குலகுருவென்னுங் குணத்தை யுண்டாக்குவீர்களென்று திருவருளைச் சிந்திக்கின்றனம்.

கல்யாணச்சடங்கு.

விவாக நிச்சயமான பின்பு முதலில் மன்னோயின் வில், வாள், கட்டி, இவைகளை மணமகளைத் தொடுவித்து அதன்பின் க்ஷத்திரியச் சின்னங்

தோடு மணமகனை சிங்காரித்து குதிரைமேலிருத்தி ஊர்கோலம் வந்து பெண்வீட்டுக்குப்போய் சாஸ்திர விதிப்படி கல்யாணஞ்செய்தல், சிறுபான்மையாய் பிள்ளைவீட்டிலுஞ் செய்வதுண்டு.

கவனிப்பு:— நான்கு வருணத்தாருக்குரிய சடங்காச்சாரங்கள் சிற்சில விடங்களில் அந்தந்த தேசாச்சாரம் போல் சில மாறியும் அன்னிய ஜாதி ஆச்சாரம் கலந்தும் தற்காலம் மாறுபட்டிருக்கின்றன வாகையால், சாஸ்திர விதிப்படி கல்யாணஞ் செய்வது நம் குலகுருவைக் கொண்டாவது அல்லது ஆதிசைவப் பிராமணக் குருவைக் கொண்டாவது செய்வித்தால் அவர்கள் சாஸ்திர ஒழுங்காகவும் சீர்முதலான வரிசைக்கிரமங்களையும் செய்து நடத்திவைப்பார்கள். அப்பொழுது கண்டு தெளியலாம். இவற்றை விவரித்து எழுதப்புகின் விரியுமாதலால் சுருக்கி எழுதலாயிற்று.

ஜனனகாலத்தில் செய்யுஞ்சடங்கு.

கர்ப்பாதனம், பும்சவனம், சீமந்தம், ஜாதகர்மம், நாமகரணம், சந்திரிதித்தல், அன்னப்பிராசனம், சூடாகர்ணம், வித்தியாரம்பம், உபநயனம், என்பவைகளாம்.

(1) கர்ப்பாதனம் = பெண் ருதுவானபின்பு மணமகனும் மணமகளும் ஒன்றுபடச் செய்யுஞ் சடங்கு.

(2) பும்சவனம் = (பூச்சூடல்) கர்ப்பம் தரித்த 3-வது அல்லது 5-வது மாதத்தில் எந்தப்பகலில் புருஷ நக்ஷத்திரத்துடன் சந்திரன் கூடியிருக்கிருனே அந்தப் பகலில் பும்சவன சடங்கு செய்தல்.

(3) சீமந்தம் = கர்ப்பம் அசைவுறும் காலம் தொடங்கி பிரசவமாகுமுன் செய்யுஞ் சடங்கு.

(4) ஜாதகர்மம் = குழந்தை பிறந்தவுடன் ஜோதிஷ சாஸ்திர விதிப்படி பிறந்த நாள் நட்சத்திரங்கள் முதலியவற்றை எழுதுவித்து பிராமணர்கட்கு தானம் கொடுத்தல் முதலிய சடங்கு.

குறிப்பு.— மகவைப்பெற்ற தாய்க்கு 10 நாள் வரையில் தீட்டிருக்கின்றனமையால் 10 வது நாளில் வீடுவாசல் சுத்திசெய்து பாண்டமுதலியவற்றை சுத்திசெய்து 12 நாள் தாயையும் மகவையும் ஸ்நானஞ் செய்வித்து

தீட்டுக்கழித்து தன் குலகுருவைக்கொண்டாவது அல்லது ஆதிசைவ பிராமணக்குருவைக் கொண்டாவது புண்ணியாகவசனம் செய்வித்தல் இக்காலங்களில் பந்துமித்திரர்களையும் வரவழைத்து அவர்களையும் ஸ்நானஞ் செய்துவித்து விருந்திட்டு சந்தோஷம் கொண்டாடுதல்,

(5) நாமகரணம்= 10, 12, நாட்களில் சுபமுகூர்த்தத்தில் மகவுக்குப் பெயரிடுதலுக்குரிய சடங்கு க்ஷத்திரியர்க்குரியப் பலத்தைக் குறிக்கும் பெயர்களையாவது அல்லது பக்தி சம்பந்தமாய் தங்கள் இஷ்ட தேவதையின் பெயர்களை பெண்கட்கும் இடுதல்,

குறிப்பு.— பிராமணனுக்கு மங்களகரமான பெயர் — ஸர்மன்.
க்ஷத்திரியனுக்கு பராக்கிரமானபெயர் — வர்மன்.
வைசியனுக்கு தனத்துவமானபெயர் — குப்தன்.
சூத்திரனுக்கு அடிமையானபெயர் — தாசன்.

பெண்களுக்கு நாமகரண மிடும்போது அஃது மங்களகரமாயும் தீர்க்காக்ஷரத்தை யுடையதாயும், அன்னியரால் சுலபமாகக் கூப்பிடுவதாயும் ஆசீர்வாதத்தைத் தருவதாயு மிருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வகையானப் பெயரிடல் வேண்டுமென்று ஸ்மிருதிப்பிரமாணம்.

(6) சந்திமிதித்தல்= குழந்தையை அது பிறந்த கிரகத்தினின்றும் வேற்றிடத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு போகுதல் சந்தி மிதித்தல் என்னப்படும்.

குறிப்பு.— இஃது குழந்தை பிறந்த 3-வது மாதத்தில் சூரியனையும் 4-வது மாதத்தில் சந்திரனையும் பார்க்கவேண்டி கோயிலுக்குப் போய் வருதல்.

(7) அன்னப்பிராசனம்= குழந்தைக்கு பல் முளைத்தவுடனே யாவது அல்லது ஒருவருஷத்திலேயாவது விதிப்படி தாய்மடிமீது உட்கார வைத்து அன்னம் உண்பித்தலாகிய சடங்கு.

(8) சூடாகர்ணம்= குழந்தைக்கு ஒருவருடம் அல்லது 3-வருடமானபின்பு பிறந்த காலத்திலுள்ள தலைமயிரை வாங்கி காதுகுத்தல் முதலிய சடங்கு செய்தல்.

(9) வித்தியாரம்பம்= பிள்ளைக்கு 5 வயதில் நல்லநாளில் விதிப்படி வித்தியாப்பியாசமும் தனுர்வித்தியாப்பியாசமும் செய்வித்தல்; தனுர்வித்தைக்குப்பதிலாக தற்காலம் சாமசார வித்தையை கற்பிக்கின்றார்கள்.

(10) உபநயனம் = (இதன்பொருள்) ஆச்சாரிக்குச் சமீபமாய்ச் சேர்ப்பித்தல். பூநூல் தரித்தல் முதல் மூவருணத்தாருக்கும் உரியது. பிராமணர் 7 வயது முதல் 11 வயது வரைக்கும், க்ஷத்திரியர் 11 வயது முதல் 22 வயது வரைக்கும், வைசியர் 12 வயது முதல் 24 வயது வரைக்கும் உபநயனம் செய்து கொள்ளலாம். இங்ஙனம் செய்யத்தவறினவர்கள் விராத்தியர்களென்னப்படுவார்கள். இவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்து தரிப்பதுமுண்டு.

பூநூல் தரிக்கவேண்டிய விதி.

நூற்கப்பட்ட முப்புரியை யுடைய இழைகள் கூடி இடதுதோழின் மேலிருந்து வலது தோளின்கீழ் தொங்கத்தக்க பூநூலை பிராமணன் பருத்தி நூலினாலும் க்ஷத்திரியன் பட்டுநூலினாலும் வைசியன் ஆட்டுமயிரினாலும் தரிக்கக்கடவன். மேற்கூறியவை கிடையாவழி மூன்றிணை நூலினலாயினும் தரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது வேதவிதி.

மணம்புரியாதவர்கள் ஓர் சூத்திரத்தையும் மணம்புரிந்தவர்கள் இரண்டு சூத்திரத்தையும் தரித்தல் விதி ஆடையங்கப் பிராயச்சித்தார்த்தமாக மற்றொன்று சேர்த்து மூன்று முடி ...ரித்தலும் ...ழக்குகின்றது.

சவசங்கள் செய்கிறகாலங்களில் மாலையாகத் தொங்குகின்ற பூநூலை முதுகின்புறமாக இடல்வேண்டும். அல்லது வலதுசெவியிற் சுத்தவேண்டும்.

ஆடையாபரணங்கள்

ஆண்மக்களுக்கு

அரை சல்லடம்கட்டி அதின்பேரில் வஸ்திரமுடுத்தி அங்கி தரித்து கிரீடம்தரித்தல் அல்லது தலைக்குப்பாகை தரித்தல், வாகுவலயம் வீரகெண்டை கடுக்கன் ஆழி முதலியன,

பெண்களுக்கு.

சிற்றாடை, பாவாடை, புடவை, கம்மல், மூக்குத்தி, காதோலை, அட்டிகை, காரை, தண்டை, சலங்கை, காப்பு, கொலுசு, கர்ணபூ முதலியன,

குறிப்பு:—ஆடையாபரணங்கள் காலத்திற்குத் தக்கபடி மாறுபடுகின்றன.

ஜாதிக்குரிய பட்டப் பெயர்களாவன

பிராமணனுக்கு சர்மரென்றும், க்ஷத்திரியருக்கு, வர்மரென்றும், வைசியருக்கு, குப்தரென்றும், சூத்திரருக்கு, தாசரென்றும் பட்டப்பெயர்கள். அந்தந்த ஜாதிக்குரிய தொழிலைக்குறிக்கும்படி இடுதல்வேண்டுமென்று மனுகூறுவதுபோல் க்ஷத்திரியருக்கு அதிகாரத்தையும் எஜமானத்துவத்தையும் வீரத்துவத்தையும் குறிக்கும் பட்டப்பெயர்கள் இடப்படிருக்கின்றன.

அவையாவன.— வர்மர், நாயகர், பூபதி, கோமான், தேவர், வளவர், செம்பியர், கச்சிராயர், நாயனர், முனிவர், சேனைத்தலைவர், முதலியார், வீரர், தேசிகர்.

குறிப்பு.— மாவடி சிங்காசனத்தில் அரசு வீற்றிருந்தபோது மகுடப்பெயர் — ஆண்டவர்.

மரணகாலச்சடங்கு.

பிராணன்போனபின்பு தீக்ஷை பெற்றவர்களாயிருந்தால் விதிப்படி தீக்ஷை இறக்கி பணிச்சவர்களைக் கொண்டு பல்லக்கு அல்லது பாடைகட்டுவித்து அதன்பேரில் சவத்தை வைத்து புலிக்கொடி, கோழிக்கொடி, விற்கொடி, வில்மணி, பஞ்சவன்ன விருதுமுதலிய க்ஷத்திரிய சின்னங்களோடு மயானத்திற்குச் சென்று சமாதியாயினும் தகனமாயினும் செய்வது வழக்கம்.

தகனம் செய்தவர்கள் மறுநாளும் சமாதிசெய்தவர்கள் மூன்றாவதுநாளிலும் பால்தெளித்தல், எட்டாம் நாளில் சமீபத்திலுள்ள பந்துக்கள் யாவரும் வந்து இறந்தவர்க்குப் பண்டுபலகாரங்கள் படைத்து துக்கம் கொண்டாடுவது வழக்கம்.

கருமாந்த காலத்தை பந்து மித்திரர்களுக்குத் தெரிவித்தல், பத்தாம் நாள் பிராமணரும், பனிரண்டாம்நாள் க்ஷத்திரியரும், பதினைந்தாம்நாள் வைசியரும், முப்பதாம்நாள் சூத்திரரும் கருமாதிச்சடங்குச் செய்யவேண